

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

E. 2680 No. 11.

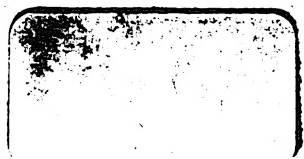
~~How~~
H. 2

1917.

2 vols. in one.

X 42 D Porson

יהוה

87.15.

Φ Ω Τ Ι Ο Τ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΔΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

PHOTII LEXICON

E CODICE GALEANO DESCRIPIT

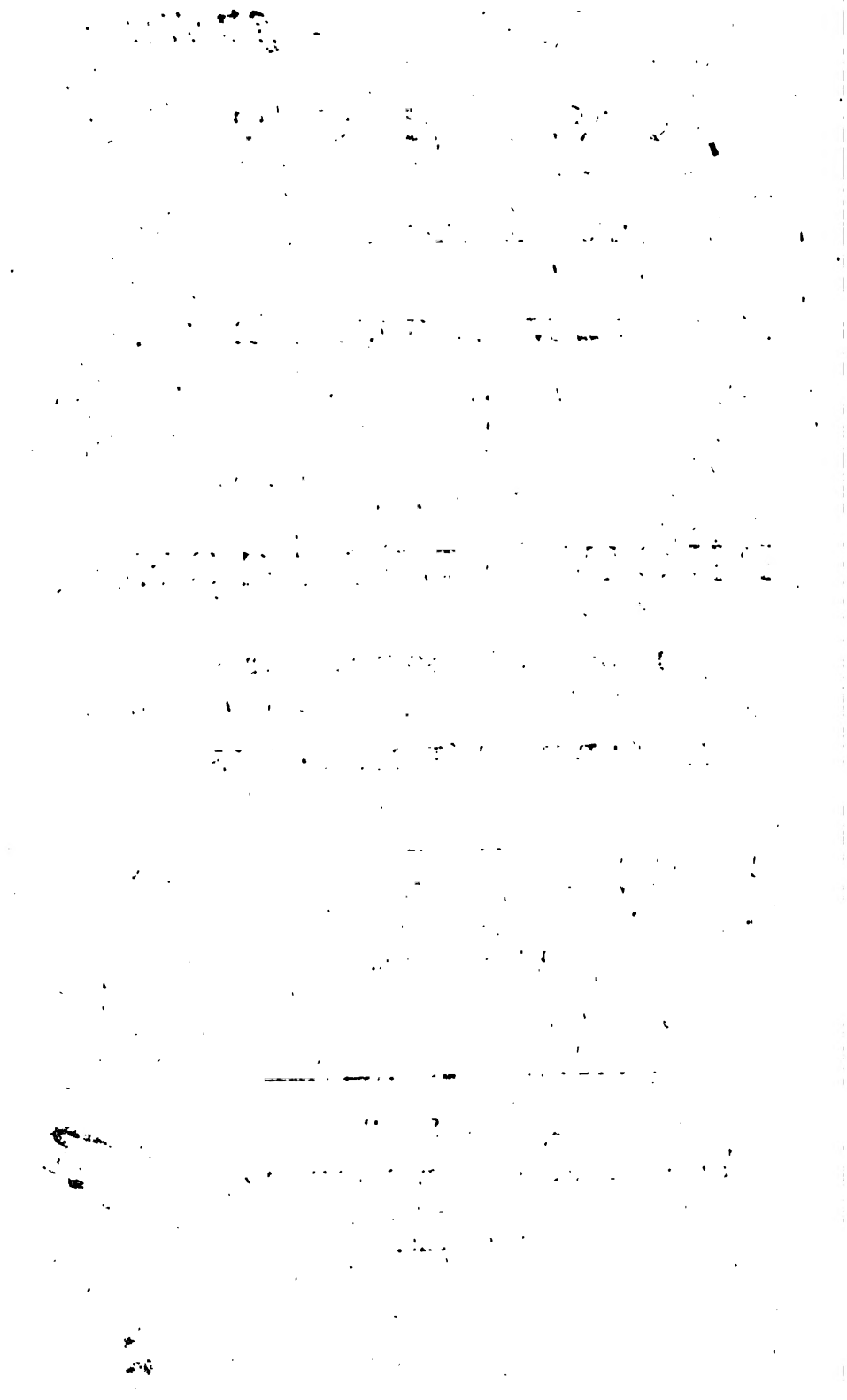
RICARDUS PORSONUS

PARS PRIOR.

LIPSIÆ

SUMPTIBUS C. H. F. HARTMANNI.

MDCCCXXIII.

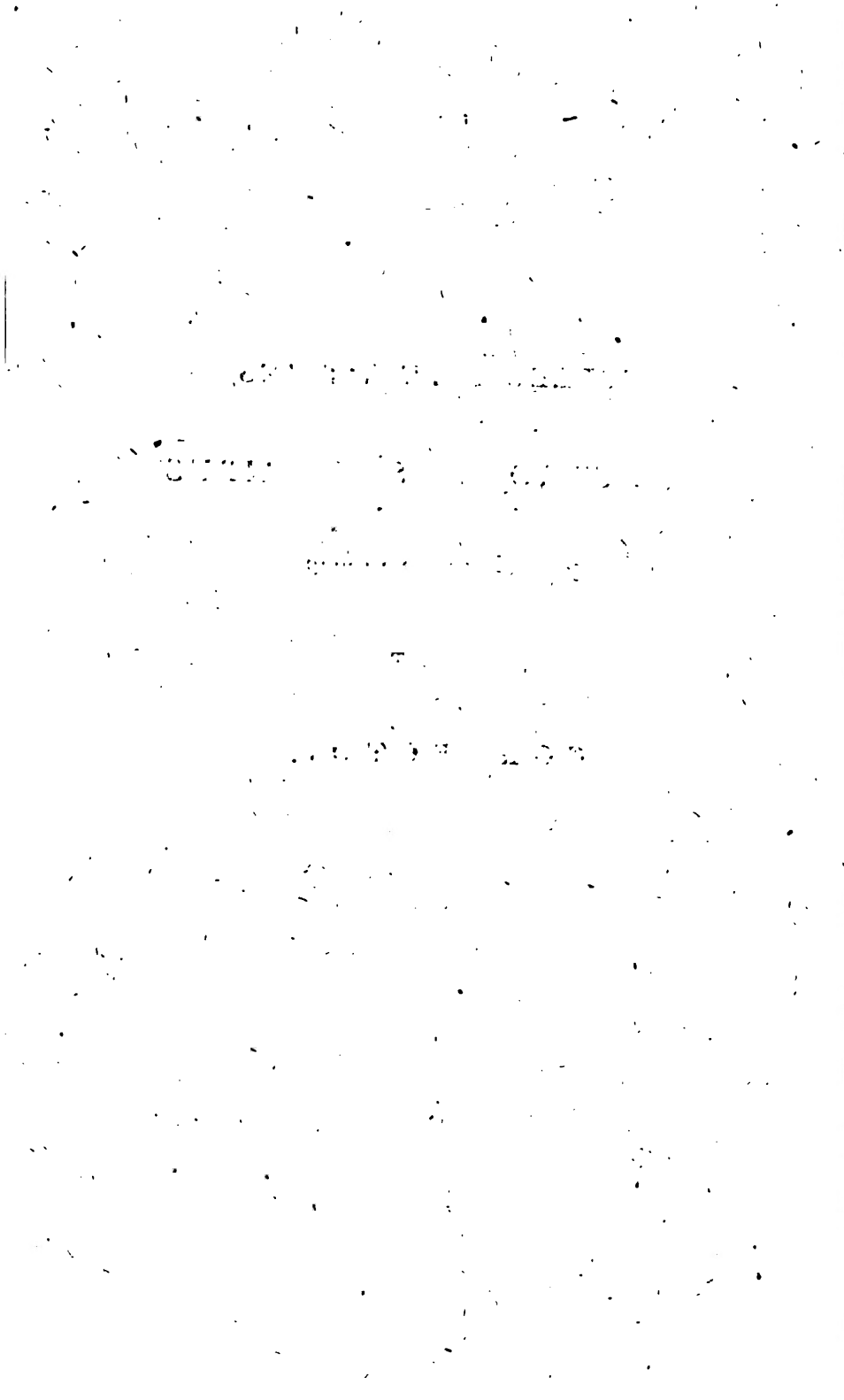

COLLEGII TRINITATIS
MAGISTRO ET SENIORIBUS

DE SE BENE MERITIS

DEDICAT

CORRECTOR.

De Photio disserere² non meum est, cui id solum mandatum fuit, ut Porsoni textum repraesentarem et codicem Galeanum conferrem. Laboris taedium sublevavit humanitas viri literatissimi Ioannis Cleaver Banks, qui mihi apographum² a se olim e Porsoniano descriptum(viii) ultro obtulit quod operis traderem. Itaque strenuam solertemque operam dante typographe, pensum intra quinque menses absolvi. Sed quum Galeani lectiones quasdam praetermissas deprehendissem, idem saxum denuo volvendum esse vidi, quod me diu exercuit. Nam primum collationem, ante annos duodecim cum editione Lipsiensī factam, diligenter perlustravi, atque inde passim notavi quae ad examen revocarem. Deinde totum codicem quam potui accuratissime tertium contuli. Atque ut dies diem docet, multa praesertim de orthographicis quisquiliis monenda putavi, quae prius sciens neglexeram. Praeterea lituras et primae scripturae mutatio-

¹ Hoc egit doctissime Blomfieldius noster in Censurae Edinensis Parte XLII.

² Deficiebat in v. *Συδάξας*. Accuratissime scriptum esse constitit, quam formas typographicas ad Porsoni autographum corrigerem.

nes omnes ad unam indicare conatus sum. Ita tandem
 (ix) muneri satisfactum esse spero. Illud saltem jure postulo,
 ut major etiam taenti mihi habeatur fides, quam diserte
 loquentibus exscriptoribus, quotquot hactenus viris doctis
 innötuerunt. ²

² Istiusmodi tenebriones exagitare neque libet neque va-
 cat. Tantum dico illos ne majuscularum quidem et minus-
 cularum discrimen tenuisse. Ita p. 34, 4 *Εὐκλεγες*, p. 120,
 25 *Πολιτείας ὅ*, p. 242, 25 *Μακρὰν ὄνειαν*, p. 379, 20. *Πάμ-*
φαλα, p. 627, 13 *Ἐποδῶν* procuderunt. Nemo jam mi-
 rabitur p. 97, 1 *Θυμηλία*, p. 119, 3 *ἀμεύς*, p. 246, 19
αὐχθῶν, p. 541, 16 *ἡγαβῆ*, ubi omnia plene et plane ms.
 Nam compendia quidem pro arbitrio interpretantur; ut *Παρ-*

θέντοι, *ἔμπροσθεν*. MS. [†] *προι* ^θ. Ut de sensu taceam, ex
 illius ipsius folii septem locis discere potuissent, pro *παρ-*

^θ *θέντοι* non *προι* sed *παροι* scripturum fuisse librarium.
 Neque emendationibus abstinetur. Codex rectissime *ὄγκιων*
 p. 182, 4. Suprascribit *γγ* Galeus, e Suida scilicet. Illi,
οὐγκιων. In v. *Ἀήκυθον* bis e Suida voci *ἀλάβαστον* intru-
 sum est *ρ*, quod ne pro annotatione quidem habet codex.
 Passim e Suida interpolatum esse Dresdensem librum mo-
 nui in Kiddii Porsonianis p. 253. Contra, facetam homi-
 (x) num religionem vide, p. 120, 20. Ascribit Galeus, quo-
 modo solet auctores citatos indigitare, *Ὁ τὰ Θεβ. γράφας*.
 Pro varia lectione habent isti; quam tamen falso exhibent.
 Vide addenda ad p. 159, 9. 165, 19. In *Ῥας*, *Ὀβολοῦ χι-*
μαίρα, *Παρήσω*, *Περματάμενος*, *Περμιοῖ*, et nescio an alibi,
 lacunas fingunt; vide p. 303. n. 5. Plura si vis, confer ad-
 denda ad p. 199, 5. 258, 20. 562, 10. 534, 11. 547, 17.
 584, 24. Ne tamen misellis iniquior sim, fateor multo
 pauciora ab iis ommissa quam putaram. In his non habenda
 sunt cum Schleusnero loca apud Albertum ad Hesych. vv.
Καιροσείων, *Κρι*, *Ἀύχνος*, ubi lege *Ἀπολλῶν*. Lex. Ms. non
Phot.

Adjeci fragmentum lexicæ rhetorici, optimæ quidem (x) notæ, sed misere foedatum et cum nullius momenti glossis permixtum. Ascripsit alia manus marginibus Harpocratonis, Bibl. Publ. Cantab. Dd. 4. 63. *Accessiones ineditas ad Harpocratonem e Bibl. Reg. Cant.* vocat Taylorus ad Oratores, operis scilicet nondum contracti (xi) particulas ratus. In eadem sententia fuisse Porsonum e Burncio, ni fallor, audiui. Scribæ manus, etsi non in elegans, compendiis plena est, quæ flavescente atramento vereor ne subinde me eluserint, quamvis chartas meas summa cum cura bis ad codicem exegerim. Ipse autem vides, me omnia, bona, mala, sana, corrupta, sine mutatione hic sistere voluisse.

Oblitus sum monere, indicem auctorum in Græcorum nominum ordinem a me esse redactum; quod utinam semper fieret. Illud etiam, ut spero, curabit futurus editor, quod in meas rationes non cadebat, ut rerum et verborum indicem adjiciat similem Sylburgiano (xii) in *Etymologicon Magnum*.

Errata omnia² minima memoravi; ne quis aut meae aut Porsoni negligentiae scribarum errores tribueret, ut *κτλιαροθροντρος* p. 290, 13.

¹ Bibliotheca Ioannis Mori Episcopi Eliensis, quam possidet academia e „munificentia“ vere „regia“ Georgii Primi.

² Effugit me p. 545, 20. ubi ἐρχήσεως G. P. In append. p. 711, 9. lege Πυθώδε, et adde, Sed Πυθώδ' G. P. p. 623, 8.

Sequitur ut Galeani codicis descriptionem subjungam. Membranaceus est, ejusdem fere magnitudinis atque Euripides Musgraviï; foliorum CXLIX, paginis singulis in binas columnas, quas vocant, distributis. Scriptus, jndice Porsono, circa annum MCC. Multa deesse patet, in

(XIII) quibus aestimandis certi aliquid praestant literae numerales, quibus signabantur in ima margine octona quaeque folia. Istarum literarum pleraeque a bibliopegis abscissae sunt; supersunt fol. 17 \overline{IS}
 25 \overline{IZ}
 101 \overline{KZ}
 117 $\overline{K\Theta}$
 133 \overline{AA} .

et vestigia ff. 45, 53, 85. Teneamus igitur inter f. 1 et f. 17 intercidiisse folia centum et quatuor, inter f. 25 et f. 101 quatuor. Lacunae Porsono ita distribuendae videntur:

Post f. 1 inter vv.	'Αἴσα et 'Αγλινοῖδ'	foliorum	4
.. 2 .. .	'Αδιάκριτος et 'Επώνυμοι	..	100
.. 42 .. .	Κοικύλλειν et Κρατηρίων	..	4
.. 148 .. .	Φορητῶς et Φιλεύς	..	fere 8
In fine	fere 3

(XIV) (Addo deesse folium inter *Εὐριζον* et *Εὐωνον*.) Perit igitur prope dimidium lexicî.²

² Sero animadverti (quantum scilicet e Bekkero Anecd. p. 521—476. et Montefalconio Bibl. Coisl. p. 469—477. constat) Lexicon Sangermanense totum in Photii syllogen relatum esse, cujus integrae partem tertiam faciebat. Hinc

In scribendo libro versatae sunt octo manus, quarum una et altera pulcherrime, omnes accurate et sibi constanter, quum literas tum compendia, notissima plerumque, formare solent. Si excipias primam paginam, et verbum hic ibi vetustate corruptum, nihil est in prima scriptura quod mediocriter doctum adolescentem, qui hoc serio agat, magnopere moretur. Sed negotium facessunt (xv) correctores, qui textum saepissime, adhibito interdum scalpello, refingunt.

Primus igitur scriba sit A,

Secundus sive B incipit fol.	3	Ἐκόνυμοι
C	25	Ἰαπία Ἀθηνᾶ
D	53	Λεγωνῆσαι
E 1	69, c. 3	Μυχόπεδον
F	70	Μουνηχιών
E 2	85	Ἄμοῦ
G 1	93	Πάππος
E 3	101	Περισσ
G 2	102, c. 3	Πλάκα
H	117	Σιώκολλος

Ex his E G compendiis saepe utuntur, A B D F H raro, C rarissime. F lenem, asperum, circumflexum, (xvi) saepe in merum punctum contrahit. Negligentiores sunt

potius supplementa petant Lipsienses, quam infimorum Byzantinorum ineptis librum distendant. Optandum quoque ut conferantur Cyrillus, etc. ne, quicumque Platonem aut Thucydidem • Photio emendare studebit, misceat sacra profanis.

P, 297, 24. *Pro n. 5. lege, Νηδὶ*: ubi accentus videtur esse
 mapus primae.

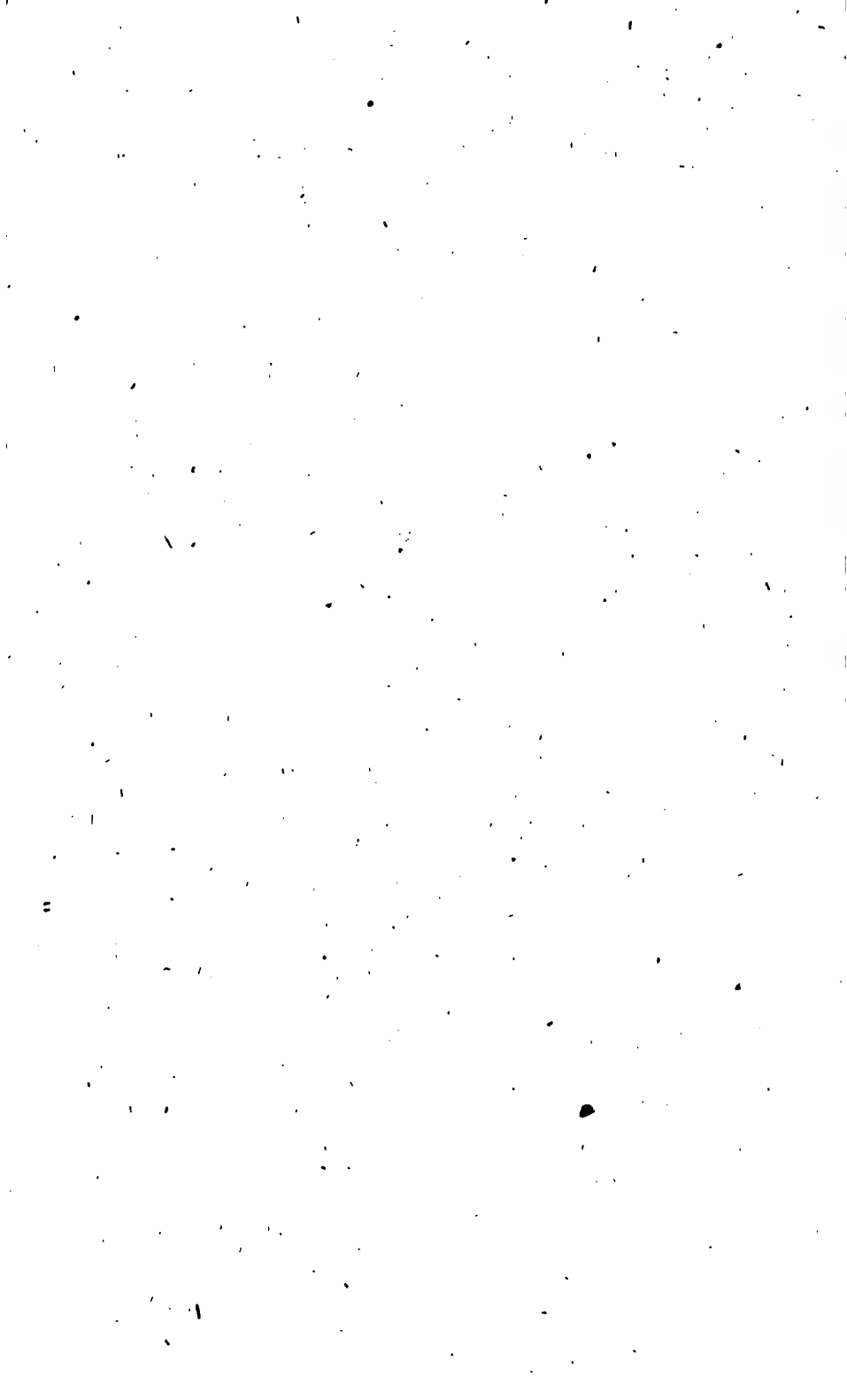
642, 1. Recte disjungit codex. Harpocraton; *Φάσκαλον*:
πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς. *Λυσίας ἐν τῷ πρὸς*
Δίωνα. *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις*. Plura nesciunt
 nisi Cant. Trin. (olim Galeanus, qui *Λυσίας* ε. z. π. A.
 omittit) et Burneianus Musei Britannici. Hunc cum
 Gronovii Mediceo semper fere consentire notat Burge-
 sius, cujus excerptis utor. E. g. habet *Φάσις*, omit-
 tentibus ut vulgo Cant. Trin.

702, 4. Hesychius, *Ὀδῶν*: ὀδοῦς. Porsonus, „*Lege 'Ὀδῶν*:
ὀδοῦς, dens.“

745, 15. Sed pro *εὐφορέων*, ὥσπερ ἐν *φορέῳ* (vel *φορείῳ*) Har-
 pocratonis libri, certe Cant. Locum omittit Trin.

ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

Α — Ο.

ΦΩΤΙΟΥ· ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ⁽¹⁾
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝ-
ΑΓΩΓΗ, ΔΙ ΜΑΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΡΗ-
ΤΟΡΣΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΙΣ ΑΝΗΚΟΥΣΙΝ
ΕΙΣ ΧΡΕΙΑΝ· ΠΡΟΣΠΕΦΩΝΗΤΑΙ ΔΕ Σ
ΘΩΜΑ, ΠΡΩΤΟΣΠΑΘΑΡΙΩ ΚΑΙ ΑΡΧΟΝ-
ΤΙ ΤΟΥ ΛΥΚΟΤΟΜΙΟΥ,· ΟΙΚΕΙΩΙ ΜΑ-
ΘΗΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ· ΔΙ' ΩΝ ΡΗΤΟ-
ΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΞΩ-¹⁰
ΡΑΙΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ.

Αί τῶν λέξεων πλείους, περὶ ἃς τὸ ποιητικὸν νέμεται
ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελιμώτατον τοῖς βουλομένοις προσέ-⁽²⁾
χεω, Διογενιανῶϊ συνελέγησαν· εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλ-
λοῖς ἐπὶ τοῦν ἦκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐν-
στῆσθαι, ἀλλ' οὖν, ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι, οὐδενὶ τῶν

¹ In summo paginae primae scriptum est, χρῆσθαι τὸ δῶρον
ἐκ νεκῆτα τοῦ λύχνου, et in imo, ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ
νεκῆτας αἰθρος καὶ ἀνοτάριος ὁ λύχνος. Literarum, quae an-
num significabant, apices tantum reliquit bibliopegus, sed
videntur fuisse ψψ, id est, 6707, sive A. C. 1199. Ἀλέξαν-
δρος ὁ Λύχνος, Rhetor et Poeta Ephesius, memoratur a Stra-
bone, xiv. p. 951. A. (642.) citatus etiam a Stephano in Τα-
προβάτη. Porsonus in Schedis apud J. C. Banks, quas post-
hac notabo Porson. B.

² λυκοταμίου Porson. B. Mihi non liquet de Galeano.

5 πρωτείων οὗτος περί γε¹ τὸν εἰρημένον πόνον ἐξίστα-
 ται· ὅσαι² δὲ ῥητόρων τε καὶ λογογράφων Ἀττικίζουσι
 γλώσσαν, καὶ ἀπλῶς εἰς τὸν οὐκ ἐθέλοντα λόγον ἐποχει-
 σθαι μέτρῳ συντελεῖν εἰσιν εὖ πεφυκυῖαι· ναὶ δὴ καὶ
 τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσοφίας, ὅσαι δέονται σαφηνείας· ταύ-
 10 τας δὲ ἄρα εἰ καὶ μὴ πάσας· οὔτε γὰρ ῥαίδιον, οὔτε
 ἀλαζονείας ἢ ὑπόσχεσις πόρρω· ἅμα δὲ καὶ μείζονος ἢ
 καθ' ἡμᾶς σχολῆς· ἀλλ' οὖν ἄς μάλιστα γε εἰδέναι προσ-
 ῆκει καὶ ἀναγκαῖον* κεχρηῆσθαι συναγαγῶν, τὴν ἀνα-
 γραφὴν σοι κατὰ στοιχεῖον ἐποιησάμην· οὐδὲ τῶν ποιη-
 15 τικῶν παντελῶς ἀποστάς· ἐπεὶ μὴ δ' ὅσοι ταύτας συνει-
 λόχασι τῶν ἄρμοζόντων τῆ χωρὶς μέτρου φράσει παν-
 τελῶς ἀπέσχοντο· ταύτην δὲ σοι ἄρα τὴν ὑπόθεσιν συνε-
 ταξάμην μνήμης τε ἅμα καὶ φιλίας ἀφοσίωσιν· διὸ εἰ
 20 καὶ τινος τῶν λέξεων περιέχει τὸ σύνταγμα ἐν αἷς ἢ
 ποιητικῇ διατρίβει μούσα, περὶ τὸν οὐδέν, οὐδὲ φιλότι-
 μον, οὐδὲ νοθεῦον τὴν πρόθεσιν· ἐφ' ὧν τε γὰρ οὐκ
 ἔστι πολιτικὴν φωνὴν εὐρεῖν δηλοῦσαν καθαρῶς τὸ ὑ-
 ποκείμενον, οὐ ποιητικὴν μόνον ἀνάγκη λαβεῖν, ἀλλὰ
 25 καὶ εἰ γλώτταν ἀπομάττοιο· τὸ γὰρ ἔχειν ὅτι οὖν ὀνό-
 (3) ματι εἰπεῖν, τοῦ μὴ ἔχειν χρειωδέστερον· ναὶ δὴ καὶ ὁ
 λίαν σεμνὸς καὶ τὸν ὄγκον πεποιημένος κόσμον λόγος,
 πολλὰς, αἷς τὸ ποιητῶν ἐντείνεται μέτρον, τῆ οἰκείαι³
 σπουδῇ φιλεῖ ὑποβάλλεσθαι· καὶ μέντοι καὶ ὅσαι σαφέ-
 5 στεραι μὲν εἰσι τῶν λέξεων, δοκοῦσι δὲ πῶς μνήμης
 δεῖσθαι τῆς ἀναγωγῆς αὐτὰς εἰς τοὺς γεγεννηκότας,
 οὐδὲ τούτων κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς πατέρας ἀπεσιωπή-

¹ γε om. Porson. sed addunt G. (i. e. Galeanus) et Porson. B.

² αι evanidae in G.

* Incipit in καῖον fol. 1. col. 2.

³ Potius esse videtur οἰκείαι. Porson. B.

σαμεν· ἀλλὰ καὶ εἴ που τις ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἀσάφεια
 τῇ τῶν λέξεων παραπλεκομένη ἐρμηνεύει τὸ τοῦ λόγου
 διέφθειρδ̄ χρῆσιμον, οὐδὲ ταύτην λελυμασμένην ἐγκατε- 10
 λίκομεν· ἀλλ' εἰς τὸ σαφέστερον καὶ οὖν Ἀττικώτερον
 ἤρμωσάμεθα· σὺ δὲ μετὰ ¹ * * * τὴν * παροῦσαν τῶν λέ-
 ξων συναγωγὴν ἀκριβέστερον ἂν εἴης ἐποπτεύων, πότε-
 ρον κομπουομένη μᾶλλον, ἢ τὸ μέτριον τιμῶσα ἢ ὑπό-
 σχεῖς προοιμιάσατο. ἀλλὰ γὰρ προσθεῖν ὡς οἶμαι καὶ 15
 κοποῦντι ² σοι περὶ τοὺς ῥητορικοὺς καὶ συγγραφικοὺς
 λόγους, ἢ τῶν λογάδων λέξεων μελέτη τὴν ἐπὶ τοῖς ῥή-
 μασι δύναμιν σοφωτέραν μᾶλλον ἐπιμαρτυρήσειεν.

Περίφρασις ἐστὶν ὅτε διὰ πλειόνων λέξεων οὐ πολ-
 λά, ἀλλ' ἐν τι δηλοῦνται· οἷον· ἀντὶ τοῦ ἀνθρώποι, υἱοῖ 20
 ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΔΙ' ὨΝ ΡΗΤΟ-(4) ΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΞΩ- ΡΑΙΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ.

Ἄ τὸ ἄλφα περισπασθὲν δηλοῖ τὸ εἶθε· οὕτως γὰρ 5
 Καλλίμαχος κέχρηται· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὦ ἄρθρον· ὡς
 Ὅμηρος· ἃ δειλοί· βραχέως δὲ καὶ δασέως ἐκφερόμενον
 ἄτινα σημαίνει· παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ, ἴδια· καὶ παρ'
 Ὅμηρῳι δὲ, τὰ ἑαυτοῦ· τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος·
 τάσσεται δὲ τὸ ἄ καὶ ἀντὶ τοῦ ὦν· ὡς καὶ παρ' Εὐρύ- 10
 κίδῃ ἐν Μηδείαι· Πράξασ' ἃ ³ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἃ βού-

¹ Duodecim circiter literae evanuerunt. Porson. σὺ δὲ (ὦ
 κράτιστε Θωμῶ) Porson. B.

² Incip. τὴν ε. 1. σ. 5.

³ Ita G. ex em. statim facta pro πενοῦντι.

⁴ πράξασα μ. κ. τυχοῦσα ἄ.

Ἄγωνία: ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών· λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ.

(7) **Ἀγωνιαῖ:** Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγωνι¹

Ἀγῶνα: καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησιν.

Ἀγωνιῶ: κινδυνεύω.

5 **Ἄγών:** ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δουῆρις ἱστορεῖ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἄθροισμα· καὶ τὸν γαῶν ἐνθα* ἀθροίζονται· καὶ τὸν τόπον ἐνθα ἀθροίζεται τὸ πλῆθος.

Ἀγῶνα: καὶ Ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν, ἐν ᾧ ἀγωνίζον-
10 ται· Θουκυδίδης ἐ· προσελθῶν² εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδησεν τὸν ἠνίοχον.

Ἄγών οὐ δέχεται σκήψεις: τάττεται ἡ παροιμία καὶ³ ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄνησαμένων εἰς σκήψιν.

Ἀγωνιαῖν: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι· καὶ ἀγωνι-
ῶντες, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι, ὁ αὐτός.

15 **Ἀγωνος:** κατὰ σχηματισμὸν,⁴ ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη· οὕτως Ἀλκαίρις ὁ λυρικός πολ-
λάκις ἐχρήσατο.

Ἀγωνοθέτης: ὁ ἐν τοῖς σκηναίοις· ἀθλοθέτης δὲ, ὁ ἐν τοῖς γυμναίοις.

20 **Ἀγῶνα:** τὴν συναγωγὴν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἀδαγμός: ὁ δαξισμὸς· ὅπερ ἐστὶ κνησμὸς· οὕτως Σοφο-
κλῆς.

Ἀδαήμονες: ἄπειροι.

Ἀδαμάντινα: στεργρά.

(8) **Ἀδαξῆσαι:** τὸ κνησαι· ἄνα ἐν τῷ ὁ⁵ ὁ δαξῆσαι· καὶ ἀδα-

¹ Sic G. quasi voce imperfecta.

² Incip. f. 2. c. 2.

³ προσελθῶν καὶ forsan delere volebat scriba.

⁴ -μός primo; statim correctum.

⁵ ὁ om.

χεῖν τὸ κνήθειν· Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄ^δ χῶρα ἐκλέ-
γει τ' αἰεῖ· Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν.

Ἀδασμος: οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα,¹ οὐδὲ μερίζουσα
δασμὸν τῆς οἰκήσεως· οὕτως Αἰσχύλος. 5

Ἀδίξ: μέτρον τετραχόλικον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἀδεῖς δέος: τάσσεται ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων·
ἢ ἀσφαλές· οὐ φοβερόν.

Ἀδέητος: Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ ἀνευδαής.

Ἀδείματα: ἄφοβα. 10

² Ἀδεκάστως: ἀμερίστως· δικαίως· ἠδωροδοκῆτως· ὀρ-
θῶς.

Ἀδεκατεύτους: ὧν οὐκ ἀνατέθειται ἡ δεκάτη τοῖς θεοῖς.

Ἀδελφίζειν: τὸ ἀδελφόν τινα πυκνῶς καὶ θεραπευτικῶς 15
καλεῖν· οὐ μόνη ἡ κωμωδία, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες τῆ
λέξει ταύτη χρῶνται· οὕτως Ἰσοκράτης.

Ἀδημονεῖν: κυρίως μὲν ἔστι τὸ ἀπορεῖν καὶ ἀμηχανεῖν ἐν 20
τινὶ ² δήμῳ ἢ χώρῳ· Ὀμηρος.

Ἀδῆν: τῶν ἐν τῷ σώματι γεγενημένων ἔστι τοῦτο· γίνε-
ται δὲ περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας· καὶ ἔτι ὑπὸ τὰς
σιαγόνας· ὀξύνεται δὲ ἡ λέξις καὶ δασύνεται παραλόγως,
ὡς φησὶν Ἡρωδιανός.

Ἀδην: τὸ ἄλις· Πλάτων πολλαχοῦ κέχρηται· ἢ εἰς κό- (9)
ρον· ἱκανῶς ἀρκούντως· ἐν Χαρμίδῃ· ³ ἐπεὶ δὲ τῶν
τοιούτων ἄδην εἴχομεν.

Ἀδημονῶν: ἀγωνιῶν.

Ἀδήριτος: ἄμαχος. 5

¹ ἐκτείνουσα.

* Incip. f. 2. c. 3.

² Ante δήμῳ nescio quid scribere voluisse videtur Por-
son. B.

³ χαρμ δ ἐπὶ ms. ut literae obsolevisse videantur in exem-
plari unde hoc transcriptum est. Porson. B.

Ἄδηφάγος: ἀδρόως ἐσθίων· κολυφάγος· γαστρίμαργος.

Ἀδηνέως: ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέργσειν τῶν
δηνέων καὶ μεριμνῶν.

10 Ἀδηφάγον ἄρμα: τὸ τέλειον.

Ἀδηφάγοι τριήρεις· αἱ μεγάλαι οὕτως ἐλέγοντο· ἢ ἔχου-
σαι τὰ πληρώματα ἐντελῆ· καὶ ἀδηφάγα ἄρματα, καὶ
μεγάλα καὶ τέλεια· καὶ ἔστι πεποιημένον ἀπὸ τοῦ ἄδην
ἐσθίειν, ἦτοι δαίμιλως.

15 Ἀδηφάγοι τριήρεις λέγουσι ἂν αἱ ἐντελομίτσοι καὶ πολλὰ
ἀναλίσκασαι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνι-
στῶν * ἵππων· Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ Κωμωιδιοτραγωιδίᾳ
τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν.

20 Ἀδῆωτον: ἀπόρθητον· ἀπραΐδευτον.

Ἀδηφάγοι: ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀρι-
στοφάνης καὶ Φερεκράτης· ἔφη δὲ καὶ ἀδηφαγοῦσα Σο-
φοκλῆς· καὶ ἀδηφαγεῖν Ἑρμιππος· ἀλλὰ καὶ ἀδηφάγον

25 εἶπεν Λυσίας τὴν τέλειον μισθὸν λαμβάνουσαν τριήρη·

(10) Ἀλκαῖος δὲ ὁ κωμικὸς καὶ τοὺς πότας λεγομένους λύ-
χνους ἀδηφάγους ἔφη χαριεντιζάμενος· καὶ δρόμεις δε-
τινες ἐν Νεμέᾳ ἀδηφάγοι ἐλέγοντο· καὶ οἱ γυμναστικοὶ
παρὰ Ἀργείοις οὕτως· λέγουσι δὲ τινες καὶ τὸν ἱερὸν
λόχον ἀδηφάγον.

5 Ἀδιάντον: ξηρόν· ἄβροχον· ἢ φυτὸν παρ' ὕδασι φυόμε-
νον τὸ καλούμενον πολύτριχον.

Ἀδιάφθορον: ἄμωμον· λέγεται δὲ ἀδιάφθορον, καὶ τὸ
μήπω μετ' ἀνδρὸς παιδισκάριον γεγονός· ὡς Μένανδρος·
10 καὶ μὴν ἀδιάφθορον, τὸ μὴ δὲ μιᾷ ὑποκείμενον φθο-
ραῖ· ὡς Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· ὁπότε δὴ τὸ ἀδιά-
φθορον καὶ ἀθάνατον οἴχεται· λέγεται δὲ ἀδιάφθορον,
καὶ τὸ μὴ παρακεκνημένον τῆς ὀρθῆς γνώμης· ὡς ὁ αὐ-
τὸς ἐν Νόμων 5· ἀδιαφθόρους ταῖς δεήσεσι δικάζειν·

* Incip. σῶν f. 2. c. 4.

προάγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπιρρηματικῶς· ὡς *Λισχίνης* 15
φῆσιν ἀδιαφθόρως.

Ἀδαικίτης: ἀλλότριος· ἀήθης.

Ἀδιάκριτος: ἀδιαχώριστος· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ
γασκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. **** :

Ἐπώνυμοι: διττοὶ εἰσὶν οἱ ἐπώνυμοι· οἱ μὲν δέκα ἀριθμὸν, 20
ἀφ' ὧν αἱ φυλαί· ἕτεροι δὲ δύο· καὶ τοῖς μὲν, ἀφ' ὧν
αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον
ἔτος· ἀπὸ εἴ ἔτους μέχρι ξ'.

Ἐπώνυμοι: οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες, ἄστοι καὶ ξένοι, 25
χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς (11)
ἐτίθη^α ὀνόματα· φασὶ δὲ ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς
φυλαῖς ἐξηγήσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς
φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι·
καὶ ἕκαστον ὀνόματα ἴδια γραψάμενον κληρῶσαι· παρὰ 5
οὖν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς
νόμους πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους· ἰν' ἐντυγχάνοντες αὐ-
τοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν.

Ἐπωπτευκότων: οἱ μνηθέντες ἐν Ἐλευσίνῃ ἐν τῇ δευτέρῃ 10
μυῆσει ἐποπτεύειν λέγονται.

Ἐπώχετο: ἐπεπορεύετο.

Ἐραϊ: ἐπιθυμεῖ.

Ἐρανεμπόλοις: τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν
ἀρχῶν.

Ἐρανεμπόλοι: ἀπὸ τῶν ἐράνων βιοῦντες.

15

Ἐργάτης: φιλεργός.

Ἐργασεῖν: ἐργαστικῶς ἔχειν.^β

Ἐρανα: δῶρα.

^α Desunt, si recte conjicio, centum folia, usque ad vocem
Ἐπώμοι. Porson. Incipit fol. 5. col. 1. μοι· οἱ μὲν δέκα. E
Suidæ supplet Porsonus.

^β ἐτίθει.

^γ Ἐργασίην: ἐργατικῶς ἔ.

- Ἐρανον : ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.
 20 Ἐρανος : ἐντολή· εἰσφορά· ἢ συλλογή· ἢ σπουδαιότερον * * * * *¹
 Ἐράνισας : Δημοσθένης· ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἐρανιστῆς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἔρανου μετέχων καὶ τὴν
 25 φορὰν, ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει * καταβάλλειν, εἰσφέρων.²
 (12) Ἐρανιστάς : ὡς ἡμεῖς καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης Ὀλκᾶσιν.³
 Πρώην ἔρανιστάς ἐστιῶν ἤψησ⁴ ἔτνος.
 Ἐρανίσαι : τὸ λαβεῖν ἔρανον καὶ συλλέξαι παρὰ τινος.
 5 Ἐραنيῶν : ἐρανοδοτούμενος.
 Ἐραστριαῖν καὶ ἐρωτίζειν λέγουσιν.
 Ἐρατειχεύειν :⁵ στρατεύεσθαι.
 Ἐργάνη : ἢ Ἀθηνᾶ παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν· ταύτης εὐραμένης τὰς τέχνας.
 10 Ἐργαστίτερον λέγουσιν.
 Ἔργα νέων :⁶ παροιμία τίς ἐστίν· οὕτως προσαγορευμένη· Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων·
 Ἐργίσκη· τῆς Θράκης ἐστὶν ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶ-
 15 νος καὶ Ἄβας νύμφης.
 Ἐργοκλῆς καὶ Ἐργόφιλος : στρατηγοὶ Ἀθηναίων.
 Ἔργον εἰπεῖν : χαλεπὸν εἰπεῖν.
 Ἐργολάβῃσαι λέγουσιν.
 20 Ἔργον : ὁ μισθός· καὶ λαβεῖν ἔργον· τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν.
 Ἐργολάβοι : οἱ προϊστάμενοι τινῶν.
 Ἐρεβίνθινος Διόνυσος : ἀντὶ τοῦ ζωμοῦ· παροιμία· τάτ-

¹ In G, nullum lacunae vestigium.

² Inc. f. 5. c. 2. ταβάλλειν.

³ εἰσφέρειν. Ὀλκᾶσιν. ἤψησα.

⁵ Accentum om.

⁶ Ἐργανέων, et mox; tum προσαγ. et μέσον, (sic) in litura ab ead. m.

τεται δὲ αὐτὴ ἐπὶ τῶν ἀφορμῶς τῶν εἴτε χρηστῶν,
εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων.

Ἐρέβινθος: αἰδοῖον.

(13)

Ἐρεῖδειν: τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συν-
τόως. Ταγηνισταῖς. Ἐρείδετον, καὶ γὰρ κατόπιν σφῶν
ἔφομαι.

Ἐρεσθαι: ἐρωτῆσαι· πυθέσθαι.

5

Ἐρέσσειν: συντόμως ἐσθίειν· ἀπὸ τῶν ἐρεσόντων.

Ἐρεσχηλεῖν: πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ
παρὰ Ἰωσὶν· γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐραῖν καὶ ἀπὸ τῆς
λέσχης.

Ἐρεσχηλοῦντα: σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἶον
ἐρίζοντα.

Ἐρετρικὸς κατάλογος: ἐπὶ Διφίλου ἄρχοντος ἔγραψαν
ψήφισμα τοὺς ὀμήρους καταλέξαι ἐξ Ἐρετριατῶν
πλουσιωτάτων.

Ἐρεφθεῖς: ἐπιστεγάσας.

15

Ἐρήμη δίκη: ὅτ' ἂν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν
κρίσιν καταδικαιτηθῆ.

Ἐρήμην ἀλῶναι:

Ἐρημον ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἶον ὅτ' ἂν
εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανές βλέπωμεν·
Ἀριστοφάνης Πολυίδω.

Ἐριθος: ἡ μισθοῦ-ἔρια ἐργαζομένη.

Ἐρίκη: εἶδος φυτοῦ.

Ἐρικτῶν: τῶν διχειρικτῶν πυρῶν καὶ μὴ εἰς ἄλευρα ἀ-
ληλεσμένων· ἀλλ' ὥστε δύο ἐξ ἐνός γεγονέναι· τοῦτο
λέγουσιν ἐρικτόν.²

25

Ἐρινάζειν: ὀλύνθους περιάπτειν ταῖς ἡμέραις συκαῖς ἀπὸ
τῶν ἐρινεῶν³ καὶ ἀγρίων συκῶν· ἐξ ὧν οἱ λεγόμενοι

(14)

* Inc. f. 5. c. 5.

¹ ἄρχοντες.

² ἐρικτόν.

³ ἐρινεῶν.

πῆνες μετασέρχονται εἰς τὸν τῶν ἡμέρων συκῶν καρ-
 5 πὸν καὶ κρατύνουσιν αὐτόν· ὥστε μὴ ἀπορρυῆναι τῶν
 δένδρων.

* Ἐριούνιον κάρθον· τὸν χθόνιον.

* Ἐρίπναι· αἱ ἀπερρωγυῖαι πέτραι.

* Ἐρικνωμένον·

* Ἐρίωι στέφαντες· ἀντὶ τοῦ στέμμα περιθέντες· Πλά-
 10 των Πολιτείας ἱ·

* Ἐρκάνη·² φραγμός.

* Ἐρκαισι· δικτύοις.

* Ἐρκη· πλεκτά· τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ
 καλοῦσιν.

15 * Ἐρκειος· γενναῖος· λέγεται δὲ καὶ Ζεὺς.

* Ἐρρειν· ἰέναι.²

* Ἐρκείου Διός· ἔρκον Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν· τὸν
 οὖν φύλακα τοῦ οἴκου ἰδρυσάμενοι, Ἐρκειον Δία κα-
 λοῦσιν.

20 * Ἐρκειος Ζεὺς· ὡς βωμοὶ ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐλῇ
 ἰδρυνται· τὸν γὰρ περιβολὸν ἔρκος ἔλεγον· μετῆν δὲ
 τῆς πόλιτείας οἷς εἶη Ζεὺς Ἐρκειος.

* Ἐρκόπεζα· τὰ περιτεθειμένα ἀκανθώδη³ ξύλα πρὸς τὸ
 μὴ ὑπερβαίνειν δύνασθαι.

(15) * Ἐρμαῖν· ὕφαλος πέτρα· Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρίων καὶ
 Ἀριστοφάνης.

* Ἐρμαῖ·⁴ Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθη-
 ναίων γράφει ταυτὶ· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς
 5 τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἐρμαῖ καλούμενοι· ἐκά-

* Inc. f. 5. c. 4.

¹ Hic et in reliquis ab ἔρκος derivatis lenem spiritum G.

² Confuse, λ. δὲ καὶ ζεὺς ἔρρειν ἰέναι.

³ κλειθηδη.

⁴ ἔρμαλ ter.

λοῦντο δὲ τινες καὶ Ἰκπάρχειοι¹ Ἑρμαῖ ἀπὸ Ἰκπάρ-
χου τοῦ Πεισιστράτου.

Ἑρμαῖων: τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς
ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν· ὡς οἱ ὄδοιπόροι κατεσθί-
ουσι. 10

Ἑρμάφροδιτος: ἢ τὸν ἀμφοτέρα ἔχοντα τὰ μέρη, ἀρ-
ρίνων καὶ θηλειῶν, φασίν· ἢ τὸν αἰσχροῦς καὶ ποι-
οῦντα καὶ πάσχοντα.

Ἑρμῆς τρικέφαλος:²

Ἑρμῆς στροφεύς: ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος· ἀπὸ 15
τοῦ στροφεύς τῆς θύρας.

Ἑρμῆς τετρακέφαλος: ἐν Κεραμεικῷ* Τελεσαρχίδου
ἔργον.

Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ κυλίδι: Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ ἐννέα 20
ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν
κυλῶνα.

Ἑρμείας: ὄνομα κύριον· ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίκρατος· οἰ-
κειῶς³ δὲ δέκεται πρὸς Ἀριστοτέλην· καὶ τὴν θετὴν
αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ.

Ἑρμῆς: πόσεως⁴ εἶδος· ὡς ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς (16)
σωτήρος.

Ἑρμιοὶ καὶ ἐξ Ἑρμοῦ: τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Ἑρμιόνη: χωρίον ἄστυλον· ἢ πόλις ἢ ἐν Πελοποννήσῳ, 5
ἔχουσα ἱερὰ Δήμητρος καὶ Περσεφόνης ἄστυλα.

Ἑρμοκοπίδαι: οἱ τῶν Ἑρμῶν τοὺς τραχήλους καὶ τὰ
αἰδοῖα ἀποκόψαντες· φασὶ δὲ Ἀλκιβιάδην συμπράτ-
τοντα Κορινθίους τοῦτο πράξαι.

¹ ἰκπάρχειοι.

² Sesquilineae spatium vacuum.

* Ἰnc. κωϊ f. 4. c. 1.

³ οἰκειῶς.

⁴ Ἑρμῆς πόσεως· εἶδος — Sed huiusmodi errores plerum-
que tacebo.

- 10 Ἐρμοκοπίδαι: οὕτως ἐκλήθησαν οἱ τῆς περικοπῆς τῶν Ἐρμῶν (αἴτιοι).¹ οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Ἐρμου κλῆρος: ὁ πρῶτος ἀνελκόμενος· εἰώθεσαν γὰρ κατὰ πικρὴν τοῦ θεοῦ φύλλον ἐμβάλλειν ἐλαίας καὶ
 15 πρῶτον ἀνέλκειν τοῦτον· ἐλάγχχανε δὲ ὁ μετὰ τοῦτον.
 Ἐρμος: δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος· Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἐρμος ὡς ἔρκος.
 Ἐρμώνιος χάρις: ἡ κατὰ ἀνάγκην δεδομένη.
 Ἐρόμενος: ἐρωτῶν.
 20 Ἐροιάδαι: οἱ Ἐροιάδαι δῆμος ἐστὶ τῆς Ἰαποθωντίδος φυλῆς.
 Ἐρπει: τῆ κοιλία βαδίζει.
 * Ἐρπήνη: πάθος ἐστὶ χαλεπὸν, ἀπὸ τοῦ ἔρπειν καθ' ὅλου τοῦ σώματος· ἤτοι ὑπονέμεσθαι.
 25 Ἐρπύζων: ἐκ μεταφορᾶς βαδίζων.
 (17) Ἐρρει: φθειροῦ ἀπαλλάττον.
 Ἐρρει: κατέπιπτεν.
 Ἐρρειν: φθειρεσθαι.
 Ἐρρέτω: οἰμωζέτω· φευγέτω.
 5 Ἐρρηκε: φθείρεται.
 Ἐρρήσετε: φθειρεῖσθε.² καὶ ἐρρήσας, φθαρεῖς.
 Ἐρρηνοβοσκός: ὁ προβατοβοσκὸς ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους· ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄρην.
 Ἐρρήσεις: μετὰ βίας εἰσελεύση.
 10 Ἐρρήσαντο: ἐψηφίσαντο.
 Ἐρριον: εἰς φθοράν· Εὐριπίδης.
 Ἐρριον: τάχιον.
 Ἐρριπίζετο: ἤυξετο· ἀντὶ τοῦ ἐνεκαίετο· κυρίως γὰρ ἐπὶ πυρὸς λέγεται.
 15 Ἐρρόντων: φθειρέσθωσαν.

¹ Om. αἴτιοι.

* Inc. f. 4. c. 2.

² ἐρρήσεται: φθειρεῖσθαι.

Ἐρρώγασιν: ἐσχίσθησαν.¹

Ἐρρωγότες: διεσπασμένοι.

Ἐρρων: μετὰ φθορᾶς παραγανόμενος ἢ κορευόμενος.

Ἐρρωκίζομεν: σύμμικτα² καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν.

ῥῶπος γὰρ ὁ κοκίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

20

Ἐρρώσαντο: ἐπαρώθησαν.

Ἐρρώσθαι φράσας: οἰμώζειν εἰπὼν κατεγνωκῶς.

Ἐρρήεις: πρόσφατος ἐνυγρὸς τε καὶ ἀμόλυντος.

Ἐρρήεντα: δροσώδη καὶ ἀπαλὸν νεαρὸν.

Ἐρρηγάνειν: ὃ ἡμεῖς ἐρεύγεσθαι.

25

* Ἐρυθραίνει: πυρρὸν³ ποιεῖ ὄφει καὶ ἐρύθημα, ἢ ῥίζα (18)

ἢ λεγομένη ἐρυθρόδανον.

Ἐρυθραῖοι: οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθρᾶς καλουμένης.

Ἐρυμα: φύλαγμα καὶ τεῖχος.

5

Ἐρυμνήν: ἡσφαλισμένην.

Ἐρυσίβη: θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτω γινόμενον ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν· τινὲς νόσον ἐπιχκομένην τοῖς σπέρμασιν ἢ ἡ κομπορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου.

Ἐρυσμον: λάχανον οὗ τὸ σπέρμα τρίβουσαι πίνουσι αἰ¹⁰ κύουσαι γυναῖκες.

Ἐρυσος: σκυρίς.

Ἐρύσταζεν: εἶλκεν.

Ἐρύσιμον: ἐλκυσίμον.

Ἐρυφον: οὐκ ἐρρόφησα.

15

Ἐρχθέντα: ὕδατι ἀποσκιγέντα.

Ἐρχιάδαι: * Ἐρχία δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

Ἐρωδιός: ὀρνέου εἶδος.

Ἐρώμεθα: ἐρωτήσαμεν.

¹ ἐσχίσθησαν.

² εὐμικτα

[†] Inc. f. 4. c. 5.

³ πυρρὸν.

* Ἐρχιάδαι: forsan ex em. pro Ἐρχιάδαι, sed ejusd. m.

- σφοδρότερον ἐρέσσοντα ὅθεν παραμίλα κατὰ τὰ ἔπι-
 κές. Ἀσπίκος ἔς τὸν κμήρι λέσσει γὰρ ἄχυρος. 10
 Βατρωμνημένος: ὁ ἐπὶ τῆ στροφῆν ἔμεινα.
 Ἐσφάθη: ἐσφράθη ὀμαλίσθη.
 Ἐσφάλεν: ἠσφάλεον: ἐσφραξ: ἐσφραξ: ἰσφάλα καὶ τὸ
 κίδαεις δῆσασ: πεφῆσαν.
 Ἐσφραμμένον: ἐσφραμμένον: ἀπὸ τῶν ἐσφραμμένων καὶ πρὸς 15
 μέσον εἰσὶν ἐσφραμμένοι: ἐνδεκ κατὰ ὁ σφῆν Ἐσφραμμένης:
 Αἰθίοπι τους ἐσφραμμένους: μύρμηκας τῆ ἐσφραμμένη.
 Τετράπτεροι γὰρ κῆτον ἐν ἀεσμαίαισιν Σφραμοί: κελαι-
 νόρνες Ὀμηροῦ: χρυσῶ: τα: καὶ ἀργύρεα ἐσφραμμένο. 20
 Ἐσφρα: κατέβαλε.
 Ἐς φοινικίδας καταξάναι: αἱμάτορροντον ποιῆσαι: οὐ δέ
 οὐ εἰς φοινικίδα: κατέβαινον: τὸ ἔργον: οἱ δέ ὅτι οὐ λα-
 κανες ἐν φοινικίαισιν ἐσφραμνόντο.
 Ἐς φρεάτου: φρεάτος τόπος τῆς Ἀττικῆς: ἐν αἰ' ἐδάκ' (23)
 ζον περὶ φόνου.
 Ἐσχάρα: ἡ ἐπὶ γῆς ἐστὶν στρογγυλοειδής: ἐφ' ἧς ἐσχά-
 ρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα: καὶ περιφορῆ ἔλκη: ὁ δὲ β
 βεμός, τὸ ἐν ὕψει ἐστὶ πρὸς θυσιᾶν οἰκοδόμημα.
 Ἐσχάρα: ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Ἀποκρυφός: καὶ Ἀμ-
 μώνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην
 ἢ κοίλην: παρὰ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα 10
 ἔλη ἐσχάρας καλεῖν.
 Ἐσχάρα πυρός: ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακία.
 Ἐσχάρας: τὰ τῶν γυναικῶν αἰδοῖα.
 Ἐσχάριον: θυμιατήρα καῖλον.
 Ἐσχарίτην: ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου.

¹ In marg. scriptum eūade manu diversa, sed typographiae aetate superante. Porson. B.

² Inc. f. 5. c. 3.

³ Sic, sine accentu.

- Ἐτέρωθεν: ἐκ ἑτέρω-τόπου.
 Ἐτέρωσέ ποι: ἐφ' ἕτερον τόπον.
 5 Ἐτερόπλουν λέγουσι καὶ ἀμφοτερόπλουν.
 Ἐτερόφθαλμος: οὕτως λέγουσιν, οὐ μοκόφθαλμος.
 Ἐτέρωσε: ἀλλαχόσε.
 Ἐτειον: ἐνιαύσιον· ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνιμον, ἀλλὰ
 πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον.
 10* Ἐτλης: ὑπέμεινας.
 Ἐτνος: εἶδος ὀσπρίου.
 Ἐτνα: τῶν ὀσπρίων τὸν χυλόν.
 Ἐτνος: ἔψημα.
 Ἐτνήρυσεν: λέγουσι δὲ καὶ ζωμήρυσεν Ἀριστοφάνης Ἀ-
 15 χαρνεῦσιν Ὡ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν
 Ἐτῆσῖαι: οἱ ἀπὸ Βορέου ψυχροῦ κρέοντες ἄνεμοι.
 Ἐτῆσιοι: πρόσκαιροι· Ἐτῆσιοι γὰρ πρόσσι² αἰε² πρὸς
 τὴν τέχνην· Κρατῖνος Δηλιάσιν³.
 20 Ἐτιθήρυσεν: οὐκ ἐτρόφησεν.
 Ἐτος: μάτην.
 Ἐτόπασεν: ὑπενόησεν· ἐνόμισεν.
 Ἐτραγώδουν: ἐχόρευον.
 Ἐτρούχασεν: ἐξέτριψεν.
 25 Ἐτύγχανεν: ἔτυχεν.
 Ἐττημένα: σεσησμένα· Φερεκράτης.
 (27) Εὐάγες: ἀγνόν· εὐσεβές· ὄσιον· θειότατον.
 Εὐάγωγον: εὐχερές.
 Εὐάγωγον: εὐθήρατον· εὐληπτον.
 Εὐαγωγία: εὐπαιδευσία.
 5 Εὐαγγέλειν ὑφ' ἐν λέγουσι καὶ καταγγέλλειν.
 Εὐαγῆς: μεταφορικῶς κύκλος.
 Εὐάγκαλον: εὐβάστακτον.

¹ μόνον

* Inc. f. 6. c. 2.

² προσίτα εἰ

³ δηλιάσιν

- Εναγόρας**: ὄνομα κύριον.
Ευαίων: ¹ ὄνομα κύριον.
Ευανδρία: Δείναρχος· ευανδρίας ἀγὼν ἦγστο. 10
Ευάνδης γλώσσα:
Ευαλοεῖ: εὐεξεῖ.
Ευάντητος: εὐαπάντητος.
Ευάντητος: εὐκείμενος· ἀντισταθαι γὰρ τὸ ἐκτεῦσαι.
Ευάντυγα: εὐάζονα. 15
Ευαφές: εὐμάλακτον· εὐψηλάφητον.
Εὐ βεβηκότα: ² εὐσταθῆ.
Εὐβοεῖς: οὐκ Εὐβοεῖς.
 * **Εὐβοτον**: καλεῖ βροσκήματα ἔχον. *
Εὐβουλος: ἀμαγωγὸς ἦν· ἐπιφανέστατος· ἕτερος δὲ ἔστιν 20
 ὁ κωμικὸς, οὗ μνημονεύει Ἰπερίδης.
Εὐγε: καλῶς· ἀσίως· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλῆ
 λάκεις.
Εὐγενέστερος Κόδρου: τοῦ υἱοῦ Μαλάνθου, τοῦ Μεσση-
 νίου ³ πατρὸς δὲ Μέδοντος καὶ Νεΐλαιω· αὐτὸς ὁ Κό- 25
 δρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίσι· ἐπέε τοὺς (28)
 ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας ἐδέξατο· ἐν οἷς καὶ Μάλαν-
 θον· χρησμοῦ δὲ αὐτοῖς δαθέντος, αἰρήσειν τὴν πόλιν,
 εἰὰν ἀπόσχονται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως· νοήσας
 τὸν χρησμὸν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα, καὶ ἐντυ- 5
 χῶν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε·
 διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ σύλλαβόντες αὐτὸν ἀνείλον·
 ὡς Δήμων.
Εὐγηρότατος: καλὸς γέρων· ἀξιότιμος.
Εὐγμαοδείων: εὐχῆς ἀξίων. 10
Εὐγνώμων: τὸν εὐγνωστον λέγουσι· καὶ τὸν μὴ γινωσκό-
 μενον ἀγνώμονα.

¹ Εὐαίον

² Εὐβεβηκότα

* Inc. f. 6. c. 5.

³ μεσσηνίου

Εὐημέρους· εὐδαιμονούς· καλοὺς· ἀχειμάστους.

20 Εὐηνωτάτα· εὐήνιος ἢ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μηδαραχώδης· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων.

Εὐήνιον· εὐπειθές· καλῶς ἠνιοχούμενον· τήνια γὰρ εὐλῶρα.

25 Εὐήνιος· πρᾶος· ἐπὶ μηδενὶ ἀνωόμενος· ἢ εὐπειθής· ἀπὸ τῶν ἵππων μεταγόγτες.

(31) Εὐήνορα· τὸν ἀνδρείαν ποιοῦντα· ἐπὶ τῶν αἰῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ, τὸν εὐ· (τὸν ἀνδρα τιθέεται)·

Εὐήνος· δύο ἀναγράφουσι γέγραφομαι· ἐλεχείων ποιητάς· καὶ ἀμφοτέρους Παρίους.

5 Εὐήρεια· εὐπλοία· εὐχέρεια.

Εὐήρες· ἐκκεικός· πρᾶος.

Εὐήροτον· καλῶς ἠροτριασμένον.

Εὐήροια· ἱμάτιον εὐήρες· ἢ τὰ πᾶσι δὲ ὑπασμα.

Εὐήρες· εὐάγωγον· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.

10 Εὐθέ· λέγουσι καὶ εὐθέως· τὸ δὲ εὐθεῖ· χωρὶς τοῦ εὐ· ἐπὶ τόπου τιθέασιν.

Εὐθέος· φάνερον· εὐθεὺς.

Εὐθενεῖν· ἐν τῷ εὐ· λεπτέον· εὐχὴ εὐθηνεῖν.

Εὐθέσθαι· καλῶς διοικῆσαι.

15 Εὐθετήσθαι· κοσμηθῆσαι· συνθεῖναι.

Εὐθημονεῖσθαι· εὐ· τίθεσθαι· ἢ συγκεῖσθαι.

Εὐθίας· τῶν ἐπὶ συκοφαντίαι διαβεβλημένων ἢ ὁ Εὐθίας.

Εὐθικτον· εὐαφές· εὐηηλάφητον.

20 Εὐθινος· ἀρχὴ ἢν τίς· ἐξ ἐκάστης δὲ φυλῆς ἓνα κληροῦσε· τούτω δὲ δύο παρῆδρους.

1 εὐδαιμονούς

2 εὐήνος

3 εὐ sic, articulo imperfecto; et τὸν α. τ. omittit.

* Inc. φθαι f. 7. c. 2.

4 εὐφύες

5 Εὐθετίσαι

Εὐθρυκτα: ψωμοὶ οἶνω βεβραγμένοι: οἷς ἐπιχέεται καὶ φακή.

Εὐθύ: κατευθύ· καὶ κατεναγτίον· ἐπ' εὐθείας.

Εὐθυβόλωι: ἐξ εὐθείας βύλλονες.

Εὐθυγενής: ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθέε' τεταγμένος.

Εὐθυγνωμίαις: ὁ μάρτυς· οὗς τὴν οἰκίαν γνώμην εὐθείαν διὰ λόγου παριστῶν.

Εὐθυμοσύνη, τάξις.

Εὐθύδημον: ἀπλοῦν δημοσίην.

Εὐθυεΐαις: ὀρθολογίαις.

* Εὐθυδικία: ὅτ' ἂν εἰσάγηται τις πρὸς τὸν κριθῆσομενος περὶ ὧν μηδεὶα γνώσις ἐγένετο δικαστηρίου· τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται· περιούτων γὰρ κερύσθαι τίς φησὶ, περὶ τούτων παραγράφου ἐφείται.

Εὐθύ Λυκείου: τὸ εἰς Λύκειον ὄθεν Ἐρατοσθένης καὶ διὰ τοῦτο ὑποτεθεὶ τοὺς Μεταλλεῖς καὶ Εὐρυπύδης οὐκ ὀρθῶς· Τὴν εὐθύς· Ἀργούς καὶ Ἐπιδαυρίας ὄσον.

Εὐθύται: οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἀρχόντων· καὶ εὐθυνοὶ οἱ τοῦτους ἀνακρίνοντες· Νόμων ἐβ' εἰ δὲ μὴ τοῦτους κατευθύνειν αὐτοὺς κατευθύνοντα· καὶ μετ' ὀλίγα διὸ δὴ δεῖ πάντως τοὺς εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαν ἀρετὴν εἶναι· ἡμεῖς τοῦτους λογιστὰς λέγομεν.

Εὐθύνα: κυρίως ἢ εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως· ἢ πρεσβεύουσι κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι· κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος· καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφείται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλόουσι.

Εὐθύται: ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίους· δέκα δὲ τῶν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν· παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἀρχάντες, ἢ διοικήσαντες τι τῶν δημοσίων (33) τὰς εὐθύνας.

* Inc. f. 7. c. 5.

* Εὐρυπύδης.

Εὐμαρίαν: ἑσπέρων ἑσπέρειαν· οἱ δὲ Ἴωνες τὸ περὶ
 10 πῆγαν πᾶν ἀναγκάσαν τοῦ σώματος ἄκρῖσεων ἀσχολη-
 θῆναι· οἷον οὐρῆσαι ἀποκατῆσαι.

Εὐμαρίδες: ὑποδημάτων γένος.

Εὐμενίδας: Διαχύλος· Εὐμενίδην εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρι-
 15 σιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ ἐπράυνε τὰς Ἐ-
 ραίνκας· ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην·
Εὐμενίδας αὐτὰς ἰσώμασεν· εἰσὶ δὲ τρεῖς· Ἀκητώ·
Μέγαιρα· ἢ· *Τισιφόνη*.

Εὐμεταβολώτερος κοδόργου: καθοργὸς ὑπόδημα ἀρμό-
 ζον* δέξω· τὰ καὶ εἰκονίμῳ ποδί· ἄθεν καὶ Θηραμέ-
 20 ττην· καὶ ἐπὶ τῶν τρεῖσιν, καθοργόν· ἐκάλουν· οἱ
 Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν συστρεφομένων οὖν συνεχῶς ἡ
 παροιμία κεῖται.

Εὐμοῖρία: εὐκλήρια.

Εὐμολπία: πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος· ἢ εὐφρο-
 25 νία· ἢ εὐμενεῖαι.

Εὐμολπίαι: πατρία· Ἀθηναίων ἀπὸ Εὐμόλπου· ἐγένον-
 (86) το δὲ τρεῖς· ὁ μὲν ἐκ Θράκης ἐπιστρατεύσας, ὃν οὐ
 προσπαρῆται· οἱ Εὐμολπίδαι· ὁ δὲ Ἀπόλλωνος καὶ
 Ἀστυκόμης· ὁ δὲ Μουσαίου καὶ Δηϊόπης.²

5 *Εὐμολπίαι*: γένος ἀπὸ τοῦ Θρακῆος, ὃς καὶ τὴν μῆσιν
 2 εὐρεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱῶν, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ
 δευτέρου πέμπτος.

Εὐνάς: καίτας· ἢ ἀγκύρας.

Εὐνάς: ἰδίως Θουκυδίδης τὰ ἐπύγια· τὸ ἡμισυ αὐτοῖς
 10 τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ
 ὀκτώ· τὸ δὲ ἡμισυ ἐν ταῖς εὐναῖς ἐν πλαίσιαι.

Εὐναῖος: ἐγκεχυρμένος· Σοφοκλῆς Δόλοισιν· Εὐναῖος
 εἶη ὀρεπείην στέγην ἔχων.

¹ μέγαρα

² διόπης

* Inc. f. 8. c. 2.

Εὐ γένηται: εὐ πεπλήρωται. ¹

Εὐνηθέντες: κατακοιτασθέντες.

15

Εὐνῆδαι: γένος Ἀθήνησι μουσικόν· ἀπὸ Εὐνῆα ² τοῦ Ἰάσονος καὶ Ἑπιπύλης.

Εὐνῆδαι: γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίους οὕτως ὀνομαζόμενον· ἦσαν δὲ καθαροὶ, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρεῖαν.

20

* Εὐνοί: οἱ εὐνοοῦντες.

Εὐνοίας: φιλίας.

Εὐνομουμένη: εἰρηνεύουσα· εὐδηνουμένη· καλῶς διακειμένη.

Εὐνούστατα: φιλίας.

25

Εὐνούχος: οὐ σπάδων ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν καλεῖται.

Εὐνοχον: οὐ τὸ μέγα· ἀλλὰ ἐὸ μέτρον. τῷ ὄγκῳ. (37)

Εὐνοστος: θεὸς ἐπιμύλιος· ἡ δοκοῦσα ἐφορᾷ τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων.

Εὐνοί· σαβοί: μυστικὰ μὲν ἐστὶν ἐπιφθέγματα· φασὶ δὲ τῇ Φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος.

Εὐνοί· σαβοί: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· Βακχικόν τι ἐπιφθεγμὰ ἐστίν.

Εὐνονηθίαν: Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν.

Εὐνόφθαλμον: τὸ εὐοπτον.

10

Εὐνοφθάμωσ: Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶσ.

Εὐξεινον: ὄνομα πελάγους.

Εὐξοον: καλῶσ ἐξεσμένον.

Εὐόφρητος: πρᾶος.

Εὐόχοον: πλήρη· ἀπὸ τῶν ποταμῶν μετῆχται.

15

Εὐ παρασχόν· ³ ἀντὶ τοῦ παρασχόντος· ὄηλον δὲ τοῦ δαίμονος· ὃ ἐστὶ ἀερησμένον τῆσ νύκτι.

¹ Εὐγένηται: εὐπεπλήρωται.

² Sinq̄ accentu.

³ Inq̄. f. 8. c. 3.

⁴ Εὐπάρρασχον

- Εὐκάρειδρον: καλῶς παραμένον καὶ δηγεκῶς.
 20 Εὐπάθεια: διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς καὶ εὐνοΐη.
 Εὐπατρίδαι: οἱ αὐτόχθονες καὶ μὴ ἐπήλυδες.
 Εὐκάριστον: εὐπαράγωγον.
 * Εὐκάρυφα: εὐκατέργαστα ἢ πλούσια.
 Εὐκάρυφος: ὁ πλατειᾶν παρυφήν, τουτέστι πορφύραν,
 25 ἔχων.
 Εὐπατρίδαι: εὐγενεῖς.
 Εὐπερίστατον: μωρόν· ταχέως περιτραπόμενον.
 (38) Εὐμετής: εὐχερής.
 Εὐπετῶς: ῥαδίως· εὐχερῶς· εὐκόλως καὶ εὐσταλῶς.
 Εὐπινές: τὸ ἀφελές καὶ μὴ λίαν τατημαλημένον· ἀλλὰ
 μέτριον πίνον ἔχον.
 5 Εὐπλοισαμίδες:· καλλιπλόκαμοι.
 Εὐπτομος: εὐποτός.
 Εὐπότμος: εὐτυχῶς.
 Εὐπραξίαν: οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ· Θουκυδίδης
 δὲ διὰ τοῦ γ.
 10 Εὐπρωρόν: εὐπρόσωπον.
 Εὐπρήρατον: εὐφρόνητον.
 Εὐπτορθον: εὐκλαδον.
 Εὐράχαντες: ἤκοντες· ῥαχίλας γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς
 καὶ παρήκοντας τόπους.
 15 Εὐρασθαι: ἐκπονήσασθαι· περιποιήσασθαι.
 Εὐρίσθαι: ἐκπορίσασθαι.
 Εὐρήματα: βουλευήματα.
 Εὐρήματα: οὐχὶ εὐρέματα.
 Εὐρησιεπής:· καινολόγος.
 20 Εὐρησιέπεια: εὐφροσύνη.
 Εὐρησιλόγος: φλύαρος· ἐταιμολόγος.

* Inc. f. 8. c. 4.

* Εὐρησιεπής (sic) G. Bis e in seqq. servat Porsonus.

Εὐρήσεται: ἀντί ταῦ εὐρεθήσεται.

Εὐρίζον: πλατὺ ὄν: ἢ καλὰς ῥίζας χαροκοιοῦς ἔχον.

* Εὐωνον: εὐτάλεις.

Εὐάνυμον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἀριστερόν· καὶ παρα' (39)
Θακυδίδου πλείστον.

Εὐωρεῖ: κάλλει· μετεωρίζεται.

Εὐωρία: ὀλιγαρία· εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων.

Εὐωρία: ψιλῶς τὸ μὴ πάντῃ φροντίζειν· ἀλλὰ φανυμό-5
τιρόν ἢ πως ἔχειν.

Εὐωριάζειν: ἀφρογισταῖν κατὰ ἀντίφρασιν· ὦρα ἢ γὰρ
ἢ φροντίς.

* Εφα: εἶπεν.*

* Εθάλια: παραθαλάσσια.

* Εθάμιλλον: ὁμοιον· ἴσον.

* Εθάπαξ λέγουσιν.

* Εθαύλιζον: εὐτέλιζον.

* Εθάψασθαι: ἀρξασθαι· ψηλαφησαι.

* Εθάψαι: ἐπὶ τοῦ δῆσαι λέγουσι τὸν ἀελυμένον ἑμάντα 15
τοῦ ὑποδήματος.

* Εφεδρεύει: ἐπικάθηται.

* Εφεδριάζειν: παιδιὰ τίς.

* Εφ' ἑαυτῆς: δι' αὐτῆς.

* Εφεδρον: δίφρον τραπεζοειδές.

* Εφεδρος: ταυλιστῆς τρίτος· καὶ ἐτεδρεύων.

* Εφεῖτο: συνεχωρεῖτο.

* Εφεῖτο: ἐνετείλατο.

* Εφακτοὺς τόκους: οἱ ἐγγραφοὶ τόκαι· οἷον ἐπεχόμενοι
καὶ ὄρισμένοι· μὴ μέντοι προϋόντες μήτε συλλεγόμενοι. (40)

* πλατὺν

* Inc. f. 9. c. 1.

* ον in litura, sed ejusdem, ut patet. Nempse fuerat - ἔρωσ.

* Asperum G. ut hic.

* εἶπεν videtur psallo recentioris. Porson. B. Certe postea
additam ab alio.

Ἐφεκτος τόκος: ὁ ἐπὶ τὸ ἔκτον τοῦ κεφαλαίου.

Ἐφαλκυστής: βοηθός.

Ἐφέζεται: ἐπικάθηται.

Ἐφέξει: σταθῆ· ἐφαλκίσει.

Ἐφέσια γράμματα: ἐπωδαί τινες δυσπαρακολούθητοι ὡς
καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπεν· καὶ ἐν Ὀλυμκία
10 Μιλησίᾳ καὶ Ἐφεσίου καλαιόντων, * τὸν Μιλησίον μὴ
ἀύκασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστρα-
γάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανεροῦ δὲ τούτου
κενομένου καὶ λυθέντων αὐτῶν, τριάκοντα τὸ ἐξῆς
πεσεῖν τὸν Ἐφεσίον.

15 Ἐφέσια: δυσπαρακολούθητα ὡς Ἐφεσίων τινῶν οὐσῶν
ἐπαιδιῶν δυσπαρακολουθήτων, ὡς προείρηται.

Ἐφέσια γράμματα: καὶ Ἐφέσια ἀλεξίφάρμακα ὀνόματα
20 ἅττα καὶ φωναὶ ἀντιπάθειαν τινα φύσει ἔχουσαι.

Ἐφεσις: ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφευμένη δίκη ὑπὲρ τοῦ
κριθῆναι πάλιν· ἐγένετο δὲ Ἀθηναίων ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς
δήμοις ἀπειρηφισθέντων ἐφεῖσθαι γὰρ αὐτοῖς ἐξῆν αὐ-
25 τοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας· καὶ εἰ μὲν
εἰλώσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανήσαν
εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἀπειρηφίσθησαν δήμους.

(41) Ἐφες: ἔπαμπον.

Ἐφέσεις: ὄρμας.

Ἐφεσις: ἐπιθυμία ὄρμη· ἐκκλητος εἴρεσις ἄλλου δικα-
στηρίου καὶ μεταγωγή.

5 Ἐφεσις: ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή·
τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκκλητος καλεῖται· καὶ τὸ ἐφεῖναι δὲ
εἶμα ἐξ αὐτοῦ.

Ἐφέστιοι: αὐτόχθονες· σύνοικοι.

Ἐφρασιασάμενος: εὐαγγελιστής.

Ἐφ· sine accentu.

Ἐφῆσαν·

* Inc. f. g. c. 2.

- Ἐφεστροίς: χλανίς. 10
 Ἐφεστροίδες: ἐπιβολαί.
 Ἐφέται: ἄνδρες οὐτινες περιμόντες· ἐδίκαζον· ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἦτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν· ἢ ὅτι ἐφεισ καρ' αὐτῶν οὐ δύναται * εἰς ἄλλο δικαστήριον γένεσθαι· τουτέστιν ἐκκλητος. 15
 Ἐφέται: ἄνδρες ὑπὲρ πενήτηντα ἔτη γεγονότες· καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες· οἱ καὶ τὰς φονεκάς δίκας ἔκρινον· ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια, Ἐφετῶν.
 Ἐφέται: οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις· ἐπὶ Παλ-20 λαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεατοῖ· ἐφέται καλοῦνται.
 Ἐφετικός: ἐπιθυμητικός.
 Ἐφετίδα: παιδιὰ τίς· ὅτ' ἂν ἄλλω προδείξαντες τὴν σφαιραν, ἄλλωι ἀφῶσιν. 25
 Ἐφειώμενοι: 2 ἐμπαίζοντες καὶ ἐπισκώπτοντες.
 Ἐφηβεα: 3 νεότης. (42)
 Ἐφηβος: καὶς νέος ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ· ὅθεν ἐφηβαύων.
 Ἐφηβον: καὶ τὴν παρθένον ἐνίοτε λέγουσιν.
 Ἐφήδοιτο: τέρπειτο.
 Ἐφῆκα: ἔπεμψα. 5
 Ἐφηκε: ἐπᾶνελθε· ἢ πρώτη ὄξεια.
 Ἐφηλος: ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.
 Ἐφηλον: καλοῦσιν ὡς ἡμεῖς.
 Ἐφήγησις: ἐφήγησις ἐστὶ δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν 10

* περιόντες, forsan recte.

* Inc. f. g. c. 3.

2 Accent, om.

3 Ἐφηβια m. pr. (Quoties ita simpliciter manum primam noto, intellige mutatum esse a correctore ejusdem fere aetatis, quales multi in codice versati sunt.)

τῆς χάρας· ὡς φουγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅτ' ἂν τῶν δημοσίων τί κατέχειν δοκῇ τις πρύφα.

Ἐφημερία: ἡ πατρία· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία.

15 Ἐφήμερος: πρόσκαιρος.

Ἐφηνεν: ἔδειξεν.

* Ἐφῆπτο: ἐπεκρέματο· ἐπέκειτο.

Ἐφησθεῖεν: ἐπιχαρεῖεν.

Ἐφῆσθη: ἐχάρη.

20 Ἐφθαλέου: ¹ ἐφθοῦ· καὶ ἐφθοῦν· τὸ ὄπτοῦν.

Ἐφθάραται: φησὶ Θουκυδίδης καὶ τετάχαται· πάντα τὰ τοιαῦτα ἀρχαῖκά.

Ἐφιάλας: ² ἐπιβαλλόμενος.

(48) Ἐφίεις: ἐπιπέμπων· ἐπιβάλλον.

Ἐφιέμενοι: ἐπιθυμοῦντες.

Ἐφιερὸν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος· ἱερὸν ἔστι τῶν ἰβ' θεῶν ἐν Βοσπόρῳ.

6 Ἐφίεται: ἐπιθυμεῖ.

Ἐφιέτω: ἀνείτω.

Ἐφιζάνει: ἐπικαθίσταται.

Ἐφιζεται: ἐπικαθίσταται.

Ἐφίησιν: ἐπιτρέπει.

10 Ἐφικέσθαι: καταλαβέσθαι.

Ἐφικνούμενος: καταλαμβανόμενος.

Ἐφίκοντο: ἐφήψαντο.

Ἐφικτόν: δυνατόν καταληφθῆναι.

Ἐφίππιον: ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων.

15 Ἐφιππον: Εὐπόλις Αἰξίν.

Ἐφλα: ἔθλα· ἐμάλασεν.

* Inc. f. g. c. 4.

¹ Ἐφθαλέου et ἐφθοῦ per lenem, sed statim ἐφθοῦ factum.

² Accent. om.

¹ Ἐφλεψεν: ¹ ἔθλιψεν.

¹ Ἐφοδευσάτωσαν: κατασκοπησάτωσαν.

¹ Ἐφοδία: τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα.

¹ Ἐφοδος: ὁρμή.

¹ Ἐφόλκια: τὰ ἐκ περιτοῦ ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδήμοις σκευή.

¹ Ἐφόλκια: παράβια μικρά· παρὰ τὸ ἔλασθαι ὑπὸ τῶν πωπηλατιῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων· καλοῦνται δὲ καὶ 25 οἱ τῶν πόλεων τὰ ὄνια ἐπισκοπούμενοι.

¹ Ἐφολκὰ ² λέγοντες: ὡς Θουκυδίδης· ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγὰ.

¹ Ἐφ' ὁρμήν: ὁ ἐναντίος τοῖς πολεμίοις ἐφορμήσαιεν. (44)

¹ Ἐφορία: ἀγορὰ Ἀθήνησιν οὕτω λεγομένη.

¹ Ἐφ' ὁρμήν: ἐν τῷ ἐφεδρεύειν οὕτως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

¹ Ἐφορεία: ³ ἢ ἐπὶ τῶν ὄρων ⁴ γιγνομένη προαγόρευσις· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

¹ Ἐφορεία: ἐπισκοπή.

¹ Ἐφορος: ὁ πάντων ἐκόπτης καὶ θεωρὸς θεός.

¹ Ἐφορεύειν: ἐποπτεύειν.

¹ Ἐφοροι: ἐν Λακεδαιμόνι ἄρχοντες εἰσὶ, κληθέντες ἀπὸ 10 τοῦ πάντα ἐφορᾶν.

¹ Ἐφ' ὅττωι: ἐφ' ᾧ τινί.

¹ Ἐφρασεν: ἐμήγυσεν.

¹ Ἐφου: ἐγένετο.

¹ Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον: νόμος Ἀθήνησιν ἀμφι- 15 θαλῇ καῖδα ἐστειμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυῖνων καρπῶν, λίχνον βωπατάζοντα ἄρτων πλέον, τοῦτο λέγειν αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν.

¹ Ἐφ' ὕδωρ: ἐπιμαλητῆς κλεψύδρων ἐν δίκαις.

¹ Ἐφλεψεν

* Inc. f. 10. c. 1.

² Accent. om.

³ Ἐφορεία, et. mos.

⁴ ὄρων

Ἐφ' ὕδαρ: ἐν ταῖς πρὸς ὕδαρ δίκασι ἐλάγχανεν² ὁ ἐπι-
 μελησόμενος τούτου.

Ἐφυδρος: ὕδαρ ἐπάγων.

Ἐφύμνιον: τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ἄσμα.

25 Ἐφυντο: ἐνέφυσαν σφόδρα· ἐπεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν
 συμπεφυκέναι.

(45) Ἐφύπερθεν: ὑπὲρ ἄνω.

Ἐφυρον: ἔβρεχον ἢ ἔπλυνον.

Ἐφώδευσαν: ἐπέτρεχον.

Ἐχέγγυον: πιστόν· καὶ ἀνέγγυον, ἄπιστον.

6 Ἐχέγγυος: ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής· ὁ διὰ* πίστεως ἄξιος.

Ἐχε δή: ἀντὶ τοῦ ἄγα δή· ἢ ὄρα δή· πρόσεχε· ἢ τι
 τοιοῦτο.

Ἐχεεν: ἔχῳσεν.

10 Ἐχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας: ἀντὶ τοῦ
 τίθηται.

Ἐχεμυθία: σιωπή· μυστήρια.

Ἐχεμυθεῖ: ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον.

Ἐχέμυθον: μυστήριον κρύπτον² ἢ φρόνιμον.

15 Ἐχέτλη: τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.

Ἐχελιδών: τόπος ἔχων ἰππόδρομον· ἀπὸ Ἐχέλου ὀνο-
 μασθεῖς.

Ἐχθειζινόν: τὸ ἐχθεισινόν.

Ἐχθές: καὶ μονοσυλλάβως χθές· ἄμφω Ἑλληνικά· καὶ
 20 χθειζινόν, καὶ ἐχθειζινόν.

Ἐχθημα: μίσημα.

Ἐχθίζόμεθα: κακυνόμεθα· ἐχθραϊνόμεθα· ἢ ἐχθροὺς
 παρασκευάζομεν.

Ἐχέφρων: συνετός.

25 Ἐχηρώθησαν: ³ ἀνδρῶν ἑστερήθησαν· ἐχίρευσαν.

¹ ἐλάγχανεν

² κρυπτόν

* Inc. à f. 10. c. 2.

³ Ἐχηρώθησαν

Ἐχθραίναι: μισεῖ.

Ἐχθιστος: ἐχθρότατος.

Ἐχθοδοπὸν: ¹ ἐχθροποιόν.

(46)

Ἐχθόμενος: ἐχθρὸς ἢ μισούμενος.

Ἐχθος: ἔχθρα· μῖσος.

Ἐχίνος: ἄγγος τί εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο· μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τὸ ἄγγος τοῦτο· ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης· ἦν δὲ καὶ πόλις ἦν μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ἐΦιλικικῶν· ἔστι δὲ τι καὶ ζῶον χερσαῖον², καὶ θαλάσσιον ὄστρεον.

Ἐχίνος: καθίσκος τίς ἐστι χαλκοῦς· εἰς ὃν αἱ τε μαρ-10 τυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις* ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων· καὶ κατεσημαίνοντο ἵνα μηδεὶς καταργήσῃ περὶ τὰ ἐμβαλλόμενα.

Ἐχίνος τὸν τόκον ἀναβάλλη: λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον² γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι¹⁵ ἐχίνοι κεντούμενοι δοκοῦσιν ἀνέχειν τὸν τόκον· εἶθ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ.

Ἐχίνοι: οἱ μὲν χαλκοῖ· οἱ δὲ ἐκ κεράμου· εἰς οὓς καθιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἃ²⁰ τινὲς ἐμαρτύρησαν· καὶ κατασημνῶμενοι μετὰ ταῦτα, αἱ ἐγκληθεῖη ἢ δίκαια τοῖς δικασταῖς, ἐπεδιδῶν.

Ἐχόμενος: ἐγγύς· ἢ κατέχων.

Ἐχοντες: οἰκοῦντες.

25

Ἐχυρῶς: ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς.

Ἐχύρωσεν: ἰσχυροποίησεν.

(47)

Ἐψεειν: ³ βάπτειν τὰς τρίχας.

Ἐψεται: ἀκολουθήσει· ἢ ἀκολουθεῖ.

* Ἐχθοδοπὸν Personis, casa opinor: sine ρ G.

¹ Inc. σεις f. 10. c. 5. ² χείρονος ³ Accent. om.

Ἐψημυδιῶσθαι: τὸ προστετριφθαι τὸ πρόσωπον τρίμ-
5 ματι λευκῷ.

Ἐψητοί: κληθунτικῶς τὰ ἰχθύδια· ὡς ἀψύιαι καὶ μεμ-
βράδες.¹ Εὐπολις Δίξιν· Καὶ τῆς λοπάδος.² ἔνεισι
δ' ἔψητοί τινές.

Ἐψιᾶσθαι: παίζειν.

10 Ἐψιοῦσα: τροφά; διδοῦσα χόνδρον.³ καὶ τὰ ἔψητά· Λι-
σχύλος Τροφοῖς· βιοτήν αὐξιμον ἐψιοῦσα· Ἰκπῶναξ.

Ἐψυχαγώγησεν: ἐπήλπισε· παρεμυθήσατο· ἢ ψυχὰς δια-
15 μαγγαγείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν.

Ἐωθινὰς δίκας: τὰς κρινούσας * ἐντὸς ἑ δραχμῶν.

Ἐωθῶς: χωρὶς τοῦ τ' Ἀρχικπος· καὶ Ἀραρῶς ἔωθας
καὶ Θουκυδίδης ἠ ἐώθεσαν.⁴

20 Ἐώκει: ὁμοία ἦν.

Ἐώην: λέγουσι τὸ ἄφείην.

Ἐώθουν: τὸ ἠθουν οὕτως λέγουσιν.

Ἐωλοκρασία: ὁ τὸ χθιζὸν βρῶμα κυρίως.

(48) Ἐωλοκρασία: Δημοσθένης· αἴτιος δ' οὗτος, ἔωλοκρασίαν
τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκευάσας.⁷

Ἐωλοκρασία: ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεῦ-
5 ονσι καταχεῖν τῶν κοιμημένων τῶν ἐώλων δειπνῶν τοὺς
ζωμούς, πρὸς τὴν τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους· ἐγὼ
δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιθῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ φήτο-
ρος, ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἔστιν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα
ἀρχαῖα συγκεράσας, κατηγορεῖ ὁ Λισχίνης.

10 Ἐωλον: ἐχθρεϊνόν· ψυχρόν· μάταιον· ἀνωφελές· ἀνί-
σχυρον.

¹ μεμβράδες

² λοπάδος

³ χόνδρον et βιοτήν sine accent.

* Inc. f. 10. c. 4.

⁴ Θουκυδίδης ἠ ἐώθεσαν

⁵ τ'

⁶ Hic et deinceps spiritum sic G.

⁷ κατεσκευάσας

Ἐολον: τὸ μὴ πρόσφατον αἰὲ δασέως τὴν πρώτην συλ-
λαβὴν· καὶ γὰρ διὰ τοῦ $\bar{\Phi}$ συναλείφεται.¹

Ἐωημένοι: ἀγοράσαντες· ἢ ἡγορασμένοι.

Ἐῶρα: ὑψώσεις, ἢ μέταρσις.²

15

Ἐωρηθήτω: κρεμασθήτω.

Ἐωράκη: ³ τὸ πρῶτον πρόσωπον· ὡς ἐπεκόνθη· ³ καὶ
ἐπεκοιήκη· ³ καὶ ἡΐδη ³ ἡΐδειν· Πλάτων τοῖς τοιούτοις
χρηταὶ σχηματισμοῖς.

Ἐώρησις: κρέμασις.

20

Ἐωρακοπίασις: ὑψηλοφροσύναις.

Ἐώρων: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι· τὸ δὲ ⁴ ἀνάλογον ὤρων· τὰ
γὰρ ἀπὸ τοῦ \bar{o} ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐγεστώτα
χρόνον, ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ \bar{o} πᾶ-25
λιν ἄρχεται, ἢ ἀπὸ τοῦ $\bar{\omega}$ · λέγουσι δὲ ὁμοῦ καὶ ὦ-(49)
ρων ἄνευ τοῦ \bar{e} αἱ νεώτεροι· Θουκυδίδης δὲ μόνος
ἑώρων.

Ἐῶς: ἢ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα.

Ἐῶς: οὐχὶ ἡῶς τὸ Ἀττικόν ἐστι· Ξενοφῶν δὲ ἡῶς λέγεις
ποιητικῶς κατακόρως ἐν Κύρου παιδείᾳ· ⁴ ἦν τε πρὸς
ἡῶ, ἦν τε πρὸς ἐσπέραν.

Ἐώνυχον: ἡμερονύκτιον.

Ἐώσαε: καὶ ἑώσατο λέγουσι· τὸ ἀνέτρεψε καὶ ἀπέκλεισε
τὴν θύραν.

Ἐωσφόρος: ἀνατολικὸς ἀστήρ· πρωϊνός· καλούμενος φωσ-10
φόρος.

Περὶ τῶν ἑνδεκα.

Ἐνδεκα ἄνδρες ὑπὲρ τατταραῖκοντα ἔτη γεγονότες, κλή-
ρωι τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐλάμβανον· ἐπεμελοῦντο δὲ

¹ συναλείφεται

² μετάρσις

³ εἰ pro η finalis quater.

* Inc. λόγον f. 11. c. 1.

⁴ παιδείᾳ et ἦν bis.

- 15 τῶν ἐν δέσμοις κλέπτας δὲ καὶ ἀποκιδύτας καὶ ἀνδραποδιστάς, εἰ μὲν ἐκ' αὐτοφώροι λαβόμενοι, ἐκόλαζον θανάτῳ· εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν, εἰς κρίσιν καθίστων.

Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ ἔ στοιχείου.

20

* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ζ̄.

Ζαβρόν: πολυφάγον.

Ζάγρα: λοιδορίας εἶδος· οὕτως Τιμόστρατος.

- (50) Ζαγρεύς: ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς· δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ· ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος.

Ζάειρα: ἐπιβόλιον κατὰ τῶν ὤμων φερόμενον.

Ζαῖς: ¹ μέγα· πολύ· λαμπρόν· ἢ ἰσχυρόν.

- 6 Ζαῖν ἄνεμον: ² τὸν σφοδρῶς πνέοντα.

- Ζάκορος: νεωκόρος· Μένανδρος Δις ἐξαπατώντι· — οὗ Μεγάβυζος ἦν, "Ὅστις γένοιτο ζάκορος· καὶ ὁ ὑπέρτης· Λευκαδία· Ἐπίθεος τὸ πῦρ ἢ ζάκορος οὕτως κα-
10 λῶς· ³ ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς,

Ζάκοτον: ἄγαν ὀργίλον· κότος γὰρ ἡ ὀργή.

- Ζάλη: μεγάλη ἄελλα· ⁴ ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίζεσθαι· καὶ ζάπλουτος ὁ σφόδρα πλούσιος· Πολιτεία· οἷον ἐν χειμῶνι ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου ὑποτείχιον ⁵ ὑποστάς· καὶ ἐν Τιμαίῳ· εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπὸ ἀέρος φερομένη καταληφθεῖη· συστροφὴν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν· τινὲς ἄνεμος λάβρος· πνεῦμα θορυβῶδες· Κλήμης· δύναται ζάλη τίς

* Inc. f. 11. c. 2.

¹ Accent. om.

² Dist. Ζαῖν: ἄνεμον τὸν

³ ἢ ζάκορος· οὕτως καλός·

⁴ Dist. Ζάλη μεγάλη: ἄελλα

⁵ ὑποτ. sine acc. G. Lege ὑπὸ τειχίον ut in Plat. Rep. vi.

εἶναι μεγάλη συστροφή ἀνέμου· τινὲς ζάλην τὴν χάλα-
ζαν.

Ζαμβύκη: μουσικὸν ὄργανον.

Ζάμολξις: Πυθαγόρα δουλεύσας, ὡς Ἡρόδοτος δ' Σκύ-
θης· ὃς ἐκανελθὼν ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι
τὴν ψυχὴν· Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν Κρόνον οὐ- (51)
τω¹ τιμᾶσθαι² καλεῖσθαι Ζάμολξιν·³ Ἕλληνας δὲ
ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νομίμοις φησὶν, ὅτι Ἕλληνικὸς τε
γεγονὼς τελετὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν Θράκῃ καὶ ἔ-
λεγεν, ὅτι οὗτ' ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι, οὐδ' ἐξέμετ' αὐτοῦ·⁴
ἀλλ' ἔξουσι πάντα ἀγαθὰ· ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ὠκοδό-
μησεν οἰκίαν κατὰ γαίον· ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐκ
Θρακῶν, ἐν τούτῳ διηγεῖται· οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐ-
τὸν· τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται· καὶ οἱ Θράκες
αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν· λέγουσι δὲ τινες ὡς ὁ Ζάμολ-
ξις ἐδούλευσε Πυθαγόρῳ Μνησάρχου Σαμίῳ· καὶ ἐ-
λευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο· ἀλλὰ πολὺ πρότερός μοι
δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γενέσθαι· ἀθανατίζουσι
δὲ καὶ Τερέτιοι⁵ καὶ Κρόβυοι· καὶ τοὺς ἀποθανόν-
τας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἴχεσθαι· ἤξειν δὲ αὐδὶς· καὶ
ταῦτα αἰεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν· θύουσιν δὲ καὶ εὐω-
χοῦνται, ὡς αὐδὶς ἤξοντος τοῦ ἀποθανόντος.

Ζάπλουτος; μεγαλόπλουτος.

Ζατῶσαι: ὑπόπτεισαι. 20

Ζεῖα: λιμὴν Ἀθῆναις. 22

Ζεῖλα: τὸν οἶνον οἱ Θράκες.

Ζεῖδωρον: τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην.

Ζεῖρά: ἦτοι σειρὰ, ὡς τινες· ἢ ἐνδύματι ὃ ἐπετεδίων (20)
το⁶ μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὡς περὶ ἐφαπτεῖδας. 25

¹ χρόνον οὐ

* Inc. f. 11. c. 3.

² ζάμολξιν

* Accent. om. bis.

⁶ ἐπειθ.

Ζαιρά: ἡ ζώνης ἐστὶν εἶδος.

(52) **Ζαιρά:** ἡ χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι ἢ ἀνάκωλοι· ζαινοφῶν καὶ ζαιρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἱσκιῶν* ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ χλαμύδας.

Ζαιρος: ἡ ἐνδύματος εἶδος.

5 **Ζείας θυμῶ:** ἐξαφθεις τῆ ψυχῆ.

Ζέτρα: Φρύγιος ἢ λέξις· σημαίνει δὲ τὴν κύλην.

Ζευγῆσιον: ὃ ἐπέλει ὁ ζευγίτης· τρεῖς δὲ τάξεις Ἀθήνησιν ἦσαν· παντακοσιομέδιμνοι· ἱσκιεῖς, οἱ ἱσκιάδα τελοῦντες· καὶ τὸ θητικόν· οἱ μὲν κλουσιώτατος πεντα-

10 κοσιομέδιμνοι ἐκαλοῦντο.

Ζεύγη: τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ· καθ' ὃ ἐντέθῃαι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα.

Ζεύγη: ζυγός.

Ζεῦγμα: οὐ τὸ σχοινίον· ἀλλ' ἡ ἐξευγμένη σχεδία, ἐν
15 ποταμῶ ἢ θαλάττῃ· καὶ Θουκυδίδης ζ'· τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος.

Ζεῦγος: τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἵ-
20 πεν· καὶ Δισχύλος· Ζεῦγος τεθρίπκων· ὥστε κἂν ἐκ τεσσάρων, κἂν ἐκ πάντε ἧ', ζεῦγος αὐτὸ καλοῦσιν.

Ζεῦγος ἡμισακκὸν ἢ βοεικόν ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλι-
νίδα, ἣ ἐστὶν ὁμοία διέθρῳι, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον
ποιοῦνται· παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας

25 ἐσπέρας ἰκανῆς· κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἀμάξης· μέση μὲν ἡ νύμφη· ἑκατέρου δὲ τε ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος·

(53) οὗτος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ συγγενῆς ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος· ἐπειδὴ** δὲ ἡ ἄμαξα ὄχημα ἐλέγετο, ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος πάροχος ἐκλήθη· καὶ ἀπὸ ταύτης

* Accent. om. ter.

* Inc. πῶδ f. 11. c. 4.

** Inc. δῆ f. 12. c. 1.

τῆς συνθηθείας, κἄν κέσσι μετῴσι τινὲς κόρην, ὁ τρίτος
συμπαρῶν παροχος λέγεται.

Ζεῦξις: Ἀριστοτέλης κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζω-
γράφον.

Ζευξίλειος: οἱ ὑπεξευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί.

Ζεὺς κτήσιος: ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύνοντο ὡς πλου-
τοδότην.

10

Ζέφυρος: Διὸς ἄνεμος.

Ζῆ: ἀντι τοῦ ζῆδι· Εὐρείπιδης.

Ζηλοτυκία: ζῆλος ἐξ ὑπονοίας· τοῦ ἄρρενος¹ κατὰ τῆς
οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια.

Ζηλοτυκῶν: Δισχίνης ἀντι τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ 15
μακαρίζειν· ζηλοτυκεῖν δέ, τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐλλη-
θέναι.

Ζηλοῦ: μιμοῦ.

Ζηλῶ: μακαρίζω.

Ζηλωτός: μακαριστός· ἐπαινετός.

20

Ζητητής: ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν ἢ κατὰ καιροῦς καθιστα-
μένη, εἴποτε τοὺς ἀδικούντας τι δημοσία² δεοί ζητεῖν· (50)
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Ζημίαν λαβεῖν: ἀντι τοῦ ζημιωθῆναι· οὕτως Σοφοκλῆς. 25

Ζήσει: ἀντι τοῦ ζήσεται.

Ζητηταί: ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν κατὰ καιροῦς καθιστα- (54)
μένη· πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὑφείλοντες χρήματα τῇ πό-
λει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες.

* Ζητεῖν: ἐπι τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί· μὴ δὲ σὺ
ζήτει τι πυθέσθαι.

Ζητήσεται: ἀντι τοῦ ζητηθήσεται.

5

Ζητρεῖον: τὸ τῶν δούλων κολαστήριον· Εὐκόλις.

Ζητόρων: ζητητῶν.

¹ Marg. γρ. ἀνέρος eadem manu.

² δημοσία

* Inc. f. 12. c. 2.

- Ζιβύνη:** ὀλοσιόδηρον ἀκόντιον· λόγχη· σπάθη.
Ζιγγοῦν: τὸ ὑποκίνειν Κίλικας· οὕτως Νικόστρατος.
- 10 **Ζόφον:** δῦσιν.
Ζυγάδην: συνεζευγμένως.
Ζυγάστρον: κίβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός· παρὰ τὸ ἐζυγαῖσθαι· οὕτως Εὐρυκίδης· παρὰ Δελφαῖς δὲ ζυγάστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον.
- 16 **Ζύγιοι:** ἐρέται τινές οὕτω καλοῦνται.
Ζυγόν: οὐδετέρως τὸ τῶν ὑποζυγίων.
Ζυγόν: ἐν μὲν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς, τὸ ἐκ τῶν τριῶν· ἐν δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ ἐκ τῶν τεττάρων.
Ζυγός: τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους.
- 20 **Ζυγοδέσμας:** ὁ ἱμάς τοῦ ζυγαῦ.
Ζυγομαχεῖ: στασιάζει· ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι· μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης· ἐκτενοὶ γὰρ πολλάκις ὄτ' ἂν ἔλκωσι κάμνοντες, ἱπερείδουσι
 25 τὸ βᾶρος πρὸς ἀλλήλους· κέχηται Περσίδης.
Ζυγός: ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις
 (55) πληθὸς· ἐρετικὴ καθέδρα· τὰ τοῖς ζώοις ἐπιτιθέμενα· καὶ τὸν ζυγὸν ἐν * θαλάμῳ τῶν μαναικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς· τὰ τῆς ἰσότητος διακρίνον σκῆψος· καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου· καὶ ἡ ζυγοτρυτάνη· τρυτάνη
 6 δὲ τὸ στάσιμον· καὶ ὁ περιχέμενός ἱμάς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων.
Ζυγοφορούμενα: ἐν ζυγαῖ σταθμιζόμενα.
Ζυγώσω: καθέξω· δαμάσω.
Ζῦθος: οἶνος ἀπὸ κριθῆς.²
- 10 **Ζωαρκῆ:** τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα.
Ζωάγρια: δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται.
Ζωαρεῖ: ζῶντας λαμβάνει.
Ζωήν: τὴν κτῆσιν· τὴν οὐσίαν.

* Inc. f. 12. c. 3.

² ἀποκριθεὶς m, p.

Ζῶμα: ὁ θῶραξ καὶ τὸ περίζωμα.

Ζῶμα: χιτῶνος τί ζώστου γένος· οὕτω Μένανδρος. 15

Ζωμεύματα: ὑποζώματα.

Ζωρίλη: ἄνηθον.

Ζωρός μέλας: ἡ λεγομένη αἱματία.¹

Ζῶμα φαικόν: τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζῶντις θαι· ἀλλὰ 20
δὲ τὸν θῶρακα· οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶμα.

Ζῶντις θαι: καθοπλιζέσθαι.

Ζῶον: καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ γέγραμμένον λέγουσι.

Ζωοδότερα: ζωὴν παρέχουσα.

Ζώπυρα: τοῦ ζῆν ποιητικά.

Ζώπυρα: φουσητήρες ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φουῶσι. 25

Ζώπυρα: λείψανα.

Ζωπυρεῖ: ἀναζῆν ποιεῖ ἢ ἐκθαλεῖ.

(66)

Ζωπυρῆσαι: ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός, ἐπὶ τοῖς ἐξ
ἀρρωστίας ἀναρρώνυμους² λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

* *Ζωπυρεῖα*:³ φουσητήρια. 5

Ζώπυρον: πεκυρακτωμένον· ἐκθερμόν.

Ζωπύρον τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης αἰκισάμενος ἐαυ-
τὸν, Δαρεῖω Βαβυλῶνα εἴλεκ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν γ' πι-
στευθεὶς ἀποστατῆς εἶναι.

Ζωπύρου τάλαντα: Κρατῖνος ἐν Πυλαλα· τοῦτον φη- 10
σὶ⁴ Θεόπομπος, ἐν τῇ ὁγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Πέρ-
σην ὄντα ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ μαστιγῶ-
σαι⁵ ἐαυτὸν· καὶ τῆς οἰκῆς καὶ τῶν ὠτῶν ἀποστερη-
σαντα, εἰσελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ 15
ταύτην τὴν κακουχίαν, καταλαβεῖν τὴν πόλιν· ἐκ με-

¹ Vox in litura, sed ejusdem.

² ἀναρρώνυμους

* Inc. f. 12: c: 4:

³ Ζώπυρια

⁴ τοῦτο φασί

⁵ μαστιγῶσαι

φῶντος· ὁ προέχων πλούτωι ² καὶ διὰ τοῦτον τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπελημμέτος.

Ἡγουμένου: Πολιτείας δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἐρωτος πάσαις ταῖς δορυφόροις ἡγουμένου· ἀντὶ τοῦ πασῶν προηγουμένου τοῦ Ἐρωτος.

Ἡγηγάρειν καὶ ἐρηγόρειν· ³ φησὶ Μένανδρος.

Ἡγεμονία δικαστηρίων: τοῖς ἄρχουσιν ὡ πάσας κᾶσιν ἐφέτεο δίκας εἰσάγειν· ἀλλὰ τῶι μὲν ἄρχοντι τὰς τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς τῆς παρανομίας καὶ τὰς τῶν ἀποκλήρων ἐκδικασίας· τοῖς δὲ λογισταῖς τὰς κατὰ τῶν ἀρξάντων εὐθύνας· τῶι μὲν τοι γε βασιλεῖ τὰς τε φονικὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας· καὶ ἂν τις ἱερασίῃης ἡμφεσβῆται· πρότερον ^{*} δὲ καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφισβητήσεις· προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νόμων εἰργεσθαι τοὺς ἐναντία· τῶι πολεμάρχῳ δὲ ὅσαι ἀποστασίῳ γραφὴν ἔφερον· ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὁ ἄρχων ἐν τοῖς ἀστοῖς, ὁ πολέμαρχος τοῖς μετοίκοις διηίτει· οἱ δεσμοθέται συγκοφαντίας καὶ θῶρων καὶ ὕβρεων καὶ μοιχείας καὶ βουλευσεως· τοῖς ἑνδεκα ἄσαι ληστὰς καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσάγουσι· τῶι στρατηγῶι περὶ τριηραρχίας καὶ ἀντιδόσεως· οὕτως αὖν δαικτοῦντες ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχειν λέγονται· ἀλλὰ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προΐδεται· ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον.

(60) Ἡγεμονικόν: ὁ νοῦς.

Ἡγήμων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἰς ἣν τῶν Μακεδονιζόντων· καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκία διαβεβλημένων.

Ἡγεν: ἐν Τιμαίῳ· ἡγεῖτο.

² πλούτων

³ -ορεῖν bis

* Inc. ραν f. 15. c. 3.

Ἠγήτης: ἡγεμῶν.

Ἠγημα: βουλή· γνώμη.

Ἠγημαι: λελόγισμαι· ἔσχον.

Ἠγμένους: τεθηρευμένους καὶ παντὶ κειθαρχῶν.

Ἠγήτορας: οὗτος ἔστιν ὁ Κρόβυλος² ἐπικαλούμενος·¹⁰
οὐ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς, Δημοσθένους⁴
ἐπιτραφόμενος.

Ἠγήσασθε: προσήσασθε.

Ἠγητήρια: παλλάθη⁵ ἦν σύκων· ἦν ἐν τῇ πομπῇ τῶν¹⁵
πλυκτηρίων φέρουσι· ὅτι ἡμέρου τροφῆς πρώτης αὐ-
της ἡγήσαντο.⁶

* Ἠγήτορες: ἡγεμόνες.

Ἠγλαισμένη: χαίρουσα· λαμπρυνόμενη.

Ἡ δέ: ἄντι τοῦ ἢ αὐτῇ δέ.

Ἡδαξάσασθε: ἐκνήσατε.

20

Ἡ δὲ⁸ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν: τῆς χελώνης
ὀλίγα κρέα βρωθέντα στροφῶν ποιεῖ· πολλὰ δὲ καθαί-
ρει· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν *Δημῶν*· ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν (61)
ἀποδύντων μὲν πρᾶγμα, στρατευσαμένων⁹ δέ· φασὶ
δὲ ταύτην *Τερψίωνος* εἶναι.

Ἡ δὲ αἰξ τὴν μάχαιραν: ἐπὶ τῶν αὐτοῖς ἐπιφερόντων
κακῶν ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας ἢ¹⁰ αἰξ δαῦσα
τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται· Κορινθίων γὰρ Ἡραϊ⁵
*Ἀκραία*¹¹ θνόντων, ἣν λέγεται ἰδρύσθαι *Μήδειαν*,¹²
εἰ τὴν παροχὴν μεμισθωμένοι, γῆ κρύψαντας τὴν μά-

¹ Per lenem ter.

² ἀρόβυλος

³ τις

⁴ φίλιππος· δημοσθένης

⁵ Ἠγητήρια: παλλάθη⁵ σύκων, ἰ. ε. παλλάθη in παλλάθη
statim ab eodem mutatum.

⁶ ἐγεύσαντο

* Incip. f. 13. c. 4.

⁷ Ἡδε

⁸ Ἡδέα

⁹ στρατευσαμένων

¹⁰ ἢ

¹¹ κρέα

¹² μήδειαν

χαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλελησθαι· ἡ δὲ αἴξ αὐτῶν τοῖς
 ποσὶν ἀνεσκάλευσεν.

10^ο Ἡδεῖ: τέρπει· καὶ ἦδη· ἀντι τοῦ νῦν.

² Ἡδη: ἀντι τοῦ κάλας.

³ Ἡδη: ἀντι τοῦ ἠδέειν· Εὐθύδημος· καὶ τῶν δὴ περὶ ψυ-
 χῆς· ἀλλὰ σχεδὸν μὲν εἰ ἦδη ὁ Κρίων.

⁴ Ἡδη: πρὸ τούτου· λοιπόν· ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτό-
 15 μου μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλαντος· ἢ τοῦ παρελη-
 λυθότος· ἦδη γὰρ βαδισθῆναι φαμέν· καὶ τὸ συνά-
 κτον τὸ νῦν· ἦδη γὰρ βαδισθῆναι· οὐ πολὺ ἀφιστάμενος
 τοῦ νῦν τὸν χρόνον.

⁵ Ἡδιστα: ἠδέως.

20^ο Ἡδίων: ἠδύτερος.

* Ἡδόμενος: ἀρεσκόμενος.

¹ Ἡ¹ ὃ ὅς: οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην· ἀντι τοῦ ἔφη δὲ ὅς·
 διὸ καὶ δασύναυσι τὴν ἐσχάτην· ἐπιτετάχθαι γὰρ ἄρ-
 25 θρον τὸ ὅς· καὶ ἦ² ἀντι τοῦ ἔφη· ἀλλὰ περιμενοῦμεν,
 ἦ³ ὃ ὅς ὁ Γλαύκων· καὶ ἦν δὲ ἐγὼ· ἀντι τοῦ ἔφη· δὲ
 (62) ἐγὼ παρὸς δὴ καὶ Ἐρμιακὸς ἐν Ἀθηναῖς γοναῖς ἦσαν ἀν-
 τι τοῦ φησὶν· Ὁ Ζεὺς, δίδωμι Παλλάς, ἦσι,⁴ τὸν ὄνομα.
 Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἦ⁵ ὃ ὅς, ἀντι τοῦ ἔφη δὲ ὅς· τὸ
 δὲ ἦν ὃ ἐγὼ, ἔφη δὲ⁶ ἐγὼ· τὸ δὲ ἦ⁷ τῶν ἀρχαίων ἔφη
 5 εἶναι λεξιδίων· Ὀμηρον δὲ οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι
 αὐτῷ· οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· τὸ ἀνάλογον μὲν,
 ὡς δὲ ἀν' λόγου τελευτῆς σημάτη· Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ'
 ὀφρύσι· καὶ Ἡ καὶ⁸ ἐπ' Ἀντινόω· τοὺς δὲ μετ' Ὀμη-
 ρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν.

10^ο Ἡ³ ὃ ὅς: ἀντι τοῦ ἔφη δὲ οὗτος· καὶ ἀντι τοῦ ἔφη· τὰ-
 τεταται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς· καὶ ἀντι τοῦ ἔφα-

¹ Inc. f. 14. c. 1.

² ἦ ter.

³ δίδωμι πολλὰς φησι

⁴ ἦ bis.

⁵ ὃ om.

⁶ ἦ (sic)

⁷ ἦ κα

- σαν· και ἀντι τοῦ ὠφέλε· τοῦτο· Χάρης μὲν φησι και
 Κριτόλαος σημαίνει· διαλέγεται δὲ ὑπὸ πλειόνων·
- ¹ Ἡδος: ἡδονή· ὄφελος. 15
- ² Ἡδρασεν: ἐστήριξεν.
- ³ Ἡδουκτής: ἡδυλόγος.
- ⁴ Ἡδύλειον: ὄρος ἐστὶν ἐν Βοιωτία τὸ Ἡδύλειον.
- ⁵ Ἡδουλισμός: αἶδος τε καλακίας: και Μένανδρος ἐν Ἀλαί
 κέχρηται τῷ ἡδυλλίζειν. 20
- ⁶ Ἡδουκωδής: φιλήδονος· πάθει χαίρων.
- ⁷ Ἡδύς: εὐήθεια· ἐπιλόγων δὲ οὐκᾶ και τοὺς ὑπομύθους.
- * Ἡδύσματα: βρώματα ἢ εὐσομία.
- ⁸ Ἡδυντήρας: ἄλλος· τινὲς δὲ λέγουσιν ἡδυντήτας.
- ⁹ Ἡδύνθαι: ἡρεῖσθαι. 25.
- ¹⁰ Ἡδύχρους: τὸ ἐν γάλατι ὑπάρχον· ἀρνίον· και μήπω (68)
 γεγευμένον πῶς· ὃ και ἡδύνουον λέγουσιν.
- ¹¹ Ἡέ: βαρυτόνως διαζευκτικῶς· σύνδεσμος· Ἡέ διατριμ-
 ξαι³ κοῖλον δόρυ· περισημένως δὲ ἀπορηματικῶν⁴
 — περιπτὰι μαχεσόμενον ἢ κρι· οὐχέ. 5
- ¹² Ἡει: κορευεται.
- ¹³ Ἡεσαν: ἐπορεύοντο.
- ¹⁴ Ἡ ἐν ὄδῳ καθελῶνι ἀκτι τοῦ ἐνεχθέντα ἰλῶν· τουτ-
 ἐστὶν ἐν τινι ἐνέδρα καταβαλῶν· Δημοσθένης ἐν τῷ
 κατὰ Ἀριστοκράτους. 10
- ¹⁵ Ἡετιωνία: ὠντως ἰκαλεῖτο ἢ ἕτερα· τοῦ Πειραιῶς ἄ-
 κρα· ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετιῶνος.
- ¹⁶ Ἡεμεν: ἡδαιμεν.
- ¹⁷ Ἡεροφοίτις: ἢ ἀοράτως ἐρχομένη· κατὰ τὸν ἄερα.
- ¹⁸ Ἡθάδων: συνήθων. 15

¹ Per lenem, sed mox asp.

* Inc. f. 14. c. 2.

² διαζευκτικῶς

³ διατριμξαι

⁴ ἀπορηματικῶν

⁵ Sine accentu.

⁶ Sic, sine accentu.

⁷ κατὰ τὰ ἔργα.

¹ Ἡ θέμις: ² ὡς νόμος· ὡς προσήκον·

¹ Ἡθεῖος: ³ παρὰ Ἰωσι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον προ-
αγόρευσις.

² Ἡθεος: ² ἀφδατος πρὸς γυναῖκας.

²⁰ Ἡθη: ² συνηθείας· — μετὰ τ' ἠθεα καὶ νόμον ². ἵππων
γράφεται καὶ ἔθη.

¹ Ἡθημένος: ³ δυλισμένος· οὕτως Ἐκκλυκος.

¹ Ἡθμωδεῖν: ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας.

¹ Ἡθνευμα: ἠκολούθηκα

(64) ¹ Ἡθεαι: ² εἰς συνήθεσι τῶν κίους· ταῖς δὲ εἰθους διατρίβαις.

¹ Ἡθολόγος: ² θεατριότης.

¹ Ἡια: ² τῆς τῶν ὀσπρίων καλάμην· οὕτως Ἐρατοσθένης·

6- ἃ δὲ ποιετῆς ἀπλῶς ἔοικε βρώματα· Θάων παρδαλίων
τὸ λῶκον τ' ἠία πηλονταί· καὶ τὸν εἰς τὰς ναῦς ἐπισ-
τισμὸν ὁμοίως.

¹ Ἡθεός: ὁ ὄρακ γάμου ἔχων καὶ μηδέπω γεγαμητῶς·
ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐπίγαμος.

¹⁰ Ἡια: βρώματα· καὶ τὸ ἐκπορευόμεν.

¹ Ἡικειν: ⁴ ὁμοίως ἦν.

¹ Ἡίσμεν: ² ἐπιστάμεθα.

¹ Ἡιδαντι: καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι.

¹ Ἡιδνα: αἰγιαλὸν ὄχθον.

¹⁵ Ἡκειν: ⁶ ἀντὶ τοῦ ἡμων.

¹ Ἡικαι: ⁷ τὸ εἰκέν ἐπὶ γ' προσώπων· οὕτως Ἀριστοφά-
νης.

¹ Ἡκαιρεῖσθε: ἐκωλύσθε· καιρὸν οὐκ εἴχετε.

¹ Ἡκενι: ἐφῆκεν.

²⁰ Ἡέσατο: ² ἰάσατο· ἐθεράπευσεν.

¹ Ἡκιδωμένος: ἀκίδας ἔχων.

¹ Ἡθέμις: ὡς νόμος

² Sine acc. et sp.

¹ Sine accentu bis.

² Inc. f. 14. c. 5.

⁴ Ἡίικαι

³ Ἡίσμαι

⁶ Ἡικαι

⁷ Ἡικεν

ἤκισμένους: ἠφανισμένους.

ἤκιστα: οὐδαμῶς· οὐχ ἦτον· καὶ Λιβάνιος φησὶν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον ὃν ἠκιστα ὤφθη μετελθεῖν· ἐν τῷ ὃ ἐπὶ τῇ φύλλῃ ἔμπορος· ἀνεὶ τοῦ πάνυ. 25

ἠκούσατο: ἀνεὶ τοῦ ἠκόνησεν.

ἦς: ἡπάρχεις.

(65)

ἦσαν: ἡπίσταντο.

ἠκόντων: ἀνεὶ τοῦ ἠκέτωσαν.

ἠκρωτηριασμένος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἠκρωτηριασμένοι τὰς αὐτῶν ἕκαστοι πατρίδας· ἀνεὶ τοῦ λελυμασμένοι· οὐ γὰρ λυμάνομενοι τισὶν εἰσῆσαι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα· τὸ μόνον ἠκρωτηριασμένοι ἀνεὶ τοῦ ἠκρωτηριακότες.

ἠκται: εἰλκυσται.

10

ἠκον δέ: ἐκλύθειν.

ἠκῶν ἦλθον.

ἠκῶν ἐπὶ τῆς φάτης: παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε κρωμένων, μήτε ἄλλοις μεταδιδόντων.

ἠλακάται: καλάμων φραβδία· ἀφ' ὧν καὶ τὰ κῶλα τῶν ἰστάχυων. 15

ἠλακάτη: ἐργαλεῖον γυναικός.

ἠλασεν: ἴσκαψεν· ἐπληξεν.

ἠλαστρημένον: τὸν περιφθαρμένον καὶ περιπεπλανημένον. 20

ἠλεῖτο: ἴθαλπεν.

ἠλέκτραι: τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα.

ἠλεκτρον: ἀλλότυπον χρυσοῖον μειγμένον ὑέλῳι καὶ λιθία. 25

ἠλέκτρων: τῶν ἐν ταῖς κλίμαις ποικιλλομένων.

ἠλέκτωρ: ὁ ἥλιος.

(66)

* Sic.

* Ἠσαν vel Ἠσαν.

* Int. f. 14. o. 4.

* Sine accentu bis.

Ἡλιόμην: ἡλισμένος ἤμην.

Ἡλαχχον: ἐφανερποιοῦν: ἢ ἀνέκρινον, ὡς Ἐποφών.

Ἡλεις: ἢ ἤληδες.

Ἡλιαῖα: τόπος Ἀθήνησιν, εἰς ᾧ ἀναγίνεται δύο δικαστήρια, ὅτ' ἂν χίλιοι δικάζωσιν: ὡν προέστηκεν εἰς γραμματεῦς.

Ἡλιαῖα: καὶ ἡλιαῖσθαι: ἡλιαῖα μὲν ἔστι τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν: ἐκ. οἷ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντασίων συνόντων: συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ θεοῦ δικαστηρίων: οἱ δὲ χίλιοι πενταχόσιοι ἐκ τριῶν.

Ἡλίβατον: ὑψηλόν: ἄβατον: ἢ ἔστιν ἀλεῖν.² βαλινάτα: ἢ ὅπου ἥλιος πρῶτακ.* βάλλει: ἀλλ. βεβρηκίαν. Σησίχορος δὲ Τάρταρον ἡλίβατον βαθιά λέγει: ἐπιὸ ἡλίφατον ἀποδιδόασιν, ἡλίω φαινόμενακ.

Ἡλίβατος: ὑψηλὴ: ἐφ' ἣν πρῶτον διὰ τὸ ἕπος ὁ ἥλιος βαίνει.

Ἡλίδιος: ἄφρων: ἢ σκληρός: ἢ ἀκαίσθητος.

Ἡλικῶν: μέγα: πηλικῶν.

Ἡλικία τῆς πόλεως: ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικία οἱ νέοι αὐτοῦ Ἀυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς.

Ἡλινδημένον: ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον: Δελναρχος ἐν τῷ παρὰ Φόρμισίου ἔπη Ἰσοκράτης, καλεσθεῖσθαι λέγει.

(67) Ἡλιος: ὄνομα κύριον Ἀθηναίου τινός.

Ἡλισγημένος: μεμιασμένος: μεμολυσμένος: ἠρτυμένος.

Ἡλαρὸν: τὸν μικρὸν ἦλον: Ἀριστοφάνης.

Ἡλισκοῦτο: ἢ ἐπορδοῦντο: ἢ ἐλέγχοντο.

Ἡλισμην: ἡλισμένος ἤμην.

Ἡλιτόμηνων: τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν.

¹ Sine accentu.

² ἀλεῖν

* Inc., τὸν f. 15. c. 1.

³ Per lonem.

⁴ ἐπόρθηον

Ἠλωμένως: ἐκεκεραυμένως.

Ἠλύγη: ¹ σκιά· σκέπη· και ἐπηλυγησάμενος παρα Πλάτωνι τὸ προβαλόμενος και ἐπισκιάσάμενος. 10

Ἡ Λύκου δεκάς: Λύκος Ἀθήνης πρὸς τὴν δικαστηρίω ἤρωσ· μαρτυρῶν ἔχων θηρίου· δεκάς δὲ τὸ δεκάζεσθαι· πρὸς ὃ ἡ παρουσία· καὶ αἱ πρῶται δικασταὶ πρὸς τὸ λυκοειδεῖ ἤρωϊ ἐκλήθησαν.

Ἠλύσιον: ἱερὸν περίοδον· οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον· οἱ δὲ 15 περὶ Λέσβον· οἱ δὲ τὸ κεκραυνωμένον χωρὶον ἢ πεδῶν· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα· καλεῖται δὲ και Ἐνγλίσια· ² Πολέμων δὲ Ἀθηναῖος· φησὶ τὸ κατασκαφὴν χωρίον καλεῖν.

Ἠλυσις: πορεία. ³

Ἠλω τὸν ἥλον ⁴ ἐκρουύεις: ἀντὶ τοῦ ἀμαρτήματι τὸ ἀμάρτημα σκευδαίς ἐξελάσαι.

Ἠλω: ἐλήφθη· ἐφανερῶδη· ἐπορθηθήη.

Ἠλωσαν: ἐνικήθησαν· ἐλήφθησαν.

Ἠμαθόεντος: ἀμώδους. 25

Ἠμαρ: ἡμέρα.

(68)

Ἠματα: ἡμέρας ἢ ἡμέρας.

Ἠμάλαπτεν: ἐκρυπτεν· ἠφάνιζεν.

Ἠμέδιμνον: τὸ ἡμιμέδιμνον.

Ἠμεδακῶν: ἰδίων· ἐγχωρίων· αὐτοχθόνων· δάκρυον γὰρ τὸ ἔδαφος· ὄθεν και τὸ ποδακός, ἀντὶ τοῦ πόλον λαμβάνεται ἢ πόλας χώρας ἢ τῶν πατρίδων.

Ἠμείβετο: ἀνταπεκρίνετο.

Ἠμείφθη: ἡλλάγη.

Ἠμεσα: ἡλλαξα.

10

Ἠμένη ⁵ πελειάς: παρουσία ἐπὶ πᾶν ἀπλουστέρων και

¹ Sine spiritu.

² Nescio an G. ἐπηλλισια

* Inc. oug. f. 15. c. 2.

³ πορεία

⁴ Ἠλωτὸν ἥλον

⁵ Per lenem.

ἀκακοήθων ταττομένη· καὶ ἀντεξέτασιν τῶν καλευ-
τριῶν·² αἱ ἐξιπτάμεναι ἄλλας προσάγουσιν.

Ἡ μὲν κλέος, ἡ δὲ καὶ ἡσθα: παροιμία ἐκ τῶν ὁμοίων
15 τῆ περὶ αὐτῶν φήμη.

Ἡμερίδα: τὴν ἄμπελον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἡμεροδρόμος: ὁ ἥλιος· λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς βα-
σιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι.

Ἡμεροκαλλῆς: ἄνθος σπειρόμενον ὁ Δίδυμος· οὐκ ἔστι
20 δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν ἔριον διαπεσεικλιμένον, οἷ
χρῶνται πρὸς τὰς ἰσουργίας* Ἀθήνησιν· ὡς Θεό-
δωρος ὁ παναγῆς προσαγορευόμενος ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ
Κηρύκων γένους· καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος ἀποδι-
25 δούς· γράφει δὲ καλεῖται ἡμεροκαλλῆς διὰ τὸ πεπλά-
σθαι καὶ βεβάφθαι· καὶ εἰργάσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ·
κάλῃ δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.

(69) Ἡμερόλεγδον: τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν.

Ἡμερῶα: ἡμεροφυλάκεια.

Ἡμερωρεῖν:² ἡμεροφυλακεῖν.

Ἡ μὴν: ὄντως δὴ· καὶ ἄλλ' οὖν·³ καὶ ἄλλ' ὅμως.

Ἡμιδιπλοῖδιον:⁴ γυναικεῖον βραχὺ περίβλημα· ὃ ἐνδον
φοροῦσιν ὑπὸ τὸν μηρὸν.

Ἡμιδαῆς: ἡμίκανστος.

Ἡμιδακῆς: ἡμιτελής.

Ἡμίεκτον: τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμνου.

10 Ἡμιθνήτα: τὸν ἡμιθάνατον.

Ἡμίεκτον καὶ ἡμιμέδιμνον: τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χολί-
νικας μῆ, τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι καὶ εἶχεν ἡμίεκτον
δὲ τὸ χωροῦν ὃ χολίνικας· τὸ γὰρ ἕκτον χολίνικας ἢ

15 Ἡμιλλάτο: ἠπέλεγτο.

Ἡμιμάλλονες: μαινάδες· Νύμφαι ἢ Βάχχαι.

¹ πλεντρίδων

* Inc. f. 15. c. 3.

² Ἡμερώρειν

³ ἄλλου

⁴ Ἡμιδιπλοῖδιον

- Ἡμιέδιμον: μέτρον χωροῦν ἡμισυ μεδίμων τευτέτι
 χοίτικας κδ.
- Ἡμῖν: ἀντι τοῦ ἡμᾶς.
- Ἡμιολία: ληστροικὸν πλοῖον· οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψι-20
 λῶν ἑρετῶν ἐστί, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχασθαι· τριη-
 μιᾶ δέ, οὐ τριπλασία ταύτης, ἀλλὰ τριήρης.
- * Ἡμιολία: ¹ τὸ ἡμισυ τοῦ κεφαλαίου.
- Ἡμιολίας: ἡμίσεας. 25
- Ἡμιολασμός: Ἀντιφῶν· ἀντι τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι·
 ἡμιόλιος δέ ἐστιν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ (70)
 ἡμισυ αὐτοῦ.
- Ἡμίοποι: κυρίως ἡμιτέλειοι αὐλοί.
- Ἡμιπέλεκα: αἱ μονόστομοι ἀξίναι.
- Ἡμιτύβιον: δίχροσον· Ἀριστοφάνης Πλούτω· Ἐπειτα
 καθάρων ἡμιτύβιον λαβῶν.
- Ἡμιφόριον: ἡμισυ ἱματίου.
- Ἡμμένοι: συνημμένοι.
- Ἡμοιρηκῶς: μὴ μετέχων.
- Ἡμπέσχετο: περιβάλλετο. 10
- Ἡμορος: ἄμοιρος.
- Ἡμόριζεν: ἄμοιρον ἐποίησεν.
- Ἡμων: ἐθέριζον.
- Ἡμύναθον: ἡμυνα.
- Ἡμπίχετο: περιεβέβλητο. 15
- Ἡμπλάκομεν: ἡμάρτομεν.
- Ἡμφιέσθαι: τὸ περιβεβλησθαι.
- Ἡν: ἡμην.
- Ἡν: ἀντι τοῦ ἦσαν.
- Ἡν: ἀντι τοῦ ὑπῆρχεν. 20
- Ἡν: ἀντι τοῦ ἡμην· τὸ δὲ παλαιὸν ἔλεγον τὸ ἡμην (ἦ) ²
 κατὰ συναλιφῆν, ³ οἶον ἦα καὶ ἔα.

* Inc. f. 15. c. 4. ¹ Ἡμιόλια ² ἦ abest G. ³ συναλιφῆν

8 ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάρχει μνημονεύει ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι.

Ἑρακλείαν λίθον: τινές τὴν μαγνήτιν.¹ ἀπέδωσαν δὲ τὴν Ἑρακλείαν τῆς Μαγνησίας· ἐνίοις² δέ, ὅτι ἡ μὲν ἐπισπώμενη τὸν αἰθέρα, Ἑρακλεῶτις ἢ δὲ μαγνήτις³ ὁμοία ἐστὶν ἀργύρῳ [ὁμοία ἐστίν] ὡς Εὐρ. Οἶν. — τὰς³ βροτῶν Γνώμας σκοπῶν, ὥστε⁴ μαγνήτις³ λίθος, τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεδίστηεν πάλιν· οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς μαχηκίδας³ λίθου τὸν σίδηρον· ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἔλκεσθαι πλανώμενην⁴ ὡς ἐπὶ ἀργύρῳ.

Ἑράκλεια λουτρά: τὴν Ἀθηῶν ἐν Θερμοκύλαις κατιώντι Ἑρακλεῖ ἀναῖναι· οἱ δὲ ἐν Σικελίᾳ τὰς Νύμφας· οἱ δὲ αὐτὸν αὐτὰ κατασκευάσαι.

Ἑρακλεώτης λίθος: ὁ ὑφ' ἡμῶν μάγνης ὁ ἐπισπώμενος τὸν σίδηρον· Ἑρακλεία γὰρ ἐλέγετο ἡ Μαγνησία.

Ἑρακλεῖδην: τὸν Ἑρακλεία οὕτως ἔλεγον.

Ἑραρον: ἤρμωσαν.

Ἑρασάμην: ἠράσθη.

(74) Ἑρας δεσμούς ὑπὸ νείδος: Πολιτείας β' οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἠφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ· ὁ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσι ὑπὸ Διὸς⁵ καὶ φασὶ δεδῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἑρακλεῖ· Κλήμεντος ἡ ἱστορία· καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωματαῖς ἢ Ἠφαίστῳ.

Ἑραον⁶ τεῖχος: χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ· ὑπὸ Σαμίῳν δὲ ὠκίσθη.

10 Ἑράτο: εὐξάτο.

¹ ἢ pro η quater; ultimo loco et Porsonus.

² εἶναι ὡς εὔροι νῦν τὰς * Inc. f. 16. c. 3.

³ πλανώμενον διός prope evanuit.

⁴ Sic P. Ἑραον G, accentu et sp. vel omissis vel evanidis.

- Ἡρδαλωμένος: λεπρός καὶ μεμιασμένος.
 Ἡρδεν: ἀντι τοῦ ὕφραιεν, διέβρεχε.
 Ἡρέμα: ἄτρεμα· πράως,² ἡσυχῇ· ἡ γὰρ ἡρέμια
 ἡσυχία.
 Ἡρετο: ἠρώτησεν. 15
 Ἡρεφεν: ἐστέγαζεν.
 Ἡρειδε: σφοδρῶς κατηγορεῖ· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.
 Ἡρία: οἱ τάφοι· φασὶ δὲ τινες κοιπέτερον μὲν πάντας
 τοὺς τάφους³ οὕτως ὀνομάζεσθαι· κατ' ἐξαιρετικὸν δὲ
 τοὺς μὴ ἐν ὕψει ὠκοδομημένους· ὀνομάσθαι δὲ παρὰ 20
 τὴν ἕραν.
 Ἡίρηκότες:² πακορθηκότες.
 Ἡρημένον: ἐπικριδέν· ἐκλεισγμένον.
 Ἡρήρειστο: ἥρμωστο.
 Ἡρθη: ἠϋξήθη· ὑψώθη. (75)
 Ἡρι: ὄρθρον· ἕωθεν ἢ ἕαρι.
 Ἡριγένειαν: τὸν ὄρθρον.
 Ἡριδανός: ποταμὸς ἐν τῇ Ἀστικῇ· οὗ αἱ πηγαὶ ἐντὸς
 τῶν Διοχάρους κυλῶν. 6
 Ἡρικνωμένον: ἐρρυτιδωμένον· παλαιῶν.
 Ἡρινοῦ τόκου:⁴ ἐκεῖ ἕαρος οἱ φόροι ἐφέροντο.
 Ἡρικεν: εἰς τὴν ἕραν κατέπεσεν.
 Ἡριστάναι:² Ἡρμικπος· ὡς καὶ δεδεικνῆναι φασίν.
 Ἡρικεν: ἐβοήθησεν. 10
 Ἡρματισμένον: ἠσφαλισμένον.
 Ἡρμότιετο: οὐχ' ἠρμόζετο.
 Ἡροάνθια:² ἕορτὴ γυναικεία ὅτε τὸ ἕαρ ἀνθεῖ.
 Ἡροῦτο: ἠροτριᾶτο.
 Ἡροησεν: ἐφθάρη· ἤλθεν· ὅθεν καὶ τὸ εἰσῆρρησεν. 15

¹ Ἡρέμα et mox ἡρέμια.

² pro vix legi possunt.

³ Inc. f. 16. c. 4.

⁴ Per Isonem.

⁵ Ἡρμονόσου.

⁶ Ἡροανθία

- ἤρτηται: κρέματα.
 ἤρτα: ἐκρημάννυσεν.
 ἤρτηχροτοῦντο: ² συναφώνουν.
 ἤρτιλαζον: ἀστραγάλοις ἔπαιζον.
 20 ἤρτυκώς: κατηρτυκώς. ²
 ἤρτύνετο: παρεσκευάζετο.
 ἤρτυγεν: ἠρεύξατο ἤντιλε.
 ἤρύγη: λεπτὸν καὶ ἀκανθῶδες κάρφος.
 ἤρωσ ἰατρός: οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ
 25 σταφάνου.
 (76) ἤρωσ ποικίλος: τοῦτο ἔλεγεν ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων ἢ διὰ
 τὸ τοὺς ὄφεις ποικίλους ὄντας ἤρωας καλεῖσθαι.
 * ἤρωσ: ἠμίθεος· δυνατός· γενναῖος.
 ἤρωσσαι: ³ αἱ ἠρωίδες.
 8 ἤρωῖται: ὁμοίως ἠρωίδες.
 ἤσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἐπὶ χρησ-
 μοῦ ἐπὶ ⁴ τῶν προγεγονότων.
 ἤσας: χάριν ἐποίησας· ἔδοξας.
 ἤσας: ἠδύνας.
 10 ἤσθα: ἀντι τοῦ ὑπῆρχες.
 ἤσθην: ἐχάρην.
 ἤσθητο: ἤτητο.
 ἤσσον ἐτοιμῶς κατέχειν: ἀντι τοῦ εὐδὲ ὁμοίως.
 ἤσεις: ἀντι τοῦ ἀφήσεις.
 15 ἤσι δέ: ἀντι τοῦ φησι δέ.
 ἤσκάριζεν: ἀντι τοῦ ἤσπαιρον.
 ἤσμεν: ἀντι τοῦ ὑπῆρχομεν· ἀπὸ τοῦ ἱαμίν.
 ἤστην: ἐκαθίζοντο ⁵ δυνικῶς.
 ἤσυνδέτηκας: ἢ συνέθευ καὶ ἀμολόγησας.

² ἤρτηχροτοῦντο

³ Inc. f. 17. c. 1;

⁴ ἀπὸ

⁵ Vix. apparent rum

⁶ Sine acc. et sp.

⁷ ἔκα....ντο, media anapida.

- Ἠσχάτισεν: ὑστέρησεν. 20
- Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τάν: ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην ἐπέλην. 2
- Ἡτήσομαι: ἠτηθήσομαι.
- Ἡττον: οὐδαμῶς.
- Ἡταίρηκεν: ἠτάκτησεν.
- Ἡτημένην: ἀντὶ τοῦ κεχρημένην· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι (77)
ἔλεγον τὸ κυχρᾶσθαι.
- Ἡτίμησεν: ἠτίμασεν· ὕβρισεν.
- Ἡτορ: ψυχή.
- Ἡτριάϊον ἢ ἦτριον: ἐφ' ὕψους τάττεται ἢ φωνή. 5
- Ἡτριον: ἐνδύμα ὑμενωδες.
- Ἡ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι: τὸ γὰρ παλαιὸν τρεῖς ἐχρῶν-
το κύβοις πρὸς τὴν παιδιάν· διχῶς δὲ λέγεται, καὶ ὁ
ἀναρρικτούμενος καὶ ἰδίως ὁ κενός. 2
- * Ἡερσν: τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. 10
- Ἡῦδα: ἔλεγεν· εἶπεν.
- Ἡσχάτισεν: ἐταπεινώσε· καὶ ἠσχατίσμαι τεταπεινώμαι·
ἐσχατίσω γὰρ τὸ θέμα.
- Ἡψήσαντο: ἐταράχθησαν· ἐστράφησαν· πεφύσηνται. 15
- Ἡῦχεν: ἀντὶ τοῦ ἠλιξεν.
- Ἡ Φανού θύρα: τὸν Φανὸν φησὶ Δημῶν ὀβολοστατήν
εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν· ὑπανδιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς
τοῦ ταμείου θύρας, κατασκευάσαι τοιαύτην ἦν οὐκ
ἔν τις ἠνοιξε μὴ φόφον ποιήσας· ἐνίοις δὲ λέγειν ὡς 20
μοιχενομένης αὐτῷ τῆς γυναικός, τὴν αὔλειον θύραν
εἰργάσατο ὡς μὴ ἄνευ φόφου ἀνοίγεσθαι· τῆς δὲ
κατὰ τοῦ τέγους δεχομένης τὸν μοιχόν, χλευάζοντας
τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων. 3 ἐν τῷ φυλάτ-
τεν, τὴν Φανού θύραν εἶναι λέγειν. 25

2 Ἡτ' ἂν ἐπιτ' ἀνι ἢ ταύτην ἐπιταύτην ἢ ἐπέλην.

3 καινός

* Inc. f. 17. c. 2:

3 ἀνυόντως ἀερί,

- Ἡ φάρυξ: λέγεται θηλυκῶς.
 Ἡφαίστος: ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ.
 (78) Ἡφαιστία: δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου· Μέρρινα τε καὶ Ἡφαιστία.
 Ἡφειδηκότες: καταπαύσαντες· μὴ φειδόμενοι.
 Ἡφελθη: ἰάθη· συνεχωρήθη.
 ὁ Ἡχαρίστηκα: τὸ ἀχαριστεῖν λέγουσιν.
 Ἡχὴν: ἦχον· ἢ φήμην.
 Ἡχθαι: ταδηρεῦσθαι.
 Ἡχθησμένην: καταβεβαρημένην.
 Ἡχλυσα: συνεσκότασεν.
 10 Ἡχὼ πετραῖα: ἡ Λίγνα· ἐπειδὴ πετρώδης ἐστὶ καὶ πολλὰ ἔχει κεράμα.
 Ἡψιμάχουν: συνῆπτον μάχην.
 Ἡῶν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους*, πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία.
 15 Ἡῶς: ἡμέρα ἀπὸ ὄρθρου.
 Ἡῶς: πρωτὴ ἡμέρα· ὄρθρος· ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς· Ἡῶς δ' ἐκ λεχέων· ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας· — ἦδε (δὲ²) Ἡῶς νῦν Ἡῶς ἐνδεκάτη· ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ἕκτης ὥρας· Ἔσσεται³ ἢ ἠῶς, ἢ δειλή, ἢ μέσον ἡμαρ.
 20 Τέλος ἦ.

† Ἀρχὴ σὺν Θεῷ δ̄.

Θαλαμαῖαι: καταδύσεις· θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διωσκούρων.

Θαιρούς: τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας.

(79) Θᾶκοι:² θρόνοι· καθέδραι.

* Inc. f. 17. c. 5.

¹ δὲ om.

² ἡμαρ hic ponit, mox omittit.

† Inc. f. 17. c. 4.

³ Sine accentu.

Θαλαμηπόλος: ἡ κερὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη καὶ φυλάττουσα.

Θάλαμος: οἶκος ἢ κοιτῶν.

Θαλαμίδιοι κῆποι: αἱ ἡρέμα ἐλαίνουσα.

5

Θαλαττοκοπεῖς: ματαιολαγίς.

Θαλλός: λέγεται καὶ ὁ στέφανος τῆς ἐλαίας.

Θαλλοφόροι: οἱ γεραίτατοι παρὰ Ἀθηναίους ἐλέγοντο.

Θάλασσα κόλλη: τὸ θέατρον.

Θάλεια: εὐωχία· ἀπὸ τοῦ θάλλειν.

10

Θαλεροί: δέντρα· ἔοικε ἀκμαῖαι ἢ ταχεῖς.

Θαλίαις: ἑορταῖς.

Θαλλός: κλάδος ἐλαίας· ἢ πᾶν τὸ θάλλον.

Θαμᾶ: ἀνεχῶς· πικρῶς· δεινικῶς.

Θαμάπαι: πικρῶς.

15

Θαμύλαι: πικράζεις· σπυράζεις.

Θαμινὰ καὶ Θαμινῶς: συνεχῶς· πικρῶς.

Θάμνος: ἔστι μὲν τὸ χαμαῖζηλον φυτὸν· λέγεται δὲ καὶ ὁ σύνδεσμος τῶτος.

Θανατήσιον: αὐθιγὰ θανάτιστα λέγουσιν.

20

Θανατῶν: θανάτου ἐπιθυμῶν· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτείνων.

Θαργηλία: ἑορτὴ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ μὴν Θαργηλίων· ὁ τῶν σπυράτων μιστὸς χύτρος ἰερῶν ἐπέματος· ἤμωσεν δὲ ἐν αὐτῇ ἀκαρχαῖς² τῷ θεῷ τῶν 25 πικρῶτων καρπῶν· ὀνομαζόμενον ἀπὸ τοῦ θέρειν τῆς (80) γῆν τὸν αὐτὸν· ὄντια τῷ Ἠλλῶ· Ἰακύνθα δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἄγων Θαργηλία.

Θαργηλία: Ἀγρογράφου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσαλῶν 3 ἔτη· Μιλησία τὸ γένος, ἀκυραθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶτος Ἀργείου δεδέντος ὑπ' αὐτῆς.

5

¹ Diat. Θάλεια εὐωχία: ἀπὸ

² ἀκ' ἀρχαῖς

* Ἰνα. τὸν f. 18. v. 1.

Θαργήλια: ¹ ἑσπέρη τὰ Θαργήλια· ἀγεται δὲ Θαργηλιῶν
μηρί, ὡς ἔστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

Θαργηλιῶν: ² μὴν Ἀθήνησιν· ἰα· ἀνομάσθη δὲ ἐκεί· ὁ
ἥλιος τότε πυρώδης· τὸ δὲ θερμὸν Θαργηλιῶν ἀνομα-
10 ζον· τὰ δὲ ἀνθη τότε ἐξηραίνεται.

Θάρνυται: θάρσινεται.

Θάρνυσθαι: συγγίνεσθαι.

Θαρραλέον: θάρσος.

Θάρσυνος: τεθαρρηκώς.

15 Θάσιαν: καὶ θάφαρον· καὶ ἄλλην λέγουσιν.

Θάσιος παῖς ³ Ἀγλαοφώντος· Πολύγνωτος ὁ ζωγράφος
οὕτως ἐπεγράφητο.

Θάτερα καὶ θάτερον: λέγεται τὸ, τῷ ἐνικόν καὶ τὸ πλη-
θυντικόν· τὸ δὲ ἀρρενικόν ἄτερος ⁴ λέγεται· τὸ δὲ

20 θηλυκὰ οὕτω συναλείφεται· ἡτέρα καὶ θητέρα.

Θάτερον: ἕτερον μέρος.

¹ Θάττον: τάχιον.

Θάττον ἢ Βούτης: ὅλον κατασκευάσθη· Νίκων γὰρ ὁ
ζωγράφος ὀφθαλμὰν καίησας καὶ κρᾶνος περιφανόμο-

25 νοῦ, ἐπέγραψε Βούτης.

(81) Θάττον ἢ βράδην: λέγουσι συνήθως τάχιον ἢ βραχέως.

Θαύματα: ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται.

θαυματίζομαι: ἐκπλήσσομαι.

θαυμαστὴν ὄσσην· τουτέστιν, λίαν πολλήν, ὥστε θαυ-
30 μᾶσαι.

θαυμαστικά: ἀπὲρ τοῦ θαυμαστά.

¹ Θαργήλια (Ἐστία.)

² Θαργηλιῶν

³ παῖς Ἀγλαοφώντος πολ. primo, sed distincto. πῦθην.

⁴ ἄτερος

* Inc. f. 18. c. 2.

¹ Θαυμαστικά et ἀθαύματα postea factum, „a manu alia, antiquissima tamen,“ Porson. B. An sit alia dubito.

Θαυμάζω: ὅτι πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγε-
γώσκω σημαίνει· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὰ ἐπαινεῖ.

Θαυμαστότερον: αὐτως Πλάτων. 10

Θάψων κρῶμα: ἀπὸ τοῦ ξανθόν.

Θάψος: ξύλον οἷ ξανθίζοναι τὰ ἔρια καὶ τὰς πρίχας·
ὁ Σαπφὸ Σκυθικῶν ξύλον λέγει.

Θέαν: τὴν ὄψιν καὶ τὴν θεωρίαν.

Θεατῆρ: ὁ τὸ θέατρον ὀρῶν ἢ ὁ τὸ θέατρον συσταῶν. 15

Θέαν παρ' αἰγείρον: τὴν κόρρωθιν λέγουσιν· αἰγείρος
γὰρ ἦν τῶν ἰσρίων² πλησίον.

Θεαιδέστατος: θεοῦ ἰδέσθ. ἔχον· εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ
περὶ ὁμοιωσῆς αὐτῶν· ἀνθρώπος ὃς φησὶ πάντως θε-
ρίων θεαιδέστατος γενέσθαι.

Θεατροκορασία: ὀχλοκορασία.³

Θεάμονας: θεατός.

Θεηγόροι: θεολόγοι.

Θεήλατος: ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς.

Θεηπολεῖν: θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπαλεῖν ἀργύριον (82)
εἰσπράσσομενα.

Θέειν καὶ θεῖν: τρέχειν.

Θεῖα: εὐδεια.⁴ καὶ ὀρθία· καὶ θαυμαστά.

Θεαζόντων: μαινομένων. 5

Θειάσαντες: θεόληπτοι γεγονότες.

Θεῖσω μαινόληι: χαρῶ μαγεῖω.

Θεασῶται: χορευταί· οἱ τὰ θεῖα ἄδοντες.

Θεασώτης: ἓ τῶν θεῶν κοινωνός· ἐκαλεῖντο δὲ καὶ
ὄργιστες· ἐκλήθησαν δὲ* ἀπὸ τοῦ διασῶν, ὅσαρ' 10
ἔστιν ἢ ἀπὸ τοῦ κίνεω ἐναγασθῆναι.

¹ παρεχειρον (sine accentu) tum ἔγειρος

² ἰσρίων ³ Bis om. accentum.

⁴ Sic, sine accentu. ⁵ Θεῖσωμαι οὐκ (sic)

* Ἰσο. δ. ἰθ. ε. 5.

Θεῖαν: κοήθειαν. ²

Θεῖναι: ποῆσαι.

Θεῖον: ἀντι τοῦ Θεός.

15 Θεῖλαι: ἀγακά· ἢ κακοῦ· ἢ ἀκατά· ἢ· Θεῖλαι.

Θεῖλητραν: τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.

Θεῖλιν: ἀντι τοῦ δύνασθαι.

Θεῖλημος: ἀντι τοῦ ἡσυχος.

Θεῖλητή: εὐκαρπος καὶ γονιμοτάτη.

20 Θεῖλκτώ: πολυκεντατή.

Θεῖμθλα: τὰ ἐσώτερα μέρη· τὰ ἐν βάθει. ²

Θεῖμενος τὰ ὄπλα: ἀντι τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλισάμενος· Δημοσθένους καὶ Ὀμηρος καὶ Διαιχίλης.

Θεῖμιν: ³ δικαιοσύνην.

25 Θεῖμης: τὸ δίκαιον.

Θεμισσίτω: αἰκιζέτω.

(88) Θεμιστεύειν: ἀντι τοῦ χρησμοειδῆν· Δυσίω· γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θεῖμιν ἐσχηκέναι ποτὶ τὸ μαντικὸν πρὸς τὸν Ἀπέλλωνος.

Θεμισίων: τυράννου ὄνομα· Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπέρ

5 Κτησιφάντος.

Θεμιστῶς: ⁵ νομίμης.

7 Θεμιστός: ⁶ δίκαιος.

Θεμιστα: νόμον ἢ δίκην.

Θεμιστεύσαντος: ἀρξάντος· δικάσαντος.

10 Θέγαρ: τὸ πῶλλον τῆς χειρὸς· λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ ποδὸς ἑλλύχτιον.

01 Θεογενεθίαν:

Θεοδόμητος: ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κατεσκευασμένος.

Θεοδρομῶν: κατὰ θεὸν πορευόμενος.

² ποιησέναι.

³ Θεῖ ἐνείκη.

⁵ Accentus videtur omissus.

⁶ βαθύ.

οἷμα

Θεμιστός.

Θεοειδής: θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοίως. 15

Θεοείκελος: θεῶ ὁμοίος.

* Θεόδουτα: ἱερόδουτα.

Θεογονέτων: Δημοσθένης καὶ Διόνυχος καὶ ἄλλοι θεο-
γέντην ὀνομάζουσιν.

Θεόγνις: εἰς ἣν τῶν παρ' Ἀθηναίων ἂν τυρόντων ἔστι 20
δὲ καὶ ποιητῆς ὁ Θεόγνις: σῆκος δ' ἦν Μεγαρήσις.

Θεόγνιον: τὰ κατὰ δῆμον ἀκονίσια θεόγνια ἐλέγοντο
ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἀπέθνον· τὰ γὰρ Διόνυσον θεο-
γον ἐλεγον. 25

Θεοῦσιον: ἱερόν ἀκονίσιον, ἀπ' εὐκαί γενός.

Θεοὶ Μολοττικοί: οἱ ἡχθάντες ἐπὶ ψυχοκομιεῖον· ἦν (84)
ἐν Μολοττοῖς.

Θεοκλυτήσαντες: θεοῦ ἀκούσαντες· θεῶν ἐπικαλεσάμενοι.

Θεοκλυτοῦμαι: ἀκούειν· κλυτοῦμαι· θεοφοροῦμαι· θεοῦ ἐν 5
δοξάζομαι.

Θεοτελής φύσεις: οἱ ἄγγελοι καὶ τὰ θεῖα κελούμετες· ἄ-
γκαι καὶ θεοτελής φύσεις.

Θεοκρίτης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος ἦν δὲ 10
συνοφάντης.

Θεοκλίνας: θεοκλίμος.

Θεόληπτος:

Θεομητεῖ: θεοφρονεῖ· θεοβριλλῆς.

Θεομάνεις: οἱ ἀκθουσιῶντες.

Θεοπραΐα: ἁμαρτία· καὶ θεοπραΐων· τὸ ἐκ θεοῦ μάν- 15
ταγμα ἢ προφήτευμα.

Θεοκαλῆν: τὸ περὶ θεοὺς ἀπεστρέφασθαι.

Θεοκρόπος: ἡ μάλιστα ἢ θεοῦ προφήτης.

Θεορημοσύνη: ἡ τῆς θείας διδασκαλίας τὴν ἀσκήτησιν. 20

* Inc. f. 18. c. 4.

ἢ οὐχ' οἱ χ.

ἢ ψυχοκομιεῖον κληθεῖς tant. forsan ab' eodem. t. 102.

ἢ Accent. om. ἢ Θεωρημοσύνη

Θεόφρητον: ἐκ θεοῦ προῖον ἢ προχέομενον.

Θεοσέπτωρ: Θεοσεβής.

Θεοστυγής: Θεομίσητος.

* Θεὸς ἢ Ἀναΐδεια: λέγεται ἐπὶ τῶν δι' ἀναίσχυκτιαν ὠ-
(85) φελουμένων ἐπιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιον ἢ Ἀναΐδεια
καὶ λαγὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἰστρὸς ἐκ. αἰ'.

Θεσσαλὸν σοφισμα: ἐπὶ πῶν μὴ εὐθυμαχοῦντων ἐν καιῖς
παρατρέξαι, ἀλλὰ πακουραγούντων.

Θεωφορία: Θεοφύλαξις.

Θερακίς: ἢ Θερακεύτρια.

Θεράπναι: τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμόνι οὗ μνημονεύει
καὶ Ἰσακράτης καὶ Ἀλκαῖος.

Θεράποντες: δούλοι· ὑπηρέται.

10 Θέρπειαι: κατέβαι.

Θερίων: καὶ Θέριαρα· Θερτὸν ἐμάτιον.

Θερῖεν: τὸ ἀμάσθαι τὸν καρπὸν.

Θεριῶ καὶ κομιῶ καὶ ποριῶ² καὶ ὄριῶ καὶ κάνα· τὰ εἰς
ζῶ βαρύτερα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχυνόμενα

15 τὰ ἰ. ἔχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄρην τῷ ὁ ἀκφάρεσθιν
Ἄττικοι· τὰ γοῦν ὀριστικὰ καὶ ἀπαρέμφατα τὰ δὲ
ὑποτακτικὰ οὐδαμῶς· σολοικισμὸς γὰρ τὸ εἶν· Θεριῶ
καὶ εἶν κομιῶ· ἐφ' ὧν δὲ τὸ ἰ ἐκτείνεται, καὶ εἶν τῷ

20 ὁ ὁ μέλλον λέγεται χρόνος, καὶ ἐκτεταμένης εἴης· κα-
ρεσχάτης συλλαβῆς· οἷον θανέλω, θανέλω· οὕτως δὲ
τὰ δανειῶ· βάρβαρον οὕτως· ὥστε καὶ τοὺς Ἀθηναί-
ους φασὶν ἀθρόως εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντων ἐπὶ
τῶν διαδόχων· ἐπειδὴ αἱ ἀπορίαι παθεῖσθαι ποσὴν χρη-

25 μάτων· ἐπειτὰ τις αἰτοῖς τῶν κλοναίων ἐπισχεῖτο
ἀρχήρων, οὕτως παρὰ λέγων, ὅτι ἐγὼ ὑμῶν ἀρχεῖω
θορυβεῖν καὶ οὐκ ἀνέχεσθαι λέγοντος³ διὰ τὸν βαρ-

* Inc. f. 19. c. 1.

² Ἀρσεν. υπ. τει.

³ παριῶ.

³ λέγοντας.

- βαφισμὸν * καὶ εὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθάλει· (86)
 ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοικος, ἢ καὶ ὑποβαλόντος αὐτῷ
 τινός, ἔφη, δανείσω ὑμῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον· τότε δὲ
 ἐπακρίσαι καὶ λαβεῖν· διὰ τοῦτο βαδίσω καὶ βαδιῶς
 ἀμφοτέρω δόκιμα· ἐκεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκτακτηῶς ἐκατέ-
 ρως † λέγεται, καὶ ἐκτενομένου καὶ ἐντελλομένου καὶ
 ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ· ‡ οὐκ ἐστὶ δὲ ἀγαθὸν, αὐτὸς κολεῶ·
 οὐδέποτε ὅλως τὸ ἰ. παραλήγει.
- Θέρμα: ἡ πύρρσις· Θέρμη δὲ ἡ πόλις, ἀπὸ ἧς ὁ κάλκος 10
 καλεῖται.
- Θερμάνι: † Θερμάνιον κάλιμα.
- Θερμανοστρίς: ἡ σίντορος καὶ διάκυρος ὄρχησις.
- Θερμοκύλαι: ἔνιω μὲν τὴν πόλιν * ταύτην Πύλας κα-
 λοῦσι· Φιλίας δὲ Θερμοκύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐκεῖ †
 ἐκεῖ ἢ Ἀθηναῖοις θύρα λεύκτρα· Ἡρακλεῖ ἐκαίρη.
- Θερμός: ὄρχησις.
- Θέρος: ὁ θερισμός.
- Θέσθαι: ὑποθέσθαι.
- Θέσις: πρᾶξις.
- Θέσιμον: νόμιμον.
- Θέρσανδρος: αὐτός εἰς παιδεραστείαν † δευκῶς διεβαλ-
 λειται.
- Θέσθαι: ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ἰπερίδης· ἀντί 25
 δὲ τοῦ πρᾶξθαι καὶ κρυῖσθαι νόμον, † Δημοσθένης ἐν (87)
 τῷ περὶ ἀτελειῶν· ἐξ μόντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φη-
 σίν, ἰσχυρῶς νόμος θάμενον, ἀντὶ τοῦ θέσθαι.
- Θεσμοθέτης: νομοθέτης ἢ νομοφύλαξ.

* Inc. ἐμὸν f. 19. c. 2. † ἐκατέρως

† συλλαβῇ· ‡ Accent. om.

* πόλις an πύλιν, non discerno.

† Neocio an παιδεραστείαν

* μόνον

5 Θεσμοδέται: ἀρχὴ Ἀθηναίων ἀνδρῶν 15 ὁ δὲ τῆν τῶν νόμων* ἐκμίλειαν ἐποιούντο· καὶ τὰς εἰσαγγέλλας εἰσαγγέλλον εἰς τὸν δῆμον· καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἀπάσας καὶ γραφὰς παρανόμων· καὶ ἦσαν διορθωταὶ τῶν νόμων.

10 Θεσμοδέται: ἀρχὴ τῆς πότε^α Ἀθηναίων ἕξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν κατέει· ἐκ τῶν καλομένων θ' ἀρχόντων· καλοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐκμίλειαν εἶχον· οὗτοι δὲ τοῖς νόμοις οὐκ αἰετὸν διώρθουν καὶ ἐνιαυτὸν

15 ἕκαστον, εἴρηκεν Δισχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος Θεσμός: ἑκαλεῖτο μὲν κάλας καὶ εἰς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός· καὶ τὸ ὄλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἶπεν.

20 Θεσμοφορία: ὄνομα ἑορτῆς Θεσμοφοριῶν ἡμέραι 3· ἑκάστη Θεσμοφορία ἑνδοκάτη κάθοδος· δωδεκάτῃ νηστεία· τρισηκοντάτη Καλλιγένεια.

Θεσμοφόρος: ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος.

25 Θεσπίσιος: θεῖος· θανμαστός· πρῶος.

Θεσπίζει νομοθετεῖ.

(88) Θεσπίσματα: θεῖα δόγματα.

Θεσσαλὸν νόμισμα: παροιμιῶδες τοῦτο τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης.

Θέτης: ὁ εἰσποιησάμενος θετοὺς τενας· τενας· μήποτε δὲ 5· θέτης ὁ εἰς ὑποθήκην λαβῶν δειοῦν.

Θετταλικά πτερά: τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας εἶχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας· πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εἰοικέναι πτέρυξιν.

10** Θετταλικοὶ ἄθροοι: διάφοροι.

* Inc. λιαν f. 19. c. 5.

1 Θεσμοφοριῶν: ἡμέραι 3· ἑκάστη Θεσμοφορία ἑνδοκάτη κάθοδος.

** Inc. f. 19. c. 4.

Θεσσαλική ἐνθεσίς: ὁ μέγας ψωμός.

Θεσσαλὶς: ὑπόδημα ποικίλ.

Θετόν: εἰσπορευτόν· οὐ γήρσαν.

Θεσσαλός: εἰς τῶν Κίρωνος παίδων οὕτως ἐκαλεῖτο.

Θεσσαλῶν σοφισμαί: καὶ ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ 15
ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυθίων τάσσουσιν· ἀπὸ
αἰτίας τοιαύτης· Ἀρατῶ γὰρ κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυ-
λάξασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναγκείας εὐχῆ μάλ-
ζονι καὶ λαμπροτέρα κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι· ὁ δὲ ἐκα- 20
τόμβην ἀνδρῶν εὗξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι· κατορ-
θώσας δὲ αὐτὸν ἐβούλετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρα-
πῆ εἶναι ἀντεβάλλετο.

Θευδουσία: χωρίον καίμενον ἐγγὺς Σκιθῶν· ὁ κολλιορκῶν 25
Σάτυρος² ἐτελεύτησεν.

Θεωρικὸν καὶ θεωρικὴ: Ἀθήνησιν ἦν κρήματα κοινὰ, αὐ-
θεωρικὰ ἐκαλεῖτο, δεδομένα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανο- (89)
μῆν· προσήχθη δὲ οὕτως· τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου
ἐν τοῖς θεατροῖς καὶ τῶν ξένων ταῖς θείας² προκατα-
λαμβανόντων, διεδίδετο³ τοῖς κολλέταις τὸ θεωρικόν,
ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ κολλέ- 5
ται δίδωσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θείας· ὁ τούτων
ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων ἄρχων ἐλέγετο
τῶν θεωρικῶν· ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικὰ, αὐτὸν διενέμετο
ἐν ταῖς ἑορταῖς ἢ πόλεις.

* Θεωρικὰ: ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις, ἀ-
γῶνων τελευτήτων φιλοτίμων, συνέβαινα τινὰς τῶν πο- 10
λιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεισθαι· ἔδοξεν
οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν· ἐκμισθοῦν δὲ ταῖς
θείαις τοὺς τόπους· πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων,
διὰ τὸ φαιδῶς τοῖς πλουσίοις πλεόνος τιμῆς τοῦτο γέ- 15

² Accent. om.

² θείας

³ διεδίδετο

* Inc. f. 20. c. 1.

νεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ
 τίμημα· θεωρικὸν αὐτῇ θέντας ὄνομα· καὶ τὸν ἐπὶ
 τούτῳ ἐφεστηκότα θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἀρχικὴ ἀπὸ
 τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεω-
 ρικὰ εἶρηται.

- 20 **Θεωρικά:** χρήματα τινα ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως
 προσόδων συναγόμενα· ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πο-
 λέμου χρεῖας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατηγικά· ὕ-
 στερον δὲ κατετίθετο εἰς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς
 25 καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν· ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νο-
 μισθὲν δραχμῇ τῆς θείας, ἅθην καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη·
 (90) Φιλίππος δὲ φησιν, ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι
 τῶν Διονυσίων τιμωρῶν ὄντων, διένειμεν Εὐβουλος εἰς
 τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολεί-
 30 πηται δι' ἐνδολεαὶν ἀναλωμάτων· ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὠρί-
 ζετο τὸ διδόμενον· εἰς τε τὰς θείας καὶ τὰς θυσίας καὶ
 τὰς ἐορτάς· οὐκ ἔξῃν δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι * θεωρικὸν
 λαμβάνειν· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τίς ἐπὶ τοῦ θεωρικῶν· ὡς
 Λισχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ.
- 10 **Θεωρίς:** Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, εἰ γνή-
 σιος· μάντις ἦν ἡ Θεωρίς καὶ ἀσβεῖας κριθεῖσα ἀπέ-
 θανεν.
- Θεωροί:** οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι φύλακες τῶν θυσιῶν
 καὶ χρησίμων· θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεα-
 15 ται, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι· καὶ ὅπως τοὺς τὰ
 θεῖα φυλάττοντας ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντας οὕτως ἀνό-
 μαζον· ὡρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.
- Θεῶν ἀγορά:** ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέ-
 χουσι.
- 20 **Θήγοντες:** ἀκονῶντες.

* Ἰσο. πόδημοῦσι f. 20. c. 2.

Θηλάζειν: τὸ τρέφειν καὶ γάλακτι οἱ ἀρχαῖοι πάντας
 τας μάλιστα οἱ Ἴωνες.

Θηλάστρων: ἢν θηλάσεται τις· ἰδίως· οὕτως Κρατῖνος.

Θηλή: μαστός ὁ γαλουχῶν.

25

Θηλυδρίας: τεθλυμμένος.¹

Θήλυνοι: ἤσυχτοι.

Θημακίς: δῆμος ἐστὶ πολῆς τῆς Ἐραχθηίδος * ὁ Θημα- (91)
 κός.

Θημάχος:² δῆμος Ἐραχθηίδος.³

Θημῶνες: οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων.

Θηρατείνεσθαι: ἀναβάλλεσθαι.

5

Θηραμένης: οὗτος ἀνηρέδη κατηγορήσαντες αὐτοῦ Κρα-
 τίου ἐκ τῶν λ'.

Θηράτορας: κυνηγούς.

Θηραιον:⁴ κοικίλον ἱμάτιον.

Θηρικέους τέκτον: κύλιξ, ἢν λέγεται κρύτος κεραμεύθαι 10.

Θηρικλῆς.

* Θηρίκειον: ποτήριον νέλιον.

Θηρώντες: ἐπιτηροῦντες.

Θῆσαν:⁵ μισθωτικὴν ἢ εὐτελῆ· (Θῆσαν τράπεζαν⁶) 15
 δουλικὴν τροφήν.

Θῆσα: ἡ πενιχρά· ἀπολειφθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ
 ἐκδικαζομένη γάμου τῶν ἀγχιστείων.⁷

Θησεῖον:⁷ τὸ Θησεῖος ἡρώων, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄσυλον ἦν·
 ἐλέγοντο δὲ δίκαι καὶ ἐνταῦθα.

Θησεῖον: τέμενος ἐστὶν ἀνειμένον τῷ Θησαῖ.

20

Θήσομαι: ὀρίσω· ποιήσω· ἀναδείξω.

¹ τεθλυμμένος ² ἐραχθηίδος bis ³ Accent. om.

⁴ Accent. om. ⁵ Inc. f. 10. c. 3.

⁶ Θῆσαν et μοx Θῆσα. ⁷ φ. τ. om. Eust. Eur. Alc. 2.

⁷ Accent. om. bis.

Θητεία: παρανομὴ ἢ δουλεία.

Θῆτες: οἱ ἕνεκα τροφῆς δουλεύοντες.

- (92) Θῆτες καὶ θητικόν: ἐπὶ τέσσαρα διαιρούμενης παρ' Ἀθη-
ναίους τῆς πολιτείας, οἱ ἀποράτατοι θητεῖς ἐλέγοντο
καὶ θητικὸν ταλεῖν· οὗτοι δὲ οὐδὲ μίᾳ μετεῖχον ἀρχῆς,
5 οὐδὲ ἐστρατεύοντο· καὶ θῆσαν * δὲ ὠνόμαζον ἐπ' Ἀτ-
τικῶν τὴν κενιχρὰν γῆν· ἦν ἐκείνη γινετο τὸν ἐγγι-
στα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον, ἢ πέντε μνᾶς δι-
δόναι.

Θητεύειν: μισθῷ ἐργάζεσθαι.

- 10 Θιάσος: τὸ ἀδρουζόμενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ·
οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν· Ἴων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀ-
δρουσματος τάττει τοῦνομα· διασῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ
κοινωνοῦντες τῶν θιάσων· οὕτως Ἰσαῖος.

Θίβη: κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτὸν, ὡς κοφικῶδες.

- 15 Θιβρώνιον νόμισμα: ἐδόκει ἀπὸ Θίβρωνος τοῦ χαρακτα-
τος εἰρησθαι.

Θίγειν: ψαῦσαι· ἐγγίσει.

Θιγγάνει: ἄπτεται.

- 16 Θιμβρών: Λακεδαιμόνιος· οὗτος * ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν
20 Ἀσίαν ἀρμοστής μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θίκα: ἀέχμαλὸν· ἄωρον.

Θλαδίας: εὐνοῦχος.

Θλίβει: ἐκπιέζει.

Θοάς: ταχείας ὁρμᾶς.

- 25 Θοηρός: τεταραγμένος.

Θοιμάτιον: τὸ ἱμάτιον.

Θοινᾶται: εὐωχεῖται.

- (93) Θοίγη: τροφή· εὐωχία· κατάβρωμα.

* Θητεία: παρανομὴ ἢ δουλεία primo: nunc παρανομὴ, ab eadem m. ut puto.

* θῆσαν

* Inc. f. 20. c. 4.

Θόλος: οἶκος περιφερής· ἐκ αὐτῶν οἱ κρυψάνεις εἰκνύονται¹
κρυψάνειον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πυρῶν² ἦν ταμιεῖον.

Θόλος: τόπος ἐν ταῖς ἀρχαῖς θολοειδής· ὄραφην ἔχων³
ἐξ οἰκοδομῆς, ἀλλ' οὐχὶ βυλλήην· ἢ διὰ τὸ οἰκοδομη-
σθαι αὐτὸν στρογγύλον· λέγεται δὲ καὶ θηλικῶς ἢ θό-
λος.

Θυλέρως προσβαίνεις· μὴ καθεσταμένην⁴ καὶ ἀσφαλῆ
κορεῖαν ἔχων· ἀλλὰ ἀσάτως καὶ τεταραγμένως προΐων.¹⁰

Θοραί·⁴ δῆμος Ἀντιοχίδος.

Θόρικος·⁴ δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Θοῦ· κατάθου.

Θορός· τὸ σπέρμα τοῦ σώματος.

16

Θορῶν·⁵ κηδέσας.

Θοῦρον· κηδητικόν· ταχύν· πολεμικώτατον.

Θουριωμάντιες·⁶ τοὺς περὶ Λάμπωνα· τὴν γὰρ εἰς Σὺ-
βαριν⁶ ἀποικίαν οἱ μὲν Λάμπωνι ἀνατιθέσασιν· οἱ δὲ²⁰
Ξενοκρίτῳ· οἱ δὲ τῷ Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ· οἱ δὲ κατὰ
ροιοὶ τῷ Λάκωνι· οἱ δὲ Πλησίπῳ Ἀθηναίῳ.

Θραῖκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται· ταύτης μὲνηται Μέναν-
δρος ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει γὰρ ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ γῆ^{*} σ (94)
πρεσβύτατος ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπέλωτο· καὶ
ἐντεῦθεν Ἰωσι καὶ Διολεῦσι αἶνιγμα ἐγένετο· Θραῖκες
ὄρκια οὐκ ἐπίστανται.

Θρανός· ὑποκόδιον· καὶ θρανίδιον λέγουσιν.

Θρανίου· δίφρου.

5

¹ ἐστίνωντο

² πυρῶν G. πυρῶν Suidas. πυρῶν Porsonus, forsah casu.

³ καθ' ἑστ.

⁴ Sine accentu his.

⁵ Θορῶν

⁶ εἰ in litura, tum σύβαρι (sic) litera erasa.

* Inc. f. 21. c. 1.

Θράττειν: τρέσσειν· δουλεύειν· γυμνάζειν· δουλοπρεπεί· ἀσκήσειν·
 ἐφορᾶσθαι.

Θρανίαμαι: συντρίβομαι· συγκόπτομαι.

Θρανιρίδες: κῶκαι θρανιῶν.¹

10 Θραύεται: κλάται.

Θραύματα: νευροσπάσματα.

Θραυτής: φθορά· ἕτα· ἐν πολέμῳ· θάνατος· ἀρρωστής·
 συντριβή· κληγή.

Θρεῖα: δῆμος Οἰνηίδος.²

15 Θρεκτός: δρόμος.

Θρέμματα: πρόβατα.

Θρέπτρα:³ τροφεία.

Θρέψας: πῆξας.

Θρησκεύει: θασσεβαῖ· ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς.

20 Θρήπιος: ἑτερόδοξος.

Θρία:⁴ τὰ φύλλα τῆς συκῆς.

Θρίαι: αἱ μαντικαὶ ψῆφοι.

Θριαμβύσσις: δημοσιεύσσις.

Θριάμβους: τοὺς ἰάμβους ἔκωσ ἔλεγον.

25 Θρίαμβος: ἐπέδειξις νίκης· πομπή· καὶ τὸ σωματικόν
 σθῆσθαι.

(95) Θριάσιαι:⁴ κύλαι σῦτως καλοῦνται.

Θριάσιον: πεδίον.

Θριγκός: τὸ περίφραγμα· στεφάνη· κερκὸν ταχείων· κέρ-
 ριβολον.

5 Θριδακίνας: εἶδος μάζης.

Θρίναξ: ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν.

Θρικηδέστατα: τὰ ξύλα τὰ ὑπὸ θρικῶν διαβεβρωμένα,

¹ Θρανιριδες: κωπαιθρανιτων.

² οἰνηίδος

Θρεπτα

⁴ Θρία

Θριάσια

οἷς ἀντι σφαγίδων ἐχρῶντο· θρίγ² γὰρ ζῶον ἐστὶ κα-
τασθλόν ζύλα καὶ κέρατα.

* Θρικηδεστόν: Ἰπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν· ἀντὶ τοῦ 10
διαφθαρμένην· ἀπὸ τῶν ὑπὸ θρακῶν καταδηρῶσμένων
ξύλων.

Θρόνιον: πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος.

Θρούς: ἦχος· φωνὴ ἄσημος· λαλιά· Δόρυβος.

Θρυαλλίς: ἐσχάρα· λύχνος· ἀκεί· καὶ βοτάνη πρὸς λν¹⁵
· χραν ἀρμόζουσα· Ἀριστοφάνης· Νεφέλαις.

Θρυαλλίς: ἄνθος λυχνίδος ἢ λύχνου· τὸ περικαιώμενον
τοῦ ἔλλυχνίου.

Θρυλεῖ²: λαλεῖ· κυκᾶ.

Θρύλος²: ψιδυρισμός· ὁμιλία· μὴ φανερῶς γινόμενη· 20

Θρυμματίς: σκεῦασμα διὰ στέατος καὶ φεμιδάκωσος καὶ σ-
καλλίδων.

Θρύπτεται: μαλακίζεται· ἢ βλακεύεται· χαίνοῦται ἢ ὄ-
νακλᾶται.

Θρωίσκει: κηδᾶ. 25

Θρωσμός: βουνοειδῆς τόπος· ἀφ' οὗ ἔλικαταβρίσκουται (96)
θορεῖν, ὃ ἐστὶ θεάσασθαι.

Θυγατριδῆ²: ἐγγόνη· τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.

Θυγατρίζουσα: θυγατέρα καλοῦσα.

Θύειν: τὸ ὀρμαῖν· καὶ τὸ θυμιᾶν. 5

Θύελλα: συστροφή ἀνέμου.

Θυηλαί⁴: αἱ διὰ τῶν θυσιῶν μαντεῖαι.

Θυηκόλος: ὁ θύων ἱερεὺς.

Θυηκολοῦσι: περὶ τὴν θυσίαν ἀναστρέφονται.

Θυηκολοῦσι: περικολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπισχενοῦμενοι 10
θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι.

² θρίξ

* Ipe, f. 21. c. 2.

² ll bis duplicat Porsonus, sed correxisse videtur.

³ -δεῖ

⁴ Accent. om.

- Θηηχοί: οἱ ἱερεῖς ἐξ ὑπέρ των ἄλλων θύοντες τοῖς θεοῖς.
 Θηηκετάδαι: δῆμος Ἰπποθοωντίδος.¹
- 15 Θυλάκος: ὁ ῥαπτός φάσκωλος.
 Θυλακοφόροι: οἱ² καταλλεύοντες, ὅτι θυλάκους ἐφέρουν.
 * Θυλήματα: κέμματα· ἀπαρχάς· ἄλφαιτα ἃ ἔμισγον
 ὄκνω καὶ ἐλαίω εἰς θυσιάαν ἀναφέροντες.
- 20 Θυμαλγέα: λυπηρά.
 Θυμάλωφ: δαίμων· τις οὕτως καλεῖται καὶ θυμάλωφες,
 οἱ κεκαυμένοι ἄνδρακες, ἧ ἡμίκαντα ξύλα, ἧ σπινθήρες.
 Θύματα: θυμιάματα.
- 25 Θυμβροφάγον: δριμύ.
 Θύμελον: τὸν βωμόν.
- (97) Θυμηδία: τέρψις· τρυφή· εὐφρασία.
 -Θυμηρέσταρον: ἡδύτερον.
 Θυμηῆρες: καταθύμιον.
 -Θύμακόν: ὄργιλον.
- 5 Θυμαιτάδαι: δῆμος Ἰπποθοωντίδος· ἀπὸ Θυμαίτου³ τοῦ
 ἥρωος.
 Θυμοβόρος: ἡ τὴν γῆν διαφθείρουσα.
 Θυμολέων: θυμώδης τὴν ψυχὴν.
- 10 Θυμόμαντις: ὁ διὰ τοῦ συλλογίζεσθαι προγινώσκων τὸ
 μέλλον.
 * Θυμός: ἡ ψυχὴ.
 Θυμόσοφος: εὐμαθής· φησικός· εὐφυής.
 Θυμοφθόρα: τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα.
 Θύνων: ὄρμων.
- 15 Θυννάζοντες:⁴ ἀντὶ τοῦ κεντούντες· τοὺς γὰρ μεγάλους
 θύνους τριόδοις ἐλάμβανον.

¹ ἰπποθοωντίδος² ὁ³ Inc. f. 21. c. 3. Θυλήματα (sic)⁴ θυμήτου in θυμίτου statim mutatum.⁵ θυνάζοντες, sed θύνους.

Θυοσκόπος: ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος.

Θυοσκόποι: καὶ ἱεροουργοί, καὶ ἱεροσκόποι· καὶ οἱ διὰ τῶν ἐμπύρων σημαίνοντες τὸ μέλλον.

Θύραζε καὶ θύραθεν καὶ θύρασιν: τὸ μὲν εἰς τὸ ἐκτός· τὸ 20 δὲ ἔξωθεν· τὸ δὲ ἔξω.

* Θύραζε Κάρες: οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἤ: οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαι φασίν· ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχαυμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμ- 25 ποντας αὐτούς· Θύραζε Κάρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἤ· (98) τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασί· Θύραζε κῆρες· οὐκ ἐν Ἀνθεστήρια· ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων.

Θυρέαν: τὴν τοῦ μεσοταίχου διακοπήν. 5

Θυραῖα: τὸ ἀνοιγμα τῆς θύρας· Μένανδρος.

Θυραυλεῖν: πλανᾶσθαι κατὰ τὴν πόλιν· ἢ παρὰ ταῖς θύραις ἀλλίξεσθαι· ὅπερ ἔστι καθέξεσθαι καὶ προσεφρεύειν.

Θυργωνίδαί: δῆμος Πτολεμαῖδος φυλῆς. 10

Θύρετρα: θυρώματα ἢ ἀραιόθυρα.

Θυρσός: βακχικὴ ῥάβδος, ἢ λαμπὰς ἣν ἐβάσταζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ.

Θυρσοί: θύματα.

Θυρσόν: τὸ ὄπλον· Φιλήμων. 15

Θυσάνοις: χρυσοῖς.

Θύστιον: πόλις τῆς Αἰτωλίας· τινὲς δὲ· Θύστιον, ἄνευ τοῦ σ.

Θύσθλα: ῥάβδοι· νάρθηκες.

Θυτεῖον: ὁ τόπος ὅπου ἔθνον. 20

Θυτηρίοις: θυμιατηρίοις.

* Inc. f. 21. c. 4.

‡ Θυρσός et Θυρσοῦ sine acc.

- Θύψαι: καπνίσει.
 Θύψαντα: πῦρ καύσαντα.
 Θυμάτων: θυμάτων· κύρων· ἀρωμάτων· θυμιαμά-
 25 τῶν·
 Θωή: κόλασις.
 Θώμαξ: ² λεπτόν· σχοινίον.
 (99) Θωμοί: οἱ τῶν σπερμάτων σφοῖ.
 Θωμίζει: τῷ κέντρῳ ἐραθίζει· καὶ τὸ μαστίζει.
 * Θωπευτικός: κολακευτικός.
 Θωπαία: ² κολακεία.²
 5 Θῶπες: οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θυμασμαῶν προσιώντες
 ἐπὶ ³ κολακεία.
 Θωρακείοις: προμαχώσιν· ⁴ ἢ θρυφάκτοις· λουρικίοις· διὰ
 διεφθόγγου· οὕτως αὐτὸ Ἡρώιδιανός.
 Θώραξ: ⁵ πύργος· χιτῶν· στήθος· σάμα· καὶ τὸ ὄπλον.
 10 Θωραχθεῖς: ὀπλισθεῖς.
 Θωρήσσειτο: ⁶ καθωπλίζετο.
 Θωρόντες: ³ ὀρμήσαντες.
 Θωχθεῖς: θωραχθεῖς.
 Θῶψαι: τὸ θωπεῦσαι.
 15 Θῶων: θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα.

Τέλος τοῦ Θ' στοιχείου.

** Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἰ.

Ἰαίνει: εὐφραίνει.

¹ Accent. om.

* Inc. f. 22. c. 1.

² -εία bis.

³ τῆ pro ἐπὶ

⁴ προμάχοισι· scripserat, sed accentum et t prius erasit; deinde acutum supra o secundum posuit. Porsam, B. Neacio an potius προμάχοις primo. Deinde διὰ διαφ. etc. inter columnas ab eadem manu, ut videtur.

⁵ Accent. om. bis.

⁶ σ̄ semel.

** Inc. f. 22. c. 7.

Ἰαλαμῶς: θρηναῖ· Ἰάλλιμος γὰρ θρήνου εἶδος· λέγεται δὲ 20
καὶ Ἰάλλεμος ὁ υἱὸς Καλλιόπης· καὶ ὁ καλός· καὶ ὁ ὄφ-(100)
φανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακὸν δαίμονα· καὶ Ἰαλαμῶδη,
τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.

Ἰακχος: Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ· καὶ ἦρας τίς, καὶ ἡ ἐπ'
αὐτῷ ὠδή· καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὰν ἡ πανήγυρις· 6
ἔνιοι δὲ¹ θόρυβος.

Ἰαμβίλλειν: τὸ χλευάζειν.

Ἰαμβύκη: ὄργανον μουσικόν· εἴρηται δὲ ἐν ἐτέροις καὶ
ἀνομασίῃ, ὡς φαίνεται, ὅτι πρὸς αὐτὸ ἰάμβους ἦσαν· ἡ
δὲ σαμβύκη νεώτερον· καὶ ὄφρ' ὑπὸ Σάμβυκος τινος εὐ- 10
ρίθη.

Ἰαμβύκαι: ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους
ἦδον· οἱ δὲ σαμβύκαι.

Ἰάνθη: ἦσθη· ἐχάρη· διεχύθη.

Ἰάνυξ: ἄνεμος ἑλαφρός.

Ἰατήρ: ἰατρός. 15

Ἰαχή: βσῆ· ἦχος ἢ θρήνος.

Ἰβις: ὄρνεον ὀφιοφάγον.

Ἰβύ· μέγα: ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγγάμενοι μέγα· αὐτῶς Τηλε-
κλῆς.

Ἰγνή: ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὁπίσω τοῦ γόνατος. 20

Ἰδάλιμος: εὐειδής.

Ἰδαρναῖοι: μάντιες ἀπὸ τινος Ἰδαρνοῦ μάντιως· αἱ δὲ
ἀπὸ πόλεως Καρικῆς· Καλλίστρατος δὲ τοὺς ἐκτομίας.

Ἰδέας: μορφάς· ἐν Ἀλκιβιάδῃ· ἀπὸ τοῦ ἰδέσθαι. 25

Ἰδέρω:² ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν.

* Ἰδίαις δαπάναις: ταῖς ἰδιωτικαῖς.

Ἰδιάσαι: τὸ⁴ ἰδιολογήσασθαι. (101)

¹ δὲ καὶ θ.

² Accent. om.

³ τοῦ

* Inc. f. 22. c. 3.

⁴ Ἰθιάσαιτο: ἰδ.

Ἰδιάν· ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κό-
ρωνος· καὶ Ἰδιόν, τὸ ἰδιωτικόν.

Ἰδῆ· πᾶν σύμφυτον ὄρος.

Ἰδίειν· ἰδροῦν· καὶ ἀνιδίει, τὸ ἀνιδρωτέ.

Ἰδικώτερον· ἰδικώτερον.

Ἰδιόξενος· ἰδιος φίλος.

Ἰδιόξενος· ὁ ἴδια καθ' αὐτὸν ξένος ὢν· πρόξενος δὲ ὁ
ἄλλης πόλεως ξένος· καθ' ὡς καὶ οἱ πρόξενες καταγό-
10 σαι· καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὔτως πρὸς τὸ δη-
μόσιον· καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ διακράττει ἐν τῇ
πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα·
ἧς πρόξενεῖ· δορυξένος δὲ ὁ ἐκ πολέμου ξένος γεγονώς
15 τινί· ἀσπείξενος δὲ ὁ ἐκ προγόνων μὲν ἀσπίων, αὐτὸς
δὲ ξένος καὶ ἀνανεώσεως δεόμενος· ὅσον Ἀγαμέμνων
ἐν Λυδία.

Ἰδιοπραγεῖ· τὰ ἴδια πράσσει· ἡσυχάζει.

Ἰδιώσασθαι· ἰδιοποιήσασθαι.

Ἰδιῶν· ἰδιωτικῶν.

20 Ἰδιώτας· τοὺς πολίτας· οὕτως Θουκυδίδης.

Ἰδνωθεῖς· καμφοθεῖς.

Ἰδριεύς· δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρία· υἱὸς Ἐκατόμ-
νου· ἀδελφὸς δὲ Μανσωλοῦ καὶ Ἀρτεμισίας.

Ἰδρις· ἔμπειρος.

25 Ἰδρυμένος· τεθμελιωμένος.

Ἰδρύσαντο· ἐπέθισαν· ἰδρυσαν.

(102) Ἰδρυσίς· ἰδραία· ἀσφάλεια.

Ἰδίους· τοὺς μάρτυρας· οὕτως Σόλων.

Ἰεῖ· πέμπει· ἀμφιβάλλει.

Ἰέμενοι· ἐκιδυμοῦντες.

Ἰέναι· πορεύεσθαι ἢ πορευθῆναι.

¹ ἀνιδίει

² διαφέρον

³ Ἰεῖ

* Ἴενται: ὀρμῶσιν.

Ἰέντες: ἀφέντες.

Ἰεραῖσθαι: ἱερουργεῖν.

Ἰεραῖς: εἰς ἣν τῶν Ἀμφικολιτῶν πεμφθέντων πρέσβιων Ἀθήναζε, βουλευμένων αὐτῶν Ἀθηναίους παραδοῦναι 10 καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν.

Ἰερά συκῆ: οὕτω λέγεται ἢ παρὰ τὴν Ἐλευσίνα ὁδός.

Ἰερά ὁδός: ἦν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεως ἐπὶ Ἐλευσίνα. 15

Ἰερά τριήρης: λέγουσι ἂν ἡ κάραλος.

Ἰεράτω: κατὰ νόμον ὀργιαζέω καὶ θυέτω ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται.

Ἰεραῖον: θύμα πᾶν τὸ θυόμενον.

Ἰερείας ἐνύπνιον: ἄλλοι δὲ φασὶ δεῖν μᾶλλον Ἰμεραίας 20 ἐνύπνιον λέγεσθαι. Ἰμεραία δὲ γραῦς τις, ὡς φασὶν, ὄραν ἑαυτὴν ἰδοῦκει εἰς οὐρανοὺς ἀναγομένην, καὶ δῆτα ἔλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα θεάσασθαι ἄνδρα πυρρὸν 3 δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ ὑπὸ τὸν βασιλεῖον 25 θρόνον· κυδομένην δὲ τις εἶη, ὁ ἀλάστωρ, ἀκοῦσαι, τῆς Σικελίας· τὸ μὲν ἐνύπνιον ἐν τούτῳ ὑστερον δὲ (108) χρόνοις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον, τὸ, τε ὄσαρ πολλοῖς διηγήσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀπήγγελλεν· ἦν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν ὁ Διονύσιος.

Ἰέρυσεν: ἔθυσεν. 5

Ἰερή: θουμαστή.

Ἰερομηνία: αἱ ἐορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους.

Ἰερομηνία: ἱερά ἐορτή ἢ καταμηνία.

Ἰερομνήμονες: οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. 10

* Ἰερομνήμονες: οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυό-

* Inc. f. 22. c. 4.

* Ἰέντες

* περι

* πυρρὸν

* Inc. f. 23. c. 1.

των συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνέδριου
 15 μετεχουσῶν· ἢ οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν
 Ἀμφικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως· ὠνομάσθησαν δὲ
 παρὰ τὸ πημιονεύειν τῶν ἱερῶν· ἱερὰ δὲ τὰ Ἀμφι-
 κτυονικὰ δόγματα· καὶ ἱερὸν τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων
 συνέδριον.

Ἱερομύστης: ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος· ἅγιος.

20 Ἱερὸν γάμον: Ἀθηναῖοι ἑορτὴν Διὸς ἄγουσι καὶ Ἡρας,
 ἱερὸν γάμον καλοῦντες.

Ἱερὸν τί νεωκορήσας: ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερατεύσας.

Ἱεροπῆαι: κληρωτοὶ ἄρχοντες, δέκα τὸν ἀριθμὸν· οἳ
 25 τὰ τε μαντεύματα ἱεροδυτοῦσι· κἄν τις καλλιερῆσῃ,
 συγκαλλιερουσί τοῖς μαντεύμασι· καὶ θυσίας τὰς νομο-
 (104) ζομένης ἐπιτελοῦσι· καὶ τὰς πενταετηρέδας ἀπάσας δι-
 οικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱερο-
 ποιοὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, οἳ τὸν ἀριθμὸν εἰσὶν ἀόριστοι.

Ἱερώνυμος: στρατηγὸς Ἀθηναίων· ἕτερος δὲ ἔστιν Ἱε-
 5 ρώνυμος Μεγαλοπολάτης, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης
 ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Ἱερῶσυνα: τὰ εἰσθότα διδόνθαι ἱερὰ ἐξαιρέτα τοῖς ἱε-
 ρεῦσιν ἐπὶ τιμῇ τῆς ἱερῶσύνης.

Ἱεροφάντιδες: αἱ τὰ ἱερὰ φαίνουσαι τοῖς μνημονεμένοις.

10 Ἱεροφάντης: μυσταγωγός· ἱερεὺς.

* Ἱεροφάντης: οὕτως ὠνομάσθαι φησὶ τὸν πρῶτον ἱερο-
 φάντην· τὸν ἀποφήναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπικίοντα τὰ
 ἱερὰ.

Ἱεροφωνῶν: μεγαλοφωνῶν.

15 Ἱερῶϊ: θείῳ· ἦτοι μεγάλοι.

Ἱερῶσθαι: φησὶ Θουκυδίδης· νομίσαντες κατὰ δὴ τινα
 παλαιῶν αἰτίαν οὐ καθαρούς ὄντας ἱερῶσθαι σημαίνει
 γὰρ τὸ ἱερούς νενομίσθαι καὶ οἶον καθιερῶσθαι.

- Ἰάσθην: ἐπροθυμοῦντο· ἐπορευόντο. 20
- Ἰεται: προθυμεῖται· πορεύεται.
- Ἰκει: ¹ καθίζει ἢ κάθεται.
- Ἰησιν: ² ἀφήσιν.
- Ἰθαγενής: αὐτόχθων· γνήσιος.
- Ἰθέως: ὀρθῶς. 25
- Ἰθι: ἔρχου ἢ πορεύου.
- Ἰθματα: ἔχνη· βήματα· δικαιώματα· ὁρμάς.
- Ἰθορος: παροιμιώδης ἐπὶ τῶν παρακλητομένων. (105)
- Ἰθὺν καὶ ἰθύς: ἐκ' εὐθείας.
- Ἰθυμβος: ὠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόσκασιος.
- Ἰθύνει: δισκεῖ· καταυθύνει· ἔρθαι.
- Ἰθωντήρ: ὁδηγός· κυβερνήτης· χαλινός· πηδάλιον. 5
- Ἰθυσαν: ἐκ' εὐθείας ὤρμησεν.
- Ἰθυτερές: εἰς εὐθείαν τεταμένον.
- Ἰθύφαλλοι: οἱ ἐπιλορκοὶ καὶ ἀκυλονθοῦντες τῶ φάλλῳ γυναικίαν στολὴν ἔχοντες· λέγεται δὲ φάλλος ὅτι μέγιστον καὶ τὸ αἰδοῖον καὶ ποιήματα δὲ καλεῖσθαι ἃ ἐπὶ τῶ ἰσταμένῳ φάλλῳ ἄδεται.
- Ἰθύφαλλοι: οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν * τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρ-
χοῦμενοι· ποιήματα δὲ τινὰ οὕτω λέγεται, τὰ ἐπὶ τῶ
φάλλῳ ἀδόμενα· ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος ² τὸ
ἐντεταμένον αἰδοῖον. 15
- Ἰκάνειν: παρεγένετο.
- Ἰκαριεύς: δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγηίδος ³ καὶ Ἰκάριοι ⁴ οἱ
αὐτοί.
- Ἰκελος: ⁵ ὄμοιος.
- Ἰκέσθην: παρεγένοντο. 20
- Ἰκέτω: παραγενέσθω.

¹ Per lenem bis.

² Inc. f. 25. c. 3.

³ ἰθύφαλλος

⁴ αἰγηίδος

⁵ Accent. om.

⁵ Ἰκελος (sic)

Ἰκετηρία: *Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογία· ἰκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος, στέμματι ἐστεμμένος.*

Ἰκνούμαι: εὐχομαι· ἰκετεύω.

25 Ἰκνούμενος: *παράκαλῶν.*

(106) Ἰκοντο: *παρεγένοντο.*

Ἰκρια: ὄρθα ξύλα· ἢ σανιδώματα τῆς νεώς.¹

Ἰκρια: ² τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἀφ' ὧν ἐθεῶντο τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας πρὶν ἢ κατασκευασθῆναι τὸ ἐν Διονύσου θεῖον θέατρον.

Ἰκταρ: ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐμφικνεῖσθαι· οὕτως Πλάτων.

Ἰκτερος: λέγουσιν εἶναι πόνον ὠχροειδῆ ἀπὸ θυμοῦ ἐγειρόμενον· ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων ὠχρῶς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίρων, ἀφ' οὗ καλεῖται.

Ἰλαδόν: ἐν ἀθροίσει· κατὰ ἴλας· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ θασύ.

Ἰλαπινάζω: εὐχοῦμαι.

15 Ἰλαπίνης: θυσίας· εὐχαρίας· εὐωχίας.

Ἰλας: ἀγέλας ἢ τάξεις· καὶ ἰλάρχης ταξίαρχος.

Ἰλασμός: εὐμενής· πραότατος· συγχώρησις.

Ἰλαστήριον: θυσιαστήριον.

Ἰλεός: κατάδυσις θηρίου.

20 Ἰλεω: ⁴ ἰλασμόν.

Ἰλεως: ἰλαρὸς καὶ εὐθυμος.

Ἰλεωτήριον: ἰλαστήριον.

Ἰλιάς κακῶν: ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

25 Ἰλιγγιά: ὅτ' ἂν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο λέγουσιν Ἰλιγγον.

(107) Ἰλιον: τὸ ἐφήβιον.

¹ νεώς

² Accent. om.

³ διονύσει

⁴ Inc. f. 25. c. 4.

⁵ Sic:

- Ἰλισσοῦς: ποταμός ἐν τῇ Ἀττικῇ.
 Ἰλλεῖν: συνέχειν.
 Ἰλλόν: ἰ στραβλόν, στραβόν.
 Ἰλλώπτεον: ἰ ἐμβλέπειν ἐπιμύουσι ἰ καὶ ἐγκεκλασμένοις β
 ὀφθαλμοῖς.
 Ἰλλωτρύει: στραβίζει.
 Ἰλύς: βόρβορος.
 Ἰλυεκάντες: σωσιλοῦμενοι ἢ τὴν ἰλὴν σπώμενοι.
 Ἰμᾶν καὶ ἰμῆν: ἀντλεῖν ἀνέλπειν ἀνασπᾶν. 10
 Ἰμᾶν: τὸ ἀνασπᾶν τὸ γὰρ παλαιὸν ἰμάντας ἐνδράμα-
 νοι, ἀνίμων ἢ καθίμων.
 Ἰμάντας: τοὺς τῶν ἰστίων Ἀρισταγόρας.
 Ἰμάντες: λῶροι δεσμοί.
 Ἰμάντωσης: ὁσίς ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδο- 15
 μήμασιν.
 Ἰμαοιδός: ἰ ἢ ἐπιμύλιος ὠδή ἰμαλιά γὰρ ἢ τροφή καὶ
 τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλεύρων.
 Ἰμασεν: ἐμάστιξεν.
 Ἰμάσω: πλήξω πατάξω. 20
 Ἰμαῖος: ἰ ἐπιμύλιος ὠδή.
 Ἰμβριοι: οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες ἐπειδὴ ἔσκεπον-
 το ἰ ἐν Ἰμβρω εἶναι. 25
 Ἰμεῖρω: ἰ ἐπιθυμῶ.
 Ἰμερόεντα: λάμποντα. 30
 Ἰμερος: ἐπιθυμία. (108)
 Ἰμερός: καλός ἐπέραστος ποδιτικός.
 Ἰμονιά: τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον.
 Ἰνα: ὄκον Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμοιότητος ἰνα οὐ- 5
 δὲν ἔργον ὄκναλν.

¹ Acc. om. bis. ² ἐπὶ μύουσι in ἐπημύουσι (sic) ead. m. mut.

³ Accent. om.

⁴ Inc. f. 24. c. 2.

⁵ Sic.

⁶ Per lenema. 3

Ἰναῖσθαι: καθαίρεσθαι· ἐκκαθύνεσθαι· καὶ ὑπερίκτος· ἔξω
ὑπερκεκαθαρμένος.

Ἰνδάλλεται: καταφαίνεται· ὁμοιοῦται.

Ἰνδάλματα: φαντάσματα· ὑπερίκτα· ἄτερ· μὴ παρόντα
ὑπόνοε τίς· ὁμοιώματα· ἀπεικονίσματα.

Ἰνας: νῦρα.

Ἰννος: ἐξ ἡμιόνου καὶ θηλείας Ἰππου· πενήκοντα ἄλλῃ
ξῆ ἡμίονος· ὁ δὲ γ' Ἰννος· ἐξ ἀμφοτέρων Ἰππων, ἐν δὲ
κῆσει νοσησασσῆς τῆς Ἰππου· οἷον σάκκος.

Ἰνικός· ῥίνας· ἡδύς· Ἰνικός· φέ· πολιώματιον Σικελικῶν
ἐν αἷ γίνεται οἶνος κάλλιστος.

Ἰξάλη: ἡ αἰγία· ἐκεῖ Ἰξαλοὶ δὲ αἰγες καὶ Ἰξαλὸς κη-
δητικός.

Ἰξαι: ὁ καρ' Ἰντοῖς λεγόμενος κερτός· ἔστι δὲ αἷμα νε-
ροσηκός, ὀνομασθεὶς ἀπὸ τῶν ὄρυων, ἐν αἷς συστρο-
φαί εἰται· ὅθεν ὁ Ἰξός· ἀπορρεῖ.

Ἰξύν: τὴν ὄσφυν.

Ἰοδόχη: βελοθήκη.

Ἰόν: τὸ βέλος.

Ἰόνιον πέλαγος: ὁ νῦν Ἀδριακός· καὶ Ἰόντιος κόλπος· τὸν
γὰρ Ἀδρίαν οὕτως ἐνόμαζον.

(109)* Ἰόντες: πορευόμενοι.

Ἰοντο: προειδυμούντο· προηροῦντο.

Ἰού: σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· ἀνά τῶν οἰμοί.

Ἰούλος: ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκόληξ· πολλαὶ δὲ εἰ
ζῶον· καὶ τὸ ἐξάνθημα τὰ ἐπὶ τῶν γενεῶν· καὶ πρὸ
ἐπὶ ταῖς καρφαῖς ἄνθος· καὶ αἰδῆς· τὸ γένος ἰούλος καὶ
ὁ προσφιλὴς τῆς Ἀρτέμιδος· ἐνίοι δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς
ὕδρειαῖς γιγνόμενον κολύποδα καὶ ἀναφερόμενον ἰού-
λον καλοῦσιν.

* Accent. om.

* νοσήσασσῆς. (sic)

* Inc. f. 24. c. 2.

Ἴουλος: τὸ δάσν ἐπισεῖδον τῶν γενεῶν· καὶ ὡδὴ εἰς Ἀῖ- 10
μητρα· τοὺς γὰρ ἐκ πολλῶν δρακμάτων δεσμούς· ἰού-
λους καλοῦσι.

Ἴουλος: χνοὺς τριχῶν· ἦτοι ἡ πρώτη τῶν γενεῶν
βλάστη.

Ἰουλίῳν: ὁ τῆς γενειάδος ἀρχόμενος. 15

Ἰούσαν: κορευμένην.

Ἰσπερος: κίβρος περὶ τὰς τιμωρίας.

Ἰπκαγρέται: τρεῖς αὐτοὶ ἐγένοντο ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.

Ἰπτάκη: Σαυδικὸν βρῶμα· διὰ γάλακτος ἕκτου σκενα-
ζόμενον. 20

Ἰπκαλοκεφῶν: γρῦψ· διὰ τὸ πτερόσκιον εἶναι· καὶ
πτέρυγας καὶ φύγχος ἔχει· Ἰπκαμπίς· ἔπει τὸν μέγαν
ἄλεκτρούνα· ἔπει παράσημα. 11)

Ἰππαρχοί: δύο ἦσαν· οἱ τῶν ἱππέων ἡγούμενοι, διελόμε-
νοι τὰς φυλάς ἐκότερος ἀνὰ πέντε· ἐπιμεληταὶ δὲ εἰς 25
τῶν ἱππέων καθ' ἕνα· οὗ ταξίαρχοι δέκα ὄντες εἰς
ἑφ.² ἐκάστης φυλῆς τῶν ὀπλιτῶν.

Ἰππαρχος: ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων. (110)

Ἰππᾶς: Σόλων τοὺς νόμους· Ἀθηναίαις χάριτας, εἰς³
πέντε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αἰγῶν διέταξε καὶ τῶν
κατὰ τὰς σύβλας τιμημάτων· καὶ τὸ πρῶτον ὠκέμασε
πεντακοσιομεδίμων· τὸ δεύτερον ἱππέων· τὸ τρίτον⁴
λευγεῶν· τὸ τέταρτον θητῶν· τὸ πέμπτον ἱππᾶς ἑκα-
λέτο.

Ἰππᾶς: Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίᾳ πολιτεία φησὶ ὅτι
Σόλων εἰς τέσσαρα διεῖλε τέλη τὸ [δέ] πλῆθος τῶν Ἀ-
θηναίων· εἰς πεντακοσιομεδίμων·⁴ εἰς ἱππᾶς, λευ- 10
γεῶς καὶ θητᾶς· πᾶν οὖν ἱππέων εἰ ἱππᾶδες.

¹ περ evanidum.

² ἑφ' an ἑφ' in G. non decerno.

³ Ἰπκ. ναφικ. f. 24. c. 5.

⁴ εἰ

⁴ πεντακοσίους μ.

Ἰππαρχος· τυράννος Ἐρετρίας· ἕτερος δὲ Ἰππαρχὸς ὁ
 15 Πεισιστράτου· ἄλλος δὲ Ἰππαρχος ὁ Χάρμου· ὃς συγ-
 γενῆς ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου· καὶ πρῶτος ὑ-
 πέστη τὸν ἔξοστρακισμόν διὰ τὴν ὑποψίαν τὴν Πεισι-
 στράτου· ὅτι δημαγωγὸς ὦν καὶ στρατηγὸς ἐτυράρχη-
 σεν· ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἰππαρχος ὑποκριτῆς· οὐ μνημο-
 20 νεύει Δημοσθένης· λέγεται δὲ Ἰππαρχος παρ' Ἀθη-
 ναίοις καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δὲ ἦσαν οἱ σοὶ.
 Ἰππίας εἰς πεδίον προκαλεῖ· δηλονότι ἐνθα ἂν εὐημερῆ
 τίς· τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ· Πλάτων εἰς τὸν
 Θαύτητον ἐχρήσατο.

25 Ἴκσις· ἠθροῖα λυμπατικὰ τῶν ξύλων· καὶ τῶν καρπῶν.

Ἴκνος· ὁ φούρνος· ἢ κάμιτος· ἢ ὁ φαγός.

(111) Ἴκνος· μέρος τί τῆς οἰκίας· τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῶν
 μαγεραῖον· λέγεται δὲ κυρίως Ἴκνος ἢ κάμιτος.

* Ἰκπέριαι· τὸν ἐφ' ἱπποῖς ἔρωτα,²

Ἰκπέις· ὁ ἐκ τεσσάρων σταδίων δρόμος.

Ἰκπήλατον· εὐρύχωρον· πλατὺ· λεῖον· ἐπιλωμένον.

(C) Ἰκπικαί· αἱ ἐξ ἱππων· ἱκπικαὶ νευραὶ.

Ἰκποδαμῆ· ἄημος Οἰνηίδος.³

Ἰκπόβοτος· μεγάλην γῆν ἔχων· δυνάμενος ἵππους ἐρέ-
 φειν.

10 Ἰκποδάμοι· ἑφ' ἵππους ἀναστρεφόμενοι.

Ἰκποδάμου Νέμεσις ἐν Πειραιῖ· ἦν δὲ Ἰκποδάμος Εὐ-
 ρυκρόντος Μιλήσιος· ἢ Θούριος μετεωρολόγος· οὗτος
 δένειμεν Ἀθηναίους τὸν Πειραιᾶ.

Ἰκποδάμια· ἀγορᾶς τόπος καλούμενος οὕτως ἐν Πει-
 15 ραιῖ, ὑπὸ Ἰκποδάμου τοῦ Μιλήσιου ἀρχατέκτονος, τοῦ
 τὸν Πειραιᾶ κατασκευάσαντος καὶ τὰς τῆς πόλεως
 ὁδοῦς.

¹ Accent. om. bis.

* Inc. f. 24. c. 4.

² ἐρῶτα

³ οἰνηίδος

Ἴπποδασειής: ἐξ ἰππέων τριχῶν λόφον ἐχούσης ὃ δη-
δασύ ἐστιν.

Ἴπποθορος: Ἴππους βιβάζων· θόρος γὰρ τὸ σπέρμα· 20
ἔστι δὲ καὶ αὐλήμα.

Ἴπποθοῶντειον: ¹ τὸ ἠρώων· ἀπὸ τοῦ Ἀλώπης καὶ Πο-
σειδῶνος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ φυλή.

Ἴπποκλείδην: ² τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· παρὰ τὸ ἰππέειν· 25

Ἴππόλυτος: σωφροσύνης παράδειγμα. (112)

Ἴππομανές: ὡς χρῶνται πρὸς φίλτρον Ἴπποστρατος
οφθορα ζῶα· γαλεώτης κατακίνων τὸ γῆρας· φάρμα-
κον ὃν ἐπιλήπτων· καὶ ἔλαφος τὸ δεξιὸν κέρασ ἐνο-
ρύντων· ὅτι εἰς πολλὰ χρήσιμον· ³ καὶ ἵππος τῶν πᾶ-5
λων· ⁴ τὸ ἰππομανές· χρήσιμον γὰρ πρὸς φίλτρον.

* Ἴπκία Ἀθηναῖα: ταύτην Ποσειδῶνος· ⁵ εἶναι φασὶ θυ-
γατέρα καὶ Πολύφης τῆς Ὀλκωνοῦ· ἄρμα δὲ πρώτην 10
κατασκευάσασαν, διὰ τοῦτο Ἴπκίαν κληθῆναι.

Ἴπποδαμεία: ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ
Ἴπποδάμου Μιλησίου ⁶ ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησα-
μένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

Ἴππότης: ἰππεύς· ἔφιππος. 15

Ἴππότροχος: τὸ τρυσίππιον· ⁷ διὰ τὸ τοῖς διὰ γῆρας
ἐπυρωθεῖσιν ἵπποις ἐκτυπαῖσθαι τροχὸν ἀπολεγόν-
των αὐτοὺς τῶν στρατηγῶν.

Ἴππόπορνε: ⁸ ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε· σπανίως.

Ἴπποσύμενος: πιεζόμενος· ἀνάγκαζόμενος. 20

Ἴππουριν: τὴν ἐξ ἰππέων τριχῶν κατασκευασμένον λό-
φον ἔχουσαν.

¹ Ἴπποθοῶντειον· tum τῶν ἀλώπης

² -δης Porson, οσσαν scilicet.

³ χρήσιμος· ⁴ πολλῶν

* Inc. f. 25· ⁵ ποσειδῶνος

⁶ μιλισίου

⁷ τρυσίππιον

⁸ Acron. om.

¹Ἰππόφορβος: ἰππότροφος· φορβή γὰρ ἡ τροφή.

²Ἰπταται: πέτεται.

(118) ³Ἴρις: ² νέφος· ὑγρότης κατ' ἔμπροσιν ἡλίου πεποικιλμένον οἶον τόξον.

⁴Ἴρος: ὁ πτωχός.

⁵Ἴς: δύναμις· νεῦρα.

5 ⁶Ἰσάζει: ἴσα ἤ. ²

⁷Ἰσαία: ³ ἡ μερίς.

⁸Ἰσα ³ λέγουσιν: ἀντι τοῦ παροῦ· ἔστι δὲ σχῆμα λόγου.

* ⁹Ἰσαι πῆφοι: ⁴ τὸν νόμον τὸν τοῦ ἀκολουθεῖν τὸν
10 κατηγορούμενον, ἐὰν ἴσων τύχη πῆφων.

¹⁰Ἰσαι πῆφοι: ⁴ ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλισκομένων· ⁵ ἀναλύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἐπὶ τῶν δικαζομένων· καὶ ἴσαι γεννῶνται πῆφοι· ἐν αἷς ἀκολουθεῖται ὁ ἐγκαλούμενος.

15 ¹¹Ἰσαι πῆφοι: ⁴ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ἕτερος δὲ πλέσας ιδιότης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκεν, πρώην μὲν ποτε εἰσηγγέλθη καὶ ἴσαι αἰ πῆφοι αὐτῶ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία πῆφος ὑπερέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν.

20 ¹²Ἰσα βαίνων Πυθοκλεῖ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντι τοῦ συνῶν αἰεὶ καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος· καὶ Μένανδρος· ⁶ Παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' ἑταῖρα πολυτελής.

(114) ¹³Ἰσαῖος: αἷς μὲν ἔστι τῶν δέκα ῥητόρων· μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους· διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδεά φησιν αὐτὸν εἶναι.

¹⁴ Ἴρις; atque ita saepe in seqq. puncta pro spiritu et accentu: interdum punctis additur spiritus, omisso accentu.

¹⁵ Ἰσαζει· ἴσαη: —

¹⁶ Accent. om. bis.

¹⁷ Ino. f. 25. c. 2.

¹⁸ Accent. om. ter.

¹⁹ ἀλισκομένων, erasis duabus literis, ἰσποφ να.

²⁰ ο·επ emend. pro ω ut videtur.

¹Ισακίωι ἀνδρείωι.

²Ίσαν· ἐπαρεύθησαν.

³Ίσα· ἐπίφθημα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δεσ-
πραγούντων· ἔστι καὶ ἐν * Μεσσηνίαι· Μενάνδρου καὶ
ἐτέρωδι.

⁴Ίσηγορεῖ· ἐπίσης λέγει· ἰσολογεῖ.

⁵Ίσθι· γίνωσκα.

⁶Ίσθμια· περιστόμα· περιτραχήλια.

⁷Ίσθμιον· τὸ τοῦ φρέατος περιστόμιον.

⁸Ίσθμιάζει· κατακίνεται· ἰσθμός γὰρ ὁ τράχηλος.

⁹Ίσθμός·² θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· πορθμός γὰρ
γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν.³

¹⁰Ίσκειν· λέγειν· παλαιὸν τὸ λεξιίδιον.⁴

¹¹Ίσμεν· οἶδαμεν.

¹²Ίσμηνίας· εἰς παρ' Ἀθηναίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής.²⁰

¹³Ίσοβόλων· ἰσοστασιῶν.

¹⁴Ίσοκλῆς·⁵ ἰσόδοξος.

¹⁵Ίσοκτητον· ἴσην ἔχουσαν τὴν κατασκευὴν.

¹⁶Ίσοκαλῆ· ἴσα ἐν κλήρωι· κάλος γὰρ ὁ κλήρος.

¹⁷Ίσορροπον· ἰσοβαρές· ἰσοστάσιον.

¹⁸Ίσοσθενής· ἰσοδύναμος.

¹⁹Ίσοστάσιον· ἰσόσταθμον.

²⁰Ίσοτελεῖς· ἴσα τελούντες· ἴσα τοῖς ἀστέρι, ὃ ἔστι καλῶς
πολίταις, τέλη διδόντες.

²¹Ίσοτελής· ὁ ἐξελεύθερος μετέχων τῶν νόμων· μετοίμων
δὲ οὐ φέρων.

* Inc. f. 25. c. 3.

¹ μεσσηνιαί

² Νεστιάς an. ἰσθμοί.

³ Manus recens, sed typographia, opinor, antiquior, pro
Ίσθμός· scripsit Πορθμός, pro πορθμός γὰρ scripsit ἰσθμός.
Forsteri. B.

⁴ λεξίδιον

⁵ Accent. om.

Ἰσοτελής καὶ ἰσοτέλειαι: * πολλάκις τιμὴ τίς ἐδίδότο *
 10 τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων καθ' ἣν τοῦ μετοί-
 κίου ἄφεςις αὐτῶν ἐγίγνετο· ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν
 ἔκραττον οἱ μέτοικοι, ἄφεςιν εἶχον ἰσοτελεῖς, Θεό-
 φραστος λέγει· καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐμηφίζοντο τὴν
 15 ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι ὥσπερ Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις·
 ὁ δὲ ἰσοτελής ὠρισμένον τι τέλος ἐδίδου.

Ἰσοδαίτης: ξενικός τις δαίμων ὡς τὰ δημόδη γύναια
 καὶ μὴ πάνυ σκουδαῖα ἐτέλει.

Ἰουργός: ἴσα ἐργαζόμενος.

20 Ἰσοφαρῖζειν: ἐξισουῖσθαι.

Ἰσοφυᾶ: * ἴσα.

Ἰστε: γινώσκατε.

Ἰστεα: δῆμος Διγυθίδος.

Ἰστη: * ἰσάναί προστακτικῶς.

25 Ἰστιάτορία: * δειπνητόρια.

(116) Ἰστιάτορία: τὰ ἐν οἷς εἰσιτῶντο * χωρία· ἃ νῦν καλεῖ-
 ται ἀγυτήρια. *

Ἰστίον: ἄρμενον.

Ἰστιφόρος: ἄρμενοφόρος.

Ἰστοπέδη: ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος ὡς προσδέδε-
 ται ὁ ἰστός.

Ἰστορῆσαι: θεάσασθαι.

Ἰστορι: μάρτυρι ἢ κριτηῖ.

10 Ἰστωρ: * ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἔνυμῳ ἐμπεπηγμένος πάταλος.

Ἰστός καὶ κεραία: ὁ μὲν ἰστός, τὸ ἐπίμηκες ξύλον ἄνω
 τεταμένον * κεραία δὲ, τὰ πλάγια, ὥστε γενέσθαι

* Accent. om. bis.

* Inc. δοτο f. 25. v. 4.

* Ἰστη: ἰσάνα.

* Ἰστιάτορικ et ἰστιῶντο

* ἰστιῶντο

* Sic ms. cum litura in textu; primo et ibi *eu* ut videtur.

* Ἰστωρ

* Inc. ταμένον f. 26. c. 1.

- γράμμα τὸ ταυ: διατείνεται δὲ πολλὰκις ὁ τῆς Ἀθηνᾶς
πέπλος εἰς τοιοῦτο σχῆμα ξύλων καὶ ἐρόμπευσεν. 15

Ἰσχάνει: κωλύει.

Ἰσχάνδρος: τραγικὸς ὑπακριτής.

Ἰσχε: κατέσχε.

Ἰσχεσθαι: παύσασθαι.

Ἰσχίον: τὸ κοῖλον ταῦ γλουτοῦ ἐν οἷ ἢ κατύλῃ στρέφεται. 20

Ἰσχιάζειν: τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπιπολὺ ἐκατέρωσε ¹ ἐαυ-
τὸν μεταφέρειν.

Ἰσχομυθίας: λεπτολογίας.

Ἰσοευρῆς αὐλός: ἴσον εὖρος κεκτημένος: ὡσπερ τεῖχος, 25
εὐτειχῆς καὶ σθένος, ἴσοσθενῆς: οὕτως εὖρος, ἴσο- (117)
ευρῆς.

Ἰσοπαχῆς: ἴσον πάχος κεκτημένος.

Ἰσομήκης: ὁμοίως τὰ γὰρ παρὰ τὸ μῆκος σύνθετα βα-
ρύνεται: εὐμήκης ὀλιγομήκης ἴσομήκης. 5

Ἰσχομυθοῦντες: ἀκριβολογοῦντες.

Ἰσχνός: σχοίζος: ἴσχνοι γὰρ αἱ παλαιαί: οὕτως Ἀρι-
στοφάνης.

Ἰσχυρακοί: ἴσχυρα.

Ἰσχυρίσκος: ἀντὶ τοῦ ἴσχυρός: οὕτως Ἀλεξίς. 10

Ἰσωνία: ἴσοτιμία.

Ἰταβύριον: ² ὄρος οὕτω καλούμενον. *

Ἰταλιάζειν: ἐν Ἰταλίᾳ διατρίβειν.

Ἰταλιώδης: ² ὁ ἀλαζῶν ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν διὰ τῆς
Σύβαριν ³ ὁ λόγος. 15

Ἰταλιώτης: Πυθαγόρειος: ⁴ ἐκεῖ γὰρ διέτριβον.

Ἰταμός: ἀναιδής: σκληρός: ὠμός: παρὰ τὸ ἴσθαι, ὅ
ἐστιν ὄρμᾶν: τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀναιδεῖς.

Ἰτέον: πορευτέον.

¹ ἐκατέρωσ

* Ἰnc. μενον f. 26. c. 2.

² Accent. om. bis.

³ σύβαριν (sic)

⁴ -ριος.

20^ο *Ἰέας*: τὰς ἀσπίδας.

Ἰεαῖος: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Ἰεα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰεαῖος.²

Ἰτην: ἐπορεύθησαν.

(118) *Ἰτης*: ὁ ἰταμός· οὕτως Ἀριστοφάνης· Θρασὺς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, Ἰτης.

Ἰτηλον: τὸν οὐκ ἐξίτηλον· ἀλλ' ἀνεξάλειπτον· οὕτως Δισχύλος.

6^ο *Ἰερία*: καπυρώδη πλάσματα.

Ἰτυξ: ὄρνειον.

Ἰτυς: περιφέρεια ὄπλου.

Ἰτω: ἰέτω· ἐρχέσθω.

Ἰυγαί: γυναικῶν οἰμογαί· ὀλοφύρσεις.

19^ο *Ἰυγγες*: λεπτοὶ πόροι καὶ αἰ τέρψεις.

Ἰυγξ: Ἐχούς ἢ Πειθοῦς θυγάτηρ ἱερὰ Νίκης καὶ Ἀφροδίτης· καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ Ἰοί³ ἀπελιθώθη ὑπὸ Ἡρας· καλεῖται* δὲ ὑπ' ἐνίων κινάδων· ἔστι⁴ δὲ καὶ ὄργανόν τι Ἰυγξ καλούμενον ὅπερ εἰώθασιν αἰ φαρμακίδες στρέφειν ὡς κατακαλούμεναι τοὺς ἀγακωμένους· ἔστι δὲ καὶ ὄρνειόν τι ὡς πρόκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν· ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τροχίσκοις.

20^ο *Ἰυγξ*: τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα.

Ἰφθιμος: ἰσχυρός.

Ἰφει: ἰαχυρῶς.

Ἰφικρατίδες: αἱ Ἐπικρατίδες· ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

25^ο *Ἰφμων*: λάχανόν τι ἄγριον.

² Accent: om. ter.

³ Ἰεαῖος· δῆμος, tum Ἰεα (sic) ut novum articulum,

³ ἐπὶ τοῖς * Inc. f. 26. c. 5.

⁴ ἔχει, sed ἔστι in marg. „si non eadem, m. antiqua.“

¹Ἰχθυόκεντρον: τὴν τρίαιναν· χρωῶνται γὰρ αὐτῇ· ²ἐπι(119)
τῶν μεγάλων ἰχθύων.

³Ἰχθυολκός ² καὶ ἰχθυοβολεύς: ὁ ἑλεεύς.

⁴Ἰχθυοπτός ἰσχάρα: ³ αὐτὴ ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων.

⁵Ἰχνευταί: οἱ ἰχνεύμονες.

⁶Ἰχνηλατῆσαι: κατ' ἰχθὺς ἀναζητῆσαι.

⁷Ἰχθνος: ὀδόν· πορσίαν ⁴ βῆμα.

⁸Ἰωκός: ὄρμας· διώξεις.

⁹Ἰων: ^{*} βελῶν ἢ πορευθεῖς.

¹⁰Ἰων: τραγωδίας ποιητῆς, Χίος τὸ γένος.

¹¹Ἰωνες: Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοὶ Ἀθηναῖοι.

¹²Ἰωνία: ⁵ ὁ λειμῶν τῶν Ἰων.

¹³† Ἰωνία: πόρονος ὄνομα.

¹⁴Ἰωνίδαί: ² δῆμος Αἰγηίδος φυλῆς.

¹⁵Ἰωρός: θυρωρός· φύλαξ.

¹⁶Ἰωνόκυσος: κατεαγός· οὕτως Κρατῖνος.

Τέλος τοῦ ἰ: στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῶι τῆς ἰ:

Κάβαξ: πανούργος.

Κάβαισος: ² ἀπληστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν· καὶ το
πὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.

Κάβειραι: ² δαίμονες ἐκ Δήμνου ⁶ διὰ τὸ τόλμημα τῶν(120)
γυναικῶν μετενεχθέντες· εἰσι δὲ ἦτοι Ἡφαιστοὶ ἢ Τε-
τᾶνες.

Κάβησις: ὄρνεάν τι.

^{*} αὐτὴν

² Accent: om, quater.

³ Dist. Ἰχθυοπτός· ἰσχάρα αὐ.

⁴ πορσίαν. al fecit recentior.

⁵ Ἰων, sed accentus ab alio.

⁶ Ἰωνία primo. Accent. mut. forsan ab eodem.

† Inc. f. 26. o. 4.

⁶ * postea add. ab eodem.

⁵ Καβύλη: χωρίον τῆς Θρακίης ἰδρυμένον πρὸς τῷ Τάξωι ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θρακίης.

Κάγκανον: ¹ ξηρόν.

Καγχάζει: ἀθρόως γελαῖ.

Καδίσκος: οὗ αἱ ψῆφοι τῶν δικαστῶν βάλλονται.

¹⁰ Καδίσκος: ἀγγεῖον τί, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουσι οἱ δικασταί, οὕτως ἐκαλεῖτο Φρύνιχος Μούσαις· Ἴδου δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι Ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλύς ὀδλ.²

Καδμεία: ἡ τῶν Θηβαίων ³ ἀκρόπολις.

¹⁵ Καδμεία νίκη: παροιμία· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικόντων· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὑστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἠττήθησαν· οἱ δὲ ὅτι Οἰδίπους τὸ αἰνίγμα λύσας ἐπαθλον τὴν μητέρα ἐγημέν

²⁰ τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν· ὡς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελών τὸν τὴν Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα· θητεύσας Ἀρεῖ ἡ ἔτη.

Καθαγιάζεται: ἀφιερῶται.

Καθάπαξ: παντελῶς.

²⁵ Καθαίρωμεν: ⁴ ἀντὶ τοῦ διακαθαίρωμεν· Πολιτείας γ'.

(121) Καθαίρων: ⁵ στάμνος ἐν ᾧ ὁ ⁶ καταδικάζων τὰς δύο ψήφους ἔκεμπε.

Καθάπτω: καθιερώσω· συντελέσω.

Καθαρῶς: ἀκριβῶς.

⁵ Καθάρισον: χοιρίδιον ἦν ὅπτεν ᾧ ἐκάθαιρον τὴν ἐκκλησίαν οἱ λεγόμενοι περιστῆραχοι· περιστῆραχοι δὲ ἀπὸ τοῦ περιστῆχειν.⁷

¹ Accent. om.

² ὀδλ. Primo ὃ fuit.

³ ἀθηναίων, sed idem in marg. γρ. θηβαίων.

⁴ Inc. f. 27. c. 1.

⁵ Accent. om.

⁶ Accent. om.

⁶ ὄ om.

⁷ περιστῆχειν, et in accentibus turbatum.

Καθάρισον: ἔθος ἦν Ἀθήνησιν καθαίρειν τὴν ἐκκλη-
 αίαν καὶ τὰ θέατρα· καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συν-
 ὁδοὺς μικροῖς πάνυ χοιριδίσις,* ἅπερ ἀκόμαζον καθ- 10
 ἄρσια· τοῦτο δὲ ἐποιοῦν οἱ λεγόμενοι περιστῆραχοι,
 ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστῆρειν¹ ἢ ἀπὸ
 τῆς ἐστίας.

Καθαίρησονται: καταλήψονται.

Καθαίρησεται:² οὐ καθελείτε· Θουκυδίδης καὶ τῶν ἄλλ- 15
 λων οἱ πλείους.

Καθεδοῦνται: καθεσθήσονται.

Καθέδρα: ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδην.

Καθέδρα: τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ τελευτήσαντος οἱ προσ-
 ἦγοντες συνελθόντες ἐδείκνουν ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι 20
 κοινῇ· ἐκαλεῖτο δὲ καθέδρα· ὅτι καθεζόμενοι ἐδείκνουν
 καὶ τὰ νομιζόμενα ἐπλήρουν.

Καθεῖναι: ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολύσαι.

Καθέντες: καταγαγόντες.

Καθελών: Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἦτοι ἀποκτεί- (122)
 νας· καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς.

Καθέξει: κρατήσει.

Κάθες: χάλασον.

Καθεστηκώς: καθεσταμένος. 5

Κάθετον:³ ἔστι μὲν γραμμὴ τις παρὰ τοῖς γεωμέτραις.**
 σημαίνει δὲ καὶ βουὴν τινὰ καθιέμενον εἰς τὴν θά-
 λασσαν ἐπὶ θυσαίαι τῷ Ποσειδῶνι.

Καθηγεῖσθαι: τὸ ὑψηγεῖσθαι· οὕτως Φερεκράτης.

Καθηχαν: κατέβαλον. 10

Κάθετος:³ ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἄμνός· οὕτως
 Λυσίας καὶ Μελλίων.

* Inc. ριδίσις f. 27. c. 2. ὁ περιστῆρειν

² ε posteriorius in litura.

³ Accent. om. bis.

** Inc. τρις f. 27. c. 5.

Καθήκόντως· δεόντως· προπάντως.

Καθήκοντα: Δημοσθένης ἐν εἰ Φιλιππικῶ²· φησὶν ὅστις
 15 οὐκ ἤξιον τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν· ἀντὶ τοῦ
 τὰ ἦκοντα.

Καθῆστο: ἐκαθέζετο.

Καθιγμένος: ² καθελών· φθάσας.

Καθιγνῦσαι· νεκροῖς θῦσαι.

20 Κἀθιδρος: καμηκῶς.

Καθιεροῖ: θεῶι ἀνατίθησιν.

Καθίξεσθε: καταπήξετε.

Καθίκετο: καθήψατο.

Καθικνεῖται: ἄπτεται.

Καθίμησεν: κατήντησεν.

25 Καθιμῶσιν: χαλάσῃ· καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον
 ἢ τί τοιοῦτον.

(123) Καθόδοις: ἀγωγαῖς· περιόδοις.

Κάθοιμον: ³ κάθοδον.

Καθόρμια: περιθέματα.

Καθοσίωσις: δικαίωσις.

6 Καθύπερθεν: ὑπεράνωθεν. ⁴

Καθυπέρτερον: μείζον.

Καθυφῆκεν: ἐκδέδωκεν· ὑπεκατέβη.

Καθωσιωμένος: ἀνακείμενος· ἐγγεγραμμένος. ⁴

Καὶ ἀπόδος· καὶ κατάστησον καὶ σπείρον.

10 Καὶ δῆ: ὡς δῆ.

Καικίας: ἄνεμος ἀπὸ Καίκου ⁵ τοῦ ἐν Μυσταὶ ποταμοῦ.

Καὶ μάλα: καὶ πάνυ μὲν οὖν.

Καινοτομεῖν: καινὴν λατομίαν τέμνειν κυρίως.

² ὁ finalis in ν mut. a m. antiq.

³ Καθηγμένος

³ Accent. om.

⁴ Inc. κωθεν f. 27. c. 4.

⁴ μ simpl.

⁵ καίκου

Καιρός: σείρα τις ἐν ἰστωῖ δι' ἧς αἱ στήμονες² διείρονται. 15

Καιρός: καιρίος τόπος καὶ συνήθως.

Καὶ τέως: καὶ πρότερον.

Καὶ τὸ ἤδη:² ἀντὶ τοῦ ἤδειν· καὶ τὸ πεπόνθει ἀντὶ τοῦ²⁰ ἐπεπόνθει.

Καὶ τὸ τοῦ λύκου: φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κίνα τῶν ποιμενικῶν³ πρόβατον ἐσθίοντα, εἰπεῖν (124) ἔγωγ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόση κραυγὴ ἐγίνετο.

Καὶ μὴν: ἀλλὰ μὴν.

Καινοτάφια: τινὰ εἰσὶν ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ.

Καὶ δὴ: ἤδη.

Καινοτομίαι: καινουργεῖ. 5

Καινός: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ὅς τοῖς νεωτέροις⁴ ἀρμόττει πράγμασιν· οὕτω δὲ καὶ Ἐφορος.

Καινόφιλον: λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον⁴ αἰ.

Καίριον: φθοροποιὸν· θανατωδές. 10

Καίριον: εὐκαιρον.

Καιριώτατα: ἐπικινδυνότατα· θανάσιμα.

Καιροφυλακῆσαι: καιρὸν ἐπιτηρῆσαι.

Καιροφυλάκιον: *****⁶

Καὶ τάχα ἴμεν: καὶ ταχέως πορευόμεθα. 15

Καὶ χερσί: καὶ ἔργοις.

¹ στήμονες in στήμονες mut. corrector antiquus; tum διείρονται, ex em. ut puto, sed m. pr.

² Jungit πρότερον· καὶ τὸ ἤδει· (sic) α. τ. ἤδειν (sic) tum novum articulum facit, Καὶ τὸ π.

³ ποιμασινικῶν

⁴ Inc. f. 28. s. 1.

⁵ χρώμεν et in marg. ista fere, λ^o

⁶ ἐπικινδυνότατα

⁶ Sesquilineae spatium.

· *Κακὰ κακῶν*: *Αποκλῆς Βάκχη*. Πλύνει τι τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.

Κακεργέτησεν: *κακοῦργός*.¹

20 *Κάκη*: *κακία*. οὕτω Πλάτων.

· *Κακὴ μὲν ὄψις*: *κόμμα*. *περοίμια*. *Κακὴ μὲν ὄψις*· ἐν δὲ *δειλαῖαι φρένες*. *Μένανδρος Σικυωνίου*.

Κακίζόμενοι: *ταπεινούμενοι*.

25 *Κακιάβη* δεῖ λέγειν, οὐχὶ *κάκκαβον*. σημαίνει δὲ τὴν *χύτραν*.

(125) *Κακιάβη*: ὅν ἡμεῖς *κάκκαβον* ἔστι δὲ *λοπαδῶδες*, ἔχων ἐξ ἑαυτοῦ τρεῖς πόδας.

Κακιάζειν: *μίμησις τικτουσῶν ὀρνίθων φωνῆς*.

· *Κάκαλον*: *τείχος*.

5* *Κάκη*: *δειλία* καὶ *κακία*. ἐν ᾧ τὸ μετὰ *κακίας* περιποιῆσθαι τὸ ζῆν, ῥίπτοῦντα τὰ ὅπλα· *διαβέβληκεν Νόμων ἦ*.

Κάκη: ἡ *δειλία*. *παρὰ τὸ ἀποπατεῖν*. τὸν γὰρ ἀπόπατον *κάκην* καλοῦσιν.

10 *Κάκη*: *βαρέως ἢ κακία*. ἐν *Νόμοις Πλάτων*· μετὰ *κάκης* μᾶλλον ἢ μετὰ *ἀνδρείας*.

Κακοδαίμων: ὁ *θεωῖ ἐπαχθής*. καὶ ὁ τὴν *ψυχὴν* ἔχων *ἐμπαθῆ*.

Κακοήθης: *κακότροπος*.

15 *Κακοεπία*: *βλασφημία*.

Κακοπαθεῖν: *στραγγεύεσθαι*.²

Κακορραφαί: *κακοςυνθέσεις*.

Κακοτελείαν: *κακοφημίαν*. *βλασφημίαν*.

Κακοτεχνιών: *δίκης ὄνομα*. *εἰσήεσαν δὲ ταύτην οἱ λέγοντες* μάρτυρας *ψευδομαρτυρεῖν* κατὰ τῶν *παρασχομένων* αὐτούς.

¹ sic.

* Inc. f. 28. c. 2.

² στρατεύεσθαι, et scalpello factum στραγγεύεσθαι.

Κακοτεχνιάδων: δίκης ὄνομα· ἦν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδο-
μαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν.

Κακόχαρτον: κακοῖς χαίροντα.

Κακῶς εἰδότες: ἀντι τοῦ * ἀγνοοῦντες· Ἰσοκράτης ἐκ 25
τωῖ περι εἰρήνης.

Κακώσεως: δίκης ὄνομα ἔστιν ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ (126)
τῶν γεγαμηκότων· καὶ κατὰ τῶν παιδῶν τοῖς γοναῖσι·
καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν· αὐ-
τῶ Ἀθμοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ἱππερίδης· 9.

Κακώσεως: δίκης ὄνομα ἔστιν κατὰ τριῶν ταττόμερον·
ἢ γὰρ κατὰ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναῖξιν· ἢ κατὰ τῶν
ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν ἐξιοῦσιν· ὧν ἡ μὲν
ἐλέγετο κακώσεως· ἡ δὲ παιδῶν κακώσεως· 10.

Καλὰ δὴ καταγείς: ἀντι τοῦ λέγεις· 31

Κάλλαια: 2 τὰ τῶν ἀλεκτρονίων γένεια.

Καλλαβίδες: 3 τὸ διαβαίνειν ἀσχημόνας καὶ διέλκειν τὰ
ἰσχία τοῖς χερσίν.

Καλαμίνθα: ὕλη ὁμοία ἡδυσμῶσι· 15

Καλαμᾶσθαι: τὰ λείψανα τῶν τετραγυμένων συνάγειν· 22

Καλαμώμενος: σταχυολογῶν.

Καλάσειρις: χιτῶν πλατύς· δῆμος πόλιμας· οὕτως 4 20
Αἰγύπτιοι.

Καλαύρωψ: βουκολικὴ δίκη.

** **Καλαυρεία:** 5 νῆσος πλησίον Τρωϊκῆς· 6 ἐκαλεῖτο δὲ
πρότερον Εἰρήνη· 21)

Καλλειον: δικαστήριον Ἀθήνησιν ἀπὸ Καλλίου τοῦ πε-
ποιηκότος ἐπώνυμον· 25

• Ins. f. 28. c. 5.

1 ὑπερίδης

2 Καλλαια primo.

3 Accent. am.

4 αὐ· male pro αὐ i. εκ· οὐκ

** Ins. f. 28. c. 4.

5 Primo Καλαυρία.

6 τρωϊκῆς

Κάναστρον: τρυβλίον.¹

10* **Κάνδυσ:** ἔφαγμα χειριδωτόν, τοῖς ναυτικοῖς στεγά-
ατροῖς εἰκόσ.

Κάνδυσ: χιτῶν Περσικός.

Κανδύτατες: ἱμάτιοφορίδες.² αἱ δὲ εἶδος ἰχθύος· ἐστὶ δ.
ὄρε τὸ αἰδοῖον.

15 **Κάνδυκος:**³ σκευασία· ὀνομαστικὴ⁴ μετὰ γάλακτος καὶ
στάτος καὶ μέλιτος.⁵ ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου
καὶ τυροῦ· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κανηφόροι: καρθένοι αἱ τὰ κανᾶ φέρουσαι τῇ Ἀθηναί
20 ἐν τῇ Παναθηναίων πομπῇ· αὐταὶ δὲ τῶν ἄστων καὶ
τῶν εὐγενῶν ἦσαν.

Κανηφόροι: Φιλόχορος⁶ φησὶν ὡς Ἐριχθονίου⁷ βασι-
λεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι καρθέ-
(180) νοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ ἐφ' ᾧ ἐπέκειτο τὰ πρὸς
τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις
πομπαῖς.

Κανθάρος: κότερηίου εἶδος.

6 **Κανθάρου μελάντερος:** παροιμία· Μένανδρος Θεσσαρωί.

(182) **Κανθήλιοι:** τοὺς βραδείς καὶ νοθεῖς οὕτως· ** λέγουσιν
μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὄνων.

Κανθήλιοι: ὄνοι· καὶ τὰ ἐπὶ τῇ κρύμνῃ σκηνώματα τῶν
στρατηγῶν.

10 **Κανθήλιος:** βραδὺς νοῆσαι ἢ ἀφυής.

Κάνθων: ὄνος.

Κάναβις: φυτὸν λιναὶ παραπλήσιον, ἐξ οὗ καὶ ἐσθῆτες
γίνονται· ἥς τὸ σπέρμα θυμώμενον ἰδρῶν ποιεῖ πάν-
τας.

¹ τρ, cetera legere nequeo.

* Inc. f. 29. c. 5.

² Sic.

³ Accent. om.

⁴ -ηκη primo.

⁵ μέλιτος

⁶ φιλόχορος

⁷ ἐριχθονίου

** Inc. f. 29. c. 4.

- Κανιτρον:** λυχνίσκιον· κανίσκιον. 15
Κάνναι: πλεκτά τινα ἐκ καλάμων.
Καντήρια: κυταβατήρια.
Κανούιν: κανίσκιον.
Κακανοι: ἀλφίτων εἶδος.
Κάκηλος: μεταβολεύς, πραγματευτής. 20
Κακηλίας: ἐμπορίας.
Καπηλεύειν: μεταπωλεῖν.
Κᾶπειτα:¹ καὶ ἔπειτα.
Κακνίας οἶνος:² κακακνισμένος.
Κακνίας: Ἐκφαντίδης, διὰ τὸ μὴδὲν λαμπρὸν γράφειν. 25
Κακνοι: ἄλφια· οὕτω Φερεκράτης. (131)
Κακρῶντας: ὀρητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.
Καραδοχεῖ: προσδοχεῖ· κατασκοπεῖ.
Καρανούσθω: τελειούσθω.
*** Καρατομεῖται:** ἀποκεφαλίζεται. 5
Καραντές: καταφέρεις.
Καρβαττήνη: ἀγροικικὸν³ ὑπόδημα.
Καρβανίλι: βαρβαρίλι.
Κάρδακες:⁴ οἱ στρατιῶται ἐν Ἀσίαι· λέγονται δὲ καὶ οἱ φύλακες κάρδακες. 10
Καρδαμάχη: μᾶζα ἐκ καρδάμου μαμαγμένη· βρώμα γινόμενον Παρσικόν· οἱ δὲ καρδαμάχη λέγονται.
Καρδάμη: ἐπὶ ἐργάτιδος ὄνου καὶ βροσῆς λέγεται.
Καρδιαλγία: λύπαι καρδίας.
Καρδισυλία:⁵ τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν θυμάτων. 15
Καρδιώττειν: τὴν καρδίαν ἀλγεῖν Σικελιώται· ὃ ἡμεῖς

¹ Κάπειτα ² Κακνίας: οἱ. dist.

³ Inc. f. 50. c. 1.

⁴ Primo αγροικὸν sed xi. supr. ab eodem ut puto.

⁵ Accent. om. hic, mōx, habet.

⁶ -εία primo.

βουλιμιᾶν· Ἀπολλόδοτος ἐν εἰ περὶ Ἐπιχάρμου τοῦ
 Σικελιώτου φησὶν τὸ¹ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑ-
 20 πὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν· ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει
 Ξενοφῶν· καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγου-
 σιν.

Καρδοπειῖον· καρδόπου² πῶμα· ὃ καὶ πικρὸν καλεῖται.

(182)Καρδοπίων³ τὴν μητέρα· μύθου ἀρχή.

Κάρδοπος· ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου.

* Καρηβαρῶν· τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴ-
 του.

ε Καρηβοᾶν· ὑπὸ ἡχῶν⁴ τὴν κεφαλὴν ἰλιγγιᾶν· ὑπὸ βοῆς
 ἰσχοτιῶσθαι.

Κάρηνα· ἀρόπολις.

Κάριος Ζεὺς· ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Βοιωτίᾳ.

Καρκίνοι· ὑποδημάτων εἶδος.

10 Καρκίνος· πυράγρα.

Καρκίνος· Λυσίας· ἔλυμαιναντο γὰρ μου τὸν καρκίνον
 εἰσφοιτῶσαι, φησὶν, αἱ κύνες· καὶ ὅταν ὁ σῖτας ῥιζω-
 θῆ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαι φασί· Φερεκράτης·

15 Ὅσταν σχολάζης, νῆσον,⁵ ἵνα τὰ λήια Συγκαρκινω-
 θῆ· λέγεται καρκίνος καὶ κάδος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς
 σώμασιν, ἃ τῶν καρκίνωμα λέγεται· εὐρίσκεται δὲ πολ-
 λάκις· καὶ κύρεον ὄνομα.

Καρκίνου ποιήματα· Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ· αἰνιγμα-
 20 τῶδη· ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην, ὑπὸ⁶ Ἡλίου ἀναγ-
 καζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἀμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι'
 αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

¹ τῶ — λέγει· ὅπερ βουλιᾶν (με ab eodem ut puto.)

² καρδοπου ³ Καρδοπειων· τὴν ⁴ Inc. f. 50. c. 2.

⁵ ὑποῆχον primo. ⁶ νησον

⁶ ἀπὸ

Κάρχαρον:² τὸ δεσμοτήριον οὕτως Σώφρων.

Καρκαδόνα: τοῦτο λέγεται † Χάρωντος δανειόν, συνα- 25
γόμενον ἐκ τοῦ ὀβολου τοῦ συγκρητευομένου τοῖς σε-
λευτῶσιν· οὐχ ὡς ἐνοιι πλανώμεται βοτάνης ὄνομα φα- (133)
σάν εἶναι.

Καρικῆ μούση: τῇ Θρηνώδει δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες²
Θρηνωδοί τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκρούς ἐπι με-
σθαὶ Θρηνεῖν· τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῆ βαρβάρῳ καὶ 5
ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι.

Καρκαία:³ εἶδος ὀρχήσεως· οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀ-
ναβάσει· λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης.

Καρκοῦ δίκη: οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης
αὐτοῖς λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἶτα ἐλόντες, 10
λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας· τοῦτο καρκοῦ δίκη
καλεῖται.

Καρκοῦ δίκη: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτρο-
πῆς· εἰ γὰρ τι ἀγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ καὶ τῶν σῶν 15
τέ ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου
ἀμφισβητεῖς, καρκοῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίον· ὥσπερ
νῦν οὗτός⁴ σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.

* **Καρκασινοί:**⁵ κορτιναί.

Καρπιζουσιν: ποτίζουσιν· εὐκαρκα ποιοῦσιν. 20

Κάρπωμα: θυσία· προσφορά.

Κάρτα: λίαν ἢ μεγάλας.

Καρτερώνυχας: ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.

Καρυάνδα:⁵ πόλις Καρίας.

Καρυάτεια:⁵ ἑορτὴ Ἀρτέμιδος· τὰς δὲ Καρύας,⁵ Ἀρκά- 25
δων οὔσας, ἀπετέμοντο Λακεδαιμόνιοι.

¹ Accent. om.

† Inc. ται f. 30. c. 3.

² Καρικῆ primo, tum κάρεις syll. deleta.

³ Accent. om.

⁴ οὕτως

* Inc. f. 30. c. 4.

⁵ Accent. om. quater.

- (134) *Καρυβοῶν*: ὑπὸ βοῆς κεκαρωῶσθαι.
Καρυκεύων: ἀρτύων ἡδύων.
Καρυκία: ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν.
Καρυκή:¹ ἄθεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον.
 5 *Καρυννος*:¹ βόλων ὀνόματα.
Καρυστεία:¹ γένος καρυῶν.
Καρφαλέον: ξηρὸν καὶ καρχαλέον κατάξηρον.
Καρχαρίας: ἄχθυς ποιός καὶ κήτους εἶδος θαλαττίου.
Καρχαρόδους: τραχεῖς ὀδόντας ἔχων καὶ κάρχαρον τὸ
 10 *τραχύ*.
Καρχῆσιον: τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ.
Καρωθεῖς: βαρηθεῖς τῆ κεφαλῇ.
Κασθανεά: πόλις ἐν Μακεδονίᾳ,* ἐκ τῶν περιπεφυκότων
 δένδρων, ἧ ἀπὸ τῆς γύμφης.
 15 *Κασαύριοι*: οἰκημα, ἐφ' οὗ αἱ πόρται.
Κασίγνητος: γνήσιος ἀδελφός.
Κάσις: ἀδελφός.
Κάσιν: τὴν πρώτην τῶν σταχύων ἐκφυσιν, ἧ καὶ ἀμφί-
 κωστις ἐλέγεται.
 20 *Κατάβα*: ἀντὶ τοῦ κατάβηθι.
Κατάβαλε: οἶον ῥίψον ἄφες καὶ κατάθου.
Καταβολή: περιοδικὴ λήψις πυρετοῦ.
Καταβολή: τὸ ἐκ περιόδου γινόμενον.
Κατά: κυρίως, ἔξ· ἐπὶ· ἐκ· ἀπὸ ἧ² ἀντὶ τοῦ εἶτα.
 25 *Καταβραβεύσω*: καταλογιζέσθω· κατακρινέτω· καταγω-
 νιζέσθω.
- (135) *Καταβολή*: Δημοσθένης Φιλιππικῶ· ὡς περ περιόδου ἧ
 καταβολὴ πυρετοῦ· ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται
 τις καταβολή, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προῖέναι χρῶ-

¹ Accent. om. quater; et ο in *Καρυννος* in litura.

² Inc. *κεδονία* f. 51. c. 1.

³ ἧ

· γαι· καθάπερ οί θρανισται τας καταβολας ποιουνται των χρημάτων.

Καταγευσθεις: τῇ γέυσει νικηθεις. 5

Καταγυαρτίσαι: ¹ συνουσιάσαι.

Κατακελτάσονται: καταδραμοῦνται.

Καταγλωττίσματα: περίεργα φιλήματα.

Καταγλωττίζειν: τὸ βλασφημεῖν· ὡς ἐν Ἀχαρναῦσι·

— ψευδῇ καταγλωττίζε² μου. 10

Κάταγμα: κατάσπασμα ἢ μήρυμα.³

Καταγοητεύων: ἀπατών.

Κατάγραπτος: ποικίλος.

Καταγωγήον: τὸ κατάλυμα· καὶ καταγωγή, ἢ κατάλυσις·

καὶ κατάγεσθαι, τὸ καταλίειν· αὐτως φαίν. Αἰτικοί. 15

Καταγωνίζεσθαι: νικᾶν.

Καταδαρθάνειν: κατακοιμάσθαι· καθυπνοῦν.

Καταδέδεδθαι: ἀντὶ τοῦ πεφαρμακένθθαι καὶ δεδέσθθαι

φαρμάκοις· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθίαν εἰσαγγελίᾳ

λίαι.⁴

Καταδελσας: φοβηθεις.

Καταδειται: φοβεῖται.

Κατὰ δὲ φρόνην⁵ ἤγαγεν: ἐμίσησεν· κατιφρόνησεν.

Κατὰ δήμουσ δικασταί: οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ' καὶ²⁵

κατὰ δήμουσ περιμόντας ἐδίκαζαν· ὕστερον δὲ γήγοσ· (136)

σι μ.

Καταδηοῦν: κατακλέπει· καταπραιδεύειν.

* Καταδυστάσι: ⁶ καταχφρῖζουσι.

Καταδικασάμενος: ἀντὶ τοῦ νικῆσας· καὶ καταδικασθῆν⁵

ναί τινα ποιῆσας Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διονόειου ὕβροσ.

¹ - ἦσαι ² - καταγλ.

³ μύρ μα (ἢ acil, exaso) m. pr.

⁴ ἠσθαι ἰσαγγ. ἢ φρόνην,

* Inc. f. 31. c. 3. ⁶ - τῆσιν· prima.

Κατάγειν τὰ πλοῖα: Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῶϊ· ἀντι
 τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ εἶν τοὺς πλέοντας
 10 ὅπου βούλοιντο πλεῖν· ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεία χωρία τοῖς
 ληστεύουσι κατάγειν.

Κατάδουκος: καταράκης ἢ ψόφος.

Καταδύεται: καταβυθίζεται· κρύπτεται.

Καταδύοντα: κρύπτοντα.

16 Καταδύσεις: φωλεύς· ὑπονόμους· σπηλαιῖα.

Καταθεῖναι τιμὴν: καταβαλεῖν.

Καταθέειν: κατατρέχειν.

Καταθεῶτο: βλέπειτο.

Καταθλήσαντες: καταγωνισάμενοι.

20 Καταθρήσομεν: κατασκοπήσομεν.

Καταθύμιον: κατὰ ψυχὴν² εὐάρεστον.

Καταθῶμαι: ἀπεριθῶμαι· καταπαύσωμαι.

Καταίγις: ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ· λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη.

25 † Καταγίλας: κατασχίλας· οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τὶ τοῖς
 θεοῖς κατασχίζουσιν ἵνα μὴ τις ἄρη.

(187) Καταιδεῖ: καταισχύνει.

Καταινείαι: συγκαταθέσθαι καὶ συνεπινῶσαι.

Καταίροντες: καταπλέοντες.

Κατ' αἶσαν: κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ προσῆμον.

6 Καταίτις: ² αἶδος περικεφαλαίως· μὴ ἐχούσης λόφον·
 κατωφερής.

Καταιωνῶσι: ³ βρέχουσιν· ἀντλῶσιν· ἀλείφουσιν.

Κατακᾶ: κατακαίσει.

Κατὰ κάθετον: τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα.

10 Κατακάνειν: ⁴ ἀνελεῖν.

² καταψυχὴν

† Inc. f. 51. c. 4.

³ Accent. om.

³ Καταιωνῶσι

⁴ Κατακάνειν (sic) m. pr. Κατακάνειν fecit recentior multo.

Debebat Forg. Κατακάνειν.

Κατακαχρῦσω: καταφρύξω· καὶ συντρίψω· ἀπὸ τῶν
καχρῦων μετετήνεται.

Κατακεχρῶται:¹ τραχύνεται· καὶ ἐντεῦθεν καὶ κή-
χος.

Κατακεκερματίσθαι: εἰς, πολλὰ μέρη διηρηθῆναι. 15

Κατακεχρῶσθαι:² τὸ λιπαρῶς ἀλληλεῖφθαι.

Κατακέρτομεῖν: καταχλευάζειν.

Κατακηλοῦσαν: θάλλουσαν· πραῦνουσαν.³

Κατάκλιτα: κλίνας· θρόνους εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηθείους.²⁰

Κατακορῆς ξυνοεία: ἐπικλειονάζουσα.

* **Κατακαχρῦσαι:**⁴ ρῆξαι· ψοφῆσαι· ποιῆσαι ἀπὸ τῶν
φρυγομένων κριθῶν.

Κατακρησαι: καταχέαι.⁵ (138)

Κατακορμῖται:⁶ κατακόψαι ξύλον.

Κατακριδεῦσαι: καταλαλῆσαι·⁷ καταναστῆσαι· λάλοι
γὰρ αἱ ἀκρίδες.

Κατακροτεῖ: ἄγαν ἐπαινεῖ. 5

Κατακοκῦσαι: θρηγῆσαι.

Κατὰ κῶλον: κατὰ λέξεις.

Καταλαβεῖς: πάσσαλοι.

Καταλαμβάνειν: τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ νοεῖν.

Καταλεγέσθω: καταταττέσθω. 10

Καταλελάβηκεν: τὸ κατείληφεν Ἡρόδοτος.

Καταλεύσιμον: τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι λίθοις·
εἶπεν Δειναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου.

Καταλείβει: καταστάζει.

Καταληίζεται: διαρπάζει. 15

¹ Κατακέχρῶται (accentus a recentiore.)

² Κατακεκρῶσθαι

³ τρανοῦσαν

* Inc. f. 32. c. 1.

⁴ Καταχρῦσαι tantum m. pr.

⁵ Κατακρησαι· κατάχεται.

⁶ -ησαι

⁷ -λήσει εὐ -σῆσει

Καταλιναί: καταλιψαι.

Κατάλληλον: ἀρμόδιον.

Καταλλήλας: ἀκολούθως· ἀρμοζάντως.

Καταλογάδην: τὰ πεζῶ λόγῳ γραφόμενα.

20 Καταλογαῖς: Ἀθήνησι τινὲς ἦσαν κατάλογον διδόντες ὀνομάτων τῶν τὰ κοινὰ διοικεῖν θυνταμένων πραγμάτων· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ συγγραφαῖς * ἐκαλοῦντο ὅτι ἐπεγραφον τινὰς ὡς χρῆ μετέχειν τῆς σοφιστείας.

Καταλομαῖται: καταριθμήσει.

25 Κατάλογος: ἡ ἀπογραφή τῶν ἀριθμούντων στρατεύσεσθαι καὶ ἡ ἐξαριθμησις.

Καταλοφαδεῖα: κατὰ τοῦ τραχήλου.

(189) Καταλύσαι: τὸν ἀπαγξάμενον καθελεῖν.

Καταλύσας: καταστράψας· ἀφανίσας· ἢ ἐνώχλησας· κάπτεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξάμενου κατενεξείας.

5 οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλύσαι.

Καταμεμυγμένα: τὰ τὰς ἀμυχὰς ἔχοντα.

Καταμηλῶν: μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μῆλην καθεῖναι πον· ἦν δὲ καὶ παροιμία τίς ἐπὶ τῶν τὰ ἀθληα

10 τεκμαιρομένων· λέγεται δὲ καταμηλοῦν, καὶ τὸ βάπτειν ἔρια ὅτ' ἂν πιέζηται κινούμενα.

Καταμόνας: κατιδίαν.

Καταμνίων: κατεσθίων.

Καταμυκτηρῆζειν: τὸ καταγελᾶν.

15 Κάναβος: τὸ πρῶτον τιθέμενον ξύλον ὑπὸ τῶν πλαστών· περὶ δὲ τὸν πηλὸν τιθέντες πλάσσουναι.

** Καταμύουσιν: κλείονται.

Κατὰ ναῦν: κατὰ τάξιν· εἶρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα.

20 Κατανδρῆζεσθαι: καταπαλαίειν.

* Inc. γραφαῖς f. 32. v. 2.

** Inc. f. 52. c. 3.

- Κατανεαυμένεται: κατισχνύει ἢ καυχᾶται.
- Κατάντικρυ: κατ' ἐναντίον.
- Καταντικρὺ καὶ κατευθύ: τῆς τὰ οἰκεία συναγοῦσθαι ἀπο-
τυπώματα.
- Κάταντες: καταφερές. 25
- Κατάνυται: ² συντελείται. (1)
- Κατανυγείς: λυπηθεὶς· μεταγνοῦς.
- Κατανωτίσασθαι: ἀντὶ τοῦ κατὰ γότον φέρειν.
- Κατάξαι: συντρέψαι. (140)
- Κατάξανεῖ: κατὰτρέψει.
- Κατάξεται: καταλύσει.
- Κατὰ ξυμφαρίαν: κατὰ συντηρίαν.
- Κατακέρπερος: * * * * ² 5
- Κατακλήτης: εἶδος πολαστηρίου.
- Κατακμηγήειν: καταβλάψειν.
- Κατακινεῖς: ³ τὸ ἐπιόρκῆσαι. ⁴
- Καταπεκλησμένον: κατάπλων. ⁵
- Καταπλόνα: λιπαρά. 10
- Καταπλαστόν: ⁶ τὸ περιεκτόν· προσποιητόν. ⁷
- * Καταπλῆσαι: μολῦναι.
- Καταπλήττεσθαι: κατανίστασθαι.
- Κατὰ πόδα: παραυτά· κατὰ τάξιν.
- Καταποντοῦν: καταποντιῶζειν. 15
- Καταποσον: πλεονάκισ.
- Καταπρέσβην: κατὰ πρεσβυτερίαν.

¹ Accent. om.

² Accent. om. et. sesquiversus spatium. „F. ὁ χαριστικὸς-
μενος.“ Porson. B.

³ in lit. sed. est. m.

⁴ Sic. „Debat ἐπιόρκῆσαι.“ Porson. B.

⁵ καταπλόν primus. Accent. om.

⁷ -τόν (sic)

* Inc. f. 32. c. 4.

Καταπροΐξεται: καταφρονήσει· καταπροδώσει: ¹ ὄλον
προΐκα ἐκφύγοι.

20 Κατὰ πρόσκλισιν: ² καθ' ἑτεροβάρετον ἢ ἑτερομέρειαν.

Καταπρωτείρας: ³ πρωτεῖραι οἱ περὶ εἴκοσι ἔτη παρὰ
Λάκωσι.

(141) Καταπύγους: ⁴ κινάιδους.

Καταπύγων: ⁴ ὁ μέσος δάκτυλος.

Καταπύγων: ⁴ κατασελαίνων.

(142) Καταπύγων: ⁴ ὁ λάγνης· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλ-

5 φηστῶν ⁵ οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἕπονται κατ'
οὐρανὸν ἢ γενικὴ δὲ καταπυγόνος κατὰ καταπυγόνον ἢ
αἰτιατικὴ καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εὐρηγται· εὐρηγται καὶ
τὸ θηλυκὸν καταπυγόν· καὶ ἡ πρῶξις καταπυγόνισι.

10 Καταπυγίζειν: ⁶ τὸ τὴν πύγην ἐπιπολῶ μεταφέρειν ⁶ ἐν
τωῖ βαδίσειν.

Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν: κατέρραψώδησεν ἢ κατὰ στίχον
διήλθεν.

Κατάρραψώδησει: ⁷ φλυαρήσει.

15 Κατάρξασθαι τῶν τριχῶν: ἀπάρξασθαι τοῦ ἱερῆου.

Κατάρουν: κατὰ τρόπον· κατ' εὐθείαν·

Κατάρρους: τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ρεῦμα καταρρέον δια
μυκτήρων· οἱ δὲ τὴν διάρροϊαν οὕτω καλοῦσιν.

Κατάρρησις: κατάγνωσις.

20 Καταρρηῆναι: καταπισεῖν.

Κατασειλι: καταράττει· καταβάλλει.

¹ - ὄσει primo.

² Καταπρόσκλησιν, tum ἑτερομερίαν m. pr.

³ ei ex ejusdem, ut puto, emend. tum πρωτεῖραι sine acc.

⁴ Quater accent. om. In seqq. oxytonum faciunt G. et P. ut hic.

⁵ ἀλφίτων

⁶ τα in litura, et litera crassa post γ.

⁷ Inc. ρειν f. 55. c. 1.

⁸ ὅ ut hic, et mox: tum φλυαρήσει

Κατασσεύκασσι: ² καταβεβλήκασσι.

Κατασίνεσθαι: καταβλάπτεσθαι.

Κατασκελετούμενα: λελεπτυσμένα· ἐξησθηκότεα. (142)

Κατασκήψαντος: ἐμπεσόντος.

Κατασκεδάζειν: ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πίωαι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὄσθιν δύνανται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν ἐπι συμποτιῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν· οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως ⁴ μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις· καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· ἀναστὰς ὡς εὐθύς συνέπιεν καὶ συγκατε-10 σκεδάσατο αὐτοῦ τὸ κέρας.

Κατασκιδναμένη: σκορπιζομένη.

Κατὰ σκοπόν: κατὰ τὸ προκείμενον ὄρον.

Κατασοβεῖται: καταδιώκεται.

Κατασοβήσονται: καταδιωχθήσονται. 15

Κατασοφισθεῖσα: χλευασθεῖσα.

Κατασοφισόμεθα: τεχνασόμεθα· μηχανῆ τινί καταδοσμεν.

Κατασπέρχων: σπουδάζων.

Κατάστασις: ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι ὅπερ 20 οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει· οὕτω Λυσίας· ἀλλὰ καὶ Εὐκόλις (143) φησὶν· Οὐκ ἐσωφρόνησας, ² ὃ πρεσβύτεα, τὴν κατάστασιν Τήνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν ³ καὶ μαθεῖν τήν 25 ἱππικὴν· ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· ἀπήτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

* **Καταστολή:** ἡ στολή. (148)

Κατὰ στόμα: κατὰ τὴν ἀρχὴν μεταφορικῶς.

¹ Ante σέφ' litera erasa.

² Inc. ως f. 55. c. 2.

³ -ντας

³ πρὶν ex em. esusd.

* Inc. f. 55. c. 5.

Καταστοχάζεται: κατὰ σκοποῦ βλέπει· κατὰ σκοποῦ βάλλει.

(2) Καταστρέφοντες: τελειοποιῦντες.

Καταστροφή: τέλος.

Κατὰ σφίγας: κατὰ ἑαυτούς.

Κατὰ σχολήν: πρῶτος καὶ λάθρα· οὕτως Ἀριατοφάνης.

10 Κατατεθήκασα: κατεθαύμασαν· ἐξεπλάγησθαι.

Κατατείνας: συνταίνας.

Κατατείκας ἔρω: ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διαξελύσομαι.

Προτείνας β: διὸ κατατείνας ἔρω.

0 Κατὰ τὴν ἀγορᾶν ἀψευδεῖν: εἴκειν τόμος² περὶ ὧντων

15 κείσθαι, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γ' οὖν ἐν τοῖς περὶ κόμων φησὶν: ἀνοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖται τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας, καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πε-
25 πρᾶσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀνομαζόμενους.

20 Κατατικόνι³ χιτωνίσκου γένος· οὕτως Μένανδρος.

Κατὰ τίς τίς τε.

Κατατομήν: οἱ μὲν τὴν ὀρχήστραν⁴· οἱ δὲ μέρος κα-

25 τὰ τοῦ θεάτρον.

† Κατατομή: ῥηκίδης⁵ ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους· καὶ

(144) καθήμενος κάτω ὑπὸ τῆς κατατομῆς· καὶ Φιλόχορος· καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τῇ κατατομῇ τῆς κέρας.

Κατακλή: ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· Θεόκομος: Ἄλλ'

6 ἢ μὲν Εὐλείθυια συγγνώμην ἔχει Ἰκὸ τῶν γυναικῶν οὕσα κατακλήξ τὴν τέχνην.

Καταῦσαι: καταντλήσαι.

Καταφαγεῖν: ἀντὶ τοῦ φαγεῖν.

² Κατε scripturus fuisse videtur, sed statim fecit α.

³ Dist. ἀψευδεῖν εἴκειν· σ.

⁴ Accent. ὀρχ.

⁵ ὀρχήστραν

† Inc. f. 53. c. 4.

⁶ ὑπερίδης et mox φιλόχορος et εὐλείθυια.

Καταφάναι: κατεπιέν.

Κατάφασις: πρόρρησις διὰ συγκαταθέσεως. 10

Καταφάσκει: προλέγει· επιτιθέε.¹

Καταφερέης: οὐχ ὁ ἄσωτος, ἀλλ' ὁ κάτω² φερούμενος.

Καταφιλοσοφῶν: διὰ τῆς σιγῆς νικῶν.

Καταφορικῶς: σφοδρῶς.

Καταφυέν: γεννηθέν.

15

Κατάφωρος: φανερός.³

Κατὰ χεῖρας: εὐκόλως.

Κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χεῖρα⁴· οὐδὲ ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως· καὶ τὸ ραϊστον πάντων καὶ 20 εὐχερέστατον κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ καλοῦσιν· οὕτως Τηλεκλειδῆς ἐν Ἀμφικτύοσιν· Εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν⁵ ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χεῖρῶν.

Καταχειροτομίας: ἔθος ἦν Ἀθηναίων καταχειροτομεῖν⁶ τὸν ἄρχοντα· μάλιστα δὲ στρατηγόν, εἰ δοξείη· ἀδελ- 25 κείν.

Καταχήνη: κατάγελως.⁷

Καταχήνη: καταχάσμησις.⁸

(145)

Κατάχυσμα: ἐνίοτε τὸ καταχεόμενον κατὰ τῶν ἄψων ὑπότριμμα· καταχύσματα δὲ πληθυντικῶς· τὰ παρὰ τὴν ἐστίαν κατασκευαζόμενα τῶν γαμοῦντων καὶ τῶν 5 πρωτοθεωρῶν· ταῦτα δὲ ἐστὶν ἰσχάδες καὶ πανσπερμία.⁹

Καταχύσματα: τῶν νεωνήτων· οἱ δεσπόται τραγήματὰ κατέχεον· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας ἐλθόντων· καὶ 10 τεχέϊτο δὲ καὶ τῶν νυμφῶν, φασίν,¹⁰ ὡς Θεόπομπος

¹ ἐπιενε ε. syll. deleta.

² κατα in κάτω mut. m. pr.

³ φανερώς (sic)

⁴ ἦν, tum inc. f. 34. o. t.

⁵ κατατέλος primo.

⁶ Scripturus erat Καταχάσμησις, forsan repetiturus κατά- 15 γελως. Porson. B.

⁷ πάν σπέριμα m. pr.

⁸ νυμφίω q⁶

- Κατεστέρωσεν: ¹ κατέστρωσεν.
 Κατεστρατοπέδωσεν: κατέδραμν πολερικῶς.
 Κατεστυγημένος: μεμνημένος.
 (148) Κάτυγμα: κατάρα.
 Κατευδικήσας: επιτυχών.
 Κατευμαρῖζων: κατευχειρῖζων.
 Κατευμεγαθεῖν: καταδυναστεύειν.*
 5 Κατευνάζεται: κατακοιμίζεται.
 Κατεύχεσθαι: τὸ καταρᾶσθαι: οὕτως Πλάταν.
 Κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν
 εὐχεσθαι· οὕτως Σοφοκλῆς.
 Κατεφοίνιξας: ³ κατέβαψας.
 10 Κατεφύοντο: κατέτρεχον.
 Καταχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ καταψηφίσαντο* αὐ-
 τοῦ· καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία καὶ δια-
 χειροτονία διαφέρει· καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο
 15 οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ· ὅτω* Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν,
 ἀράτω τὴν χεῖρα· εἰτὰ⁵ οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς
 χεῖρας καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον [γίνεται] καταχει-
 ροτονία· (ἀποχειροτονία δὲ)⁶ ἐγένετο οὕτως· ὅτω·
 μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέ-
 20 τενον τινές, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροτονία· λοι-
 πὸν πάσας ἠρίθμον⁷ τὰς χεῖρας καὶ εἴρα· ὁ κῆρυξ
 ποῖαι πλείους εἰσὶν· πότερον τῶν φασκόντων· ἀπὸ τῶν
 ἀδικεῖν ἢ μὴ· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὐρεθεῖσαι,
 ἐκαὶ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει.
 Κατέχεσθαι: θεοφορεῖσθαι.

* ε secundum ex em. pro η ut videtur.

² υει ex em. alius. ³ ε alterum in litura.

* Inc. f. 35. c. 1.

⁴ οὔτω primò, nunc υ erasum, bis.

⁵ εἰτε

⁶ ε. δὲ om.

- Κατεώρυκτο:** κατορωρυγμένον ἦν. 25
- Κατηβολή:** περιοδική νόσος. (149)
- Κατηβολη:** περιβάλλει.
- Κατηγορευκότα:** κατεικόντα.
- Κατηγορίας ἔχω:** ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι Δημοσθένους
περὶ τοῦ στεφάνου. 5
- Κατήδεσαν:** κατήσχυναν.
- Κατήλιψ:** μεσοδμή.
- Κατηλοίωσεν:** οὐχ ἀπλῶς * ἀπέκτεινεν· ἀλλὰ ξύλοις
καίων· ἀφ' ὧν καὶ πατραλοίας, ὃ τὸν πατέρα τύπτων. 10
- Κατεχορδεύθη:** καθηδύνθη· κατεβομβήθη· ὅλος τῇ
χορδῇ γέγονεν.
- Κατήλιψ:** μεσοδμή.
- Κατημαξευμένος:** τετριμμένος· ἐγγεγυμνασμένος.
- Κατημελής:** κατήκοος. 15
- Κατηρεφία:** κατεστεγασμένα.
- Κατηρεφον:** κατεστεγασμένον ἢ κατώτερον ἐστεγασμένον.
- Κατήρεν:** κατέκλευσεν.
- Κατηφόνες:** στυγνοί, ἢ ἀναλαχυνταί. 20
- Κατηχθημένος:** καταβεβαρημένος
- Κατιαλλῆειν:** καταδύνειν.
- Κάτιμεν:** κατερχόμεθα.
- Κατισχνοῦν:** καταλεπτύνειν.
- Κατ' ὄναρ, οὐ χρῆ λέγειν:** βάρβαρον γὰρ παντελῶς· 25
ἀλλὰ ὄναρ· καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους· καὶ ἐνύπνιον.
- Κατοκωχή:** ¹ ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή.
- Κατόπιν:** μετὰ ταῦτα· ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν ἵναίαι. (150)
- Κατόπιν:** ἢ μετὰ ταῦτα, ἢ ² μεταξὺ.
- Κατοιόμομος:** ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν· ὑπε-
ρήφανος.

* Inc. f. 35. c. 2.

¹ Κατο in Κατα mut. m. pr.

Photius Vol. I.

² ἦ — ἦ (sic)

6 Κατοιχομένου: ¹ νεκροῦ τεθνεώτος.*

Κατ' ὄφθαλον: κατὰ τὴν σκοτεινὴν.

Κατοργᾶν: ὑπερακμαΐζειν.

Κατορώρκεται: κατακέχωσται.

Κατουλάδα: Σοφοκλῆς *Ναυπλίωι*. Ἐκτύχομαι δὲ τυκτε
 10 τῆ κατουλάδι· τὴν κατέλλουσαν καὶ κατείργουσαν.
 καὶ ἐξούλης δίκη, ἢ ἐξείργειος· οἱ δὲ τῆ πανολέθρῳι ²
 ἰσομένη τοῖς Ἕλλησιν· οὐλον γὰρ τὸ ὀλέθριον· καὶ ἡ
 κατὰ πρόθεσις αὐξῆσιν ἔχει· ἢ ³ ζωφώδη, ἀπὸ τῆς
 15 κατὰ τὸ σῶμα γινομένης οὐλῆς· μελάντεραι γάρ· κα-
 ταιγίδας ⁴ ἔχουσαν καὶ συστροφᾶς ἀνέμων· εἴλλειν ⁵
 γὰρ τὸ συστρέφειν· Ὀμηρος.

Κατ' οὐρανόν: ⁶ κατοπίσθεν· ἐκ τῶν ὀπίσω.

Καττύεσθαι· Ἐπερίδης ⁷ τὸ ὑποδεδέσθαι· ἀπὸ τῶν κατ-
 τυμάτων.

20 Καττύεις: μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ρακτόντων τὰ δέρματα.

Καττύει: συρράπτει· [καττύει].

Κάττυμα: ἀπάτη· δόλος.

(161) Καττυν: ἀπότριμμα δερματίου βαλλόμενον εἰς τὴν στελ-
 λείαν ὅταν μὴ σφίγγῃ.

Κατωδούμενος: ἀνατρεπόμενος.

Κάτω κέρα: κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα.

6 Κατωκοδόμησεν: Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἶκημα
 καὶ ἀπέκτεεν.

Κατώλισθεν: κατέπεσον.

Κατωμαδόν: κατὰ τῶν ὄμων.

Καθωραΐζεται: σεμνύνεται.

¹ Litera (nempe υ) erasa ante μ.

* Inc. θνεώτος f. 35. c. 3.

² πανολέθρῳι ³ ἢ

⁴ μελαντηραι γάρ κατ γιδας (i. e. ut putat Porson, B. κα-
 ταιγιδας) et αε a correctore supr.

⁵ εἴλλειν

⁶ Κατουραν ms. Non perscripsit P.

⁷ ὑπερίδης

- Κατωρχήσαντο: κατεχάρησαν· ἔπαιξαν. 10
- Καυλός: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.
- Καυνός: σκληρός.
- Καύνακας: ἔνδυμα ποιόν.
- Καυρός: κακός· οὕτως Σοφοκλῆς.
- Καυσία: εἶδος πύλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὡς 15
τιάρα.
- Καυστόν: καρπωτόν· ὃ ἐναγίζεται τοῖς τετελευτηκόσιν.
- Καχλάζει: ταραττεται· φλεγμαίνει· βράττει
- Κάχρος: κριθαὶ πεφρυγμέναι. 20
- Καχυπότοπος: καχύκοπος· τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι.
- Κάψα: κίστη ἢ θήκη.
- Κέβρινα: ¹ πόλις Τρωάδος Κυμαίων ἄποικος.
- * Κεδνός: συνετός· σώφρων ἢ φρόνιμος. 25
- Κεγχρεών: τόπος Ἀθήνησιν· ἐκ ᾧ ἡ ἀργυρίτις ἐκαθαί-
ρετο κέγχρος· καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀργυρείων ² ἀναφερο-
μένη ἄμμος.
- Κεγχρεών: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γρα-(152).
φη· κάπειτα ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἔμους καθέζεσθαι
εἰς τὸν Κεγχρεῶνα· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον·
ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων κέγχρον διεψυχον. 5
- Κέδρον: οὐδετέρως λέγουσι τὸ θυμίαμα.
- Κεδρίδες: κέδρου καρπός· λέγονται δὲ καὶ ἀρκευθίδες.
- Κέδροπα: ὄσπρια· καὶ οἶον κέδροπα.
- Κειμήλια; κτήματι· ἢ ἀποκείμενα χρήματα. 10
- Κεῖρει: ἐσθίει· κατεσθίει.
- Κειριάδαι: δῆμος Ἰπποδοσωτείδος.
- Κεῖφυλοι: ¹ οἱ ἄρσενες τῶν ἀλκυόνων· οἵτινες γηράσαν-
τες ὑπὸ τῶν θηλειῶν βαστάζονται.
- Κεκάληκας: καλὸς γέγονας. 15

¹ Accent. om. bis.

* Inc. f. 56. c. 1.

² ἀργυρίων

Κεκαρυκευμένα: συγκεκρυμμένα.

Κεκασμένον: κεκοσμημένον.

Κεκάυτηριασμένος: μὴ * ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν.

Κεκιβδήλευται: διαβέβληται· κατέγνωσται· ἀποδοδακί-
20 μασται· γενόθενται.

Κεκλασμένους: ισχύοντας.

Κεκλιμένος: περιεχόμενος.

Κέκλοιο: ἀντὶ τοῦ λέγοις.

Κεκηκώς: κάμων.

25 **Κεκομψευμένος:** σεμνός· ἢ ἀστεῖος ἢ εὐκαλλώπιστος.

Κεκοκωνημένοι: κοινὴν ἔχοντες τὴν οὐσίαν· ὡς φησὶν
Λυσίας.

(153) **Κεκοτυλισμένα:** συνεσπειραμένα.

Κεκοῦρος: εἶδος πλοίου βραχέος.

Κεκραγμόν: τὴν βοήν.

Κεκραϊκαληκώς: ¹ εὐφραμμένος.

5 **Κεκριγότα:** ² τρῖζοντα.

Κεκρόπη: Ἀθηνῆ. ³

Κεκρασίς: μία τῶν ἐν Ἀθήνησιν δέκα φυλῶν.

Κεκρύφαλον: κεκρύφαντον· σαββακάδιον· σουδάριον.

10 **Κεκτώμεθα:** κερτημένοι ὦμεν.

Κεκυπτάκασιν: ἀσχολοῦνται.

Κεκωδωνισμένος: ἐξητασμένος· ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας
διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων· καὶ διακωδωνίσαι, * τὸ
ἐξετάσαι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· Ὡς αἰσχρὸν

15 ἀκωδώνιστον ἔαν.

Κεκωφῶσθαι: ⁴ κωφὸν γεγόνεαι.

Κελάδησαν: ἐβόησαν.

* Inc. f. 36. c. 2.

¹ Κεκεραλικώς m. pr.

² Κεκριγῶτα

³ Κεκροπη: ἀθήνη.

* Inc. ακωδωνίσαι f. 56. c. 5.

⁴ Κεκωφείσθαι primo, sed em. statim.

Κελαδεαή: κνήγος· θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποιούσα.

Κελαδοῦσιν: ἤχοῦσιν.

20

Κελέοντες: κυρίως κελέοντες καλοῦνται οἱ ἰστόποδες.²

Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν.

Κελέοντες: ἰστόποδες· καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα.

Κελεύς: οὗ αἱ θυγατέρες ὑπεδέξαντο τὴν Δήμητραν ἐν(154) Ἐλευσίῃ.

Κελαρύζειν:² μετὰ ἤχοῦς ρεῖν.

Κελενδρόνα:³ κικηροίππον· ἀπὸ τοῦ κελέοντος καὶ τῆς ἄρνης, ὡς μακρὸν καὶ δασύ.

5

Κέλευθος:⁴ ὁδός· ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ᾧ ἐστὶν εἰς τούμ-
προσθεν ἵνα· ὅθεν καὶ ἐξω [κέλης, τὸ ληστρικὸν
πλοῖον ἢ ἄστροφος ἵππος] κέλλειν ᾧ ἐστὶν ἐξω τοῦ κέλ-
λειν γέγονεν.

Κέλης: τὸ ληστρικὸν πλοῖον ἢ ἄστροφος ἵππος.

10

* **Κέλυφος:** τὸ λέπυρον· τοῦ ὠοῦ.

Κελύφανα: τὰ λεπίσματα τῶν τραγημάτων.

Κελορύειν: βοᾶν.

Κεμάς: ἔλαφος· ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ· κοιμάς τις 15
ᾧν.

Κενανδρον: κένον ἄνδρα.

Κενέβρια: ἐν οἷς τὰ νεκριμαῖα καὶ τοὺς ἀπέργους ὄπους
κατακόπτουσιν· καὶ τὰ θνησιμαῖα.

Κενεμβατεῖν: εἰς κενὰ βαίνειν· κενὰ ἐπιχειρεῖν.

Κενεόν: μάταιον.

20

Κενεών: ᾧ περὶ τὸν λαγῶνα τόπος.

Κένκω: πεινῶ.

Κενταυρικῶς: ἀγροίκως.

² κ. οἱ ἰστόποδες

² Κελαρύζειν

³ Accent. om.

⁴ Κέλεφθος

* Inc. f. 56. c. 4.

⁵ λέπιον

- 25 **Κενοφωνίας**: ματαιοφωκίας· ἀσεβείας· ἡγοῦν ἀφροσύνης·
Κενοφροσύνη: ἡ ματαιοφροσύνη.
- (155) **Κένταυρον**: τὸ μῦθον· ἢ τὸ γυναικίον αἰδῶλον· οὕτω
Θεόπομπος.
Κεντριάδαι: πατριά κηρύκων.
Κεντροτύπος: μοχθηρός.
 6 **Κεντυρίων**: ἑκατόνταρχος.
Κενῶν φάους: τυφλῶν.
Κέοιτο: ὑπάρχοιτο.
Κέκφος: εἶδος ὀρνέου οἰζύτατον.*
- 10 **Κεκρωθεῖς**: ἐπαρθεῖς· ἐρεθισθεῖς· οὕτως ἐλαυνόμενος.
Κεραμῖς: δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς.
Κεραμικαί: πλατεῖαι πληγαί· τοὺς γὰρ φαθύμωσ* ἐρε-
 χοντας τύπτουσιν.
Κεραμικαί: ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ πόρται.
 15 **Κέραμῶς**: σὲ μὲν τὰ κεράμια· ἀφ' οὗ καὶ κεραμεύς· σὲ
 δὲ τὰς ὀπτάς πλίνθους.
Κερανήουσι: κέρονουσιν· Ἰπερίδης.³
Κεραόν: τέλειον.
Κέρας: τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τόξον.
 20 **Κέρας**· κέρωσ· κέρα: ἐπὶ τῆς παρατάξεωσ· Θουκυδίδης
 ἡ· τοῦ⁴ εὐανύμου κέρωσ· ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ σὲ μὲν
 Ἀργεῖοι τῶι σφετέρῳ αὐτῶν κέρα· καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως.
Κεραμικὴ μάστιξ: ὀστρακισμός.
 25 **Κεραῖζει**: πορθεῖ· ἀναιρεῖ· διαρπαῖζει.
Κεραμῖς: δῆμός ἐστι φυλῆσ τῆσ Ἀκαμαντίδωσ ἡ Κερα-
 (156) μῖσ· εἴληφε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆσ κεραμικῆσ τέχνησ καὶ
 τοῦ θύειν Κεράμω τινὶ ἥρωϊ.⁵

* Inter columnas, 1°

² ἀθύμωσ Porsonus.

* Inc. τῶτον f. 57. c. 1.

³ κέρονουσιν ὑπερίδης

⁴ Θουκυδίδης· ἡ τοῦ

⁵ ἡρων m. pr. ἡρωνσ nunc, i. e. ἡρωῖ factum a correctore.

* **Κεραμικός:** δύο ἦσαν Κεραμικοί· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως· ὁ δὲ ἔξω· ἐνθα καὶ τοὺς ἐν παλῆμει τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ· καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. 5

Κερασβόλα: τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὄσπριοις συμφυόμενα· τῇ μὲν χροιά μέλανα· στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεψόμενα τοῖς ὄσπριοις οὐ τήκεται· εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τῆν κατασποράν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπειν· ὅτ' ἂν οὖν λέγη κερασβόλους; τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ παιδομένους τοῖς νόμοις φησί.

Κερασφόρος: κερατοφόρος. 15

Κεραυνός: ἱμάτιον ποιόν.

Κέραμον: λέγεται ἐπὶ τῶν λεκανίδων· αὐταὶ δὲ εἰσὶν καὶ λεκανίδες κεραμαῖ· παραπλησίαι τῇ κατασκευῇ κρατῆρι· ἃς νῦν ὀροδόκας αἰ γυναῖκες καλοῦσιν· ἀρῶματα οὖν εἰς ταύτας ἐμβάλλουσι καὶ στήμονας· κομίζουσι δὲ αὐτὰς αἰ νύμφαι εἰς τὰς τῶν νεμερῶν οἰκίας.

Κερβέριοι: οἱ κατ' Ὀμήρωι † Κιμμέριοι· τὴν δὲ πόλιν οἱ μὲν Κίμμερον, οἱ δὲ Κερβερίαν.

Κερδίας: κερδοσύνης· φιλοκερδίας. 25

Κερδαλός: ποικίλος·² πανούργος· κερδαλὴ γὰρ ἡ πικρὴ λώπηξ. (167)

Κερδαλιόφρων: δολιόφρων· σκολιὰ βουλευόμενος.

Κέρδιον: κρεῖττον· ἀφελιμώτερον.

Κέρδιστος: πανουργότατος. 5

Κερδοσύνη: πανουργία.

Κερκίδας: εἰς ἣν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων.

Κερκίς: φυτὸν αἰγίρωι ὅμοιον.

* Inc. f. 57. c. 2.

² κεραμαῖαι

† Inc. f. 57. c. 3.

² καὶ ex emend. correctoris.

Κερκίται: ἔθνος Ἰνδικόν· ὃ¹ χρεῖται μακροῦ πηδαλίω·
10 ὃ καλεῖται κερκίτης.

Κέρκος: ἡ οὐρά.

Κέρκουρας: εἶδος πλοίου οὕτως καλοῦσιν.

Κερκώπη: τέττιγ² παρόμοιον, ἕνα φθόγγον προίμεινον.

15 Κέρκωπες: πανοῦργοι· δόλιοι· ἀπαταῶνες· κόλακες· οἱ,
καθάπερ ἢ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικούς· κίνας ἀπαταῖ,
τοὺς ἀπλουτέρους φενακίζουσι τῇ κέρκωι τῶν λόγων.

* Κερκωκίζοντες: χλευάζοντες· μωκίζοντες ὡς οἱ κίθη-
20 και.³

Κέρκωψ: ἀπαταῶν· ἢ καὶ γένος κίθηκου.

Κέρκωπες: ἐξαπατητήρες·⁴ ἱστοροῦνται καὶ ψεύσται οἱ
Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς κίθηκους αὐτοὺς μετα-
(158) βαλεῖν φησί· καὶ τὰς Πιθηκούσας·⁵ νήσους· ἀπ' αὐ-
τῶν κληθῆναι· δύο δὲ ἦσαν οἱ Κέρκωπες· ὧν ὁ μὲν
Ἄνδουλος, ὁ δὲ Ἄτλαντος ὀνομάζεται.

Κερματίζει: εἰς λεπτὰ διαιρεῖ.

Κερουτιᾶν: γαυριᾶν.

5 Κεροβάτας: ὁ Πάν· ὅτι κέρατα ἔχει ἢ κερατίνης βά-
σεις.⁶

Κερουτιασμός: ⁷ ἀπὸ τοῦ κόρου λέγουσιν.

Κερσοβλέπτης: παῖς μὲν ἦν Κότυος· καὶ νεώτατος ὢν,
βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θραίκης.

10 Κερτόμος: ἐραδιστικός.

Κερτομῶν: χλευάζων· ἐρεθίζων· σκώπτων.

Κέρχανα: τὰ ἐντάφια.

Κερχνοῖ: ⁸ τραχύνει.

¹ ὦ ² Fuisse videtur τεττιγη, vel τεττιγηη

* Inc. f. 57. c. 4.

³ πιθικός m. pr.

⁴ τῇ primo om., statim additum.

⁵ σ semel.

⁶ πᾶν et βάσις.

⁷ Κερουτιασμός

⁸ Κερχνη

Κερχνηίς: ¹ ὄρνειον.

Κέρχνος: ² τραχύ τι ἐν τοῖς ἐνωσίοις. 15

Κερχνῶ: ² πίκω.

* Κεστόν ἱμάτια: ποικίλον ἱμάτια.

Κεστός: ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς· οἶον ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἔνδymατα.

Κεστρεῖς νήσταις ³ ἐκάλουν κερχνότας καὶ κεινῶντας· λαίμαργοι γὰρ αὐτοὶ οἱ ἰχθύες· καὶ ἡ παροιμία· κεστρεὺς νηστεύσεις· εἴρηται ἐπὶ τῶν δικαιωπραγούντων (159) μὲν, ἦτακ. δὲ φερομένων· διὰ τοῦτο αὐτὸ μετενήνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος ἀπέχεται· νέμεται δὲ ἰλν, ⁴ ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῴων· καὶ δῆλον ὅτι ταιλαικωρεῖ καταδύομενος εἰς τὴν ἰλν καὶ ἦτεον τι φέρεται.

Κέσχος: ⁵ ἦν πόλις ἐν Κιλικίαι καὶ παρ' αὐτὴν· κάταμὸς Νουῦς ⁶ ὄνομα· δι᾽ ὅπερ οἱ κερχνοὶ καίζοντες ταῖς νουῦς οὐκ ἔχοντας κέσχον φασὶν οὐκ ἔχειν.

Κέστραν: τὴν μύρραναν. ⁷

Κεστρίνους: τὰ τεμάχη * τῶν ἰχθύων.

Κεστόν: ποικίλον. ⁸

Κεστρίνος: εἶδος ἰχθύος· σκεπτόν δὲ εἰ διαφέρει κεστρεῶς. ⁹ 15

Κέφαλος: ἔστιν καὶ ὄνομα θυμαγωγῶ.

¹ v primo om. Ab antiquo correctore additum putat Porson. B.

² Accent. om. bis.

* Inc. f. 38. c. 1.

³ Κέστρεις: νήσταις ἔ.

* ἰλν primo.

⁵ Κεσκότην: πόλις. Μοx κέσχον

⁶ Inerte ἄνοος corrigitur in marg. ὁ Suid. et Phav.

⁷ μύρραναν

* Inc. 37 f. 38. c. 2.

⁸ Marg. λ^ε

⁹ κεστραῖος

Κεύθειν: κρύπτειν.

Κευθήμων: φαλεῶν· ἀποκρύφον τόπων.

Κευθμώνων: κρυπτῶν τόπων· ἐνδοτάτων.

20 Κεφάλαιον: παραλαμβάνεται ἐπὶ ἐπιγράμματος· καὶ λόγον· καὶ ἀργυρίου· οὕτως Διοσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον.

Κεφαλή: δῆμος Ἀκαμαντίδος· καὶ Κεφαλήθεν· ἐκ τῆς αὐτῆς.

(160) Κεφαλαίων·¹ συντόμισον· συνάγαγα.

Κεχαρισμένοι: κεφιλημένοι.

Κεχαρισμένως: εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.

Κεχειρωμένοι: ἠττημένοι.

Κεχήληνται: καταπεπράννται.

Κεχήνη: κεχηνῶς ἤμη· ὡς τὸ ἦδη (ἦδεα) ἦδειν.²

Κεχηρότες: χαννῶς ὄραντες.

Κεχραμμαίνειν:³ πικραίνεσθαι· ἢ τοὺς ὀδόντας σαγκροῦειν.

10* Κεχρησμοδημένων: μεμαντευμένων.

Κηδεία: ταφή· ἐκφορά.

Κήδειν: κακοῦν· λυπεῖν.

Κηδείους: οἰκείους· πρᾶσφις.

Κηδεμονία: πρόνοια· καὶ κηδεμῶν, φροντιστής, προ-

15 νοητής.

Κηδεστής: ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκείος· ἢ πενθερός.

Κήδεται: φροντίζει· βοηθεῖ· ἐπιμελεῖται.

Κηδεύειν: φροντίζειν· ἢ θάπτειν.

Κηδέλης: διθυραμβοποιητής⁴ ἀρχαῖος.

20 Κηδήσαντες: θρησκεύσαντες ἢ λυκήσαντες.

¹ -σαν primo.

² ὡς τὸ ἦδη ἦδειν primo; nunc ab antiq. ἦδεα ἦδειν, ut puto.

³ Accent. om.

* Inc. f. 38. c. 5.

⁴ διθύραμβος π.

Κήδος: ἡ συναλλαγή τοῦ γάμου ἢ τοῦ κένθους.

Κηδωνίδης: οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίαι
: ἀνυπερβλήται.

Κήθια: οξύβαφα οἷς κυβεύουσιν.

Κηθίων: κλειστόν τι σύστημα· εἰς ᾧ ἐντιθέντες τοὺς(161)
ἀστραγάλους ἢ βάλλουσιν.

Κηκάζειν: πακολογεῖν.

Κηκίς: ἔστι μὲν καὶ καρπὸς τις περιφερής· ἔστι δὲ καὶ
βάμμα τί καὶ στήμια· ἢ καὶ ὄκος δρυὸς ἢ ἐπιτήδειος
εἰς βαφήν.

* **Κηλίδες:** σπῖλοι.

Κηλησις: πειθὴ μετὰ πέφωτος.

Κηλῖς: ὄψος· μῶμος· μορφή· ἔλκος· οὐλή.

Κηλούμενος: φλεγόμενος· τερπόμενος· οἷον αἰλοῖς καὶ 10
ἠδονοφιλίαις.

Κημός: εἶδος χαλκίου· ἢ φιδίς.

Κημός: πλάγμα κωνοειδές ἢ δι' οὗ καθίστανται δασταὶ
τῆν ψῆφον εἰς τὸν κῆδον· καὶ ἐν ταῖς ἱπποσὶ ἐπιτι-
θέμενον· καὶ γυναικεῖον προκόσμημα· καὶ αἱ αὐλακι- 15
καὶ φορβιαί· ἢ καὶ κῆμου τι γένος· καὶ κῆμα τίς
καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θραξίται.

Κήρυγμα: σκιά καὶ εἶδωλον.

Κήκος: πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη.

Κηκος: κούρα τίς ἐπὶ καλλωπισμῶν διαβαλλομένη. 20

Κηκος: γυναικὸς αἰδοῖον.

Κηκος καὶ παρὰ τὴν ἀφῆρας παρ' αὐταῖς λέγεται.

Κηκουρέυμα: ἡ τὸ ὕδωρ τοῦ κηκουρέου, εἰς ἄρδεναι
πεποιημένον. 25

² ὄτρ. (α' ejusdem.)

² ρ εκ em. ejusd.

³ κωνοειδές

³ Sic.

* Inc. f. 38. c. 4.

⁴ φορβιαί

(162) Κῆρ: ψυχῆ θανατηφόρος μοῖρα· καὶ κῆρες, θανατηφόροι * μοῖραι.

Κήρυκες: γένος ἐν Ἀθήναις ὀνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.

6 Κηρίναι: μάλιστα γίνονται τινὲς ² οὕτως ὡς οἱ κηρίωνες· εἰ μὴ ἄρα αἱ διπλαῖ· ἢ διπύξιναι.

Κηρίω βῦσαι: αἱ ὑποβαλλόμεναι κηρίον ἐπιτίθεσαν τοῖς παιδίοις· ἵνα μὴ βοᾷ.

Κηρυκίδαί: γένος Ἀθήνησιον. ²

10 Κηραίνει: ³ τήκει· πρὸς φθορὰν ἄγει.

Κημαῖν: ³ φιμοῦν· χαλινοῦν.

Κηρυκίην: γυναῖκα κηρύττουσαν λέγουσιν.

Κήτειον: λάχανον ἀνθαρκίαι ὅμοιον.

Κητώσ: δῆμος Λεοντίδος φυλῆς.

15 Κῆτταν: τὴν περὶ τὸν στόμαχον τῶν κνουσῶν γυναικῶν διάθεσιν· καὶ τὸ ὄργανον ὁμοίως καλοῦσιν.

Κηφισόδωρος: ἄλλος μὲν ὃς κεκωμώδηται ὡς ὀνώδης· ἕτερος δὲ ὁ ὑπαρχὸς ὃς ἐν Μαντινείαι μετὰ Γρύλλου ⁴ τοῦ Ξενοφάντος ἀπέθανεν.

20 Κηφισόδοτος: αὐτὰς Ἀλακκιδιάνησαν πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη· καὶ κριθεὶς ἐάλα· καὶ ἀπέτισε ⁵ πέντε τάλαντα.

† Κηφήν: ἀργός· ἀπρόκοπος· μετέωρος.

(163) Κηφήνεσσι κοθούροισι: ² τοῖς· καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ² ἔξοδον· οὗροι γὰρ οὗ φύλακες· καὶ θυρωροὶ, αἱ ³ τὰς θύρας φυλάσσοντες.

* Inc. τηφόροι f. 59. c. 1.

² τινός

³ Totus articulus antiqui correctoris.

⁴ Bis in marg. λ^o

⁴ μεταγρύλου

⁵ ἀπαίτησε. i supra η recentior.

† Inc. f. 59. c. 2.

⁶ Κηφήνες κοθούροισι m. pr. Κηφήνεσσι fecit corrector.

⁷ μέσων

⁶ ὁ m. pr.

Κηφισιεύς: δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.

Κιάλον:¹ χρώμα ὑπόφαιον.

5

Κεβαδες: ἡμέραι.

Κεβδηλιᾶν: ὠχρῶν.

Κιβδηλιῶντας: ὠχρῶντας.

Κιβδῶνες: οἱ μετάλλειοι.²

Κιβδηλον: οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον καὶ ἀδόκιμον νό-10
μισμα³ καὶ παρακοπὴν. Νόμων ἰά· ὁ μὲν δούλος φε-
ρέσθω τὸ κιβδηλευθέν· κιβδηλον μὲν ἔστω ὅταν ἔχη
ἐπιφάνειαν ὡς ἀστεῖον, ἢ⁴ δὲ μοχθηρὸν τῶι τρόπῳ.

Κιβωτός: λάρναξ· κίστη.

15

Κιγκλίζει:⁵ σαλεύει· μοχλεύει· ἤχον ποιᾷ· κινεῖ.

Κιγκλῆς: ὁ τοῦ δικαστηρίου ἀγκέλλος· ἦτοι τοῦ ἱεροῦ
οἴκου.

Κιγκλίδες: αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι.

Κίγκλος: ὄρνειον τὴν ὄσφυν⁶ πολλὰ κινεῖν· ὃ τινες σεισο-20
πυγίδα⁷ καλοῦσιν· σφόδρα λεπτὸν· καὶ ἡ πτωχύτε-(164)
ρος κίγκλου παροιμία· ἢ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι.

Κίδαρης: περίθεμα κεφαλῆς ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα· ἢ-
τοι εἶδος καλαμανικίου, ὃ καὶ τιᾶρα νοεῖτε τινές δὲ κί-5
δαριν λέγουσι· περικράνιον πῖλιον· ἢ στέφανον ἢ φα-
κίλιον ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν·⁸ ἢ τὸ στρόφιον ὃ
οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν.

Κιγκιόπραγα: ἀντὶ τοῦ δασεῖς.

Κιγκάνειν: τὸ ἐπεξίεναι· οὕτως Σόλων.

¹ l in litara, forsan m. pr.

² λ semel. ³ ἢ primo omissum.

⁴ ἢ primo. ⁵ Prius, ex em. ⁶ ἢ ο ex em.

⁷ σισοπ. sed σι ex em. aliuz, ut puto; tum 2 vel 3 litt. erasae post καλοῦσιν, et post θαΐδι. Primo θαΐδιαι forsan.

⁸ Inc. f. 59. c. 5.

⁹ Ita corrector antiquus. M. pr. τι ἄρα, tum πῖλιον ἢ πῖ-
λὸν περσῶν (sic) tantum.

10 **Κιδάφη**: ἀλώπηξ.

Κιδάφιων: πανούργος· δόλιος· κιδάφη γὰρ ἡ ἀλώπηξ·
οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κίων.² ****

Κίδναται: σκορπίζεται.

Κίδαρως: ἰχθὺς ποιός· λέγεται καὶ τὸ στῆθος.

15 **Κιδαιρών**: ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ.²

Κιλήσκουσι:² καλοῦσι.

Κίκαβος: ὀνοματόκεποιῆται τι νομισμάτιον ἐν Αἰδου.

Κίκασος: ὄβολου ὄνομα.

20 **Κικαβίλειν**: τὴν τῶν γλαυκῶν⁴ φωνὴν οὕτως καλεῖ Ἀριστοφάνης.

(165) **Κιλίκων**:⁵ ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέρκου, ἀπὸ τροφῶν
Κιλίσσης· ὅς τὴν πατρίδα * Μίλητον προῦδωκεν τοῖς
Πηρηνεῦσι· καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν· ἧ, παρόσον
Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηραῖα καὶ ὠμότητι, διὰ
ε τοῦτο ἐκλήθη⁶ **Κιλίκων**· Φερεκράτης· Ἄει πόθ' ἡμῖν
ἐγκλιεῖσθε⁷ οἱ θεοί.

Κιλίκιος ὀλεθρος:****⁸

Κικικισμόν: Θεόκομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παρανομίας
φόνον λέγει.

Κικικίους: τὰς πικρὰς τιμωρίας οὕτως ἐκάλουν.

10 **Κιλλεῖα**: πρὸς τῷ Ἱμητταῖ⁹ δασύ· οἱ δὲ κρήνην· **Καλλί-**
στρατος¹⁰ δὲ ἄγριον λάχανον τραχύ· **Εὐφρόνιος** δὲ τὰ
ἀκανθώδη τῶν ἐρίων.

² κίω: — quasi absolute articulo, deinde versús spatium.

² Addit manus, tyrographiae initiis non antiquior, τὸ καλούμενον καρύδης.

² Κικίσκουσι primo.

⁴ γυναικῶν

² Κιλίκιον. — μέρωπος

² Inc. τριδα f. 39. c. 4. tum με ex em.

⁶ ἐκλήθη ⁷ ἐκκλι.

² Sesquiversús spatium.

² ὕμητταῖ

¹⁰ λ semel.

Κιλλικυριοί: ἐν Συρακώσσαις τινὲς ἐκλήθησαν· οἱ ἀντι τῶν γεωμόρων μέρος καταλαμβάνοντες¹ τοῦ πολιτεύματος·¹⁵ οἷον Ἐλλωτες καὶ Πανέσται² τινες.

Κίλικι λιμῶ:³ ἀντι τοῦ ὀλέθρου· καὶ Κιλικιστοῦς·⁴ τοὺς ἕκ τινος παρανομίας φόνους.

Κιλλόν:⁵ χρωῶμα παρὰ τὸ φαῖόν.

Κίμβικα:⁶ σφαιρία· ἢ μέλισσα· † ἢ μικρολογία· ἢ διαστροφή.20

Κίμβικας· καὶ κικκάβους· τοὺς αἰσχροῦς.

Κιμμερικόν: εἶδος χιτωνίσκου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κιμώνεια: ἐρείπια⁶ Ἀθήνησιν· ἐν οἷς ἀπεκάλυτον καὶ ἐ-(166) περαινόντο.

Κιναβευμάτων: κληρονομμάτων.

Κινάβρα: μικρολογία· οἱ δὲ τὰ ἀποκαθάρματα· οἱ δὲ τὴν τῆς ἀλώπεκος σόβην.5

Κιναβρεύεσθαι: τὸ σκευορεῖσθαι.⁷

Κίναδος: θηρίον· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ἰδίως δὲ Σικελιώτας φασὶ τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν.

Κίναϊδος: ἀσελγῆς· μαλακός.10

Κιναδισμόν: οἱ μὲν τὴν κίνησιν ἀποδιδοῦσιν· οἱ δὲ τὸν θησαυρισμὸν κίναθον καλοῦσιν.

Κιμβάζειν: στραγγεύεσθαι.⁸

Κίνδαξ: κίνδυνος.

Κίνδας:⁹ εὐκίνητος.15

Κινδαπός: ὄργανον ποιόν.

¹ Κιλλυκυριοί — καταβαλ. ² πανίστατοι

³ Κιλικιαῖνω ⁴ κικκιστοῦς

⁵ Accent. bis om. † Inc. σα, f. 40. c. 1.

⁶ Κιμώνια: ἐρείπια m. pr. Κιμώνεια corr. antiq.

⁷ σκευορεῖσθαι (q ex em. m. pr. pro v.)

⁸ Κινβάζειν: στραγγεύεσθαι.

⁹ I postea insertum.

Κίνδυνον¹ ἀναρρήψαι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

Κινδυνεύει: ἀντι τοῦ* ἐγγίζει.

20 **Κινεῖ**: οἷον ἐρεθίζει· λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὸ ἀροτριῶν· καὶ ἀκίνητον, τὴν ἀναροτριάτον.²

Κινησίας: ὄνομα κύριον· οὗτος ἐπὶ ἀσεβείαι καὶ παρανομίαι διαθρυλεῖτο· ἦν δὲ διδυραμβοποιός.

(167) **Κινύρα**:³ ὄργανον μουσικόν· ἢ κιθάρα.

Κινυρή: οἰκτρά· θρηνητική.⁴

Κινύρεσθαι: ὀδύρεσθαι.

Κίξας: τοὺς ἐν ὁδοῖ ληστὰς.

5 **Κίος**: νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσιᾶς ἐκάλεσεν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλὰς τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσι.

Κίρκον: ἰέρακα· ἢ οὐραν· ἢ κωκηλάτην.

10 **Κιρρόν**: πυρρόν· ἢ αἷμα τὸ ἀπὸ ζῶντος.

Κιρραῖον⁵ πεδῖον: Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν ἅσταδίους· ἔοικεν οὖν Λισχίνης Κίρραιον πεδῖον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει.

Κισσύβιον: ἐκ κισυβίνου ξύλου ποτήριον κυρίως.

15 **Κισθῆνη**: ὄρος τῆς Θρακίης.

** **Κίστη καὶ κοίτης**: ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται· ἢ ἱμάτια τανά· ἡγοῦν κιβώτια.

¹ κύβον minori caractere ex recensione superscriptum.

Person. Tum post λέγουσι litura et με ex emend.

² Inc. f. 40. c. 2.

² ἀναροτριάν

³ ε in litura.

⁴ Κινυρῆ primo. Tum θρηνητικά in -κη a B. [i. e. correctore antiquo] mutatum putat Porson. B. Mihi videtur primo fuisse -κη.

⁵ Accent. a corr. ant. Μοκ κίρραιον ab initio.

** Inc. f. 40. c. 3.

Κιστοφόρος: ἔδικεν δὲ τὰς κίστας ἱεράς εἶναι Διονύσου
καὶ ταῖν θεαῖν.

Κιστοφόρος: ἔνιοι δὲ μετὰ τοῦ σ γράφουσιν. 20

Κιχλισμός: ὁ λεπτός καὶ ἀκόλαστος γέλως.

Κιχόρεια: ² τὸ ἄγριον λάχανον Ἀριστοφάνης.

Κιχρᾶ: δανεῖζει.

Κίων: ³ ἢ ἐν τῷ στόματι σταφυλή. (168)

Κλᾶν ἄμπελον: τὸ τέμνειν.

Κλαγγή: ποιά τις φωνὴ ὄρνέου.

Κλαγγηδόν: μετὰ κραυγῆς.

Κλαιήσει: ὃ ἡμεῖς κλαίσει λέγομεν. 5

Κλαρώται: ⁴ μέτοικοι ὡς Μαριανδυνοὶ ἐν Ἡρακλείαι·
καὶ Εἰλωτες ἐν Λακεδαίμονι· καὶ ἐν Θετταλίαι Πιτέ-
σται· καὶ Κιλλικύριοι ἐν Συρακόσσαις.

Κλαστάσαι: κλάσαι· προῖέναι· ἢ παρατηρεῖν.

Κλανμυρῆται καὶ κλανμυριεῖται λέγουσιν· οὐ κλαίει καὶ ¹⁰
κλαίσει.

Κλέος: τὴν φαύλην δόξαν Ἀριστοφάνης.

Κληῖσαι: ⁵ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν· ^{*} οὐ κλεῖσαι· καὶ κληῖδα ⁶
οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης.

Κλειτοριάζειν: τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι τοῦ γυναικείου ¹⁵
αἰδοίου.

Κλειθροῖς: κλειδώμασιν.

Κλεινός: ἐνδοξος ἀπὸ τοῦ κλέους.

Κλεμμάδιον: κλεψιμαῖον.

Κλεπία: κλοπή. 20

Κλεπτόμενοι: ἀπατώμενοι.

¹ Κιχλισμός:

² Κιχόρεια primo.

³ Κίων primo.

⁴ Κλαρώται.

⁵ Κληῖσαι

^{*} Inc. σιν f. 40. c. 4.

⁶ ληῖδα m. pr. x sup. corr. ant.

Κλέπτος: φάριον.¹

Κλεψούμενος: λέγουσι τὸ ὑφαιρησόμενος.

Κλεψύδρα: κρήνη ἐν ἀκροπόλει οὕτως καλεῖται.

25 **Κλεψύδρα:** ὄργανον ἀατρολογικόν· ἐν ᾧ αἱ ὄραι μα-
τροῦνται.

(169) **Κλῆρος:** οὐσία ἢ λαχμὸς²· λέγεται κλῆρος· καὶ τὸ σύστη-
μα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων, κλῆρος καὶ ἡ κλη-
ρονομία· κλῆρος καὶ μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ οἱ κληροῦ-
5 χοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κα-
τέχοντες.

Κλῆρος Ἑρμοῦ: συνήθεια ἀρχαία· ἔβαλλον οἱ κληροῦν-
τες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν·
καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτα, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπο-
10 νέμοντες·* ἐλάγχχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν· Εὐριπίδης ἐν
Αἰόλοι μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

Κληδῶν: φήμη· μαντεία.

Κληροῦχοι: οἱ παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὰς πόλεις ἃς ἐ-
15 λάμβανον πέμπόμενοι εἰς τὸ διανεῖμαι τοὺς κλήρους ἐ-
κάστου· ἡ δὲ κληρουχία αὕτη διανομή τῆς χώρας ἦν.

Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὗς Ἀθηναῖοι ἐπεμπον ἐπὶ τὰς
πόλεις ἃς ἐλάμβανον· κλήρους ἐκάστοις διανεμόντας·
20 οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ· Δημοσθένης δὲ ἐν
τῷ περὶ τῶν συμμορίων κληρουχικὰ ἂν λέγοι³ τὰ τῶν
ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν, ἦντινα δήποτε κατὰ
κληρουχίαν· πῶς γάρ· οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιδη-
μοῦντα Ἀθήνησιν τριηραρχεῖν.⁴

25 **Κλητεῦσαι:** κοινῶς μὲν τὸ κλητῆρα δίκης γενέσθαι· ἰ-
(170) δίως δὲ ἐπὶ τῶν μαρτύρων λέγεται τὸ κλητεῦσαι· καὶ
ἐκκλητεῦσαι μετὰ τῆς προθέσεως, ὅτ' ἂν μὴ ὑπακούσωσι

¹ φορεῖον m. pr.

² λαχμὸς primo.

³ λέγη

* Ins. f. 41. c. 1.

⁴ -ἀρχην m. pr.

πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐφ' οἷς καλοῦνται· ἐπιτίμιον δὲ ἦν κατὰ τῶν ἀλόγων.

Κλητῆρες καὶ κλητεύειν:* καὶ κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, οἱ ὧν εἰς τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισὶν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινὰς ὡσπερ μάρτυρας τῆς προκλήσεως· κλητεύσαι δὲ ἔστιν τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος· λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων· ὅταν μὴ ὑπακούσῃς πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι· ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίου.

Κλητεύεις: μαρτυρεῖς.

Κλητῆρες: οἱ μαρτυροῦντες τοῖς προσκαλουμένοις δίκην 15 τινά· οὗτοι δὲ ἦσαν δύο.

Κλιμακίζειν: σκελλεῖν καὶ διαστρέφειν· ἔστιν γὰρ τι καὶ βασανιστικὸν ὄργανον, κλίμαξ καλούμενον· ὃ τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων διαστρέφει.

Κλιμακίζειν: μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου 20 εἰσηγορίᾳ λέγων· οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους· ἔστι δὲ οἶον παράγει καὶ διαστρέφει· ἕως ἀπὸ τῆς κλίμακος ἐρημένου τοῦ ὀνόματος· ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν † διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. 25

Κλιμάζει: Δείναρχος· ὅτ' ἂν οὖν κλιμάξῃ καὶ παράγῃ (171) τοὺς νόμους· ἀντὶ τοῦ παρακλίνη καὶ τρέπῃ·² μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζειν ἀντὶ τοῦ θλίβειν καὶ βιάζεται.

Κλιμακτῆρας:² οὗς ἐνιοὶ βασμοὺς λέγουσι τῶν κλιμάκων. 5

Κλίνη ἀμφικέφαλος: ἣ ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀνάκλιτρον.

* Inc. f. 41. c. 2.

† Inc. κόν. f. 41. c. 3.

¹ Indic. pro subunct. quater, tum de δη G. Dein in θλίβειν, * delet corrector; judice Porson. B.

² Κλιμακτῆρας

Κλινίς: κλίνη βραχεία· οἶον ἢ τε παράβυστος καὶ ἡ ἐπι-
10 τῶ ζεύγει τοῦ ἑνυμφίου καὶ τῆς νύμφης τιθεμένη.²

Κλιντήρ: εἶδος φορέλου· ἔστιν δὲ καὶ κλινοκαθέδριον.

Κλιντηρίδειον: κλινίδιον.

Κλισιάδες: αἱ μεγάλαι θύραι τῆς αὐλῆς· δι' ὧν ζεύγος
15 εἰσελαύνεται· καλοῦνται δὲ οὕτως διὰ τὸ κεκλεισθαι
κατὰ τὸ πλεῖστον.

Κλινοπετῆ: τὸν κληνήρη² λέγουσιν.

Κλισιάδες: θύραι δίπτυχαι ἢ σκηναί, καὶ κλισία, ἡ
σκηνή.

Κλίσσις: ἡ πρόσκλισις·³ παραγγελία εἰς κρίσιν· οὕτω Δη-
20 μοσθένης.

* **Κλίτος:** μέρος.

Κλοιός: περιτραχήλιος⁴ δεσμός.

Κλόνος: θόρυβος· τάραχος· ἢ στρόφος.

(172) **Κλοκαί:** παραλογισμοί.

Κλυδώνιον: τὸν κλύδωνα λέγουσιν.

Κλυδώνιον: κῆμα καὶ κλύδωνα ἄμφω· Θουκυδίδης β' καὶ
5 τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν.

Κλύει: ἀκούει.

Κλύθι: ἐπάκουσον.

Κλύτος:⁵ δόξα.

10 **Κλώζειν:** ἐκβάλλειν τῇ γλώσσει ἠχοῦντα· καὶ κλωγμὸν
τὴν φωνὴν ἔλεγον ταύτην· ὑποσύροντες γὰρ τὴν γλῶτ-
ταν καὶ κλῆσσοντες τὸν οὐρανίσκον, ποιὸν ἦχον ἀπατέ-
λουν.

Κλώθει: κατασπαῖ· ἐπιμερῖζει.

Κλώϊος: ὁ δεσμός.

¹ Sic. ² Κλινοπέτη et κληνήρη primo.

³ πρόσκλισις corrector; e m. pr. * Inc. f. 41. c. 4.

⁴ Inter περι et τρ tres litt. deletae.

⁵ Accent. om. m. pr. κλυτός fecit corr. antiq.

- Κλωπᾶσθαι*: ἐπιθυμεῖν καὶ τὸ λάθρα. 15
Κλωπωμένη: ἐφιεμένη ἐπιθυμοῦσα.
Κλωστῆρα: ἐκκεκλωσμένον.
Κλωῖψ: κλέπτῃς.
Κνάπτοντες: καταξύνοντες κατακεντουῖντες.
Κνάφος: ἡ γραφικὴ ξκανθα.* 20
Κνάφος: ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον· δι' οὗ τοὺς
 βασανίζομένους πτείνουσιν· ὅμοιον δὲ ἐστὶ κναφικῶϊ
 κτενί.
Κνεόμενον: καταπονούμενον.
Κνήψ:¹ εἶδος μύρμηκος. 25
Κνεφαῖος: σκοτεινός.
Κνέφαλον: τύλη. (173)
Κνέφας: σκότος· νύξ.
Κνέφος: σκότος.
Κνέρον: φυτὸν θαμνώδες ἐπιτήδειον εἰς κάθαρσιν· ὡ² 5
 καὶ ἰατροὶ χρῶνται· ὅτε δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
Κνημία:³ τὰ ἐν τοῖς θρόνοις καὶ τροχοῖς διερείσματα·
 καὶ πληγαὶ ἐν κνήμαις· καὶ τὸ κνημιοπαχές ξύλον, ὡς
 Ἀριστοφάνης.
Κνήζων: λυκῶν ἢ τέμνων. 10
Κνησιῶντα: ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κναῖσθαι.
Κνηκίδας: ὡς ἡμεῖς, τὰς τὸν χειμῶνα σημαίνουσας κε-
 φέλας.
*Κνηστὰ*⁴ λάχανα: συγκοκτὰ.
Κνοιθιδεύς: ὄρος τῆς Ἀττικῆς. 15
Κνοῦς: τὸ⁵ πρὸς τῷ ἄκρῳ ἄξονι τοῦ τροχοῦ.

* Inc. κανθα f. 42. c. 1.

¹ Post v, lit. erasa, i. e. Κνήψ erat. Tum μῆρμηκος primo.

² ὁ m. pr. ³ Accent. om.

⁴ Κνηστὰ primo; et distinguit Κνηστὰ: λ. α.

⁵ Κνοῦς: τῷ

Κνύειν: ξύειν και οίοναί θεῖν¹. Μένανδρος.

* Κνώδων: ² ἡ ἀκμή τοῦ ξίφους.

Κνίσσαισιν: ³ ἀναθυμιάσεσιν.

20 Κνίσσης: ³ λίπους ἢ ἀναθυμιάσεως.

Κνυζόμενον: ⁴ στένοντα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων.

Κνύψ: ζωύφιον· τὸ τοῦ κνικός⁵ ἢ γενικῆ μετέστη εἰς εὐθεϊαν και σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.

(174) Κνώδαλον: ζωῖον μικρὸν· θηρίον· κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον· ποτὲ δὲ τὸ χερσαῖον.

Κόγχη: ⁶ ἡ κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα.

5 Κόγχην: τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· και κόγχης ἄξιον· τὸ οὐδενὸς ἄξιον· και κόγχην διελεῖν· ἐπὶ τῶν ραιδίων.

Κόθορνος: ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον.

Κοῖλον: βαθύ.

10 Κοῖλα: τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν· και οἶον ἐπὶ τοῦ προσώπου μήλα.

Κοινὰ τὰ φίλων: Τιμαῖος φησὶν⁷ ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθεν τοὺς ταύτην κατοικοῦντας ἀδιάνεμητα κεκτῆσθαι· κέχρηται** τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς.

15 Κοινόν⁸ γραμματεῖον και ληξιαρχικόν: τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς φράτορας και γεννητάς· τὸ δὲ ληξιαρχικόν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι.

¹ οἶον εἰθεῖν vel εἰ θεῖν m. pr.

* Inc. f. 42. c. 2.

² Κνώδων m. pr.

³ Κνίσεις et Κνίσσης

⁴ ζό m. pr.

⁵ Hic dist. G.

⁶ Om. ἢ

** Inc. ται f. 42. c. 3.

⁷ φασὶν

⁸ Dist. Κοινόν:

Κοίθουρον: κρηνη· εἶρηται δὲ, ὅτι κεύθει τὴν οὐρανόν· 20
ἢ ὅτι ἀνεγυρῶν.

Κοινοῖον: κορνείον.

Κοινολογία: κοιτὴ διάλεκτος.

Κοίρανος: βασιλεὺς ἄρχων.

Κοινωνικόν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κοι- 25
νωνικούς λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμον-
τας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν κατῆρ ἐδύνατο λειτουργεῖν (175)
οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἓνα τριηραρχεῖν¹
οὐκ ἐξήρκουν· τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἐκουσίαν κοι-
νωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τιγὸς ἄλλου· ὧν ἕκα-
στος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τμήμα τῆς κοινῆς οὐσίας. 5

Κοῖτος: κοίμημα.

Κόγχη: χήμη· σπανίως λέγεται χήμη.

Κοάλεμος: ἡλίθιος· φλύαρος.²

Κόβαλος: ἡ προσκοίητος* καὶ σὺν ἀπάτῃ παιδιὰ³ κο-
βαλεία ἐκαλεῖτο· καὶ κόβαλος ὁ ταύτη χρώμενος. 10

Κόβαλος: πανούργος· ἀπατεῶν⁴ ἢ τωθαστής.

Κοβαλεία: οὕτως ἐλέγετο ἡ προσκοίητος μετὰ ἀπάτης
παιδιὰ· καὶ κόβαλος ὁ ταύτη χρώμενος· εἴκειν δὲ 15
συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· Φιλόχορος⁵ β' Ἀτθίδος·
οὐ γὰρ, ὃ⁶ ἐνιοὶ λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβα-
λον⁷ γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον· Ἀριστοτέλης
δὲ ἐν ζ' ζῶων ἱστορίας τὸν ὦτον φησὶν κόβαλον καὶ
μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἀλλοσεσθαι. 20

Κόβατρα: κοβαλεύματα.

¹ - ἀρχην

² Primo ἡλιθιοφλ. sed θισ fecit m. pr.

* Inc. f. 42. c. 4.

³ παιδεία, ut videtur, m. pr.

⁴ - μων τῷ βωμολόχῳ· φιλόχωρος m. pr. τὸν ἀτθίδος

⁶ ὁ om.

⁷ βωμολόχον τ. κ. πολεβόν

Καθομή:¹ ὄνομα Θεραπειῆς.

(176) **Κόδρους:** τοὺς ἀρχαίους.

Κοδομαῦτριάι: αἰ φεύγουσαι καὶ ἐν ἰκνωῖ ἀναστραφόμεναι.

Κοδράντης: τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο.

⁶ **Κόδορνος:** ὑπόδημα ἀρχαῖον κοινὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· ταυτὸν ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἐφαρμόττον.

Κοθύλη: καὶ Κυθήριοι· καὶ Κυθαθῆναι· δῆμος Πανδίωνος.

¹⁰ **Κοθωκίδαί:** δῆμος Οἰνηίδος.²

Κοικύλλειν: περιβλέ(πειν). ****³

* **Κρατηρίζων:** οἶνον ἐν κρατῆρι κερνῶν· ἢ ἀπὸ κρατήρων ἐν τοῖς μυστηρίοις σπένδων.⁴

Κραναλλίδαί:⁵ ἢ Κραγαλλίδαί: ἢ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρας χώρα.

¹⁵ **Κραυγασμός:** καὶ κραυγάζειν: κραυγὰς λέγουσι τὰς μαρτυρίας τῶν ἐκαίνων· ἄς καὶ βοὰς καλοῦσιν.

Κραυγή: νόσημα παιδίων.

Κραυμυρίζεται: ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς λέγεται.

²⁰ **Κραυρόν:** ψαφαρόν· καπυρόν· ξηρόν· καὶ κραυρότερον· (177) εὐθραυστότερον,⁶ σκληρότερον· κραύρα δὲ καὶ ἡ τῶν σπῶν νόσος, ἰσχυρά τις οὖσα· ὡς Ἀριστοτέλης.

Κρέας: τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγωι ἐπανάρυμα· καὶ τὸ σῶμα· — τὴν περὶ τῶν κρεῶν: ὁ δὲ Ἰβλὼν γράφει τὴν περὶ τῶν

¹ Accent. om.

² οἰηίδος

³ Desinit fol. περιβλε. Porsonus: „Desunt quatuor folia.

Vide Etym. p. 529, 50.“

* Inc. f. 43. c. 1.

⁴ σπυῖδων ut videtur, certe ev, m. pr.

⁵ Litera inter av et a statim, ut videtur, deleta. Κραυγ scripturus fuisse videtur.

⁶ εὐθραστ.

νεκρῶν· τῶν ἐν Ἀργινοῦσαις¹ ἀτάφων, ὑπὲρ ὧν ἀνη-5
ρέθησαν οἱ στρατηγοί.

Κρηίων· βασιλεὺς ἢ ἄρχων· κρατῶν μεγάλης.

Κρείττονες· οἱ ἤρωες· δοκοῦσι δὲ κακωτικοί εἶναι· δι' ὃ
καὶ οἱ τὰ ἠρώα παριόντες σιωπῶσιν.

Κρεμβαλιάζειν· ἐλεφαντίνοις τιαί κροταλλίζειν. 10

Κρέξ· ἀντὶ τοῦ ἀλαζῶν· * οὕτως Εὐκόλις.

Κρεόφυλος· Πολιτείας Ι· ὁ γὰρ Κρεόφυλος, ὃ Σάκρατες,
ἴσως ὁ τοῦ Ὀμήρου ἑταῖρος· τοῦτον τινὲς καὶ διδάσκα-
λον Ὀμήρου λέγουσι γεγονέναι· καὶ ἔστιν αὐτοῦ ποιή-
μα Οἰχαλλίας ἄλωσις· ἀρχαῖος μὲν οὖν ἔστι· νεώτερος 15
δὲ ἔκανῶς Ὀμήρου.

Κρεῦσις· ἀντὶ τοῦ παραλογισμός.

Κρήγυον· ἀληθές· ἀγαθόν.

Κρήδεμνον· κεφαλοδέσμιον ἢ μαφόριον.

Κρημνοί· ἐξέχοντες τόποι. 20

Κρημνοκοπεῖν· κομπάζειν· ἀλαζονεύεσθαι.

Κρηνοφύλαξ· λέων χαλκοῦς ἐπὶ κρήνης· δι' οὗ τὸ ὕδωρ
ἐφέρετο· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν.

Κρηπίς· θεμέλιος· ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα.

Κρηπίς· τόπος Ἀθήνησιν· οὕτω Φιλόχορος.² 25

Κρησέρα· ὀθόνιον ἀραιόν· εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τὰ ἄλευρα
σῆθουσιν· κατασκευάζουσι δὲ ἔνιοι καὶ ἔρεᾶ· καλεῖται
δὲ τι καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων,³ ὃ θηρεύουσι τὰς ἀφύας. (178)

Κρησαι· καταχέαι· καὶ ἐπικρησαμένη· ** καταχεαμένη.

Κρησφύγετα·⁴ τὰ πρὸς τοὺς χαιμῶνας στεγνά⁵ καὶ ὄχθυ-5
ρώματα· οἱ δὲ φασὶν ὅτι Κρητες τοὺς νησιώτας ἅμα

¹ v bis.

* Inc. f. 43. c. 2.

² φιλόχορος

³ ἀλιέων

** Inc. κρησαμένη f. 43. c. 3.

⁴ Nescio an - ται m. pr.

⁵ στενά

- Μίνωι τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς σπή-
λαια τινά· ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.
- 10 Κρητήριον: ἐπίχυσις· ἐπικρῆσαι δέ, ἀντὶ τῶν καταχέαι.
Κρητίζειν: τὸ ψεύδεσθαι· Ἴδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπίς τὸν
ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον
αὐτῷ ἐξείλατο.
- 15 Κρητίδαι: μάντις ἀπὸ Κρήτης.
Κρητικόν: μέλος τί καὶ ρυθμὸς.
Κρητικόν: βραχὺ ἱμάτιον· οὕτως Εὐκόλις· — οὐ πάνυ
ταχὺ· Ῥίνας ἐμοὶ τοῦτ', ἀναβαλεῖ¹ τὸ Κρητικόν.
Κριάδδμεν: τὸ γελᾶν Βοιωτοί.
- 20 Κρίβανον: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οἷον κριθῶν βαῦνον·
τοῦτέστιν² κάμινον.
Κρίζει: τρίζει ἀπαχθῆς καὶ μιαρὸν.
Κρινάμενος: ἐπιλεξάμενος.
- (179)* Κριὸν ἀσελγοκέρων: τὸν Ἀθήνησι χαλκοῦν· κυρίττον-
τα· καὶ ὑβρίζοντα κέραςιν.
- Κριθώτη:³ πόλις τῶν ἐν Χερρονησίῳ⁴ κατοικισθεῖσα
ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενο-
5 μένων.
Κριὸς τροφεῖα⁵ ἀπέτισεν: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων
ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσιν.
Κριωεύς: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριωῶ.⁶
Κριοῦ διακονία: παρὰ τὴν παροιμίαν· κριὸς τὰ τρο-
10 φεῖα·⁷ κυρίττει⁸ γὰρ τοὺς τρέφοντας.
- Κρίσσαμις: Κωῖος· οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τούτω
φασὶν ἔγχελιν τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀρπάζειν·

¹ τοῦτο· ἀναβάλλει G. τοῦτο, (sic) Porsonus; quem morem interdum in ejus adversariis servatum memini.

² Sic, atque ita alibi.

* Inc. f. 43. c. 4.

³ Κριθόνη

⁴ v bis ut hic.

⁵ τρέφια et ἐπὶ τὰς m. pr.

⁶ Acc. om. m. pr. ὦ corr.

⁷ τροφια (primo ὁ)

⁸ κηρύττει, Emend. recentiss.

καὶ τὸν Κρίσσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν φαινομένην δὲ αὐτῷ
 ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντί- 15
 σατα, παγγενεὶ ἀπολέσθαι.

Κρίσεως: δοκιμασίας· ἀκολουθίας.

Κρίσις: ἐξέτασις· ψῆφος· βάσανος.

Κριτός: ἐπίλεκτος.

Κροαίων: τοῖς ποσὶ κροῖων ἢ ἐπιθυμιῶν.

Κρόκαι: ψῆφοι παραθαλάσσιοι. †

20

(**Κρατίκλη:**)²

Κρόκην νήθειν λέγουσιν· καὶ² καθ' ὅλου δὲ πᾶν τὸ εἰς(180)
 λεπτὸν ἀγόμενον νῆμα ἐκάλουν· ὄθεν καὶ τὰ μηρύ-
 ματα νήματα λέγουσιν, ὡς Ὀμηρος· Νήματος³ ἀσκη-
 τοῖο βεβυσμένον· καὶ Εὐριπίδης.

Κρόνια: ἑορτὴ Κρόνου καὶ μητρὸς τῶν θεῶν.

5

Κρόκη: ροδάκη.

Κροκοῦν: οἱ μύσται ὡς φασὶ κρόκη τὴν δεξιὰν χεῖρα
 καὶ τὸν πόδα ἀναδοῦνται· καὶ λέγεται τοῦτο κροκοῦν·
 οἱ δὲ ὅτι ἐνίοτε κρόκωι καθαίρονται.

Κρόσσας: κλιμαχίδας.

10

Κροτάλλειν: οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κρο-
 τάλον τῆς κραταλιώσεως, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κω-
 μικός περὶ τῆς Ἰψικύλης⁴ λέγων.

Κρονικώτερα:⁵ ἀρχαιότερα· μωρότερα.

Κροτήσατε: ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν.

15

Κρότῳνος:⁶ τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου δέχεσθαι· τὸ γὰρ
 εἶναι πάντοθεν ὁμοιον καὶ μῆδεμίαν ἔχειν διακοπήν,

† Inc. σοι f. 44. c. 1.

² A B. [correctore antiquo] vel paulo. recentiore m.

Porson. B.

³ καὶ bis, et mox μηρήματα

⁴ μα bis, et primo ἀσκητοῖο, ni fallor.

⁵ Primo ὑψ η. Scalpello factum ι.

⁶ -ότερα

⁶ Κρότῳνος: τ. δὲ

ἀλλ' εἶναι ὁμαλός· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν ὑγι-
έστερος ¹ κρότωνος.

20* Κροτώνων: κυνείων φθειρῶν.

Κρουπέξαι: ξύλινα ὑπόδηματα, ἐν οἷς τὰς ἐλαίας ἐπά-
τουν· οἱ δὲ κρόταλον, ὃ ἐπαποφοῦσιν οἱ αὐληταί· τὸ
βάταλον.

Κρουσὰ γράμματα: τὰ ἀπὸ ² τοῦ παρακρούεσθαι καὶ
25 μὴ εὐθέως λέγειν.

(181) Κρουσιδημῶν: ἀντὶ τοῦ κρουσιμετρῶν.

Κρουσιμετεῖν: φάτως μετεῖν.

Κροῦσεις: ἀναλογισμός.

Κρύβδην: λαθραίως.

5 Κρυψίνους: δόλιος· πανοῦργος.

Κρώβυλος: ³ πλέγμα τριχῶν εἰς ἄξυ λήγον· ἐκαλεῖτο δὲ
τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν· κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορ-
πιος δὲ ἐπὶ παιδῶν· καὶ Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀνα-
δούμενοι.

10 Κρώβυλος: ⁴ κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυ-
δίδην.

Κρώβυλος: ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων.

Κρωβύλου ζευγος: ἐπὶ πονηρῶν· ἀπὸ πορνοβοσκοῦ δύο
κόρνas ἔχοντος.

15 Κρώζει: ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει. ⁵

* Κρωνεῖα: ⁴ δῆμος Λεοντίδος.

Κτηδόνες: ⁶ τριόδοι ἰχθύες· καὶ θηρίδια· καὶ ἐπ' εὐ-
θείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Κτηματίτην: τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα· οὕτως Λυ-
20 κούργος.

¹ ὑγιαστερος

² Κρους: τὰ γ. ἀπο

⁴ Accent. om. bis.

* Inc. f. 44. c. 3.

* Inc. f. 44. c. 2. Κροτωνῶν (sic)

³ Κρωβύλος

⁵ κράξη

⁶ Accent. om. et ες in litura, ej. m.

Κτίλος: ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Κτησίλου Διός: τὸν κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις² ἰδρύνοντο.

Κτησιφῶν: εἰς τῶν δέκα πρέσβων τῶν μετὰ Δημισθέ-
ρους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων· ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ²⁵
τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθέ-(182)
ναι· καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ.

Κυάδος: ἀνκλητήριον· μέτρον ὑγρὸν ὀγκιῶν δύο.

Κυαμεῦσαι: κυάμωι ψηφοφορῆσαι· οἳ ἐχρῶντο οἱ βου-5
λευταί.

Κυαμοτρῶξ:² ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ψήφοις κυάμου.

Κυαμίτης: ἡρώος³ ἦν ὄνομα κύριον· ἴσως δὲ ἐξ ἐπα-
νυμίας τῶν κυάμων, δι' ὅτι παρ' αὐτῷ ἐκληροῦντο οἱ
κυαμίται ἄρχοντες· ἢ ὅτι ὁ κύαμος ἐπιπράσκατο παρ'¹⁰
αὐτῷ.

Κυάμω λαχεῖν:⁴ νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἄρχοντας τινὰς*
κυάμωι κληροῦν.

Κυανέοι: μέλανες.

Κυανοχαίτης: μελάνθριξ· πορφυρόθριξ· Ποσειδῶν. 15

Κύβεθρον: θήκη μελασῶν.

Κυβεία: πανουργία.

Κυβεία: ἐπὶ τῶν παραβόλων πραγμάτων ἔλεγον.

Κυβηβᾶν: μαίνεσθαι· ἐνθουσιᾶν.

Κυβήβος: ὁ καταχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· Θεοφό-20
ρητος· Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνός⁵ ἐν τῇ πρώτῃ τὴν
Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην λέγεσθαι.

Κυβευτήν:⁶ τὸν περὶ ἀργύρου κυβεύοντα.

² ταμείοις

² μό primo; ὡς corrector. Tum primo κυαμον, sed statim mut.

³ ἡρώιος

⁴ Κυαμολαχεῖν m. pr.

* Inc. νᾶς-f. 44. c. 4.

⁵ -ινός

⁶ v alterum in litura.

(183) *Κύβητον*: *Κρατῖνος Θράτταις τὸν θεοφόρητον*.¹ *Ἰωνες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον οὕτως Σιμωνίδης.*

Κυβήλαιαι: *πελεκῆσαι*. *κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς.*

5 *Κύβηλις*: *μάχαιρα ἢ τοὺς βοῦς τραχηλοκοπεῖ.*

Κύβηλις: *ἀγγεῖον περαματοῦν ὡς πυξίς.*

Κύβηλος: *τυρόκνηστις.*

Κυβησιόδα:² *ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν ἢ κατὰ νότου.*

Κύβηττον: *Ἰωνες τὸ ἄκρον* τοῦ ἀγκῶνος οὕτως*³

10 *Ἐπίχαρμος.*

Κύβοι: *πλάσεις τινὲς ἄρτων οὕτως Εὐπόλις.*⁴

Κύβος: *πᾶν τετράγωνον.*

Κυδαῖσθαι: *λοιδορεῖσθαι.*

Κυδαθηναίους:⁵ *δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ ἀπὸ*

15 *δήμῳ τῆς Ἀττικῆς.*

Κυδοιοκαῖν:⁶ *ταράσσειν.*

Κύδαροι: *πλοιάρια ἅττα παρ' Ἀντιφάνει⁷ τὸ ὄνομα.*

Κυδαγίται: *δῆμος τῆς Λιγηίδος φυλῆς.*

Κυδάλιμον: *ἐνδοξον τίμιον εὐπρεπές.*

20 *Κυδοιμός*:⁸ *θόρυβος τάραχος.*

Κύδιστος: *ἐνδοξος.*

(184) *Κύδος*:⁹ *λοιδορία ἀρσενικῶς καὶ παροιμία κίδου δίκην ὀφείλειν (ἐπὶ τῶν)¹⁰ συκοφαντησάντων.*

Κύδος:⁹ *γαῦρος δύναμις δόξα φήμη.*

• *Κυεῖ*: *γεννᾷ.*

¹ θεοφραστον

² Κυβησιόδα.

³ Inc. κρον f. 45. c. 1.

³ οὐ (pro οὐ scil.)

⁴ ἐπίχαρμος sed *sup* statim in marg.

⁵ -ένος m. pr.

⁶ *Κυδοιοκαῖν* ut videtur primo; o a m. pr. insertum, et i crasum ante v.

⁷ ἄ ex em.

⁸ Κοιδιμός m. pr.

⁹ Accent. om. bis.

¹⁰ s. τ. om.

- Κύειν:** τὴν ἐν γαστρὶ ἔχουσαν λέγουσιν. 5
- Κυζικηνοί:**¹ στατήρες: οἱ καλοὶ μητέρα θεῶν ἔχοντες.
- Κυζηθμός:**² ἡ ἀσαφής τῶν κυνῶν βοή.
- Κυθέρεια:**³ οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσίοδος φησὶν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ καυθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα,* ὃν κᾶσιν ἐφίησιν· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν 10 δύναμιν.
- Κυθήριος:** Κυθηρὸν δῆμος τῆς Πανδιονίδος.
- Κύθνιοι:** Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων.
- Κυκᾶ:** ταραττεῖ.
- Κυκᾶν:** ταραττεῖν⁴ τὰ ἄλφιστα. 15
- Κυκεῶν:** πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κινώμετον.
- Κυκήθρα:** ταραχὴ· συμφορὰ· σκυθρωπότης.
- Κίκλα:** τροχοὺς.
- Κυκλάμνος:**⁵ ὁ τῆς κομάρου καρπός· ὃν οἱ πλεῖστοι φαγόντες κεφαλαλοῦντες διατελοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ 20 ἕτερον ταῖς ῥαφανῖσι κυκλωιδές.
- Κυκλήσομεν:** ἀναζεύσομεν.
- Κυκλόβορος:** ποταμός τῆς Ἀττικῆς.
- Κύκλιον χορόν:** ὃν Ἀρσίων ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστησαν. (185)
- Κύκλοι:** κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐκωλοῦντο τινές· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλου περιεστάναι τοὺς πωλουμένους. 5
- Κυκλοφορεῖται:** κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται.
- Κύκλωπες:** ἄγριοι ἄνθρωποι.
- Κύκνοι:** τὸ μὲν ζωῖον† δῆλον· ἔστιν δὲ καὶ εἶδος πλοίου.

¹ Κυζικηνοί: στ. m. pr.

² Κυζηθμός in Κυθηθμός mut. corrector.

³ Κυθέρεια m. pr. * Inc. ρωτα f. 45. c. 2.

⁴ ei in litura.

⁵ Post μ litura, et accentus in α, correctoris.

† Inc. f. 46. c. 3.

10 ἴσως ὅτι κύκνος κατὰ τῆς πρώρας τῆς νεῶς ἐκτετύ-
πωτο ἐπισήμου ἕνεκα.

Κυκώμενος: ταραττόμενος.

Κύλα: ¹ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέρη· καὶ κυλοῖ-
διαῖν ἐπειδὴν οἰδῆ ταῦτα.

Κυλάραβις: ² γυμνάσιον ἐν Ἄργει· ἀπὸ Κυλαράβωσ
15 τενός.

Κυλινδεῖ: κυλίει· ἐπιφέρει.

Κύλιξ: φιάλη· ποτήριον.

Κυλιχνίδα: ³ τὴν ἰατρικὴν κυξίδα· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν
λιβανώτιδα.

20 Κυλλήστεις: ⁴ τοὺς ὀξεῖς ἄρτους Αἰγύπτιοι.

Κυλλοῦ πήραν: ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ἰμηττῶϊ, ἐν
οἷ ἱερὸν Ἀφροδίτης· καὶ κρήνη ἐξ ἧς αἱ πιούσαι εὐ-
τοκοῦσι· καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται· Κρατῖνος δὲ
(186) ἐν Μαλθακοῖς καλιὰν αὐτὴν φησίν· ⁵ οἱ δὲ κολλοπή-
ραν· τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βια-
ζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως.

Κυλοιδιαῖν: ⁶ τὸ τὰ κύλα ⁷ οἰδεῖν ἐκ μέθης· κύλα ⁷ δὲ
5 λέγεται τὰ ὑποκάτω τοῦ κάτω βλεφάρου· ἃ ἡμεῖς
ὕπωμα καλοῦμεν.

* Κῦμα: τὸ κυούμενον.

Κυμαίνει: ταράσσει.

Κυμάτια: αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιούσιν.

10 Κῦμβαχος: ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

¹ Κοῖλα: tum κυλιδιαῖν m. pr. κυλλοιδιαῖν corr.

² Accent. om. tum κυλαβάρωσ primo sed mut. m. pr.

⁵ Accent. om. m. pr. λί corr.

⁴ Κυλληπεῖς (accent. correctoris potius.)

⁵ κ. α. φ. addit ex recens. A. [m. pr.] Porson. B. Imo
forsan corrector. Post κολλοπήραν (sic) deest semiversus.

⁶ Κοιυδιαῖν m. pr. Κυλλοιδιαῖν corr.

⁷ κοῖλα bis.

* Inc. f. 45. c. 4.

Κύμβιον: είδος τῆς ἐπιπόματος ἐλίμνης καὶ στενὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ κλόϊω, ὃ καλεῖται κύμβη.

Κύμβηκα: τὸν κύαμον λέγουσιν.

Κύμινον: ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος. 15

Κύνε: ποικίλα δοκεῖ πρώτος ὀνομάσαι Σωκράτης.

Κυνᾶς: τὰς περικεφαλαίας ἦτοι τὰς ἀπὸ κυνῶν δερμάτων γιγνομένης ἢ ἀπὸ Κυνὸς τινὸς κατασκευάσασθαι τὰς πρώτου μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νε-

αίρας αὐτῶς οἱ τὰς κυνᾶς εὐς Βριωτίας ἔχοντες. 20

Κυνή: περικεφαλαία.

Κυναλώπιχα: τὸν Φιλόστρατον.

(187)

Κυνῆ Βριωτία: ἐκεῖ ἐκεῖ καλῶς γίνονται αἱ κύρες.

Κύνβη: κλόϊου είδος Σοφοκλῆς.

Κυνηδόν: ὡς κύων.

Κυνηδόν: καὶ τὸ χαμαὶ συνουσιάζειν καὶ τὸ μὴ ἀπολύεσθαι συμπλακέντας.

Κύνειος: Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος ὃν ἰδρύσατο Κύνης Ἀπόλλωνος καὶ Ἡερηθίας νύμφης ὡς Σωκράτης ἐν ἐβ. θεμέτης τῆς Λησεὺς τὰ βρέφη δὲ κυνῶν ἀρπασθῆναι τοῦ κνύζειν τοὺς γὰρ αἰσθημένους πίκας καὶ κοιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρὶ ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Τμηταῖ ἀπὸ τῶν κυνῶν Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν Θυσσιῶν οὕτω γράφει τὸ δὲ Πηνήγιον ἔστιν Ἀπόλλωνος ἱερὸν Κυνεῖου τὸ ἐκροσθῆς θυννείου γινόμενον τοῦτο δὲ ἔστι τὸ θυννείον καὶ αἰσι καὶ γίνεται πρόσσδος μεγάλη ταύτην ἢ πάσαι

¹ Ἀποσεν. sm. τιμὴ ἢ νόμον α.

² Sic. Κύνειος τῆς πρ. ἀπὸ κλύει. 11

³ πρῶ ms. (Primo videtur πρῶ.)

⁴ σιωπᾶς Κυνεῖη

⁵ Inc. f. 46. c. 1. ὁμηγεῖται πρῶτον (ἐκροσθῆς)

⁶ ἀλήσει m. pr. ἀλήσις σαττ.

εἰς θυσίαν καταχωρεῖται καὶ Ἀπόλλωνι καὶ Κυνηθείῳ
Ἀλφειῶν Δημήτριος ὁ βασιλεὺς.

20 Κύννα: κόρης ὄνομα.

Κυνίδαί: γένος τι Ἀθηναίους οὕτω καλούμενον.

Κυνόσαργες: ἐν τί τῶν παρ' Ἀθηναίους γυμνασίων τὸ
Κυνόσαργες.

Κυνόσαργες: τόπος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίους καὶ ἱερὸν Ἡ-
25 ρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην † Δίδυμος ἢ Ἀθη-
(188) ναίος. ἔθνην ἐν τῇ ἐστίναι· εἶτα κύων λευκὸς παρῶν
ἤρκασεν τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· ὃ δὲ
περιδεῆς ἦν· ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι εἰς ἐπιπνον
6 τὸν τόπον, αὐτὸ ἱερεῖον ἀπέθετο ὁ κύων, Ἡρακλέους
βωμὸν ὀφείλει ιδρύσασθαι· ὅθεν ἐλήθη Κυνόσαργες·
ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ κότος εἶναι, διὰ
τοῦτο ἐκεῖ σὲ γάθου ἀταλοῦντο, σὲ μῆτε πρὸς πατρός
μῆτε πρὸς μητρός πολιταί.

Κυνοδέσμη: δερμάτιον ἂν τὰς ἀεροκοσθίας ἀποδύειν.
10 σὲ περὶ τὰς ἀποδύσεις ἀσχημοκούντες.

Κυνοκέφαλον: ἐν τοῖς δύο ἄλλ' λέγουσιν· οὕτως Ἀριστο-
τέλης.

Κυνορασταί: κρότωνες· οἱ τῶν κυκῶν ἐπὶ αἵμα ἐπιπί-
15 λοντες.*

15 Κυνοστίρα: φωνὴ Λακωνικὴ καὶ ἄκρα Μαραθίωνος.

Κυνοφθαλμίζεται: ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

Κυνοπίς: ἀναιδής.

20 Κυνοκίδος: ἀναιδοῦς.

Κυνοῦχος: βαλάντιον ἢ θύλακος.

20 Κυντερώτατα: καὶ κυνταρτάτα λέγουσιν. Ἡρόδοτος

Παρμενίσκῳ· Ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυνταρώτατα*

† Inc. αὐτήν f. 46. c. 2.

* Κυνορασταία ἐπὶ ἐπιπίλκοντες. sed π medium forsitan π doct.
τὸ

* Inc. τάρτατα f. 46. a. 5.

Φερικράτης Ἀθήροις — ἔπειτα (καὶ ²) ἕτερα Τούτων ,
 ποιῶντα πολλὰ κυντερότερα ³ καὶ Αἰσχύλος.

Κύος: κῆμα.

25

Κυκάσις: ³ ἔνδυμα γυναικίον.

(189)

Κύκελλον: κισσύβιον· ποτήριον.

Κύπερον: ὄμορον.

Κυπρῖζουσαι: ἀνδούσαι.

Κυπρόδεμις: ὄνομα κύριον· ὃν κατέστησεν Τιγράτης 5
 φρούραρχον ⁴ Σάμου, βασιλέως ὑπαρχον.

Κυπτάζουσιν: στραγγεύονται. ⁵ ἢ διὰ μικρολογίαν περὶ
 τὰ βραχύτατα ἀσχολοῦνται.

Κυρβασίαν: κεφαλὴν ἀλέκτορος.

Κυρβασία: τιάρα· ἢ οἱ μὲν βασιλεῖς ὄρθῃ ἐχρῶντο· 10
 οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπιτεκλιμένη ⁶ καὶ περικεφαλαίας εἰ-
 δος καὶ πῖλον.

Κύρβεις: τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἔγγεγραμ-
 μένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι (δὲ) ⁷ λίθους ὄρθους
 ἑστῶτας· ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι· 15
 ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως, διὰ τὸ κεκορυ-
 φῶσθαι, κύρβεις ⁸ ὡσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς τεθειμένην· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ
 Ἀθηναίων πολιτείᾳ· ⁹ ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους 20
 εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῆς βασιλείας.

Κύρβεις: τρίγωνοι ἄξονες ἢ πίνακες ἔχοντες τοὺς πολι-
 τικοὺς νόμους καὶ τὰς δημοσίας ἀναγραφάς· εἰρηται
 δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος· ἢ κατεδαιριῶσ-
 θαι, ὡς Ἀπολλόδωρος· Θεόφραστος ⁹ δὲ ἀπὸ τῶν (190)

¹ καὶ om.

² κυντερότερα

³ Κυκάσις

⁴ Ultimum q̄ suprasc. sed forsā a m. pr. Correctori
 tribuit Porson. B.

⁵ γ̄ semel.

⁶ -κλή

⁷ δὲ om.

⁸ κύρβεις m. pr.

⁹ Inc. f. 46. c. 4.

⁹ Θεόφραστος sic.

Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἑρῶν
οἶον ἀκτίγραφα αὐτοῦ εἶναι.

Κύρβεις· τρίγωνοι πίνακες ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν
5 νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ οἱ πολιτικοὶ καὶ ἄλλοι
δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νό-
μους καὶ τετράγωνοι.

Κυρῶνια· τοὺς μεираλίσκουσ Λάκωνες.

Κυρῶ· ἐυχχάει.

10 Κυρηβάσασθαι· διαμαχέσασθαι.

Κυρηβάξασθαι· λουδοραῖσθαι.

Κυρήβια· πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα.

Κυρήβια· τὰ ἐκ τῶν κυάμων ἐρέγματα·² καὶ τὰ ἀπὸ
αἵτου καρφίας ἃ τινὲς καλοῦσι γόνατα.

15 Κυρηβίαι· Δημοσθένης ἐν * τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἐπικω-
μόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδέστω.

Κύρημα· ἐπίτευγμα·³ συγκύρημα· ἱρμαϊακ.

Κυρήνη· πόρινης ὄνομα.

20 Κυραῖλος·⁴ γῶμα κύριον· ὃν Ἀθηναῖοι κατέλειψαν, δι-
ότε ὑπακούειν Πέρσαισ προουτρέετο.

Κυρία ἐκκλησία·⁵ οἱ Πρωτάνεις συμπῆγον τὴν βανθήν
καὶ τὸν δῆμον· ἢ τὴν βουλὴν ὁσήμεραι,⁶ κλητὴν
εἰς ἀφίστημος ἢ τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆσ πρώτα-
(191) νεαῖσ ἐπέσσης· ἐν δὲ τῇ κυρία ἐκκλησίᾳ ἔδει· καὶ
ἀρχαῖσ ἀποχειροτονεῖν, οἱ ἐδόκουν μὴ χαλῶσ ἀρχεῖν
καὶ περὶ τῆσ φυλακῆσ δὲ τῆσ χάρασ· καὶ τὰσ εἰσαγγε-
5 λὰσ· ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέραι οἱ βουλόμενοι ἐποιούητο.

001 Κυρία· ἢ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις· καὶ κυρία,
ἢ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

1·² Κυρηβάσασθαι et· Κυρηβάξασθαι

² ἐρέγματα * Inc. f. 47. c. 1. ³ ἐπίτευγμα

⁴ σ in litura s corr. qui accent. addidit.

⁵ Κυρία· ἐκκλησίας δι

⁶ ὁσήμε in litura corrector, et ν ante εσῖν deleuit.

Κυρία ἐκκλησία: ἐν ἣ τὸὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν· οἷον στρατηγοῖς, ἰππάρχους καὶ τοὺς τοιοῦτους· ἄλλοι δὲ φασὶν καθ' ἑκάστον μῆνα ἐκκλησίας εἶναι τρεῖς, αἷ10 κύριαι πρὸς σύγκρισιν ἐλέγοντο τῶν συγκλητῶν.

Κυριβάσασθαι: διαμαχέσασθαι· * οὕτως Κρατῖνος.

Κύρειον: Κύρειον² στρατεύμα Ἰσοκράτης ἐν κωϊ πανηγυρικῶι φησὶν· ἔστιν δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς³ 15 ἐπὶ Ἀρταξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κυρίσαι: κέρατι τύπτει.

Κυρίττοντας: κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν, οἳ ἂν ἐνσεύωσιν ἀλλήλοις τοῖς κέρασιν.

Κύρσαι: φιλῆσαι. 20

Κυρκανᾶν: κυκᾶν· ταράσσειν.

Κύρνος: ἐρώμενος³ Θεόγνιδος· Μακεδόνες δὲ τοὺς σκοτίους κύρνους καλοῦσιν.

Κῦρος: ἐξουσία.

Κυραννή: ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου· οὕτω Μῆ-25 γανδρος.

Κύρρη:⁴ στήλη τρίγωνος κυραμοειδῆς, νόμους ἔχουσα(192) περὶ θεῶν.

Κυρριβάσσειν: λοιδορεῖσθαι· διασύρσειν.

Κυρσάνια: Λάκωνες τὰ μετράκια.

Κυρωνίδαί: γένος ἔστιν ὠγομασμένον ἀπὸ Κύρνος,⁵ ὃν νόμον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ ἐντιμότερους⁶ εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων·

* Inc. σθαι §. 47. c. 2. ² Κύριον his m. pr. ³ -κέναι

³ Inter i et o aliquid erasum, et primo accentus in μέ.

⁴ Accent. om. Indicat vir doctus, (Porsonus, opinor,) errorem esse pro Κύρβις.

⁵ In κυρνος o in δ mut. (vel vice versa) a m. pr. Tum primo νόμον, ut videtur; et supra κ alterum in κρόκωνος, τ. supr. sed recentius videtur.

⁶ -ατέρους

τριχῆ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι· Κυρανίδας· Φιλίαις καὶ
Περιθολίδας.²

10* Κυσινοχωλός· καὶ ἐγκυσινοχωλός·² ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ
τὸν κυσὸν τόπου χωλός·

Κυσολάκων· ὁ Κλεινίας³ ὁ τῷ κυσῷ Λακωνίζων· τὸ
δὲ τοῖς παιδακοῖς χρῆσθαι Λακωνίζειν λέγουσιν· Με-
15 λαίτηι γὰρ Θησεύς⁴ οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀριστοτέλης·

Κυσοχήνη·⁵ εὐρυπρωκτία·

Κύστιν· οὐρήθραν·⁶ ἐφήβιον· ὑπογάστριον·

Κύτος· ὄγκος· χώρημα· βάθος·

Κύτταρος· ἡ τῆς βαλάνου⁷ πυελίς· ἢ τὸ προεξάνθημα
20 τῆς ροιῶς· ἢ ἡ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελίς
καὶ κατάρτησις·

(193)Κύτταροι· σφηκίαι·

Κύτταροι· βόστρυχοι, καὶ τὰ πῶν μελισσῶν ἀγγεῖα·

Κύτταρος· οἱ μὲν ἀπέδωκαν ἐν ᾧ αἱ σφηκίαι ἐγκάθη-
ται μάχεται δὲ αὐτοῖς τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν Σφη-
5 ξίν·⁸ Ὡσπερ οἱ σκόληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμε-
νοι· ἔοικεν δ' ἐπὶ τῶν ἀγγειῶδων τίθεσθαι· τοῦτο δὲ
καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκε· Θεόφραστος δὲ προάν-
θησιν τινὰ τῆς πεύκης καὶ τῆς⁹ πιτύος κύτταρον προσ-
10 αγορεύει· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὥσπερ ὁ στάχυς μικρὸς ἐκ
μεγάλων πυρήνων· ξηραίνόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ
ἀποπέπτει·

Κύτινος· τὰ ἄνθη τῶν ροιῶν·

Κύφων· ὁ εὐτελής ἄνθρωπος·

Κυφών· ἐστὶ μὲν δεσμός ξύλινος, δι' οὗ τὸν τράχηλον

² περιθύδας

³ ἐκκυ·

⁴ σ βία·

⁵ οὐρείθραν

⁶ σφηγξίν

* Inc. f. 47. c. 5.

² κλεινίας

³ Κυσοχηνη· ἔθρπ. m. pr.

⁷ βασάνου·

* Inc. f. 47. c. 4.

καὶ τὰς χεῖρας διαίρουσι· χρωῖται δὲ ἤδη τῇ λέξει 15
καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν.

Κυρόν: κεκυμμένον.

Κύφονες: ἱμάτια γυναικεία· ἢ χιτῶνας εἶδος· οὕτως
Ποσειδίππος.

Κυφός: κεκυρτωμένος· καὶ πάγκυφος ἔλαια, ἢ κατὰ 20
καμμένη.

Κύψαι: ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἀρχίλοχος· Κύψαντες¹
ὑβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

Κυφέλαι: φρονημάτων ἀγγελία· ἢ κερὶ πατεῖσιν.

Κυφίλη: κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὕψη²
τοῦ ὠτός.

Κυψελιδῶν ἀνάθημα² ἐν Ὀλυμπίαι· ἐν Φαίδρωι· παρὰ(194)
τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος³ ἐν Ὀλυμπίαι
ἑσάθη κολοσσός, * ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν·⁴ Κυψέ-
λου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθημα· ὡς Ἀγάκλυτος ἐν τῷ περὶ 5
Ὀλυμπίας φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς Ἥρας καλαῖως ἀνά-
θημα Σκιλλουντιῶν· οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἠλείων·⁵ ἔνεστιν
δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ
Κορινθίου· φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κο-
ρινθίων τυραννεύσει, ὧς τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκα-10
τον ἔτος ἀνιερώσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰς-
πραξάμενον, κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν·
Δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσόν φησὶ Περσάν-
δρον· ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους⁷ ἐπι-
σχεῖν τοὺς Κορινθίους· καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ 15
περὶ καιρῶν β⁸ λέγει οὕτως· ἕτεροι δὲ εἰς ἀνδράδε-

¹ Κύψαντες ut nov. artic.

² Κυψελιδῶν: ἀ. atque ita mox.

³ ἢ ex em. * Inc. σός f. 48. a. 1. † τὸν -ηδόν

⁴ Ἠλείων † τυραννήσει Ποσειδάμ.

⁵ ε bis. † κ. δύο λέγων (εἰς)

στρατα καταδαπανῶντες, οἷον στραταίας ἐξάγοντες και
 πολέμους ἐκανάιρουμενος, καθάπερ και Διονύσιος ὁ
 τύραννος· ἐκεῖνος γάρ οὐ μόνον πείσο δαὲν τὰ τῶν
 20 ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ και τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ
 μὴ ὑπάρχειν † ἐφόδια τοῖς ἐπιβουλεύουσιν· εἰκόασι δὲ
 και αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ, και ὁ τῶν Κυψελιδῶν²
 (195) κολοσσός, και πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν και πα-
 ραπλησίαν ἔχειν³ διάνοιαν· φέρεται δὲ τι και ἐπί-
 γραμμα τοῦ κολοσσοῦ· Εἰμί ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατος
 εἰμί κολοσσός, Ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά· ὅπερ
 5 Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικὸς οὕτω προφέρεται· Εἰμί ἐγὼ να-
 ξος παγχρύσεος εἰμί κολοσσός, Ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν
 γενεά.

Κύων: τὸ αἰδοῖον.

Κύων ἐπὶ φάτην: παροιμία ἐπὶ τῶν μῆτε χρωμένων,
 μῆτε ἄλλους ἐόντων.

10 Κύων παρ' ἐντέροις: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων
 ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρηστων
 σφόδρα· και ἀνωφελῶν· ὄσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ και
 δυσκατάποτα.

Κωβηλή: ³ συνουσιασμός.

15 Κώδιον: προβάττειον δέρμα.

Κωδύαι: ⁴ μηκώνων κεφαλαί.

Κώδουα: ἢ τῆς μήκωνος * κεφαλή.

Κωδωνίσαι: ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται· εἰώθασι γὰρ
 οὕτως δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ κατα-
 20 πλῆσσουνται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρουβαν· τοὺς κώδω-
 νας ψοφοῦντες.⁵

† Inc. f. 48. c. 2.

² κυψελιδων vel ἡδων ter.

³ v corrector post. lituram.

⁴ Accent. recentiss.

⁴ Κωδύ αι (litura.)

* Inc. f. 48. c. 3.

⁵ -τας

(197) *Κῶμα*: κολήμα.

Κῶμαι: αἱ βραχίαι πόλεις.

Κῶμας: τὰ ἄμφοδα.

Κωμάζει: κῶμον² ἢ δρᾶμα ἄδει· ὑβρίζει.

5 *Κωμαστής*³· ὁ τρυφῶν μετ' ὠδῆς ἀσελοῦς.

Κῶμην: οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν²· καὶ τὴν οἶον γε-

τρίασιν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κῶμας φασὶ

προσαγορεύεσθαι· καὶ κωμήτας τοὺς δημότας ἐν πόλει·

10 καὶ οἶον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίραι τῆς πόλεως οἰ-

κούντες³· οὕτως Ἀριστοφάνης· εἶρηκεν δὲ καὶ Θεο-

κυθίδης κῶμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῳ· κατὰ κῶμας

δὲ τῷ καλαιῶι τρόπῳ οἰκῆθεισα.

Κωμήτης: γείτων· κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα [ἐκ τῆς Κω-

15 καίδος λίμνης τῆς Βοιωτίας·]* ὄθεν καὶ τὸ ἐπικωμά-

σαι, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς κοιμᾶσθαι καὶ βιοῦν.

Κῶμοι: ὠδαί· ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

Κῶμος: εἶδος ὀρχήσεως.

Κωμοδεῖν: σκώπτειν.

20 *Κῶμυθα*:⁴ δέσημ χόρτου.

Κωμωδία: ὑβρεις· διασυρμό· ἐμπαύματα.

Κωνῆσαι: περιενεγκεῖν διακαῦσαι ἀπὸ τῶν πισσοῦντων⁵

ἐπεὶ περιδινούσιν⁶ ἐν κύκλῳ τὰ πισσοῦμενα· κώνους

25 γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους· εἰκότως καὶ οἱ πιττωῦν-

(198) τες τὰ ἀγγεῖα ἀπὸ τῆς περιαγωγῆς κωνῶν· καὶ τοῦ

ἐλαίου δὴ περικωνῆσαι· εἴληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνων⁷

περιαγωγῆς· οὐκ ἀπὸ τῆς πιττώσεως.

Κωνειαζόμεναις:⁸ θανάσιμον φάρμακον κινούσαις.

² κωμων

² τῶν στενωπων

³ Sic.

* Inc. ωτίας f. 49. c. 1.

⁴ Accent. om.

⁵ πη in πι ter mut. semel relictum.

⁶ περιδινουσιν

⁷ τῶν κώνου (sic)

⁸ νεi pro νε corrector, et mox in κινούσαις omnia praeter κ.

Κάνιον: ² θανάσιμον ἀπληθήριον. 5

Καροικίδης: εἶδημα τρωόντων οἶον στραβιλοικίδης. ²

Κάτοι: στροβίλοι. ²

Κῶος: ἐξείτης. ²

Κωκαίδης: ἐγγέλνεις (ἐκ τῆς Κωκαίδης λίμνης τῆς Βοιωτίας). ⁴ 10

Κωκαῖοι: σφήκες οὕτως ² Ἀριστοφάνης.

Κέκην: μαχαίρας λαβήν.

Κωπήρες πλοῖον: ὡς ἡμεῖς καὶ Θουκυδίδης ἐν δ'.

* **Κωπητήρ:** σκαλμός.

Κωραλίσκον: τὸ μειράκιον Κρήτες. 15

Κώρυκος: θυλάκιον.

Κωρυκαῖος: ⁶ θεὸν τινὰ παρυσάγουσιν ⁷ οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον ἀπὸ παροιμίας τινός. Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' οἷ πόλις Ἀτταλία. ^{8 20} ἐγκαῖθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μὴδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων τῆν ἄκραν ληστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμένειν (199) ὀρμοῦντας κατήκροῶντο καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον καὶ τίνες εἰσὶν καὶ ποῖ πλέουσιν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. Τοῦ δ' ἄρα ⁹ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσι. Μένανδρος Ἐνχει- ⁵ ριδίῳι Διώξιππος ¹⁰ Ἐθσαυρωῖ — μὴ κατακούσειεν δέμας Ὁ Κωρυκαῖος. ἀλλὰ μὴν κατακήκοα Σοῦ κατακολουθῶν ἐνδοθεν. ¹¹ ὁ δὲ Ἐφορος ἐν γ' ὑπ' ἄκραι, φησὶν,

¹ εἰ pro i corrector.

² βη bis.

³ ἐξείτης, et p. 199, 16.

⁴ Uncinis incl. om.

⁵ οὐ

* Inc. f. 49. c. 2.

⁶ Κωρυκαῖος m. pr. et sic deinceps. Bis aī fecit corr.

⁷ in in litura corr.

⁸ τ semel.

⁹ παροιμία. ζ ουδ' ἀρα fere ms. Supra illud quasi ζ, quod alibi in codice valet πρὸς, nescio quid erasum.

¹⁰ διόξ.

¹¹ κ. ε. σου

10 οἰκουν οἱ καλούμενοι Κωρμαῖοι, ἀνατείνουσι εἰς πέ-
 λαγός, συμμικτοὶ τινές· κατασκευασθέντες¹ πολισμά-
 τιον, γείτονες Μυονήσῳ·² τοῖς οὖν δομῶσι³ ἐμπόρους
 προσήσαν* ὡς ἐκνούμενοι σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες
 τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλόουσι, τοῖς Μυονήσίοις ἀ-
 πῆγγελλον· κακεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς· ἐλάβανον· δὲ
 15 καὶ αὐτοὶ μέρος τι τῶν λύτρων.

Κῶσος· ἀστράγαλος ὁ ἐξείτης ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενος.

Κώτιλος· πανοῦργος· ἢ κόλαξ· ἀπατεῶν.³

Κωτίλλω· λαλῶ.

20 Κωφειν· βλάπτειν· κηροῦν.

Κωφόν· ἄηχον· ἀσθενές· ἀμβλύ.

Κωφός· ὁ οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων.

(200) Κωφότερος κίχλης· παρ' Εὐβούλῳ·⁴ ἐν Διονυσίῳ λέγεται
 ἀφωνότερος κίχλης.

Κωφότερος τοῦ Τορωνέος λιμένος· περὶ Τορώνην τῆς
 Θράκης· καλεῖται τίς κωφός λιμὴν.

5

Τέλος τοῦ κ̄ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ λ̄ στοιχείου.

Λάμβδα· ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον.

ὥσπερ οἱ Μεσσήνιοι μ̄· Εὐπολις· — ἐξεκλάγη γὰρ ἰδῶν
 10 στίλβοντα τὰ λάμβδα· οὕτως καὶ Θεόκομπος.**

Λαβαῖς· ἐκαφαῖς· ἢ ἀφορμαῖς· ἢ μέμψεσιν.

Λαβέ· ὄξυτονεῖν φασὶ τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον παρὰ τὴν
 χρῆσιν καὶ τὸ ἔθος.

15 Λαβὴν· ἢ μεταφορὰ μὲν ἀπὸ τῶν παλαιστῶν· λέγεται

¹ καὶ ἀσ. m. pr. (sic)

* Inc. σήεσαν f. 49. c. 5.

⁴ εὐβούλου

² bis σ, et μοκ.

³ ἀπαταιῶν

** Inc. πομπος f. 49. c. 4.

-δὲ ἐπὶ τῶν εἰφορμῶν κατὰ τῆς τέχνης τῆς κατ' αὐτῶν
 δίδόντων.

Λαβεῖν τιμωρίαν: ἐκδικηθῆναι.

Λαβῶν: ὡς καλοῦ· καὶ τὰ ὅμοια· τὸ λαβέ.

Λάβρα: δημόσιος στενωπὸς ἀμφότερος ἐν μὴ διεξίσει αἰ(20)

Λαβραγόριαι: σφαδρῶς δημηγοροῦντα.

Λαβρωνίων: εἴδος ποταμίου πλατὺ τῆ κατασκευῆ τὰ

μεγάλῃ ὑπὸ ἔχον· αὐτὰς Πάικυδρος.

Λαβύρινθος: κοχλοειδῆς τόπος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν (201)

φλυάρων.

Λαβεῖν τιμωρίαν: ἐκδικηθῆναι.

Λαβῶν: κυρίως καὶ ἀγοράσας καὶ μισθωσάμενος.

Λάγανα: (τὰ γάλαγγα)· πλάκοντάρια ὡς καθυρόδη

Λαγίσκα: εἶδος τῆς Ἀσπίδος μνημονύει.

Λαγαριζόμενος: ἀφελόμενος· τὰς λαγῶνας ἐνέκοντες.

Λάγσις: θεὸς Σικελιακῆ.

Λαγκρῦσθαι: λουδορεῖσθαι.

Λάγνας: τοὺς καταφερεῖς εἰς τὰ Ἀφροδίτια.

Λάγναται: ἐρασιδιόλογατα.

Λάγνης: οὐ λάγνος ὑπὸ τῶν Ἀστικῶν λέγεται· Τσαῖτα 15

μέντοι κατὰ ἀγακάλως ἔχει· Πάσχων; ἐν ἑνὶ ἄλλῳ

σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν φορητῆς ἐν τῇ ἀσκαλοκίαν.

καὶ λάγνητα, ὡς κράτητα καὶ μάγνητα.

Λάγνος: κέρνος ἁπλῶς καὶ καταφερῆς ἄλλοι πᾶσι.

φασὶν· ἀσκαλοκίαν ἔχει.

ὡς κατὰ τὸν ἄλλο ἄλλοι πᾶσι.

* Λαβραγορεῖν

* Λαβρωνεῖον

* Lit. erasa ποταμίου, κοχλοειδῆς m. pr. "Porson. Βιβλ."

* γ in litura, et τὰ λ. supr. a correctore ut patet ex Βιβλ. fuisse Ἀγάγαν ἢ ἄλλῃ Porson. Βιβλ. f. 50. c. 1.

* Inc. τῆς f. 50. c. 1.

* παρασιεῖν

20 *Λαγῶα!* καὶ λέγεται κρῖα ὀνομαζομένης οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λαγῶς καθεύδων: παροιμία ἐπὶ τῶν κρεσκοπορευμένων καθεύδειν.

(202) *Λαγῶς* περὶ τῶν κρεῶν: παροιμία: θελιὸν γὰρ τὸ ζῆλον ὁ λαγῶς ὄθεν καὶ ὁ Ρηγίνος λαγῶς ἐλέχθη καὶ γὰρ τοὺς Ρηγίλους ἐπὶ δειλίαι ἐκωμῶδούν· παροιμία δὲ εἰς ἔσσειν, λαγῶς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐπὶ τῶν δεικινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο κίρτηρως ἀκωμίζομένην τακτομένην.

Λαθύρους: ἀράκους.

Λαθῶν: ἂντι τοῦ λησόμενος.

* *Λαία*: ἀρρωστέρη ἢ κολάβια.

Λαίλαι: κατὰ ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς ἀσχρολογίας.

10 *Λαίλαψ*: μετὰ ἀκίμων ὄμβρος καὶ σκότος.

Λαίμαι ἀπὸ τοῦ λαιμῶν εἴρηται τὸ θρόνυμα.

Λαιμαργία: ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Λαιῶν: ἀριστερῶν.

Λαίφος: ἰμάσιον.

15 *Λαιψηρόν*: ταχύ· ἐλαφρόν· κοῦφον· *Λαίψωνες* τὸ ἡμιζῆρον.

Λαικερῖζεσθαι: λογοποιεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι.

Λαικεδαίμων: τὴν κλητικὴν περιπέσειν αὐτῶς Ἀριστοφάνης.

20 *Λαικεδαίμων* καὶ Σπάρτην ἐρρίζουσι τινες· *Λαικεδαίμων* μὲν πᾶσαν νομίζοντες καλεῖσθαι τὴν Λακωνίαν· Σπάρτην δὲ τὴν μίαν πόλιν· οἱ δ' οὖν Ἀττικοὶ τὴν πόλιν αὐ-

* λέγεται. *Λαθῶν* ἢ *Λαθῶν*.

* *Thesif. 50. a.*

* *id in litura; certe l correctoris. » Quid primo n. l.*

Porson. B.

* *ti correctoris.*

τῆν αὐτὴν μόνον Σκάρτην, ἀλλὰ καὶ Λακκαδαίμονα καλεῖ-
σθαι· οὕτως Κρατῖνες.

Λακέρυζα κωρήνη: ἡ μεγάλη κρέζουσα. (205)

Λακκῖν: ἀπὲρ τοῦ φθέγγασθαι.

Λακκιάδα: καὶ Λουσία: δῆμος Διήνηδος.

* **Λάκισμα:** σχίσμα.

Λακκατάραιος: οἱ ἄγαν κατάραιος· καὶ λακκατακρύων, ὁ
ὁ ἄγαν κατακρύων.¹

Λάκκοι: σιροί.² οἰκοδομήματα χριστά· ἐξ ὕδου· ἐλαίου ὁ
ποδοχεῖα.³

Λακκνόπλουτος: Καλλιῶν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον ἐξ-10
αἰτίας τοιαύτης· Πέρσῃν ἠρτηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλα-
μίνη ναυμαχίᾳ φεύγειν ἐξ Ἀθηνῶν· ἐσταθμευκόςτος δὲ
τινὸς τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλιῶν⁴ καὶ τὴν ἀπο-
σκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπόςτος· τῶν δὲ βαρβάρων ὄξῃαν
τὴν φυγὴν ποιησαμένων, λαβεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Περ-15
σοῦ κολλῶ χρυσοῦν εἰς λάκκον, ἐλαττωτόςτος ὑπὲρον ἀ-
νασώσειν ἐπαελθόντας· οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται
πρότερον γὰρ κρύμνισσαι τῶν χρημάτων Καλλιῶν. (206)

Λάκκος: ὄρυγμά τι κατασκευασθὲν ἐν οἴκῳ ὁμῶςτος 20
ὑποδέσασθαι· ἢ πρὸς ἄλλων τινῶν ἀποδέσσει.

Λάκκος: Ἀθηναῖοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς ὁ-
ρύματα ὑπὸ γῆν ποδῶν τῶν εὐρυχωρῆ καὶ στερογγύλα
καὶ τετράγωνα, καὶ κωνίωντες· αὐτὰ, ὁδῶν ὑποδέ-
χονται καὶ ἐλαιον εἰς αὐτὰ· ταῦτα καὶ λάκκους καλοῦ- (204)
σιν καὶ Διμοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβοῦ ψευδοματυ-

¹ Inc. f. 50. c. 5.

² -υγῶν bis m. pr. ὁ om. ms.

³ Post ὁ κωρήναια, netp. e.

⁴ -γία m. pr.

⁵ Post ἰ lit. crasa.

† Inc. ὅτιες f. 50. c. 4.

⁶ οἱ v. sic f. ante ὁ lit. crasa, ant. σ.

ῥωάν· τῆς οἰκίας τὰ σκεύη λαβὼν καὶ τὰ ἀνδράκοντα
5 ἀπαγαγὼν καὶ τὰ λακκώματα ἀποσπάσας· καὶ μονοκὸν
δὲ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπερήσας, Μεγάροφθ ἐξοικίσθη.⁷
Λακωνικὸν τρόπον· περαίνειν ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς
ξένοις· ἥμισυ γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσωσι οἱ Λα-
κωνες.

10 Λακωνίζωι· παυτικοῖς χαρῆσθαι· Ἀριστοφάνης Θεσμοφά-
ριαζούσας² β'.

Λακωνικός· στεργός· ἀνδρείος.

Λακόπεδον· τοὺς ὄρχεις· οὕτως Ἀνταγόρας.

Λακκοσκυπέριον· ἀντὶ τοῦ λακκόπεριτον ἢ μέγαν ἀκρό-
15 περόν· ὡς καὶ λακκαταράτους,³ τοὺς ἄγαν κτε-
ράτους.

Λακκοσχέας·⁴ τοὺς καθήμενον ἔχοντας τὸν ὄρχεον· ὅ-
τι ἐστὶ τῶν διδύμων ἀγγείων.

Λακκοσχέων· μαλακῶν.

20 Λακκατεῖν·⁵ φερεσθῆναι Πικράλη· Πάσιον μα,⁶ σύνταξιν.
λακκατεῖν, ὠθεῖν, θάκνειν.

(205) Λακρατίδας· τὰ καταφυγμένα· ἀλλ' ἄρα Λακρατίδα· ὁ ἄρ-
χατος καλλὴ χιῶν ἐμάτα.

Λάκωνες· κυβευτικοῦ βόλου⁷ ὄνομα.

Λακωκικαί· ὑπόδημα ἀνδρῶν· σιμνόν.

5 Λαλίστατον· τὸ κατὰ λόγον σοφὸν λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄρ-
χλατος καὶ ὁ εὐφρωνος.

(102) ἔξοικ.

² Videtur a m. pr. Θεσμοφωρειαζούσας fuisse. Porson. B.
Certe φων.

³ λακκαράτους. M. recens in marg. Λακκόσκυπέριον λέγεται,
ὁ κατάρατος.

⁴ s finalem a correctore additam puto. Associa homi nis.
tum καθημενον.

⁵ Λάκκαπτειν et λάκκαπτειν (sic) * Inc. f. 51. e. γ.

⁶ post da litura. sc. erat das βόλου.

Απλότερον: ἀδολεσχέστερον.

Λάμια: Θηρίον.

*Λάμια: ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δούρις¹ ἐν δευτέρῳ Λιβυ-
κῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι· μυχθέντος δὲ αὐ-
τῇ Διὸς, ὑφ' ἧρας ζηλοτυκουμένην ἃ ἔτι κτεν ἀπολλύ-
ναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι· καὶ
τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν· ἔστι
δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὀρμηθέντες οἱ Ἕλληνες 15
μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἠγουμενῶν,
τῆς ἐλευθερίας ἀντικεισάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνέκη-
σαν· Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· Πλήσας γὰρ ἔφερεν ἐκ
παρατάξεως* ποθὲν Τὰς ἐν Λαμίαί πάσας.*

*Λάμια: γυνὴ Ἀθήνησι ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσα, σπύτα-
20
λον ἔχουσα καὶ ἐπιφοροῦσα, ἔστι δὲ καὶ Θηρίον.*

*Λαμκάδιον: ὃ νῦν λαμκάδα φλοῦσιν· οὕτω Ἀστρα-
χος² καὶ Πλάτων.*

*Λαμκάδος: τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖσι ἑορτὰς· λαμκάδος³
Παναθηναϊδῶν· Ἡφαιστειδῶν⁴ καὶ Προμηθεῖδῶν⁵ 1-(206)
στρος δὲ φησὶν λαμκάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθη-
ναίους, Ἡφαιστῶν θυόνας· ὑπόμνημα τοῦ κατανοή-
σαντος τὴν πρῶταν τοῦ κυροῦ διδάξαι τοὺς ἄλλους.*

*Λαμκάδιον: Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν Ἔρια οἰσμητρά· 5
οἱ μὲν τὸ λακτὸν ἐρίδων, οἱ καταδέχεται τὰ κατάγμα-
τα· οἱ δὲ δεσμοῦ τί γένος· οἱ δὲ τὴν χοίρετα εἰς ἣν
καθίσαν τῆς κνήμην οἱ ἀφηρημένοι ἐδὴ πόδα· οἱ δὲ
νάρθηκα καὶ καλύπτους, οἱ δεσμοῦσι τοὺς τὴν κνήμην 10
κατάξαντας.*

Λαμκάς: ἀγὼν Ἀθήνησι Πανὶ καὶ Προμηθεῖ ἀγόμενος.

Λαμπή: παχὺς ἀφρὸς ἐπιπολῆς τοῦ οἴνου.

¹ δουρις

* Ino. ως f. 51. c. 2.

⁴ διναρχός

⁵ ὑφαιστῶν εἰς ἣν ἱ mut. a m. pr. tum προμηθεῖδῶν. Deinde
ἱερός m. pr. cum ἑτέρῳ ante ρ. ὁ corrector.

15 *Λαμπήνη*:¹ εἶδος ἄρματος* ἀμάξης· οὕτω *Μένανδρος*.
Λαμπιστινή: ἄμαξα βασιλική· ἤρδιον² περιφανές, ὃ ἐ-
 στιν, ἄρμα σκεπαστόν.

Λαμπουρίς: ἡ ἀλώπηξ κατ' *Λισχύλῳ*.

Λαμπρῶν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαρᾶν.

20 *Λαμπραί*: δῆμος Ἐρεχθίδος.

Λάμιος: ἐκαλεῖτο τις Ἀθήνησιν· οὕτω καὶ *Μνησιδίας*.

Λαμπριεῖς: δισσοὶ δῆμοι τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς.

Λαμπροῖμων:³ λαμπροφορῶν.

25 *Λαμπρός*: ὁ ἐπικολάζων ἀφρὸς τοῖ οἴνωι⁴ καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις ὑγροῖς.

(207) *Λαμπρόψυχος*: ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

Λαμπρῶς: τὸ φανερῶς, σὺ τὸ ἐνδόξως· καὶ παρὰ Θου-
 κυδίδη·⁵ καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν· καὶ
 παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς καλαιοῖς.

⁵ *Λαμπτήρ*: ὁ νῦν φανός· φανός δέ ἡ ἐκ κλημάτων δέσμη.

Λαμπτριεῖς:⁶ *Λαμπτραί* δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος· δύο δέ
 εἰσι *Λαμπτραί*· αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν.

Λάμπων: κυβιστικὸς βόλος·⁷ οὕτως *Εὐβουλος*.

10** *Λαμύνδιος*: ποτηρῆς ἐρωτικῶν μελῶν.

Λαμυρόν: εὐλαλον· εὐτράπαλον· κατακληματικόν· περ-
 πκόν.

Λαῖ ἐνταίνων: λακτίσματι τύπτων· λαῖ δέ ἐστιν ὁ ὑπὸ
 τοῦς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς ὑψος.

15 *Λαῖ* ποδὶ κινήσας: τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

Λαξευτήριον: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· λαοξόος γὰρ ὁ οἰ-
 κοδόμος.

¹ *Λαμπήνη*

² Sp. et accent. om.

⁴ οἱ ex em.

⁵ -δίδη

⁷ βῶλος

* Inc. f. 51. c. 3.

³ *Λαμπροῖμων* primo.

⁶ *Λαμπριεῖς* et παράλιοι

** Inc. f. 51. c. 4.

Λαοξόος: ὁ λιθοκόπος.

Λαοσσός: ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

Λαπαδες:¹ τὰ ὄστρεα· καὶ λαπάδες τὰ ἀγγεῖα. 20

Λάπαθον: ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστρός· ὄθεν καὶ τὸ λαπάξαι· κενῶσαι. Ὀμηρος.— νέων² ἀλάπαξε φάλαγγας· ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.

Λαπάττων: καλᾶσσων καὶ λαρον ποιῶν. (208)

Λακήττειν: τὸ ψεύδεσθαι· καὶ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ λαπήκτης, ὁ ψεύστης διὰ τοῦ κ· ὡς σαλπύκτης· συρίγκτης· οἱ δὲ Λωριεῖς διὰ τοῦ σ· λαμπιστήν καὶ λαμπίζειν.³ 5

Λακιεῖς: λακίξεις.

Λακιστής: ψεύστης· προπατής.*

Λακίστρια: μετεωριζομένη· φεμβομένη· θέλουσα εὐφραίνεισθαι.

Λακτώμενος: ἀπὸ τοῦ λάπτειν εἴρηται· ὁ αἰσχρολοιχός. 10

Λαρινοί⁴ βόες: οἱ ἐν Ἠλείῳ ἀπὸ Λαρείνου βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος· ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε· Πρόξενος⁵ δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλῆα ἀνεῖναι τινας τοῖ Λαδωναίῳ Διὶ· Ἀπολλόδωρος δὲ τοὺς εὐτραφεῖς λαρίνους· λαρινεύειν⁶ γάρ τὸ σιτεύειν.

Λαρινοί:⁴ οἱ πίονες: σιτιστοί· λιπαροί.

¹ Λαπαδες scil. m. pr. in Λεπάδες mut. corr.

² νέων (sic) ἀλαπάξει φ. ἀντιπορθῶν ἐκένου. In νέων accentum om. Porsonus.

³ λαμπίζειν in λαμπιστήν mut. corr.

* Inc. πετης f. 52. c. 1.

⁴ Λαρινοί bis primo, sed e erasum.

⁵ πρόξενον statim in -ος mut.

⁶ λαρίνους et λαρινεύειν

Λάρκος: φορμός ἐστιν εἰς ὃν ἄνθρακας¹ ἐπέβαλον· κέ-
 20 χρηται τῷ ὀνόματι· Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ
 ἕτεροι.

Λάρκος: ἀνθρακικὸν σκεῦος.

Λαρὸν: χλιαρὸν· προσηνές· ἡδύ.

(209) Λάρναξ: σορός² ἢ κιβωτός.

Λαρος ἐν Νεμέσει: παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

Λάρυγγα: ἀρρενικῶς λέγουσιν· οὕτως Εὐπολις.

5 Λαρυγγεῖν: τὸ πλατύνειν* τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ
 φύσιν φθέγγεσθαι· ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ
 λάρυγγι χρῆσθαι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησι-
 φῶντος.

Λάσανα: χυτρόποδες κυρίως· ἤδη δὲ καὶ τὸ παρακλή-
 10 σιον ἐφ' ὧν ἂν τις ἴκνον ἐπιστήσειεν ἢ τί τῶν τοιού-
 των καὶ τῶν ὁμοίων· ἐφ' ὧν ἔψεται τι καὶ φρύγεται·
 καὶ ἐφ' ὧν ἀπακάτου ἐλεγον· οὕτω Φερέκράτης.³

Λάσια: δασέα.

15 Λάσιοι: πολύτριχοι ἢ συντετοί.

Λάσιον: λινοῦν περιζῶμα.

Λασιόκωφος: ὁ λίαν κωφός· οἶον, λάσια τὰ ὦτα ἔχων,
 ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

Λασθαί: συμφοραί.

20 Λάσκει: λέγει.

Λάσταυρος: λασιόταυροι καὶ ἐξωστρηκότες σφόδρα.

Λάταγες:⁴ οἱ κοττάβοι· εἰώθασι γὰρ παρὰ τὰς μέθας,
 χαλκίον τρογγύλον ἐμφορές κρانیω τιθέντες ἐν μέ-
 25 σαι· καὶ τούτου στοχαζόμενοι, τοὺς κοττάβους βάλλειν

¹ θ ex em. pro τ, ut videtur.

² σορός * Inc. τύνην f. 52. c. 2.

³ φρικ Α [m. pr.] ut videtur, sed φ²ρικ Β. [corrector] Porson. Β.

⁴ τ dupl.

περὶ τινῶν ἄθλων καθάπερ οἱ κυβεύοντες· ἐκρίνετο (210)
δὲ νικᾶν ὁ τοῦ* χαλκίου τυχῶν καὶ μέγιστον ποιή-
σας ψόφον· ἐτίθετο δὲ ἑκαθλα ὡὰ καὶ τραγήματα·
ἃ ἐκαλεῖτο κοττάβια.

Λάτρις: θεράπαινα· δούλη· προσαιτις.¹

Λατύπη: λιθουργική· ἢ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου. 5

Λαύρα: ῥύμη· δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται.

Λαυκανία: τὸ ἀπηρετημένον τοῦ γαργαρεῶνος.

Λαυρεῖον:² τόκος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ ἀργύρια ἦν
μέταλλα.

Λαυροστάται: μέσοι τοῦ χοροῦ.³ οἶοναι γὰρ ἐν στενω-10
πῶ εἰσὶ φαυλότεροι δὲ οὗτοι· οὕτω Κρατῖνος.

Λάφυρα: τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἐτι ζώντων λαμβανόμενα·
τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκῦλα λέγεται.⁴

Λαφύξας: διασπαράξας· ἀφειδῶς θοινησάμενος.

Λαφυττεῖν:⁴ ἀναλίσκεν ἀθρόως καὶ ἀσώτως· καὶ λα-15
φυγμὸς ἢ τοιαύτη δαπάνη· οὕτως Ἀριστεοφάνης.

Λαχανίζεσθαι: ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὡς ξυλλί-
σθαι καὶ φρυγανίζεσθαι.

Λαχεῖν δίκης: τὸ παλαιὸν πολλῶν ὄντων οὐ βουίλοντα
εἰς δίκαστήριον εἰσιέναι, ἢ οἱ ἄρχοντες ἵνα κατὰ τά-20
ξιν εἰσίσωσιν, κλήρω † λαχεῖν αὐτοὺς τῆς δίκης διέ-
ταττον· ἢ λαχεῖν δίκης ἐστίν, ὡς ἔνιοι, οἶον⁵ τὸ τυ-
χεῖν· ὡσπερ ὑπνου λαχεῖν καὶ τροφῆς καὶ τῶν τοι-
ούτων.

Λαχεῖν δίκην: δικάσασθαι. (211)

Λάχνη: τρίχωσης· λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς πεφαλῆς ὄφρος.

* Inc. f. 52. c. 5.

¹ Primo - της

² Accent. om. tum ἀργύρια et μέταλλα.

³ χοροῦ in χωροῦ, vel vice versa, statim mutatum.

⁴ Λαφυτεῖν

† Inc. f. 52. c. 4.

⁵ οἶον om. Poison.

Λαχνηέντα: δασέα· τετριχωμένα.

5 Λαχνος: δασύς.

Λάχος: μέρος· κλήρος.

Λάψαι: τῆι γλώττη πιεῖν.

Λάων: δεδορκώς·² διὸ καὶ κατὰ ἀπόφασιν ἀλαός·³ ὁ τυφλός· ἔτιοι δὲ ἀπέδωκαν φθεγγόμενος· μαχόμενος

10 ἄμφω.

Λείαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος· σχῆμα ἀκολάστων·³ Ἀριστοφάνης.

Λεβαδεία:⁴ πόλις Βοιωτίας, ἐν ἧ Ἰδιὸς μαντεῖον, Τροφονίου κατασκευάσαντος.

15 Λεβηρίς: τὸ γῆρας ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις.

Λεβηρίς: ὄρνειόν τι δυσσιώνιστον.

Λέγει: τοὺς χρόνους ἐναλλάσσουν· ὡς καὶ τὸ γαμῆ ἀντὶ τοῦ ἔγγυεν.

Λέγειν: ἀντὶ τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ συλλέγειν.

20 Λεγωνῶδες: ποικίλον.

Λεγωνῆσαι: ἀντὶ τοῦ παῖσαι·⁴ οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ληλασία: αἰχμαλωσία.

Ληλατεύειν: ληστεύειν· ἀρπάζειν.

Λεῖα: ἡ ἐν πολέμῳ ὠφέλεια· καὶ λεία, ἀρούραι.

25 Λεῖας:⁵ πραιδάς ἀπὸ πολεμίων.

(212) Λεῖβαι: βάλλει· στάζει.

Λεῖβηθρον: ὀχετὸς ὑδραγωγικός.

Λειόβατος: ἰχθύος εἶδος· ἔστι δὲ ὅμοιον νάρκη.

Λεικομαρτύριον: ἀδικήματος εἶδος· ἐφ' ᾧ γραφὴ ἦν,

5 εἰτις ἐκλείπει μαρτυρίαν· ἔοικεν δὲ πως τῷ⁶ ἐκκλητεῦ-
εῖν· πλὴν ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θελήσας μαρτυρεῖν

¹ Λαων δεδορκως:

² ἄλλος

³ Accent. a no in λά μοx transtulit.

⁴ Λεβαδία

⁵ Inc. sai f. 55. c. 1.

⁶ ζ in litura ab alio.

⁷ τὸ

ἔξεκλητεύετο· ὁ δὲ ὑποσχόμενος μὲν, ἐκλικῶν δέ, λει-
πομαρτυρίου ἐκρίνατο· ὡσπερ καὶ ὁ μὲν μὴ ὄσως
στρατευσάμενος ἀστρατείας· ὁ δὲ στρατευσάμενος μὲν,¹⁰
λικῶν δὲ τὴν τάξιν, λειποταξίας.

Λειπομαρτυρίου δίκη: τοῖς ἐπισταμένοις τί τῶν πεπραγ-
μένων καὶ μάρτυσιν ὑπεσχημένοις ἐν δικαστηρίῳ· εἶτα
δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν ἐλάγχανον δίκην· καὶ μὲν¹⁵
ἤλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ διώκων,
πρόστιμον ἐτίθετο δραχμῆν.

[Λειμῶι² Μηλίῳι: παροιμία· ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάκω-
σαν Μηλίους πολιορκῶντες λιμῶι· ὡς Θουκυδίδης ἐν
τῇ ε'.]

Λειμών: ἀνθηρὸς τόπος. 20

Λείρια: ἄνθη· ἢ κρίνα.

* Λειριόντα: ἀπαλὰ παρὰ τὴν λειότητα· λείριον γὰρ τὸ
ἄνθος· προσηγῆ· τερπνά· ἠδέα.

Λειτά:² τὰ δημόσια· λειτὰ² δὲ ὡς εἰ τὰ ἱμάτια παρ'
Ὀμήρῳι. 25

Λειτόν: τὸν πένητα ὡς ἡμεῖς· οὕτω Μένανδρος.

Λειτουργίας: ὑπηρεσίας. (215)

Λειτουργική: κυρίως μὲν ἡ ἱερατικὴ· καταχρηστικῶς δὲ
ἡ δουλική.

Λειψαιμεῖ: λείπεται αἵματος.

Λειώσας: διακόψας. 5

Λεκανεῖς: ἐν τοῖς ἐπαυλλοῖς οἱ πατέρες ταῖς νύμφαις
δῶρα ἔπεμπον· ἐν μὲν ταῖς κόλτισι³ χρυσία· ἐν δὲ
ταῖς λεκανισι παρθενικὰ καλύγνια.

Λεκανεῖς: περαμέα λοκάς· καὶ τὰ ἐκπέταλα τρυβλία.

Λεκάνη: παρώνυμος κοῦ λέκους· οὐχὶ ἀπὸ τοῦ λάλακος·¹⁰

¹ Λιμῶ. Haec in ima pag. a manu antiqua.

* Inc. f. 53. c. 2.

² Accent. om. bis.

³ κόλτισι — λεκανεῖσι

λάλαικος δὲ πλατὺ καὶ ἐκπέταλον καὶ ἀνασπασμένον
 ἀγγεῖον· ἀλλ' οἱ παλαιοί, ὃ ἡμεῖς λεκάνην, ποδοσε-
 πτήρα ἰκάλουν· λεκάνιον δὲ καὶ λεκανίδα ἀγγεῖα ὅτα
 15 ἔχοντα πρὸς ὑποδοχὴν ὄψων καὶ τοιούτων τιγῶν· οὕ-
 τως Ἀριστοφάνης.

Λεκάρια: λεκανίδα.

Λεκαφύταινα: εὐρεῖα.

[Λεῖαινα¹: ἐπὶ τυροκνήστιδος: * σχῆμα ἀκόλαστον.]

Λέκρανα: οἱ ἀγκῶνες.

20 Λέκτροις: κοίταις.

Λέκτρον; κοίτη.

Λελάβηκεν: Ἡρόδοτος· καὶ καταλελάβηκεν.

Λελάφασιν: οἶον πεκώκασιν.

Λειλουργημένα: κεκαλλωπισμένα.

25 Λέλογας: ἀντὶ τοῦ εἰρηκας λέγουσι.

Λέλογχεν: ἔτυχεν· ἀπῆλυσεν.

(214) Λέκος καὶ λεκίσκιον· καὶ λεκάνη καὶ λεκανίς· τὰ ἐκπέ-
 ταλα τρυβλία· οὕτως Ἀριστοφάνης.²

Λελεπασμένον: πεπεμμένον· οὕτως Στράτις.³

Λελυθρωμένον: ὅλον ἐξ αἵματος πλυνόμενον· αἵματω-
 5 μέναι.

Λέμβον: μικρὸν πλοῖον.

Λέμβος: εἶδος νεῶς.

Λέμβος: ἐφόλκιον· καὶ λέμβαρχοι, οἱ τοῖς ἐφολκίοις
 πλέοντες.

10 Λέμμα: λέκισμα.

Λέμμα: κυρίως μὲν ὁ φλοιὸς καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ
 τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ἐνθρωπίου· ἐν Τιμαίει.

Λέμμας: πέκωκας.

¹ εὐρεῖα· λέαινα etc. junctim.

* Inc. f. 53. p. 3.

² ἀριστο /

³ τ σημει.

Λέμφοι: τὰ θνησεῖδια τῶν θρημμάτων καὶ ξηρὰ ὑπὸ νόσου. 15

Λέμφος: ἀνόητος· μυξώδης. 12

Λέμφοις: τὰς πεπηγυίας μύξας.

Λέξεται: λεχθήσεται.

* **Λέοντα ξυρᾶς:** παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων. 20

Λεοντή: ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.

Λεοντίς: φυλὴ Ἀθήνησιν· ἀπὸ Λεῶ τοῦ Ὀρφείου.

Λεωφόρος: δημοσία ὁδός.

Λεκαδιόμενος: λεκάδας συλλέγων.

Λεκάδνα: οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἱππων. 25

Λεκαργοί: οἱ τὰς λακάρας λευκὰς ἔχοντες.

Λεκάσται: κύνικες τινὲς οὕτως ἐκαλοῦντο· Κρατῖνος. (H15)

Λέκατνα: οἱ περὶ τὰ στήθη τῶν ὑποζυγίων ἱμάντες.

Λέπραι: λεπίδας ἔχοντα ταρίχη καὶ λεβία¹ καλοῦνται, 5

Λέπρουν: τῆς Τριφυλλίας πόλις· ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν νόσω χρήσασθαι λέπραι.

Λεπτὰ πλοῖα: τὰ μικρὰ· ἡ Θουκυδίδης.

Λέπτει: κατεσθίει· οὕτως Εὐπόλις. 10

Λεπτηκίς: λέπτως.

Λεπτὴν πλέκειν: λεγόμενον τί ἐπὶ τῶν πανήτων· οἷα ἀκριβῆ· στεγνὴν· ἀσθενῆ.

Λεπτογέαν: κακὸς ἀγρός· λεπτὴ γῆ· λιπαρά.²

Λεπτολογία: ³ Ἐρμιακὸς Δημόταις. 15

Λεπτόμιτον φάρος: τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

* **Λέρνη θεατῶν:** ἀντὶ τοῦ κακῶν θεάτρον· Κρατῖνος.⁴

* Inc. f. 55. c. 4.

¹ Accent. om. ter.

² λιπαρά. Em. m, multo recentior.

³ Is suprasc. eodem tempore.

* Inc. f. 54. c. 1.

⁴ ἀντίκατον θεάτρον κρατεῖ

οἱ μὲν διὰ τὴν ὕδραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργεῖους τὰ
καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν· ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ
20 τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιάδων ἀπέθετο· καὶ, ὡς εἰκός,
ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσεν τὰ δεισῆματα ἐκεῖ ῥίπτειν.

Λεσβίων ἀξία: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

Λεσβιον ὠδῶν: ¹ τὸν Φρύσιχον· οἱ δὲ Εὐαίνετον.

(216) Λεσβίσαι: μολῦναι τὸ στόμα· Λεσβιοὶ γὰρ διεβάλλοντο. ²

Λέσχαι: οἱ τόποι εἰς οὓς συνιώντες ἐλέσχαινον.

Λέσχαι: λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς
5 σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὁμηρος· Οὐκ
ἐθέλεις ³ εὐδειν χαλκήϊον ἐς ὄμον ἐλθῶν, Ἡέ που
ἐς λέσχην· Κλεάνθης δὲ φησὶν ἀκονεναμῆσθαι τῷ
Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας· ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι·
10 καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω περ' ἐνίοις λέσχην ὄρειον
ἐπικαλεῖσθαι.

Λέσχη: πολλὴ ὁμίλια· φλυαρία· τὸ δὲ παλαιὸν αἱ κα-
θέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰσέθεσαν φιλοσοφεῖν ἀνδρῶ-
ζόμενοι, λέσχαι ἐκαλοῦντο· οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς
ἐν ἁ φιλοσοφουμένων.

15* Λεσχηνεύειν: φλυαρεῖν.

Λευγαλία: διάβροχος· οὕτω Σοφοκλῆς.

Λευκός: νῆσος ἐστὶν πρὸ τῆς ἠπείρου κειμένη.

Λευκαὶ φρένες: μαινόμεναι· καὶ ἀγαθαί, ἢ ἡμέραι.

Λευκάτης: σκόπελος τῆς ἠπείρου· ἀφ' οὗ ῥίπτουσαν ἀν-
20 τοὺς εἰς τὸ πέλαγος οἱ ἱερεῖς· Σαπφῶ δὲ πρώτην ἐπὶ
Φάωνι τοῦτο ποιῆσαι τὴν ποιήτριαν· οἱ δὲ τὴν ἑταί-
ραν· ἐγένετο γὰρ ἄλλη Λεσβία ἑταῖρα.

Λεύκη: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τοὺς
ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ· ἐστέ-
25 φοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ

¹ ὠδόν

³ οὐ θέλεις

² διεβαλλον

* Inc. f. 54. c. 2.

χρόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν, χρόνιον δὲ καὶ τὸν² τῆς Περσεφόνης Διώνυσον τὴν δὲ λεύκην κεφυκέην φασὶν² (217) πρὸς τῷ Ἀχέραντι ὄθεν καὶ Ἀχερωΐδα³ καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὀμήρωι.

Λευκὴ ἀκτὴ: πλειόνων ἄντων λευκῶν, Λυσίας τοὺς ἐν Προποντίδι μνημονεῖει.

Λευκὴ ἡμέρα: ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνη· Εὐκόλις⁵ Κόλαξι.

Λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι: παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπεσχουμένων.

Λευκὴ στάθμη: ἐπὶ τῶν ἀδηλα* ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνέντων· Σοφοκλῆς Κηδάλωνι·⁴ 10
Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τακμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῶι λίθωι λευκὴ στάθμη.

Λευκόνιον: δῆμος Λεοντίδος· οἱ καὶ Λευκόνιοι.

Λευκοί: οἱ δειλοὶ⁵ καὶ λεγκόπυγοι.

Λευκοπύγους: δειλοῦς· ὡς μελαμπύγους τοὺς ἀνδράσιους.¹⁵

Λευκόσυροι: οἱ Καπκάδοκες· καὶ οὗς οἱ Ἴωνες Σύρους.

Λευκόρυτους: δειλοῦς.

Λευκώλανος: λευκοβραχίων.

Λεύκωμα: τοῖχος ἐστὶ γύψωι ἀηλημιμένος, πρὸς γραφῆν
τιῶν πολιτικῶν ἐπιτήδειος.²⁰

Λεύκτρα: χωρίον Βοιωτίων περὶ Θεσπίας.

Λευχεύμων: λευκοφόρος.

Λέχαιον: ἐπίγειον Κορινθίων.

Λέχος: συνουσία· κόλιθ· μίξις.²⁵

Λεχώ: ἡ ἀρτίτοκος.⁽²¹⁸⁾

Λεωκόρητος: ἐξωλοθρευμένος· τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τέλος·

Ἀρχιλοχος· Δείως⁶ γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον· καὶ λουργὸς ἀπὸ τούτου, ὁ μεγαλουργός.⁵

² τὸ ² φησὶν ³ ἀχερωΐδα * Inc. δηλα f. 54. c. 5.

⁴ κιδ. ⁵ δῆλοι, τὸν δῆλους ⁶ λειωσι

Λεωκόριον: Λερόν Ἀθήνησι· τοῦ δὲ Λεῶ. θυγατέρες ἐγένοντο τρεῖς· Φρασιθέα· Θεόπη· Εὐβούλη· αἱ παρθέναι ὑπὲρ τῆς πόλεως* ἐσφαγιασθήσαν κατά χρησμόν,¹
 10 ἐκόντος τοῦ πατρὸς ἐπιδόντος· ὁ δὲ Λεῶς υἱὸς ἦν Ὀρφείως, οὗ ἐπώνυμος καὶ ἡ Λεοντὶς φυλὴ.

Λεωκόριον: ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ ἡρώϊον· Λεῶς γὰρ ὁ Ὀρφείως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φρασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς
 15 χώρας σφαγιασθείσας ἔει παρθένους ἐτέλεσαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡρώϊῳ.

Λεοπετρία: λεῖος λίθος.

Λεωργόν: ἐν τῷ ω, καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἰωνεῖς· καὶ Ἑεοφῶν· θερμοουργότατον καὶ λεωργότατον· Λωριεῖς δὲ
 20 διὰ τοῦ ου, λεουργόν.

Λεῶς: ὁ λαὸς, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς.

Λῆγε: καύου.

Ληθεῶν: λήθη.

Λήθην κυνῶν: λήθην ἐμποιοῦντων φαρμάκων.²

25 Ληΐδιον: ἱμάτιον· τριβώνιον· ληΐδιαι δὲ τριβωνώδης ἡ χλαμύς.

(219) Λήϊον: ὁ χλωρὸς σίτος.

Ληισθεῖς: ληστευθεῖς.

Ληιστάς: καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ.

Λήϊα: σιτοφόρα πεδία· χωράφια.

5 Ληισταί: ἀντὶ τοῦ πειραταί.

Ληϊτόν:³ δημόσιον.

Ληΐδατο: ἐμερίδατο ἢ ἐλαφυραγωγῆσεν.

Ληΐζεται: αἰχμαλωτίζει· διαρκάζει·** παρθεῖ· ἔρημοι·
 10 ἕως δὲ καὶ ἐν καθητικῷ σημαυνομένῳ λέγεται.

* Inc. f. 54. c. 4.

¹ χρόνον

² φάρμακον

³ Accent. om.

** Inc. πάξει f. 55. c. 1.

15 *Λημματίας*: * φρονηματίας· γεννάδας.

Λήμη: λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώτεται παρασκευάζον.

Λημνία δίκη: ἡ κακίστη.

Λημνίων κύρ: ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ κύρως χαλκή

20 τίς.²

Λημνίων κακὸν βλέπων: κύρῳδες· καὶ παροιμία· Λημνίων κακόν· ἐκ γὰρ Ἀθηῶν ἀρπάξαντες γυναῖκας οἱ (221) Λημνιοὶ καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν, κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων· ἐπὶ³ δὲ Θόαντος αἱ γυναῖκες 5 τοὺς ἀνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἅμα ταῖς τῶν Θραικῶν γυναῖξίν· ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ ἦν Μυρσίλος.⁴ μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ τῇ Ἰψικύλῃ ζῆλον κατασχεῖν· Καίκατος δὲ διὰ τὸ ὀλιγορῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας· ἐνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λημνία λέγεται.

10 *Λήνος*: τὸ ἔριον οἱ ἀρχαῖοι.

Ληναῖον: περίβολος μέγας Ἀθηνησίων· ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἤγον, πρὸ τοῦ τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι, ἐνομάζοντες ἐπὶ Ληναίῳ· ἔστιν δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἔριον Διονύσου Ληναίου.

15* *Ληνος*: γαστριχὸν σκαῦος· ἢ ἄγγος ξύλινον οἴνου δεκτικόν.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: εἰς ᾧ ἐνεγράφοντο οἱ τελιωθέντες τῶν παιδῶν· οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομαῖν· παρὸ καὶ τούνομα γέγονε διὰ τὸ τῶν λήξεων 20 ἀρχεῖν· λήξεις δὲ εἰσὶν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσίαι·

¹ bis μ

² Addit manus recens, σ' ὅτι καὶ ἐν τῇ νήσῳ λήμνω ἀναφορὰ κύρως ἔστιν, ὡς καὶ ἐν τῇ σκελίᾳ τὸ ἐναῖον.

³ ἐπὶ

⁴ Μυρσίλος. Mox sine acc. p. 224, 27. Ibi Μύρ. Porobnus, hic sine acc.

* Inc. f. 55. c. 13.

λήξεις τὸ ἔγκλημα· καθ' οἷον λόγον φησὶν καὶ λαχεῖν δίκην.

Δηξιαρχικὸν γραμματεῖον: Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἀρχεῖν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα πρα-
τιθεμένων τῶν δῆμων αὐτοῖς· καὶ ἐξ ἐκεῖνων τῶν 25
γραμματεῶν κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

Δήξεις θεῶν: λαχοὶ· κληροὶ· τεμένη· ἀρχῆς δὲ λήξιν, (222)
ἀντὶ τοῦ διακλήρωσιν.

Λήξιν δίκης καὶ λαχεῖν δίκην: τὸ καταγγεῖλαι κρίσει
ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασὶν· τὸ δὲ ἀντικαλέσαι, ἀν-
τιλαχεῖν· τὸ δὲ διανεμασθαι χρήματα, διαλαχεῖν. 6

Δήξεις: παῦσις· ἡ μερίς· κληρονομία.

Δῆροι: ² κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς.

Δῆρος: ² φλύαρος· ματαιόφημος. 31

Δῆσομαι: ἐκιδάσθαι. ² 10

Δηστικὴν: ἀφαιρετικὴν.

Δητοσαλεύκτας: τοὺς Τυρρηνοῦς· ἀπὸ Πισαίου τοῦ *
εὐρόντος.

Διάζειν: λίαν ἐσκοδακέναι. 6.

Διαινούσης: κραυκίσης. 15

Λίαν ἐντός: σφόδρα πόρρω.

Διβαδία: πόλις τῆς Βοιωτίας.

Διβαδά: σταγόνα· κρήνη· ἔνυδρον τόπον. 22

Διβάξεις: ἀπαρρηεῖς ἢ ἀποφθαρεῖς.

Διβάξω: φθερῶ. 20

Δίβανον: τὸ δένδρον θηλυκῶς· Πίνδαρος. (192)

Δίβερνα: καράβια.

Δίβηθρα: τὰ ἔφυδρα χωρία· καὶ αἱ διαρῦσεις τῶν ὑδά-
των· οὕτως Εὐπολις. 3

Διβρόν: ³ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀόρατον· οἱ τραγικοί. 25

¹ Accent. om. m. pr. bis.

² -ωμαί.

* Inc. f. 55. c. 4.

³ Accent. om.

(223) *Δεγαίνετα*: τὸ τύπτειν ὡσπερ λέγειν εἰσάφαιεν τὸ ξαίνειν.

Δεγαίνειν: ὀξέως ὀρμῶν.

Δεγαίνων: κηρύσσων.

5 *Δείδην*: οὐ κατὰ βλάβος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Δείδος: χῶνος τρήματα ἔχων συνεχῆ τέσσαρα παρα-
πλήσια, δι' ὧν ὁ χαλκὸς ἠθίζεται.

Δειγύς: ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ.

Δειγύς: ἠδύς· ὀξύς.

10 *Δειγύφωνος*: ἠδύφωνος.

Δειθολόγοι: οἰκοδόμοι.

Δειθόλευστος: λιθοβόλητος.

Δίδων ποτίμων: μήποτε τῶν πύρων λέγει· οἱ πίνοντες
τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται* ἢ τῶν τῆν σάρκα

15 τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.

Δίδων χοαί: ἄργυρος καὶ χρυσός· καὶ γὰρ Εὐριπιδῆς
φησί· Λευκοὺς λίθους ἔχοντες ἀνχοῦσιν μέγα.

Διδῶντας: τρισηλλάβως, οὐ λιθιῶντας· Πλάτων γὰρ

Νόμων· καὶ βραγχῶν λέγουσιν, οὐ βραγχιῶν·² καὶ
20 ἕτερα τοιαῦτα.

Δίδων ἔψει:³ παροιμία· ἀδυνάτω ἐπιχειρεῖς.

Δίδος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· τῶν τε παρόν-
των καθ' ἓνα ἡμῶν οὕτως πρὸς τὸν λίθον ἔχοντες καὶ

25 ἔξορκούντες· εἰρήκασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρὸς τινα λίθου
τοὺς ὄρκους ποιῆσαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος
ὑποδηλοῦσιν.

(224) *Διδουργός*: λιθογλύκτης.

Διδουλικῆσαι: τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Δικμήσονται: λείπονται.³

5 *Διμοδωριεῖς*:⁴ Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαν-
τες εἰς Ρόδον καὶ Κνίδον.

* Inc. νονται f. 56. e. 1.

² ἔψει

³ λείπονται

⁴ βραγχῶν et βραχῶν

⁵ -ριεῖς

Λιμῶν κοσκίνων διασκορπίω.

Λιμῶν Μηλέωι: παροιμία· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μη-
λίους πολιορκούντες λιμῶν, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ
πέμπτῃ. 10

Λικνευτής: ἐπὶ δὲ τοῦ Διονύσου ἀπὸ τῶν λίκνων¹ ἐν ἧ
τὰ παιδία κοιμᾶται.

* Λίκνον: κόσκεινον ἦτοι πτύον.

Λικνοφόρος: ὁ φέρων τὸν λίκνον· καὶ γὰρ μυστικόν τι
σημεῖον τῆς Δημητρίου τροφῆς ἐτίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων. 15

Λικνοφόρος: τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν
ἐπιτηδαιον ἐστίν· ὁ δὲ τοῦτ' ἀφ' ἑραυ λικνοφόρος λέ-
γοιτ' ἂν.

Λίμνην: τὴν θάλασσαν κυρίως. 20

Λιμὸν: ἄρρακαῶς οἱ Ἀττικοὶ τὴν λιμὸν.

Λινεύς: κιστρεύς.

Λινὸν λινοῦ συνάπτεις: ἐπὶ τῶν τε αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν
δρώντων· Στράτις² Ποταμοῖς καὶ Ἀριστείδης ὁ
φήτωρ καὶ Πλάτων. 25

Λινόν: κοινῶς μὲν ἄνθος· Θεόφραστος δὲ νάρκισσον·
Μυρσίλος δὲ Λαβριακοῖς εἶδος ἄνθους.

Λινόν: Ἡρακλείδης ὁ Παντικὸς ἐπισημῶς οἱ παλαιοὶ³ λι-(225)
νοῖς ἀντὶ χορδῶν ἐχρῶντο· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος ἤδη
χορδᾶς ἐπιστάμενος λινὸν καλεῖ· ἐγένοντο δὲ τρεῖς
ἤρωες Δίνοι· Καλλιόκης· ὁ δὲ Ἀλκιόκης καὶ Ἀπόλ-
λωνος· τρίτος δὲ Ψαμμάθης τῆς Κροτίου καὶ Ἀπόλ-
λωνος.

Λινόπται: ⁴ οἱ ἀποδοκούμενοι τὰ ἐμπλεκόμενα τοῖς κυ-
νηγετικοῖς λίνοις θηρία· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τοὺς φυ-
λάσσοντας τὰς οἰκίας ὁμοίως ἔλεγον.

Λινόπληγος: φρετόπληγος. 10

¹ λήκνων

* Inc. f. 56. c. 2.

² τ semel.

³ οἱ τοῖς παλαιοῖς

⁴ Λινοπται

* Λιξαι: ἐκτεταμένως· Ἀρωτοφάνης Ἰαπεύσει.

Λίκα ἀλείφασθαι: τὸ ἐλαίω ἀλείφασθαι λέγουσιν.

Λιπάρα: μία τῶν καλουμένων Διόλου νήσων· περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα.

15 Λιπαρίζετε μένοντες: προσεδρεύετε μένοντες· ἢ ἐπιμειψίζετε μένοντες.

Λιπαρεῖ: παρακαλεῖ.

Λιπαρεῖν: τὸ σφόδρα προσκαρτερεῖν καὶ δεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ λίαν παρῆναι καὶ ἄξιοῦν.

20 Λιπαρές: συνεχές.

Λιπαρής: κριτικὸς· λίαν ἐγκείμενος.

Λιπερνούοντας: περιχρούς.¹

Λιπέρητες: ἦτοι λιποκόλεις ἢ κέρητες· τὸ δὲ ὄνομα καὶ
25 παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅτ' ἂν παρωδῶσι τοὺς Ἴωνας.

Λιπομαρτύριον: Λυσίας· καὶ λειποτάξιον Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι.

(226) Λιπογνώμων: ὁ μηκέτι ἔχων ὀδόντας· γνώμα² γὰρ καὶ γνώμων, ὁ τῶν ὑποζυγίων ὀδούς· ἀφ' οὗ τὰς ἡλικίας αὐτῶν διαγιγνώσκωμεν.

Λιποτάκτης: φυγᾶς· τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών.

5 Λιποτακῆσας: καταλείψας· φυγών.

Λιπῶσι: λιπαρῶσι.

Λίριον: κοινῶς τὸ ἄνθος³ καὶ ἴδιως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν·⁴ Ἀττικόν.

Λισάνεις: ἀγαθὴ ἢ φίλη· Λάκωνες.

10 Λίσσομαι: ἐκετεύω.

Λίσπας: ἐκώμωδοῦντο λίσπαι οἱ⁵ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Θηαίας· ἐπεὶ Ἑρακλῆς δοκεῖ ἀρπάσαι ἀπὸ αἷψ· πέτρας

¹ Inc. f. 56. c. 3.

² περιχρούς

³ γνώμα

⁴ Inc. σιν f. 56. c. 4.

⁵ Λισάνεις: (i. ejusd. ut patet.)

⁶ λίσπιος ἄθ.

τὸν Θησέα ὃ τὴν ἐν Αἴδου εἰς μίαν² τὴν πρὸς τὴν πέτραν τῶν ἰσχυίων.

Λίσκαι: οἱ³ μέσοι δικασπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐπι-15
τριμμένοι· καὶ λίσκη γλώσσα, ἡ ἐπιτετριμμένη· λέ-
γονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσκαι, διὰ τὸ
ναυτικούς ὄντας ἔνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς
ἐφάδρας ἀπογλαβίτους εἶναι· ἐν αὐτῷ δὲ διὰ τὸ Θησέα μετὰ 20
Πειριθίου καταβάττα εἰς Αἴδου καὶ πρὸς τινα πέτραν
ὑπὸ Περαιφόνης ἐκκαθεσθέντα σὺν τῷ Πειριθίῳ·
Ἡρακλείους ἐπὶ τὸν Κέρβερον καταλθόντος, παρὰ τῆς
θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησάμενον, καὶ τῆς πέτρας ἀπο- (227)
επῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῷ
τῶν γλουτῶν μέρος· διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοῖς
λοικοῖς Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομάζεσθαι.

Λισερῖον: στρογγύλον κρυπτιον· ὃ ἡραῖς τηγανόστραφον. 5

Λισχρός: φειδωλός.

Λιτάζομαι: παρακαλῶ· δέσθαι.

Λιτανεύει: εὐχεται.

Λιταργίζαν: τρέχειν. 10

* **Λιταργίσαι:** κνίσαι.

Λιταργισῶμεν: ὀξυνοῦμεν.

Λιτή: τῆς Μακεδονίας· ἧς Ἰππερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἀθ-
μάδον κτημονεύει.

Λιτή: παράκλησις. 15

Λιτοῖς: ψιλοῖς· εὐτελέειν.

Λίτρα: ἦν μὲν, καὶ νόμισμά· τε, ὡς Λίφελος· ἐπὶ δὲ τοῦ
σταθμοῦ Ἐπίχαρμός τε καὶ Εὐφρων ἐχρήσαντο· Ζο-
φοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν ἀπὸ
τοῦ νομίσματος. 20

¹ ὡσμ. an ὡς μ. n. l. In marg. nota hujusmodi / corruptelae index.

² Λίσκαιοι: μέσοι

* Inc. f. 57. σ' 1.

³ Λιταρσομεν

ἄφρα· γὰρ τὴν νομισμαδόχην ἑαυτοῦσιν ἐπὶ τὴν οὐδ' ἀφ' ἧς καὶ
 λιτροδόχην καλοῦσιν.

2 Ἀίερον: οὐ νέτρον Ἀττικῶν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λιυέραςαν: ὠδὴν τιὰ ἦν ἄδουσιν οἱ θερζζοντες, ὡς
 25 ἐπίσημον τιὰ γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιυέραςαν
 ἀνακαλούμενοι· ἦν δ' οὗτος Μίδα υἱός² νόθος, οἰκῶν
 (228) δὲ ἐν Καλαίταις τῆς Φρυγίας τοὺς παριόντας ἠνάγκα-
 ζεν σὺν αὐτῷ θερζζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς
 τῶν δρεκάνων, τὸ λοιπὸν σῶμα τοῖς δράγμασιν ἐναί-
 6 λῶν ἦιδεν· ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· ἡ δὲ ὠδὴ
 βάρβαρος· Φρύγις γὰρ αὐτὴν ἦιδον.

Λιυέραςης: εἶδος ὠιδῆς· Μένανδρος Καλληδονίωι· Αἰ-
 δοντα Λιυέραςην ἀπ' ἀρίστου τέως· οἱ δὲ αὐλήσεως
 γένος· Μίδου³ δὲ ἦν ὁ Λιυέραςης νόθος⁴ υἱός· κα-
 10 τοικῶν δὲ ἐν Καλαίταις, τοὺς παριόντας ὑποδέχομε-
 νος, ἠνάγκαζεν μετ' αὐτοῦ θερζζειν· εἶτα ἀποκόπτων
 τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμα-
 σιν· ἀπέθανεν δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ
 Μίδου⁵ θεριστικὸς ὕμνος ἐκ' αὐτῷ συνετέθη.

15 Λιφαίμει: αἰμορροεῖ· λείπει τῷ αἵματι.

Λιχνεύουσα: λίχνως ζητοῦσα.

Λιχνάεια:⁶ πύκνωσις.

Λίχνος: προακτόμενος τῶν ὄψων· κατεκλιθυμῶν· λιμ-
 βός· λαιμαργος.

20 Λιψύδριον: χωρίον⁷ τῆς Ἀττικῆς.

Λοβός: τὸ ἄκρον τοῦ ὠτλου.

Λογγάσω: στραγγεῦσθαι⁸· ὁ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγ-

² νομιμοδ.

³ οὗτος μὲν δανος, et / in marg.

⁴ μήδου, et inc. δου f. 57. c. 2.

⁵ νόθου

⁶ μήδου

⁷ Λιχνια

⁸ ὁ

⁹ Λογγάσα: στραγγεῦσθαι

γονεύσω λέγομεν· Δισχύλος δὲ ἐξ ἄν τὰ ἀπόγεια δοῦ-
σιν, τὰ ² λογγάσια.

Λογάδην: ἐπίλεκτος.

(229)

Λογλαί: ἐκλογαί· καρποφοραί.

Λογισμὸν: ἡ λογιστικὴ τέχνη ὡς Ἴσοκράτης Βουαίριδι.²

Λογισμός: ὅτε μὲν συνήθως· ὅτε δὲ ἐπὶ ψήφου ἔλεγον.⁵

Λογισταί: οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίφημοι.

Λογισταί καὶ λογιστήρια: ἀρχὴ τίς παρ' Ἀθηναίοις οἱ
λογισταί· εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· οἱ τὰς εὐθιῶνας
τῶν δικωτημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις ⁴ τριάκοντα·
ὅτ' ἂν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες· λογιστήρια ¹⁰
δὲ ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα· ὡς Δελναρχος καὶ
Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν.

Λογιστής: κριτής· δοκιμαστής· ἐξεταστής.

Λογογράφος: ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων.

Λόγου ἔχειν: ἀντὶ τοῦ φροντίζειν· Θεόπομπος Φελεπτι-¹⁵
κῶν πρῶτωι.

Λογοποιός: ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος· Ἴσοκράτης
καὶ Ἡρόδοτος.

Λογοποιῶν: πλαττων λόγους ψευδεῖς.

Λόγου τυχεῖν: ἀντὶ ταῦ ἐπαιῖναι· Δημοσθένης ἐν τῷ ²⁰
κατὰ Κτησιφῶντος.

Λόγου χάριν: φησὶν Ἐπερίδης.

Λογάρια: Φαίδων Σωκρατικὸς ³ Ζωπύρωι.

Λοιβή: σπανδὴ· θυσία.

Λοιγῶν: φθορῶν· ὀλεθρον.

25

Λοιδίας: ποταμὸς Μακεδονίας· οὗ Δισχίνης μέμνηται. (230)

Λοιδωρούμενος: ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν.

Λοιδωρησμός: λέγουσιν ἀντὶ * * * * ⁴

¹ τὰ om. G. recte. ² βουρσιδι ³ Inc. μέραις f. 57. c. 3.

⁴ σωκρατικῶς, et hunc artic. cum praecedente confundit.

⁵ Versus spatium, et / in m.

- 6 Λοιμύεται: φθοροποιῖ· βλάπτει.
 Λοιπὰ ἄττα: ² λοιπὰ τινά.
 Λοίοθω: ἐσχάτωι.
 Λοιρῶν ξυνηθήματα: ³ παροιμίαι· τάσσεται ἐπὶ τῶν πα-
 ρακρηνομένων.
 10⁹ Λολλοῖν: τὰ παιδία τὸν θεόν· οὕτως Ἑρμικκος.
 Λοξίας: εἰώθασι τὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἐδρυμένον βαιμόν
 τοῦ Ἀπόλλωνος Λοξίαν καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν
 καὶ Ἀγνῆα.
 15 Λοξία: σκολιὰ· καμπύλια· οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.
 Λοκασιν: κλέπταις.
 Λοκός: σορός.
 Λοκάδα: τὴν θεὸν Θεόκομος.
 Λοκίλειν: οὐ λεπίλειν.
 20 Λόπισμαι καὶ λέμμα.
 Λοπος: ἡ περικειμένη ἕξωθεν τοῦ κρομμίου λεπίς· καὶ
 πᾶν λέπος· φλοιός· δέρμα· λεπτόν· ξηρόν.
 Λορδόν: τὸ ὑπόκυρτον· καὶ λορδότατον, τὸ ἀκασεσιμω-
 25 μένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτωϊ, ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.
 Λορδός: ἀπεξυλῶμενος· συγκεκαμμένος τὰ σῶμα.
 (231) Λοῦσθαι λέγουσιν, οὐχὶ λούεσθαι· καὶ λούμενος, οὐχὶ
 λουόμενος· οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Λουσαιεύς: δῆμος τῆς Οἰνηίδος Λουσαία· ³ ἀφ' οὗ οἱ ἀη-
 μόται Λουσαιεῖς.
 6 Λουτρά: ἔθος ἐστι κομίζειν ἐπὶ ζεῦγος ταῖς γαμουμέναις
 καὶ τοῖς γαμοῦσιν· ἔφερον δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τῆς
 Ἑπτακρούνου λεγομένης κρήνης ὕδαρ· νῦν πάντοθεν
 λουτροφόρους εἰς τοὺς γάμους ἐπέμπον· καὶ λουτροφό-
 10 ρον ^{**} ἐπέκτεσαν τρεῖς ἀγάμοις ⁴ ἐπὶ τῶν τάφων.

¹ ἄττα

² Λοιροξεν.

* Inc. E. 57. c. 4. Ascens. om.

³ Novus articulus, Λ.

** Inc. f. 58. c. 1.

⁴ γάμοις

Λόχοι: Λαικεδαιμονίων δ', ὡς Ἀριστοφάνης: Θουκυδίδης
δὲ ε' Ἀριστοτέλης ζ.

20 Λόχη: ¹ πλαγία σύμφυτος καὶ λοχηώδης.

Λόχος: ἐπέδρα· τάξις.

Λοχωῶντες: ἐνεδρευόντες.

Λυγαίως: ² σκοτεινῶς.

Λυγίζει: στρέφει· κάμπτει· ἀπὸ τῶν λύγων.

(238) Λυγιζόμενος: στρεφόμενος· καμπτόμενος· ἀπὸ τῶν λύ-
γων· ³ λύγος δὲ φυτὸν ἱμαντῶδες· — δίδω μύσχοισι
λύγισιν· ἐν Γοργία· ⁴ πάσας στρώφας στρέφουσαι,
πάσας δὲ διεξόδους διελθὼν ἀποστραφῆναι λυγιζόμε-
5 νος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην· τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ
τιμωρίας βασανίζειν, λυγίζειν· καὶ αἱ μάλιστα αἷς εἰ
ἀθλῆται τύπτονται, λύγοι καλοῦνται.

Λυγίσμασιν: συγκλάσμασιν.

10* Λύγκες: εἶδος θηρέου ὀξυδαρκέ.

Λυγμός: ὀλολυγμός.

Λύγος: φυτὸν ἱμαντῶδες.

Λυγρόν: χαλεκόν· ὀλέθριον· κακόν· ἰσχυρόν· πενθι-
κόν· ἄλειπτόν.

15 Λυγῶδες: ὄργανον ἐν ᾧ τῶν συμπηγνυμένων ξύλων οἱ
τέκτονες συναγοῦσι τὰς ἀρμονίας.

Λυδία λίθος: καὶ βάσανος· ἢ τὸν χρυσοῦν ἐξετάζουσα· ἢ
δὲ μαγνήτις τὸν σίδηρον προσάγειται, ἣν καὶ Ἡρα-
κλειῶτιν ὀνομάζουσιν.

20 Λυδιάζων: Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεισευάσ-
θησαν.

Λυδὸς ἐν μεσημβρία παίζει: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ἕως
ταύταις ταῖς ὄραις ἀκολασταίνοντων.

¹ δάσος in m. manus paullo recentior.

² Λυγαίως ἵσχυρῶς ἢ λῶγων, ssp. ἢ al. m.

³ αἰδημοσχοισιλυγησειγοργια * Inc. f. 58. c. 5.

ἄνευ τέλη: λυστελαῖν.

Ἄνι δὲ χαλιῶν καρθενίας: + + + + ² 25

Ἄνδρος: φόνος· ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς συνιστά-
μενος δι' ἰδρώτους καὶ κόπωσης καὶ αἵματος μετὰ ἰ- (234)
χῆρος.

Ἀνκάβητος: ² ὄρος τῆς Ἀττικῆς.

Ἀνκάμβεις ἀρχή: ³ τοῦ πολεμάρχου· ψυχρῶς· ἐπεὶ ἐπο-
λέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Ἀνκάμβει· ἐπὶ δὲ τούτου ἀ- ⁵
ποστασίου καὶ ἐπικλήρου αἱ δίκαι ὑπήγοιτο.

Ἄνκειον: ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Ἄνκειον· ⁴
ὁ Θεόκομπος μὲν Πεισίστρατον ποιεῖσθαι φησὶν· Φι-
λόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι. 10

Ἀνκίον: ἐν ταῖς τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις ἐπιποιῦντο.

Ἄνκιος: ἐκ τῆς Ἀνκίας· Ἀπόλλων δὲ Ἄνκειος· ⁴ ἐκτετα-
μένως.

Ἀνκιουργίς: εἶδος φιαλῶν ἐκονομασθὲν ἀπὸ τοῦ σκευά- 15
σαντος Ἀνκίου. ⁵

Ἀνκιουργαῖς: ⁶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέ-
χρηται τῆ λέξει· Δίδυμος δὲ φησὶ τὰς ὑπὸ Ἀνκίου
κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος νεοῦ οὕτως εἰ- 20
ρησθαι· ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς, ὅτι τὸν τοι-
ούτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις
εὖροι γινόμενον· μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἔθνων·
ὡς κλίνη Μηλιουργῆς καὶ τὰ ὅμοια· μήποτε οὖν γρα-
πτέον καὶ παρ' Ἡροδότῃ ἐν τῇ ἡ, ἀντὶ τοῦ προβό- 25
λους δύο Ἀνκιουργίας, Ἀνκιουργίας· ἵνα, ὡς περ παρα(235)
τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Ἀνκίαι ⁷ εἰρ-
γασμένα.

¹ Versus spatium.

² Ἀνκαβίτος

³ Ἀνκαμβίς: ἀ.

⁴ Inc. κειον f. 58. c. 4.

⁴ λυκίως

⁵ λύκου

⁶ -γίς, ut supra; et mox μηλιουργίς.

⁷ λυκίαι

Λυκάβας: ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν ἢ λυγρῶς βαίνειν ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως.

5 *Λύκος* ἀετὸν φεύγει: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφυλάκτων.

Λύκος ἔχανεν: παροιμία λέγουσι δὲ εὖς λύκον, ἐπειδὴ ἂν ἀρπάσαι * τέ βούληται, κεκηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προσιρῆται, κατακτενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασίν· ἐπὶ τῶν συναλπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: παροιμία ἐπὶ τῶν πονούτων ἐπὶ τι μάτην· καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεστιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν· ἐπὶ δὲ διώκοντος αὐτοῦ

15 εἰ; τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

Λυκοσκιάδες: ἱπποὶ αἱ Ἐνετιδες.

Λυκόποδας: Ἀριστοφάνης *Λυσιστράτη*· τοὺς πρὸς Ἰππικῶν ἀγωνισαμένους ἐπὶ Λειψυδρίῳ, ὡς γενναίους· ἔλαθον² γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ

20 κατελειπῆσθαι δέρμασι τοὺς πόδας, καὶ λυκόποδας εἶναι· ἢ διὰ τὸ λύκον ἔχειν ἐπίσημον ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν ἀπὸ Διόνυσίου πρώτου.

Λύκου δεκάς: ἦρως πρὸς τοῖς Ἀθήνησι δικαστηρίοις τῶν

25 θηρίων μερῶς ἔχων· πρὸς ὃ οἱ δασυδοκοῦντες κατὰ

Λύκου δεκάς: παροιμιῶδες· ἐπὶ Λύκος ὁ ἦρως ἰδρυτο (236) παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἐνθα προσήδραυν ὀϊ σκυφάνται· ἀφόριστο δὲ αὐτῶ τριώβολον ** τῆς ἡμέρας.

5 *Λυκοῦργος*: εἰς τῶν δέκα ῥητόρων· αὐτὸς πάλαι Λυκοῦργος ἐνομοθέτησεν.

Λυκοφίλως: ὑπόπτως· ὑπούλως· οὕτω Μένανδρος.

* Inc. πάσαι f. 5g. c. 1.

² ψυλιδρίῳ ³ ἔλεγον

** Inc. ὄβολον f. 5g. c. 2.

Αυκόφως: τὸ περὶ τὴν αὐτὴν φῶς.

Αἰλώ: ἄφωμά τι παιδίων ἐν Εὐβαίαι, γινόμενον ἀκ γιγάρσεων καὶ εὐκων κωκομμένων.

Ἀύλλος:² ποιητὴς ἐπὶ μωραῖαι κωμοδούμενος. 10

Αυμαίνεσθαι: καθαιρέσθαι ἢ ἀγνεύειν.

Αυραίνων: φθέρων· βλάπτων.

Αύματα: καθάρματα· ἀέτης γαστροῦ εἰς ἀφεθρῶνας ἐκ κρίσεις.

Αύμη: βλάβη· φθορά· ὕβρις. 14

Αύξ: οὐχὶ λυγμός καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

Αυκηρότεροι ἀκαλαγμοῦ: διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταδικάζεσθαι δυσχέρειαι λέγεται.

Αυόμενος: ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος καὶ ἀπολύων· οὕτως Πλάτων. 20

Αυκρόν: αυκρόν.

Αυσαμένον: λυτρωσάμενον.

Αυσανδρεία: πανήγυρις ἦγαστο ἐν Σάμῳ.

Αυσανίας: λῦων τὰς ἀνίας· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Αύσανδρος: ναύαρχος Λακεδαιμονίων. 25

† *Αύσεται*: ἐνήσεται.

Αύσιμα ἐνέχυρα: τὰ λυτρώσιμα. (237)

Αύση: ἀντὶ τοῦ λυσαίτω· Νόμων θ'· παραλαβῶν ὁ κηκτημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδόμενον αὐτὸν μὴ λύση, πρὶν ἂν ὁ δοῦλος κείσῃ τὸν πληγέντα.

Αύσιοι θεοί: αἱ καθάρσιοι· λυτικοὶ κακῶν. 5

Αυσίμαχος: οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστέιδαν ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Αὐκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

Αυσιτελές καὶ *λυσιτελεῖν*: ἡ πρώτη συλλαβὴ μακρά· ἡ μὲν γε λυσιτέλεια βάρβαρον. 10

Αυσιτελές: τὸ λῦον εἰς ἃ² δαπανώμεθα.

² Accent om.

† Inc. f. 59. c. 3.

² τὰ

Δύσιοι τελεταί: αἱ Διονύσου· Βωιωτοὶ γὰρ ἀλόντες ὑπὸ
 Θρακῶν καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκεῖ-
 του Διονύσου ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν
 15 ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξίν ἔλυσαν ἀλλήλους· καὶ Διονύ-
 σου Δυσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Πορτι-
 κός· ὡς Ἀριστοφάνης δέ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θη-
 βαίους παρὰ Ναξίων Ἀμφικλον.

Δυσιτελές: ὠφέλιμον ἢ συμφέρον.

20* Δύματα: ἐνέχυρα· οἶον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

Δυσόμενος: λυτρωσόμενος.

Δύτρα: μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας· ἐπὶ
 τὸ λυτρώσασθαι βάρβαρον δουλείας.

Δύχνα: οὐδέτερος Ἡρόδοτος.

25 Δυχνίς: ἂ σκληρὸς καὶ διαυγής· Πάριος λίθος.

Δυχνίον: ἢ λυχνία· λυχνία λεκτέον, οὐχὶ λυχνίαν.

(238) Δύχνον ἐν μεσημβρίαι ἀπτεις· ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπι-
 τηδεῖαι ἢ τί ποιούντων.

Δυχνοῦχος: φανός· λαμπτήρ.

Δυχνοκαυταί: οὐχὶ λυχνοκαταί.

5 Δυχνοῦχον: τὸν κεράτινον φανόν, ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν

αὐτῷ περιέχεσθαι φανός δὲ ἢ ἐκ ἑξύλων λαμπάς· Φι-
 λιππίδης· ἐγένοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν καθαρῶν καὶ διαφα-
 νῶν δερμάτων λαμπτήρες· καὶ κεραμοῖ⁵ διατετρημέ-

10 νοι, ὥστε διαφαίνειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Δυχνοκωσα: λυχνοκαυτοῦσα· οὕτω Τηλεκλείδης.

Δύων: καὶ ἐκτίνοντες καὶ συστέλλοντες λέγουσιν ὡς λίαν.

Δωβᾶται: βλάπτει· λυμαίνεται· ὑβρίζει.

15 Δώβη: βλάβη· ὑβρις.

Δωβητήρα: ὑβριστήν.

² - εἶος

* Inc. f. 59. c. 4.

⁵ Ita Porsonus sine accentu. Δυχνεις (sic) G.

³ ἀνεπιτήδειον

⁴ Δυχνοχον

⁵ κεραμοῖ

Λωϊόν: βέλτερον.

Λωϊάτος: βέλτερος.

* Λώπη: ιμάτιον περιβλήμα.

Λωποδύτης: ιματίων κλέκτης.

20

Λωλω: σύκον μετὰ γεγάρτων κεκομμένων ἐμφορές παλα-
σίαις.

Λώπος: ιμάτιον.

Λωτος: βοτάνη εὐώδης ἣν ἔνιοι μυρόλωτόν καλοῦσιν.

Λωφᾶν: τὸ ἤρημειν καὶ τὸ ἐνδεωκέσαι καὶ ἀναπαύε-
σθαι δηλοῖ οὐ τὸ πεκαῦσθαι καὶ παντελῶς.

Λωφήσομεν: ἀντὶ τοῦ παύσομεν· κυρίως δὲ εἴρηται λω-
φήσαι τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι· λό- (239)
φος γὰρ ὁ τράχηλος.

Λωφήσαντος: ἀναπαυσάμενον ἠσυχάσαντος.

Λωφῆσις: παῦσις· πτώσις.

Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ λ̄ στοιχείου.

5

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ μ̄.

Μα: ἀντὶ τοῦ οὗ μα· τοῦτο* Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τά-
ξιν ἔχον εἶθαι· ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μᾱ τῶι² ναί-
χρηται· ὡς, Ναί μα τόδε σκῆπτρον· ὅτι ὄμνυσιν ὅτε
δὲ ἀπόμνυσι τίς, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως· οἶον, 10
Οὗ μα γὰρ Ἀπόλλωνα³ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐαι· Οὗ μα
Ζῆν⁴ Ἀγέλαε· ἡμεῖς δὲ τὸ μᾱ ὡς μέρος λόγου ἀπο-
μνύοντες παραλαμβάνομεν, μᾱ⁵ τὸν Δία λέγοντες·**
ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπικυκλικόν.

Μάγαδις: ψαλτικὸν ὄργανον· οὕτω Σόφοκλῆς.

15

* Inb. f. 60. c. 1.

¹ Novus articulus, Μα: τοῦτο.

² τὸ ναί—ναί μα (μειφ)

³ ἀπόλλων

⁴ ζῆν

⁵ Accent. om. bis.

** Inc. γοντες, f. 60. c. 2.

Μαγγανεύειν: μίλγειν καὶ κυκᾶν καὶ ἀρτύειν.

Μαγγανεία: ἦν ἡμεῖς μαγείαν· μάλιστα δὲ ἡ τῶν ἀγύρτων οὕτω λέγεται.

Μάγαρον: οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικά ἱερά καταγράφονται· οὕτως Μένανδρος.

Μάγας:¹ σάνις τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιδάρας νευράς.

(240) *Μάγγανον*: παράδοξόν τι· λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία.

Μαγγανευτής: ὁ μιγνύς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν.

5 *Μάγιδες*:² μάζαι· καὶ τὰ τῆ Ἑκάτῃ συντελούμενα δεῖπνα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαγίστηρ: διδάσκαλε.

Μαγίς: μάχαιρα· καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερῶν.

10 *Μάγνον*: Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· τὸν μέγαν· τὸν ἀπαμᾶσσοντα καὶ καθαίροντα.

Μάγους: τοὺς μαγγανεύοντας· καὶ μαγείαν οἱ τραγικοὶ λέγουσι.

15 *Μαγύδαρις*:³ φυτὸν σιλφίου μανώτερον καὶ ἥτιον δριμύ· ξνιοὶ τὸν τοῦ σιλφίου καυλόν.

Μα Δία: οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον, ὡς οἶονται τινες·⁴ ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ μα Δία ὡσπερ καὶ τὸ νη Δία ἐπὶ τὸ ναί· ὅθεν καὶ τὸ ναὶ Δία λέγουσι καὶ ναί.⁵

20 *Μαδαγένειον*: τὸν μαδαρὰ ἔχοντα γένεια.

Μάζα: ἄρτος· φύραμα.

Μάζαν: τὴν τροφήν ἐνίοτε ἔλεγον.

Μάζης ὄνιον: ἄρτου πρᾶσις.

Μαζονομία:⁶ οἱ μεγάλοι καὶ κοῖλοι πινες.

¹ Accent. om.

² Accent. omittit. ρίς manus recens.

³ Inc. f. 60. c. 3.

⁵ Sic, quasi nil deesset.

⁶ Accent. ab alio, ut puto.

Μαζουρωθ: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ ἀστρο-25
θελῶν ζωῖδιᾳ καλοῦνται. Ἐβραϊκῶς δέ τις λέγεσθαι (241)
τὴν λέξιν· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀστρῶν κῶνα.

Μαθηματικόν: ἀντὶ τοῦ φιλομαθῆ· ἐν Τιμαίῳ· τὸν
δη θη¹ μαθηματικόν ἢ τινὰ ἀλλή σφοδρὰν μελετην²
δαίνοικν κατεργαζόμενον· καὶ τὴν τοῦ σώματος ἀπο-5
δοτέον κίνησιν γυμνασίαι προσομιλοῦντα.

Μάθος: ζήτησις.

Μάθος: λέγουσι τὴν μάθησιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαῖαν: ὡς ἡμεῖς τὴν ὀμφαλήτομον· ἢ δὲ ὀμφαλήτομος,
Ἄττικὸν μᾶλλον ὄνομα· καὶ μαιεύεσθαι λεκτέον, οὐχὶ 10
μαιοῦσθαι.

Μαιευτικῆς: ἰατρικῆς.

Μαιευόμενοι: ζητοῦντες· ἐρευνηῶντες.

* **Μαίμακον**: τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον· τραγικῆ ἢ
λέξις. 15

Μαιμακτηρίων: καὶ οὗτος μὲν Ἀθήνησι ἐ· ὠνομάσθη
δὲ ἀπὸ τῆς μαιμάξεως τῆς περὶ τὴν ἄμπελον· μαιμά-
ξαντες γὰρ, ὃ ἔστιν ὀρμήσαντες, ἐτρύγησαν ἄμπελον
καὶ οἶνον ἐποίησαν.

Μαιμάσσει: σφύζει· προθυμεῖ· κυματοῦται· κηδᾶ· καχ-20
λαΐει· κλονεῖται.

Μαιμακτηρίων: ὃ ἐ μὲν παρὰ Ἀθήνησιν· ὠνομάσθη
δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου· μαιμάκτης δὲ ἔστιν ὁ ἐνθου-
σιώδης καὶ ταρακτικὸς· ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντας τοῦ 25
χειμῶνος, ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ αἶψα ταραττεται καὶ
ψαταβολὴν ἔχει.

Μαιμώσα: ἐνθουσιώσα.

Μαινάδας: μαινομένας· ζητούσας βακχεῖν· παραφύ- (242)
ρους.

¹ Sic, cum corruptelae nota / in marg.

² Ascens. om.

* Inc. f. 60, c. 4. Ascensus ab alio.

- Μαινάς: βίαχη.
 Μαινόμενος: μανιοποιών.
 5 Μαινόμενος οἶνος: μανιοποιός.
 Μαινόλης: μανικός.
 Μαίνω: ἐνθουσιωδῶς κινουμαι.
 Μαιωθήσονται: λοχευθήσονται· γεννηθήσονται· θρα-
 πευθήσονται.
 10 Μάκαιραν: μακαρίαν.
 Μακαρίτας: τοὺς τεθνηκότας· οὕτως Μένανδρος.
 Μακκοῦν: παραφρονεῖν· κοῦν γὰρ καὶ κοεῖν τὸ νοεῖν,
 τὸ φρονεῖν.¹
 15* Μακαρίτας: τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμεως· ὡς μακαρίων
 ὄντων τῶν τελευταίων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονται
 τινός· Δωρῶν τινὲς αὐτοὺς Ζαμερίτας καλοῦσιν· αἶον
 τῆς μεζονος μερίδος ἤδη κεκοινωτηκότας· τὸ γὰρ ζα-
 ἐπι τοῦ μεγάλου τίθεται, ὡς ζάπλουτος.
 20 Μακάρων νῆσος: ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωταίαι Θηβῶν
 τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμένδας.²
 Μάκελλα: δίκελλα.
 Μακρὰ γραμμὴ: ἡ καταδικάζουσα· ὁ δ' ἀπολύων, βρα-
 χεῖαν ἐσημειοῦτο.
 25 Μακρὰν οὐσίαν: λέγουσι τὴν κολλὴν Ἀττικοί.
 (243) Μακρὰν εἰμῆσιν: τοῖς δικάζουσι πανάκιον ἐδίδοτο, ἐν
 ᾧ ἔγραφον μακρὰν γραμμὴν, ὅτι τινα καταλαμβά-
 νοιεν ἐν τῷ τιμήματι· βραχεῖαν δέ, ὅτ' ἂν ἀπολύοιεν
 καὶ μὴ καταδικάζοιεν.
 5 Μακρὰν: εἰς τόπου καὶ ἐν τόπῳ· μακρόθεν δέ τὸ ἐκ
 τόπου· λέγουσι δέ καὶ τὸ μακρὰν· ἐκ τόπου πολλάκις.
 Μακραίωνας: μακροβίους.

¹ κοῦν γὰρ καὶ κοινεῖν τὸ φ. primo: κοινεῖν in κοεῖν τὸ νοεῖν vertit manus antiqua.

* Inc. f. 61. c. 1.

² Sine spiritu.

Μακρὰ χαίρειν: οἰμῶζειν· στενάζειν.

Μακρὸν ποιῶ: ἀντὶ τοῦ μηκύνω· οὕτω Φιλιππίδης. 10

Μακροκεφάλους: ἔθνος ἐστὶν οὕτω* καλούμενον· Πα-
λαίφατος· δέ φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ
ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς μακροκεφάλους.

Μακροπόνηρος: (ὁ εἰς μακρὸν ἐκτείνων τὴν πονηρίαν καὶ 15
μνησικακῶν.)²

Μάτρα: λίθινον ἢ περαμεῦν σκεῦος· ἐστὶ δὲ καὶ ξύλο-
νον· ἐν ωῖ τὰς μάζας ἀναδεύουσιν· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Μάτραν καὶ καρδοπόν:² διχῶς λέγουσιν. 20

Μάλα εἰκότως: πάνυ δικαίως.

Μαλακίζεται: ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖ-
κας μαλακίζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.

Μαλακία: νόσος.

Μαλακόν: ἀπαλόν· ἢ καὶ ὁ ἀσελγής. 25

Μαλακὸς καὶ μαλθακός: ἐκατέρως· Θουκυδίδης δὲ ἄ-
νευ τοῦ ᾤ· καὶ μαλακίζεσθαι, οὐχὶ μαλθακίζεσθαι.

Μαλαν: ἀντὶ τοῦ οὐ καλά.³ (244)

Μαλάχιον:⁴ κόσμος χρυσοῦς γυναικείος· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Μαλάχη: οὐ μολόχη· παρ' οὐδενὶ γὰρ κίτται· εἴρηται
δὲ διὰ τὴν μαλακότητα. 5

Μαλερόν: μαραντικόν.

Μαλερόν: λαμπρόν· σπουδαῖον· ἰσχυρόν· ὀξύ· ἀσθανές·
ξηρόν· δριμύ· τὸ δὲ μαλερόν πῦρ, τὸ ὀξύ ἢ μαραντι-

* Inc. f. 61. c. 2.

² ὁ εἰς etc. a recenti manu. ² καρδοπόν

³ Nescio an Porsonus, οὐκ ἐλά junctionim. Lege Μάλλά: ἀνὰ
ἀλλά, et vide Ind. ad Porsoni Aristoph. v. μάλα.

⁴ Accent. om.

κόν· και σφοδρόν· και μαλεράς φρένας· τὰς ἀσθε-
 10 νεις και ξηράς.

* *Μάλευρον*: τὸ ἄλευρον· Ἀχαιοός.

Μαλθακόν: εὐλύτον [μαλθακόν]. —

Μαλθακόν: ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαλθάξαι: ἀγαθῦναι· καταπραῦναι.

15 *Μάλθη*: ὁ μεμαγμένος κηρός.

Μαλκην: ἐπὶ κρύους κατεσκλημένοι και δυσκίνητος εἶναι.

Μαλκίειν:¹ τὸ νεναρκηκεῖναι τὰς χεῖρας ἐπὶ κρύους.

Μαλκίόμεν:² Δημοσθένης ὁ Φιλιππικῶν φησίν.

20 *Μάλιστα*: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς³ ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει.

Μᾶλλον μᾶλλον:⁴ οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ και συνδέσμου· οὕτω Μένανδρος.

Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ αἰεὶ⁵ και μᾶλλον· Ἀλεξίς

(245) Ἀτιθίδι· Πῶς ἐκινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἠσυχῆ· Ἐπειτα μᾶλλον μᾶλλον Ἀναξίλας Ὠραῖς· Ἀλεξίς Πεζονάκη.

Μᾶλλον Φρύξ: ἡ παροιμία· ἐνθένδε οἱ ἐπτά σοφοὶ ἐρω-
 5 τώμενοι ἐπὶ Κροίσου τίς τῶν σοφῶν εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζῶια· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργοὶ δίκαιον νόμου τῆ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσιν· Σόλων δὲ οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας· παρεστῶς δὲ ὁ λογοποιός

10 *Φρύξ* τὸ γένος, τοσοῦτον,^{**} εἶπεν, ὑπερέχεις⁶ * * *

Μαμμάκυθος: μαρὸς και τηθαλλαδοῦς.⁷

Μαμμᾶν:[?] Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν· οὕτω Καλλίας.

* Inc. f. 61. c. 3.

¹ Μαλκίειν

² Accent. om.

³ ἀκριβοῦς

⁴ *Μᾶλλον* semel.

⁵ δεῖ

** Inc. σοῦτον f. 61. c. 4.

⁶ Puncta, quasi nil deesset.

⁷ Accent. om. bis.

Μάμμη: τὴν μητέρα καλοῦσι καὶ μαμμίαν· καὶ εὐὸν
κατέρα κάκκακ καὶ κακκίαν. 15

Μαμμίαν: Ἄτιχοι τὴν μητέρα, ἀπὸ τοῦ εἰς παιδία
μαμμῶν τὸ φαγεῖν λέγουσιν.

Μαμωνᾶς: χρυσός· γήινος πλοῦτος.

Μανά: ἀραιά· καὶ μανότης· ἀραιότης· φῦτα Πλάτων. 20

Μανασ: θυσιὰ· σπονδή.

Μανδαλωτόν: εἶδος φιλήματος ὡς γιγγλιμωτόν καὶ δρα-
πετον καὶ ἕτερα.

Μανδαλωτόν: μήποτε κλειστόν· μάνδαλος γὰρ ὁ θυραν
κλείων. 25

Μάνδρα: ἱκκων σηκοί.¹

Μανδραγόρας: ὑπνωτικὸς καρπός.

(246)

Μανδύας: εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκων.

Μανδύη: τήβεννα.²

Μάνην:³ τὴν μανίαν· λέγουσι δὲ καὶ μάναν·⁴ Ἀριστο-
φάνης. 5

Μάνης: ποτηρίου εἶδος.

Μάνης: βόλος⁴ φαῦλος· καὶ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς λάταγας
ἤφιεναν.

Μανόν: ἀραιόν· ἢ χαῦνον· ἢ ἀνωφερές ὡς φλόξ· καὶ ὁ
μαινόμενος ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσὶ· καὶ ἡ μάνα⁵
ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνόμασται.

Μανθάνειν: καὶ τὸ παραλαμβάνειν τί μύθημα καὶ τὸ
συνιέναι.

Μανοῦμαι: ἀντὶ τοῦ μανῆσθαι λέγουσιν.

Μάραγμα: μᾶστιξ.

15

Μάραγμα: μᾶστιγος γένος· οἷον ταυρεία⁵ εἰς.

Μαράθια καὶ λεύκη: ταῦτα φυτὰ μυστικά ἐστί· καὶ ἡ

¹ Ἰσπώσηκοι m. pr.

² τηβερνα

³ Bis accent. om.

⁴ Μανης βολος: φ.

⁵ Inc. va f. 62. c. 1.

⁵ ταυρεία

μέν μάραθος ἀγωγός ἐστιν ὄφρων· καὶ ἐκ' αὐτῆς τὸ
20 γῆρας ἀποδύονται· ἢ δὲ λεύκη ὅτι Ἑρακλῆς ἀνελευθῶν
ἐστέψατο τούτῳ.

Μαραθῶν:¹ δῆμος Λιαντίδος.

Μαραθῶνιον ποίημα: Αἰσχύλος· εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ
Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγεῖρω.

25 Μαντινέων διοικισμός:² εἰς πέντε κόμας τὴν Μαντινέων
διώλησαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ ἐκλήθη τοῦτο
Μαντινέων διοικισμός.

(247) Μαντινοσύνων: μαντιῶν.³

Μαργίτης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκωνυ-
μίαν Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο· ἐκάλουν δὲ τοὺς
ἀνοήτους οὕτως.

5 Μαργίτης: ἐκὶ μωρίαὶ κωμωδούμενος· ὅν φασιν ἀριθμη-
σαι μὲν μὴ πλείω τῶν πέντε δυναθῆναι· νόμῳ δὲ
ἀγόμενον⁴ μὴ ἄψασθαι αὐτῆς·* ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέ-
γοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ· ἀγνοεῖν δὲ νε-
ανίαν ἤδη γεγενημένον καὶ κυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς

10 εἶ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Μαργαίνει:· μάλνεται.

Μάργος:· μαινόμενος.

Μαργῶσαν χέρα:⁵ μαινομένην χεῖρα.

Μαρμαίρει: λάμπει· καταυγάζει.

15 Μαρμαρέην: λαμπράν.

Μαρμαρυγή: ἀστραψὶς· λαμπηδῶν.

Μαρεῖνη:⁶ ἢ μεμαρασμένη ὕλη· καὶ τοὺς ἀνδρακευταῖς
Σοφοκλῆς.

¹ Accent. om.

² Bis accent. om.

* Ino. f. 62. c. 2.

⁶ Μαρεῖνη (s statim)

³ Μαντιναίων ter, διοικισμός bis.

⁴ ἀγόμενων

⁵ χεῖρα

Μαρίλη: ὁ χνοῦς τῶν ἀνδράκων· καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν ἀσ-
βόλη. 20

Μαριανδυνὸν θρηνητὴν:¹ οὕτως Αἰσχύλος.

Μάρσιπος: σάκος· θυλάκιον· σακέλλιον.

Μάσθλης: δέρμα· καὶ ὑπόδημά τι ἰακώτερον.

Μαρμάριον: τῆς Εὐβοίας ὄρμος· καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος· 25
οὕτω Μένανδρος.

Μαρτύρωνται: ὅτ' ἂν ἀντὶ τοῦ μαρτύρια ἐπάγωνται (248)
ἢ παρέχωνται· Πολιτείας β' τὸν Ὅμηρον μαρτύ-
ρωνται.

Μάρτυς: ὁ μάρτυρ· καὶ τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα.
Μένανδρος. 5

* **Μαρώνεια:** τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς· οὗ Δημοσθένης
ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει· ἐστὶ
δὲ καὶ κάλις ἐν Θράκῃ· ἢ φησὶν εἶναι τὴν ὑφ' Ὀ-
μήρου Ἴσμαρον καλουμένην.

Μασσαλία: Ἰσακράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ, ὡς Φω-10
καεῖς, φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσκο-
τεῖαν, εἰς Μασσαλίαν ἀπώκησαν· μαρτυρεῖ δὲ τῷ
λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης.

Μάσμα: μάστευμα· ζήτημα· οὕτω Κρατῖνος.

Μάσαι: φυρᾶ· ζυμοῖ. 15

Μασταρύζει:² τρέμει· ἀγωνιά.

Μάστακα: μάσημα· τροφήν.

Μάστακας: τὰς ἀκρίδας· Σοφοκλῆς.

Μαστιγίας: δοῦλος· ὁ δὲ ἀμάρτημα μαστιζόμενος.

Μαστηρύζειν: τὸ κακῶς μασᾶσθαι· Κυρηναῖοι. 20

Μαστῆρες: οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες·
οἷον ἐζητηταὶ τῶν φυγαδευτικῶν χρημάτων· τῶν αἰ-
φυγία φυγαδευθέντων· ἐκλήθησαν δὲ μαστῆρες ἀπὸ

¹ Μαριανδυνου: θ.

* Inc. f. 62, c. 3.

² Μασταβύζει

25 τῶν πυνηθῶν τῶν ἐν τοῖς μαστοῖς τῶν ὀρῶν ζητούν-
των τὰ θηρία.

Μαστίξω: ἀντὶ τοῦ κνίσω.

Μαστιγώσιμος: μαστίγων ἄξιος.

(249)* Μαστροπός: μαβλιστής· πορνοβοσκός.

Μαστρολεῖον: * τόπος ἐνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.

Μάστρηα: ἐν ἡ Φιλιππικῶν Δημοσθένης· τῶν μὲν ἐν
Θράκῃ κακῶν· εἰ² γὰρ ἄλλο τις εἶποι Δρόγγιλον καὶ
6 Καβύλην καὶ Μάστειρα· μήποτε δὲ ἄραπτεον ἀντὶ
τοῦ Μάστειραν, Βάστειραν, ἢ Πάστειραν, ἢ Ἐπι-
μαστόν· ταύτας δὲ τὰς πόλεις εὐρίσκόμεν παρὰ Ἀνα-
ξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον· τὴν δὲ Μάστειραν
οὐδαμοῦ.

10 Μάττεσθαι: μαλακεύεσθαι.

Ματτήης: σκευασία τις περιφορημάτων χρήσιμος εἰς
ποτὸν· καὶ κῶμον πλείω· Φιλήμων.³

Ματρυλεῖον: † τόπος ἐν ᾧ γράτες μαστροποὶ διατρέβου-
σιν ἑταίρας ἔχουσαι καὶ δέχονται τοὺς βουλομένους·

15 ἑκάλουν δὲ αὐτάς καὶ μαστρουας εὐφήμως.

Μασχάλην αἴρει: ἀντὶ τοῦ † καθωμισθήσει· αἱ γὰρ
μεθύοντες ἦρον τὰς μασχάλας καταμωκόμενοι· καὶ
οἱ μνηστῆρες Χεῖρας ἀνίσχοντες γέλω ἔκθανον.

Μασχαλίματα: Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡλέκ-
20 τραὶ κείσθαι τὴν λέξιν ἔθος σημαίνουσαν· αἱ γὰρ φο-
γεύσαντες ἐξ ἐπιβουλής τινὰς ὑπὲρ τοῦ μῆνιν ἐκκλένειν
ἀκρωτηριάσαντες μόρια † τούτου καὶ ὀρμάσαντες ἐξε-
κρήμνασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν διεύραν-

25 τες· καὶ μασχαλίματα προσηγόρευσαν· σημαίνει δὲ ἡ
(250) λέξις τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα
ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

* Inc. f. 62, c. 4,

† α bis,

‡ τίς

⁴ φιλήμων

† α bis,

† τοῦ om.

* Inc. f. 63, v. 1.

Μαστήρες: ¹ ἀρχή τις ἀποθευεῖμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου· ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνη μαστροί. 5

Ματαίται: ματαί ²

Μάτην: ματαίως.

Μάτην: ἄλλως· ³ ἴσως.

Ματηρεύειν: μαστεύειν· ζητεῖν.

Ματιολοιχός: ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανούργος καὶ λίχνος· 10 μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ μικρόν.

Μὰ τῷ θεῷ: γυναικεῖος ὄρκος· θυικῶς δὲ ὀμνύουσι τὴν πόρην καὶ τὴν Δήμητραν· ³ ἀνδράσι δὲ οὐ πρέπει τοῦτον ὀμνύειν.

Μαυρόν: τὸ ἀμαυρόν καὶ ἀσθενές. 15

Μαυρός: μαρός.

Μαχασαί: κρατήσειν λέγουσι.

Μαχαιρίδες: αἱ κούρικαι μαχαῖραι· οὕτως Εὐπολίς.

Μαχλάδας: πόρνας.

Μαχλός: ἀσελγής· ἄσωτος. 20

Μαχλοσύνη: κατωφερεῖα· γυναικομανία.

Μαχλῶντες: κορνεύοντες.

Μαῖσωλος: ἄρχων Καρῶν· φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος* μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα. 25

Μαχάτας: ὄνομα κύριον.

Μάψ: ματαίως. ⁴ (251)

Μαψίδιον: μάταιον· δαψιλές· χαλεπὸν· πολὺ· δεινόν· ἐκούσιον.

Μεγάβυχος: στρατηγὸς βασιλέως, ἀνακειμφθεὶς εἰς Αἴγυπτον, ὑφ' οὗ ἐνικήθησαν Ἀθηναῖοι. 5

Μεγάθυμος: μεγαλόψυχος.

¹ Μαστιρες

² sic.

³ δημήτραν

* Ἰπσ. f. 63. c. 2.

⁴ μάταιος

Μεγάλην θεόν: Ἀριστοφάνης ἐν *Λημνίαις*: ἴσως Ταλ-
βαιναίη· Θραικίος¹ γάρ.

Μεγαίρων: φθονῶν.

10 Μεγάλλιον μύρον: ² ἀπὸ τοῦ εὐρομένου· τὴν κατασκευὴν
αὐτοῦ Μεγάλλου Σικελιώτου λέγει³ δὲ καὶ Θεόφραστος
εἰς τὸ περὶ ὀσμῶν τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγαλλίου.

Μεγαλήτωρ: μεγαλόψυχος.

15 Μεγαλόνοια: ἡ περιφάνεια· μεγαλοφύια.

Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφάνης.

Μεγαλόφρων: μεγαλόψυχος.

Μεγαλώνυμος: μεγαλόδοξος· περιφημον· ὀνομαστόν.

Μεγάμυκος: μεγαλομύκτητος· ἢ ὄνος.

20 Μεγάνορος πλούτου: ἰσχυροῦ· δυνατοῦ· ἀνδρῶν ἐμ-
ποιοῦντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός· νεῦρα γὰρ
πολέμου λέγεται εἶναι.

Μεγαρέων δάκρυα: ἐπεὶ πλεῖστα* ἐν τῇ Μεγαρίδι σπόρ-
δα φύεται,⁴ εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποσῆ-

25 τῶς δακρυόντων.

(252) Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες· ἢ μεγάλα λέγοντες.

Μεγαρικάι Σφίγγες: αἱ πόρται οὕτως εἴρηνται· ἴσως δὲ
ἐνταῦθεν καὶ σφίγγεται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν· ἢ
καὶ ἀπὸ Μαίας οὕτως λεγομένης ἐν Μεγάροις.

5 Μέγαρον: ὑπερωῖον· οἶκημα.

Μέδεσθαι: φροντίζειν.

Μέδιμνον: μέτρον χωρίων μή.

Μέδων: βασιλεύων.

Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος.

¹ Θραικίος an θραικίος n. l.

² Μεγαλοῖον: μ. et μεγάλου — μεγαλοίου.

³ λέγεται

* Inc. στα f. 63. c. 3.

⁴ σπόρδα φυτεύεται (σ statim) et in marg. ab eodem, ut vi-
detur, Γ' φύεται. (i. e. γὰρ, errore pro Γε i. e. γράφεται.)

- Μεθαΐναι:** ἀφείναι· ἀμελήσαι. 10
- Μεθήκειν** καὶ **μετιέναι** καὶ **μεταλθεῖν:** τὸ ἐπὶ τινα ἔλθεῖν.
- Μεθήκεν** καὶ **ἐμέθηκεν:** λέγουσιν ἑκατέρως· μᾶλλον δὲ μεθήκεν· τὸ γ' οὖν ἐμέθηκεν Ἰακὸν καὶ παλαιόν·
- Μεθεῖς:** ἔων· ἀφίων.² 15
- Μεθειώ:** ἀφῶ· ἐάσω.
- Μεθεξίς:** μετοχή· κοινωνία.
- Μεθέσθαι:** καταλειπεῖν.
- Μεθημοσύνη:** ἀμέλεια· ῥαθυμία.
- Μεθήμων:** ἀμελής. 20
- Μεθέορτοι** ἡμέραι: ἄς τινες ἐπίβδας· αἱ² ταῖς ἑορταῖς ἐπαγόμεναι· καὶ ἄνθρωπος μεθέορτος, ὁ κατόπιον ἑορτῆς ἦκων.
- Μεθήσειν:** ἀμελήσειν.
- * **Μεθίαι:** ἀμελεῖ· ἀφῆ. 25
- Μεθιεμένους:** ἔωντας· προδίδοντας.
- Μεθίετο:** προῖετο· ἠφίετο. (253)
- Μεθοδείας:** τέχνας ἢ δόλους.
- Μεθοδεύει:** μετέρχεται· τεχνάζεται· ἀπαταῖ.
- Μεθώνη:** Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λόγοι ἄν τὴν ἐν Θράκῃ, ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν· τέσσαρας δὲ εἶναι φησὶ Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης.
- Μεθόριον:** τὸ μεταξὺ τῶν ὄρων.³
- Μεθορμιζόμενος:** μεταρχόμενος.
- Μέθυ:** οἶνος. 30
- Μεθόδιον:** τὸ μετὰ τὴν ὁδόν.
- Μεθώδιον:** τὸ μετὰ τὴν ὁδὴν.
- Μεθύμιον:** τὸ μετὰ τὸν ὕμνον· ἢ ἢ μετὰ μέθης ὁδῆ.

¹ ἀφίων

² αἱς τινες ἐπὶ * δασαί (* unius lit. spatium.)

* Inc. f. 65. c. 4. ὄρων

Μειαγωγῆσαι: θυσαι· μεῖον γάρ ἐστι τὸ ἱερὸν τὸ θυ-
 15 μενον, ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας εἰ-
 ᾶγωσιν.

Μειλίγμασιν: ἀκαιτήμασιν.

Μειλικτηρίοις: προσηέσιν· ἠδέσιν· κραέσιν.

Μειλίξασθαι: πρᾶναι.

20 Μειλίχιος: πρᾶος· χρηστός.

Μεῖον καὶ μειαγωγός: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα
 ψηφί· παρέστη μεῖον· θυμα δέ ἐστιν ὃ τοῖς φράτορας
 παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τοὺτους ὅθεν
 τὰ μὲν ἱερεῖα μεῖον προσηγορεύθη.

25* Μειαγωγός: ὁ εἰσάγων· Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ
 θεῶν· οἱ φράτορες, ἵνα μείζονος μερίδος,¹ ἐκπαύουσι
 (254) ἐστῶτες· ἰστανεῖν δεῖ·² μεῖον γάρ ἐστιν· μειαγωγῆσαι
 δέ ἐστι τὸ ἐκιδούσαι τοῖς φράτορας τὸ μεῖον.

Μηρεύεται. σωρεύεται· εἰλεῖται· καὶ μηρευόμενον· καὶ
 6 μῆρευμα· καὶ μηρεύω, τὸ εἰλῶ καὶ σωρεύω.³

Μαισητία: πρὸς ὅτι οὐκ ἄχαρις ἀπληστία.

Μελανίπιον: Μαλανίππον⁴ τοῦ Θησέως ἡρώων ἐστιν.

Μελανωπος: οὗτος κηδεστῆς ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

10 Μεῖον: ἔλαττον· μικρότερον.

Μεῖον: τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παιδῶν εἰς τοὺς
 φράτορας θυόμενον ἱερεῖον· οὐ μείζον ἀποδεδειγμέ-
 νου⁵ τινὸς σταθμοῦ· ὡς ἐκπεθέγγοντο οἱ φράτορες,
 εἰ καὶ μείζον εἶη, ὅτι μεῖον· καὶ μειαγωγός, ὁ τοῦτο
 16 παρέχων.

Μειονεκτεῖν: τὸ ἥττον φέρειν· ἔλαττοῦν.

* Inc. f. 64. c. 1.

¹ Ἄ Porsonus, inserturus scil. vocem. μείζονας vel μείζους,
 ἰέμωνται μερίδας Harpocraton et Suidas.

² κτανεῖν δεῖος

³ Haec in summa pagina, a manu antiqua. Praefixum ἄ

⁴ μέλαν ἵππον

- Μειονεκτούμενοι: ἐλαττούμενοι.
- Μειρακισίεσθαι: *
- Μέλαθρα: οἶκον.
- Μελαινῆ: βαθεῖα. 20
- Μελάνυδρος: βαθεῖα· κυρίως δὲ καθαρά ὕδατος.
- Μελεαγρίδες: ὄρνεα ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει· λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβάλλειν εἰς τὰς Μελεαγρίδας ὄρνιθας· * οἱ δὲ τὰς συνήθεις Ἰοκαλλίδος τῆς ἐν Λέρνῃ κερθένου, ἦν τι-(255) μῶσι δαιμονίως.
- Μελάγχρωσ καὶ μελάγχρης: ἀμφοτέρω Ἀστικά· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ἠ· Κρατίδος.
- Μελαναίων: τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον· τὸ ἔναλον· 6
* Δριστοφάνης.
- Μελαμπίγους: ἀνδρείους.
- Μέλασμα: τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς· Ἀπολλόδαωρος.
- Μελεδήματα: μεριμνήματα.
- Μελεδωνοί: ἐπιτροποὶ· φροντισταί· προσετηχότες. 10
- Μελαμπίγου τύχης: μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρπεροι Δίμνης υἱοί· ἀκολασταίνοντων αὐτῶν· πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον· ἐμπασόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἀναφόρων ἰδεῖν-15 θησαν· εἶτα ὄρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας, ἐκινθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπειεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελᾶσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.
- Μέλιος: ἄθλιος· μάταιος· ταλαίπωρος· δυστυχῆς. 20
- Μέλημα: φρόντισμα.
- Μελίαι: βέλη.
- Μελινεως: ἀμπέλου εἶδος.

* Semiversus spatium.

* Inc. f. 64. c. 2.

* *Μελίτη*: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶϊ· ἄσπριόν ἐστι·
 25 ὅπερ καὶ ἄρσενικῶς λέγεται· Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ
 Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον· μελίτη· Ξε-
 νοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μέλινον καὶ μελί-
 (256) νους εἶπεν· ἔτιοι δὲ εἶδος τι κέγχρου κομβίουσιν τὴν
 μελίτην, ὅπερ τινας καλεῖν ἔλυμον· Θεόφραστος δὲ
 ἐν ἐβδόμῳ περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει·
 κέγχρον ἢ μελίτην ἢ ἔλυμον.

6 *Μελίτη*: εἶδος ὀσπρίου· λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἄρρεγι-
 κῶς καὶ θηλυκῶς.

Μελιτιά κάκρον: Ἄριστοφάνης ἐν Γῆραι λέγει ἀντι-
 τοῦ Εὐκράτης, ἐπεὶ δασύς ἐστιν· καὶ γὰρ ἄρκτον ὅ
 10 αὐτὸν ἔλεγον ἢ ὅτι μυλῶνα εἶχεν ἐν οἷς ἐτρέφαντο αἰς.

Μελιτέων οἶκος: ἐν τῷ δήμῳ παμμεγέθης ἦν οἶκος· εἰς
 ὃν οἱ τραγωδοὶ φοιτῶντες ἐμελλάν.

Μελίτη: δῆμος Κεκροκίδος.

Μελίτη: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· δῆμος δὲ
 15 ἐστὶ τῆς Κεκροκίδος· ὀνομασθεὶς ἀπὸ Μελίτης, κατὰ
 μὲν Ἡσίοδον, θυγατρὸς Μύρμηκος· κατὰ δὲ Μου-
 σαῖον, Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Μελίκνους: ἡδύκνους.

Μελιτώης: εἰς καὶ οὗτος τῶν* εὐθηῶν· ὡς ὁ Μαργί-
 20 γίτης· ὃς οὐκ ἤδει πλέον τῶν κέντε ἀριθμεῖν· τοιοῦ-
 τος δὲ καὶ ὁ Κόροιβος καὶ ὁ Ἀμφιστείδης.

Μελιτοπηχεῖν: ἡ τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ
 αἱ μέλισσαι πρόσπτωχαι.

Μελιτοῦττα: ἡ μάζα διὰ μέλιτος.

25 *Μελλήδρυον*: ἡ τῆς δρυὸς μήτρα.

(257) *Μελλήφρων*: ἡδύς· γλυκαίνων τὰς φρένας.

* Inc. f. 64. c. 3.

1 Bis λ

2 Μελιτέας κ.

3 ἄριστον

* Inc. f. 64. c. 4.

4 Μελιτοποιεῖν — προσάπτωνται.

5 Μελιτοῦττα

- Μέλω:** ἐν ἐπιμελείαι εἰμί.
- Μέλλει:** ἔοικεν.
- Μελλήσας:** ὑπερθεμένος· βραδύνας· καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδάσας. 5
- Μέλλησις:** ὑπερθεσις.
- Μελληταί:** ὑπερθετικοί.
- Μελλήσω:** σπουδάσω· φροντίσω.
- Μελλόντων:** ἐπιμελείσθωσαν.
- Μέλληθρα:** καίγνια· σπαράγματα. 10
- Μέλλοντες:** αἰδόντες· ἀνυμνούντες.
- Μεμάχηται:** οὐχὶ μεμάχεσται·¹ καὶ μεμαχημένος, ὁ μαμαχεσμένος.
- Μεμελημένος:** πεπονημένος.
- Μέμηλεν:** μέλει.² 15
- Μεμηλώς:** ἐπιμελούμενος.
- Μέμηγεν:** μαίνεται.
- Μεμισθαρηγκώς:**³ ὁ μισθῶι καμών.
- Μεμοιραμένων:** λαχόντων· κληρωσαμένων.
- Μεμοίραται:** μετέχει· εἴληφεν. 20
- Μέμονα:** προθυμοῦμαι.
- * **Μέμορται:** μεμοίραται.
- Μεμύηται:** πεπεύραται.
- Μεμυκότα:** κρύψαντα· καμύσαντα· ἢ κεκολλημένα. 25
- Μέμφειραν:** τὴν μέμψιν· Τηλεκλειδης.
- Μεμφθῆ:** τὸ μέμψηται· Θουκυδίδης.
- Μεμφωλή:** ἀντὶ τοῦ μέμψις. (258)
- Μέμφιδος:** Ἀττικοὶ τὰ πολλὰ· Ἴωνες δὲ καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ὁ Μέμφιος· μήτιος·⁴ σύρτιος· Λισχύλος Πέρσαις·
 "Ο, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἀρχῶν Μέγας Ἀρσάκης. 5

¹ μάχεσθαι ² μέλλει ³ -τικός * Inc. f. 65. c. 1.

⁴ Prima facie videtur esse νήσιος. Totus articulus inter columnas a m. antiqua.

Μεμψιβολεῖν: μέμψεσθαι.

Μεμψίμοιρος: φιλεγκλήμων.

Μέμψιν καὶ μομφήν: ἄμφω λέγουσιν.

Μεμώκημένος: καταπεφρονημένος.

10 Μέν γε: ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ μέν.

Μένδης: ἢ ἐν Πελλήνῃ πόλις· καὶ Μενδαῖος ἄνθρωπος· καὶ οἶνος ὁ ἐκ ταύτης· Μένδης δὲ ὁ ἐν Αἰγύπτῳ νόμος· καὶ ὁ ἐντεῦθεν Μενδήσιος.

Μενέλαος: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος.

Μενθηριῶ: μεριμνήσω· διατάξω.

Μένος: δύναμις· ὀργή.

Μενοῦνγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν· τὸ ἀληθές.

Μέντοι: τὸ δὲ σὺν τῷ γε καὶ αὐθεντῶν Ἑλλήνων.

20 Μέντοι: τὸ δὲ μέντον βάρβαρον· ὡς καὶ Χρύαιππος χρῆται.

Μερίς οὐ πνίξ: τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθεναστέρων· καὶ* ἐπὶ τούτοις ἐκείνων πνιγόμενων ὅτι αὐτοῖς¹ βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμὸς· καὶ ἕκαστος ἐκάστωι τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει· μερίς, οὐ πνίξ.

(259) Μεριδαρχίας: μεριτίας· κατὰ δεκαρχίας.

Μερμερῶ: ² φροντίζω ἢ χολῶ.

Μέρμερα: μερίμνης ἄξια· χαλεπά.

Μέρμηρα: ἢ εἰς ὕπνον καταφορά.

5 Μερμηρῶ: μεριμνῶ.

Μέροπις: οἱ ἄνθρωποι· παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄρα, ἦτοι τὴν φωνήν.

Μεσαγκυλος: μεσοπόλιος· ³ ὁμογέραν.

* Inc. f. 65. c. 2.

¹ αὐτοῖς P. et G. primo, sed statim mut.

² Om. accent.

³ μέσος πολίος

Μεσαπίον: ¹ ὄρος Εὐβοίας ἀπὸ Μεσαπίου τοῦ ματοική-
σαντος εἰς Ἰταλίαν. 10.

Μεσαύλιον: κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· καλεῖται δὲ ἀντὶ
τοῦ μεσαύλιον.

Μεσαύχενες: οἱ ἀσκοτηδὲς αὐχένες.

Μέσσαβον: τὸ μέσον.

Μεσεγγύημα: ἀργύριον παρακείμενον ἐφ' ὁμολογίαι τῶν 15
δόντων ἐπὶ τῷ διαπραξάμενον λαβεῖν αὐτό.

Μεσεγγυος: μεσίτης· ἐγγυητής· μέσος δύο μερῶν.

Μεσεγγύονται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἐγγυητὰς ποιοῦνται·
ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν. 20

Μεσεγγύς: μεταξὺ.

Μεσεύειν: μέσῃ.

Μεσοκοκοὶ αὐλοὶ: ὑποδεέστεροι τῶν τελείων καὶ ὄντες
μέσοι.

Μεσοκρινεῖς: οἱ ἀντὶ στηριγμάτων ἐν τοῖς ἀργυρείοις.² 25
ὑποκείμενοι· ὥστε μὴ καταπίπτειν ἐπὶ τοὺς ἐργαζομέ-
νους τὰ μέταλλα·³ ἐκαλοῦντο δὲ μεσοκρινεῖς, ὅτι (260)
μέσοι ὄντες τῶν ἔργων, διέκρινον τοὺς ὄρους τῶν μισ-
θουμένων.

Μεσομέρδην: ἐκ τῶν μέσων· ἀντὶ τοῦ μεσοφίρδην μεμε-
νηκότα τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων. 5.

Μέσον: δικαστήριον Ἀθήνησι.

Μεσοπορῶν: μέσῃ ὁδαίων.

Μεστοῦται: πληροῦται.

Μετα: ὁ τοῦ Ἀρχιεβίου πέντε δηλοῦν· ἐν· Ταῦτα δὲ ⁴
καὶ μετὰ πᾶσιν· ἐπι· Ἐς Τεμέστην μετὰ χαλκόν· ου— 10
μετόπισθε ⁵ νεὼς κυανοπρώροιο· ὑπο· Χαῖται δ' ἐρ-

¹ π bis. * Inc. f. 65. c. 5. ² ἀργυρείοις ³ μέταλλα

⁴ πᾶν ἔδηλον· ἔνθα δὲ G. ἐν, ἐπι, etc. Porsonus; codex ut
hic, nisi quod ὑπο, non υπο.

⁵ ἐστὶ μεθην μετὰ χαλκον ου μετοπισθεν

ῥῶντο μετὰ πνοῆς ² ἀνέμοιο· εἰς — μετὰ ἔθνος
 ἑταίρων· συν· Σὺν δ' αὖ ἐγὼ ² μετὰ τοῖσιν· προς·
 Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε ³ μετ' ἀμφικόλους βασιλεία.

15 **Μεταβαλων**: στραφεῖς.

Μετὰβολοί: πραγματεύεται· μεταπράται.

* **Μεταγεινιῶν**: μὴν Ἀθήνησι δεύτερος· ὠνομάσθαι δέ
 φασιν ἀπὸ τῆς μεταβάσεως τῆς εἰς τὸ ἄστυ· ταύτης
 τῷ μηνί τούτῳ γενομένης ὑπὸ Θησέως.

20 **Μεταγεινιῶν**: δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίους· ἐν δὲ
 τούτῳ Ἀπόλλωνι **Μεταγεινίῳ** θύουσιν.

Μεταδόρκια: ἐπίδεικνα.

Μεταγενής: μεταγενέστερος.

(261) **Μεταλχμιον**: μεταξύ δύο φαλαγγῶν τοῦ πολέμου.

Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα.

Μετακέρας: τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ψυχρόν· Φιλύλλιος.

Μέταλλα: ⁴ τὰ ἀργυρεῖα· ⁵ ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ μεταλ-

5 λᾶν· ἐζητεῖτο γὰρ ἡ ἀργυρεῖτις ἄμμος.

Μεταλαγχάνειν: μετέχειν ἢ ἀφυστερεῖν· ἢ ἀποτυγχά-
 νειν κλήρου.

Μετὰ Λέσβιον ὠδόν: ⁶ παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγο-
 μένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαι-

10 μόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρωδοὺς πρῶτους προσεκα-
 λοῦντο· ἀκαταστατούσης γὰρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν,
 χρησμός ἐγένετο τὸν Λέσβιον ὠδὸν ⁷ μεταπέμπεσθαι·
 οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης ⁸ Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα ⁹

15 μεταπεμπάμενοι * ἤκουον αὐτῶν ἐν τοῖς συσσιαίοις
 καὶ κατεστάλησαν. ¹⁰

² πνοῆς

³ -ψεν μεταμφικόλων

⁴ Μέταλλα εἰ μεταλᾶν

⁵ τῶν λεσβίων ὠδῶν

* Inc. ψάμενοι f. 66. c. 1.

⁶ ἑταίρων συν δ' ἀνέγνοι

* Inc. f. 65. c. 4.

⁷ ἀργύρεα

⁸ δὲ ξ.

⁹ ὠδὸν

¹⁰ -ται

¹⁰ συνεστ. Porsonus.

Μεταλλεῖς: ¹ οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι.

Μεταλήξαντι: καυσαμένωι.

Μεταλλεύει: μεταφέρει.

Μεταμαθεῖν: μεταγνῶναι.

Μεταμείβων: μεταλλάσσων. 20

Μεταναστεύου: φεύγει· μετοίχει.

Μετανάστης: μέτοικος· φυγάς.

Μετάκεμκτος: προκληθείς.

Μετακοιούμαι: φροντίζω· προνοοῦμαι.

Μετακεττεύειν: τὸ μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβαίνειν ἀπο 25 μεταφορᾶς τῶν κεττενόντων· οἷτινες κολλάκις μετα-(262)βάλλονται ἐν τῇ παιδιᾷ.

Μετακοιῖσθαι: ἀντικοιῖσθαι· Πολιτικῶι Πλάτων· ἤ-κιστα βασιλικῆς μετακοιουμένουσ τεχνης· ἀντικοιου-μένους· Θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· καὶ 5 μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μετακοιούμενοι· σημαίνει ἀντικοι-ούμενοι.

Μετακίργιον: ἐν μέσσι οἰκοδομημάτων ἐπὶ τοῦ τείχους κίργων μετακίργιον ² ἐλέγετο. οὕτω καὶ Θουκυδίδης καὶ Λυσίας. 10

Μετάρσιος: μετέωρος· ὑψηλός.

Μετασοβῶν: ἀποδιώκων.

Μετασκόμμενος: ἐπακολουθήσας· ³ μεταδιώξας.

Μεταστῆσαι: καὶ τὸ αἰτῆσαι καὶ τὸ χρήσασθαι.

Μεταστοιχειούσα: μετασχηματίζουσα. 15

Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν.

Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν. ³

Μεταφρένων: μεταξύ τῶν δύο ὤμων.

Μεταφῶναι: μετακλασθῆναι.

¹ Μεταλεῖς, μέταλα, et Μεταλευει

² Μετ. ut novus articulus.

³ Inc. Θήσας f. 66. c. 2.

³ ἀντιμετ.

20 *Μεταχειρίζειν*: ἀντι τοῦ μεταχειρίζεσθαι· *Θουκυδίδης*.

Μεταχρωννύντες: μετασχηματίζαντες.

Μετειλήχει: μετέσχευεν.

Μέτειμι: μετέρχομαι.

25 *Μεταλεύσομαι*: ἐπελεύσομαι.

Μεταβολή: μεταβολή· καὶ ἑξάλλαξις· *Κρατίνος*.

Μετελθών: ἐπελθών.

(268) *Ματ' ἐμέ*: πρὸς ἐμέ.

Μεταμόσχευεν: μετεφύτευεν.

Μετοίκιον: μέτοικος μὲν ἐστὶ ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μεταί-

5 κῶν ἐν ἑτέρῃ καὶ μὴ πρὸς ὄλιγον ἐπιδημῶν ὡς ξένος·

ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμὰι

δώδεκα· ὅπερ ἀνόμασται μετοίκιον· Ἰταῖος δὲ ἐν τῷ

κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποδημαίνει, ὅτι ὁ

μὲν ἀνὴρ δώδεκα δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον ἢ δὲ γῆν

10 ἑξ· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἢ μήτηρ οὐκ ἐτέλει·

μὴ τελοῦντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει· καὶ οἱ δοῦλοι δὲ * ἀφε-

θέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον· *Μέ-*

νανδρος φησὶ πρὸς ταῖς δώδεκα δραχμὰς καὶ τριώ-

βολον τούτους τελεῖν· ἴσως τῷ τελώνῃ· οἱ μὲντοι τὸ

15 μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπῆλθον πρὸς τοὺς

πωλητὰς, ¹ καὶ εἰ ἐάλοντο, ἐπικράσσκοντο· ἐπιβίβαζον

δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους· ὡς *Θηροπόλις*

ἐν *Φιλιππικοῖς* δηλοῖ· ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφίτας

τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκαφὰς ἐκό-

20 μίζον οὗτοι.

Μετοιωνίσασθαι: ² ἀντι τοῦ μεταθέσθαι τὸν φεῦλον

οἰωνόν.

Μετοίκων λειτουργίαι: αἱ σκαφηφορίαι· εἰσὶ δὲ μέντοι οἱ

ξένοι· οἱ Ἀθήνησιν οἰκοῦντες, δίδόντες ³ τὸ μετοίκιον

25 δραχμῶν δώδεκα.

* *Inc. f. 66. c. 5.* ¹ πόλιτας ² -νήσασθαι ³ δίδόντες

- Μετεωρολόγαι:** περὶ οὐρανοῦ φάναροῦντες.
- Μετεωροκολῶν:** τὰ οὐρανια σκοπῶν.
- Μετῆ:** ἐξῆ. (264)
- Μετῆλθε τὴν ἄλοχον:** ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῆι.*
- Μετ' ἔχνη:** κατὰ ἔχνη παρτέσθαι.
- Μετοιχῆσονται:** μεταπορεύσονται· μετέλθωσι.
- * **Μετοιχέσθαι:** μετελθεῖν· μεταβαλεῖν. 5
- Μετοκλάζειν:** μετακαθῆζειν.
- Μετόν:** ἐξόν.
- Μετόπισθεν:** ἐν ὑστέρῳ· μετὰ ταῦτα.
- Μετουςία:** κοινωνία.
- Μετοχετεύειν:** μετακομίζειν. 10
- Μετρίσθαι:** δανείζεσθαι.
- Μετρήσαντες:** διελθόντες.
- Μετρήσαι:** ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος.
- Μετώχετο:** ἐπορεύετο.
- Μετρίως ὀργασμένος:*** ἀντὶ τοῦ μεμαλαγημένος ἢ δε- 15
δευμένος.
- Μετρίως:** τὸ συμμετρώς· Θουκυδίδης.
- Μετριάζει:** ταπεινοφρονεῖ.
- Μέτρωι:** εὐγνώμονες.
- Μετριοπαθεῖν:** ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι· συγ- 20
γνώσκειν.
- Μέτριος:** ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν· ἢ τὸ ἦθος ἐπι-
εικής.
- Μέτρον:** ἐν Τωμαίῳ τὸ ὅσον μέτρον ὅσοις τὴν συμμε-
τρίαν τῆς μίξεως.
- Μετρονόμοι:** ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν πέντε 25
μὲν ἐν Ἄσσει· πέντε δὲ ἐν Περσικῇ· καὶ εἶχον τὴν (265)
ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἢ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

* αὐτῆν

* Inc. f. 66. c. 4.

* Μετρίως: ὀργασμένως, tum -μένως bis.

Μετρονόμοι: ἀρχὴ εἰς Ἀθήνησιν * ἡ² τῶν μετρονό-
 5 μων ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν δεκαπέντε μὲν εἰς Πειραιᾶ.
 ἐννέα δὲ εἰς ἄστν· εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δι-
 καια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μέτρωνι ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρία δὲ μάζαν ἔδοντες: οὐ-
 10 τος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ
 ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὑβρίζεται γὰρ ὄντες
 καὶ ἀμετροπόται ἀπόλοντο² ὑπὸ Κροτωνιατῶν· τοῖς
 οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσαθη.

Μέχρι αἰδοῦς: ἀντὶ τοῦ μέχρι αἰδοίων.

15 Μάταυλος: ἡ ἑυκαρὰ λεγομένη αὐλή· οὐ ὄρνιθες ἦσαν.
 Μήδεα: βουλευματα.

Μηδικὴ πόα: ἡ τρίφυλλος λεγομένη.

Μηδοσύνη: βουλή.

20 Μηκάδες: ἐπιδεικτικῶς αἱ αἴγες· ἀπὸ τοῦ, ιδιώματος τῆς
 φωνῆς.

Μηκύβερνα: πόλις ἐστὶν ἐν Θρακίᾳ σταδίους εἴκοσι ἀπέ-
 χουσα τῆς Ὀλύμπου ἢ Μηκύβερνα.

Μήκων: ἄμμος μεταλλική.

25 Μηλαφῆσαι: ψηλαφῆσαι.

Μῆλα: πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μη-
 λωτὴ καλεῖται.

(266) Μηλοβοτία: γῆν εὐτραφῆ·* ἀνειμένην εἰς νομὴν προ-
 βάτων.³

Μηλόβιος: εἰς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθηναίους τυραννησάν-
 5 των· Ἰπερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἀντοκλέους μέμνηται.

Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν· καὶ μηλονόμος.

Μηλόβοτος: ἡ κατασκαφεῖσα καὶ ἀναθεῖσα τοῖς μῆλοις·
 10 ἦτοι τοῖς κτήνεσιν, εἰς νομὴν διὰ τὴν ἐρημίαν.

* Inc. θήνησιν f. 67. c. 1.

² οἱ

² λ bis.

³ Inc. f. 67. c. 2.

³ προβάτοις

Μηλολόνη: ¹ χρυσοκάνθαρος.

Μηλολόνη: ² τὰ χρυσιζοντα πτηνά.

Μηλοσφαγίαι: θυσίαι προβάτων.

Μήλωθρα: τὰ βεβαμμένα ξρία· καὶ τὸ βάψαι, *μηλώ-
σαι*· ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βαφὴν τῶν ἐρίων καθέσεως. 15

Μήλω βαλαῖν: τὸ πτοῆσαι τινα καὶ εἰς ἔρωτα ὑποβαλεῖν.

Μηλώσαι: τὸ καθεῖναι τί εἰς βάθος· καὶ τὴν φάρυγγα
μηλώσαι, ᾧ διαχρῆσαι τῷ δακτύλῳ· Ἀριστοφάνης ²⁰

Τὴν φάρυγγα *μηλῶν*, ³ δύο δραχμὰς ἔχει μόνας.

Μήν: τὸν μηνίσκον.

Μηναγύρτης: ἀπὸ μηνὸς συνάγων.

Μήνη: αελήνη.

Μήνιγξ: ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου.

(267)

Μήνις: ὀργὴ ἔμμοнос.

Μήνις: ὑμένας· πέταλα· περιτραχήλια κόσμια.

* **Μηνίσκου:** τοὺς ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων
τιθεμένους, ἵνα τὰ ὄρνια μὴ προσίχηται. 5

Μηνίω: ὀργίζομαι.

Μηνοειδής: σεληνοειδής.

Μὴ νόμισον: ἀπὲρ τοῦ μὴ νομίσαι· οὕτω Θουκυδίδης ⁴

Μηνύσθαι: μηνυτρίζεσθαι.

Μηνύστην: τὴν γυναῖκα· Κρατῖνος.

10

Μηοντα: ἡ Αὐδία ὑπὸ Ἰώνων.

Μὴ οὔσα δίκη: αἱ ἐπὶ διαίτητὸν ἐρήμην λαχόντες· καὶ
λέγοντες ἀδέκως καταδεδικῆσθαι· ἀντελάγγανον τῷ
ἐλόντι αὐτήν· ⁵ οὐ μόνον ἀεὶ αἱ φεύγοντες, ἀλλὰ καὶ 15

¹ *Μηλολόνη* (* primo ε, ut videtur.)

² *Μηλολομαι* (μαί ex ejusd. om.)

³ τὴν φάρυγγα *μηλώσαι* * Ino. f. 67. c. 5.

⁴ Sic G. Θαγενίδης Suidas. Θουγενίδης e Piersoni ad Moe-
rin p. 534. emendatione Persarum ad Hec. 1166. Vide et
ad Arist. Theom. 877.

⁵ αὐτόν

οἱ δῆκοντες· ἐντὸς δὲ ἡμερῶν δέκα ἔξην· λαχὼν τὴν
μὴ οὖσαν δίκην· μετὰ δὲ ταύτας οὐκίτε.

Μὴ παιδί μάχαιραν· ἕπι τῶν εἰπῆ ὑγχαρίζοντων· καὶ
Ἐσπολις Ἀθήμοις· Μὴ παιδί τὰ κοινά.

20 Μήρυνθος· σπάρτος ἦτοι σχοινίον· δεισμός· βράχος.

Μήρυμα· σπείραμα· κάταγμα· νῆμα.

Μηρυμένη· ἔλκουσα· ἐκτεινομένη.

Μήτωρ· βουλευτικός· ἔμπερος.

Μῆτι· ρηδαμῶς.

(268) Μῆτι γε· κόσω γε μᾶλλον.

Μητιοχείον·² δικαστήριον.

Μητιλοχος· ἀρχιτέκτων καὶ ῥήτωρ* τῶν οὐ τὰ βέλματα
συμβουλευόντων.

6 Μῆτις· βουλή· γνώμη· σύνεσις.

Μητίσομαι· βουλεύσομαι· ἐρήσομαι.

Μητραγύρτης· ἔλθων τις εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμῆα καὶ
γυναῖκας τῆ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκαίνοι φασί· οἱ
δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν· ἐμβάλλοντες εἰς βάρ-

10 ραθρον ἐπὶ κεφαλὴν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἄλλαβα
πρῶτον³ εἰλάσασθαι τὸν κεφατευμένον· καὶ διὰ τοῦτο
ἀποδόμησαν βουλευτήριον· ἐν ᾧ ἀντίλον τὸν μητρα-
γύρτην· καὶ περιφράττοντες αὐτόν· καθιέρωσαν τῆ

15 μητρὶ τῶν θεῶν· ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ
μητραγύρτου· ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχαίῳ καὶ
νοφυλακίῳ, καταχῶσαντες καὶ τὰ βάραθρον.

Μητραλοίας· ὁ τὴν μητέρα τύπτων.

20 Μητρίδα· τὴν πατρίδα· καὶ Πλάτων καὶ Φερεκράτης.

Μητροπάτωρ· κατὰ μητέρα πάππος.

Μητρυῖον·⁴ Θεόπομπος· τὸν πατρυῖον.⁵

¹ δεκαῖς ἦν

* Inc. f. 67. c. 4.

Accent. om.

² Μητιοχέον· (sic) δ. μητι υπα εσπίδ.

³ χρόνον

⁵ πατρυῖον

Μητρώιον: τὸ ἱερόν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· ἐν αὐτῇ ἦν γράμματα δημόσια καὶ αἱ νόμοι.

Μητρώιον: Ἀποκρίθως ἐν τῷ † κατὰ Ἀριστοτέλους· 25
τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐκ τῶ μητρώου. (269)

Μη φέρειν: ἀπὸ τοῦ μὴ λαμβάνειν· καὶ μισθοφορεῖν οἱ λαμβάνοντες.

Μηχανή: βουλή. 5

Μηχανικόν: Ξενοφῶν τὸν ἀποκρίθον καὶ δεινόν.

Μηχανογράφος:² ἐκινητής· κακῶν κατασκευαστής.

Μιαινεσθαι· καὶ ἐκμιανεσθαι: τὸ ὄνειρώττειν· Σοφοκλῆς.

Μιαμφόνας: φακός. 10

Μία λόχη: παροιμία· οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐριδάκους· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τιγῆς κερδαίνοντων· ἐριδάκος δὲ ἐστὶν ἄρμασιν μονῆρες καὶ μονότροκον.

Μίαν μάχαιραν: τὴν ψαλίδα Ἀριστοφάνης. 15

Μία χελιδών: παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ σὺ ποιεῖ βρόχαι· ἢ τι εἰπέη· μία ἡμέρα καὶ εἰ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν· καὶ δυσμερῶς μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν· μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ὡς φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς.

Μικρὰ ἡμέρα: ἐν τοῖς Χουαί· Ἀνθεατριῶνος μῦθος, ἐν αὐτῷ ἀπαυθεῖν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευταίων ἀγένοι, * φάμναι ἔσθαι ἐμασῶντο καὶ πίττη τὰς θύρας ἔχριον.

Μίασμα: βαφή. 25

Μιάστρο: ὅτ' ἂν τισὶ αὐτὸν μὴ καθαρὸν εἰδὼς παρέρχεται· ἵνα μὴ δεῖ μιμνήμενος.²

Μιάστορα: λυμῶνα· φονέα. (270)

† Inc. f. 68. c. 1.

¹ -οραφος

* Inc. f. 68. c. 2.

² Quatuor voces om. P.

Μιγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένως.

Μίδας: βόλον εἶδος· καὶ Θηρίδιόν τι λεπτόν, ἐν τοῖς
5 ὀσπρίοις γινόμενον.

Μίδρου: Μίδραν νομίζουσαν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον·
καὶ τοῦτωι θύουσιν πολλὰς θυσίας.

Μίκαιον: μικρότατον.

Μικρολόγος: σκνικὸς· φειδωλός.

10 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν.

Μικροῦ δῶ: παρὰ μικρόν λαίπω.

Μικρόν τοῦ ὀβολοῦ: τίμιον·¹ λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ποτη-
ρῶν· Εὐπολις Μαρίκα· Τῶν γὰρ ποτηρῶν μικρόν
ἔστι² τοῦ ὀβολοῦ.

15 Μιλισόμενος:³ παρακαλῶν κρατῶν.

Μίλιχον:⁴ πρῶτον χρηστόν.

Μιλον: ἄνθος τί.

Μιλτωρυχία: τόπος ἐν οἷ μίλτος ὀρύσσεται· οὕτως Ἀ-
μεινίας.

20 Μιμαΐκυλος: ὁ τῆς κρανίας* καρπός· οἱ δὲ τῆς κομάρου.

Μίμαρυς: ἡ κοιλία καὶ τὰ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐσκευ-
ασμένα.

Μίνθα: τὸ παρ' ἐνίοις ἠόουσμον· εἰς ὃ μεταβάλλειν

25 φάσι⁵ τὴν Αἶδου καλλακὴν· ἀφ' ἧς καὶ τὸ περὶ τὴν

(271) ἥλιν⁶ ὄρος· Ζηνόδοτος δὲ τὴν Ἰνγγα ὑπ' ἐνίαν Μίν-

θάν λέγεσθαι, θυγατέρα μὲν οὖσαν· Ηειθοῦς, Ναφθα

δὲ νόμφην· Ἀριστοκλῆς δὲ ἐν τῷ περὶ γιγάντων δια-

5 κλάσθηται τὸν ἐκ αὐτῆι μῦθον, διὰ τὸ καρπῶδες αὐρε-

θὲν τῷ καταφρονθῆναι τὸ φυτόν.

¹ Dist. ὀβολοῦ τίμιον: λ.

² ἐπὶ

³ Μιλησόμενος

⁴ Μίλιχον (ei statim)

* Inc. f. 68. c. 5.

⁵ φησι

⁶ Αἶδου P. tum ἥλιν G.

- Μίνθη:** καλαμίνθη· ἡδύσμος· βοτάνη εὐώδης.
- Μινθαθῆναι:** τὸ μολυνθῆναι· καὶ μινθοῦν, τὸ ὑσφραίνειν ἀσχημόνως.
- Μινύθει:** ἐλαττοῦται.
- Μιννθαδιον:** ἀλιγοχρόνιον. 10
- Μινύρεται:** κλαίει· θρηναῖ· εὐφώνως λέγει.
- Μινυρῖζω:** θρηνώ· ἢ τὸ ἡρέμα· ἄδω· παρὰ τὸ μίω· Πλάτων ἐν γ' Πολιτείας· μινυρῖζων τε καὶ γεγωνωμένος ὑπὸ τῆς ὠδῆς.
- Μίξοφρον:** σύνοφρον. 15
- Μίψασθαι:** τὸ μιτώσασθαι· Πλάτων.
- Μισογαγκελίαν:** τόκος ποικίλος,* εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλείονων ὀρῶν ὕδατα.
- Μισθάρνης:** μισθὸν ἀντικαταλλάττων.
- Μισθάριον:** τὸν μισθόν· Εὐκόλις. 20
- Μισθαρνία:** ἢ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία.
- Μισθαρχίδης:** ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὁφθαλμιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἀρχόντες.
- Μισθοφόρος:** ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος.
- Μισθός:** τὸ ἔκαθλον. 25
- Μισθώσασθαι:** τὸ ἐπὶ τόκῳ δανείσασθαι.
- Μισητή:** τὴν καταφερῆ μισητὴν ἔλεγον· τὸ γὰρ μῖσος(272) οὐκ ἀποθὲν ἐστὶ τοῦ μαινεσθαι· ὃ γὰρ μισεῖται, μόνωται καὶ ἀμιγές ἐστιν· οἷον ἐμισετὴν τινα οὖσαν· ὃ καὶ βέλτιον· καὶ τὸ ἐν παροιμίᾳ δὲ μέρι λεγόμενον· Παρὰ σφυρον παχεῖα¹ μισητὴ γυνή· κατὰ τὴς τοιοῦτο εἰρησθαι δοκεῖ· καὶ ὁ Κρατῖνος καὶ τοῦτο ἔφη· Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλισβοῖσι² χρήσονται· τὸν δὲ ἀπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον λέγει· μεταφορικῶς

* Inc. κίλος f. 58. c. 4.

¹ παχεῖαν ² ὀλισβοῖσι

διε και ἐπὶ τῆς ἀπλήτου κατὰ τὴν προσην² τρέπεται
ἢ ἄλλῃ.

10 Μισητία: ἢ πρὸς ὅτι οὖν ἄχαρις ἀπληγία.

Μίτρα: διάδημα ἢ ζώνη.

* Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι: ἀπατεῆσαι· συμμίξαι· ὁμιλεῖν.

Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμαὶ πριαυοὶ μναῖ, μίαν.

15 Μπαρόν: μάδαρον· ἡδύ· ἡρόδων· οὕτως Κρατίνας.

Μπάται: μετατεύεται.

Μυελαν: τὴν μνήμην· Σοφοκλῆς.

Μυελεν: κατεσθίειν.

Μνημα μὲν ὁ τάφος· μνημῖον δὲ πᾶν μνημόσυνον· ὅτι

20 τὸ θεομηδέειον.

Μνημηία: μνημόσυνα.

Μνημοσύνη: μνήμη.

Μνησικαεῖν: τὸ ὑπομνησκασθαι τῶν κακῶν.

Μνηστή:² ἢ κατὰ μνηστειάν γαμηθεῖσιν· ἢ ἢ ἐκ παρ-

25 δούλιας μάστουσα μνηστής· ὅ ἐστιν ἀπαρρακτόρα.

Μνία: τὰ τῆς θαλάσσης ἕξανθήματα, ἢ βρύαι.

(273) Μνίαι: ἑσθίαι.

Μνω: μνήσκω.

Μνώμενος: μνηστευόμενος· καὶ ἐμνήσατο· ἐμνηστεύσα-
το·³ Ἐυκόλις.

6 Μνωμένη: μνηστευομένη.

Μογερῶν: μοχθηρῶν.

Μογήσας: καμῶν· κακοπαθήσας.

Μογόστοκος:⁴ περὶ τοὺς τόκους κακοπαθαῖσα· ἔγινε δὲ
μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα.

² τρεπῆν

* Inc. f. 69. n. 14

³ Μνητή. cum μνηστής sine acc.

⁴ Μνώμενος: ἐμνηστεύσατο· καὶ μνηστευόμενος· καὶ ἐμνή-
σατο.

⁵ Μόγος: τόκος

- * **Μόρα**: κωμοπαθεία. 10
- Μόθος**: μάχη· πόλεμος· τάραχος· φόβος· σπασίς· θόρυβος.
- Μέθων**: ὄρημα φορτικῶν¹ καὶ κορδακαΐδες· ἀπὸ διούτουρου καὶ ὁ ἀνάγωγος καὶ ὁ ἀκόλαστος ἄνθρωπος.
- Μοιμυᾶν** καὶ **μοιμύλλειν**: τὸ τὰ χεῖλη διαστρέφειν. 15
- Μοῖρα**: μερίς· καὶ τὸ καθήκον· καὶ ἡ εἰκαρμένη.²
- Μοῖρα**: σύνταγμά ἐστι Λακωνικόν· καὶ ὄνομα λόχου ἦν δὲ ἀπόρων, οἱ μὲν φασὶ φ· οἱ δὲ, αἰ.
- Μοιρηγεῖτες**: ἀγαθῆ μοῖρα γεγενημένοι.
- Μοισαῖα**: πληθυντικῶς τὰς Μοῖσας. 20
- Μοιχάριον** τὸ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἐγκρίματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα.³
- Μοιχίδιον**: τὸν ἐκ μοιχαυῦ γεγενημένον αὐτὸς Ἰπαιδίης.
- Μολαῖν**: ἐλθεῖν. (274)
- Μολούσα**: παραγενομένη· κορευθεῖσα.
- Μολπή**: αἰδή.
- Μόλπη**: μετὰ τοὺς ἅδεκα ἄνδρες ἦρχον ἐν ταῖς Παιραιῖ· ἂν εἰς ἦν ὁ Μόλπη. 6
- Μολυβδατα**: μολυβδίδα.
- Μολών**: ἐλθών· ἐληλυθώς.
- Μομβρώ**: ἡ μορμῶ·⁴ καὶ τὸ φόβητρον.
- Μοναυλίαν**: πὸν δέχα γάμου βίον.
- ** **Μονίπποις**: τοῖς ἐπὶ ἐνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον. 10
- Μονιός**: ἄγριος ὄς.
- Μονοείμονα**: μονοχίτωνα.
- Μονοζῶνοι**: ἐφοδοὶ· βάρβαροι· ἧ ἀκελάται· μάχιμοι.
- Μονόλοπα**: μονόφυλλα· μονόδεσμα. 15

* Inc. f. 6g. c. 2. ¹ φορτικον

² εἰμ. G. et mox v. Μόρσιμον.

³ τὸ λ. μ. ἀποτινόμενα

⁴ Μομβρω: ἡ μορμῶ

** Inc. f. 6g. a. 5.

Μονοπειρας: τοὺς μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ μόνον ληστὰς· οὕτω Μένανδρος.

Μυχόκειδον: γῆς βάθος· Αἰδῆς· καὶ μυχόνους, ὁ κρυφίους· καὶ μυχορήμων, ὁ βαθύγλαστος καὶ δεινὰ λέγων.

Μονοιδεῖν: θρηνεῖν.

Μονονουχί: σχεδόν· ἔγγυς.

Μονοστάται: μίαν στολήν ἔχοντι.

Μονότραπος: μόνος τραπεῖς· ἄγαμος·¹ ἀγύναςιος.

Μονουχία: ὁ μόνος βίος· χωρὶς γάμου.

Μονοιδία: ἡ ἀπὸ σκηνῆς οἰκὴ ἐν τοῖς δράμασι· καὶ μονοιδεῖν, τὸ θρηνεῖν· ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς οἰδαὶ ἐν τῇ τραγωιδίᾳ θρηνοῦσιν.

(275) **Μονοιδία:** λέγεται ὅτι ἂν εἰς μόνος λέγη τὴν οἰκὴν καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μορταὶ ἐλαταὶ: ἱερὰ τῆς Ἀθηναῶν ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἐπαθλον ἰδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθηναῖα· ἦσαν δὲ πρῶται εἰς τὸν ἀριθμὸν· αἱ μεταφτυθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν· ἦτοι ἀπὸ τοῦ μέρους καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλιφροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως· ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὰ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.

Μορμολύκεια: τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα.

* **Μοιροδοκῆσαι:** ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδείξειν ἀπολογίαι.

Μορμολύττεται: φοβεῖ.

Μορμορύζει: ἐκφοβεῖ· παρὰ τὴν μορμώ.

Μορμορύζει: καταράττει·² ἤχει· ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμυρίων: ποταμὸς φεύματα ἔχων.

Μορμώ: ὃν ἡμεῖς μορμόφοβος.

¹ ἀγαθός

* Inc. f. 69. c. 4.

² καταταράττει ms. (καταράττει)

- Μόρον:** τὸ ἀνκάμνον· *Λιγύλος.*
- Μόρος:** ὀδύνη· πόνος.¹ Θάνατος. 20
- Μόρσιμον:** εἰμαρμένον· μεμοιραμένον.
- Μορυχία:**² οἰκία τῆς ἀπὸ *Μορύχου* ἐν ἡλ. καὶ Ἄρτερις.
- Μορφή:** εἶδος· ἰδέα· πρόσωπις.
- Μορφόν:** εἶδος αἵτου.
- Μόρφωσιν:** σχηματισμόν· εἰκόνα. (276)
- Μόσσυες:** ἐπάλξεις· πύργοι.
- Μοσχεύηται:** τρέφεται· κυρίως γὰρ *μοσχεία*, ἢ τῶν λεπτῶν λαχάνων φυτεία.
- Μοσχεύματα:** ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων. 5
- Μοσχεύων:** μεταφυτεύων.
- Μοσχεῖα:** ἀπαλὰ φυτὰ.
- Μόσχον:** ἀπαλόν.
- Μοτοῖ:** τιτρώσκει· ταρασσει.
- Μοτοφαγία:**³ θυσία τις ἐν *Σαλαμῖνι* τῆς *Κύπρου* ἐπι-10
τελουμένη.
- Μοτώσει:** ἰάσεται δι' ὀδονίων.
- Μουνυχία:** τόπος τοῦ *Πειραιῶς*· ἀπὸ *Μουνυχίας* Ἀθη-
ναῖς· ἧτις ἐπωνομάσθη ἀπὸ *Μουνύχου* τοῦ *Παντα-*
κλέους. 15
- Μουνυχία καὶ Ζεῖα:** λιμένες ἕτεροι *Πειραιῶς*.
- Μουνυχία:** *Δημοσθένης* ἐν τῷ ὑπὲρ *Κησιφῶντος* τό-
πος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ· Ἑλλένικος δὲ ἐν
β' *Αἰθίδος* ὀνομάσθαι φησὶν ἀπὸ *Μουνύχου* τινὸς 20
βασιλέως τοῦ *Παντακλέους*.
- Μουνυχίων:** ὁ δέκατος μῆν παρὰ Ἀθηναίους· ἐν δὲ
τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθνον *Μουνυχία*.
- Μουνυχίων:** καὶ οὗτος μῆν Ἀθήνησι δέκατος· ὀνομά-

¹ ος evanida² *Μορυχία* statim mut. in -εία (non αία)³ *Μονοφαγία*, sed v statim mut. in τ.

25 οθη* δὲ ἀπὸ τῆς ἐν Μουνοχίῳ Ἀρτέμιδος ἡρώος
 τινὸς καθιερώσαντος αὐτήν· ἐπὶ τοῦ τοῦ Πιραιῶος
 ἀκρωτηρίου ἐν τοῦ μηνὶ τούτῳ· δεῖ εἶδέναι ὅτι με-
 τρούσιν Ἀθηναῖοι τοὺς μῆνας τοῦτον τὸν τρόπον·
 (277) νομηνία· εἶτα δευτέρα ἰσταμένον· καὶ τρίτη καὶ τε-
 τάρτη· καὶ οὕτως μέχρι τῆς ἐνάτης· εἶσα δεκάτη·
 ἐνδεκάτη· δωδεκάτη· καὶ λοιπὸν τετάρτη δεκάτη· ἕως
 5 εἰκάδος· ἔπειτα εἰκάς· καὶ εἰκάς δευτέρα· καὶ λοιπὸν
 καδ' ὑφαίρασαν ἐνάτη φθίνοντος· ὀχδόη φθίνοντος· ἐ-
 βδόμη φθίνοντος· ἕως δευτέρας² φθίνοντος· ἧτις ἔστι
 παρ' ἡμῶν εἰκάς ἐνάτη· τὴν δὲ τριακάδα ἔην² καὶ
 νέαν ἐκάλουν· ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχει παρωκρημένον, ὅπερ
 10 ἔγον ἔστιν·³ τὸ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ νέον ἔστιν.

Μουσαῖος· Ἀυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν· εἰ⁴
 γνήσιος· καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι· ὧν
 οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσιόδον· ὅτι
 ὁ μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο κα-
 15 λεῖν, δῆλον· περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν ἐκ Θράκης ἐ-
 ρήκασιν τὸν ἄνδρα εἶναι· οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευ-
 θίνος.

Μουσικά· τερπνὰ τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὀ-
 μοια.

20 Μουσικὴν· καὶ τὴν μαντείαν οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν ποητι-
 κήν· λέγεται ** δὲ καὶ τὸ εὐκαίδευτον καὶ ἐπιπέδιον
 μουσικόν· καὶ τὸ ἐμμελές.

Μοχθεῖ· κακοκαθεῖ.

25 Μοχθηρός· ἐλίπνος ἢ κωνηρός· ἢ καπός· καὶ μοχθηρία
 (278) ἐπὶ τῆς κακίας τέσσεται· οὕτω³ Διναρχος· Ἀντιφῶν

* Inc. μασθη f. 70. c. 1.

² δευτέρα

² ἐν ἧ ἢ m. pr. ni fallor.

³ ὅπερ ἔστιν

⁴ el om.

** λέγει Porsonus. Inc. δὲ f. 70. c. 2.

ὅτι ὁ καλαιδέστος τῶν ῥητόρων· ἐπὶ μὲν μοχθηρῶν ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κραιπνοῦ ἀνδρός καὶ εὐαγομένου εἰς δικαιοσύνην· ἵνα κατηγορηθῆ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δέκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπειθαγαμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξεν· καὶ φησὶν οὗτος ἐν προοιμίῳ καὶ ἐπιλόγοις· παρὰ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὄντινα ἐχρήσθη τεθνηκέ-
ναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς καταγέλωσ.

Μυᾶτι: σκαρδαμύττειτε.²

Μύαγρος: ὁ μυοθήρας.

10

Μύγης: γέροντος ἀδυναμία.

Μύγρατα: καταξέσματα.

Μυδαλέον: δριῦνον· παρὰ Ἀρχιλόχου διάβραχον· λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἶμα· τὸ ἐνιότερον· ὑπακρόν.

16

Μυδαλέον: βεβρεγμένον.

Μυδαλίαι: διαβροχῆαι.

Μυδιᾶν: νοτιᾶν· δίυγρον εἶναι καὶ σήκεσθαι.

Μυδρός: πύθρος κακωρωμένος.

Μυδῶντες: βροχθέντες·³ διυγραμμένοι· σαπέντες.

20

Μυελόεντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύξα: θηλάζει· λέγει.

Μύζοντες: ἐκπιζόντες.

* **Μύησις:** μαθησια· κατήχησις· ἐπιστήμη.

Μυθήσας: εἰκῶν.

25

Μύθος: λόγος ψευδοῦς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν.

Μύθος ἐσώθη: ἐπίρρημά ἐστι λεγόμενον ἐκ' ἐσχάτου τοῖς (279)
ἀγνημένοις μύθοις τοῖς παιδίοις.

Μύτα χαλκῆ: καὶ μυτίνδα· παύσας εἶδος, ἣν οἱ παίζοντες ἀποτετακότες τὰς χεῖρας ἀκιμύουσιν, ἕως ἂν ἐπιλάβωνται τινός.

² κατὰ γέλωσ

² Μυαῖτις: σκαρδαμύττειται

³ βροχόντες (sic)

* Ἰσο. ε. 70. α. 5..

Μῦσαι καὶ γράφεται καὶ λέγεται ἄνου-τοῦ ἰ· καὶ διασπλάβως παρὰ τῶν Ἀττικῶν.

Μύκης: τὸ παρὰ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου διαγειρόμενον.

Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.

10 Μυκόνιον: τὸν γλισχρον· πλεονέχεται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι· ἢ διὰ τὸ λυκρὰν εἶναι τὴν Μύκονον.¹

Μυκτῆρας: τὰ ἐκατέρωθεν τῆς ῥινὸς τμήματα.

Μυκτῆρξαι: ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένους: βοῶντας.

15 Μυκώσιος γείτων: αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχροῦτητι καὶ σμικροπρατείας· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν.

Μυλαβρίδες: σίλφαι αἰ μαλακαί· ἔλληνοι· ἢ τριξαλλίδες² καὶ ἀετρίδες· Πλάτων Λάκωσι.

* Μύλακες: μυλώδεις λίθοι.

Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται:

Μυλάς: ἡ πορνή.

25 Μύλος ἀκούει: ἐπὶ τῶν ἀκούντων μὲν, μὴ προσποιουμένων δὲ ἀκούειν.

Μύλωθρον: ὄσκον ἄλφιστα ἀλείεται.

(280) Μύλωθρος: ὁ μυλώνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος ἐ-
αυτῷ.

Μύξαν: αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρὸν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

5 Μυούμενος: τελούμενος· μυσταγωγούμενος.

³ Μύραικαι: δῆμος Πανδιονίδος.

Μύραινα: καταφερής· ἀπὸ τοῦ ζῶου· ²Ω πρόδοσι καὶ παραγωγῆ⁴ καὶ μύραινα σύ.

¹ μύκονα

² τριξαλλίδες

³ Inc. f. 70. c. 4.

⁴ Puncta .i. tum πανδιότητος

⁵ αἰ προδοτικὰ παραγωγὰι

- Μυρρινός:** ὁ στείφανος τῶν Ἀθήνησιν ἀρχόντων μυρ-
 ρίναις γὰρ στεφάνουται οἱ ἀρχόντες. 10
- Μυρρινῶν:** ἀρχῆς ἐπιθυμῶν μυρρίναις γὰρ ἰστέφα-
 νοῦντο.
- Μυρία:** πολλὰ ἀναρίθμητα.
- Μυρίοι ἐν Μεγαλοπόλει:** Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰ-
 σχίνου συνέδριον ἔστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων οὗ 15
 κολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί.
- Μυρίων:** συνέδριον ἦν μυρίων ἐν Μεγάλῃ πόλει τῆς
 Ἀρκადίας.
- Μυρμηκίας:** τοὺς εἰς μυρμηκίαν λαλήσαντας ἐλκυσθῆναι 20
 τὴν γλῶτταν φασί.
- Μύρμηκος ἀτρακός:** ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφά-
 τῆς* ἀντιφωνεῖ ἢ τι τοιοῦτο διὰ τὴν βραχύτητα
 ἔστιν Ἀθήνησι Μύρμηκος ἀτρακός ἐν Σκιβαθιδῶν
 ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ Μελανίππου τοῦ Κύνλωκος τοῦ 25
 Ζευξίππου.
- Μυρομένη:** ἑδυρομένη ὄρη τοῦσα.
- Μυροκλῆς:** Σαλαμίνιος τὸ γένος τῶν παρὰ Ἀθηναίους² (281)
 οὐ καλῶς πολιτευσαμένων.
- Μύρτα:** ὁ καρπὸς τῆς μύρτινης.
- Μύρτης:** Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέ-
 γων τοὺς προδεδωκότας ἐκάστην πόλιν φησὶν Ἀργείους 5
 Μύρτης³ Τελέδαμνος Μνασείας⁴ Θεόπομπος δὲ Πα-
 σέα καὶ Ἀμυσταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς Μα-
 κεδονίζοντας ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικὰ ἔστιν ἀμαρτή-
 ματα.
- Μύρτον:** τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου οὗ τὸ μετ- 10

¹ Μυρινος.

² Inc. ἀντιφωνη η τι (sic) f. 71. c. 1.

³ -ους In Μύρτης inc. novus attic.

⁴ In μνασείας et πασέα s in lit. Primo scil. ai.

αὐτὸ κλειτορίας· ἀφ' οὗ τὸ ἀπολοίστως ἀπλοῦσαι,¹ κλειτορίζεσθαι· τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίας· τὸ δὲ σύμπευμα μυρκοχαλίη.

Μυρών: οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι· καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸ
15 ἀμβλὺ βρωμα καὶ ἄναλον.* ὥστε μῆτε ἄλμυρον εἶναι,
μῆτε μωρον ἐς τὸ πᾶν.

Μύσαι: τὸ μετὰ ἀνάγκης τί ὑπομεῖναι.

Μύσαντος: καμμύσαντας.

Μουσικάρφης: ὄνομα Μουσικάρφους· οὗ μνημονεύει Ἀπολ-
20 λοφάνης ἐν Κρησίᾳ· Ἀρίσταρχος δὲ ἐπ' ὀνόματος τινὰ
ἀηδῶς ἐπιγλωττᾷ.² οἱ δὲ ἀνέγνωσαν μουσικάρφη, ὡς
ἀκονιτί· τὸ μεμυκώτως καὶ ξηρῶς, μὴ ἐκ φαναροῦ χε-
λᾶν· Κρατῖνος Ὁραϊς.

Μυρτόνιον: Δημοσθένης ἐν ταῖς ὑπὲρ Κτησιφῶντος· φροῦ-
25 ριον ἦν ἐν Θράκῃ.

(282) Μουσικέλενδρον: τὸ τοῦ μύτος ἀποκάτημα· μύχοδον.

Μύσκλαι: οἱ λείψωμοι.

Μύς λευκός: οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχέϊαν
κακίηται, μάλιστα οἱ λευκαί· οὗτοι δὲ εἰσὶ θήλειαι·
5 ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ Ἀφροδίσια ἢ παροιμία εἴ-
ρηται.

Μύσος: μίασμα.

Μύς πίσηος γεύει:³ ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀκαλλασσόντων· καὶ
ὅσα Μύς ἐν Πίσηι· ἀπὸ Μύτος τοῦ Ταραντίνου κύ-
10 πτου κακῶς Ὀλυμπιαῖσιν ἀπαλλάξαντος.

Μυάχοδον: οὐδενὸς ἀξίον·* Μένανδρος· Ῥακίζαμένη· —
ὁ μύχοδος γέρον Λεληθέναι σφόδρ'⁴ οἰόμενος.

Μυσταγωγεῖ: μυστήρια ἐπιτελεῖ· εἰς μυστήρια ἄγει· ἢ
ἐκδιδάσκει.

15 Μυσταγωγός: ἱερεὺς:

¹ ἐπεσθαι (sic)

² πίσηογει

* Inc. f. 71. c. 2.

** Inc. f. 71. c. 5.

³ Sic.

⁴ σφόδρα

Μυστήρια: τελεταί.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μυστηρίων ἐπιμελητής: ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἑορτῆς τῶν 20 μυστηρίων· ὃς ἦν χειροτόνουμένος ἄρχων.

Μυστίλην: ψωμόν· καῖλον ἄρτον, ὃν ἔποιοιαν, ἵνα ζῶ- μὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι.

Μύστις: ὁ ἔχει ἀντὶ σπλάγγνων τὰ μὴ ἔχοντα σπλάγγνα 25 ζῶα· ἐφοῦ τὸν θόλον ὃν κλειστόν καὶ μέγιστον, ἠσίο- δος ἔχει· κείται δ' εὐ πρὸς ταρα διὰ δέ τις μύστιχος(283) ὁ στόμαχος τείνει ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῶων φησί.

Μυσῶν λείαν: παροιμία τίς ἔστι, λαβούσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων² ἀστυγειτόνων τέ καὶ λη- στῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν.

Μυττωτόν: ὑπότριμμα * εἰ διὰ σκοροόδου.

Μυττωτεύσωμεν: συγκύψωμεν·³ ἀπὸ τοῦ διὰ σκοροόδων τρίμματος.

Μυσῶν λεία: ἐπὶ τῶν καταφρονητῶν καὶ εὐκαταφρο- 10 νήτων.

Μυχάλημη: βυθὸς θαλάσσης.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν 15 χηραμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάζων· παρακαμμένων· ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων.

Μυωτος: χιτῶνος εἶδος.

¹ οὐ

² καταδρόμον τῶν primo, sed statim em.

* Inc. f. 71. c. 4.

³ Sio.

- Μύωψ: μυατῖς¹ ἐραθίζουσα τὰς βοῦς.

20 Μῶκος: χλευαστῆς· μωρός· σκώπτῆς· καὶ μωκωμένης, χλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντικάθιον· ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἦτοι πήγανον ἄγριον.

25 Μωλύτερον: ἀμβλύτερον καὶ ἀκαθέστερον καὶ ἦχον οὐκ ἔχον.

Μώλωψ: ἔναιμον ἄλγος.

(284) Μωμάται: ψέγει.

Μωμητά: ψεκτά.

Μῶν ἄρα:² σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν.³ τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν.

6 Μῶν ἐστί: ἄρα ἔστιν.

Μώνυχα: ἀπλῆν καὶ μὴ διεστῶσαν.

Μωρός: ἔνιοι τὴν πρόσκαιρον εὐήθειαν προπερισπωμένως· τὴν δὲ κακίαν ὀξυτόνως· οἱ δὲ ἀπλῶς προπερισπῶσι· σύγκειται δὲ κατὰ στέρησιν* τῆς ὄρας.

10 Μωρότερος Μωρύχου: παροιμία· Πολέμων λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· μωρότερός εἰμι Μωρύχου, ὃς τᾶνδον ἀφελὶς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται· Μώρυχος⁴ δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος καταπαίδητο, διὰ

15 τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεύκει τε καὶ σύκοις· μορύξαι δὲ τὸ μολύναι· Ὅμηρος γ' οὖν τὸ μεμολυμμένος μεμορυχμένος φησὶν· εὐήθειαν τούτου καταγνωσθῆναι, παρ' ὅσον ἔξω τοῦ νεώ⁵ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ
20 εἰσόδῳ· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τί διαπραττομένων.

¹ G. potius μυα τῖς i. e. μυᾶ τῖς.

² ἄρα sine accentu.

³ ἦτ semel.

* Inc. σιν f. 72. c. 1.

⁴ μώρυχος — μωρύξαι

⁵ νεώς

Μαρωῶν: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· συντάγματα τινὰ Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται· φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ μοῖραι ἐπὶ ὄνομασμέναι· καὶ διηρῶνται εἰς τὰς μοῖρας Λακεδαιμόνιοι πάντες· Ξενοφῶν δὲ φησὶν ἐν 20 τῆ Ἀκωῶνων πολιτεία· ἐκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μω-(285) ρῶν ἔχει πολέμαρχον ἓνα· λοχαγούς τέσσαρας· πεντηκοστίας ὀκτώ· ἐνωμοτάρχας ἑκατάδεκα.

Μω: τὸ μῦ² στοιχεῖον· Δημόκριτος.

Τέλος τοῦ μ̄ στοιχείου.

5

* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ν̄ στοιχείου.

Νάβλα: εἶδος ὄργανου.

Νάει: στάζει· ῥέει.

Ναῖδες:² πηγαί: ἧ νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρέβουσαι. 10

Ναῖς: ἑταῖρα τίς, ἧς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Ναὶ μὰ Δία: Ἀττικὴν ἔχει συνήθειαν· ἴσον δὲ ἔστι τοῦτο, ναὶ μὰ τὸν Δία.

Ναικισήρεις:³ καὶ παρὰ Φερεκράτη καὶ Ἑρμίππῳ· 15 τουναντίον δὲ σημαίνει τῷ⁴ ἀληθεύειν.

Ναὶ μὴν: ναὶ οὕτως.

Ναίουσιν: οἰκοῦσιν.

Ναὶ τάν: οὕτως⁵ ᾤμνον.

Ναιχί: τούτωι χρωῖνται συνεχῶς.

20

Νακην: προβάτου⁶ δοράν.

(286)

¹ μῦ Porson.

² Insc. f. 72. c. 2.

³ Ναίδες

³ Accent. om.

⁴ τὸ in τῷ statim mut.

³ Ναὶ τ' ἄν: οὗ ᾧ.

⁶ πρόβατον

Νάκος: ἔντριχον δέρμα· ἤτοι δορὰ προβάτου.

Νακοίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νᾶμα: ὕδωρ· ποτόν.

6 **Ναματιαῖα:** τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα, καὶ πηγῆς, εὐκ ἀπὸ νετοῦ.

Ναμεργία: ἀλήθεια.

Ναρᾶς τε Δίρκης: ῥευστικῆς· Δισχύλος.

Νανός: ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστο-
10 τέλει· καὶ ὁ Θαύφραστος· ὡς νάννον καὶ αἰδοῖον ἔ-
χοντα μέγα· οἱ γούν κύννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι.

Νάννος: κονδὸς μὴ αὐξων.

Ναναρισταί: γένος τί ἄσωτον.

* **Ναξίανθος:** ἡ ἀκοή.

15 **Νασμούς:** τὰς ἀποροίας.¹

Ναός: ἀπὸ τοῦ νάειν.

Ναρῶς τε Δίρκης:² ῥευστικῆς· Δισχύλος.

Ναννίον:³ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταιρῶν·⁴
αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἐταίραν· διὰ τὸ Θαλ-
20 λὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἰ' αἶγες
τῷ θαλλῶϊ· ἔστιν δὲ αὐτῆς⁵ μνήμη καὶ ἐν τῇ κω-
μωδίαι· Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐταιρῶν⁴ τὴν Ναννίον φησὶ προσκῆνιον⁶ ἐπονομάζε-
25 σθαι διὰ τὸ ἐξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέρα⁷ εἶναι.

(287) **Ναξία λίθος:** ἡ Κρητικὴ ἀκόνη· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης.

Νάκη: ὄρεινὸς ὑλώδης τόπος.

Νάπυ: σῖνηπι.

5 **Νάρκη:** μυρμηκίασις.

Ναστόν: πυκνόν· μεστόν· πλήρη μὴ ἔχον ὑπόκουφον τί.

* Inc. f. 72. c. 3.

¹ Ναρᾶσθαι: δ.

⁴ ἐταιρῶν bis.

⁶ Bis σ

¹ Sic P. ἀπορίας G.

³ Ναννίον

⁵ αὐτοῖς

⁷ -ωτεραν

Ναστός: πλακοῦντος εἶδος· καὶ ναστοφαγεῖν· λέγουσι δὲ καὶ τὸν ζυμίτην ἄρτον· ὡς ἐπίκειν καὶ μέγα.

Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. 10

Ναυβάτης: ἐπιβάτης ἢ ναύτης.

Ναύειν: ἐκετεῦεν· ἐπαι ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν· ἢ παρὰ τὴν ἐστίαν παρὰ τὸ ἐναῦσαι.

Ναύκληρος: ὁ τῆς νεῶς κύριος· * καὶ ὁ ἐπιπέπων αὐτῆι, ἐπὶ τῷ τὰ ναῦλα λαμβάνειν. † 15

Ναύκληρος: Ἰπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Ναυκληρεῖν: καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν· † Ἀλεξίς. 20

Ναυκραρία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· μήτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ναυκρατητικά· ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ κλοίου ἢ ναυκρατηκῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναυκρατίς τὸ παλαιὸν ἐμ-25 πόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου· εἰάν δὲ ἢ Ναυκρατητικά, ἢ ἀπὸ αὐτῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν (288) τοῖς ἄρχοντας ἔλεγον ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ἑ ἱστοριῶν.

Ναυκράροι: † τὸ παλαιὸν Ἀθήνησιν οἱ νῦν δήμαρχοι· καὶ οἱ ἐκμισθοῦντες τὰ δημόσια.

Ναυκραρία: τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουσαν ναυκραρία καὶ 5 ναύκραρος· † ναυκραρία μὲν ὅποιον τι ἢ συμμορία καὶ ὁ δῆμος· ναύκραρος δὲ ὅποιον τι ὁ δήμαρχος, Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος· ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησὶ· καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ ἂν τις ναυκραρίας ἀμφισβητῇ· καὶ τοὺς ναυκράρους τοὺς κατὰ ναυκραρίαν· 10 ὕστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθένους δῆμοι εἰσὶν· καὶ * δῆμαρχοι ἐκλήθησαν· ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας, ὅν

* Inc. f. 72. c. 4.

† Bis v.

‡ Ναυκρ.

§ emanidum.

* Inc. f. 75. c. 1.

ἡμεῖς ἐπιπέσομεν ἐπὶ πάλιν ὁ Σόλων φησὶ δὲ ἦσαν
 ἡμεῖς καὶ ἄλλοι προτερον καὶ φυλοβρασιλεῖς τέσσα-
 ροὶ καὶ ἐπὶ φιλίης ἐκάστης ἦσαν γέννημένοι, τρί-
 τος ἐπὶ τριῶν. ναυπαρταίαι δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην.
 ἡ δὲ δέκατος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, ὅτι Κλεισθένης δέκα
 φιλίης ποιήσαντος, ἀντὶ τῶν τεσσαράων, συνέβη καὶ εἰς
 πέντε μέρη διαταγῆναι· αὐτοὺς δὲ ἐκάλουεν ναυ-
 παρταίαι ὥσπερ νῦν εἰς τὰ ἑκατὸν μέρη διαυρεθέντα
 καλεῖται συμμορίας.

Ναυκρασίαν: Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῶ.

Ναυλοχεῖν: ναῦς λοχῶν καὶ ἐνεδρεύειν. Θουκυδίης ἐβ-
 β. δ. 10. καὶ ναυλόχιον, ὁ τοιοῦτος τόπος, ὡς⁴ λιμένες
 ἔδειξεν.

(289) Ναυλόχιον ἐν² τῷ μέσῳ: Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίαις.

Ναυλοχεῖ: ἐν τῇ νῆϊ κατατέτακται.

Ναυλοχαγ: εὐδίων ἐν ὡ. αἰ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύ-
 5 ονται.

Ναύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ πῶν νεῶν μάχα-
 σθαι.

Ναυμαχησιόντες: πρὸς ναυμαχίαν ἐτοιμῶς ἔχοντες.

Ναύποδες: οἱ νησιῶται.

10 Ναυσικύδου: καὶ σὺν τῷ σ^{*} καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια
 διτιῶς: Ἀριστοφάνης.

Ναῦς: Ἀττικὸί. Ἴωνες δὲ νεὺς ἢ νηὺς καὶ τὰς πλα-
 γίους. Ἴωνες νεὺς ἢ νηὺς νηί: νηίτην δὲ κληθῆναι
 κήν.³

15 Ναυσίονα: ναυσίῳσα: οὕτως λέγει καὶ πλέουσα.

Ναυσίκορος: ὑπὸ νηῶν περῶμενος.⁴

Ναύσταθμον: τὸν λιμένα.

¹ πολιτείαν

^{*} Inc. f. 73. c. 2.

⁴ περῶμενος

² Ναυλόχιον: ἐν.

³ Puncta, quasi nihil deesset.

Ναυστολοῦν: ναύστολον.

Ναυστολίαν: πλοῦν.

Ναυτική συγγραφή: τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, ὃ ποιεῖται²⁰
τίς ἐπὶ ὑποθήκη.

Ναυτίδας: γυναῖκας ὡς ναύτας.

Ναυτιλλόμενος: πλέων.

Ναυτοδίκαι: Ἀθήνησιν οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσά-
γοντες. 25

Ναυτοδίκαι: ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι.
Κρατερός γοῦν φησὶν· ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοι(290)
γεγονὼς φρατίζῃ, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθη-
ναίῳ οἷς δίκαι εἰσὶν· λαγχάνειν δὲ τῇ ἔτηι καὶ νέαι
πρὸς τοὺς ναυτοδίκας.

Ναυτοδίκαι: ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες⁵
καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις, ὡς καὶ ναυ-
φύλακες ἄρχοντες τινὲς ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς.

Ναυστολία: ὁ πλοῦς.

Ναυτιᾶν: ἐν τοῖς δυεῖ ταυ λέγουσιν. 10

* **Ναύφαρκτον:** καὶ ναύφαρκτον τὴν Ἀττικὴν δύναμιν
καλοῦσιν.

Ναύφαρκτον βλέπειν: φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαρθροῦντος
καὶ σεμνῶς ἰόντος· Πρὸς τῶν θεῶν¹ ἀνθρώπε ναύ-
φαρκτον βλέπεις. 15

Νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ ἄ· Ἀριατοφάνης Αἰηνίαις· Ἐὼς
νεᾶλης² ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν· Μίγανδρος.

Νεαλῆς: κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς ἰχθύς· λέγεται δὲ
καὶ ὁ νεωστὶ ἀλιθελίς.

Νεᾶν: οὐ νεοῦν τὴν γῆν· καὶ νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ νέφ-
σιν· Εὐπολις Αἰξίν· Ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκά-
πτειν, νεᾶν,³ φυτεύειν.

* Inc. f. 75. c. 5.

¹ τὸν θεόν.

² Sic.

³ Νεᾶν: φ. ut nov. artic.

Νεάζομεν: μειρακιευόμεθα¹· και ἐπὶ τοῦ νεώσει ἤκομεν.
 25 Νέακας: τοὺς νέους· Κτησιφῶν Πανδώρα.

Νεανίας: τολμηροῦς.

(291) Νεανιεύεται: νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανισκεύεται: Ἄμφις Ἐρίδους· Ποσειδῆκος² Δημό-
 ταις· Εὐκόλις Σφιγξὶν ἰδίως ἐσχημάτιζεν τὸ νεανι-
 σκεύειν ἐν Δήμοις· Γυναῖκ³ ἔχοντα μάλα καλὴν τὴν
 6 κάγαθὴν· Αὐτὴ νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου.

Νεανισύματα: κομπάσματα· καινὰ τολμήματα.

Νέα νουμηνία: ἡ πρώτη* ἡμέρα⁴ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἣτις
 ἔστι νουμηνία Ἐκατομβαιῶνος μηνός.

10 Νεωροί: νέρι· τῆπιοι.

Νεάσαι: μεταβαλεῖν τὴν ἠροτριασμένην γῆν· ἐκαπο-
 τριάσαι.

Νεάτη: ἐσχάτη.

Νεάτην: οὐχὶ νῆτην λέγουσιν· και παρανεάτην και τρι-
 15 νέατον· Κρατῖνος Νόμοις.

Νεβλάρετοι: κεραίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ κεραίνειν·
 Ἄριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Νεβρίζειν: ἢ νεβροῦ δέρμα φορεῖν, ἢ διασκᾶν νεβροῦς·
 κατὰ μίμησιν τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον κάθους.

20 Νεβρίζων: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν ὡς
 τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένον⁵ ἢ και τοὺς τελου-
 μένους διαζώννυντος· νεβρίζειν ἐπὶ τοῦ⁶ νεβροῦς δια-
 σκᾶν κατὰ τινα ἄρρητον λόγον.

Νεβρίς: ἐλάφου δέρμα.

25 Νεβρός: ἐλάφου γέννημα· οἶονεὶ ἐπὶ τὴν βορᾶν ἐξιὸν
 και νεμόμενον.

¹ μειρακιευόμεθα

² ποσειδῆκος

³ γυναῖκες — μάλα — και ἀγαθὴν αὐτῆι

⁴ Inc. f. 73. c. 4.

⁵ νουμηνία casu Porroius.

⁶ ἐνεμμένον

⁶ νεβρίζειν ἐπὶ τ (sic)

Νέεσθαι: πορεύεσθαι.

(292)

Νηκές: νεωστὶ ἠκονημένον.

Νηλάτα: τὰ νεωστὶ ἀηλεσμένα ἄλφιστα καὶ μέλιτι δε-
δουμένα· οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρεβίνθοι
συνεφυρῶντο· ἐκάλουν δὲ τινὲς αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν· 5
κατ' ἔλλειψιν δὲ προσφέρουσιν ¹ οἱ Ἀττικοὶ τὸ νηλά-
τα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιστα. ²

* **Νηλάτα:** Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· κατ' ἔλλει-
ψιν ἀντὶ τοῦ νηλάτα ἄλφιστα, τὰ νεωστὶ ἀηλεσμένα· 10
ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεδύοντες, ἀσταφίδας δὲ καὶ χλωροὺς
ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερά τελοῦσιν ἐνε-
μον· ἐκάλον δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μα-
καρίαν.

Νηλυδες: νεωστὶ ἐηλυθότες.

Νεῖα: τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ξύλα.

15

Νεϊκας: τιμὰς ὁμοίως Ἀττικοί.

Νεικεῖ: πύγει· φιλονεικεῖ.

Νεϊκος: διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχην· φιλο-
νεικίαν· λουδορίαν· Ὅς με μετ' ἀπρόηκτους ἐριδας καὶ 20
νεϊκα βάλλει· λέγων κατάμεμψιν· ⁴ καὶ Νεϊκος Ὀ-
δυσσηος· καὶ μάχη· — ἐπεὶ ὡς ἄγε νεϊκος Ἀθήνη· —
Ἥλειοσι· ⁵ καὶ ἡμῖν νεϊκος ἐτύχθη.

Νεῖν: κολυμβᾶν· καὶ τὸ νῆθαιν.

Νεκάδες: νεκροί.

Νεκταρεόν: ἡδύ· καλόν· εὐῶδες· ἐπὶ τοῦ Νεκταρέου 25
ἱανού· καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα· καὶ οἶνος οὕτως, ὡς (293)
Ἀναξανδρίδης· καὶ τὸ βρωμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.

Νεκταρέου: θείου.

Νεκνιζομένου: καινουργουμένου.

¹ προσφέρουσιν

² ἄλφα

³ Inc. f. 74. c. 1.

⁴ ἀηλισμένα

⁵ κατάμεμψιν, ἰ. ε. κατὰ μ.

⁶ ἡλ.

5 Νέκταρ: θεῖον πόμα.

Νεκρομάντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

Νέκυς: νεκρός.

Νεμέας χαράδρα; τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

10* Νεμέας ἀνλητρίδος μνημονεύει Ἐπερίδης.

Νεμεσσᾶ: ¹ μέμφεται.

Νεμεσσᾶν: φθονεῖν ἢ μνησθῆναι. ²

Νεμεσητόν: μεμπτόν.

Νεμεσία: ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις· ἐπεὶ ἡ

15 Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νεμεσία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου· μήποτε ἑορτὴ τις ἦν Νεμέσεως· καθ' ἣν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.

Νέμεσθαι: ὡς τὸ πολὺ, τὸ λαμβάνειν πρόσδοτον παρὰ

20 Θουκυδίδη.

Νεμεσίζει: μέμφεται· καὶ νεμεσίζομαι· ³ φθονῶ.

Νέμεσις: μέμψις· δίκη· ὕβρις· φθόνος· τύχη.

Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν: οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑπο-
25 κριτὰς κλήραι νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τουπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται· ⁴ ἔστιν οὖν οἶον διαιρέσεις.

(294) Νέμοιτο: καρποῖτο.

Νεμόμενα: μερίζόμενα· καὶ νομή, διαίρεσις καὶ μερισμός.

Νέμοντα: διοικοῦντα. ⁵

5 Νέμω: νομήσω.

Νενησαμένην: σεσωρευμένην.

* Inc. f. 74. c. 2.

² μινιεῖν

⁴ Bis v

¹ Νεμεσσᾶ

³ -σομαι

⁵ διαιροῦντα Porsonus.

Νένηται: κεκλήρωται ἢ σεσώρευται.

* Νένωμαι: ¹ διανενοῖμαι.

Νενώμεθα: ² διανενοῖμεθα.

Νένοφεν: νενέφωται. ²

10

Νενώπηται: καταπέπληκται καὶ κατεστύγνακεν.

Νεοαρδέα: νεωστὶ κεκοτισμένην.

Νεογαμῆς: ὁ νεωστὶ γήμας.

Νεογυλόν: ³ νεογέννητον.

Νεοδμητον: νεοδάμαστον.

15

Νεοεργές: προσφάτως εἰργασμένον.

Νεοθνής: ⁴ ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοθαλῆς: νεωστὶ ἀναλθών.

Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις: φησὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ

νεωστὶ κατοικισμένοις. ⁵

20

Νεοθηλῆς: νεωστὶ βλαστήσασα.

Νεοκμητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοκράς: νεοκράτος· καὶ χαλκοκράς καὶ ἀλικράς.

Νεοκράτος: κρατὴρ διττός· ὁ μὲν ἐν σπονδαῖς, ὁ δὲ ἐν

περιδείπνις.

25

Νεοκράτος: νεωστὶ κεκραμένος.

(295)

Νεοκορήσει: ⁶ ἐνίστα ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει· κορεῖν γὰρ

λέγουσι τὸ καλλύνειν· τὸ σαροῦν· καὶ ἐκκαλλύνειν·

τό, τε ἐκκορηθεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.

Νεολαία: ⁷ νέος λαός· καὶ οὐ πάλαι εἰς ἀνδρας ἐγγε-

γραμμένος.

Νεολαίαν: τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀρτικοὶ Βα-

βυλωνίους· ⁸ Ω Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

Νεολώφητος: νεωστὶ λελωφηκυῖα.

19

* Inc. f. 74. c. 3.

¹ Νένωμαι et Νενώμεθα

² νενήφωται

³ Bis λ

⁴ Νεοεθνής

⁵ κατοικ.

⁶ ση vel ση statim mut. in σει

⁷ Νεολία — Νεολίαν — νεολίας

* Νεολέως: ἔφηβος.

Νεόνανον: τὸ παραχρῆμα γεγονός· παίζειν τι δε ἔχειν.
ὡς τοὺς μετοίκους νέου προστάτην· ἀντὶ τοῦ ἔχειν.

15 Νεοπεφθῆ: ἀρτιμαθῆ.

Νεοσπαδῆ: νεωστὶ τὰ σπάργανα περικείμενον.

Νεορρύτοις: νεωστὶ ῥέουσι.

Νέορτος: ἔφηβος.

Νέος ἔστι καὶ ὄξύς: ἀμαθής ἔστι καὶ προπετής.

20 Νεοπέπειρος: ὁ ἄρτι πεπανθείς.

Νεουργόν: νεωστὶ εἰργασμένον.

Νεοταλής: νεωστὶ τετελειωμένος.

Νεοτευχές: νεωστὶ κατασκευασμένον.

Νεοττός: ἢ τοῦ ὠοῦ λέκιθος·² καὶ τὸ πυρρὸν· Μέναν-

- 26 δρος Ἀνδρία· Καὶ τεττάρων ὠῶν μετὰ τοῦτο, φι-
(296) τάτη, Τὸ³ νεοττόν· Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συγ-
γράμματι φησὶν· ὡς διαδίδοται ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα
λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα καὶ οὐκ ἐν τῷ κα-
6 λουμένῳ νεοττωῖ· διεπνεύσθησαν γὰρ αἱ πρῶτοι ταῦτο
φήσαντες· καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περιττωμα τοῦ σπέρμα-
τος· ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττόν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ
Χρυσίππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν· ὄναρ γὰρ τινα φα-
σιν θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι⁴ ὠά,
10 προσαναθέσθαι⁵ ὄνειροκράτη· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὄντε-
των* θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκείνον· εὐ-
ρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον,
ἐνεγκεῖν τί τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντι· τὸν δὲ μάντιν
εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττωῦ οὐδέν μοι δίδως; καὶ Δίφιλος
15 κέχρηται τῇ λέξει· Ὡῶν⁶ δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν
νεόττια.

* Inc. f. 74. c. 4.

³ τὸν

* Inc. f. 75. c. 1.

¹ Νεολέος

⁴ Bis μ

⁶ ὠῶν — νεοττία

² λέκηθος

⁵ πρὸς ἄ.

- Νεόφθιτον*: ¹ νεωστὶ τελευτήσαν· νεωστὶ φθαρῶς.
Νεοχμόν: ² νέον.
Νεύματα: βουλήματα.
Νέφος: πλῆθος.
Νεφώσεως: συννεφείας. 20
Νεωκῆρος: ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. ³
Νεολαία: ⁴ νέων σύναγωγή.
Νεών: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς(297)
 πρὸς Φίλιππον τούτου φιλάς φησίν.
Νεῶνας: τοὺς νεῶν ⁵ οἴκους Ἰωνες.
Νεῶρια καὶ νεώσοικοι: μήποτε νεῶρια λέγεται ὁ τόπος
 ἄσπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ
 αὐτοῦ καθέλκονται· ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκούργος τε
 καὶ Ἀνδοκίδης.
Νεωρεῖν: νεωφυλακεῖν.
Νέωρον: νέον.
Νεώς: Ἀττικῶς ὁ ναός. 10
Νεώσατε: ἀροτριάσατε. ⁶
Νεώσοικοι: οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάττῃ οἰκοδομούμενα
 εἰς ὑποδοχὴν νεῶν * ὅτε μὴ θαλαττεύουιν.
Νέωσι: ⁷ Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου· πόλις ἐστὶν ἐν
 Φακίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ Νέωνα ὀνομάζει, Ἀν-15
 ὄροτιων δὲ ἐν ε' Ἀιθίδος Νεῶνας.
Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἧτοι εἰς τὸ μέλλον. ⁸
Νεωτερίζει: καινὰ πράττει.

¹ Νεόφθιτον

² γ finalis ab alio, sed et in antiquae manus vestigiis, ut
 puto. Νεωχμόν nunc factum, primo Νεο.

³ καὶ φιλοκαλῶν addit idem interpolator.

⁴ Νεολαία idem interpolator, pro Νεολία.

⁵ νέων

⁶ ε ab interpolatore, sed ita m. pr. ut puto.

⁷ Inc. f. 75. c. 2.

⁸ Νεώσει

⁹ Addidit iste, ἧ τὴν αὐριον ἡμέραν.

Νάκος: ἔντριχον δέρμα· ἤτοι δορά· προβάτου.

Νακοίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νᾶμα: ὕδωρ· ποτόν.

6 Ναματιαῖα: τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα, καὶ πηγῆς, οὐκ ἀπὸ ὕετου.

Ναμεργία: ἀλήθεια.

Ναρᾶς τε Δίρκης: ῥευστικῆς· Δισχύλος.

Νανός: ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλειδῆ καὶ Ἀριστο-
10 τέλει· καὶ ὁ Θεόφραστος· ὡς νάννον καὶ αἰδοῖον ἔ-
χοντα μέγα· οἱ γοῦν κύνες μέγα αἰδοῖον ἔχουσι.

Νάννος: κονδὸς μὴ αὐξων.

Ναναρισται: γένος τί ἄσωτον.

* Ναξίανθος: ἡ ἀκρόη.

15 Νασμούς: τὰς ἀποροίας.¹

Ναός: ἀπὸ τοῦ νάειν.

Ναρᾶς τε Δίρκης:² ῥευστικῆς· Δισχύλος.

Ναννίον:³ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταιρῶν·⁴
αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἐταίραν· διὰ τὸ Θαλ-
20 λὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἰ' αἶγες
τῷ θαλλῶ· ἔστιν δὲ αὐτῆς⁵ μνήμη καὶ ἐν τῇ κω-
μωδίαι· Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐταιρῶν⁴ τὴν Ναννίον φησὶ προσκῆνιον⁶ ἐπονομάζε-
25 σθαι διὰ τὸ ἐξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέρα⁷ εἶναι.

(287) Ναξία λίθος: ἡ Κρητικὴ ἀκρόη· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης.

Νάπη: ὄρεινός ὑλώδης τόπος.

Νάπυ: σίγησι.

5 Νάρκη: μυρμηκίαισις.

Ναστόν: πυκνόν μεστόν· πλήρη μὴ ἔχον ὑπόκουφον τί.

* Inc. f. 72. c. 3.

² Ναρᾶσθαι: δ.

⁴ ἐταιρῶν bis.

⁶ Bis σ

¹ Sic P. ἀπορίας G.

³ Ναννίον

⁵ αὐτοῖς

⁷ -ωτεραν

Ναστός: πλακοῦντος εἶδος· και ναστοφαγεῖν· λέγουσι
δὲ και τὸν ζυμίτην ἄρτον· ὡς ἐπίπαν και μέγα.

Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. 10

Ναυβάτης: ἐπιβάτης ἢ ναύτης.

Ναύειν: ἱκετεύειν· ἐπιπλῆ ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν· ἢ παρα τὴν
ἑστίαν παρα τὸ ἐναῦσαι.

Ναύκληρος: ὁ τῆς νεῶς κύριος·* και ὁ ἐπιπλῆτων αὐτῆι,
ἐπι τῷ καὶ ναύλα λαμβάνειν. 15

Ναύκληρος: Τερίδος οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρη-
ται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ και ἐπι τοῦ μεμισθωμένου ἐπι
τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Ναυκληρεῖν: και τὸ οἰκίας δεσπόζειν· Ἰαλεξίς. 20

Ναυκραρία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους·
μήτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ναυκρα-
τητικά· ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ πλοίου ἢ ναυκρα-
τητῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναυκρατίς τὸ παλαιὸν ἐμ-25
πόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου· εἰάν δὲ ἢ Ναυκρατητικά, ἢ
ἀντ' αὐτῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν(288)
τοῦς ἄρχοντας ἔλεγον ὡς και Ἡρόδοτος ἐν ἐ ἱστοριῶν.

Ναυκράροι: 2 τὸ παλαιὸν Ἀθήνησιν οἱ νῦν δήμαρχοι·
και οἱ ἐκμισθοῦντες τὰ δημόσια.

Ναυκραρία: τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουσαν ναυκραρία και 5
ναύκραρος· 3 ναυκραρία μὲν ὅποιον τι ἢ συμμορία
καὶ ὁ δῆμος· ναύκραρος δὲ ὅποιον τι ὁ δήμαρχος,
Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος· ὡς και Ἀριστοτέλης φη-
σι· και ἐν τοῖς νόμοις δὲ ἂν τις ναυκραρίας ἀμφισ-
βητῇ· και τοῦς ναυκράρους τοῦς κατὰ ναυκραρίαν· 10
ἕστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθέους δῆμοι εἰσίν· και* δῆμ-
αρχοι ἐκλήθησαν· ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας, ὅτι

* Inc. f. 72. c. 4:

1 Bis v.

2 Ναυκρ.

3 ὁ evanidum.

* Inc. f. 75. c. 1.

τρόπον διέταξε τὴν πόλιν ὁ Σόλων· φυλαὶ δὲ ἦσαν
 15 τέσσαρες καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέσσα-
 ρες· ἐκ δὲ τῆς φυλῆς ἐκάστης ἦσαν ἑνεμημένοι, ἐπι-
 τύες μὲν τρεῖς, ναυκραφαὶ δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην.
 ὁ Κλειδῆμος ἐν τῇ τρίτῃ φησιν, ὅτι Κλεισθένης ἀπέ-
 φυλὰς ποιήσαντος, ἀντὶ τῶν τεσσάρων, συνέβη καὶ εἰς
 20 πενήτηκα μέρη διαταγῆται· αὐτοὺς δὲ ἐκάλους ναυ-
 κράρια· ὥσπερ νῦν εἰς τὰ ἑκατὸν μέρη διαιρεθέντα
 καλοῦσι συμμορίας.

Ναυκρατία: Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῶ.

Ναυλοχεῖν: ναῦς λοχῶν καὶ ἐνεδρεῦειν· Θουκυδίδης ἐβ-
 25 δόμοι· καὶ ναυλόχιον, ὁ τοιοῦτος τόπος, ὡς ἰμμένες
 ἔχουσιν.

(289) Ναυλόχιον ἐν ὧ τῶι μέσῳ: Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίαις:

Ναυλοχεῖ: ἐν τῇ νηὶ κατατέτακται.

Ναύλοχα: εὐδιον ἐν ὡς αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύ-
 5 ονται.

Ναύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχε-
 σθαι.

Ναυμαχησέοντες: πρὸς ναυμαχίαν ἐτοιμῶς ἔχοντες.

Ναύποδες: οἱ νησιῶται.

10 Ναυσικύδου: καὶ σὺν τῶι σ·* καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια
 διττῶς Ἀριστοφάνης.

Ναῦς: Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ νεὺς ἢ νηὺς· καὶ τὰς πλα-
 γίους Ἴωνες νεῶς ἢ νηὸς· νηὶ· νηίτην δὲ κληθυντι-
 κήν.³

15 Ναυσίλουα: ναυσιῶσα· οὕτως λέγει καὶ πλέουσα.

Ναυσίπορος: ὑπὸ νηῶν περῶμενος.⁴

Ναύσταθμον: τὸν λιμένα.

* πολιτείαν

* Inc. f. 73. c. 2.

* περῶμενος

* Ναυλόχιον: ἐν.

* Puncta, quasi nihil deesset.

Ναυστολοῦν: ναύστολον.

Ναυστολίαν: πλοῦν.

Ναυτική συγγραφή: τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, ὃ ποιεῖται²⁰
 τίς ἐπὶ ὑποθήκη.

Ναυτίδας: γυναῖκας ὡς ναύτας.

Ναυτιλλόμενος: πλέων.

Ναυτοδίκαι: Ἀθήνησιν οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσά-
 γοντες. 25

Ναυτοδίκαι: ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι:
 Κρατερός γοῦν φησὶν· εἰάν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιον(290)
 γεγονώς φρατίξῃ, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθη-
 ναίῳι οἷς δίκαι εἰσὶν· λαγχάνειν δὲ τῇ ἔτηι καὶ νέαι
 πρὸς τοὺς ναυτοδίκας.

Ναυτοδίκαι: ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροισι δικάζοντες⁵
 καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις, ὡς καὶ ναυ-
 φύλακες ἄρχοντες τινὲς ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς.

Ναυστολία: ὁ πλοῦς.

Ναυτιᾶν: ἐν τοῖς δουεῖ ταυ λέγουσιν. 10

* Ναύφαρκτον: καὶ ναύφαρκτον τὴν Ἀττικὴν δύναμιν
 καλοῦσιν.

Ναύφαρκτον βλέπειν: φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαρθροῦντος
 καὶ σεμνῶς ἰόντος· Πρὸς τῶν θεῶν¹ ἄνθρωπε ναύ-
 φαρκτον βλέπεις. 15

Νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ ἄ· Ἀριατοφάνης Ἀημνίαις· Ἐως
 νεᾶλης² ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν· Μέγανδρος.

Νεαλῆς: κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκῶς ἰχθύς· λέγεται δὲ
 καὶ ὁ νεωστὶ ἀλιθάεις.

Νεᾶν: οὐ νεοῦν τὴν γῆν· καὶ νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ νεφ-²⁰
 σιν· Εὐπολις Αἰξίν· Ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκά-
 πτειν, νεᾶν,³ φυτεύειν.

* Inc. f. 75. c. 5.

¹ τὸν θεόν

² Sic.

³ Νεᾶν: φ. ut nov. artic.

Νεάζομεν: μεираκιευόμεθα¹· και ἐπὶ τοῦ νεωσει ἤκομεν.
25 Νεάκας: τοὺς νέους· Κτησιφῶν Πανδώρα.

Νεανίας: τολμηρούς.

(291) Νεανιεύεται: νέον ἔργα ποιεῖ.

Νεανισκεύεται: Ἄμφις Ἐρίδως· Ποσειδῆκος²· Δημό-
ταις· Εὐπολις Σφιγξὶν ἰδίως ἐσχημάτιζεν τὸ νεαν-
σκεύειν ἐν Δήμοις· Γυναῖκ³· ἔχοντα μάλα καλὴν ἐδ
6 κάγαθὴν· Αὐτὴ νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου.

Νεανισύματα: κομμάσματα· καινὰ τολμήματα.

Νέα νομηγία: ἡ πρώτη⁴ ἡμέρα⁴ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἣτις
ἔστι νομηγία Ἐκατομβαιῶνος μηνός.

10 Νεαροί: νέοι· νήπιοι.

Νεάσαι: μεταβαλεῖν τὴν ἡροτριασμένην γῆν· ἐκαφο-
εριάσαι.

Νεάτη: ἐσχάτη.

Νεάτην: οὐχὶ νήτην λέγουσιν· και παράνεάτην και τρω-
15 νέατον· Κρατῖνος Νόμοις.

Νεβλάρετοι: περαίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν·
Ἀριατοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Νεβρῆζειν: ἡ νεβροῦ δέρμα φορεῖν, ἡ διασπᾶν νεβροῦς·
κατὰ μίμησιν τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον κάθους.

20 Νεβρῆζαν: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν ὡς
τοῦ τελούντος νεβρίδα ἐνημμένου⁵· ἡ και τοὺς τελου-
μένους διαζώννυτος· νεβρῆζειν ἐπὶ τοῦ⁶ νεβροῦς δια-
σπᾶν κατὰ τινὰ ἄρρητον λόγον.

Νεβρίς: ἐλάφου δέρμα.

25 Νεβρός: ἐλάφου γέννημα· οἶονεὶ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξίον
και νεμόμενον.

¹ μεираκιευόμεθα

² ποσειδῆκος

³ γυναῖκες — μάλα — και ἀγαθὴν αὐτῆ

⁴ Inc. f. 73. c. 4.

⁵ νομηγία casu Ποσειδῆκος.

⁶ ἐνεμμένου

⁶ νεβρίσειν ἐπὶ τ (sic)

Νέεσθαι: πορεύεσθαι.

(292)

Νεηκές: νειωσι ἠκονημένον.

Νηήλατα: τὰ νειωσι ἀηλεσμένα ἄλφита και μέλιτι δε-
 δευμένα· οἷς και ἀσταφίδες και χλωροὶ ἐρεβινθοὶ
 συνεφυρῶντο· ἐκάλουν δὲ τινὲς αὐτὰ και ἀμβροσίαν· 5
 κατ' ἔλλειψιν δὲ προσφέρουσιν· οἱ Ἀττικοὶ τὸ νηήλα-
 τα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφита.²

* Νηήλατα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· κατ' ἔλλει-
 ψιν ἀντὶ τοῦ νηήλατα ἄλφита, τὰ νειωσι ἀηλεσμένα· 10
 ἃ δὴ μέλιτι ἀναδειύοντες, ἀσταφίδας δὲ και χλωροὺς
 ἐρεβινθούς ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἐνε-
 μον· ἐκάλοιν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μα-
 κρσίαν.

Νηήλυδες: νειωσι ἐληλυθότες.

Νεῖα: τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ξύλα.

15

Νεικας: τιμὰς ὁμοίως Ἀττικοί.

Νεικεῖ: πρέγει· φιλονεικεῖ.

Νεῖκος: διαφορὰ μετ' ἐπικλήξεως· οἱ δὲ μάχην· φιλο-
 νεικίαν· λοιδορίαν· Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἐριδας και 20
 νεῖκα βάλλει· λέγων κατάμεμψιν·⁴ και· Νεῖκος Ὀ-
 δυσσηός· και μάχη· — ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη· —
 Ἡλείοισι·⁵ και ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη.

Νεῖν: κολυμβᾶν· και τὸ νήθειν.

Νεκάδας: νεκροί.

Νεκταρεον: ἡδύ· καλόν· εὐκῶδες· ἐπὶ τοῦ Νεκταρέου 25
 ἱανού· και νέκταρ, θεῶν πόμα· και οἶνος οὕτως, ὡς (293)
 Ἀναξανδρίδης· και τὸ βρωμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.

Νεκταρέου: θείου.

Νεκτιζομένου: καινουργουμένου.

¹ προσφέρουσιν

² ἄλφα

* Inc. f. 74. c. 1.

³ ἀηλισμένα

⁴ κατάμεμψιν, i. e. κατὰ μ.

⁵ ἦλ.

5 Νέκταρ: θεῖον πόμα.

Νεκρομάντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

Νέκυς: νεκρός.

Νεμέας χαράδρα: τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

10* Νεμέας ἀνλητρίδος μνημονεύει Ἐπερίδης.

Νεμεσσᾶ: ¹ μέμφεται.

Νεμεσσᾶν: φθονεῖν ἢ μνησθῆναι. ²

Νεμεσητόν: μεμπτόν.

Νεμεσία: ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις· ἐκεῖ ἦ

15 Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νεμεσία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου· μήποτε εἰσότης τις ἦν Νεμέσεως· καθ' ἣν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.

Νέμεσθαι: ὡς τὸ κολῦ, τὸ λαμβάνειν πρόσδοτον παρὰ

20 Θουκυδίδη.

Νεμεσίζει: μέμφεται· καὶ νεμεσίζομαι. ³ φθονῶ.

Νέμεσις: μέμψις· δίκη· ὕβρις· φθόνος· τύχη.

Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν: οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑπο-
25 κριτὰς κλήραι νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τουπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται. ⁴ ἔστιν οὖν οἶον διαιρέσεις.

(294) Νέμοιτο: κάρποιτο.

Νεμόμενα: μεριζόμενα· καὶ νομῆ, διαίρεσις καὶ μερισμός.

Νέμοντα: διοικοῦντα. ⁵

5 Νέμω: νομήσω.

Νενησμένην: σεσωρευμένην.

* Inc. f. 74. c. 2.

² μινιεῖν

⁴ Bis v

¹ Νεμεσπᾶ

³ -σομαι

⁵ διαιροῦντα Porsonus.

- Νέηται*: κεκλήρωται ἢ σεσώρευται.
** Νέωμαι*: ¹ διανενόημαι.
Νενώμεθα: ² διανενοήμεθα.
Νένοφεν: νενέφωται. ³ 10
Νενώπηται: καταπέληκται καὶ κατεστύγναεν.
Νεοαρδέα: νεωστὶ κεκοτισμένην.
Νεογαμής: ὁ νεωστὶ γήμας.
Νεογιλόν: ³ νεογέννητον.
Νεόδμητον: νεοδάμαστον. 15
Νεοεργές: προσφάτως εἰργασμένον.
Νεοθνής: ⁴ ὁ νεωστὶ τεθνεώς.
Νεοθαλής: νεωστὶ ἀνελθών.
Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις: φησὶ Θεουκυδίδης ἀντὶ τοῦ
νεωστὶ κατοικισμένοις. ⁵ 20
Νεοθηλής: νεωστὶ βλαστήσασα.
Νεόκητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.
Νεοκράς: νεόκρατος· καὶ χαλκοκράς καὶ ἀλικράς.
Νεόκρατος: κρατὴρ διετός· ὁ μὲν ἐν σπονδαῖς, ὁ δὲ ἐν
περιδείπναις. 25
Νεόκρατος: νεωστὶ κεκραμένος. (295)
Νεοκορήσει: ⁶ ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσουλήσει· κορεῖν γὰρ
λέγουσι τὸ καλλύνειν· τὸ σαροῦν· καὶ ἐκκαλλύνειν·
τό, τε ἐκκορηθείης, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.
Νεολαία: ⁷ νέος λαός· καὶ οὐ πάλα· εἰς ἄνδρας ἐγγε-5
γραμμένος.
Νεολαίαν: τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀρτικοὶ Βα-
βυλωνίους· ⁸ Ω Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.
Νεολώφητος: νεωστὶ λελωφηκυῖα. 19

* Inc. f. 74. c. 3.

¹ Νένομαι et Νενόμεθα

² νενήφωται

³ Bis λ

⁴ Νεοθνής

⁵ κατοικ.

⁶ ση vel ση· statim mut. in σει

⁷ Νεολία — Νεολέαν — νεολίας

* Νεολέως: ¹ ἔφηβος.

Νεόνανον: τὸ παραχρηῖμα γεγονός· παίζειν τι δε ἔχειν.
ὡς τοὺς μετοίκους νέου προστάτην· ἀντὶ τοῦ ἔχειν.

15 Νεοπεφθῆ: ἀρτιμαθῆ.

Νεοσπαδῆ: νεωστὶ τὰ σπάργαλα περικεκλιμένον.

Νεορρύτοις: νεωστὶ ῥέουσι.

Νέορτος: ἔφηβος.

Νέος ἔστι καὶ ὄξύς: ἀμαθῆς ἔστι καὶ προπετής.

20 Νεοπέκειρος: ὁ ἀρτι κεπανθαίς.

Νεουργόν: νεωστὶ εἰργασμένον.

Νεοτελής: νεωστὶ τετελειωμένος.

Νεοταυχῆς: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοττός: ἡ τοῦ ὠοῦ λέκιθος· ² καὶ τὸ πυρρὸν· Μέναν-

25 δρος Ἀνδρία· Καὶ τεττάρων ὠῶν μετὰ τοῦτο, φιλ-
(296) τάτη, Τὸ ³ νεοττόν· Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συγ-

γράμματι φησὶν· ὡς διαδίδοται ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμέκα
λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα καὶ οὐκ ἐν τῷ κα-

5 λουμένῳ νεοττωῖ· διωπεύσθησαν γὰρ αἱ πρῶτοι ταῦτο
φήσαντες· καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρμα-

τος· ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττόν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ
Χρῦσαιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν· ὅσαρ γὰρ τινα φα-

10 προσαναθέσθαι ⁴ ὄνειροκράτη· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὀρέ-
των * θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον· ἐν-

ρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ὡς ἀργύριον ἦν καὶ χρυσοῖον,
ἐνγκαῖν τί τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει· τὸν δὲ μάντιν

εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως; καὶ Δίφιλος

15 κέχρηται τῇ λέξει· Ὡων ⁵ ὃ ἐν αὐτῇ διέτρεχεν
νεόττια.

* Inc. f. 74. c. 4.

¹ τὸν

* Inc. f. 75. c. 1.

² Νεολός

³ Βίς μ

⁴ ὠῶν — νεοττία

⁵ λέκηθος

⁶ πρὸς α.

Νεόφθιτον: ¹ νεοστὶ ταλευτήσαν· νεοστὶ φθαρά.

Νεοχμόν: ² νέον.

Νεύματα: βουλήματα.

Νέφος: κλήθος.

Νεφώσεως: συννεφελας.

20

Νεωκόρος: ὁ τῶν νεῶν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. ³

Νεολαία: ⁴ νέων σύναγωγή.

Νεῶν: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς(297)
πρὸς Φίλιππον τοῦτου φίλλας φησίν.

Νεῶνας: τοὺς νεῶν ⁵ οἴκους Ἰῶνες.

Νεώρια καὶ νεώσοικοι: μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος
ἄπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ
αὐτοῦ καθέλκονται· ὡς ὑποσημαίνουσαι Λακκουργος τέ
καὶ Ἀνδοκίδης.

Νεωρεῖν: νεωφυλακεῖν.

Νέωρον: νέον.

Νεώς: Ἀττικῶς ὁ ναός.

10

Νεώσατε: ἀροτριάσατε. ⁶

Νεώσοικοι: οἰκήματα κατὰ τῆ ὁθαλάττη οἰκοδομούμενα
εἰς ὑποδοχὴν νεῶν * ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν.

Νέωσι: ⁷ Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου· πόλις ἐστὶν ἐν
Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ Νέωνα ὀνομάζει, Ἀν-15
δροτιῶν δὲ ἐν ε' Ἀτθίδος Νεῶνας.

Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἧτοι εἰς τὸ μέλλον. ⁸

Νεωτερίζει: καινὰ πράττει.

¹ Νεόφθιτον

² v finalis ab alio, sed et in antiquae manus vestigiis, ut
puto. Νεοχμόν nunc factum, primo Νεο.

³ καὶ φιλοκαλῶν addit idem interpolator.

⁴ Νεολία idem interpolator, pro Νεολία.

⁵ νέων

⁶ s ab interpolatore, sed ita m. pr. ut puto.

⁷ Inc. f. 75. c. 2.

⁸ Νεώσι

⁹ Addidit iste, ἣ τὴν αὔριον ἡμέραν.

Νεωτερικόν: νεανικόν· λέγουσι δὲ τὸν ἀνδρικόν.

20 Νεωτεροποιός: Ἀντάρτης τύραννος ἐπιθέτης.

Νῆα: ναῦν· πλοῖον.

Νηγάτεον: λεπτόν· καινόν· ἀπαλόν· λευκόν· εὐφές.

Νηδι: ¹ καὶ νηδία ἑκατέρως.

(298) Νηδύς ἐλαιάσσα: ² ἐπὶ Κίκλωπος· Σικελή· ἀπὸ Ἰβλῆς
τῆς ἐλασηρᾶς.

Νηδύς: γαστήρ· μήτρα.

Νῆες: τὰ πλοῖα.

6 Νήεον ὕλην: ἐσώρευον ὕλην· καὶ νηήσας; σωρεύσας.

Νηίδα: ἄπειρον· ἀμαθῆ· ἀσθενῆ.

Νηίς: οὐκ εἰδώς· ἄπειρος· τὴν δὲ Νηίδα νύμφην παρὰ
τὰ νάματα ἔνιοι· καὶ τὸν Νεῖλον· καὶ ἐν Σάρμῳ δὲ
θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν.

10 ἔκαλοῦντο δὲ νηία ωσεῦται αν·

Νηθεῖν: οὐ μόνον νεῖν τὴν κρόκην φασίν.

Νηκερδής: ἀνωφιλής· ἀσύνετος.*

Νηκούστησεν: παρήκουσε.

Νηκτά: ἔνυδρα· κολυμβητά.

15 Νηλεῶς: ἀπανθρώπων· σκληρῶς.

Νημερτές: ἀληθές.

Νεῖν: νήθειν κρόκην.

Νηνεμία: ἀνέμων ἀπουσία.

Νήνεμος: ἄνεμον οὐκ ἔχων.

20 Νηνίποδες: ἀνυπόδητοι.

Νηπενθές: ἀπενθές.

Νηκοινί: ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς.

Νηκύτιος: ἀνόητος· ἄφρων.

Νηρίται: κόγχης τί γένος.

¹ An m. pr. accentum supra e, non liquet. [Vid. praefat. p. xx.]

² Νηδύς: ἐλαῖα ἔσσα — ἐλεγηρᾶς

* Inc. σύνετος & 75. c. 5.

Νηρίθμοις: ἀναριθμήτους· ἀκείρους. 25

Νήσουσιν: σωρεύουσιν.

Νησαίη λίθος: οἱ μὲν τὸ σαρκάνιον ἀπὸ τῆς νήσου· οἱ δὲ σμάρραγον· ἐν Κύπρῳ γὰρ μεταλλεύεται. (299)

Νισαίας: ἴππους.

Νισαίων: πεδίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Νήστιν: τὸ ἔντερον ἢ σπλήνα ἢ γλώτταν· Ἀριστοφάνης. 5

Νήστις: ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κακίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον.

Νήστις: ἔντερον ἐν ᾧ περιελέττουσιν οἱ μάγιστροὶ τὰς χορδὰς. 10

Νήστης: Σικελικὴ θεὸς· Ἄλεξις.

Νήστειραν: στερουμένην τροφῆς.

Νησῦδριον: νησίον μικρόν.

Νήτην: μάτην.

Νητικὴν: ἄνευ τοῦ σ· τὴν κερὶ τὸ νήθειον πέχνην. 15

Νῆ τὸν καὶ ναὶ μὰ τὸν: ¹ καταμοτικὰ ταῦτα· ἀπομοτικὰ δὲ, οὐ μὰ τὸν Δία· ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν μὰ τὸν Δία ποίησον.

* Νηφάλια θύματα: δίχα σπονδῆς.

Νηφάλιοι θυεταί: ἐν αἷς οἶνός οὐ σπένδεται· ἀλλὰ ὕδαρ 20 καὶ ² μελίκρατον.

Νηφάλια ξύλα: τὰ μὴ ἀμπελίνα· μήτε σύκινα· μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

Νηχεται: κολυμβᾷ.

Νίβα: χιόνα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θράκῃ. 25

Νιγλαρευῶν: τερετίζων· καὶ ὁ νίγλαρος· κρουματικῆς (300) διαλέκτου ὄνομα· Εὐπόλις Δήμοις· Τοιαῦτα μὲν τοι νιγλαρευῶν κρούματα.

Νιγλάρους: τερετισμούς.

¹ Νητον: καὶ ναὶ ματόν: — οὐ μὰ τὸν

* Inc. f. 75. c. 4.

² καὶ οἶν.

8. Νύλαροι: τερτίσματα· και περίεργα κρούσματα.

Νιδες: αἰδοῖα ἢ ὄρχιδια παιδίων· Σικελί.

Νίτσι: φύπτει· κλύνει· νίεται· κλύζει· ἀκοσμήχει.

Νικαίην: νίκην.

Νικαστρον: νικητήριον.

10 Νίκαια: Λισχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροσβέλας· ἔστι δὲ κόλις τῆς Λακρίδος ἐπιθαλαττίδιος.

Νικάνωρ: τρεῖς γέγοναι Νικόνωρες· ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου· ἕτερος δὲ Παρμενίωνος· ἄλλος δὲ Σαργαυρίτης τὸ γένος· οὗ και Τπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατα

15 Δημοσθένους.

Νίκη Ἀθηναῖα: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερίας· ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηναῖς ζώωνον ἄπτερον· ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ροάν,* ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράτος, ἐπιπέτω

20 τῆς ἐν ἁ περὶ ἀκρόπόλεως.

Νιοβιδῶν: ἐπὶ τῶν ἀρσένων και ἐπὶ τῶν θηλειῶν.

Νιφάδες: σταγόνες.

Νιφάργον: νιφάδι² λελευκασμένον.

Νίφει: χιονίζει.

25 Νιφετός: ἢ κατὰ λεπτόν³ καταφερομένης χιῶν· τέσσαρες εἰσὶν πῆξεις⁴ τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατῶδους. [πῆξως]

(301) ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπὶ ἔλαττον μὲν χιῶν· ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπὶ ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος· ὁ δὲ νιφετός 5 πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χρεῖαν ἢ ποιότης⁵· αὕτη.

Νιφέσσα σελήνη: ⁶ λευκή.

Νίψαι: μακρὰ ἢ πρώτη συλλαβὴ ὅποτε ἐπὶ νιφετοῦ τίεται· και ἐνίψεν· και ἐνίφθη ἢ γῆ.

* Inc. f. 76. c. 1.

¹ ἡλ.

² νιφαδια

³ κατάλεπτος

⁴ εἰσὶν πῆξις

⁵ ποιότης

⁶ Νιφύσσα: α.

- Νοητά:** τὰ μὴ αἰσθητά· τὰ ἀόρατα.
- Νοθεΐα:** ¹ τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῶων διδομένα ¹⁰
οὕτως καλεῖται ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν· οὕτω
Ἀναίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἐπερίδης καὶ
Δημοσθένης * ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.
- Νοθακίζειν:** τὸ ὀρχούμενα τοῖς δακτύλοις ἐπιγοφεῖν· ¹⁵
σκισμὸς Νιῶβη.
- Νοθεύει:** ἀπατᾷ· ἀπαλλοτριεῖ.
- Νόθος:** ὁ μὴ δύο ἀστῶν.
- Νομάδες:** βοσκόμενα ἀγέλαι.
- Νομαδόστοιχοι:** ἀπὸ τῶν νόμων ² κατὰ στοιχὸν ὀρχού- ²⁰
μενοι.
- Νομάδων:** ἀγρίων· βαρβάρων.
- Νομαί:** μερισμοί.
- Νομεύς:** βοσκός· ποιμὴν.
- Νομηΐς:** ἐνκοιλία κλοῦ. 25
- Νομιζόμενα:** νόμιμα· ἢ ὑπολαμβάνόμενα.
- Νομιζουσιν:** ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρωῶνται. (302)
- Νομικόν:** τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων· Ἄλεξις Γαλα-
τεία. ³
- Νόμιον:** ⁴ δίκαιον.
- Νομωθέναι:** καὶ οἱ εἰσηγούμενοι, καὶ ἐκκλησία τις Ἀθή- ⁵
νησιν οὕτως ἐκαλεῖτο, ἢ τοὺς εἰσφερομένους ἐδοκίμα-
ζον νόμους.
- Νομοῦντορες:** νομομαθεῖς.
- Νομόν:** νομὴν· βοσκήν.
- Νόμος:** θεσμός· συνήθεια. 10
- Νομοφύλακες:** ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκα-
λεῖτο· διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν· οἵτινες τὰς ἀρ-
χὰς ἐπηγάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

¹ Νόθια * Inc. f. 76. c. 2. ² ὄμων

³ νόμῶν (ω statum) et γαλατεία ⁴ Νόμῶν (unius lit. π.)

Νοσακιρωσ: τρυφερωδῶς· μαλακῶς· νοσωδῶς.

- 15 Νόμος: ¹ ὁ κιθαρωδικὸς τρόπος* τῆς μελωδίας· ἀρμονίαν ἔχων ταύτην καὶ ῥυθμὸν ὠρισμένον· ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου· ὧν εἰς ὄρθιος· πετράδιος ὀξύς· Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρωῶνται τῇ λέξει· καὶ Ῥωμαῖοι παραστρέψαντες νοῦμμον λέγουσιν· Ἄτ-
20 τικολὸν δὲ τὰ διανενημένα ² μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὸ δίκαιον ἔγγραφον.

Νοσηλεία: ³ ἡ τῶν νοσοῦντων ἐπιμέλεια· καὶ νοσηλεύεσθαι, τὸ νοσοκομῆσαι.

Νοσηλεύεσθαι: νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

25 Νοσηλεύω: νοσοῦντα θεραπεύω.

- (303) Νορή: ὄσπριόν τι· Θεόφραστος δὲ συνώνυμα ⁴ φησὶ τρύχον· ⁵ νορή· τιθύμαλλον.

Νορή: τιθύμαλλον.

Νόσον ἔχειν: ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν· Εὐρικήδης ⁶

6 Ἀντιόπη.

Νοστήσας: ἐπανελθών.

Νόστος: ἡ οἰκαδε ἐπάνοδος· ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως.

Νόστον: ὀδόν· νευχάσας· ⁷ νεακνευσάμενος.

- 10 Νοσφιζόμεθα: χωριζόμεθα.

Νοῦς οὐκ ἐνὶ Κενταύροις: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταυτομένη.

Νοσφιζόμενον: ὑφαιρούμενον· ἰδιοποιούμενον.

Νότιον: χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφανίων πόλεως.

- 15 Νότιος: ὑγρός· ⁸

¹ Νόος

* Inc. f. 76. c. 5.

² vs. semel.

³ Νοσηλέα

⁴ συνωνυμία

⁵ τρυχον

⁶ Bis π.

⁷ Νοστονοδον: v. Recte in ed. Lips. disjunctim Νευχάσας.

⁸ Ante ὑγρός vocis spatium: atque ita saepe in hac parte codicis, non ut lacunae indicium, sed mero scribae arbitrio.

* Νότοθεν: ἐκ μεσημβρίας.

Νουβυστικόν: νοῦ βεβυσμένον καὶ γέμον.

Νουβυστικῶς: νουνεχῶς.

Νοῦθετλαν: καὶ νουθετησμόν ἔ- λέγουσι.

Νίκας: ἀνοίξας.

20

Νυκτερίδος αἶνος: αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος
ὅπερ ἔκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.

Νυκτερινοὶ κύνες: οἱ λύκοι.

Νυκτίβιος: ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέραι διαγών.

(304)

Νυκτιλόχοι: οἱ λησταί.

Νυκτῶν μέσον: διὰ μέσης νυκτός.

Νυμφαῖον: νυμφῶν ἱερόν.

Νυμφαγωγόν: τὸν παράνυμφον.

5

Νύμφαι: οἱ πτερωτοὶ² μύρμηκες, καὶ οἱ ἐν τοῖς κήποις
σκώληκες.

Νυμφεύτρια: ἡ παράνυμφος.

Νυμφεύτρια: ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων καὶ νύμ-
φη· καὶ ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετὴ· καὶ πρεσβυτέρα 10
Πηνελόπη· καὶ ἡ Ἑλένη παρὰ Ἀθηναίους· καὶ ἡ τοῦ
Διὸς μήτηρ· καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Νύμφαιον: ἄρος Ἀρκαδίας.

Νυμφαῖον: ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶν τὸ Νυμφαῖον· καὶ φησὶ 15
Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίους ἐτέ-
λει τάλαντον.

Νύμφαι: σκώληκες· οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυτταρίοις,
ὅτ' ἂν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται· οἱ δ' ἀπλῶς τοὺς 20
πτερωτοὺς σκώληκας Σάμιοι* καὶ τὸ ἀναμέσον τῶν
γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσιν· καὶ τῶν ῥόδων
αἱ κάλυκες αἱ μεμυκῦαι, νύμφαι· καὶ αἱ νεόγαμοι
κόραι, νύμφαι· καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν, νύμ-

* Inc. f. 76. c. 4.

! -τισμόν

² Νυμφαῖοι: π.

* Inc. f. 77. c. 1.

25 φαι· ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω,
 δῆλον· περὶ δὲ τῶν θεῶν Διονύσου¹ πᾶσα ἱστορία
 συνῆται ἐν τριάκοντα τρισὶ βίβλοις.

(305) Νυμφικὰ λουτρά· τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ
 κρήνης λαμβανόμενα.

Νύμφη· πηγή· καὶ ἡ νεόγαμος γυνή.

Νυμφίος· κτητικῶς ὡς Τύριος, Φρύγιος, Λυδῖος.

6 Νυμφόβας· ὁ Σειληνὸς τῶν νυμφῶν ἀνήρ.

Νυμφόληπται· αἱ νύμφαι κατημμέναι.

Νυμφοστόλος· νυμφαγωγός.

Νῦν· τὸν παρόντα χρόνον δηλοῖ.

Νῦν δὴ· ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν· Νόμοις ἤ·² νῦν

10 δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις,

οὕτω ταῦτ' ἐτίθημαν· νῦν δ' ἐπιλελησμεθα· καὶ Εὐφρο-

πίδης³ ἐν Ἰππολύτῳ· Νῦν δὴ μὲν ὄρος⁴ βᾶσ' ἐπὶ

θήρας Πόθον ἐπέλλου· νῦν δὲ ψαμάθοις (Ἐκ) ἀνω-

15 μύτωνται· καὶ ἐν Μελεάγρῳ· Ὁρᾶς σὺ* νῦν δὴ μ' ὡς

ἑπράϊνας τύχη; Μάγνης δὲ ἐν Πυθακίδῃ· Εἰπέ μοι,

νῦν δὴ· μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι· νῦν δὲ φῆς· ἐν δὲ

τοῖς Νόμοις διάλελυμέναν εἶρηκεν· τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ

παρόντος χρόνου· τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου· ὅς δὴ

20 πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φημὲν ἡμεῖς

πῦν δὴ.

Νυνὶ μ' ἐπεισας· μᾶλλον νῦν λέγω.

Νύξ· σκῆψις⁵ καὶ ἡ σκοτία.

Νύξ· καλεῖται μὲν ἐπίσκιον ἢ τοῦ νιῶν γυνὴ τοῖς γονεῦ-

25 σιν αὐτοῦ χρωῖται δὲ τῷ ὀνόματι παικίλως αἱ ποιηταί.

(306) Νυρῆζειν ἔπει· νύσσει.

¹ Διονύς (sic) Ποσειδάων.

² Post ἢ novus artic. incipit.

³ Bis π ⁴ ὄρος — θύρας ποθεν — ψαμάθαιον ἄ.

⁵ Inc. f. 77. c. 2. ⁶ εὐφροσύνη (puncta statim.)

Νύρων: νύττων.

Νύσσα: καμπτήρ· τέρμα· βαθμύς.

Νύχιος: νυκτερινός.

Νύχος: νύξ.

5

Νωδός: ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

Νωγαλεύματα: τὰ κατὰ λεπτὸν ἰδίσματα τὰ ἐπιδορ-
πίσματα.

Νώδυνον: ἀνώδυνον.

Νωθείας: βραδυτήτος.

10

Νωθής: βραδύς· δυσκίνητος· ἄλογος.

Νωθρός: ἀσθενής.

Νω· ἡμεῖς.

Νωιν: οἱ τοῖς ξένοις ἠγοούμενοι ὀδοί.

Νώμιος: ὁ κηθόμενος.

15

* Νωγκρούς: πύκτης παγκρατιαστής.

Νώντας: ῥέοντας.

Νώντος: σωρεύοντος.

Νῶτα, θαλάσσης: ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νώνυμος: ἀνώνυμος· ἄδοξος.

20

Νωτίσαι: ἐκάρασθαι.¹

Νωταλεύματα: Ἄραρός² Καμπυλίωσι: Τὰ κομψὰ δῆτα
ταῦτα νωταλεύματα· Κόγχαι τε καὶ σαλῆνες αἱ τε
καμπύλαι Καρῖδες· Ἀντιφάνης Βουσίριδι· 3· Βόσρη,
φόας· φοίνικας· ἕτερα νωταλαῖν.

25

Νωτόπληγα: μαστιγίαν τὰν εἰς τὰ νῶτα πληρῆς λαμβά-
νωκα· Φερικράτην Κραπιστάλοισ·⁴ Καὶ νωτόπληγα(307)
μὴ ταχέως διακονεῖν.

Νωτόφορος: ὁ ἐπὶ νῶτον βασιλεύων.

Νῶτον: οὐδετέρως λέγουσι τὸ νῶτον· καὶ πληθυντικῶς
τὰ νῶτα.

5

¹ Inc. f. 77. c. 3.

² Bis acc. om.

³ ἀραῶς — δῆ

⁴ βουσήριδι

⁵ Bis τ

Ναυελή: βραδεία.

Ναυελής: βραδύς· όμαλός· άχρηστος.

Ναυελωϊ: ού δυναμέναι κινείσθαι· φαίγοντα.

* Αρχή· σύγ· Θεωϊ του ξ.

10 Ξάνθιον: έπικοπτόν.

Ξάνθοισιν: όρνείοις.

Ξανθίεσθαι: κοσμεΐσθαι τας τρίχας.

Ξανθήν: πυρροειδή.

Ξανήσει: κοπιάσει.

15 Ξανιον: κτένιον ο φορουσιν αι γυναίκες εν ταις άναδο-
ματιοίς· κόσμος χρυσαυς επί κεφαλής.

Ξανῶ: κοπιάσω· Σοφοκλής Ποιμεσίν· "Εκπρω τοις Α-
χαιοις βουλόμενός μάχεσθαι φησίν· "Ηδύ ξανήσαι"
και προγυμνάσαι χέρα.

20 Ξάλνω: νήθω· σωρεύω.

Ξανάν: ποκείν τους καρπούς τας γυναίκας των χερσών·
δια συνεχή των έριων έργασίαν.

Ξείνοι: οι από ξένης φίλοι.

(308) Ξείναγός: ο των ξένων ήγεμών.

Ξεναγών: ξενοδοχών.

Ξεηλάτεϊν: Λακεδαιμόνιοι μετά πλῆθῶν Ξηλαννον τοις
ξένους.

5 Ξένιακ: καταγωγών· κατάλυμα.

Ξενίαικ: ξένη χρησθαι φωνή η ξενικοις επιτηδαιύμασι·
δηλοϊ δέ και το ξενίας χάριν τινα ύποδέξασθαι.

Ξενίειν: οι μέν ξένη διαλέκτωι χρησθαι· οι δέ εν τη

10 ξένη διατρέβειν.

Ξενικόν εμπόριον: όπου οι ξένοι έμπορεύονται· ὡσπερ
άστικόν, όπου οι άστοι.

* Inc. f. 77. c. 4.

Suprasc. a recentiore m. κοπιάσαι

* Ήλικτον ἐπι Κορίνθωι: Δημοσθένης Φιλιππηκόις· καὶ
 Ἀριστοφάνης· συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτῶν Κόνων·
 παρέλαβεν δὲ αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον· καὶ Χαβρίας·¹⁵
 ὡς χρησάμενος τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν· κατέκωπεν,
 στρατηγούντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλικλέους.

Ξένιος: ὁ τῆς ξενίας ἔφορος.

Ξενιτευόμενος: ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας· Ἀριστοφάνης²⁰
 Εὐθύδικωι·² Ἐγὼ ξενιτευόμενος ἑστρατευόμην.

Ξειρης: φυτὸν ἀρωματικόν· Ἀριστοφάνης.

Ξενοκοπεῖν: ἐπὶ τοῦ πληγῶς· Ἐλαβοκ· οὕτω Μεταγένης.

Ξεολόγος: ξένους συλλέγων στρατιώτας. 25

Ξένος: καὶ ὁ καταγόμενος καὶ ὁ ὑποδεχόμενος. (118)

Ξενξεν: τὸ ξενικῶς διαλέγεσθαι.

Ξενίσεις: ξενοδοκίας· Θουκυδίδης. (309)

Ξεσόν: ἀμαλισμένων.

Ξηραλοιφία καὶ Ξηραλοιφεῖς:³ τὸ ἄνευ τοῦ ἀλείφειν
 ἀλείφεισθαι.

Ξηραλοιφεῖν: Δισχίνης κατὰ Τιμάρχου· Ξηραλοιφεῖν ε-δ,
 λεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεισθαι· μήποτε δὲ καὶ
 τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον Ξηροτριβεσθαι οὕτως
 ἐλέγγο.

** Ξηρόν καὶ αὐτὸν ἑκατέρως.

Ξηρός ἰδρώς: ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων¹⁰
 καὶ κόνων γινόμενος.

Ξεναπάτας: ἰδίως ἐπὶ τῶν * * * *³ ὅτ' ἂν μὴ τοιοῦτοι
 κνέωσεν ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὁμοῖοι ἐν τοῖς λε-
 μέσιν· Εὐριπίδης⁴ Σθενεβοῖαι· Τίς ἄνδρα τιμᾷ Ξενα-
 πάτην. 15

Ξιφισμός: σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης· καὶ Ξι-

* Inc. f. 78. c. 1.

² Ξηραλοικεῖν

³ Nulla lacuna.

¹ εὐθίκωι

** Inc. f. 78. c. 2.

⁴ Bis π

φιζειν, ἐὰ χειροτονεῖν, παραπλήσιον ξίφος τὸ τῆς χει-
ρὸς σχῆμα ποιῶντα.

Ξιφήρης: ξίφος ἔχων.

20 Ξιφηφόρος: ξιφήρης.

Ἐόανον: ἄγαλμα· εἰδωλον· ζώων· ἀνδρίας.

Ἐουθόν: λεπτόν· ἀπαλόν· ἑλαφρόν· χλαυρόν· ἕγρον· ξαν-
θόν· καλόν· πυκνόν· ὀξύ· ταχύ· οἱ δὲ ποιητῶν· εἰς
εἰδές· διασωγῆς.

25 Ἐουθός: ὄνομα κύριον.

Ἐύει: γράφει· ὡς παρ' Ὀμήρῳ· ἔνθεν καὶ τὰ ξύσματα
γράμματα.

(810) Ξυήλην: ἦν ξυάλην λέγομεν· Ξενοφῶν Κύρου Ἀναβά-
σει· εἶχον δὲ θώρακας λωοῦς² μέχρι τοῦ ἤθρου·
ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγῶν σπάρτα πυκνά ἐστραμμένα· εἶ-
χον δὲ καὶ κράνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον ὀ-
5 σον² ξυήλη Λακωνική· ἦν Ἀττικοί * κνήσειν, Λάκω-
νες ξυήλην λέγουσι μόνον· — ἐπὶ δ' αἰγείων κνή τιθόν
Κνήσει χαλκείη· οἱ μὲν οὖν² Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτω
λέγουσιν· — καπιωνῆν καπεσθεῖων· οἱ δὲ Λάκωνες τοῦ-
10 ὄνομα ξυήλην· ὡς καὶ Ξενοφῶν φησὶ ἐν δ' τῆς Ἀνα-
βάσεως, ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης, παῖς ἑπι-
ῶν, ἀποκτείνας ξυήλη Λακωνικήν παιδα· διὰ τοῦτο
δὲ καὶ τὸ κνήν οἱ Λακωνεῖς ξυῖν λέγουσιν· ὡς καὶ Σα-
φρονα τίς τὸν ξυόντα ἀντιξυῖ· καὶ πάλιν ὁ χορογός
ξυεται.

15 Ξύλων ἐρεψύμων: στεγασματὰ ἔσσι τὰ ἐρέψυμα εἰς τὰς
οἰκίας κατατεταγμένα.

20 Ξυλοῦχος: σύνδεσμός καὶ ξυλώδης τόπος· δρυμῶν ὕλη
χέρσος· ἀγρός· τόπος· οἱ δὲ πόλιν θηραίου.

² λίνους ² Nescio an ἦσιν primo; sed ὁ eod. temp.

* Inc. f. 78. c. 5.

² κνήσει χαλκή· ἢ ὁ μὲν οὖν

Ἔυλον πρῶτον: ¹ τὸ βάραθρον.

Ἔυλοχον: ὑλώδη τόπον. 20

Ἔυμβαδι: σύμβαδι· ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ' σχηματισμὸς κοινὸς ἐστὶ τῶν τε Ἰωνῶν καὶ τῶν Ἀττικῶν.

Ἔυμβῆ ἢ πεῖρα: ἀντὶ τοῦ ἐπιτευχθῆ ² παρὰ Θουκυδίδου. 25

Ἔυμβολον: ³ ἀρρενικῶς λέγουσι τὸ ξύμβολον.

Ἔυμβόλους: ⁴ οὕτω τοὺς διὰ τῶν παταρμῶν οἰωνισμοὺς (311) ἔλεγον ⁵ ἀντιτίθεντο δὲ οὗτοι Δήμητρι. ⁶

Ἐυμφερεῖν: συμφωνεῖν.

Ἐυναυλία: αὐλησις τίς σύμφωνος, ὑπὸ δύο περαινομένη, 5 αὐλωδία.

Ἐύν: Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ συν καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια· οὕτω καὶ οἱ παλαιῶν πάντες.

Ἐυνδύο: καὶ ξυντρία λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ἐυμβάλλεται: καὶ συμβάλλεται.

Ἐυναίρεται: συναίπτεται. 10

Ἐυναόρον: γαμετήν.

Ἐυνήια: κοινὰ χρήματα.

Ἐύνες: λέγουσι καὶ σύνες.

Ἐυννέοφε: ⁶ ἐπινεφεῆ καὶ συννεφεῆ καὶ συννέφελα ἐστίν· 15 Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Καὶ ξυννέοφε καὶ χειμέρια βροντᾶ μάλ' εὖ· καὶ ἐν Νήσοις· Ὡς ἐς τὴν γῆν κύνψασα κάτω καὶ ξυννεοφυῖα βαδίζει· ἀντὶ τοῦ σκυθροπάζουσα.

Ἐύνθημα: καὶ σύνθημα.

Ἐυηρέτης: σύμφωνος· ὡς ὁ ἐναντίος, ἀντιηρέτης. ⁷ 20

Ἐυμφορά: συντυχία.

Ἐύνηβον: συμπότης. ⁸

¹ Ἔυλον: π.

² Ἐυμβοιον

³ δήμητρι (sic) ex em. ejusd. pro δήμητρι.

⁴ Ἐυνέοφε

⁵ Ἐυμβή: ἡ—ἐπιτευχθῆ

⁶ Ἐυμβούλους

⁷ Inc. f. 78. c. 4.

⁸ ἀντιηρέτης

⁹ Sic.

Ευνοδόκος: ξενοδόχος.

82 Ευνωρίς: συζυγία ἢ ἄρμα ἐκ δύο ἱππων συναξευγμένον.

(312) Ευρηκτής: ὁ ξυρήσιμος καὶ κουριῶν.

Ευπεταίλωνες: δῆμος τῆς Κεχροκίδος φυλῆς Ευπετατῆ.²

ἀφ' ἧς ἡ ἀδημότης Ευπεταίων.

Ευρίδες: καμπάγια· ζυγάβδια * ἢ ἄλλο ὑπόδημα διά-

(115) 5 φοραν.

Ευρού ακμῆς: τοῦ ὀξυτάτου· κατὰ λεπτότητα τῶν σιδη-
ρίων.

Ευσταρχεῖς: ³ τοῦ γυμνασίου ἄρχεῖς.

Ευστίδα: λακτὸν ὕφασμα· περιβόλαιον.

10 Ευστίς: γυναικεῖον τί ἐνδυμᾶ ἐστὶ πεποικιλμένον· ὡς
ὀήλον ποιούσιν ἄλλοι τε τῶν κομικῶν καὶ Αντιφάνης
ἐν Ευκλοίας ἐστὶ μέντοι καὶ τραγικὸν τι ἐνδυμα οὕτω
καλούμενον, ὡς Κρατῆνος ἐν Ὠραῖς· ἐστὶ δὲ καὶ ἐκ-

15 πικὸν ἐνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.⁴

01 Ευστίς: ⁵ χιτῶν ποδῆρης γυναικεῖος· οἱ δὲ τραγικὸν ἐν-
δυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα· οἱ δὲ
τὸ λεπτὸν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι· ἰδίως δὲ τὸ τῶν τρα-
γῶδων ἐνδυμα.

20 Ευστίον: δορύλλιον· ἀκόντιον· καὶ τὸ τέλειον δόρυ· καὶ
ὁ τόπος ἐνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται.

Ευνωμοσάμην: συνήγαγον καὶ φίλους ἐποίησα.

Ευνῶνα: τὸν κοινῶνόν· Σοφοκλῆς.

Ευναλλαγῆναι: τὸ συμβῆναι· Θουκυδίδης.

25 Ευνάσσεται: ⁶ συσκευάζεται.

(313) Ευραῖσθαι: οὐδὲ ξυραῖσθαι λέγουσιν.

¹ Ευρηκη—κουριῶν

² Novus artis.

* Inc. βδια f. 79. c. 1.

³ Accent. om.

⁴ ἐν φυλαῖς (φ in litura ab eodem)

⁵ Ευστίς. Priori loco accent. om.

⁶ Ευνάσσεται

Ἐυρόν: ἐκτεταμένως τὰ πολλὰ λέγουσιν.

Ἐυστίδες: εἶδος ὑποδημάτων· ἢ κόσμος γυναικεῖος * ἢ
σκευὸς ἱματίων τί·

Ἐύστης: περισκελὲς ἔνδυμα. 5

Ἐυστόν: κοντόν· ἀκόντιον.

Ἐυστός: τόκος ἀνειμένος ἀθλητῶν.

Ἐύστραν: καὶ σπλεγγίδα λέγουσι.

Ἐυστας: ἀμπελοτόμον δρέκανον· καὶ γῆ ἀμπελοφόρος. 10

Ἄρχῃ τοῦ ὁ στοιχείου.

*Οα: ἀκροδρῦαν εἶδος, μῆλοισ μικροῖς ἐμπερές.

*Οαὶ τῶν ἱματίων: Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν — ὅτε
τὰς ὄας † ἴσας ἐποιήσατο· οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ ταύταις 15
οἷᾶ δέρμα προσέβραπταν, ἵνα ἤκιστα τρίβοιτο.

*Οαρισμοί: διάλογοι.

*Οας: μηλωτάς· οἷς ‡ γὰρ πρόβατον.

*Οας: τὰς τῶν ἱματίων.

*Οβελίας ἄρτος: ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτάμενος· λέγονται δέ 20
καὶ ὀβελιαφόροι, οἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις τοὺς ὀβελίας
ἄρτους αἶραντες· ἐτάσσετο δέ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐργα-
τῶν καὶ ἀγροίκων.

*Οβελός: ὀβελίσκος.

*Οβελίας ἄρτος: περιπεπλασμένος μακρῶι ξύλωι καὶ νῦ-(314)
τως ὀπτάμενος· γίνεται δέ παραμήκης καὶ γαστροῶδης.

*Οβολὸν ἐκβαλεῖν: τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μῆδεν σημειω-
θῆναι. 5

*Οβολός: ὁ τόκος· εἶδος νομίσματος·** ὀβολός δέ παρ'
Ἀθηναίους ἔξ' ἐστι χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς † λεπτῶν

* Inc. ος f. 79. c. 2.

* Οαὶ et ὄας ut hic.

† Οας μηλωτάς: οἷς (vel οἷς)

** Inc. f. 79. c. 5.

† χαλκός.

ἑκτά· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυροῦ λίτρῶν τῶν τῶν
 χεσαύρων καὶ νομισμάτων ὅκτω καὶ ἕξ· ἢ δὲ μὲν ἕξ-
 10 κοστὸν ἐστὶ τοῦ τάλαντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυ-
 σίου ἑξακλάσιόν ἐστιν.

Ὁβολοστατοῖ· ἀντὶ τοῦ δανείζοι· Ἀυσίας· οὐδ' ἂν εἰ
 πολλοὶ ἐλάττωνα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ἔδον οἷοι
 15 ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται· Ἐλεγον δὲ
 ὀβολοστατάς τοὺς δανειστάς, ὡς· Τηριόης καὶ ἡ κω-
 μῶδια.

Ὁβολοῦ χίμαιρα· ἐν Ἄδου.

Ὁβολὸς ἡλιαστικός· ὅς τοῖς δικάζουσιν ἐδίδοτο.

20 Ὁβολοστατής· δανειστής ἐκ' ἐνεχύροις· γνήσιασθαι γὰρ
 τὸ δανείσασθαι.

Ὁβολοστατῆσαι· τὸ λαβεῖν τόκους.

Ὁβρία καὶ ὀβρίακαλα· τὰ τῶν λέοντων καὶ λύκων σκυ-
 μνία· Δισχύλος, Δικτυουλκοῖς.²

Ὁβριμος· ἰσχυρός.

25 Ὁγε· ὁ δὴ.

Ὁγκίαν· τὸν σταθμὸν· Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος.

Ὁγκοι· αἱ ἀκίδες.

(315) Ὁγκύλλεσθαι·³ ὑφανχεῖν· καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι·
 σεμνύνεσθαι.

Ἰγκυλωμένος·⁴ ὑπερήφανος.

* Ὁγμος· ἢ κατὰ στοιχόν· ἔφοδος τῶν θεριωτῶν· καὶ
 5 ὄγμοι σταχύων.

Ὁγχναι· ἀχράδες ἢ ἄπιοι.

Ὁδαξ· τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότος.

Ὁδαξησμός· κνησμός· καὶ ὀδόντων τρισεμός.

Ὁδαγός· διὰ τοῦ ἄλφα, οὐχ ὀδηγός.

¹ Ὁβολον· χ.

² δικτυουλκοῖς primo, ut videtur.

³ Semel λ

⁴ οὐκ statim factum ex ογκ.

* Inc. f. 79. c. 4.

⁵ στοιχόν G. στοιχόν P.

- Ἄδαϊος Ἐρμῆς: ὁ ἐνόδιος. 10
- Ἄδακτάζειν: δάκνειν.
- Ὀδ' ἐγώ: αὐτὸς ἐγώ.
- Ἄδῆσαι: τὸ ὠνήσασθαι. Ἐὐρικίδης¹ Ἄλόκη καὶ Κύν-
κλωπι.
- Ἄδιός: Ἐρμού ἐπίθετον. 15
- Ἄ Διὸς Κέρινθος: παροιμία ἐπὶ τῶν κάλαι μὲν εὐπρα-
γησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλάξαντων.
- Ἄδοιπόριον: τὴν ἐπὶ τῶι συμπλευσαι εὐωχίαν.
- Ἄδομή: ἀπεφορά· ὄσκη. 20
- Ἄδοιδοκος:² ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανουργος· κλώψ.
- Ἄδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: λεγόμενον Ἄρι-
στοφάνης Ἀναγύρω· Ὀρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν
κατερρύην.
- Ἄδος: Δημοσθένης ἐν τῶι κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν²⁵
ὄδῳ καθελών· ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρα τοιοῦ· (316)
τον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Ἡ ὄδον ἐλθέμεναι· εἰ δὲ
πιλωθῆ ἢ κρατέρα συλλαβῆ, σημαίνει τὸν βαθμόν.
- * Ἄδοντισμός: εἶδος αὐλήσεως. 5
- Ἄδοκοιοί: οἱ ὄδῳ ἐπιμεληταί.
- Ἄδος:³ ἀρσενικῶς καὶ οὐδός, ὃ τῆς θύρας οὐ χρῆ
ὄδος ὀδεύειν οὐδεὶς εἶρηκε τῶν Ἀττικῶν, ὅσα γε καὶ
ἡμᾶς ἐπίστασθαι· παρ' Ὀμήρῳ δὲ ἔστιν.
- Ἄδουρις: πρῶτος. 10
- Ἄδουρεῖς: προπορεύη.
- Ἄδουρούς: τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας.
- Ἄδυνήφατος: ἢ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.
- Ἄδυσσία: ἢ ἐσχάτη μακρά· καὶ τὰ ὅμοια.
- Ἄδωθεν: ὄζει. 15
- Ἄδωρεῖν: ὀδοφυλακεῖν.

¹ Bis π.² Ἄδοιδοκός³ Inc. f. 80. c. 1.¹ Ἄδος

17 Ὄζαι: τὰ δέρματα τῶν ἀνάγων.

18 Ὄζειν: οὐ μόνον ὀδωδέναί λέγουσιν.

19 Ὄζος: κλάδος.

20 Ὄθει: ὄπου.

Ὄθνεῖος: ἀλλογενής· ξένος· ἀλλότριος· Ἰσαῖος καὶ Πλάτων.

Ὄθναις: λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, κέν μὴ λινούν ἦ.

25 Οἰστόχου: 1 φαρέτρας.

Οἰστόν: 2 δυσλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ βέλος.

(317) Οἰδία: 3 προβάτια.

Οἷ: ὄπου.

Οἷ: περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυταῖ· ὀξυτόνως δὲ τὸ αὐτοὶ συμποσίωι· οἷ 4 μὲν γὰρ εὐθύς παῖδα τινα τῶν ἐνδόν ἀπαντήσαντα· 5 καὶ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ Παιτεία· πλὴν οὐ. 6

Οἷητας: 7 τοὺς κωμήτας· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα.

Οἷηθεν: δῆμος Πανδαιονίδος ἢ Οἷη· καὶ τὸ 8 Οἷηθεν τοπικὸν ἐπίρρημα· 9 Φιλόχορος δὲ τὴν Οἷην φησὶν Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαροποῦ δὲ γυναικα.

Οἷαι: 10 διφθέρα· μὴλωταί.

Οἷακες: κηδάλια· αὐχένες.

Οἷακίζει: κυβερῆ.

15 Οἷακιστής: κυβερνήτης.

1 Ὀϊστόχου

2 Ὀϊστόν (sic)

3 Ὀϊδία

4 συμποσίωιν· οἷ

5 Columnnam in ἄ finiverat, ut e versuum numero liquet, et sequentem (f. 80. c. 2.) exorsus erat τησαντα, deinde in priori novum versum inchoavit, και (sic). Volebat scilicet ἀπαντήσαντα supplere, non lacunam indicare.

6 οὐ

7 Οἷητας.

8 Post τὸ videtur ἢ delevisse.

9 Semel ρ

10 Ὀἷαι

Οἰακοστροφός: κυβερνήτης.

Οἰακοστροφῶν: κυβερνῶν.

Οἰγνύει: ἀνοίγει.

Οἰδαίνων: φλεγμαίνων· ψύχων.

Οἰδαίνει: οἰδεῖν¹ ποιεῖ.

20

Οἰδεῖ: φλεγμαίνει· πεφύσεται.

Οἰδήμα: ὄγκωμα· φλεγμονή· ἀπόστημα· ὡς ἐκ μεταφο- (818)
 ρᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως
 λέγεται.

Οἰδήματα: ἐπάρματα ἢ φυσήματα.

Οἰδήσις: φλεγμονή· φύσημα.

5

Οἰδήμα: κύμα ἢ πέλαγος.

Οἰεσθαι: ὑπονοεῖν.

Οἴεσι: προβάτοις.

Οἴζυς:² κόπος· ταλαιπωρία.

Οἴηθεις: ὑπολαβῶν.

10

Οἴησις: ἔπαρμα· ὑπόνοια.

Οἴκαδε: εἰς τὰ οἰκεῖα.

Οἰκέα: τὸν οἰκογενῆ οἰκέτην οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι·* οἰ-
 κέτας καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν 15
 πάντας.

Οἰκάριον: τὸ οἰκίδιον.

Οἰκίαν: τὰ τοιαῦτ' ἀπαρσημειοῦτο Ἀριστοφάνης πρὸς
 τὴν οἰκίαν· ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται τῷ ὀνόματι· οἰ-
 κείους γὰρ ἐκτίθενται ἐν τῷ περὶ συγγενῶν τοὺς κατ' 20
 ἐπιγαμίαν ἀπαρσημένους ἐξωθεν· ὁ δὲ Μένανδρος ἐ-
 νίστε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν
 κατ' ἐπιγαμίαν φίλων· ὁ γὰρ τὴν ἐπιγαμίαν λαμβά-
 νων ἔστι συγγενῆς· οἰκεῖος δὲ ὁ συγγενής.

¹ ἦδὲν

² Οἴζυς· Utrum igitur Οἴζ. an Ὀἴζ. voluerit, n. l.

* Inc. f. 80. c. 5.

- 25 Οικεῖλαι: ἐκβληθῆναι.
 Οικεῖος: ἴδιος.
 Οικεῖς: οἰκέτης.
- (319) Οἰκίδιον: τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς καὶ χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια.
 Οἰκίσκος: περδικοτροφεῖον·¹ Ἀριστοφάνης Πηλαργοῖς.
 5 Οἰκογενές: τὸ οἰκόθρεπτον ἀνδράποδον.
 Οἰκέως: * * * *
 Οἰκημα:² ἀντὶ τοῦ δεσμοκτήριον· Δείναρχος· ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον· Αἰσχίνης.
 Οἰκίσκωι: ἀντὶ τοῦ μικρῶ τινὲ οἴκωι Δημοσθένης ἐν τῷ
 10 περὶ Κτησιφῶντος· ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὄρνιθοτροφεῖον³ οἰκίσκον.
 Οἰχοθι: ἐπὶ τῆς οἰκίας,
 Οἶκοι: ἐν τῷ οἴκωι.
 Οἶκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δευτὰ εὐχομένων.
 15 Οἰκόπεδον: ἔρημον κατάπτωμα οἴκου.
 Οἰκόσιτος: ὁ τὰ οἶκοθεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐσθλῶν, οἷχι τὰ τῶν πέλας.
 Οἰκυροεῖα: τὰ κατ' οἰκίαν σκευή.
 Οἰκότριψ: οἰκέτης.
- 20 Οἰκοτρύβλιον: τὸ οἰκογενές παιδάριον.
 Οἰκουρός: οἰκονομικὸς ἢ οἰκοφύλαξ· αὐτὸς γὰρ ὁ φύλαξ.
 Οἰκουρὸν ὄρεν: τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα· καὶ Ἡρόδοτος· Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο.
- 25 Οἰκούρια:⁴ ἃ καταλείπουσιν ἢ φέρουσιν αἱ μητέρες τοῖς οἴκοις τῶν παιδῶν ἀπολειφθεῖσιν· ἢ καλγνια.
- (320) Οἰκουρομένης: τῆς ἀσφαλῶς τηρουμένης καὶ ὑποκαυ-

¹ παιδικ.

² Οἰκέως: οἰκημα ἄ. sine lacuna.

³ ὄρνιθων τροφεῖον. Inc. on f. 80. c. 4.

⁴ Οἰκουρία

ρουμένης ὑγρότητος· ἦτοι τῆς ἐνδομυχούσης καὶ ἐνδον
κατισκαρμένης.

Οἰκονόμους: τοὺς κατὰ τὸν οἶκον νεμομένους.

Οἰκότριβες: οἱ ἐκ δούλων δούλοι, οἱ καὶ οἰκογενεῖς⁵
λέγονται· ἐνομιζόντο δὲ τὸ παλαιὸν ἀτιμότεροι τῶν
ᾠνητῶν· ὅτι οἱ μὲν ἐκ δούλων,* οἱ δὲ ἐξ ἄλευθέρων
ἐγένοντο· καὶ οἱ μὲν αἰεὶ δούλοι, οἱ δὲ ὕστερον.

Οἰκτιστον: ἄλλεινόν.

Οἰμησεν: ᾠρησεν· καὶ οἶματα, ὄρηματα. 10

Οἶμος: ὁδός· ἢ στίχος· ἢ ῥάβδος κύκλον· ἐνθεν καὶ
παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν δαίτημα.

Οἰμωγή: στεναγμός.

Οἰμῶζει: στενάζει.

Οἰμώπειαν: ἀντὶ τοῦ οἰμῶξειαν. 15

Οἶναρα: τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἶνάνθη: ἡ τῆς ἀμπέλου ἔκφυσις, καὶ φυτὸν ὄρεινόν
εὐοδμον.

Οἶνήρυσις: κοτύλη οἶνοχόη.

Οἶναιοί¹ τὴν χαράδραν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείαι παρακα-20
λουμένων, βλαπτόντων δὲ τῶν γὰρ Οἶναιων παρο-
χτευνόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κα-
τέκλυσε πάντα.

Οἶνηίς²: μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίους.

Οἶνόη· καὶ Οἶνέως: δῆμος τῆς Ἰπποθωννίδος³ πρὸς²⁵
Ἐλευσίνα·⁴ ὁ δὲ τῆς Λιαντίδος πρὸς Μαραθῶνα·
ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης⁵ Οἶνέως.

Οἶνιαστήρια: σπρᾶδῃ τῶι Ἡρακλεῖ ἐπιτελουμένη ὑπὸ(321)
τῶν ἐφήβων πρὶν ἀποκείρασθαι· Εὐπολις Δήμους.

Οἶνοβαρές: μέθυσις.

* Inc. f. 81. c. 1. οἱ δὲ bis ms.

¹ Οἶνέοι vel Οἱ νέοι et οἶνέων (vel οἶν.)

² Οἶνηίς

³ - οντιδος

⁴ - νας

⁵ ὁ δῆμος τῆς

6* Οἰνηβόλος: καινός και ἀντικείμενος τ ἐξει.¹

Οἰνίζει: μονάζει.

Οἱ νομοφύλακες τίνες: ἔδοξε τισὶ τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἀρειον πάγον ἀνέβαινον· οἱ δὲ νομοφύλακες εἰς τὰς λευκοῖς ἐχρῶντο· και ἐν ταῖς θείαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο· κατάντικρυ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· και τῆ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμου· ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανόν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἠνάγκαζον δὲ και τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις· και ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν ἢ ἀσύμφορον τῆ πόλει.

Οἰνοποτάζων: οἰνοποτῶν· εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ.

20 Οἰνόπται: εὐτελής ἀρχὴ Ἀθήνησιν, παρέχουσα λύχνους και θρυαλλίδας ἐν ἑορταῖς τισίν.

Οἰνόπται: ἐπιμελεῖται τοῦ² τοὺς φράτορας ἡδὺν οἶνον ἔχειν· Δίδυμος οὕτως ἀποδίδωσιν· εὐτελής ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν.

25 Οἶνος ἀνευ παιδευτῶν: δύο παροιμίαι· ἡ μὲν, οἶνος και ἀλήθεια· † ἡ δὲ, οἶνος και παῖδες ἀληθείς· λαμβάνεται δὲ και ἐπὶ τῶν ἀπλοιομένων και τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

Οἰνόσπονδα: αἱ γινόμεναι θυσαίαι μετ' οἶνου σπονδῆς.

Οἰνοῦττα: μάζα οἶνωι δεδευμένη· μελιτοῦττα³ δὲ ἡ μέλιτι.

Οἰνοχοεῖ: κερνά.

Οἰνοχόος: πεγκέρνης.

Οἰνώτης: οἶον οἶνον συνωνούμενος.

* Inc. f. 81. c. 2.

² Sic.

³ τῶν.

† Inc. θεια f. 81. c. 3.

¹ μελιττουτα

Οἰνωπός: οἰνώδης· διαυγής· ἢ μέλανος.¹

Οἴξας: ἀνοίξας.

10

Οἴοθεν οἴος:² ἐκ μόνου μόνος· θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον.

Οἴοι: μόνοι· ἢ δυνατοί.

Οἴομενος: νομίζων.

Οἶον: τὸ θαυμαστικόν.

15

Οἶον:³ δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως λεγόμενοι· καλεῖσθαι δὲ φασὶν αὐτοὺς οὕτως, διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Λε-20 κελικὸν Οἶον τῆς Ἰπποθωωντίδος⁴ φυλῆς· οἱ δὲ δῆμοται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἶου· ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἴηθεν, ὡς προείρηται.

Οἶόν τε: δυνατόν· ἀκρύντως ἔχειν· κατὰ δυνατόν.

* Οἴος: μόνος· ἢ ὁποῖος.

25

Οἴος εἴ καὶ οἴος τε εἴ: τὸ μὲν χαρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ(823) βούλει καὶ προήρησαι·⁵ τὸ δὲ σὺν τῷ τε τὸ δύνασθαι· ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο.

Οἴος: προβάτου.

Οἴος: ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος· καὶ οἴος τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος·⁶ καὶ οἴος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος ἦν· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν· Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἴος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν·⁶ σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιοῦτος οἴος ἢ ὁ πατήρ.

Οἶον: τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον· καὶ τὸ ἐπὶ παρα-10 δειγμάτων παραλαμβανόμεγον· καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ· ὡς τὸ, οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νό-

¹ μελανός

² εἴς (sic)

³ In spiritu variat.

⁴ -οντιδος

* Inc. f. 81. c. 4.

⁵ προείρησαι

⁶ θῆραν

μου· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐδὲν οὕτως
καλὸν, οἶον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.

15 Οἶς:¹ αἶξ ἢ πρόβατον.

Οἶσει: κομίσει.

Οἶσεται: λήψεται.

Οἶσθα: ἀντὶ τοῦ οἶδας· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ σ· μετὰ
20 δὲ τοῦ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι
σύμφωνα.

Οἶσθεις: εἰκασθεις· ὑπολαβών.

Οἶσόμενος: κομίσων.

Οἶσά: φορητά.

Οἶσπώτη: οἶων² ῥύπος· οἶσυκος·* Ἀριστοφάνης Λυσι-
25 στρατή· Ἐκκλίναντας τὴν οἶσπώτην ἐκ τῆς πόλεως
ἐπικλίνη.

Οἶστεύσας: τοξεύσας· σαγιτεύσας.

(324) Οἶστός:³ βέλος· σαγίτα.

Οἶστρά: συντόνως καὶ μανικῶς κινεῖται.

Οἶστρεῖ: ἐρεθίζει· ἐκμαίνει.⁴

Οἶστρηλατούμενοι: πυρούμενοι· ἐκμαινόμενοι.

5 Οἶστροπλήγα: τῆς μανίας πεπληγότα.

Οἶστρος: ἐρεθισμός· ἐκκαυσις· πύρωσις, ἐμμανής.

Οἶσύμη: πόλις τῆς Θράκης.

Οἶσύπη: ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

Οἶσυπηρός: ῥυπαρός.

10 Οἶσω: κομίσω· ἐνέγκω.

Οἶφι: χοίτις.

Οἶχεται: πορεύεται.

Οἶχέσομαι: πορεύσομαι.

Οἶχόμενος: πορευόμενος.

15 Οἶωνόβρωτος: ὀρνέόβρωτος.

¹ Οἶς an Οἶς n. 1.

* Inc. f. 82. c. 1.

² οἶον q. οἶσυκος

³ Sic.

⁴ - νοι

Οἰωνοί: σαρκοφάγα ὄρνεα· ἢ σύμβολα.

Ὁ κήνης τῆς κόιλτης ὑπερέχει: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀγαθαῖα μελῶ καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

Ὁ κάτωθεν νόμος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει, διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων²⁰ τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἢ διὰ τὸ σχῆμα * τῆς² ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουτροφοῦδον γεγραμμένης; ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχομένων νόμων, κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γὰρ φησι βου-²⁵τροφοῦδον ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδῆλωκεν Ξυφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ· ἢ ἐπεὶ φησι τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν με-⁽³²⁵⁾τέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησὶν Ἀναξιμένης ἐν Φιλικικῷ.

[Ὅτι² διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ ποικίλῃ στοαῖ· οὐδὲις γὰρ τοῦτο εἶρηκεν.]⁵

[Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν φησὶν οὕτως· ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται· ἦτοι οὖν γραφικὸν ἐστίν¹⁰ ἀμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει ἵνα δοκῇ πλεῖον τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον.]

Ὁκέλλει: προσορμαῖ· ἐκρίπτεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν.

* Ὀκιμβάζειν: καὶ σκιμβάζειν, τὸ στραγγεῦσθαι.³ ¹⁵

* Inc. μα f. 82. c. 2.

² τοῖς

³ Hic et proximus articulus cum praecedenti cohaerent: sed ante ὅτι διαμαρτάνει huiusmodi signum |· posuit manus antiqua, et simile in marg.

* Inc. f. 82. c. 3.

¹ σαταύεσθαι

Ἰοκλαδίας δίφρος: ὃν οἱ ἀκόλουθοι τοῖς πλουσίοις εἰς ἀγορᾶν ἠκολούθουν φέροντες.

Ἰοκλάζει: χωλεύει· εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται· διαστάζει· ἀποκάμνει· λαγγάζει.

20 Ἰοκλάξ: οὕτως καὶ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Ἰοκνεῖν: τὸ φοβεῖσθαι δηλοῖ παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Ἰοκνεῖ: εὐλαβῶς ἔχει.

Ἰοκνῶν: ἀναδύμενος.

Ἰοκρίβαντας: ἐμβάδας.²

25 Ἰοκρίβας: σχῆμα ἠνιόχου.

(326) Ἰοκρίβας: σκηνή.² ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικά πηγμάτων· ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερεῖσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων βέλτιον φαίνεται τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ τραγωδοί.

Ἰοκρίβας: τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο· καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι.

Ἰοκρόνους:³ τοὺς πάρονας· Αἰσχύλος Φιλοκτήτη· σὺ δὲ Ἰῶνες ἀτελέβους.

Ἰοκρῆς τὴν θάλασσαν: ἰδὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη· εἰ μὴ ἠίδειν σε.

* Ἰοκριάων: τραχυνόμενος· Σοφοκλῆς.

Ἰοκτώπηχυς καὶ Ἰοκτώπους: Φιλήμων.

15 Ἰοκτώπαν ποταμὸν⁴ Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις.

Ἰοκτώπας: ἦτοι ὁ σκορπίος.

Ἰοκτώπους: ἦ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.

¹ ἐμβάντας

² σχῆμα Porsonus, e superiore scilicet; et τὰ omittit.

Legendum fere, ἰδίως· πάντων λεγόντων τὰ πλ. Haec et proxima glossa spectant ad Platonem, Sympos. p. 194. D. HSt.

³ Ascens. om.

* Inc. f. 82. c. 4.

⁴ Dist. ποταμὸν:

Ὀκτώκουν: Κρατῖνος Θράτταις· Ὀκτώκουν ἀνεγείρεις²
 ἀντὶ τοῦ σκορπίου· παροιμία γάρ· σκορπίον ὀκτώκουν²⁰
 ἀνεγείρεις· ἐν δὲ ταῖς Διοσκούλου Ξανθρίας ἢ Λυσσα
 ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν· — ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
 Ἰκέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κέρα, Κέντημα γλώσ-
 σης σκορπίου βέλος λέγω.

Ὀλας: οὐχὶ ἄλας λεκτέον.

(327)

Ὀλαγμεύειν: ὄλας βάλλειν.

Ὀλβιοδαίμων: εὐδαίμων· εὐτυχέστατος.

Ὀλβιος: πλούσιος· εὐδαίμων· μακάριος.

Ὀλβοδότης: πλουτοδότης.

5

Ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται: ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ
 τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας· οἷον δεδέσθαι τῷ ὀλέθρῳ.

Ὀλεθρον: τὸ μῦριον² τὸ γυναικεῖον.

Ὀλέκει: φονεύει.

Ὀλέκρανον: ³ ἀγκῶν· οἷον τῆς ὠλένης κέρα ἢ⁴ κράνιον.10

Ὀλέκρανον: ³ τὸ ὄστου τῷ ἀγκῶνος.

² Ὀλέκρανα: ³ τοὺς ἀγκῶνας καὶ τοὺς πῆχεις τῶν πο-
 δῶν λέγουσι.

Ὀλέσκει: ὀλοθρεύει.

Ὀλετήρα: φονέα.

15

Ὀλίγα ἄττα: ὀλίγα τινά.

Ὀλιγαρχούμενοι: ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι· τρεῖς δὲ εἰσὶ
 πολιτεῖαι· βασιλεία· ὀλιγαρχία· δημοκρατία.

Ὀλιγγοί: γένος ἀκρίδων.

Ὀλιγίστου: παρὰ μικρόν.

20

² -ρης. ³ μῦριον vel μῶριον primo. ⁴ Ὀλι. ter.

⁴ κράνιον sine κέρα ἢ ms. Tum prius v statim punctis
 damnatum, v, et lineola — cum accentu, (i. e. ἄ) suprasc. in-
 ter κ et ρ. Existimasse videtur Porsonus, scribam, quum
 deleta voluisset νιον, puncta reliqua omisisse. Potius vide-
 tur voluisse κράνιον, i. e. κέρανον, ut e Photio Suidas.

* Inc. f. 83. c. 1.

- Ὀλίγωρος: σὺν τῷ γ.
- Ὀλιγογνώμων: ὀλίγωρος.
- (328) Ὀλιγγος: ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.
- Ὀλιγοδεής: ὀλίγα χρήζων.
- Ὀλιγοδρατής: ὀλίγα ἰσχύων.
- Ὀλίγον δεῖν: σχεδόν· παρὰ μικρόν· λέγεται δὲ καὶ
 5 χωρὶς τοῦ δεῖν.
- Ὀλισθηρός: εὐόλισθος· εὐχερῶς μεταγινώσκων.
- Ὀλιγορήσετε: ¹ ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε· ² Δημοσθένης Φι-
 λιππικοῖς· ὀλιγορεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ᾧραν ἔχειν·
 ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην· ὡς ἐν
 10 τῷ, ³ Ἡ ² ὀλίγον οἱ παῖδα ἑοικότα γέιναιτο Τυδεύς·
 ᾧρα δὲ ἡ φροντίς.
- Ὀλιζον: ἔλασσον.
- Ὀλισβοι: δερμάτινα αἰδοῖα.
- Ὀλκάδες: πλοῖα.
- 15 Ὀλκειον: χαλκοῦς λέβης τρεῖς πόδας ἔχων.
- Ὀλκῆ: δύναμις· ἢ βάρει ἢ σταθμῶϊ.
- * Ὀλκῆν: ἐπαγωγὴν· τροπήν.
- Ὀλκοί: σχοινία εἰς τὸ ἔλκειν ἐπιτήδεια.
- 20 Ὀλκὸς ἄνθρωπος: ὁ ἔλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγὸς ἄνθρωπος.
- Ὀλκοῖς: ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυνάμενον.
- Ὀλκόν: ἰσχυρὸν τόνον· ἢ ἔλκυστικόν· ἢ ὄρμον· ἢ ὄδον.
- Ὀλκός: ὄδος· ἢ ἀγωγὸς ρεύματος· ἢ οὐρά· ἢ ὀλκὸς
 25 κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα· καταχρηστικῶς δὲ
 καὶ τὸ τῆς τροπίδος ἕκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ, διὰ
 πάσης τῆς νεῶς διῆκον.
- Ὀλκοῦς: ἐφελκομένος.
- (329) Ὀλκοῦς: ναυστάθμους.

¹ -ται bis.

² τῷ ἢ G. Ἡ Pors.

* Inc. f. 83. c. 2.

- * **Ὀλμοι**: καὶ ὑφόλμια: ἐπὶ αὐλῶν· *Εὐπολις Φίλοις*· *Ῥέγκειν δὲ τοὺς ὄλμους* *² οἴμοι τῶν κακῶν.
- * **Ὀλοκαρπούμενον**: ὄλον προσφερόμενον.
- * **Ὀλόκληρος**: οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὀλόκληροισ εἰσίν· *Μένανδρος Θετταλή*· *Ὀλόκληρος οὗτος σοὶ ξένε*.
- * **Ὀλοκαυτίσμός**: ὀλοκαρπία.
- * **Ὀλος**: θόλος.
- * **Ὀλόσχερῶς**: ὀλοτελῶς. 10
- * **Ὀλοσχοῖνον**: *Ἀίσχινος ἐν τῷ περὶ τῆς παρακρυσβείας*· *Θεόφραστος* δὲ τρία εἶδη σχοῖνου φησίν· ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκία διαφέρει, † ὀλόσχοινος καλεῖται.
- * **Ὀλοσπάδες**: ὄλαι κατακινόμεναι καὶ κατασπώμεναι· *Σο-15* *φοκλῆς*.
- * **Ὀλόσφυρον**: τὸ ὀλοσφύρατον.
- * **Ὀλολυν**: *Μένανδρος τὸν γυναικῶδη καὶ κατάθεον καὶ βᾶκηλον*.
- * **Ὀλολύττουςιν**: οὐχὶ ὀλολύζουσι· *Μένανδρος*. 20
- * **Ὀλόλους**: τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἰωνίζομενοι· *Μένανδρος Δεισιδαίμονι*· *Θεόπομπος Τισαμενωῖ* καὶ ἄλλοι.
- * **Ὀλόσχοινος**: ἡ σχοῖνος· καὶ *Δημοσθένης* καὶ οἱ ἄλλοι. 25
- * **Ὀλόιτροχος**: στρογγύλος λίθος· ἧ ὁ ἐπ' ὀλέθρῳ τρέχων.
- * **Ὀλούφειν**: τέλλειν ἢ κατασπᾶν· οἷον ὀλοσφίζειν. (330)
- * **Ὀλοφυκτῖς**: φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης.
- * **Ὀλοφυκτῖς**: οἷον ἐπινυκτῖς ἢ δοθίην·² ὅτ' ἂν δι' ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες, ὅσα³ ποθεῖς τίς σοι μερίδα ἐπέδωκεν· δοκεῖ δὲ ταῦτα εἰσιγίνεσθαι⁴ τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς διαλέγηται.
- * **Ὀλοφύρεται**: ἀποδύρεται· κλαίει.

* Nulla lacuna.

† Inc. f. 85. c. 3..

² ἢ δοθίην primo; i in ei mut. m. antiq!

³ ὅ ex em. Primó ω ut puto.

⁴ Bis v

- ᾽Ολόφανος: * ὁ ἀλεκτρυών; οὕτως Κρατῖνος.
- 10 ᾽Ολοφυρμός: θρηῆνος.
- ᾽Ολύμπια: τὰ ἐν Πίσῃ ᾽Ολύμπια * ᾽Αθήνησι· καὶ τὸ
ἱερὸν ᾽Ολυμπίειον * πεντασυλλάβως ὡς ᾽Ασκληπέειον *
᾽Αριστοφάνη.
- ᾽Ολυμπας: οὐρανός· θεοῦ οἰκητήριον· καὶ ὄρος ἐν Μα-
15 κεδονίαι.
- ᾽Ολυρα: ζεῖαί· εἶδος σπέρματος.
- ᾽Ολώλαμεν: ἀπολώλαμεν.
- ᾽Ολω ποδί: ὄληι δυνάμει.
- ᾽Ομαδος: θόρυβος· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν.
- 20 ᾽Ομαιμος καὶ ὁμαίμων: ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμο-
νήδους.
- ᾽Ομαιχμία: ὁμομαχία· συμμαχία· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς
αἰχμᾶς τίθεσθαι.
- ᾽Ομαλές: ἐπὶ τοῦ πράγματος· ὁμαλὸν ἐπὶ τόπον· Θου-
25 κυδίδης· καὶ, προελθόντες εἰς τὸ ὁμαλόν· καὶ κάλιν·
(851) ἐν τῷ ὁμαλωϊ τὴν μάχην ποιῆσθαι.
- ᾽Ομαμαιτα: τὰ οὐρήματα· Αἰσχύλος.
- ᾽Ομμα φακτόν: ἐπὶ τῶν καλευτριῶν περιστερῶν.
- ᾽Ομαρτῶν: ἀκολουθῶν.
- 5 ᾽Ομαυλὸν: ὁμόμοικτον.
- ᾽Ομβρήσαντος: * κηγάσαντος.
- ᾽Ομέθνιον: ὁμόφυλον.
- ᾽Ομείρειν: ὁμοῦ ἡρμόσθαι.
- ᾽Ομείρονται: ἐπιθυμοῦσι.
- 10 ᾽Ομέστιον: ὁμόμοικον· ὁμορῶφιον. *
- ᾽Ομηρεῦντας: * Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ
τῶν ἀναπεμφθέντων, Λακεδαιμονίων ᾽Αλεξάνδρωι * *

* Nescio an ᾽Ολ.

* Inc. λύμπια f. 83. c. 4.

* ὀλύμπιον

—πιῖον

* μ-statism suprasc.

* ὁμορῶφιον

* Accent. ὄμ.

* Inc. f. 84. c. 1.

ἦσαν δὲ ὅμηροι δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόκομπος δὲ ὁμηρεῖν¹⁵ φησὶ λέγεσθαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθεῖν τῶν ὁμολογουμένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμηρους φησὶ λέγεσθαι.

Ὀμηρίδαι: γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητᾶ ὀνομασμένον· οἱ δὲ φασὶν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομιζοντας· ὀνομάζεσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων· ἐπεὶ αἱ γυναῖκες²⁰ ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι· καὶ δόντες ἀλλήλοις ὄμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὀμηρίδας λέγουσιν.

Ὀμηρίταις: ὁμοψήφοις ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐρέσσειν· ὁμο-²⁵ γνώμοσιν.

Ὀμήρους: τὰ ἐνέχυρα παρὰ τὸ ὁμηρεῦσαι, ὃ ἐστὶ συν-(832) τυχεῖν καὶ συμβαλεῖν ἀλλήλοις περὶ τῶν διαφορῶν.

Ὀμευνέτου: συγκοίτου ἀνδρός.

Ὀμήγουριν: ἄθροισμα· πλήθος.

5

Ὀμηρεῦειν: συμφωνεῖν.

Ὀμηρίδαι: οἱ τὰ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι.

Ὀμηρον: ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην* διδόμενον.

Ὀμιλαδόν: κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματq.

Ὀμιλεῖ: συναναστρέφεται ἢ ἀπαντᾷ ἢ ἐντυγχάνει.²

10

Ὀμιλος: ἄθροισμα· ὄχλος· πλήθος.

Ὀμίχλη: ἄορασία· ἢ καχὺς ἀήρ.

Ὀμνῖναι καὶ ὁμνύειν: διτετῶς λέγουσιν· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ναι· καὶ ζευγνῖναι καὶ τὰ ὅμοια· τὸ δὲ ἰστάναι μόνως οὕτως, ἀλλ' οὐχ ἰστάνειν.

15

Ὀμνυθε: καὶ ἔκδυθε καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ θε

Ὀμόδουλος: σύνδουλος.

¹ φησὶν

² -νναι

* Inc. νην f. 84. c. 2.

³ Potius O. videtur.

Ὁμόγνια: ὁμογενῆ· ἢ γνήσια· ἢ φίλα.

Ὁμοερκές: Διναρχος ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἐν ἔρκως· τοντάστιν
20 ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον.

Ὁμοθυμαδόν: ὁμοφρόνως· ὁμοψύχως.

Ὁμοδίαιτος: ὁμοτράπεζος.

Ὁμοίως λαβὰς: ἀντιμεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις.

25 Ὁμοθύμως: ὁμοψύχως· ὁμοφρόνως· ὁμολόγως.

Ὁμογάλακτες: οἱ τοῦ αὐτοῦ γάλακτος· οὗς^x καὶ γεννή-
τας ἐκάλουν.

(338) Ὁμόγνισι θεοί: οἷς οἱ² συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν.

Ὁμοερίκτης: ὁμότοιχος·³ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους.

* Ὁμόθεν: ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Ὁμολώως Ζεὺς: ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιω-
5 τίας· καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπὸ Ὁμολώως προφήτεος
τῆς Ἐνυέως· ἦν προφητὴν εἰς Δελφοὺς κερμαθῆναι ὁ

Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν· Ἴστρος δὲ ἐν
τηῖ δωδεκάτηι τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσιν
10 τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηρικὸν ὄμαλον λέγεσθαι· ἔστι
δὲ Δημήτηρ Ὁμολώωτα ἐν Θήβαις.

Ὁμόπτεροι: ὁμότριχες.

Ὁμονήδνος: ἀδελφὸς γνήσιος.

Ὁμόνοια: συνῆριον·⁴ ἀρχὴ τίς· καλεῖται δὲ ὁμονοίας
15 ἐπιστάται.

Ὁμόργνησι: ἀπομάσσει· ἀποψύχει.

Ὁμόρξας: ἐκμάξας· ἀποψήσας.

Ὁμορος: πλησιόχωρος.

Ὁμοροῦσα: γειτνιῶσα· πλησίον ἐλθοῦσα.

20 Ὁμορροθαῖ: συμφωνεῖ.

Ὁμορρόφιον: ὁμόσκηρον.

² ἄς

³ ὁμόστοιχος

⁴ ον ex em.

⁵ Ὁμογνοιοι θεοί: ὄσοι (* hic i in litura.)

* Inc. f. 84. c. 5.

⁶ ϑ in litura.

Ὅμοσα: ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ἢ ἐξ ἐναντίας· σφοδρῶς· θρασέως.

Ὅμοσε ἰέναι: ἀντὶ τοῦ παραβάλλεσθαι· λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ὁμοσα ταῖς λόγχαις ἰέναι ἀντὶ τοῦ† ἐξ 25 ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι· καὶ μὴ στρέφεσθαι, (334) μὴ δὲ φεύγειν.

Ὅμοῦ: Ἐπισημῶν ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος φησὶν ὁμοῦ διαμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος· 5 Ἦδη γὰρ (ἔστιν ἦδη) ἂ τοῦ τίπτειν ὁμοῦ.

Ὅμοσιτον: ὁμοῦ τρεφόμενον.

Ὅμοσκοπδος: φίλος.

Ὅμοτέρμονας: πλησιοχώρους· τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη 10 χοντας.

Ὅμοταχνον: οὐ σύντεχνον.

Ὅμοτιτθον: οὐχ ὁμίτιθον.

Ὅμοῦ: ἐν τῷ αὐτῷ· λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναμιξὲς ὁμοῦ. 15

Ὅμοῦ: Ἐπισημῶν τῷ ἂ ὁμοῦ κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος ἐπὶ τοῦ ἐγγύς· φησὶν γὰρ οὕτως· εἰσὶν ὁμοῦ διαμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἐνθάδε γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγύς τῶν (δια)μυρίων ἂ εἰσὶν· ἐπεὶ ὅτι 20 γε οὐκ ἦσαν διαμύριοι, φανερόν· Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόδοτον· Ἀυσίας δὲ καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ καταχειμένων δοκεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος ὁμοίως τῷ Ἀυσίας κεχρησθαι ἂ ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις 25 πρὸς Ἀχιλλέα· φησὶ γὰρ· Μὴ ἐμὰ πᾶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ· Ἀχιλλεῦ, Ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

† Inc. f. 84. c. 4.

† ἔ. ἦ. om.

† τῶν μυρίων

† φεύγειν ὁμοῦ· δημ. jungit.

† τὸ

† Inc. f. 85. c. 1.

(335) Ὀμπη: Ἀθηναῖοι οἳ ἂν τὸν νεῶν² ἰδρύωνται κυρούς μέλιτι δεύσαντες, ἐμβαλόντες εἰς καδίσκον, εἶθ' οὕτως ἐπιθέντες τὸ λαρεῖον, συνταλοῦσι τὰ ἐξῆς· χρωῶνται δὲ
5 τούτῳι καὶ πρὸς ἄλλας ἰδρύσεις καὶ θυσίας, προσαγορεύοντες Ὀμπη, εὐθένηιαν οἰωνίζομενοι· ὅθεν καὶ ἡ Δημήτηρ Ὀμπηια.²

Ὀμπνεύειν: αὖξειν.

Ὀμπηαι: πυροὶ μέλιτι πεφυραμένοι.

Ὀμπκίου νέφους: μεγίστου.

10 Ὀμφαλόν: τὸ μεσαίτατον.

Ὀμφαλητομία: ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι· καὶ αὗται δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται.

Ὀμφακα: πᾶν τὸ ἀύστηρὸν λέγουσιν.

15 Ὀμφάλειος: εἶδος σύκου· ἰσχάδος.

Ὀμφαλιστήρ: ὡς τοὺς τῶν παιδίων ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν.

Ὀμφή: θεία κληδῶν ἢ φήμη.

Ὀμφήν: φωνήν· κληδόνε· φήμην θείαν· ἢ ὄνειρα
20 φάσματα.

Ὀμφύνειν: σεμύνειν.

Ὀμφώμοκα: Ἄρχιππος ὄνοι.

Ὀμωχέτας: Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμοροφίους· Βοιωτικῇ δὲ ἡ λέξις.

25 Ὀναίμην: ἀπολαύσω· ἐπιτύχοιμι.

Ὀναιντο: ὠφελθθεῖν· καὶ ὄνασθαι, ὠφελθθῆναι.

Ὀνειρόπληκτον: ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον.

(336) Ὀνειροπολεῖ: φαντάζεται.

Ὀνειροκόλος: ὀνειροκρίτης.

Ὀνήσασθαι: ὠφελθθῆναι· ἀπολαύειν.³

Ὀνησιφόρος: ὠφέλειαν φέρων.

¹ νεῶν statim ab eodem suprasc.

² Sic; μ statim suprasc.

³ ἀπαλαβεῖν

- Ἐπισημῶν: ἀγοραστήν· ἐναπόλαυστον. 5
- Ἐπισημῶν: ὄνησιν φέρων· καὶ ὄνατωρ¹ ὁμοίως.
- Ἐπισημῶν: πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξουλιχίας λό-
γους· εἰς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων· οὐ καὶ Ἰσοκράτης
ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται.
- * Ἐπισημῶν: βόλβιον· ταυτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. 10
- Ἐπισημῶν: τοῦ ἴππου τὸ ἀφώδευμα.
- Ἐπισημῶν: ὄνεισθαι· ὠφελῆσθαι.
- Ἐπισημῶν: ὠφελῆσθαι.
- Ἐπισημῶν: ἐν ᾧ κρόκην κήθουσι.
- Ἐπισημῶν: κανθήλιοι.² 15
- Ἐπισημῶν: ὄνηλάτης· ἀστραβηλάτης.
- Ἐπισημῶν: ὄνομασσω.
- Ἐπισημῶν: ὄνομαζων·³ ἀντὶ τοῦ φράζων· ἐρμηνεῖται χρώμενος·
Δημοσθένης.
- Ἐπισημῶν: τὸ ἐκάνω τοῦ μύλου· Ἀριστοτέλης δὲ κατ' ἀμ-20
φοτέρων⁴ τάσσει.
- Ἐπισημῶν: ἄγων μυστήρια·⁵ ἐπὶ τῶν ἐτέροις κατοπαθούτων
καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ τῷ καιρῷ τῶν(337)
μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστειος Ἐλευσίνας τοὺς ὄνους
κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια· τότε γὰρ θλίβονται
μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀγόμενα βυστάζοντες· 5
Δημῶν ἐπὶ τοῦ μύλου λέγεσθαι φησὶν, ὅτι στεφανού-
σιν αὐτὸν τότε.
- Ἐπισημῶν: εἰς ἄχυρα· παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς
ἀγαθὰ ἐμπικτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρω-
μένων.

¹ ὄνιατωρ

* Inc. f. 85. c. 2.

² Ἐπισημῶν: κανθήλιοι: quasi deesset explicatio.

³ ζῶ (ν statim)

⁴ π̄ i. e. παροιμία ab eodem inter columnas.

⁵ ἀμφοῖ G. et P.

10^ο ὄνος ἐν μελλεταῖς: Κράτης Τόλμαις· καὶ, ὄνος ἐν μύ-
ρῳι· παροιμία.

Ἔπος λύρας: Μένανδρος Ψοφοδειῦ· ἠδοχή παροιμία·

Ἔπος λύρας ἦκουα¹ καὶ σάλπιγγος ὕς· λέγεται δὲ ἐπὶ
15 τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μὴ δὲ ἐπαινούμενων.

Ἔπος ἀφροῦται σάλπιγγος: Εὐπολις Ταξιάρχαις.

Ἔπος ἰσόσπριος: ² ζῶιον πολύκουκ σιωληκῶδες, ὃ συν-
εληθὲν ὁμοιον κυάμωι φαίνεται.

Ἔπος ὕται: ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφόμενων· Κηφισόδαρος
20 Ἀμαζόσι· Σκώπτεῖς μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕμαι·
Κρατῖνος Δραπέτισι· Οἱ δὲ πυππάζουσι³ περιερέ-
χοντες· ὃ δ' ὄνος ὕται.

Ἔπος ὄνου γνάθος: τόκος τῆς Λακωνικῆς· ἅμα δὲ εἰς κο-
λυφάγον.

25 ὄνου κόκοι: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηγύτων· ὡσπερ αἱ
(336) τοιαῦται· κλίνθον κλύνειν· ἄσκὸν τίλλειν· χύτραν
κλύνειν.

Ἔπος θάνατος: ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

Ἔπος παρακύνσεως: ὄνου παρακύνσαντος, ὄρνιθες πτη-
5 θάσαι ἰστόν ἀνέρρηξαν· ὃ δὲ δεσπότης τοῦ ἰστοῦ καὶ
τοῦ ὄνου δεσπότη ἐνεκάλεσεν· ὄθεν ἡ παροιμία.

Ἔπος κόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηγύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέ-
γεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὡσπερ αἱ τοι-
10 αῦται· κλίνθον κλύνειν· ἄσκὸν τίλλειν· χύτραν κοι-
κίλλειν· εἰς κοκρῶνα θυμῶν· Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ
Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Δίδον σχοινίον πλέκοντα·
ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα· οἶον ἀποκείροντα.

15 ὄνου σκιά: καὶ περὶ ὄνου σκιάς· Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι·
Ἔπος ὄνου σκιά: ὅτι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά· Ἀριστοπάνης

¹ ἦκουεν

² Ἔπος ἰσόσπριος

³ -σι

* Inc, f. 85. c. 3.

⁴ ἀμνήτων primo; statim emendatum.

Λαϊθάλοι· Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστὶ·
 περὶ ὄνου σκιᾶς· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλίαις καὶ
 δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν, ὄνου σκιάν· οἱ δὲ 20
 πρῶτον φθέγγασθαι Δημοσθένην, ἀπολογοῦμενον ὑπὲρ
 τινος ἐπὶ μεγάλας αἰτίας κρινομένου· ὡς ἑώρα θο-
 ρυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους· παρακαλέσας γὰρ αὐ-
 τοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο δηγεῖσθαι· ὡς Μεγά-
 ραδὲ ἀπιῶν μισθώσατο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τη²⁵
 ὁδοῖ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου βουληθεῖη
 ἀναπαύσασθαι· οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ'
 ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀηλάτην κωλύειν, φά-
 σκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι ἴμόνον, οὐ μὴν καὶ
 σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλήν(339)
 περὶ τούτου * γενέσθαι· ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς
 Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἠδομένους· καὶ
 ποθοῦντας τὰ ἐξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέκληξεν αὐτοὺς, εἰ περὶ
 ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροῦσθαι θέονται καὶ παρακαλοῦσιν· 5
 ὑπὲρ δὲ ἀνδρός περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέ-
 λουσιν ἀκοῦειν· δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρή-
 σατο Δημοσθένης· διὸ περὶ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς πα-
 ρωδῶν τὴν παροιμίαν, φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθη- 10
 ναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.

᾽Ονοταζομένη: ἑκφραυλιζομένη· Ἰων μεγάλην δράματι.

᾽Οντως: ἀληθῶς.

᾽Ονουχίζεται: ἀκριβολογεῖται· οὕτως Ἀριστοφάνης. 15

᾽Ονουχος ἔλλκος: ὅσον ἔλλκισμα· ἢ μακρὰ γραμμῆ.

Θνωὶ τίς ἔλεγε μῦθον: ἐλλείπει ὅτι, ὁ δὲ ἀκοῦμων, ἐπί-
 νει τὰ ὄτα.

᾽Οξάλλωι: συναί τινες.

* Inc. f. 85. c. 4.

¹ —όματος primo, sed statim em.

² ὄλλκος ut videtur primo, sed § m. pr.

20 Ὀξύνη διάθεσις: ἦν φασὶν οἱ πολλοὶ τοῦ στομάχου ὀξύδα.

Ὀξύνην: τὸν οἶνον, οὐκ ὀξύραν· καὶ Ἑρμειππος καὶ Φι-
λωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Ὀξύς: λαγύνιον ὀξηρόν.

25 Ὄξος Σφήττιον: ἴσως ἂν οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς, ὡς οἱ Ἀ-
χαρνεῖς κακαλόγοι.

(340) Ὀξύβαφον: οὐχὶ ὀξόβαφον λεκτέον.

Ὀξυβελῆς: ὀξέως βάλλον ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων.

Ὀξυθύμια: Ἐπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησὶ περὶ
οὗ πολλῶν ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίαις ἢ στή-
5 λη σταθεῆ, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς· ἐνιοὶ μὲν οὖν,
ἂν ἔστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ
ξύλα ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινές· ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ
θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες, ἐξορίζουσι καὶ
10 καίουσιν· Δίδυμος δὲ φησὶν ὀξυθυμίαν τὰ καθάρματα
λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι
εἰς * τὰς τριόδους ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν.

Ὀξυθύμια: ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι, νύκ-
τωρ ἔθος ἔχουσιν ἐν ταῖς τριόδοις πεθῆναι, ταῦτα
15 ὀξυθύμια καλεῖται.

Ὀξυθύμια: τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ τὰ
ἀγχονιμαῖα ἢ ξύλα· οἱ δὲ τοὺς τῆπους, ἐν οἷς τὰ τοι-
αῦτα κατεκαίετο· Ἐὐπολις Δήμοις.

Ὀξυθυμεῖσθαι: οὐχὶ ὀξυθυμεῖν λέγουσιν τὸ ὀργίζεσθαι
20 ἀκραχόλως.

Ὀξυπρώρωι ταύρωι: ὀξυκέρατι.

Ὀξυρεγμεῖν: ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐποξίση ἢ τροφή· Ἀρι-
στοφάνης ἐν Σηνάς ἢ καταλαμβανούσαις τὴν ὀξυθυ-
μίαν οὕτως ἔφη· Καὶ μὴν ἄκουσον, ἢ ὦ γύναι, θυμοῦ
25 δίχα, Καὶ κρῖνον αὐτῇ, μὴ μετ' ὀξυρεγμίας.

* ὀξυθυμοῖς

* Inc. f. 86. c. 1.

* ἀγχονομαῖα

ἢ σκηναῖς

* ἀκούσιον — αὐτῇ

- ἽΟξύρροπον: ὀξέως θέον.
 ἽΟξυωπέστερος: ὀξύτερον βλέπων. (341)
 Ὀξυωπεῖν: ὀξέως βλέπειν.
 ἽΟπαζόμεναι: θεραπεύουσαι καὶ ἐπόμεναι.
 ἽΟπασθεῖς: ἐκ τῶν ὀπίσω δεθεῖς.
 ἽΟπαία κεραμίς: ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα. Δίφιλος Χρυσό-5
 χόωι: — διακύνσας ὀρῶ Διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος
 καλὴν σφόδρα.
 ἽΟπα: φωνήν.
 ἽΟπαδός: ἀκόλουθος.
 ἽΟπάζει: θεωρεῖ ἢ παρέχει ἢ διώκει. 10
 ἽΟπηι: ὄπου.
 ἽΟπὴν λεκτέον, οὐχὶ τρώγλην.
 ἽΟπή: δι' ἧς ἐστὶν ἰδεῖν· ἐνθεν καὶ ὀπήτιον.
 ἽΟπιπεύειν: παρατηρεῖν.
 ἽΟπισθόδομος: τὸ ὀπισθεν παντὸς οἰκήματος· ἡ ταμί-15
 εῖον τῆς πόλεως ἐν ἀκροπόλει· ὀπισθεν τοῦ τῆς Ἀθη-
 νᾶς νεώ.
 ἽΟπισθοτελλαν: ἡ τὴν σηλίαν οἱ Βοιωταί· ὀπισθεν ἁ-
 (πότιλῶσαν).²
 ἽΟπισθεν καὶ κατοπίειν: ἽΟππεῦσιν. 20
 ἽΟπιάντορον: τὸν πεπηγότα ὑπὸ ὀποῦ.
 * ἽΟπικίαν: τὴν τῶν Ὀπικῶν χώραν· Θουκυδίδης.
 ἽΟπικολί: οἱ περὶ τὴν ἽΙταλίαν οἰκοῦντες.
 ἽΟπισθόδομος: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως· ἀν-
 ἔωξαν δὴκου πρώην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον· ἐκαλεῖτο 25
 δὲ οὕτως ὁ ὀπισθεν τοῦ νεώ τῆς Ἀθηναῶν οἴκας, ἐν ᾧ
 ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.
 ἽΟπίστατον: τελευταῖοτατον. (342)
 ἽΟπλαί: αἱ πυξίδες· τῶν ἽΙππων οἱ ὄνυχες.

¹ ἽΟπισθοτελλαν ex em. ej. pro -λᾶν ut videtur.

² ἁ tantum,

* Inc. f. 86. c. 2.

- Ἔπλα φατός: αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.
 Ἔπλή: ὁ κυκλοειδῆς κόυς τῶν κτηνῶν οἶον, βοῶν προ-
 5 βάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας
 ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις.
 Ἔπλιτεύειν: ὀπλίξασθαι.
 Ἔπλιττομαι: οὐ κίδομαι· καὶ τοῦτο Βοιωτικόν· Ἄρ-
 στοφάνης Ἐκκλησιαζούσῃς.
 10 Ἔπνιος χεῖρ: πλουσία χεῖρ· πλούσιος.
 Ἔπνιον νέφος: μέγα· πολύ· ἠϋξημένον Σοφοκλῆς Θηρεῖ.
 Ἔπνιος λειμών: ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποὶ ἀπὸ
 Ἔπνια ἢ Δημήτηρ λέγεται.
 15 Ἔπνηρὸν ὕδωρ: τὸ τρόφιμον.
 Ἔποι: ὄπου.
 Ἔποι ποτέ: ὄπου ποτέ.
 Ἔπος: τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· καὶ τὸ ἀποστάλαγμα
 τοῦ γάλακτος.
 20 Ἔπότερος: ὀποιός.
 Ἔποτέρωθεν: ἀπὸ κοίτου μέρους.
 Ἔπου γε δῆ: * * * * *
 Ἔπροτυχῶν: οὐχ ὁ προστυχῶν.
 Ἔπτανεῖον: τὸ μαγειρεῖον.
 25 Ἔπτῆρας: κατασκόπους.
 Ἔπτῆρια: ἀνακαλυπτῆρια.
 Ἔπωπα: ξειθεασάμην.
 Ἔπωπέναι: ἐωρακέναι.
 (348) Ἔπωρῶνας: ὠνητῆς ὀπώρας.
 Ἔρα δῆ καὶ σκόπει: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Δεκτί-
 νην· * ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.
 Ἔρατε: ἀντὶ τοῦ ἐνδυμεῖσθε· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς
 5 παρακρεσβείας.
 Ἔργᾶν: τὸ ἐπιέγεσθαι· καὶ κατοργᾶν, τὸ κατεπελγεῖν.

Ἔ Parga lacuna.

* Inc. πίνην f. 86. c. 5.

¹ Ὀργανα χρόνου: ἐν Τιμαίῳ· τοὺς πλατήτας· τοὺς δ' εἰς σιλήνης, τοὺς δ' εἰς ἄλλα ὅσα ὄργανα χρόνου. 10

² Ὀργάς: χωρίον· οἶον ἄλεος μέγα· καὶ ὀργεῶνες, οἱ εἰς τοῦτο συναγόντες καὶ τοῖς ἐνταῦθα θεοῖς ὀργιάζοντες.

³ Ὀργάς: τὰ λοχυμώδη καὶ ὀρεινά· χωρία καὶ οὐκ ἐκερξαζόμενα οὕτως καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργάς 15 προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὕσα.

⁴ Ὀργάς: θυσία· τελετή· μυστήρια.

⁵ Ὀργεῶνας: Ἰσαίου λόγος ἐστὶ πρὸς ¹ Ὀργεῶνας· ὀργεῶνες δὲ εἶσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν ² 20 ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰ χεῖρε· ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ ἱερά δρᾶν· οἱ μέντοι παρὰ τὸ ἔταττον τούνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερίων μήποτε δὲ ὑστερον νενομίσται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινῶν τῶν ³ 25 ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι· ὡς ἐστὶ συνιδεῖν ἐν τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν.

⁶ Ὀργάσας: μαλάξας. (344)

⁷ Ὀργιάζων: θύων· ἐπιτελῶν.

⁸ Ὀργᾶν: ἐπιθυμεῖν.

⁹ Ὀργάς: ἡ εὐγείος καὶ σύμφυτος καὶ λικαρὰ καὶ ἀκραιά. 5

¹⁰ Ὀργια: μυστήρια· ἱερά.

¹¹ Ὀργεῶνες: οἱ τοῖς ἰδίοις ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες ὀργιάζειν δὲ ἐστὶ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν· ταυτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα· Νόμων δ' μὴ κερτῆσθαι ἔσθαι ἐν ἰδίαις * οἰκίαις ἱερά· τὸν δὲ φανέντα κερτῆμένον 10 ἔτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια· Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ³ ἀξόνων· ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ⁴ ἔχοντας περὶ τινος

¹ ὡς

² ὄρᾶν

* Inc. f. 86. c. 4.

³ so bis primo.

⁴ συνέλους

- 15 ἤρωας ἢ θεούς· ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερεῖς οὕτως καλοῦσιν· ὁ γ' οὖν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ· Γενεαῖ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργείωνας·¹ καὶ ὁ Δισχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύειαν· Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν· Εὐ-
- 20 χαῖς δὲ σωλῶις δεσπότας.² Παιωνίαις· περὶ δὲ τῶν ὀργεῶνων γέγραπεν καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὀμογάλακτας, οὓς γεννηταῖς καλοῦμεν.
- Ὄργάδες· τὰ ἱερὰ χωρία· ἦτοι ἀπὸ τῶν ὀργῶν ἢ τῶν
(345) μυστηρίων· ἢ παρὰ τὸ ὀργᾶν· ὃ ἐστὶν ἐπιθυμεῖν· καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦντες τρυγᾶν τὰ ἱερὰ φυτὰ, οὐ τολμῶσι, διὰ τὸ ἐπάρτα εἶναι.
- Ὄργεῶνες· πρῶτοι ὀργῶν καὶ τελετῶν συγγενικῶν· ἀλ-
- 6 λαχοῦ οὕτως.
- Ὄργῶνη· ἢ Ἐργάνη· ἢ Ἀθηναῖ.
- Ὄργεῶνες· σύνταγμα τι ἀνδρῶν· ὡς τῶν γεννητῶν καὶ φρατόρων· ὀνομασθέν ἀπὸ τοῦ κοινητῆ ὀργιάζειν· οἷον θύειν καὶ εὐχεσθαι.
- 10 Ὄργεωνικά· ἐστὶ θύματα, τὰ κοινὰ τῶν ὀργεῶνων.
- Ὄργιασταί· οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες.
- Ὄργῶσα· ἐπιθυμοῦσα ἢ μανιώσα.
- Ὄργιουμένοις·³ ἐπιθυμοῦσιν.
- Ὄργει· παρέχει.
- 15 Ὄργεται· ἐπιθυμεῖ.
- Ὄργεγύς· ἐκτείνας.
- Ὄρειοι πόδες· αἱ κῶπαι.
- Ὄρεκτεῖν· ἐπιθυμεῖν· ταυτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν.
- Ὄρείχαλκος· ὁ διαυγῆς χαλκός.
- ^{β.}
¹ ἀγακλέας ὀργίωνας
² δεσπότας sn -της non prorsus liquet; illud potius.
³ Ὄργισμ. primo, sed statim mut.

- Ὀρέξει: δώσει· ἐκτείνει. 20
- Ὀρέξισ: ἐπιθυμία.
- Ὀρεωκόμος: ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων· ὄρευς γὰρ ὁ ἡμίονος.
- * Ὀρέστης: ἐν ὄρεσι διαιτώμενος.
- Ὀρεῖς: ἡμιόνους· καὶ ὄρεωκόμους, τοὺς ἐπιμαλουμένους 25 τῶν ἡμιόνων.
- Ὀρθάνιος: ἐν ᾧ ἦν ὕδωρ, ἐν ᾧ οἱ περιρραϊνόμενοι καθαροὶ ἀπέρχονται. (846)
- Ὀρθάνης: Πριακώδης θεός· ἐντέτακται Ἑρμῆ καὶ Νύμφαις.²
- Ὀρθόκτερος: ² ὀρθότριξ· Σοφοκλῆς. 6
- Ὀρθόκομος Ἡρακλῆς: ἰδρυταὶ Ἀθήνησιν.
- Ὀρθοῖ: εὐίξει.
- Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὕσης ἐπὶ τούτοις: ἀντὶ τοῦ κεκνημένης καὶ κεφοβημένης· Ἐπερίδης φησὶν· ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὕσης· Δισκίτης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπα- 10 θοῦς καὶ ἀκεραίου.
- Ὀρθῆν δ' ἐντυγχάνει: ³ ἀντὶ τοῦ εὐθύς· Ἐπερίδης.
- Ὀρθιον νόμον καὶ τροχαῖον: τοὺς δύο νόμους· ἀπὸ τῶν ἐυθυμῶν ὠνόμασεν Ἐρπανδρός· ἀνατετραμμένοι δ' ἦσαν. 15
- Ὀρθόκληξ ἵππος: ὀρθὸς ἐκαιρόμενος καὶ πλήσων· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ὡς δ' ὀρθόκληξ· πέφυκε ⁴ γὰρ δυσγάργαλις.
- Ὀρθόπτερον: Σοφοκλῆς Αἰθίομεν· ὀρθοὺς ἔχοντα κώλωναις· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον· καὶ 20 τὰ περιόστια.
- Ὀρθογοή: χελιδῶν.

* Inc. f. 87. c. 1.

² ἐντέτακται Ἑρμοῦ καὶ νύμφης

² Ὀρθόκτερος

³ ἐντυγχάνει

⁴ δὲ δ' πέφυκεν

- Ὀρθόφρων: ἀνατεταμένως καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν·
οὕτως Σοφοκλῆς.
- 25 Ὀρθοστάδιοι: οἱ στατοὶ χιτῶνις· οἱ γὰρ συρόμενοι,
συρτοί.
- (847) Ὀρθριον: ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.
- Ὀρθριάζειν: μαντεύεσθαι.
- Ὀρθριοφοίτης: ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.
- Ὀρθῶς: κατ' ὄρθρην γνώμην· καὶ ἐστὶν ἀμείνων ἢ λέγεις
6 τοῦ καλῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν.
- Ὀριγνηθῆναι: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι.
- Ὀριγνώμεθα: ὀρεγόμεθα.
- * Ὀρικά ζεύγη: τὰ τῶν ὀρέων, ταυτέστι, τῶν ἡμίωνων.
- 10 Ὀρκάνη: περίφραγμά τι ἀκανθῶδες.
- Ὀρκάνη: ὁ περιέχων τοῖχος οἴκησιν ἢ χωρίον· λέγεται
δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρκος· ὃ ἐστὶ περιβόλου φράγμα.
- Ὀρκάνη: Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β' μήποτε ὁ
φραγμὸς, ταυτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἰμασία, εὐ-
15 τως καλεῖται· παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶ-
ναι· Ὀμηρος· Αἰμασίας λέξαντες ἀλωῆς ἔρμεναι ἔρκος.
- Ὀρκάνας: εἰρκτάς.
- Ὀρκαπάτην: χλευαστὴν δι' ὄρκων.
- 20 Ὀρκάνην: τὴν σαργάνην λέγουσιν.
- Ὀρκίζειν: καὶ ὀρκοῦν· ἐκατέρως.
- Ὀρκιον: σκῆπτρον· καθ' ὃ ᾤμνον οἱ βασιλεῖς ἢ φά-
βδος.
- Ὀρκίλλεσθαι: τὸ διακενῆς ὀμνύναι.
- 25 Ὀρκύπτεσθαι: ὑπερκύπτειν ἐπ' ὀνύχων ἐστάμενον.
- Ὀρκωμοσία: τὰ θύματα καὶ ἱερεῖα.
- Ὀρκωμοτεῖν: τὸ ὀμνύναι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίως.
- Ὀρκωντας: οὐχὶ ὀρκιστάς, οὐδὲ ὀρκωμότας λέγουσιν.

* Inc. f. 87. c. 2.

1 - ὅσια

Ὀρμᾶν: οὐ τὸ ἐξιέναι² που· ἀλλὰ τὸ ὀρμητὶ πρός τι(348)
 χρῆσθαι.

Ὀρμαδός: ἀνδρισμός· στοῖχος.³

Ὀρμενα: τὰ τῆς κράμβης· Ποσειδίππος Συνερόφοις·
 — ἐνδοθε προνομεύειν ὄρμενα: παρὰ τοῖς παλαιοῖς 5
 οὐχ εὐρομεν· Νικοστράτωι· — ῥήτορες Ἐξορμενηκό-
 τες³ δυσχερεῖς, πάλιν αἴρετοί.

Ὀρμιάν: Ἀντιφάνης Ἀλιτυομένη.

Ὀρμον: λιμένα.

Ὀρμενον: τὸ ἀγρίον τι λάχανον κυρίως οὕτως καλοῦ- 10
 μενον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐκκεκαυλικὸς
 παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθου.⁴

Ὀρμίσκος καὶ ὄρμος: περιτραχήλιος κόσμος· ἐνώτια·
 χαλαστήρια.

Ὀρμωμένους: προθνημομένους· λέγεται δὲ καὶ ὁ γεννα- 15
 λογούμενος.

Ὀρνιθευόμενοι: μαντευομένηται δι' ὄρνιδος.

Ὀρνιθευτής: ὁ ὄρνιθοθήρας.

* Ὀρνίθια δίκτυα: ἐν αἷς τὰ ὄρνια ἀλίσκεται.

Ὀρνιθευτήν: ἰξευτήν.

20

Ὀρνιδοκλόνοι:⁵ ὄρνιδοσκόποι.

Ὀρνις: Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ ὄρνιξ· καὶ αἱ πλάγται ἀκο-
 λούθως· καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ· παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ἄπαξ
 ὄρνις· Ἀδεὲς ἦτορ ἔχων ἀλιόρφυρος αἶταρος ὄρνις. 25

Ὀρνυται: ὄρμαϊ.

(349)

Ὀροβοι: ὀσπρίοι τι εἶδος γνωρίμων.

Ὀρογυίας⁶ λέγουσιν, οὐχὶ ὄργυίας·⁶ Ἀριστοφάνης.

Ὀρόγκους: τοὺς τῶν ὄρων ὄγκους.

² ἐξιέναι

³ στίχος

³ νικοστράτωι ῥήτορι· Ἐξορμενηκότες
 ἄνθου

⁴ εἶδους Isth statim.

* Inc. f. 87. c. 3.

⁵ - ὄνοι

⁶ Sic.

5^ο ὄρος: καὶ τὰ ὄρια τῆς χώρας· καὶ τὰ τέλη ὄροι ὀνομάζονται.

Ἄρος ἐπιγραφόμενος τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις καὶ ταῖς οἰκίαις.

Ἄρος: τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν ῥυκόν· ἔστι δὲ ὑποστάθ-
10 μη γάλακτος.

Ἄροςάγγαι: σωματοφύλακες βασιλέως.

Ἄρος: οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐκόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις ἢ χωρίοις γράμματα· ἃ ἐδήλουν ὅτι
15 ὑπόκεινται δανειστηῖ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Μένανδρος.

Ἄρονύχιον: ὄρος νυκτερινὸς, τουτέστι φυλακή.

Ἄρον: σκεῦος τί γεωργικόν· ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ· μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Διοχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τί σημαίνει, ὡς τὴν πεκατημένην σταφυ-
20 λὴν πιέζουσι.

Ἄρρωιδεῖν: ἀπὲ τοῦ φοβεῖσθαι· καὶ Ἄρρωιδία, τὸ δέος.

Ἄροτύπος: ὕλοτόμος.

Ἄροτύπους: τοὺς γίγαντας, ὅτι ταῖς τῶν ὄρων κορυφαῖς ἔβαλλον.

25 Ἄροφος καὶ Ἄροφή: στέγη.

Ἄροφοιτῶντα: εἰς ὄρη περιερχόμενα.

Ἄροπηξ: κλάδος.

Ἄρρωιδεῖ: φοβεῖται.

(350) Ἄρρωιδία: φόβος.

Ἄρροθύρη: θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου.

Ἄρρος: τράμις· καὶ Ἄρροκύγιον· οὕτως καὶ οἱ Ἴωνες Ἄρροκύγιον * δὲ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

5 Ἄρρος: ὁ ταῦρος.

Ἄρρολοπεῖν: λοιδορεῖν· πολεμεῖν.

* Ἄροτόμος Porsonus.

*.Inc. γιον f. 87. c. 4.

Ὀρσολοκεῖται: ¹ διαπολεμεῖται.

Ὀρτάλιχοι: οἱ μηδέπω πετόμενοι νεοττοί.

Ὀρτυγας: συστέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν τὸ ὄν¹⁰ καὶ τὸν ὀρτυγοκόμον βραχέως· δηλοῖ ² Ἀριστοφάνης Δαι-
ταλεῦσιν.

Ὀρτυγοκόπος: παιδιὰ τις, ἐν ἧ ὀρτυγας ἰστάσιν ἐν γύ-
ρωι, οὓς τύκτουςιν εἰς τὴν κεφαλὴν· καὶ ὁ μὲν ἐν
ταῖ γύρωι καταβαλὼν τὸν ὀρτυγα, λαμβάνει ἐξῆς
οὓς ἂν δύνηται· ὁ δὲ ἀποτυχὼν παρέχει θατέρωι ³ 15
τοὺς ὀρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτο ἀνά μέρος ποιοῦσιν·
λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν δεῖ
σὲ ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον καὶ τοιοῦτους ἄλ-
λους· ἐν Φαίδωνι· ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀ-20
γὼν ἔστι· πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διόπερ οὐ φραδυ-
μητέον.

Ὀρτυγομήτρα: ὀρτυξ μέγας.

Ὀρτυγοσκοπεῖν: ἐν γύρωι τιθέντες ὀρτυγα, εἰώθασιν
ἐπ' αὐτὸν βαδίζειν· ἔπειτ' εἰάν μὲν κληγῆς ὁ ὀρτυξ
ἔλθοι πτερουσόμενος, περὶ τὸν κατάξαντα γίνεται τὸ ²⁵
βραβεῖον, καὶ ἀποφέρει τὸν ὀρτυγα· εἰάν δὲ μείνη
περὶ τὸν ἀντικρυς, καὶ ἀποφέρει ⁴ τοῦτόν τε αὐτόν(851)
καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ λειφθέντος.

Ὀρτυγμα: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο· ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐ-
κολάζοντο.

Ὀρτυμαγδός: θόρυβος· τάραχος· κτύπος. 5

Ὀρφανισταί: ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ἵνα μηδὲν ἀδι-
κῶνται.

Ὀρφναίην: σκοτεινὴν.

¹ Ὀρσοπλήται

² ὄρ. δ. β.

³ ἐτέρωι, sed θα statim supr.

⁴ -ρη ex em. statim facta.

**Ὀρφνη*: σκοτία·² νύξ μελαίνη.

10^ο *Ὀρχαμος*: ἡγεμών.

**Ὀρχάτοις* καὶ ὄρχοις: στίχοις ἀμπέλων ἢ ἐτέρων φυτῶν.

**Ὀρχίλος*: βασιλικὸς σαλπικτής· ὄργεον ὁμοίως σάλπιγγι φθειγόμενον.

15^ο *Ὀρχιπεδεῖν*: τὸ περὶ τὰ παιδία κακοσχολεῖσθαι.

**Ὀρχήστρα*: πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγοραῖ· εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον· οὐ καὶ οἱ χοροὶ ἦλθον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς τὴν ὄρχήστραν· — ἔτι γὰρ τὴν θεῶν οἴκειτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός.

20* *Ὀρχους*: τὰς κατὰ στίχον φυτείας.

**Ὀρχήστρα*: τὸ νῦν τοῦ θεάτρου λεγόμενον σίγμα.² ἔ- καὶ γὰρ ὠρχοῦντο οἱ χοροί.

**Ὀρωῖτο*: βλέποιοτο.

**Ὅσα μὴ ἀπῆν*³ τό γε ἀτρεμεῖν· ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρό-
25 νον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

(852) *Ὅσα μὲν τὸ δοκεῖν κακωθεῖσαι· τὸ δ' ἀληθές κακῶν*⁴
ἀκαλλαγεῖσαι· ἀπὲρ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι
καὶ ἐξῆς.

**Ὀσημέραι*: διαπαντός· πάντοτε· καθ' ἡμέραν.

5^ο *Ὅσια*: τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά.

**Ὅσια ταῖς θυσίαις ἐπιλέγεσθαι ἀκηρτισμέναις*⁵· οἷον ἐ-
φαῖται καὶ ὅσιόν ἐστι γένεσθαι ἤδη τῶν ἀποτεθυ-
μένων.

**Ὅσιον χωρίον*: τὸ βέβηλον· καὶ μὴ ἱερόν, εἰς ὃ ἐξε-
10 τεν εἰσιέναι· *Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη*· Ὡ πότγι· *Εὐ-
λείθυια*,⁶ ἐπίσχες τοῦ τόκου, Ἔως ἂν εἰς ὅσιον ἀ-

² το in τί vel τί statim mut.

* Inc. f. 68. c. 1.

² σίγμα

³ ἀπὸ primo, sed s del. et ἦν per compend. supra π. Ad Aristidem, t. iii. p. 404. (II. 245.) refert Porsonus in schedis.

⁴ τῶν κ. Porsonus.

⁵ Ὅσια: ταῖς

⁶ εὐλείθυια

πλέθω χωρίον· καὶ ὅσα χρήματα, τὰ μὴ ἱερὰ· λέ-
γεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον, ὄσιον.

Ἄσιον: Ἐπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογέτονα φησί· καὶ 15
τὰ χρήματα τὰ τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσα· καὶ Ἰσοκράτης.
τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὄσιοις· τὰ δημόσια ὅσα λέγοντες·
καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς
διδάσκει τοῦτο· Δίδυμος δὲ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ
ὄσιον· τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν. 20

Ἄσιους θαλάμους: τοὺς μὴ θείους, ἀλλ' ἀνθρωπίνους.

Ἄσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον μὴ
ἱερὰς, ἀλλ' ὄσιας νομισθῆναι.

Ἄσμη: ἡ δὲ ὁδμὴ Ἰακόν.

Ἄσμύλια: ἰχθύδια εὐτελῆ· Ἄσμύλια καὶ μαινίδια· καὶ 25
σηπίδια· φησὶν Ἀριστοφάνης.

Ἄσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι.

Ἄσον οὐκ ἀποτετέλεστο: ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

(353)

Ἄσον οὐκῶ: ταχύ· μετ' ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη.

Ἄσσοσ: ὀφθαλμός· ἐν τῇ τραγωιδίᾳ ἀραεινικῶς· παρ'
Ἄμῆρωι οὐδετέρως.

Ἄστακός: οἱ δὲ ἀστακός· καράβον εἶδος· καὶ τὴν πόλιν 5
τὴν Ἄστακον, Ἄστακον Ἰωνες·² Κάρ' ὦ χάρων Ἄσ-
τακος* ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων.

Ἄσταφίδα: οὐκ ὅπως Κρατῖνος Νόμοις· — ὁ δὲ Ζεὺς
ἄσταφίσιν ἕσει τάχα· ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἢ Νόμοις·
τῆς δ' εἰς ἀπόθεσιν ὄσταφίδος. 10

Ἄστινον: οὐκ ὀστέινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαιοῦσι.

Ἄσταυν: δισυλλάβως· οὐκ ὀστέον λέγουσιν οὐδ' Ἀττικοί.

Ἄστολογεῖν: ὄστα συλλέγειν.

Ἄστολόγος: παρὰ Ἐπιλύκῳ· καὶ δρᾶμα Δισχύλου Ἄσ- 15
τολόγοι.

¹ μαινίδια

² Ἰων ἐς

* Inc. f. 88. c. 2.

Ἐστράκων: τῶν τοῦ ὠοῦ· Λισχύλος.

Ἐστρακίνδα: παιδιὰ ἢ ἐκ' ὀστράκων.

Ἐστράκου περιστροφή· παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τί
20 ποιούντων λεγομένη.

Ἐστρακισμός: οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξοστρακί-
ζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸ
ὄνομα τοῦ φευξομένου.

Ἐστρακισμός καὶ ἐξοστρακισμός: φυγῆς ἐστίν, εἶδος, ὃ-
25 νομασθέν ἐκ τοῦ εἰς ὀστρακὸν ἐγγράφειν ἕκαστον τῶν
Ἀθηναίων, εἴ τις αὐτοῖς ἐνομιζέτο πρέκειν μηδίστα-
σθαι τῆς πόλεως.

(354) Ἐστρεία: σὺν τῷ ἰ μάλλον.

Ἐστρίμα: περίβολοι κτηνῶν καὶ οἶον ἐπαύλει· Ἀντίμα-
χος Θηβαῖδι· — βουῆς ὀστρίμου ἐξήλασεν.¹

Ἐσφραίνεσθαι: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Ἐσχη: τὸ σὺν τοῖς βότρυσι κλήμα.

Ἐσχοφορεῖν:² ἑορτὴ τις ὀσχοφορία καλουμένη· ὀσχοι
γὰρ καλεῖται κληματῖς· ἐκκειμένους ἔχουσα τοὺς βό-
τρυας· ἢ σὺν εὐγενῆς καὶς ἔφερον εἰς τὸ ἱερὸν Σκι-
10 ράδος· ὃ τρόπος δὲ ὃν τοῦτο ἐγένετο, διάφορος τοῖς
παλαιοῖς ἀπεδόθη.

Ἐσχοφόροι:³ δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ διαφε-
ρόντων ἢ δὲ ὀσχη κλήμα ἐστὶ βότρυς ἐξηρητημένος ἔ-
χον· ταύτην δ' ἐνιοὶ ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

Ἐοὶ ἂν οὖν: πάνυ μὲν οὖν.

15 Ἐοὶ νόμος ἐστίν, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χο-
ρηγεῖν καισίν.

Ἐοὶ ξένους τινὰς ἑαυτῷ αἰχμαλώτους ἐκάκτοντας * ἐν
τῷ Φιλίππου ἀμπελοργεῖν καὶ δεδεμένους παρὰ πό-

¹ s. semel.

² ὀσχοφορεῖν et ὀσχοφορία

³ ὀσχ.

* Inc. f. 88. c. 5.

τον ἔξηιτήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος· Αἰσχίνης²⁰
 μὲν ἐν τῷ περὶ παρακρησβείας φησὶν· ὁ δὲ Δημοσθέ-
 νης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφά-
 νους θυγατέρας ἔξηιτήσατο· καὶ ἔοικεν μᾶλλον ἀλη-
 θεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ τῶν πρὸς Φί-
 λιπποῦ ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρωι τῷ ὑποκριτῇ τὰς²⁵
 Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

Ἔστι οἱ αἰλόντες ἐπ' ἀκουσίω φάνωι, εἶχον εἰς διοίκη-
 σιν τῶν ἰδίων· Δημοσθένης τὸ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο- (355)
 κράτους ὑποσημαίνει· καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἐν τῶν
 Νόμων.

Ἔστι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπαγελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶ-
 κον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γησίου καταλάβ-⁵
 ποιοῦν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

Ἔστι τὰ ἐπιτηρητόμενα τισὶ χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν
 ἐτίθετο.

Ἔστι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δού-
 λους λαγχάνονται δίκαι.¹⁰

Ἔστι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἔξῃν ἐμβάλλειν πέρα μεδύμκου
 κρωτῶν.

Ἔστι χιλίας ἔξημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι
 γυναῖκες.

Ἔστι ποτε· ἀγὲ τοῦ ποτε.¹⁵

Ἔστι οὐλος· ὁ πόνος καὶ ὁ μόχθος· καὶ ὄτλειν, τὸ μοχθεῖν.

Ἔστι οὐτος· θόρυβος.

Ἔστι τὸν πατέρα εὐρῶν χαλκοῦ χρεῖαι.

Ἔστι τὸν κύσον τρωθεῖς ἤδη Αἰσώπου μάλιστα τοῦ κρά-
 νους χρεῖαι.²⁰

Ἔστι οὐτου χάριν· τίνος ἕνεκεν.

Ἔστι οὐτρηρός· ταχύς· οὐξύτατος· δραστήριος.

¹ In marg. nota β

Ἐτρυνήφαγον: τὸν κριθοφάγον· Ἀρχιλοχὸς κατὰ πλε-
 25 νασμὸν τοῦ ὄ· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός.

Ἐτρύνοντες: κελύοντες.

* Ὅττα: φήμη· μάντιλα διὰ κληδόνας· καὶ ὄττεύεσθαι,
 τὸ μαντεύεσθαι.

(356) Ὁ τυχῶν: ὁ παρατυχῶν· λέγουσι δ' ὅταν τὴν προσπά-
 θειαν καὶ τὸ φιλόστοργον δηλώσῃ, οὐχ ὁ τυχῶν.

Ὅττωι γὰρ φίλον: αἶ τιγε ἀρέσκει.

5 Οὐ γὰρ ἄκανθαί· λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων· ἀπὸ
 τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.

Οὐδαμηϊ: ἀντὶ τοῦ οὐδαμόδι· Τηλεκλειδῆς Ἡσιόδοι.

Οὐδαμαϊ: οὐδέποτε· Ἀριστοφάνης.

Οὐδαμῶς: κατ' αὐθένειά τροπόν.

10 Οὐδ' ἀπὸ γείσων ἕσεν: ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

Οὐδέ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: τοὺς γὰρ Μολιονίδας² ἔφυγε·
 Δίῳ δὲ ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλέα τὸν
 Ἰθαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς β'
 διαπυκτεύσαντα ἠετηθῆναι.

15 Οὐδεὶς θνητῆς χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.³

Οὐδεὶς: οἱ παλαιοὶ διὰ τοῦ ὄ· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ
 τοῦ θ, οὐθελς.

Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαινεται.

Οὐδει: ἐδάφει.

20 Οὐδὲν ἀπὸ³ τρόπου: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀκείκός· Ἀττικοί.

Οὐδένης: τὸ πληθυντικὸν τοῦτο σύνηδες τοῖς παλαιοῖς·
 καὶ οὐδένων καὶ οὐδέσι καὶ οὐδένας.

Οὐδ' ἐν δέρματι:⁴ ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς.

Οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου: οὐ γὰρ τοι-

25 οὔτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἶον ὁ νόμος.

* Ibc. f. 88. c. 4.

² -ωνίδας primo, sed mox mut.

³ ὄψων ἢ κ.

³ ἀπο

⁴ Οὐδὲν δ.

Οὐδὲν ἱερὸν: Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόαντον ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦ(357) λοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος: * * * * *

Οὐδὲν πρὸς ἔπος: * * * *

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: Ἐπιγένους τοῦ Σικωνίου τραγωιδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος ἐκεφάνθησαν τινὲς τοῦτο: ὄθεν ἡ παροιμία· βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν* εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικά ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβά-10 ντες εἰς τραγωιδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους 10 καὶ ἱστορίας ἐτρέπησαν· μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὄθεν καὶ ἐκεφάνθησαν· καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θεσπεδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ· Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, Πάρρασιον φησὶ τὸν ζωγρά-15 φον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίους ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὀρῶντας τὰ, τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν Διόνυσον· ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυα-20 ρούργτων.

Οὐδ' ἐν σελίνοις: ἐπὶ τῶν μὴ δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον· βούλεται οὖν λέγειν ἢ παροιμία, οὐκ ἔστι οὐδέ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδέ οὐ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.

Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἔστυκῶς ἀνήρ: * * * *

(358)

* Duo semiversus vacui. Bis in marg. nota /

* Inc. f. 89. c. 1.

* Versus vacuus, et in marg. nota /

Οὐδέ πυρφόρος: ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλόμεθα
 τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδέ πυρφόρος ὑπε-
 λείφθη· οἶον, οὐδέ ὁ τὰ πῦρ οἰσων εἰς τὴν πόλιν, κα-
 5 θάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδέ σκηνοφύλαξ· ἢ τις τῶν πα-
 ραπλησίων.

Οὐδέ τάρχαιον ποιεῖ: ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ἃ δ'
 ὄξυ κριθεῖς ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.

Οὐδός· φλιά· βατήρ· τὰ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔλαφος ἢ
 10 βαθμός·

Οὐδ' ὑφ' ἔναν: ἴ· Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγου-
 -σιν ὑπερβιβάζοντες·

Οὐδ' ὡς: οὐδαμῶς.

Οὐθαρ: τὸ γονιμώτατον μέλος.

15* Οὐθατα: οἱ μᾶζοι τῶν προβάτων.

Οὐκ ἀθειέ: οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν: οὐ γήφει· μαίνεται.

Οὐκ ἄλλως πονεῖται: ἀντὶ τοῦ² οὐ μάτην.

Οὐκ ἂν δύναιο γαστρι³ κενθῆσαι νεκρόν.

20 Οὐ καλῶς: ἀντὶ τοῦ κακῶς.

Οὐκ ἂν ἐβία· οὐκ ἂν ἐβίωσα.

Οὐκ αἰσθήσομαι: οὐ προσκλιψομαι.

Οὐκ ἀπὸ⁴ τρόπου: οὐ πόρρω τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον: οὐ κατὰ τὸ πρέπον

25 Οὐκ ἂν φθανομένην τὴν μάχαιραν παρακαυῶν.

(359) Οὐκ ἀσκίαι: ἀντὶ τοῦ κενῶ· ἀσκίοις γὰρ τὰ παιδιά μορ-
 μύσσεται.

Οὐκ ἀποτευκτήςεις: ἴ οὐκ ἀποτενύξει· λέγουσι· καὶ οὐκ
 ἀτυχήσεις.

Οὐκ ἀποβάλακτος· οὐκ ἀκρότητος· οὐδέ ἀράπιστος.

¹ ἔν ᾧν primo.

* Inc: f. 89. c. 2.

² τοῦ om.

³ γαστήρ et in marg. nota γ

⁴ ἄπο

⁵ v primo om. statim suprasc.

Οὐκ ἄτραχυσ: ὁ τραχύς.

Οὐκ ἐμποδνιμον: οὐ δόκιμον.

Οὐκ ἐκφρωσιν: οὐκ ἐξαφῶσι· Σοφοκλῆς.

Οὐκ ἐντελεῖς: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκαλέσεις.

Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι: ² οὐ βλασφημήσω.

10

Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδ' ἐν περιδείπνωι: ἐπὶ τῶν μηδένος ἀξίων ἢ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀργῇ τοῖς πολλοῖς: Δημοσθένης ἐν 15 τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἑλλικῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας.

Οὐκ ἐσκοράκισεν: οὐχ οἶον ἔφη, οὐκ ἐς κόρακας· ἀλλ' οἶον οὐχ ὑπερηφάνησεν· οὐκ ἐφρυάξατο.

20

Οὐκ ἐς μακράν: ἀντὶ τοῦ ταχέως.

Οὐκ ἐτός: οὐκ ἀπεικότως· ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὃ ἐστὶ μάταιον· οἱ δὲ οὐκ ἀλόγως.

Οὐκουν: οὐδάμῳς.

Οὐκ ὤφιξεν: οὐ βλάπτει· Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ τεράρῳι ² 25 Σατύροις.

* Οὐλάδες: κῆραι.

Οὐλαμός: ἀπὸ τοῦ ἕλλω· καὶ ἴουλος, καὶ οὐλή, ἀπὸ τοῦ (360) αὐτοῦ.

Οὐ λήθησιν: φανεροὶ εἰσιν.

Οὐλή: ἐπιπόλαιον ἔλκος· εἰς ὑγίαν ἤκον.

Οὐλοκόμος: ² Ἀλεξίς * * * *

5

Οὐλότριξ: οὐχὶ οὐλότριχος, καὶ οὐλότριχα, οὐχὶ οὐλότριχον.

Οὐλον: ἀπαλόν· μαλακόν.

Οὐ μάλα κυκῶ: τὸ μηδέν.

² -ἴσομαι

² Nota / in marg.

* Inc. f. 89. c. 5.

³ Deest semiversus. Nota / in marg.

10 Οὐ μάλα κικαῶς: παροιμία οὐδὲν σημαίνουσα.

Οὐ μὲν δὴ: ἀντι τοῦ ὅμως δὴ· ἤκιστα δὴ· ἀλλὰ οὐ δὴ.

Οὐ μηκέτι: ἀντι τοῦ οὐκ ἔτι· Μένανδρος.

Οὐ μὴ δ' ἔρεις: ἀντι τοῦ καῦσαι λέγων.

15 Οὐ μὴν: ἀλλὰ μὴν· οὐδαμῶς· οὐ μόνον· ἢ ἔτι μὴν· ὅμως δέ.

Οὐ: ἑαυτοῦ· ὧν δέ, ἑαυτῶν.

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ κλοῦς: διὰ τὸ
τὰς ἐταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὐξασθαι, φασίν, ἐν
20 τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῆς Ἀφροδίτης· ἢ διὰ τὸ δυσ-
είσβολον¹ εἶναι τὸν κλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλὰ ἦσαν ἐταί-
ραι, καὶ τῶν κλουσίων μόνον ὁ κλοῦς.

Οὐ καρῆν: οὐ καρήμην.

Οὐπω: ταυτὸν τῷ οὐδέποτε.

25 Οὐραγεῖ: τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ.

Οὐπως: οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης ε' καὶ Ὁμηρος·

² Ὡ γέρον, οὐπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι οἶτω.

(361) Οὐραγίαν: στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθοῦσαν.

Οὐ ραιδίως: ἀντι τοῦ κακῶς· Θουκυδίδης· Ἀριστογεί-
των ὕστερον λαμφθεῖς, οὐ ραιδίως διετέθη· Ἀρμό-
διος³ δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται.

5 Οὐρανία αἰξ: ἢ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον ἴσως
διὰ τὸ τὴν Σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι· Κρατῆνος Χεί-
ρωσιν· Αἰξ οὐρανία.

Οὐράνιον: μέγα.

Οὐράτιον παιδιάν: ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν
10 ἀναβάλλωσιν.

* Οὐρανίζετω: πρὸς τὸν οὐρανὸν διακείσθω· Λισχίλος.

Οὐράτιον ἄχος: τὸν κοιωρτάν· Σοφοκλῆς.

¹ δυσείσβολον, sed eis statim sup.

² ἄρμωδιως

³ Inc. f. 89. c. 4.

Οὐράνιον νόφος: ἦτοι τὸ κατ' οὐρανὸν ἢ ἐπ' οὐρανὸν ἔλαυνόμενον.

15

Οὐράν: αἰδοῖον: Σοφοκλῆς.

Οὐρητιᾶν: ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν.

Οὐρια πλεῖν: λέγουσιν.

Οὐρίσαι: ἀποκαταστῆσαι εἰς οὐριον.

Οὐριος: ἐπιδήμιος ἄνεμος.

20

Οὐροδόκη: τὴν ἀμίδα· Ξενοφῶν· αὐριαν· δὲ βίβλον Ἀντισθένης.

Οὐρος: ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ.

Οὐρούς: ὄξυτόνως· τὰ νεώρια καὶ περιορίσματα τῶν νηῶν.

25

Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην (362) ἢ δὲ προτέρα ἦν, τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου· τῶν δὲ χωρῶν, καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων, ἐξούλης· καὶ ἔξῃ τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ εἰ² τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου, ἢ καὶ τὴν δευτέραν εἴτηθειαν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης αἰλοῖεν, οὐκ ἔτι ἔξῃ κρατεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασμένοις.

Οὐσίας δίκη: οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἐαλωκῆτας ἐν προτέραί δίκηι χρέους ἢ καρποῦ· ὡς δέον ἀπο-10 λαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἢ κατεδικασαν.

Οὐσίαν: τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς· Εὐπολις Πάλαειν· Ὁς τὴν [ἐν] Μάραθῶνι κατέλιψ³ ἡμῖν οὐσίαν· Ἀριστοφάνης Πλούται· — κ' οὐσίαν τ' εἶχον συχνήη· 15

Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίου καὶ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας λέγονται δικάζεσθαι· προτέρα μὲν δίκην τὴν τῶν οἰκιῶν, περὶ ἐνοικίων· δευτέρα δὲ περὶ καρποῦ τῶν χωρίων· τρίτη δὲ ἐπὶ τού-

¹ οὐριον² εἰ om.³ κατέλιπον

20 τοῖς ἐγένετο ἡ ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι² τοῦτο
κρατεῖν * τῶν κτημάτων, κ' ἂν ἠττηθεῖεν τὴν πρώτην
τοῦ ἐνοικίου δίκην, καὶ τοῦ καρποῦ τὴν δευτέραν· εἰ
δὲ καὶ τὴν τρίτην ἠττηθεῖεν τὴν ἐξούλης, οὐκ ἔτι ἐξῆν
25 ἐπικρατεῖν· ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων.

Οὓς: ὠτὸς ἡ γενική· οἱ δὲ Ἴωνες, οὐατος.

Οὐτοσί: ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς λέγουσιν.

(363) Οὐτιδανός: οὐδανὸς ἄξιος.

Οὔτοι: οὐδέν οὐδαμῶς.

Οὐ τρέφει μίλα λόχημ ἄνο ἐριθάκος: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ
κινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρ-
3 νων μονῆρες καὶ μονότροπον.

Οὐ φροντίς Ἰποκλείδη: παροιμία, ἧς μέμνηται Ἐρ-
μικπος ἐν Δημόταις· Ἰποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων
γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένου τοῦ Σικυωνίου
θυγατέρα τοῦ τυράννου· ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων
10 ἡμέραι, ἀπώρχησατο περικτῶς· μεταβουλευσαμένου
δὲ τοῦ Κλεισθένου, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίανος
τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἰποκλείδην φα-
νερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχεται τὸν γάμον τὸν Ἀγα-
15 ρίστης· ὑποτυχῶν ἔφη· οὐ φροντίς Ἰποκλείδη.

Οὐχ ἦκιστα: μάλιστα· πάνυ· οὐχ ἦτεον.

Οὐχὶ καὶ ναῖχι: Ἑλληνικά.

Οὐχ οἶόν τε: οὐ δυνατόν.

ἽΟφελμα: αὐξημα· Σοφοκλῆς.

20 ἽΟφελον καὶ ὄφελος καὶ ὄφελε: τοῖς προσώποις συσχημα-
21 τίζουσι ὡς ῥῆμα· καὶ διὰ τοῦ ὦ ὄφελον ἐγώ· καὶ
ὄφελος σύ· καὶ ὄφελόν οὗτος· κάττουςιν αὐτὰ ἐπὶ
πραγμάτων ἤδη γεγονότων, ἃ ἐβουλόμεθ' ἂν ἄλλως
γεγονέναι· οἶον, ὄφελον μὴ γεγενῆσθαι τότε ὄφελον
25 μὴ πεπραχέναι τοῦτο· Μένανδρος.

² ἐθέλουσι

* Inc. f. 90. c. 1.

- Ὄφεις: φέλια δρακοντωτά. 00)
- Ὄφεις: ἐκτείνουσι κατὰ τὸ ἐνικόν.
- Ὄφεις ὀροφίας: ¹ λέγεται οὕτως.
- Ὄφεις παρείας: τοὺς ἐπηρμένους ἔχοντας τὰς παρείας (364)
δοκοῦσι δὲ ἦπιοι ² εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους· ³
ἔσθλειν δὲ τοὺς ἔχεις καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί.
- Ὄφελον: εἶθε· μακάριον. 5
- Ὄφθαλμίσαι: φθονῆσαι· ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς· ἢ
τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν.
- Ὄφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεάσασθαι· οὕτως
Ἀλεξίς.
- Ὄφθαλμὸν βασιλέως: * * * * 10
- Ὄφιομάχης: εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά.
- Ὄφλημα: χρεώστημα.
- Ὄφλησις: χρέος· ὀφειλή.
- Ὄφλειν: ἀντὶ τοῦ ἠττάσθαι ἐν δικαστηρίῳ.
- Ὄφλάνειν: ἀντὶ τοῦ ὀφλισκάνειν. 15
- Ὄφλειν καὶ ῥόφειν: ⁴ τὰς πρώτας συλλαβὰς τῶν τοιού-
των οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσι.
- Ὄφλισκουσι καὶ ὄφλουσι: χρεωστοῦσιν.
- Ὄφρυάζειν: τὸ συνάγειν τὰς ὀφρῦς.
- Ὄφρα: ὄπως· ἢ μέχρι· ἢ ἕως· ἢ ἵνα. 20
- Ὄφρῦν: τὸ μετέωρον· Εὐριπίδης.
- Ὄφρυόεντες: ὑπερήφανοι.
- Ὄφρύνιον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος· Δημοσθένης ἐν τῷ
πρὸς Ἀπατούριον.
- Ὄφρυέσσα: ὑψηλή. 25
- Ὄφρυόεις: ὑπερήφανος.

¹ Ὄφισυροφείας: et nota / in marg.

² ἦπιόι * Inc. f. 90. c. 2.

³ Semiversus vacuus, et nota / in marg.

⁴ ῥοφεῖν

(355) Ὀχανον: ὄθαν ἢ ἀσπίς κραταίται τῇ χειρὶ [Ὀχοίς Ἀ. κεσταλοῖσιν ἐμβεβαῶς πόδα].

Ὀχάνοις: δεσμοῖς.

Ὀχα: ἐξόχως.

5 Ὀχα: ἄρματα.

Ὀχεία: μίξες· συνουσία.

Ὀχεῖον: ἄρμα· δίφρος· ἄμαξα.

Ὀχεῖον: ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐχρήσατο· ἐ-
χρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχεῖαν ἀποδεδειγμέ-
10 κον· φησὶ γάρ· ὠκοῦνται ἰ μοι τὸν ἕκτον ὀχεῖον· Λυ-
κοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ οἰκίσεως γείτονος, τοῦ ὀχείου
φησὶ· καὶ μήποτε ἐπὶ τόκου· τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν,
ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν· ἢ ὄχηματα μισθοῦται.

15 Ὀχετλα: ὀχήματα· ἐν ἄλλοις· σχήματα.

Ὀχετόκρανα: τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημά-
των· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κερατιναι· αἱ δὲ φασὶ
τοὺς ὑπανόμους* καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς.

Ὀχετεύει: σαλεύει· μεταφέρει.

20 Ὀχετηγός: ὑδρηγός.

Ὀχετός: σώλην· ἀγωγός· ὄναξ.

Ὀχεύς: ὁ ἐμὰς τῆς περιεφαλαίας· ὡς συνέχεται περὶ
τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος· καὶ ὁ συνέχων τὴν θω-
ρακοζώνην ἐμὰς.

25 Ὀχῆες: δεσμοί· μοχλοί.

Ὀχθας: τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.

Ὀχθεῖ: στενάζει.

Ὀχθήσας: στενάξας.

(356) Ὀχθοί: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι· αἱ ἐξοχαί.[†]

Ὀχθοῖβος: λῶμα· Φερεκράτης Λήροις· Μίτραν αἰλουρ-
γῆ, στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα.

* ὠκοῦνται

† Inc. f. 90. c. 3.

‡ δ. ζ. αἱ π. Porsonus, casu scilicet.

- Ὀχθοίβους: τὰ λάματα· ἔστι δὲ περὶ τὸ στήθος τοῦ 5
 χιτῶνος ἀλουργές πρόσραμμα.
- Ὀχθους: ὕψη· ὑψηλοὺς αἰγιατοὺς.
- Ὀχλίζειν: μοχλεύειν· κινεῖν.
- Ὀχλος: τὸ πλῆθος· καὶ τὴν ὀχλησιν.
- Ὀχλῶν: ὀχευτικῶς ὀχῶν. 10
- Ὀχμάζεται: ἀνέχεται· χειροῦται.
- Ὀχος Ἀκισσαῖος: ἡ ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι
 σπουδαῖαι· ἡ γὰρ Ἀκισσα Σικελικὴ πόλις· Σοφοκλῆς
 Ἱεροπόροις· (Ὀχοις Ἀκισσαίοισιν ἐμβεβῶς πόδα). 15
- Ὀψανον: τὴν ὄψιν.
- Ὀψαρτυτής: μάγειρος.
- Ὀψέ: βραδέως.
- Ὀψαρτυτικὴ: μαγειρικὴ.
- Ὀψαπέδων: οὐχὶ ὄψε πεπεδημένος· ἀλλὰ ὄψε λελυμένος. 20
- Ὀψέ ὁδοῦ: ὄψε πορείας.
- Ὀψείοντες: ὀπτικῶς ἔχοντες· ἰδεῖν βουλόμενοι.
- Ὀψιάτερον: οὐκ ὄψιτερον.
- Ὀψιγόνων: τῶν ὄψε καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων. 25
- Ὀψιπέδων: ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύνηθες (367)
 Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα.
- * Ὀψιν: οὐ τὸ πρόσωπον, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς· ἀλλὰ
 τὴν πρόσοψιν λεκτέον.
- Ὀψισθῆναι: τὸ ὄψε ἐλθεῖν λέγουσιν. 5
- Ὀψ' ἦλθες· ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἔεσο: ἡ παροιμία λέ-
 γεται ἐπὶ τῶν μεσθαρνούντων.
- Ὀψιγεννής: βραδέως γεννηθείς.
- Ὀψις: ὄρασις.
- Ὀψιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον. 10

• ἀκισσαῖος, sed aliud σ statim supr.

• Ὀχοις etc. om.

* Inc. f. 90. c. 4.

ἔεσο

᾽Ψον: πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον.

᾽Ψος: μοχθηρός.

᾽Ψώνια: κέρδη· χαρίσματα.

᾽Ψώνιον: τὴν ὀψωνίαν· τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ὀψώνιον μισ-
15 θὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον.

Τέλος τοῦ ὀ στοιχείου.

Φ Ω Τ Ι Ο Τ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΔΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

PHOTII LEXICON

E CODICE GALEANO DESCRIPSIT

RICARDUS PORSONUS.

PARS POSTERIOR.

LIPSIÆ

SUMPTIBUS G. H. F. HARTMANNI.

MDCCCXXIII.

THE NEW YORK

LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATION

THE NEW YORK

LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATION

THE NEW YORK

LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATION

1911

ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

Π — Ω.

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR

1-11-44

ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΛΕΞΕΩΝ (367)
ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ π̄ στοιχείου.

Πάγας: δίπτυα· παγίδας.

Παγασαί: Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλικπηκοῖς· ἐπίνυιόν ἐστι 20
Φεραίων.

Πάγη: θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἐστὶ τετράγωνον.

Παγκάλης: πᾶν, καλῆς.

Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς· πύκταις.

Παγκράτιον: πυγμὴ· ἀγών· ἀθλησις.

(368)

Πάγκυφος ἑλασία ἢ κατακεκαμμένη.

Πάγοι: αἱ ἑξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὄρων.

Πάγον εὐτειχῆ· ἐν ὄρει τετειχισμένην.

Παθαίνεσθαι: οὐ δεινοπαθεῖν.

5

Παιάν: εἶδος ωιδῆς.

Παιᾶνας: κώμους· εὐφημίας.

Παιανιῖς καὶ **Παιονίδαι:** δῆμοι διττοὶ εἰσι **Παιανιέων**,
τῆς **Πανδιονίδος** φυλῆς· οὗς ἰ Διόδωρος καλεῖσθαι 10
φησὶ **Παιανίαν** καθύπερθεν καὶ **Παιανίαν** ὑπέπερθεν·
τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως
Παιανία· διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν **Παιονιδῶν**· δῆ-
μος δὲ ἐστὶ καὶ* οὗτος τῆς **Λεοντίδος**.

¹ ὡς

* Inc. f. 91. c. 1.

15 **Παιανίσαι:** τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους¹ καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν. Παιανίαζε² ἐκορευέτο· μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει δύναμιν.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν: ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν.

20 **Παιδάργητος:**³ τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἐκπεμφθέντων ἔστιν οὗτος ἀρμοστής· ἀνὴρ εἰς τῶν γεγονότων καλῶν.

Παιδάριον: οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι.

25 **Παιδάρια:** τὰ μελζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται.

(869) **Παιδέρωσ:**⁴ σφραγῖδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος.

Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.

Παιδιᾶν καὶ παιγνιον: ἑκατέρως λέγουσιν.

Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται

5 ἡ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξέλιπται· ἐπιδόντων γὰρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοίνιξ·

10 Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὄραϊς, ἀπάλεσας· καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπη νῦν· ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὐπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλή-
 τρίδα τίς· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς·

15 καὶ Κρατῖνος δὲ Ὠραιοί,⁵ τῆς κάλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ⁶ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐκ' αὐτοῦ, — μακάριος τῶν παιδικῶν· οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνν· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων·

20 τῶν Φαίδρωι· ἐσπούδακός, ᾧ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν

¹ ἢ ἔργου ἀρχομένους

² Παιανίαζε

³ Παιδάργητος

⁴ Παιδέρωσ

⁵ ὄραϊς

⁶ σου

παιδικῶν ἐλαβόμεν, ἐρεσχελήσων σε λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριώδες, ὅλον τὸ ἀρμόδιον παιδί· ἢ δὲ λέξεις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἔρωμένων.

* [Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.]

Παιδικώτερον: ἰλαρώτερον. 25

Παιδικάριον: κοράσιον δὲ οὐ λέγεται· ἀλλὰ καὶ κενωμώδηκεν Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν.

Παιδείαν: παιδικὴν ἡλικίαν. (870)

Παιδιά: παῖγμα.

Παιδοκόμον: παῖδα τρέφοντα.

Παιδοκλήτειρα: παιδοφόρον.

Παιδοτρέβας: ἀλείπτας· γυμναστῆς.

Παιδουργία: παιδοποιΐα.

Παιδοῦσα: ἐγκύμων.

Παίει: τύπτει.

Παίειν: ἐσθλείν.

Παιπάλη: ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου. 10

Παιπάλημα: τὸν κανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίαι, καὶ καμπόνηρον σὺν ἀγχινοταί.

Παιπάλημα: σὲ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος· καὶ γὰρ Ὀμηρὸς τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀφῶν παιπάλημα 15 καλεῖ· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.

Παῖσαι: τύπαι.

Παισθεῖς: τυπτηθεῖς.

Πεττεῖαις: παιδιαῖς· τάβλαις.

Παιῶνας: ἰατρούς· καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον: ἰατρεῖον· θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον.

Πακτώσαι: σφηνῶσαι θύραν.

ὄντας ἐν Πολυκικίαν· ἐπειδὴ γὰρ συγκοφαντῶν τι-
 5 νας, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τοῖσι αὐτοῖς ἐβόηθη·
 ἢ ἕκα συγκοφαντῆς αἰσῶς ἐζημιούτο, καὶ δια τοῦτο ἐ-
 κωλύστο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἢ ὠφειλὴν
 ἑαδίτη· ἀλασίσας τὴν ζημίαν, κάλιν ἔλεγον· ἐκάλου
 δὲ τοὺς τοιοῦτους παλιναίρετους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπο-
 10 χειροποιηθέντας ἀρχηγίας τινὰ ἀρχὴν καὶ κάλιν χει-
 ροτανηθέντας· Πάδορος δὲ ἐν διδυρῶμβοις ἐπὶ τῶν
 καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων
 ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινοκίη: ἀκιαννάκει δίκη.

Παλινορία: σκύτος.

15 Παλινορομῶν: ὑποστρέφων.

Παλιγκάπηλος: ὁ μετακράτης.

Παλιγκάπηλος: ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζειν καὶ πωλῶν· λέγου-
 -σι δὲ καὶ παλιπέμπορος.

Πάλιν καὶ αὐθις καὶ αὐτὰς ταῦτα τὰ τρία ταυσοῦ
 20 σημαίνει· ὥστε καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφότε·
 αὐτὲς πάλιν, κάλιν αὐτὲς λέγοντες.

Παλινοδία: ἐναντία ὁδός.

Παλινοροσση: ὁκισθόρητες.

Παλινοροσση: ἐκονεθίων.

25 Παλινοκίωι: σκοτεινοῖ· τὸ γὰρ κάλιν ἐκίτασι ὄφλοῖ
 ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλιπέμπορος.

Παλινοροσση: ἀντιστροφὸν ἐναντίον ἀντεστραμμένον.

(374) Παλινοκίωι: ἐναντία ὁδός· ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς
 προτέροις.

Παλινοκίωι: πύμβαλα.

Παλινοκίωι: τὸ ὑπὸ ἄλλω σκιαζόμενον.

5 Παλιμβολον: Δίακίνης ἐν καὶ περὶ παραπρεσβείας· ὁ
 πολλάκις ἐπ' ἐμπολῇ μεταβεβλημένος, καὶ λεγόμενος

Inc. f. 2. c. 41

ἐν τῷ βίῳ καλίμπρατος, καλλίμβολος ἐλέγετο· ὡς
Δείναρχος δηλαῖ καὶ Μένανδρος.

Παλιρρόδιαν: ἐκ ¹ τουπίσω ἐφωρημικός.

Παλινσκιον: Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· Ἀρχίλοχος¹⁰
δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ Σοφοκλῆς — χειμῶνι
(σύν)² παλινσκίω· ἀντὶ τοῦ ζοφερωῖ.

Παλιώξις: ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν αἱ φεύγοντες
μεταβαλλόμενοι διώκωσιν.

Παλιώρους: ἀποκτεστάς. 15

Παλλάς: καρθένος μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς,
ἀπὸ τοῦ κάλλειν τὸ δόξαν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηρημέναι
- Πάλλαγα ἕνα τῶν Τιτόνων.

Παλλάδος πρόσωπον: τοὺς στατήρας· ἀπὸ τοῦ σεσημασ-
μένου· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν. 20

Παλλακίς: κόρη.

Παλλακόν: τὸν παλλακευόμενον.

Παλαμναῖος: τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῇ κα-
λάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν.

Παλληνεύς: Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ²⁶
τόκου ἐπίρρημα, Παλλήνηθεν· ὁ δὲ δημότης, Παλλη-
νεύς· ὅτι δὲ ἔστι καὶ ἐν Θρακίῃ Παλλήνη, γινώ-
ριμον.

Πάλλει: κινεῖ· σείεται· ἄλλεται. (875)

Παλλόμενον: ἀλλόμενον· κληρούμενον.³

Παλμός: τρόμος· σεισμός.

Πάλος: κλῆρος.

Παλλά: τὰ δόρατα. 5

Παλλάρια: σεμίδαλις.

Παμμάχιον: παγκράτιον.

Παμμήστορα: πάντων τεχνίτην.

¹ εἰς

² om. σύν

³ κληρούμενον

Πάμπαι: παντελῶς Ἀράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλι-
10 φήν² εἶναι φησὶν ἐκ τοῦ (παντάπασι).

* Παμπήδην: παντελῶς.

Παμπησία: παγκτησία.

Παμπληθεῖς: πάνυ πολλὰς.

Παμύλης: Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπάδης.

15 Παμφαής: ἢ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Πάμφορος: παντοῖα φέρων.

Παναγές: καθαρὸν ἄγος γὰρ καὶ ἀγνεία, καὶ μῦθος
κατὰ ἀντίφρασιν.

Παναγής: ὁ κατὰ πάντα ἄγνος.

20 Παναθήναια: Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θεσέως γε-
γαμένῳ συνοικισμαῖ, πρὸ τοῦ Ἐρχιδανίου τοῦ Ἡφαί-
στου καὶ Γῆς Ἀθηναίων ὑστερον δὲ ὑπὸ Θεσέως

πεντέτης καὶ ἀγωνίζεται καὶς, Ἰσθμικοῦ πρῶτος

25 ρος καὶ ἀγενοῦ ἀνήρ· τῶ² δὲ νικῶντι δίδοται
ἄθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται
ἐλαίαι πλεκτῆ.

(376) Παναθήναια: ἀγὼν πεντετηρικός Ἀθήνησιν.

Πανάκεια: θεραπεία.

Πανακές: ἰσχυρότατον.³

Πανάμερον: δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

6 Πανάνυτον: παντοδύναμον.

Πανάπυστος: ἀνήκοος.

Παναρμόνιον: πάντοθεν ἤρμοςμένον.

Παναυγές: πάνυ λαμπρόν.

Πανδαισίας: πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας.

10 Πανδαισία: ἢ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἑλλεί-
κουσα ἐν τῇ δαιτί.

¹ Sic. Desinit artic. in τοῦ, sine punctis. In marg.
nota /

* Inc. f. 92. c. 2.

² τὸ

³ ὁ ms. ut hic.

Πανδαλαίον: πολυτελής τράπεζα.

Πανδαμάτωρ: πάντας υποτάσσων.

Παναθήναια: διττά Παναθήναια ἤγετο Ἀθηναῖαι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντητηρίδος, 15 ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλου· ἤγαγε δὲ τὴν ἐορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου· τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Πάνακτος: πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδατέρως καλεῖ τὸ * χωρίον, Μέ- 20 νάνδρος δὲ ἄρσενικῶς.

Πάνδια: ἐορτὴ τις ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης ἢ ἀπὸ Πανδίωνος, οὗ ἔστι καὶ φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ αὕτη τῶι Διὶ ἐπονομασθεῖσα ἕως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῶι Διὶ. 25

Πάνδια: ἐορτὴ τις Ἀθηναῖαι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομῆτη.

Πανδείως: εὐφήμως· λέγεται δὲ ὡς παναθλίως.

Πανδερκεῖς: πάντα ὕρῳντες. (377)

Πάνδημος Ἀφροδίτη: οὕτως ἐκάλουγ τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν· διὰ τὸ ἐπαῦθα πάντα τὸν δῆμον συναγεσθαι τὸ παλαιὸν· ἃς ἐκάλουγ ἀγοράς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον. 5

Πανδήμου: παντὸς τοῦ πλήθους· ἢ παντὸς τοῦ δημόδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.

Πανδιονίς: μία τῶν ἑφυλῶν παρὰ Ἀθηναίους· ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

Πανδοκεῖον: καταγώγιον· τὸ διδόμενον μισθοῦ στεγα- 10 νόμιον· ἢ λέγεται καὶ διὰ τοῦ χῆ, διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν.

Πανδοσία: πόλις μία τῶν ἐν Κασωπία.

Πάνδροσος: ὄνομα γυναικός.

Πανδωρία: ἡ γῆ.

15

* Inc. f. 92. c. 3.

* -μείον.

Πανιάς αἶσα: ἀπὸ τοῦ Πανός.²

Παγκαρπία: πανσπερμία.

Παννύχιον: ὅλην τὴν νύκτα.

²⁰ Πανομφαίωι: οἷ παῖσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανόν: ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ· Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμωι.

Πανόπτης Ζεύς:² πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια.

Πανὸς σκάλος: ὄνομα σχήματος.

²⁵ Πανός: ἀέσμη κληματιδῶν· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν· Ἀριστοφάνης.

(378) Πανός: σκοπός:³ μανιώδης· ἐπεὶ τῶν φαντασιῶν αἴτιος ὁ Πάν· παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος.

Πανοσπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πάνου: ἥρωσ Ἀττικός· καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.

⁵ Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν ποτηρία ἐργαζόμενος· λέγεται* δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσέληνον: λεκτέον, οὐ πληροσέληνον.

Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον.

¹⁰ Πανοσπερμία: παγκαρπία.

Πανστρατεία: οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Πάντα θεῖ κάλαννεται: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

Πάκτα κάλων σείειν: παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίας χρωμένων· παρῆχται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλῶντων.

Πάντα κάλων: ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πραττόντων.

Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμός

² In marg. nota /

² γάμωι· ζεύς· sine aliis punctis quae articuli finem indicent. Nota / in marg. Deinde nov. artic. Πανόπτης: πολ·

³ σκοπός (Accentum ut videtur delet. Imitatur Porsonus.)

* Inc. f. 92. c. 4.

ἔξεκασεν πριαμένωι τόπον ἔνθα Μαρδόκιος ἐσκήνωσεν, ²²
 ὅτε Πέρσαι ἐφυγον, εὐρεῖν χρυσόν· οἱ δὲ εἰρησθαι
 φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς παρκίλους θηρευόντων.

Πάντα ὀκτώ: οἱ μὲν Σησιχορον φασὶν ἐν Κατάνη τα-
 φῆναι πολυτελεῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Σησιχορείοις ²⁵
 κύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὰ
 κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμούς, καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ
 ὅτι Ἀλήτης ² κατὰ χρησμόν τοὺς Κορινθίους συνοί- (379)
 κίζων, ὀκτὼ φυλάς ἐποθῆσεν πόλιτας καὶ ὀκταμερῆ
 τὴν πόλιν.

Παντάπασιν: ἀντὶ τοῦ παντελεῶς καὶ ὀλοσχερῶς· σφόδρα. ⁵

Πανταχῆ: πάντα τρόπον· καὶ πανταχοῦ, ἐν παντί
 τόποι· καὶ πανταχοῦ· πανταχοῦ δὲ καὶ πάνταχόσε,
 εἰς πάντα τόπον.

Παντέλειον: ὀλόκληρον.

Παντευχίαν: παντοπλίαν. 10

Παντὶ σθένει: ὅλη ² δυνάμει.

Παντί τωι: παντί τινι.

Παντοδαπά: παντοῖα.

Παντοδαπώτερον: ³ συγκρίνοντες λέγουσιν.

Παντὸς μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ πάντως. 15

Πάντοσε: πανταχοῦ.

Πάνυ: λίαν.

Πάνυ σφόδρα: ἀνάκαλιν δ' οὐ λείγουσι σφόδρα πάνυ.

Πανύστατον: πάντων ἔσχατον.

Παμφάλυα: τὸν κομφόλυγα· Σάφρων. 20

Πανώλης: πανώλεθρος.

Πάξοι: νῆσοι κατ' Ἰταλίαν.

Παπάξοιεν: πατέρα καλοῖεν. ⁴

Πάπας: τοὺς πατέρας καλοῦσιν.

² ἄλιτης

³ -ότερον

² πάση, sed ὅλη, statim supr.

⁴ παρὰ πρὸ πατέρα κ.

23* **Πάππος:** αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ δέ,
αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάπποι: αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις.

(380) **Παπταίνειν:** ἱρευνᾶν.

Παρά: διά.

Παραβαλέσθαι: τὸ καύσασθαι καὶ ἀκαλλαγῆναι· ἡ δὲ
μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἱρεσσόντων.

(381) **Παραβάλλεσθαι:** τὸ ἐξακατῆσαι· Θουκυδίδης ἁ· οὕτως
καὶ Ὀμηρος· παραβλήδην· ἀγορεύων.

Παραβαλεῖς: παραδησεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις.

Παραβάλοιτο: ἀντὶ τοῦ παραπέμπαιτο· Λισχίνης κατὰ
Κτησιφῶντος.

10 **Παραβαλοῦ:** παύου· κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ
παῦσαι τὴν κόπην τῆς εἰρεσίας.

Παραβάλλεσθαι: παρακαθῆσθαι· συνθέσθαι.

ο· **Παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς:** τὸ παθητικὸν τοῦ παρα-
βεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως· Θουκυδίδης.

15 **Παραβιβαῖεσθαι:** παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπειν: ὑποβλέπειν.

Παραβλήδην: ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς.

Παραβληθσόμενος: συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμενος.

20 **Παραβλῶπες:** παρορῶντες· στραβοί.

Παραβολή: πραγμάτων ὁμοιώσις.

Παράβολος: * * * *

Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον: παρακιχρυσμένον· † λάθραι γιτόμενον.

25 **Παράβυστον:** οὕτως ἐκαλεῖτο τί τῶν παρὰ Ἀθηναίους
δικαστηρίων· ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰά· ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν

τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος· ἥς

(881) μέμνηται καὶ Ἐπερίδης ἐν πτωὶ κατὰ Παιτρούκλους· λέ-

* Inc. f. 95. c. 1.

* παρὰ αὐτὴν

† Desunt puncta; semiversus vacuus. † Inc. f. 95. c. 2.

γεσθαι δ' εἶκοι ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγγελίας * * * * *

Παραγωνίσας: ἀποστρέψας ἐκ τῶν ἀγωνίων ἀήσας.

Παραγνοῖς: παρανοήσας.

Παραγγεῖα: (ὄση ακουδῆ καὶ παραγγεῖα) ² περὶ τουτοῦ τὸν ἀγῶνα γέγονε καὶ Δισχίνης δὲ τρόπον τινα ¹⁰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾷτε; ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὄση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηται τινὲς Δεινάρχος ἐν τῇ 15 κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει καὶ τὰς ἰδίας παραγγεῖας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παραγραφῆ: δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσπυγῆμον εἶναι τὴν δίκην μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ' διὰ προσώπων διὰ 20 χρόνων διὰ τόπων διὰ τρόπων.

Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ παραιτεῖται ἀποβάλλεται.

Παραγραφῆ: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωσίου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορας, * ἀλλ' ἰδίως Ἰσρακράτης πα- 25 ραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἀντέγραψαν τοῦτο δ' ἄν (882) εἶη, ἀφ' οὗ παρεθέμην ὁ δὲ Ἰπερίδης ἐκ τῶν κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησὶν ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἔστι περιγεγραμμένου. 6

Παραγραφῆ: ὅτι ἂν λέγῃ τις, ὅτι τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἐγκλημά ἐστιν, εἰσῆχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γένηται περὶ αὐτοῦ γνώσις καὶ διὰ τοῦτο φησὶ.

¹ Desunt puncta; semiversus vacuus.

² iv. voces om.

³ Inc. τορσιν ἔ. 95. δ. 5.

μη δεῖν εἶπε περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλλον
 10 δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς· οἱ κλι-
 νάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν·
 λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασ-
 ταῖς παραδείκνυς, ὡς οὐ πάσαι δικάζαντες καὶ δικαίως,
 15 καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτο ἔστι πα-
 ραγραφή· καὶ ἐπ' ἐκείνη· τῆ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν
 ὄριστα παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἐνεστὶν αὐτὴν ὁ εἰ-
 ἀξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων
 δικῶν προστίεταται ἐκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰ-
 20 σάγειν τινὰ παραγράφεσθαι οὐν ἐφεῖται καὶ τοῖς το-
 σοῦτον ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παράδειγμα· εἰκὼν· ἢ χαρακτηρ ἐννοίαν ἔχων αἰσθη-
 τοῦ πράγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ
 ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γὰρ ἔστιν, ὅτ' ἂν
 25 ἀντιπαραδῆ τις ὁμοιον ὁμοίω· οἶον; λογικῶν λογι-
 κόν·* παραβολή δὲ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίω· οἶον,
 ἀλόγωι λογικόν· ἢ ἔμπαλιν.

(388) Παράδειξις· ὁμοιότης· δήλωσις,

Παράδεισος· τὸ ἐνεστώσ· σημαίνει δὲ οἶον τὸ ἔμπερικα-
 τεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ἰδὲ γὰρ πα-
 ράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχον-
 30 τος· καὶ χρωῖνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ, τιθέντες τὸν
 παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν· ἔστι τε τούτομα
 Περσικόν, καὶ λέγεται φαρδαιδί.

Παραδιαίτησθαι· τὸ παρ' ἑτέρω τινὲ τρέφεσθαι.

Παρὰ δίκην· παρὰ τὸ δίκαιον.

10 Παράδοξον· ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν.

Παραζηλῶν· παροξύνων· ζηλῶτικῶν.

Παραθέουσι· παρατρέχουσιν.

Παραδήγειν· ἀκονᾶν· παροξύνειν.

* Inc. f. 95. c. 4.

- Παραθήκη:** Πλάτων Συμμαχία.²
- Παραιρημάτων:** τῶν ἱματίων· Θουκυδίδης. 15
- Παρασαβάζειν:**² παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ κατὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς· καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν.
- Παραθῆξονται:** παρακονήσονται.
- Παραθρήσας:** παρίδης. 20
- Παραίξορυσόν:** Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδικῆς εἶδος τί· Εὐφρόνιος δὲ παροικιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν, ἢ ἀκαλλάττεσθαι.³
- Παραιρήσεται:** ἀφαιρήσεται. 25
- Παραιροῦνται:** ἀφαιροῦνται.
- Παρακαρής:** ὀλίγου.
- Παραίσια:** ἀπαίσια. (884)
- Παρατεῖσθαι:** παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν.
- Παραιτητής:** παρακλήτωρ· ἀπελογούμενος.
- Παρακαταβολή:** πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. 5
- Παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν:** οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν² δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν· καὶ οἱ περὶ κληρὸν ἢ ἐπὶ κληρὸν πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριον τί κατετίθεσαν· καὶ τοῦτο ἔχρησεν αὐτοὺς στρέφειν, εἰ τὴν δίκην ἠήτηθειεν· ἐπὶ μὲν 10 οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, ὁπλόν ἐστι· ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο· Δημοσθένης μὲν τοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰσίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα 15 προσκαλεῖται μὲν μετὰ τὴν δίκην πόλιν· ἐπειδὴ θάπτεον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.

² συμμαχίαν³ Semel λ

Photius Vol. II.

² Παραίσι.³ Inc. f. 94. c. 1.

Παρακρούεσθαι: ἑξαπατήσθαι· ἦται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐ βίαι, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρούοντων χειρὶ ἢ ποδί.

Παρακρουδιχοίγικος: παρακρούομενος ἐν τῷ μετρεῖν· τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούεσθαι ἔλεγον· ὄθεν καὶ κρου- (386) σιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν.

Παραλέγειν: τὰς ὑπεριχούσας ἐν ταῖς ὄφρυσιν τρίχας ἐκλέγειν.

Πάραλοι: οἳ τε ἐν τῇ νῆϊ τῇ παράλωι πλόοντες, καὶ οἱ 5 τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὡσπερ ἕτεροι πεδιάσαιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἣτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρῆταις ὑπηρετεῖ· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρα- 10 τηγὰν ἠβούλοντο, ὡσπερ Ἀλιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλωι ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς· Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.²

* Παραλογισμός: ἀπάτη λογισμοῦ.

15

Παραλογιστής: ἀπατεῶν.

Παράλογον: λέγουσιν ἀρσενικῶς οἳ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκῆσειεν· οἷον, τοῦ πολέμου τῶν παράλογον· καὶ, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος.

20

Παράλογος: τὸ ἀνέλπιστον· τὸ παρὰ προσδοκίαν.

Παράλιον: ἡρώϊον Παράλου τινὸς ἥρωος,² ἀφ' οὗ τὰρα καὶ ἡ πάραλος ναῦς.

Πάραλος: ἱερὰ τριήρης, ὡσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β'· Ἀντιγονίς καὶ Δημητριάς· 25 ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς Θερύρας· εἰς τε Δῆλον φησὶ καὶ Ὀλυμπίαν· ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς (387)

² ἀντιγόνης — δημητριάς et sic mox, sed ἀμμωνιάς

* Inc. f. 94. c. 5.

² ἡρώϊου.

Ἀττικὸς ἀδικεῖν δοκοῦντας· ἐπολέμων δὲ ὅμως καὶ αὐταὶ αἱ τρήρεις.

Πάραλος: ναῦς ἰερά· θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλα-
5 μινία.

Παράλλαξον: πάρελθε.

Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς· εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλοῦειν τοὺς πένητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ἀλλὰ πάντας χρὴ παρα-
10 λοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους εἶναι συνεισιέναι τοῖς πλου-
σίοις, ὥστε μὴδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ' Ἀθη-
ναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τρή-
15 ρῶν, ἀπὸ τίνος ἤρῳος¹ τὸννομα λαβοῦσα· πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐταῖς· οἳ καὶ* διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε² ὀβολοὺς ἐλάμ-
βανον· καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον,
20 καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Παράλληλον: ὅμοιον· ἀκόλουθον· ἐγγὺς ἀλλήλων· ἐξ ἔσου.

Παραλουργίς: παράβαφος.

Παραμείψας: παραλλάξας.

25 Παραμπυκίζεται: παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι: συμβουλευσαι· καὶ παραμυθήσασθαι
:: ὡσαύτως.³

(888) Παραπαίων: ληρῶν.

Παραπέτασμα: τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν· ὃ
προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀρᾶσθαι τοὺς εἰσιόντας·
5 ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαινόμενα ἢ λέξις.

Παραπεπτωκός: ἀπὲρ τοῦ ὑποπεπτωκός· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

¹ Sio

² τέσσαρές

* Inc. f. 94. c. 4.

³ ὡς αὐτως

Παραπέτασμα: παρακάλυμμα· παράπλωμα.

Παράπηγμα: κανόνα· και εἶδος τι ὄργάνου ἀστρονομικοῦ. 10

Παραπλαγιάσις: πλασάμενος.

Παράπηχυν: ἑμάτιον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ και πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλωι τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.

Παραπλέξαι: ἐμπλέξαι. 15

Παραπλήξ: μαινόμενος· παράφρων· τὰς φρένας βλαμμένος.

Παραπλήγας πέτρας: παραλλας· πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Παραπληξία: μανία. 20

Παρά πόδας: εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον.

Παραπτερυγίζειν: κολακεύειν· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρούων.

Παραρρητοῖς: παρηγορικαῖς λόγοις· παραμυθήμασιν· ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβόλοις. 25

* **Παναρμόνιον:** ὄργανον μουσικόν· Ἄλεξις· — ἐν οἷ
Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

Παράρυμμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ ἑνόμενα ταύς(889)
πόδας.

Παραρύμματα: δέριες· σκεπάσματα.

Παραρυῶμεν: παρακέσωμεν.

Παράσαγγης: εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ σταδίας
τριακόνα.

Παρασημαίνει: δηλοῖ· χαράττει.

Παράσημος: ἀδόκιμος.

Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶν-
τος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ¹⁰
καλοῦσι παράσημα οἱ τοιοῦτοι χαράττεται ὑπὸ τῶν

* Inc. Παναρμόνιον (sic) f. 95. c. 1. Voluit Παναρμόνιον.
Tum παναρμόνιον, ut hic; et ε. τ. sine accentibus.

ἀργυραμοιβῶν σημείω² τιτί, ὃ τὴν φανυλότητα δηλοῦ
ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρῃται.

15 Παράσημος ῥήτωρ: ὁ φαῦλος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν το-
μισμάτων· τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται.

Παράσιτοι: οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι.³
κεῖται ἢ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ.

20 Παρασεῖσαι τὰς χεῖρας: τὸ ἐν τῷ τρέχειν γινόμενον.

Παρασκήνια: αἱ εἰσοδοὶ αἱ εἰς τὴν σκηνήν.

Παρασκήνια: ἔσκει παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ³ παρὰ τὴν
σκηνὴν ὑποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα πα-
25 ρασκεναῖς· ὁ δὲ Αἰδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχή-
στρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

(390) Παράστασις: στάσις παρὰ τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.⁴

Παράστασις: τούνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσι· ἔστι δὲ
δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς
5 ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνη·* — ἔλκει δὲ γραμ-
ματίδιον Ἐκεῖσε δίδυρον καὶ παράστασις μία Δραχμῆ
Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν Θεσ-
μῶδετῶν λέγων φησὶν· εἰσὶ δὲ γράφαί πρὸς αὐτοὺς,

10 ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας· ἂν τις
δῶρα δοῦς ἀποσύγοι τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς
καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευσεως καὶ (ἀγγρα)φίου⁵ καὶ
μοιχείας· Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νο-
μοθεσίας τοὺς διαιτητὰς φησὶ λαμβάνειν τὰς δραχμάς·
15 μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν⁶ παράστασιν ἐκάλουν·
ἐτέραν δὲ κατὰ ὑπόμοσιαν⁷ ἐκάστην.

² ὕπο τ. α. χαρακτητεται σημειωι

³ αἰρούμενοι (sic) ὁ

⁴ χρεῶ- (ο statim) * Inc. f. 95. o. 2.

⁵ Pro ἀγγρα iv. vel v. litt. spatium.

⁶ ἣν -σίου

Παράσιος: ² ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήγορος· Ἐφῆσιον δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος: κωσσογράφεος. 20

Παρασπιστής: παρεστὼς ἀπλήτης.

Παράστασις: ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν πα-
ράστασιν.

Παρασπονδήσας: παραβάς τὰς ἀσπονδίας. 25

Παρασπονδοῦμαι, παραβαίνομαι.

Παραστησάμενος: παραλαβὴν ἐλὼν καταστρεφάμενος. (391)

Παρασταδόν: παραστατικῶς· κατὰ τράπον· κατὰ τὸ δέον.

Παραστάται: οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ὄφθαλμοις, τοῦτέστι τοῖς βασιλευσιν.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν: Πολιτείας ἡ· ² ἀντι

τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἐγ-

κλήμα ἀνταμοσία ³ καλεῖται· ὃ δὲ ἐγκαλῶν, γράφας

τὸ ὄνομα εἰς παρακίδων καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον ⁴ 10
μεθ' ὑπέρτερου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδέδωσιν.

Παρά σφίσι: ⁴ παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν: παραυτίκα.

Παραταχθεῖς: παρ' αὐτὸν ταχθεῖς. 15

Παρατέθηματι ἠκούημαι.

Παρατηνεῖς: ¹ ἀπολεῖς· ἐκὶ πλέον παραλύσεις.

Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων· κληθονισμῶν· καὶ ἀπαγ-
τήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντείων.

Παρατίλτρια: οὐ δρωπακίστρια· καὶ παρατιλλόμενος, ἀπο-
πιττούμενος.

¹ q semel.

² N

³ -μοσία

⁴ Inc. f. 95. c. 5.

⁴ σφίσι G. Accent. om. Porsonas.

¹ Παρατηνεῖς (sic).

Παρά τούτου: ἀντί τοῦ ἀπό τούτου· καὶ παρὰ ταῦτον, ἀντί τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως πανταχοῦ Ἄρριανός.

25 Παρατρύζει: παραφρονεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, (398) ὅτ' ἂν τοῖς οἰκειοῖς νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνοῦσιν.

Παρατεῖναι: τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ἀπολέσαι· ὁ κωμικός ἐκὶ Εὐβοίας· Οἶδ'· ἢ ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρατάθη καὶ Πα-
5 ρικλέους.

Παραυδήσας: παραμυθησάμενος.

Παραύλια: πρόσχωρα.

Παραυτίκα: ἔγγιόν τι τοῦ· αὐτίκα σημαίνει· καὶ ὑπο-
γώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δὲ τις τὸ παραυτίκα μὴ
10 ἐθέλοι ζυμμαχεῖν.

Παραφέρων: παράγων.

Πάράφορος: ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφι-
ρόμενος.

Παραφρυκτωρεῖν: τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆμον
15 χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων·
βλάβῃ δὲ τῶν φίλων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκειῷ
λόγῳ ἔχρησάτο.

Παραχαράκτης: διαστροφεύς.

Παραχειμάζοντι: Δημοσθένης· καὶ παρεχειμάσεν Ἰτα-
20 ρίδης.

Παραχρᾶται ὃ πολύ: σφοδρῶς συνουσιάζει· ἀπολύτως
μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος ὃ ἔκ
ἐκ περιουσίας γίνεται.

Παραχορδίζειν: διαφωνεῖν· ἀμαρτάνειν.

25 Παραυχευέων: παρακρυσίων.

Παρέγγραπτον: νόθον.

(398) Παρεγγεγραμμένος: ὁ μὴ ἀστός.

ἢ ὅθ' — ἡμῶν

ἢ λόγων (ὡν compendio)

ἢ Παραχρᾶται: πολὺ σ.

ἢ Inc. σιάζει f. 95. c. 4.

ἢ ὁ οἶπ.

Παρεγγήησεν: καὶ παρεγγυηθέντος· παρεγγήησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος· ὁ αὐτός.

Παρεγγράπτους: ξένους· νόθους. 5

Παρεγγυαῖ: παραδίδωσι· παραγγέλλει· παραιεῖ· παρακατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος: παρασχόντος.

Παρεγγυῶν: παραινωῶν; διαβεβαιούμενος.

Πάριδος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτικῇ φησὶ· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρεδρους, ὃ, τε ἄρχων· καὶ ὁ καλλίμαρχος· ὄνο ἐκάτερος,¹ οὓς ἂν βούληται· καὶ αὐτοὶ δοκιμαζόμενοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρῆσαι· καὶ εὐθύνας² διδόνασιν ἐπ' αὐτῶν παρεδρῆσασιν· ἔπειτα δὲ ἡ λέξις συνήθησεν· οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθεῖς: παραλυθεῖς.

Παρεθέντος: ἐκλυθέντος.

Παρεῖαι ὄφεις: ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρειᾶς μέλους ἔχειν· ὁ δὲ Ἰππερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημόδοκον εἶπαι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους³ τοῖς ὄφει· τοῖς τε γὰρ ὄφει μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφειων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρειᾶς, αὐτοὺς τοὺς ἔχειν⁴ κατα-25 σάειν.

Παρεῖαι ὄφεις: ὄφεις παρειᾶς ἔχοντες μεγάλας ἰσροὶ· οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδικούντες.

Παρεῖται: παρηγεῖτο.

¹ ἐκατέρους

² εὐθύνας (εἰς compend.)

³ ὁμοίως

⁴ ὄφεις, sed statim ἔχεις in marg.

⁵ Παρεῖται: παρηγεῖτο statim mut. in Παρεῖται: παρηγεῖται.

Παρεύμαι: παρατιθῆμαι.

6* Παρειάθη: παρέλθη.

Παρεία: γνάθος· και μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα: ¹ παρατείνοντα· ὡς δὴκοντα, ἐκτετασμένα.

Παρεικότος: παραλελυμένου.

10 Παρειμένον: κεχαινωμένον.

Παρειμένος: παρεωραμένος.

Πάρεμι: παρελεύσομαι.

Παρίκη: παραπίσει.

Παρεικών: παραινέσας.

15 Πάρεις: ἄθασ· ἀφείς.

Παρίσακτον: ἀλλότριον.

Πάρεισι: παρελεύσεται.

Παρείσεται: παραιτήσεται.

Πάρεισι: παραρρηθήσεται. ²

20 Παρεισκρίνει: παρεισέρχεται· παρεισβάλλει. ³

Παρεῖτε: παραγίνεσθαι.

Παρ' ἑκάστα: ἐκάστοτε.

[Παρ' ἐκῆτερον μέρος ἔχον· κορφήραι: ταῦτο μὲν· καὶ κάρυρες καλεῦσι· τὸ δὲ κύκλω τὴν κορφήραν ἔχον,

25 ἔγκυλλον.]

(396) Παρεκβατικῶς: συντόμως.

Παρεκόπτου: ἠράνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων ὀρνέων.

Παρεκώτετε: ἀργίζετο.

6 Παρέλαβεν τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πεταῖάνην φοροῦσαν.

* Inc. f. 96i. c. 1. Παρειάθη: παρέλθη.

¹ Παρίκοντα, sed η statim supr.

² παρερρηθήσεται ³ παρείς: ter disjunctit.

Παρελαχάνιζες: παρέφρασεῖς τι καὶ μετεῖχες.

Παρελθεῖν: ἀντὶ τοῦ νικήσαι· Δημοσθένους ἐν τῇ τοῦ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. 10

Παρέλεξας: τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρῦσιν εἰ-
ώθασιν ἐκλέγειν· ἐνιοὶ δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θε-
ραπείαν γίνεσθαι.

Παρελθῶν: ἀντὶ τοῦ εἰσελθῶν.

Παρέλκον: περιττὸν ἢ παρατεῖνον. 15

Παρέλκεσις: ὑπέρθεσις.

Παρελογίσασθε: ἠπάτησατε.

Παρέλυσαν: ἀπήλλαξαν μετέστησαν· Θουκυδίδης τὸν
μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβalόντων: κυκλωσάντων. 20

Παρεμβολή: σκηνή· κάστρον· στρατόπεδον.

* Παρέμφασις: παραίνεσις· συμβουλή.

Παρενδατή: παρεντεθη.

Παρενθήκη: ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν.

Παρεξερεσίαν: τὸ ἐξω τῶν ἐρεσσόντων· ἐν δ' Ἰουλιανῶν
δίδης.

Παρεξηλυμένον καὶ κατατετριμμένον: τὸ ἀμυδρόν·
ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμμέ-
νων· Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ (896)
παρεξηλυμένους.

Παρενείρει: παρεμβάλλει· ἤγουν λέγει.

Παρεπλεξάμην: παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπλέ-
κειν. 6

Παρέπτῃ: παρήλθεν.

Πάρεργος: ὀλίγωρος· καὶ παρέργως, ὀλιγώρως.

Παρέρχεται: ὑπερβάλλει.

Πάρες: ὑποχώρησον.

Πάρεςις: νέκρωσις. 10

· Sic.

* Inc. f. 96. c. 2.

- Πάρεστιν: ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.
 Παρέσφηλαν: παρεσφάλη· ἀπερρύη.
 Παρετέον: σωπητέον· παραληπτέον.
 Παρευδοκιμησάσης: νικησάσης· ἦτοι εἰς δόξαν ὑπερ-
 15 βάσης.
 Παρευθύνει: παραφέρει· βιάζεται.
 Παρευνηθείς: παρακοιμηθείς.
 Παρηβηκῶς: γεγηρακῶς.
 Παρηβῆσαι: παρακμάσαι.
 20 Παρηγορίας: συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως.
 Παρήκαμεν: ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν.
 Παρήλασεν: ὑπερήλασεν² ἦτοι ἐνίκησεν.
 Παρῆν: παρήμην.³
 Παρῆσθα: παρῆν.³
 25 Παρήσθω: παράσχω.
 (897) Παρθένιος: ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννώ-
 μενος.⁴
 Παρθένος: οἱ γεννώμενοι παρθένω πρὸ τοῦ γήμασθαι.
 ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ
 5 Γοργίαι παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχαν τέταται· κα-
 λοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.
 Παρθέναι: ταῖς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ
 ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ· πρεσβυτάτη* μὲν
 10 Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ Πανδώρα· τρίτη Πρόκρις·
 τετάρτη Κρέουσα· πέμπτη Ὠραίδυια· ἕκτη Χθονία·
 τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἐ-
 αὐτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς⁵ ἐλλοῦσης
² ἢ ex om. statim facta pro ἐ.
³ παρ' ἡμῖν.
⁴ Ἄν παρῆν pro novó articulo habuerit scriba, non li-
 quet. Junge, Παρῆν: παρήμην· παρῆσθα· παρῆν.
⁵ γενναῖος * Inc. σβυτατη f. 96. c. 3.
⁵ στρατείας

ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν ταῖς Τακίνθαι κα-
λουμένοι πάγωι ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων· διὸ καὶ οὕτως¹⁵
καλοῦνται καρθένοι Τακινθίδες· καθάπερ μαρτυραῖ
Φανόδημος ἐν τῇ ἑ' Αἰθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς
αὐτῶν· καὶ Φρύνιχος Μονοτρόποι.

Παρθενοκίπας: ὁ τὰς καρθένους ἀπατῶν.

Παρίαμβοι: καὶ παριαμβίδες καὶ ἴαμβοι· κίθαρωδικοί²⁰
νόμοι, οἳ προσήλουν.

Παριμένους: παρερχομένους.

Παρίεται: παραλύεται.

Παρίεμαι: παραιτοῦμαι.

Παριλλάλουσαν: παραβλέπουσαν. 25

Παρικπεύσαντες: παραδραμόντες.

Παρ' Ἴππον καὶ κόρην: τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλού-
μενος· ἐπειδὴ τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν,¹ Ἴππο-(398)
μάνης τούνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν
θυγατέρα καθείρξεν ἐν χωρίῳ τινι μεθ' Ἴππου μαι-
νομένου, διότι λαθραῖω μίξει τὴν καρθελίαν αὐτῆς
ἐλυμήνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορᾶν² ἐποίησατο·⁵
ἀφ' οὗ ἀρίππος³ καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος
ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθι: παραγίνου·⁴ παρατύγχανε· Ἐρμιακὸς Δημό-
ταις.

Παρίσθμια: τὰ περὶ τὸν φάρυγα. 10

Πάρνης: τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν⁵ Πάρνηξ ὄργισθεῖ-
σαι φρουδαὶ κατὰ τὸν Λυκάβηττον· Ἀριστοφάνης Νε-
φέλαις καὶ ἑξῆς.

Παρνησός: ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

¹ κοδριδῶν

² βοᾶν

³ παρίππος (sic)

⁴ παράπνου

⁵ θηλυκῶς ἔστιν — φρουδε.

15* *Πάρτοκες*: ἀτέλλαβοι· οἱ δὲ τὰς Κυρίας ἀκρίδας οὕτως ἀπέδωσαν.

Πάρνοψ: εἶδος ἀκρίδος.

Πάρουθεν: ἔμπροσθεν.

20 *Παροιμία*: λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.

Παροινίας: ὑβρεις.

Πάροινος: μέθυσος.

Παροισθέντι: παρενεχθέντι.

Παροιστρῶσα: ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα.

25 *Παροιστρῶσι*: παρακαθίσωσι θυμῶϊ.

Παρό: διό.

(399) *Παροκλάζων*: γονατίζων.

Παροκωχή: παροχή παρὰ Θουκυδίδη· ὡς ἡ ἀνοκωχή καὶ διοκωχή.²

Παρολκή: ὑπέρθεσις.

5 *Παρομαρτεῖ*: παρακολουθεῖ.

Παρ' ὄντινα οὖν: παρὰ πάντα.

Παρόν: ἔξόν· δυνατόν· δέον.

Παρορμαῖ: διεγείρει· παροξύνει.

Πάρος: χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

10 *Παρ' οὐδέν*: εὐκολον· εἰς οὐδέν.

Παρουσία: ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου· ἡ οὐσία· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως· καὶ Κράτης· Ἔχοντες εὐπαθῆ² βίον, Παρουσίαν τε χρημάτων.

15 *Παροχεύει*: παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἐτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ.

Παροχετεύοντες: μεταφέροντες.

* Inc. f. 96. c. 4.

¹ ἀνακωχή καὶ διακωχή

² ἀπαθῆ, et primo περιουσίαν

Παροχλίζουσι: μετακινούσιν.

Παροχήσομαι: πάροχος ἔσομαι.

Πάροχος: ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῷ νυμφίῳ καὶ 20
τῇ νύμφῃ ἐπὶ τῆς ἀμάξης.

Παροψιδάς: (σκευὴ ὑπηρετικὰ τραπέζης).¹

Παροψίς: ἐμβάφιον· ὄξυβάφιον.

Παροψίς: οὐ τὸ ἀγγεῖον, ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μαπα
κοίαι.² 25

Παρουσία: λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψι-(400)
λείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος * Φάωνι· — ὡς καὶ
κῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου
καρ' αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς 5
καὶ ἐν τοῖς Νέαιροις Σοφοκλέους· — τὴν παρουσίαν
τῶν ἐγγὺς ὄντων· Θουκυδίδης ἐν τῇ α' Βυζάντιον
γὰρ ἐλὼν τῇ προτέρῃ παρουσίᾳ· τούτῳ³ γὰρ τὸ ἐν-
αντίον σημαίνει ἢ ἀπουσία.

Παρησία: ἐξουσία· ἄδεια.

Παρησίας: ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας· Ἰσο-10
κράτης Βουσίριδι.

Παρυφή: ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

Παρύφωσ * * * *⁴

Παρῶ: ἀφῶ· συγχωρῶ.

Παρῶαι: ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ⁵ χρώματος. 15

Παρωδούμενος: λεγόμενος.

Παρωθοῦντες: ἐκβάλλοντες.

Παρῶμαι: ἐν ὑπεροψίᾳ εἰμί· Μένανδρος Ἠνιόχαι.⁶

Παρώνυμον: ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. 20

¹ Pro explicatione, par fere spatium. Nota / in m.

² Sic. Nota / in m.

* Inc. φωνι· ὄς, (sic) f. 97. c. 1.

³ τεῦτο ⁴ Lacuna: nota / in m.

⁵ πυροῦ ⁶ ἠνιόχαι

Παρώπια καὶ ἀντήλια· τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἱκκῶν
 δερμάτια.

Παρώπτο: παρεωράτο.

Παρώσας: παρεκβαλῶν.

25 Παρώτρυναν: παρώξυναν.²

(401) Παρώχετο: παρήρχετο.

Πάσασθαι: γεύσασθαι.

Πάση τέχνη: ἐκ παντός τρόπου· Ἀριστοφάνης Λυσι-
 στρατή· Σὺ δ' ἦν σχολάσης πάση τέχνη πρὸς ἐσ-
 5 πέραν Ἑλθῶν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

Πασῖνος: ὄνομα κύριον.

Πασίων: ὄνομα τραπέζιτου.

Πασπάλη: τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα
 10 ἄλευρα· Ἰππώναξ· — πασπαληφάγον⁴ γρόμφιν.

Πασπακίσι: πασσάλωι.

Πανσυδή: μετὰ πάσης ὀρμῆς· πανστρατιαῖ·* ὁμοθυ-
 μαδόν.

Πασσυδί: παντελῶς· ὁ Θουκυδίδης ἢ μὴ⁵ οὕτως τε
 15 πασσυδί διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντες τινες γρά-
 φουσι πασσυδί· ἔστι καὶ ἐν Λυτομόλοις Φερεκράτους.⁶

Παστά: ἔθνος ἀλφίτοις μεμιγμένον.

Παστοφοραῖον: τὸ φέρον τὸν παστόν.

20 Πάσσους: ? παχυτέρους.

Πασχητιᾶ: πάσχειν θέλει.

Πάταγος: ψόφος.

Πατάνια: τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπταμένα⁸ λοπάδια·
 25 οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα.

¹ ἀντίλια

² οὐδ'

³ Inc. τιᾶ f. 97. c. 2.

⁴ φερεκράτου

⁵ ἀναπεπ.

⁶ παρώξυναν

⁷ πασπάλιν φαγῶν

⁸ θ. ἢ μὴ

⁹ Accent. om.

- Πατάσσει:** πλήττει. (402)
Πάταχνα: ποτήρια φιαλοειδή ἐκπέταλα.
Πατεκίων: ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρῦχου.
Πάτορες: κτήτορες.
Πατάγημα: ἀκτίλαλος καὶ πανοῦργος· Μένανδρος· Οἶον⁵
 πατάγημ' ἦκεις.
Πάτος: ὁδός.
Πατραλοίας: πατρᾷτύπτης.
Πάτρης: ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις.
Πατρίληκτος: ἡ οὐσία ἡ πατρικὴ· καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς¹⁰
 εἰλημμένη κλήρωσι.
Πατριώτης: ὁ βύρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ καὶ οὐ
 πολίτης.
Πατριῶται: οἱ δοῦλοι τῶν Ἑλλήνων· πολίται δὲ οἱ
 ἐλεύθεροι· αἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας. 15
Πατριαί: χῶραι· φυλαί· τοπαρχίαι.
Πατρονομούμενοι: οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδε-
 δομένους νόμους τηροῦντες.
Πατροῦχου καρθένου: τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου· ἣ
 προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.² 20
Πατρῶζοντα: τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.
Πατριῶν· πατρίων· καὶ πατρικῶν: πατριῶα λέγουσιν
 οἱ παλαιοὶ, ὅτ' ἂν αὐτοῖς ὁ λόγος ἦ περὶ χρημάτων
 ἢ τόπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα· πάτρια²⁵
 δὲ, τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα· καὶ * τὰ μυστήρια· καὶ
 τὰς ἐορτὰς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δὲ, ὅτ' ἂν περὶ (403)
 προσώπων ποιοῦνται τὸν λόγον, ὡς Δισχίνης ἐν τῷ
 κατὰ Κτησιφῶντος.
Πατταλεῦσαι: προσπῆξαι.³

¹ τῶν om.

² v. postea add.

* Inc. f. 97. c. 5.

³ προσπῆξαι Porsonus, forma τοῦ ἢ deceptus.

Παῦ: τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως.

5 Παῦλα: ἀνάπαυσις.

Παυσικάπη: μηχανήμα τροχῶϊ ἐμφορές· δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθλῆν· καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

10 Παφλάζοντα: ἠχοῦντα· ἀναζέοντα.

Παχεῖς: Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι εὐνήθως.

Πάχνη: δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύψους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Παχνουμένης: ἀνωμένης.

15 Παχναῖται: πῆσεται· πῆγνυται· λυπεῖται.

Παχύνοι: παχύνοες· ἀνόητοι.

Παχύτερον: ἀμβλύτερον· οὐκ ἀκριβές.

Πεδία¹ καὶ πρόβατα: τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγένετο κατὰ νεμόμενά.

20 Πεδίον: ἀπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὁμαλὴν· σημαίνει δὲ καὶ τόπον τιὰ Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον.

Πεδοικούσης: μετοικούσης.

25 Πέδαι: δεσμά.

Πεδιὰ: μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ (404) τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν καὶ προβάτων νομάς· ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυκίαι καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν.

Πέδιλα: ὑποδήματα.

Πεδῆται: πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι.

5 Πέδον: γῆ· ἔδαφος.

Πεδότριψ: ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτός, καὶ ὀπιπέδων.

Πέδουρος:² μετέωρος.

10 Πεζέταιροι: οἱ ἀπὸ ἰσραηλικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ φίλοι

¹ Παιδιά

² Accusat. om.

φεγονότες· Δημοσθένης δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φι-
λέππου * φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει· οἱ ἦσαν καὶ πιστοὶ
καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται² τῶν πεζῶν,
αἱ εἰσι τῶν ἱματίων ωἰαί· ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὐταὶ
περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασμέναι. 15

Πεζᾶς μόσχους· ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες
οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ· τὰς χωρὶς
ὀργάνων· Κάνθαρος² Συμμαχία· — αὐλητρίδα πεζὴν·
καὶ Εὐπολίς Κόλαξι.

Πεζίδα· τὴν ὄαν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηναῶς²⁰
καταλαμβανούσαις· καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς οὕτως
εἰρησθαι.

Πεζῆ· τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῆ φράσαι,
τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελωιδουῶς,³ ἀλλὰ πεζῆ μοι²⁵
φράσον, ὁ Κωμικός· τὰς ἑταίρας τὰς μὴ μουσικὰς,(405)
ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζᾶς καλοῦσιν.

Πεζα· τὸ ἄκρον· ἢ τὸ ἀποληγόν τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς
ὄαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τριβεσθαι,
δέσμα προβάτων προσέερακτον. 5

Πεζέταιροι· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμένης δὲ
ἐν ἁ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων⁴ φησὶν· ἔ-
πειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συναθίσας, ἑταί-
ρους προσηγόρευεν· τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πε-10
ζοὺς εἰς λόχοις καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διε-
λῶν, πεζεταίρους ὠνόμασεν· ὅπως ἐκάτεροι μετέχον-
τες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότετοι⁵ διατε-
λῶσιν ὄντες.

Πεζολόγος· συγγραφεὺς.

* Inc. f. 97. c. 4.

¹ λέγεται i. e. λέγονται

² κάνθαροι

³ μὲν ωιδουῶς

⁴ λέγει

⁵ - ρίας προθυμότετα

15 Πεζοφοροῦσιν: ἤτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων ἢ τοῖς ποδήρεσιν.

Πέζῳ γόωι: ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας· ὡς καὶ πεζαὶ ἑταῖραι, αἰ χωρὶς ὀργάνων μισθαροῦσαι.

Πειραῶν: τὸ πειράζειν ἐπὶ φθοραῖ* καὶ συνουσίαι. Μέ-
20 νανδρος.

Πειρατῶν: καταποντιστῶν· κατὰ θάλασσαν ληστῶν.

Πειρῶντα: πειράζοντα διὰ λόγων.

Πείρινθα: τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ
25 κομιζόμενον.

(406) Πείσματα: τὰ ἀγκύρεια²· σχοινία παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον: παθεῖν μέλλοντα.

Πείσων: εἰς τῶν παρὰ Ἀθηναίους τριάκοντα τυραννη-
5 σάντων.

Πείσονται: πάθωσιν.

Πεκτούμενος: τιλλόμενος,

Πέκτειν: ³ κείρειν πρόβατον.

10 Πελαγίζειν: Ὑπερίδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιοῦσθαι.

Πελαΐζειν: πλησιάζειν· ἐγγίζειν.

Πειραῶν: τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ κει-
ραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυδίδης·
πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰκκάρχου τοῦ Πεισι-

15 στρατοῦ καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι· σημαίνει ἢ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειραῖσθαι.

Πελανός: γίνεται πέμματα τίνα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀ-
φαιρεθέντος σίτου⁴ ἐκ τῆς ἄλω· Δίδυμος δὲ φησι κυ-
20 ρίως εἶναι πελανὸν τὸ ἐκ τῆς πετάλης πέμμα· ἐξ ἧς
ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ

¹ καὶ πεζέταιραι γ.

* Inc. ραῖ f. 98. c. 1.

² ἀγκύρια, sed ei statim supr.

³ Sic.

⁴ ἤτοι

ὅτι λευκόν ἔστιν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἔστι λευκόν· Εὐρυκίδης μέντοι ἐν τῷ Ὁρέστη ἰδίῳ φησὶν — ἐκ δ' ὁμοῦρον¹ ἀθλίον Στόματος ἀφρώδη κελανόν· ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. 25

Πελανοί: πέμματα² ἐκ πολλῆς, τουτέστιν ἀλεύρου, εἰς(407) θυσίαν ἐπιτήδεια· καρποὶ μέλιτι ἀδευμένοι· Διονύσιος Θραξ³ θεοῖς ἀπαρχαί τινες λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὸς ἀφρὸς, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὁπῶδες δάκρυον· οἶον, λι-5 βανωτὸς,* κόμμι· καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργικοί νόμοι: ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· αὐτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργικόν: τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων κατασκευασθὲν τῆς 10 ἀκροπόλεως ταῖχος· τούτους γὰρ κληθῆναι πελαργούς, οἷον Πελαργούς, ὡς κλανήτας τινας· ἢ ὅτι ἰδόντες³ αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους, πελαργοῖς⁴ εἴκασαν.

Πέλας: πλησίον· γείτων.

Πελάθρα: πλέθρα; ἔστι δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέθρον, 15 σταδίου ἕκτον.

Πελάται: οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἐκτῆμοροι· ἐπειδὴ ἕκτωι μέρει τὸν καρπὸν εἰργάζοντο τὴν γῆν.

Πελάται: οἱ μισθῶ δουλεύοντες· ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς· 20 οἷον ἐγγύστα διὰ πενίαν προσκίοντες Ἀριστοτέλης.

Πελάτης: ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσκελάζων.

Πέλει: γίνεται· ἔστιν.

25

Πέλεκυς: ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον.

¹ εὐ δ' ὁμοῦρον

² πέμμα

^{*} Inc. τὸς f. 98. c. 2.

³ δόντες

⁴ πελαργούς

- 10 *τεσλάος τῷ Ἀλκάθῳ² φησίν· — ἀξίως δ' ἐμὸς Γαμβρός κέκλησαι, παῖδα μοι ξυνοικήσας· Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἴφιγενείᾳ· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταίμνηστραν περὶ Ἀχιλλέως· Σὺ δ' ᾧ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν ἀντὶ γαμβρῶν.*
- 15 *Πενταετηρόν· ἐ ἐτῶν.*
Πένταχα· εἰς ἐ μέρη.
Πεντακοσιομέδιμνον· τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι.
- 20 *Πεντέπηχυ· καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ πεντέμνηνον, καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ε̄.*
Πεντέκτενοι·² περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ³ τὰς ὡας πέντε κτένας πορφύρους.
- 25 *Πεντεςύριγγον ξύλον· ἐ ὁπὰς καὶ τρήματα⁴ ἔχον· τραχήλω· χερσὶ· ποσίν· Ἀριστοφάνης.*
- (411) *Πέντα κριταί· οἱ τοῖς κωμωδοῖς ἀποδεικνύμενοι.*
Πεντέλεια· ὄρος Ἀρκαδίας· ἐξ οὗ ὁ Λαδῶν ποταμός.
Πεντελιθίζειν· διὰ τοῦ ε̄ λέγουσιν.
- 6 *Πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων.*
Πεντηκοστολόγοι· τελῶνας· Μένανδρος.
Πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων· ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἢ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσομένη ναῦς.*
- 10 *Πεντηκοστή· καὶ πεντηκοντεύεσθαι·⁵ καὶ πεντηκοστολόγοι· πεντηκοστή μὲν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοτεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν· πεντη-*

¹ πρωτελαος — ἀλκάτω — ἀξίως — ξυνοικήσας

² Accent. om.

³ περὶ — πεντεκτένας πορφύρους

⁴ τρήματα. E regione verborum ἔχον — ἀριστ. nota /

* Inc. f. 99. c. 1.

! Sic, sed mox per σ.

κοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες· ταῦτα δὲ ἐστὶν εὐρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφῆν Δημοσθένους· καὶ Ἐπερίδης ἐν 15 τῷ ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

Πεντετηρίς: πενταετηρίς.

Πεξάμενος: κενίσας· ξάνας.

Πέξαι: κῆραι.

Πεκαλμένος: βεβαμμένος· καὶ πεκαλκῆναι λέγεται, τὸ 20 ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα.

Πεπαλαγμένος: μεμολυσμένος· ἐνθεν καὶ παληλία, τὸ μολύνεσθαι τῆ κόνει.

Πεπάρηθος: νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

Πεπαίνει: πραῦνει.

25

Πεπαρμένος: πεπερονημένον· καθηλωμένον· τετροπημένον.

Πεπαρωνήκασιν: ἡμαρτήκασιν.

Πέπειρον: ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὄριμον. (412)

Πεπιναρωμένα: ²

Πεκελτωμένα: πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην.

Πεπιλημένη: συνεσφιγμένη.

5

Πεπλαδικός: ὑγρανθέν· σεσηπός.

Πεπλασμένον: κακοῦργον.

Πέπλεκται: ἤττηται· Μένανδρος.

Πέπλος: περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῆ Ἀθηναῖ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

Πέπλον: περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πεπνυμένος: συνετός.

Πεποιωμένον: ποιότητα ἔχον.

15

Πέπον: προσηέστατε· προσφιλέστατε.

² Spatium, et nota / in m.

* Πέπονες: ἔκλυτοι· ἀσθενεῖς.

Πεπρωμένη: ¹ εἰμαρμένη· τύχη· γένεσις.

Πεπρωμένον: εἰμαρμένον· ὄρισμένον· πεπερασμένον
20 ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέποσχα: Δωριέων τινές τούτωι κέχρηνται· ὧν καὶ Σιτη-
σίχωρός ² ἔστιν.

Πεπραδίδαι: πορδαί· ἢ γένος ἰχθύων ὁμοιον μεμβράδι.

Πέπταται: ἤπλωται.

25 Πεπυκασμένον: ἐσκεπασμένον· περιβεβλημένον· καὶ ἀ-
πύκαστον, ἀσκέπαστον.

(413) Πέπυστο: ἠκηκόει.

Περαῖ: πλέει.

Περαίνοντας: τελειοῦντας.

Περαιτέρω: πλέον πάνυ.

6 Περγάμιον: δήμιον.

Πέργαμον: τὴν πόλιν Ἰωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ
ὑψηλά.

Περγασῆθεν: δῆμος ἢ Περγάση τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς·
τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί· Περγασέα

10 τε καὶ Περγαδῆθεν.

Πέρδικος ἱερόν: παρὰ τῇ ἀκροπόλει· Εὐπαλάμωι γὰρ
ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς ³ υἱὸς Κα-

λὸς, ὡς φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριπεν
αὐτὸν ⁴ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἢ Πέρδιξ ἐαυτὴν

15 ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς
δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρ-
δικα εἶναι τούνομα.

Πέρι: περισσῶς.

Περίτρια: ἢ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

* Inc. f. 99. c. 2.

¹ Πεσπρωμένη forsan G. tum εἰμαρμένη et mox εἰμαρμένον

² στησίχωρός ³ περδιξης (sed primo πέρ) ⁴ ἐαυτὸν

Περιοιόμενοι: ὡςπερ οἱ νικηφόροι περιοιόμενοι ἀθ-20
 ληται· Πολιτείας ἐ-ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν
 ἐξαρχῆς ἀθλα προτιθέσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὃν
 τρόπον καὶ Ὀμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ
 δὲ ἤρξαντο * χωρὶς ἀθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικῆ-25
 σαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες
 στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς κα-
 θήμενοι καὶ περισιάζοντες ¹ πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· (414)
 οἱ δὲ πορρωτέρων ἀνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερ-
 χομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις
 ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ
 τούτου σύνθηδες ἐγένετο κύκλω περιπορευομένους τοὺς 5
 ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν
 Σιμωνίδης περὶ Δατύλου ² φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν
 νῦν τοσάδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ρόδων
 ἀνεθήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων· ἐνιοὶ δὲ τοῦτο
 τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκείνον γὰρ 10
 ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυ-
 ρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἀνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον
 καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιοιός: ἐπικαμπές.

15

Περιοικῶνισμα: * * * * *

Περιοιολῆς: ὅς πενήρης τῷ γόνωι ⁴ καὶ τοῦ δράματος
 τοῦ Πλατωνικοῦ.

Περιοιόγνυται: περικατακλᾶται· οἷον ἐπεριοιόσεται.

Περιοιολογός: λάλος.

20

Περιοιολογία: περικοπία.

Περιοιολογία: τὸ ἰσχύον.

* Inc. f. 99. c. 5.

² Sic.

³ ἀτύλου — τοσάδε — περικτιόνων

⁴ Semiversus vacuus. Nota γ in m.

⁵ ὁ σπενήρης. Tum τόνωι potius quam γόνωι

Περιαμησάμενος: θερίσας.

Περιαμφί: κύκλωι.

25 Περιάοιδος: ἐγκύκλιος ᾠδή. ¹

(415) Περιαυθαδίζεται: ἐν ὑπερηφανίαι ἀναστρέφεται· ἧ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιαυτά πῶς: οἶον ἐγγύς καὶ παρὰ μικρόν.

Περιαυτίζεται: περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἧ ἐν αὐτῇ
5 τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτολογεῖν: περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας.

* Περιβαλλομένους: προσλαμβανομένους.

Περίβαλε: οἶον περιέλαβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγου-
10 σι· σπανίως δέ.

Περιβάλλον: περιλαμβάνων.

Περίβαρα: ὑποδήματα.

Περιβαρίδες: ὑποδήματα γυναικῶν. ²

Περίβλεπτος: ἔξοχος· μέγιστος.

15 Περιγηθής: περιχαρής.

Περιγράψαι: οἶον ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περαιοῦνται τῶν ἀρχείων.

Περιγίνεται: περιττεύει· Ἀριστοφάνης.

Περιγυρίδα: περιφέρειαν.

20 Περιδαρδάπτεσθαι: περικατεσθίεσθαι. ³

Περιδεδόσθαι: ⁴ τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον.

Περιδεής: περίφοβος.

25 Περιδείπνον: ἧ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσιν ἐστίασις γενομένη.

Περιδέξιος: ὁ καὶ τῇ ἀριστεραῖ ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ ταῖς Θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν πε-

¹ ᾠ

* Inc. f. 99. c. 4.

⁴ Περιδεδέσθαι

² γυναιῖ fere, i. e. γυναικεία.

³ περι om.

ριδέξιον, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἐκατέρωθεν(416)
γὰρ ὃ βούλεται συνάγει.

Περιδέραια: ¹ περιπραγήλια κόσμημα.

Περιδήλιον: πειραγήν.

Περιδράττεσθαι: περιέχεσθαι.

5

Περιδινούνται: περιστρέφονται.

Περιδρομος: παντὶ περιέχεσθαι δυνάμενος.

Περιδύεται: κρύπτεται· εἰσδύεται.

Περιῶν: σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὕτως

Δίφιλος.

10

Περιῖπον: περὶ τινα ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θεραπευτικῶς.

Περιδώμεθα: συνδώμεθα.

Περιῖχεν: ὑπεριῖχεν.

Περιελάμενος: περιελθόμενος.

15

Περιεκόκασα: περιεγάλασα καὶ καχωρησάμη· ² Αρι-
στοφάνης.

* Περιεκτικόν: περιέχον.

Περιέπειν: φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν.

Περιεκτισμένον: λελεπισμένον· περιεξεσμένον· περιεκι-20
καθαρμένον.

Περιερέττων: κωπηλατῶν.

Περιεργάζεσθαι: ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν.

Περιέσσατο: περιεβάλετο.

Περιέσεσθαι: περιγενήσεσθαι.

25

Περίσει: καθαρὰ.

Περισκεμμένος: ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα: περιγενησόμεθα.

Περιέστηκεν: περιίσταται· περιέστραπται.

(417)

Περιέστηξαν: περιεκύκλωσαν.

Περιεστήξει: περιεσταθήσεται.

Περιέχεσθαι: ἀντέχεσθαι.

¹ ρ bis

² κατορ.

* Ino. f. 100. c. 1.

* Περιοιστικός: ὁ φορητός.

15 Περιόν: ὑπερβάλλον.

Περὶ ὄνου σκιαῖς: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενοῦς ἀξίοις.

Περίοπτον: περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν.

Περιοῦσθαι: ¹ καταδοκεῖν· ἀποθεωρεῖν· περισκεπέεσθαι

20 θᾶι· φροντίζειν· Θουκυδίδης: καὶ τοὺς Μεγαρέας περιουρωμένους ποτέρων ² ἔσται ἢ νίκη· καὶ πάλιν: περιουρωμένους τὸν πόλεμον· λέγει· καὶ, ὁ Βραχίδας τῆς Μένδης περιουρωμένος.

Περιοργως: ἄγαν παρωρημένος.

25 Περιουργής: ³ ὡς περιουαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης εἰρηκὴν ὀργιζόμενος.

Περιορίσαι: περιουῶσαι.

(420) Περιουρισθῆναι: γυνουρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὄρον γυνουῶσαι.

Περιορισμός: ἐξουρισμός.

Περιοχή: περιπέτεια· καὶ ὑπόθεσις· θλίψις· συνοχή.

Περιοψεται: παρίδηι· καταφρονήσει.

5 Περιουσιασμός: πλήθος· ὑπαρξίς φυσική.

Περιοπαθῶς: συμπαθῶς· λυπηρῶς.

Περιοπαίρει: περιουεντεῖ.

Περιοπέτεια: προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις.

Περιοπετῆ γενέσθαι: περιουετωκίναί [πλήρη].

10 Περιπέσον: πλήρη.

Περὶ κλήθουσας ἀγοράν: περὶ ὧραν τετάρτην· ἢ πέμπτην ἢ ⁴ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα κληθῆναι ἢ ἀγορά.

Περὶ πόδα: οἶον ἀρμόδιον σφόδρα· εἰς τὰ ὑποδήματα

15 τοῖς ποσὶ Πλάτων· Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ

* Inc. f. 100. c. 3.

¹ Πεουῦσθαι (sic)

² πότερον — περιουραμένους

³ Περιουργής

⁴ καὶ

πόδα· καὶ ἐν Σκευαῖς· Καὶ τοῖς * τρόποις ἀρμόττον
ὡσπερ² περὶ πόδα.

Περιποιήσαι· κτήσεται.

Περιποίησιν· κτήσιν.

Περίπολος· οἱ ἐφηβοὶ περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύλακες²⁰
ἔγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ· τίμα· θεράπειε.

Περίπολος· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείᾳ,
περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησὶ· τὸν δεύτερον
ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόν-²⁵
τες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι
τὴν χώραν καὶ διατρέβουσιν ἐν τοῖς φυλακηρίοις·
παρατηρητέον δέ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν
ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ(421)
δὲ Αἰσχίνης δύο.

Περιπολῶν· περιτρέχων.

Περίπτερα· ἀποσπινθηρισμοὶ καὶ περίπτερον³, παντα-
χόθεν ἐξέχον. 5

Περίπτώσεις· συμφοράς.

Περίπυστον· ἐξάκουστον· διαβόητον.

Περίρηδεῖς·² οἱ ἐπὶ ὀχημάτων· ἢ οἱ ἐπικείμενοι· ἢ οἱ
ἐρριμμένοι.

Περισσά· τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον,¹⁰
ἕν, τρία· καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ πρὸς ζυγά· οἷον, δύο,
τέσσαρες.

Περίσημα· διαβόητα.

Περισκελές· σκληρόν· δυσχερές.

Περισκελή·³ βρακία· φημινάλια. 15

Περισκεπές· κεκαλυμμένον.

* Inc. f. 100. c. 4.

² περ om.

² -ιδεῖς

³ Accent. om. tum φημ. (i statim)

Περίλαεπτον: (ἀφ' οὗ ἐστὶ περισκοπήσαι καὶ ἰδεῖν.)¹

Περισκυθίσαντες: σπαράξαντες.

Περισκυτίζοντος: ἐκδερματίζοντος.

20 Περισπᾶν: ἑξακατᾶν· καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τί.

Περισπῶμενος: ἐμπαιζόμενος· ἑξακατῶμενος.

* Περισσο: περιφέρειν· Εὐριπίδης:

Περισσαίνεταί: τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι.

25 Περισσοεπῆσαι: περισσολογῆσαι.

Περίσταδόν: περιεστῶτες.

(422) Περίστασιν: Δείναρχος Τυρρηνικῶι· μετὰ ταῦτα τοῦ
Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιή-
σουσιν· οὐ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιούντος, καὶ τὰ ἐξῆς μῆ-
ποτε τοιαῦτόν ἐστὶ τὸ λεγόμενον· ἐν κύκλῳ περιέστη
5 με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῶι, καὶ μαρτυρεῖν
ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχη τῶι, περίστα-
τόν με ἐποίησαν· ἐν² ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ
περίστασιν γράφεται.

Περίστατοι: Ἰσοκράτης ἐν τῶι περὶ τῆς ἀντιδόσεως·
10 θανματοποιαῖς ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν
ἀνοήτων περίσταταις γινομέναις·³ ἀντὶ τοῦ, περὶ ᾧς
κύκλῳ ἴστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστεῖλαι: περικαλύψαι.

Περιστένεται: περιτείνεται· στενοχωρεῖται.

15 Περίστενος: οὗτος φδράκων καλεῖται.

Περιστερόν: ἀρσενικῶς· Φερεκράτης.

Περιστέρνιον:⁴ τὸ περιστερνίδιον· ἐστὶ δὲ κοσμάριόν τι.

Περιστίξαι: περικυκλῶσαι· περιελθεῖν· περιελάσαι· ἀπὸ
20 τοῦ στίχους.

Περιστιάρχος: ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκ-

¹ Pro inclusis spatium, et nota / in m.

* Inc. f. 101. c. 1.

² ἐν om.

³ γε in γι statim mut.

⁴ -ριον

κλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἐστίας ἢ τοῦ περι-
στείχειν· Ἰστρος¹ δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησί,
προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερά καθαρ-25
ροντες περιστάρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιρο-
φοροῦντες· ἐκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιειλημμένου(423)
δημοσίαις· καὶ περιδρομον ἔχοντες.

Περιστοιχίζεται: περιαιραῖ² λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν κυνηγῶν· οἵτινες στοίχους περιβάλλουσιν τοῖς5
ὄρεσι· στοῖχοι δὲ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες.

Περιστοιχίζεται: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας
ἡμᾶς, φησί, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ με-
ταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν
θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἰστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στί-10
χους,³ καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα· ἵνα, ἐὰν αὐ-
τοὺς ἐκφύγη τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἐντα-
μέντοί τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ
περισχοινίζεται.

* **Περιστοιχίσαντος:** περιλαβόντος. 15

Περίστοιχον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον·
φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων⁴ κατέκλασεν· Αἰδύμος
δὲ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ὡς Φιλόχορος
στοιχάδας προσηγόρευσεν· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ πε-
ριστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλωι περὶ τὸ χωρὶον ἐν20
στοίχωι πεφύκωτων.

Περιστολή: περιβαλή· ἐπαγωγή.

Περίστειον: περίστυλον στοῖας ἔχον.

Περισφάτως ἔχων: περιωδύνως.

Περισχέσθαι: ἀγαπῆσαι.

25

Περισχιδές: οἰκετικόν⁵ ὑπόδημα.

¹ Lenem in asp. mut.

² στοῖχος

³ πστειχον

⁴ περιαιραῖ

* Inc. f. 101. c. 2.

⁵ οἰκτικόν

(424) *Περισχών*: κατασχών· περιβαλών.

Περιτελλομένων: περιερχομένων.

Περιτεύξεται: συντύχη· περιπεσεΐται.

Περιτροπή: ἐν περιόδω.

5 *Πεπιτρόχαλα κείρονται*: Ἡρόδοτος.

· *Περί τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς*: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς·

Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιάς παροιμίαν παρα-
πεποιηθῆσαι ὑπὸ τοῦ φήτορος λέγοντος, περὶ τῆς ἐν
Δελφοῖς σκιάς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν

10 μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιττότης: δύο σημαίνει ἢ λέξις· τὸ, τε ὑπερβάλλον,
οἶον, εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον,
ἀλλ' ἄχρηστον.

Περιτυλίξας: περιειλήσας.

15 *Περιφερές*: κύκλωι στρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενα.

Περιφορά: κίνησις.

Περιφοριῶσθαι:· *Λυσίας*· τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον
γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι· ἐπὶ τοῦ ἀνακε-

20 κλιμένου *Εὐφορίων* κέχρηται τῷ ὀνόματι· εἰσὶ δὲ τι-
νες ὀφθαλμοί, κεχλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ
οἶονεὶ μύοντες· εἰὰν δὲ γράφηται *πεφαρινῶσθαι*, εἴη
ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς *φορίνης*· τάσσει γὰρ ἐπὶ
ἀνθρώπων τὴν *φορίνην*.

25 *Περιφρονεῖν*: ὑπερφρονεῖν.

Περίφρων: περισσόφρων.

Περιφύς: περιπλακεῖς.

Περιχάρειαν:¹ περιττὴν χαρὰν.

(425) *Περιχλαινίζεται*: περιβάλλεται.

Περίχολος: ὑπέρχολος.

Περίψημα: κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἔχνη· ἢ ἀπολύτρωσις·

¹ Περικαρίαν: τὴν π^ε χαρὰν.

οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῆς⁵
 θαλάσσης νεανίαι ἐπὶ ἀπαλλαγῆ τῶν* συνεχόντων
 κακῶν· περίφημα ἡμῶν γενῶν· ἦτοι σωτηρία καὶ ἀπο-
 λύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῆ θαλάσσει, ὡσαυτὲ
 τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

Περιωπῆν: διὰ τοῦ ἦ, οὐ περιωπᾶν. 10

Περιοδυνίαν: ἀλγηθονίαν καὶ περιετήν ὑδύνην.

Περιοπή: ἀκρόασις· ὑψηλὸς τόπος.

Περιοπή: καὶ πίσυνη· καὶ πίστις· πάντα ταῦτα γλωτ-
 τῶδη παρὰ Θουκυδίδῃ· καλεῖ δὲ περιοπήν τὴν φρον-
 τίδα καὶ τὴν περιέχειν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὀμηρος. 15

Περίωσας: ὠθήσας.

Περκάζει: πεπαίνει· μελανίζει.

Περκνός: μέλας.

Πέρπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἶον, λαλὸς· 20
 προκετής· μηδὲν λογισμῶι ποιῶν.

Περσέα: καὶ Θησέα καὶ Λίγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν
 ὁμοίων πάντων, ἐπικέρονσι τὸ ἄ τὸ τελευταῖον, καὶ
 ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως.

Περσικά: καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδη. 25

Πέσημα: πτώμα.

Πεσκίων: δερμάτων.

Πεσσεύων: μετατιθῆσι τὴν γνώμην ἐπὶ τὰ κρεῖσσον· ἀπό(426)
 τῶν πεσῶν.

Πεσσοί: αἱ παιδία ἀπὸ τῶν πεσῶν, οἵπερ εἰσὶν ἀστρά-
 γαλοι.

Πεστικόν: τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ Εἰλωτι-
 κόν παρὰ Σπαρτιάταις.

Πετᾶλοις: φύλλοις.

Πέταυρα: τίγνα.¹

Πέταχρον: ποτήριον ἐκπέταλον.

* Inc. f. 101. c. 5.

¹ τίγνα

10 Πεταχνοῦνται: ἐξυπτιοῦνται· τρυφῶσιν.

Πέτευρον: παγίς· βιάθος.

Πέτευρον: πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλευτον καὶ μετέωρον
ξύλον· Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε̄.²

Πετρήεσσα: πετρώδης· βαθεΐα.

15 Πετρόβλητον: τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον· καὶ πε-
τροβλήτους νεφρούς, τρυγὲς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ
πάσχοντας.

Πεττεύει: μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, οὐτέστι τῶν
κύβων.

20 Πεττεία: ἡ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμε-
τρίαν λέγουσι.

Πεττεύουσι: ταβλίζουσι.

Πέττουσιν: ἄρτοποιοῦσιν· καὶ πέττουσα, ἄρτοποιεῖσα.

25 Πεττοί: βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσι.

Πευθῆνες: ἐπήκοοι.

Πεύσομαι: ἐρωτήσω.

(427) Πεφασμένον: εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον.

* Πεφασμένος: ἀντὶ τοῦ, γεγενημένος· Δικτυῆρος· Δυ-
σίας δὲ ἀντὶ τοῦ φανερός λέγει.

Πεφανάκιεν·² ἠπάτησεν.

5 Πέφηνας: τὸ εἶρηκας· Μένανδρος.

Πέφηνεν: ἐφανερῶδη.

Πεφρυγμένα: τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα, αἰ-
τοῦ καὶ κριθῆς.

Πεφρασμένος: παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι· προσ-

10 εκτικὴν ἔχων διάνοιαν· Δισχύλας.

Πεφοριῶσθαι: πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ·
κατ' ἐνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ἦ· φορίνιον γὰρ λέγεται
τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

² ^, quasi numeralis. Ita in Πεντέπηχῳ et Σινάμωρος.

* Inc. f. 101. c. 4.

² -ηκεν, sed statim ι.

- Πέφρικα: ἀπὸ τοῦ φρίκη.
- Πέφυκεν: φύσει ὑπάρχει. 15
- Πεφυκώς: φύσει ὑπάρχων.
- Πεφυσισγωμένοι: οἷον ἐσκαροδισμένοι· φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκοράδων ἐντεριῶναι.
- Πεφώραται: πεφανέρωται· εὔρηται.
- Πεφωρημένα: ἐνηνεγμένα. 20
- Πέψει: πραῦνη.
- Πηϊ: ποῦ· εἰς τίνα τόπον· Πηϊ δὴ τόκδε μολοβρον ἄγεις· ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν.
- Πηγαί: τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίωι.
- Πηδάλια: οἶακες· αὐχίνες. 25
- Πηκτεῖς: πανδούριον· ἤτρι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον.
- Πηκτὸς θάνατος: ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τοῖ(428) ξίφει.
- Πηλέως μάχαιρα: περιομία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μαχαίρῃ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας· Ἡφαίστου τευ-5 κτος ἦν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φαθὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. 10
- Πήλασθαι: κληρώσασθαι.
- Πηλαμύς: διὰ τοῦ ὕ.
- Πήληξ: δῆμος Λεοντίδος.
- Πήληκα: περικεφαλαίαν.
- Πηλὸς οὔτος: ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος· εἰς ὑπερβολὴν. 15
- Πήλυξ: ῥαγὰς.
- Πῆμα: κακόν· βλάβη· δυστυχία.
- Πημαίνει: ² κακοῖ· βλάπτει.

¹ -νει, sed statim η.

² Πημαῖνοι

Πηϊ μέν: ὄπου μέν.

20 Πημηίνειαν: βλάψειαν· διαφθείρειαν.

* Πηνήκη: περικεφαλαία τριχωτή· καὶ περιθέτη² κόμη· ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μέν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν.

25 Πηνίκα: πότε.

Πηνίον: ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη.

Πηνίον! ζῶλον ὁμοῖον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Κείσεσθον ὡσπερ πηνίω κινουμένω· ἀντὶ τοῦ ξηροῦ²
(429) σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἔστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον· ἐμπῖς· κώνωψ.

5 Πηνώμενον: πηνιζόμενον· τριβόμενον.

Πῆρος: ὁ παντάπασι μὴ ὄρων.

Πήχεων: οὕτως· οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους.

Πηγύνη: ³ κνίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίδακες: σταγόνες· πηγαί.

10 Πίδαξ: πηγὴ ἢ σταγῶν.

Πιεζόμενος: βαρδύμενος· δαμαζόμενος.

Πιερίδες: αἱ Μούσαι αἱ ἐν Μακεδονίαι.

Πιρία: ὄρος.

Πιδάκνη: μικρὸς κίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκνην λέ-

16 γουσιεν.

Πιδανός: τοὺς εὐκλειθεῖς· Ξενοφῶν Κύρου παιδεῖαι·
πιδανοὶ δὲ οὕτως εἰσὶ τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ
πραττόμενον, πρότερον κείθεσθαι· ὡσπερ φοβερούς
τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης.

* Inc. f. 102. c. 1.

² -θετή et -θετῆς

² πεισαισθον — πηνίω κινουμένω ἂν ξηροῖς

³ Πηγύνη (ἢ statim)

Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς: ὁ πιστικώτατος καὶ πειθωνό-
τους πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδη.

Πῖλον χαλκοῦν: εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὅξυ ἠγμένης.

Πιλήσειν: πυκνώσειν.

Πίλοις: πιλωτοῖς.

Πιμελή: πάχος· λιπαρότης. 25

Πίμπραται: καίεται· ἐμπυροῦνται.

Πινάκια: τὰ καθιέμενα ἀντὶ τῶν ¹ κλήρων ὑπὸ τῶν
κληρουμένων· ² εἰκεν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑπο- (430)
σημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐν δὲ
τοῖς Φιλιππικοῖς διὰ τὴν λέγειν ὁ ῥήτωρ· μικρὸν, ὡς ἴν-
δρες Ἀθηναῖοι, ³ μικρὸν πινάκιον, τυχὸν πινάκιον
λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰς-5
αγγελουμένων. 01

Πινάκιον: σύμβολον δικαστικόν, χαλκοῦν ἢ κύξινον·
ἐν ᾧ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου καὶ ὁ δῆ-
μος καὶ τὰ γράμματα, ἀπὸ λ' ἕως κ'. ἦσαν γὰρ δέκα
φυλαί. 10

Πινακοπώλην: ὀρνιθοπωλήν· πῖλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ
πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες.

Πίνα: εἶδος ὀστρέου.

Πίναξ: σανίς ἐξωγραφημένη.

Πιναρά: εὐτελή· ῥυπαρά· ταπεινά. 15

Πινώδης: ῥυπαρά.

Πινοτήρης: ⁴ καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς
πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθεύρονται· λέγεται δὲ
καὶ πινοφύλαξ.

Πίονα: εὐδαίμονα· λιπαρά· καὶ εὐτραφῆ. 20

¹ ἂν tantum

² κληρονόμων

³ ὦ pro ὦ ἄ. A.

* Inc. f. 102. c. 2.

⁴ Πινωτήρης (v et o statim.)

Πιπλίζειν και τιπλίζειν: μίμησις ὀρνέων φωνῶν.

Πίσαι: ποτίσαι.

Πίσον: ¹ τὸ ὄσπριον. ² Ἀλεξίς.

Πισσοκωνήται πυρὶ: ² τῶι εὐκαύτῳ· ἐπεὶ τὰ καιόμενα
25 πίσση χρίεται. Δισχύλος Κρήσσαις.

(431) Πιστήριον: ποτιστήριον.

Πισύγγιον: σκυτίον.

Πισυγός: πεπιατευκώς· τεθαρρηκώς.

5 Πιτάνη; φυλὴ καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς· λόγος δὲ οὐκ
ἐγένετο Πιτανάτης· ὡς Θουκυδίδης.

Πιτάνη εἰμί; αὕτη παρὰ Ἀλκαίῳ κείται· λέγεται δὲ
κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐ-
πραξίαις· παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τριαῦτα ἀμβέ-
10 βηκε πράγματα· ὧν καὶ Ἑλλάνικος μὲνηται· φησὶ
γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδρακροδισθῆναι καὶ πα-
λιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πικυάνη: ἀσπὸς μικρός.

Πιτθεύς: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιτθίς.

Πίτυλος; κτυπητής· φαττασιοσκόπος.

15 Πλάγγων: κοροκόσμιον κήρυκα· ὄπασ δάγγον αἰ. ³ Ἴωνες.

Πλαγίως; δολίως.

Πλαδαρόν: χαῦνον· ὑγρόν· πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις.

20 Πλάδανον: ὡς διαπλάττασι τοὺς ἄρτους.

Πλάδος; δούλου ὄνομα.

Πλαδῶσιν: ὑγραῖς· χαῦνοις· καθενέσιν.

Πλαίσιον: τετράγωνος τάξις στρατεύματος· καὶ τὸ ἐκ
25 ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὃ τινες κλινθίον καλοῦσιν.

Πλαισός; οὐκ ἂν ³ τῶι β̄ βλαισός· ἢ γονύκρουσας· αἰ
⁴ Ἴωνες ἐγγονύκρουστος. ⁴

¹ Πίσον

² Πισσοκῶνη: τῶι π.

³ οὐκ ἂν (an comprehend.) ergo pro οὐκ ἐν

⁴ - ουτος

Πλάξ: και ἡ γαστήρ και τὸ ἐν τῷ πλακοῦτκι ῥήμμα. (492)

* Πλάκα: τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα.

Πλάνον: τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἀρρενικῶς.

Πλανύττειν: πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν. 5

Πλάστιγξ: τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον.

Πλαταγώνιον: τὸ μηδὲν χωρίως ἀδὲ τὸ τῆς ἀγκυρας φύλλον· και τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν, τρυπέσιν ἠχεῖν· καταχρηστικῶς δὲ ὡς τιμὴ οὖν πλάτος ἔχοντι, ὅθεν και ἡ πλάτη ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργὴν· τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ ἀντιχειρος και τοῦ λεκανοῦ και ἀντικίπτοντας· και εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο.

Πλατά: προσπελαστά.

Πλαταμών: πολὺς ποταμός· και τὸ παραθαλάσσιον πλα- 15
τὸ χωρίον.

Πλατιάζειν: ἀλαζονεύεσθαι.

Πλατιάσαι: τὸ πλατεῖναι τῇ χειρὶ καῖσαι· Φερεκράτης.

Πλατίστακος: τὸ γυναικεῖον, αἰδοῖον. 20

Πλατυγίβει: ταῖς πτεροῖς κρούει.

Πλέα: πλήρη.

Πλέας: πλεῖους.

Πλέθρα: μέτρα γῆς ἢ γούνη· ἄρουραι· ἢ τοὺς διύγρους τόπους και βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις 25
ξ' δίμοιρον.

Πλέθρισμα: δράμημα. (438)

Πλέθρον: τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος· ἅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή· ἕλον γὰρ τὸ στάδιον ἐστὶ τετρακισίον.

Πλείω και πλέω: ἄμφω Ἑλληνικά. 5

Πλέκας: πλέγμα.

Πλειόνως: και τὸ πολὺ λέγουσι και πλέον.

* Inc. f. 102. c. 3.

ἢ ἡγουν

Πλειστηριάσαντες: ἀντί τοῦ ὑπερβάλλοντες¹ ἐν τῇ τι-
 10 μῇ τῶν πιπρασκομένων· οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ
 κωμικός.

Πλειστηριάσας: πλειονὸς πωλήσας οὗ ἀνήσατο.

Πλειστοβολεῖν: διαπαίζειν.

Ἰλειστόβολεῖν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί.

Πλειστός:² ποτάμιος Δελφῶν.

15* Πλειστότον ὄσον: (πολύ.)³

Πλεκτάναι: οἱ κόδες τοῦ πολυπόδος.

Πλευμονίαν: νόσον τὴν ἐρωτικὴν.

Ἡλεύμων: διὰ τοῦ Ἴ· καὶ Ὅμηρος—πάγη δ' ἐν πλεύ-
 μονι χαλκός.

20 Πλήγμα: βῆμα.

Πλήκτρα: τὰ τῶν ὄρνιθων κέντρα.

Πλήμα: πλήρωμα.

Πλημμέλεια: πολλὴ ἀμέλεια.

Πλημμελεῖν: τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν καὶ ραθυμεῖν·

25 καὶ πλημμελές, τὸ ἐκμελές καὶ ἀπαίδευτον· Λύσις·
 (434) τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές· Νόμων
 δ'· σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς ἂν δό-
 ξει λέγειν.

Ἠλῆμναι: χοινικίδες.

Πλημμύρα: οὐ πλήμνη⁴ λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα.

5 Πληρωτής: Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοχέιτονος· πληρω-
 τὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι
 λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις· εἰς δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν
 καλούμενοι ἔρανάρχαι.

Πλησιφαής: ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

¹ ὑπερβάλλοντες i. e. -βαλόντες

² Πλειστός

* Inc. f. 102. c. 4.

³ Pro πολὺ spatium, et nota / in m.

⁴ πλήμνη i. e. πλήμη.

Πλινθεύεται: εξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ 10
 κηλοῦ.

Πλινθειῖον: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι· πλάττονται: οὕτως
 Λυσίας.

Πλωΐζει: πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

Πλωιάρια: ὑποδήματά τεγα. 15

Πλοῖμα: πλευστικά· ἢ τὰ πλωῖ πεμπόμενα.

Πλοῖμοι: πλόκαμοι.

Πλωιάριον: λεκτέον ὡς παιδάριον· Ἀριστοφάνης.

Πλοῖ: τὸ πληθυντικὸν αἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς· ἐς τὴν
 τῶν πλῶν χρεῖαν, φησὶ Πλάτων. 20

Πλοκαμίδα: Ἰ Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.

Πλοκαμίς: ὁ οὐλος βόστρυχος· κατὰ συστολήν δέ ἐκφέ-
 ρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.

Πλόκιον: ἀλυσίου χρυσείου πλοκή.

* Πληθόχωρον: τὸ πολλά χωροῦν. 25

Πληθόχορος: ὁ πολλά χορεύων· ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλη-
 θος χορείας συνιστῶν.

Πληθοχορεία: ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία. (435)

Πλόκιον Γοργάδος: τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργό-
 νης Ἀστεροπητῆ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς
 Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα, ἵνα τούτους
 ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνη.

Πλύνεται: λουδορεῖται· αἰσχρῶς ὑβρίζεται.

Πλόχανον: πλέγμα ὡς ὁ σίτος καθαίρεται.

Πλυνόι: πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν.

Πλυντήρια: ἑορτὴ Ἀθηναίων.

Πλύσμα: οὐ πλύμα. 10

Πλωῖτες: εἶδος ἰχθύων.

Πλωθεύς: Πλωθεῖα δῆμος τῆς Λιγηίδος, καὶ ὁ δημό-
 της Πλωθεύς.

Ἰ Πλόκαμίδα sic

* Inc. f. 105. c. 1.

Πλωτόν: πλεόμενον.

15 Πνεύσας: σφοδρῶς ὀργισθεῖς.

Πνιγεύς: ὁ φουῖνος.

Πνίγος: ¹ καῦμα.

Πνύξ: Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνά εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰ-
20 κήματα.

Πόα: ἐκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἢ δὲ σμήχουσα, ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία.

Ποάστριαι: αἰ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν
25 καλάμην.

Ποδανιπτήρα: καὶ λεκάνην λέγουσιν.

Ποδαπόν: διὰ τοῦ δ, οὐχὶ διὰ τοῦ τ· ἔστι γὰρ οἶον ποίου δαπέδου.

(436) Πόδεια: ἐνειλήματα ποδῶν.

Ποδεών: κυρίως τοῦ ἀσκού τὰ προύχοντα· ἦτοι τῶν ποδῶν τὰ δέγματα.

Ποδηγέστερον: ὀδηγητικώτερον.

5 Ποδήρης: ἕως τῶν ποδῶν χιτῶν· οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον.

* Ποδοκάκη: ξύλον ὡς ἐν εἰρηκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλον-
10 τες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος λέγεται.

Ποδοκάκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμοπηρῶι οὕτως ἐκαλεῖτο· ἦτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου π, ποδῶν τις κάκωσις οὕσα· ἢ κατὰ συγκοπήν, ὡς Δίδυμος, οἶον ποδοκατόχη.

15 Ποδοστράβη: ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τῶν ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίοντα ἠλλάκετο· οὕτως Ἐπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

¹ Πνίγος

* Inc. f. 103. c. 2.

Ποδεστράβη: εἶδος πάγης: ὡς οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς θή-
ρας ἐχρῶντο. 20

Πανδάνυχον: ἐσθῆς τῆς Πανδρῦσσυ κυκλοτερής.

Πόει: χωρὶς τοῦ ἰ λέγουσα.

Πόθεν: ἐκ τόπου.

Πόθι: ποῦ.

Ποῖ θεῖς: ποῦ τρέχεις. 25

Ποιήσαν: ¹ σιτοφόρον.

Ποίαν: πᾶσαν ² βοτάνην.

Ποιητέον: ἀντὶ τοῦ ἄ δεῖ ποιεῖν. (437)

Ποιήσεας: καὶ γράψεας· καὶ ποιήσειαν καὶ γράψειαν
Ἄττικοι μᾶλλον· οἱ Ἴωνες δὲ καὶ οὕτω, καὶ ποιήσαις
καὶ γράψαις.

Ποίδιοι: τέσσαρες ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Λάκωσιν· δύο
καθ' ἑκάστον βασιλέα σύσσιτοι. ³

Ποῖ: εἰς τινὰ τόπον· τὸ δὲ ποῦ, ἐν τινὶ τόπῳ καὶ εἰς
τινα τόπον.

Ποῖ· ἦχος. ⁴

Ποῖ: ἐγγύς· εἰς τινὰ τόπον· Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς. 10

Ποικιλομήτης: ποικιλόβουλος.

Ποικιλτικὴν: πολυμεταρικήν.

Ποικιλόστερον: ποικιλόβουλος.

Ποικιλτής: ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα. 15

Ποικίλον: τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον.

Ποιμένας: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν.

Ποιμάνωρ: ποιμανδρῶν. ⁵

* Ποιήν: τιμωρίαν· ἀντέκτισιν· πρόστιμον.

Ποιαν καὶ ἄποιαν: τὸ λύτρον· Σόλων. 20

¹ σ semel ..

² πᾶν

³ συσσι sic

⁴ Puncta ut hic; lacunam scil. indicante librario.

⁵ Accent. dm.

* Inc. f. 103. c. 3.

Πλοκάδες: τρίχες.

Πολέμαρχος: ἀρχὴ τις ἔστι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω κα-
λουμένη· ἔστι δὲ οὗτος εἰς τῶν θ' ἀρχόντων· διοικεῖ
δὲ οὗτος ἄλλὰ τε καὶ εἰσάγει δίκας, τὰς τε τοῦ ἀπο-
(438) στασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλή-
ρων τοῖς μετοίκους, καὶ τᾶλλα² ὅσα τοῖς πολίταις ὁ
ἄρχων ἔστι, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος ἔστι
5 δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχος: Ἀθηνησιν ἄρχων εἰς τῶν θ'· οὗτος τὸ
μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἡγεῖτο· ἀφ' οὗ καὶ τὴν
κλήσιν ἔχει· ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαι-
ρεθεῖς, προειστήκει μὲν τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοί-
10 κων· οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλήσιν.

Πολεμησεῖεν: πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν τῇ ἀ-
ώσ καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Τῶ ῥ' οἷγ' ὀψιόντες αὐτῆς καὶ
πολέμοιο·² οὕτως καὶ γαμησεῖεν Ἀττικοὶ φασὶ καὶ
15 ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσιν.

Πολεμιστῆς ἵππος: οὐκ ὡς ἂν τις οἰηθῆι, ὁ εἰς τοὺς
πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέ-
ρων, ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον
ἀγώνισμα.

20 Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν·
ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιφώρηματα ἔχουσιν
ἐν αὐτοῖς ἢ χρῆ ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ,
χρῆ γαμησαι· ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι·
25 καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρῆ παραδοῦναι.

Πολεορκία:³ φυλακὴ.

(439)* Πόλεις παλζειν: τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς ζ'⁴
ψηφοῖς.

² τᾶλλα

² πολέμοιο (primo -εμοιο)

³ Sic; s ex ejusdem em. pro i.

⁴ Inc. f. 103. c. 4.

Πολιούχοις: τοῖς τῶν πόλεων ἀρχουσιν.

Πολιοχος: καὶ Πολυάκης· ὀνόματά· κύρια.

Πολιτεία: ἰδίως εἰσὶθάδι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτο-⁵
ρες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παν-
ηγυρικῷ· καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

Πολιτεύμασιν: ταῖς πολιτείας· ἢ ταῖς ἄλλαις αἰρέσεσιν.¹⁰

Πολιτοκοπεῖν: Δίφίλος.

Πολιτικός: ἀστεῖος μετὰ τινος τέχνης.

Πολλὰ χαίρειν φράσας: ὑποτάξαμενος· ἀπογνούς.

Πολλοστημόριον: τὸ ἐλάχιστον μέρος.

Πολλοστόν: ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου· Δημοσθένης καὶ
ἄλλοι.¹⁵

Πόλλ' οἶδ'· ἁλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα: * * * *⁴

Πολλοῦ γε καὶ· δεῖ: οὐδὲ ὄλωσ.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν·⁵ σιωπῶ· πόρρω λίαν εἰμι
τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν.²⁰

Πόλου: οὐρανοῦ· ἢ κόσμου.

Πολύαινος: πολλοῦ ἐκαίνου ἀξιος.

Πολυάνδρειον: μνήμα· τάφος.

Πολυβότερα: πολλοὺς τρέφουσα.

Πολυγηθής: πολυχαρής.⁷

(440)

Πολύγλωτος·⁸ οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην· Θά-
σιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος·
τυχῶν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποι-⁵
κίλην στοᾶν ἀνέγραψε προῖκα, ἢ, ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν
τῷ Θησαυρικῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυγνώτου λαγώς: ἐξωγραφημένος ἐν τῷ Ἀνακείῳ
ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου.

¹ π ex em. pro λ ut puto

² Sic.

³ Πολύ δ'

⁴ Versus spatium, et nota / in m.

⁵ Prope evanuit καὶ

⁶ λέγει

⁷ πολύχαρις

⁸ -σιος.

- 10 Πολυδαίδαλου: πολλά ποικίλματα έχοντας.¹
 Πολυειδής: πολύμορφος.
 * Πολύευκτον: τίμιον· πολυκύδητον.
 Πολυζύγωι: πολυκαθέδρωι.
- 15 Πολύδατον: καὶ παλύσεπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον.
 Πολυθρύλλητον: πεφημισμένον· διαβεβοημένον· ὀνομαστότατον.²
 Πολυκῆδέος: πολυφροντίστου.
 Πολύκλητοι: ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.
- 20 Πολύκμητος: πολυκάματος.
 Πολύκρημον: δύσβατον· ὄρειόν.
 Πολυμάργοις: ἤχητικοῖς.
- (441) Πολύμητις: πολύβουλος.
 Πολυμνήστει³ αἰεΐειν: γένος τί μελοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος.
 Πολυκάμων: ⁴ πολλὰ κεκτημένος.
- 5 Πολυκαίπαλος: κεποικιλμένος· οὐχ ὁμαλός· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐκ εὐθείας ὁδῶν.
 Πολλύνεται: πολὺς γίνεται· αὐξάνει· πληθύνει.
 Πολυκίδακα: πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν.
 Πολύποδος δίκη: αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.
- 10 Πολυσταίνοις: πολυπορεύταις.
 Πολυπτύχου: πολλὰς ἀποκλίσεις⁵ ἔχοντος· οἶον πτύχας.
 Πολύρρηγες: πολλὰ θρέμματα ἔχοντες.
 Πολύς: σφοδρός.

¹ In summae paginae margine manus valde recens, Πολυδάμας· σκουτουσσαῖος (sic) ut apud Suid. ed. Med. nisi quod ms. καὶ εἰς ἀγέλην β. — ταῦρον τῶν ὀ. π. τῆς χ. δραξάμενος, ἐπεὶ οὐκ ἀγίαι ὁ τ. πηδῶν — τρεῖς δὲ τῶν ἀθηναίων — ἰδηλοῦτο ἐν Ὀλυμπία.

* Inc. f. 104. c. 1.

¹ -ειον

² ἀποκλίσεις

³ -ώτατον

⁴ μ bis.

Πολύστρατος: σθεος· αἰτίαν ἔχων τὰς Ἑρμᾶς περικόποιαι, 15
 ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὐ Λυσίας μέμνηται· Ἐτέρος
 δὲ ἔπειν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας· ἄλ-
 λος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλικπι-
 κοῖσιν· λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν Κορίνθωι ξενικὸν τρέφειν 20
 μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀν-
 εἰ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δι-
 δυμος εὐρηκέναι τὸν Πολύστρατον, ἡγησάμενον τοῦ
 ἐν Κορίνθωι ξενικοῦ· τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθη-
 ναῖον εἶναι.

Πολυσχιώης: πολυμερής. 25

Πολυταλές: τὸ δαπανηρὸν· Θουκυδίδης.

* **Πολυταλεῖν:** τὸ κυλυδαπάνως ζῆν.

Πολυτιμητιζόμενος: θεραπευόμενος. (442)

Πολύτλας: πολλὰ ὑπομένων.

Πολύτορον: δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου.

Πολυφασίας: πολυλογίας.

Πολυφλοίσβου: πολυταράχου. 5

Πολυφραδέστερον: συντόν ἐν λόγῳ.

Πολύχουν: καλυφόρητον ἢ πολυειδῆ.

Πολυωρήσεις: πολλὴν φροντίδα ποιήσεις· φυλάξεις.

Πόλφοι: τὰ ἐκ τῶν χιδρῶν καὶ ἐκ τῆς ἐρικτιῆς ἐφό-
 μενα. 10

Πομπεία: λοιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνό-
 ματι.

Πομπείας καὶ πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδο-
 ρεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἢ μετα-
 φορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς κομπαῖς, ἐπὶ 15
 τῶν ἀμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις Μένανδρος Περ-
 ρινθίαι· Ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαι τινές, Σφό-
 δρα λοιδοροί.

* Inc. f. 104. c. 2.

ἢ - εἶαι

Πομπία: λέγεται πομπία και τὰ εἰς ἀδμκας κατακτείνε
20 αζόμενα σκεύη ὡς ὁ αὐτὸς εἴρηκε ἐν τοῖς κατὰ Ἀν-
δροτίανος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος δὲ σημαίνει ὡς πρό-
τερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν
λ' κατασκευασθεῖσιν ὄψε και Ἀνδροτίων ἄλλα κατα-
σκεύασεν.

25 Πομπυεῖ: ὡς νεκικηκῶς μεγαληγορεῖ.

Πομπή: θαῶρημα.

Πομπή: ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ και ἐδ κοινῶς.

(443) Πομπήν ἐπεμπον: ἢ ἀνεκόμπευον.

Πομπήν: τὴν πέμψιν· Θουκυδίδης δ' ἔλεγον τε κεν-
πηγησίμων πομπήν.

Πομπόν: συνοδοικόρον και προπέμποντα.

5 Πομποστολεῖ: ἐκπέμπει τῇ νηὶ τὸν στόλον.

Πομφόλυγες: αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφρο-
μεναι.

* Πομφόλυξ: ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πόνηρος: ἐπίκονος ἢ πρώτη ὄξεια.

10 Πονταράκη: τὰ σκαράγματα τῶν ἀπόγγων.

Ποντεινοί: σπόγγοι.

Ποντόβροχος: ἄ θαλασσόβροχος.

Πόντος: κυρίως μὲν ὁ ἔνδοξος τῆς Χερρονήσου και Εὐ-
ξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θά-
15 λασσα.

Πονωκόνηρος: σφόδρα πονηρός.

Πόπακα: κλακούντια πλατεῖα και λεπτὰ και περιφερῆ.

20 Ποκπύσματα: κολακίαι εἰς τοὺς ἀδαμάσκωνος ἱκτους.

Πορεῖα: τὰ εἰς πορεῖαν χρήσιμα.

Πορθήσεις: ἔλοις λάβοις.

1 -ωρος

2 τεσσάρων

4 -υχος

3 Dist. Πομπήν: 3.

* Inc. f. 104. c. 5.

5 Πονοπ.

Πόρθηαι: ἰσημίαι. **Πόρδαλι:** οἱ ἄλλοι. Ἐπίκοι: ἄτικοι. **Πόρδαλι:** ὄ-
-μιρες τὰ μέγιστα· διὰ τοῦ ἄ· ἐν δὲ δὸρῶν δὲ διὰ
τοῦ ἄ.

Πορθμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κηαιφόντος· πόλις ἐστὶ (444)
-τῆς Εὐβοίας.

Πορθμός: πέρασμα· ἀμφόβιος θάλασσα· ἰσθμὸς γὰρ
-ἴσται γῆ· σιτιῆ· ἀνατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθ-
-μός δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιχομένη.

Πόριμον: εὐπόριστον.

Πορισταί: οἱ τοὺς πόρους ἀνακατασκευάζοντες· δημόγυγοι· ἐπὶ
-κατὰ ἑαυτῶν ἀνατελεῖν.

Πόρρης: ὁ ἐπιθαπνίτιος τῆς ἀσπίδος· ὁ κρηιό-
-γνῶν· αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον.

Πόρκος: κύριος θάλασσιος ὁ εἰς ἔγραν ἔχουσα.

Πόρον: διέξοδος· εἰς βῆλον· καὶ περὶ αἰσῶν ποταμοῦ.

Πόρος: πέρασ· ἢ ποταμός, ἢ ὁδός, ἢ φυσήματα ὑδάτων
-ἢ μηχανή, ἢ τέχνασμα.

Πόρος: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐπίσει·
-ὁμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντιδῆς ὁ Πόρος· καὶ ὁ δηρῆτος

Πόριος

* **Πόρκαξ:** τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν
-χειρα διαίρον.

Πόρκα: σίβλα

Πορκοῦσθαι: φιβλοῦσθαι

Πορσύνεται: ὀδεύεται ἀπὸ τοῦ πόρου· Σοφοκλῆς

Πορσύνει: ταράσσειται.

Ποσακλῶς: ποσακῶς· ἀναριθμητῶς.

¹ Πορδαλίοι: ἄ. ἔ. ἄτικοι: tum nov. artic. Πορδαλίη: ὄμ.

² ἔ

³ περι γνῶν (sic), et nota / in m.

⁴ ποταμοῦ * Inc. f. 104. c. 4.

25 Ποσειδεών: ¹ και οὗτος μὴν Ἀθήνησιν ὀνομασθεὶς ἀπὸ τοῦ καθιερωθεῖσαι ² τῷ Ποσειδῶνι.

(445) Ποσειδεών: ³ ἕκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίους οὕτω καλούμενος.

Πόσθια: αἰδοῖαι: ἢ τὴν Ἀφροδίτην.

Πόσθων: κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκο-
6 ριζόμενοι ⁴ ἔλαχαν ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν· δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα· κατὰ μεταφορὰν.

Πόσις: ἀνήρ.

Ποταμυγίδες: φάρμακα ἢ μνηστῆρες.

10 Ποταμοί: δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὗ ὁ δημότης Ποτάμας· ἐκωμωδῶντο δὲ ὡς φαυλῆς δεχόμενοι τοὺς παρ-εγγράφους.

Ποταίνιος: πρόσφατος· Δώριος δὲ ἢ λέξις.

Πότε: λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ
15 παρήλυθος καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρήλυθος, πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται.

Πότεραν: τὸ πενητικὸν βαρυτόνης· ὀξύτονης δὲ ποτε-
ρός· ἄτερος ⁵ καὶ προστιθέντες ⁶ τὸ ἕτερον λέγουσι
20 ἀκνήθως ἕτερον.

Πότερον: ἄρα· ὁποῖον· ποταπόν.

Ποτίκρανον: προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ὑπερβῆται, ἐφ'
οὐ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Πότες: ἢ γυνὴ ἢ μεθύσα.

25 Ποτήριον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἐκπωμα· Ἀριστοφάνης.

Πότνα: δέσποινα.

Πότμον: μόνον· θάνατον.

¹ Ποσειδέων — ² -ρουσθαι (ὡ statim)

³ Ποσειδέων — ⁴ τινον — ⁵ ἄτερός

⁶ Pro τις, par faxe spatium, et nota / in m.

Ποτνιαδάς: Βάκχας· Εὐριπίδης. (446)

Ποτνιαῖται: παρακαλεῖ· ἐπικαλεῖται θεούς.

Ποτνιώμενος: δυσφορῶν· μετ' οἴμωγῆς παρακαλῶν.

Ποτῶμεναί: διατρέβασαι.

Ποῦ μὴν: ποῦ δὴ οὖν. 5

* Πρακτικόν: ἀνυστικόν.

Πράγματ' ἐξ¹ ἀπραξίας: λεγόμενον εἰ.

Πραμῆσαι: παρελθεῖν· παραλλάξαι.

Πράμνειος οἶνος: Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἥδυν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν· τινὲς τὸν ὄνιον οἶνον ἠ² πα-10
ραμόνιον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὀνομαζομέ-
νης· ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραύνοντα τὸ
μένος· Σῆμος ὁ Ἀήλιος ἐν τρίτῳ· ἐν ἧ³ καὶ ὁ πρᾶγ-
ρων κέτρων εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πρανῆς: κάταντες. 15

Πρανῆς: ὁδὸς καταφερῆς.

Πρανιχθῆναι:⁴ τὸ ἐκ στόμα πειθεῖν.

Πραξιδική: θεὸς ἧς⁴ κεφαλὴν μόνον ἰδρύνοντο· Μνα-
σίας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτήρος καὶ τῆς ἀδελ-
φῆς Πραξιδικῆς γενέσθαι Κτήσιον υἱόν, καὶ θυγατέ-20
ρας Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετὴν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πρα-
ξιδικῆς⁵ κληθῆναι· Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσειν,⁶ Ωλυ-
γοῦ θυγατέρας⁷ Ἀλκομενίαν⁸ Θελεξίαν⁹ Ἀυλίδα·
ἃς ὕστερον Πραξιδικῆς ὀνομασθῆναι. 25

Πράστιλλος: πόλις Μακεδονική.

(447)

Πρασσοκουργεῖς: χλωροί.

Πρατήρ: οὐχὶ πρᾶτης ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται.

Πρατῆας:¹⁰ ὁ τὰ δημόσια πωλῶν κηρὸς δημοσίος.

¹ Inc. f. 105. c. 1.

² Πράγματα: ἐξ dist.

³ ἢ οὐκ
εἰς

⁴ Πρανιχθῆναι
- κης

⁶ κτήσεις

⁷ - νία bis

⁸ Πρατῆας

5 Πραττομένους: ἀπαιτούμενους. Ἰσρακράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.

Πραυπάθειαν: πραύτητα ἤσυλίαν.

Πράως: οὐ πραέως¹ καὶ πρᾶον, οὐ πραῦ· καὶ πρᾶος, οὐ πραῦς.

10 Πρέμνα: τὰ παχέα ξύλα.

Πρέμνον: στέλεχος δένδρου.

Πρεμνίζειν: καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τουτέστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ξύλα.

Πρέψαι: τὸ ὁμοιωῦσαι² Αἰσχύλος.

15 Πρεσβεύειν: προτιμᾶν· Εὐριπίδης.

Πρέσβων καὶ πρεσβευτῶν: ἐκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ τῆν ἑλληνικὴν ἀναλογίαν* σῶζον· ὅτ' ἂν εἰπωσι πρέσβεις·

20 καὶ χρῶνται τούτῳι συνήθως ἅπαντες· εὐρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτής.

Πρεσβυγένεια: παλαιότερα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς προηργαίτερον.

Πρεσβυτάτην: ἐντιμοτάτην.

Πρεσβύτερος: μεζῶν.

(448) Πρεσβύτερος Κόδρου: παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλευσάντος Ἀθήνησι Κόδρου.

Πρηγοριῶν: ὁ πρᾶτης καὶ προαγορευῶν καὶ προλέγων.

5 Πρηγές: ἐπὶ πρόσωπον.

Πρημαὶ καὶ πρημάδες: γένος ἰχθύων.

Πρησαι: καῦσαι.

Πριάμενος: ἀγοράσας.

Πριαμωθῆναι: ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου προσ-

10 ωπον ξυρίας ἐστίν.

¹ Supra ἰ nota syllabae ων — tum πρᾶον. Et circumflexum et acutum habet πρᾶος supra α.

² ὁμοίως

* Inc. γίαν f. 105. c. 2.

Προμυγγίλων: τιμῶν ἤτοι βασιλευσιν ἀποδιδωρῶν ἢ προνομίων.

Προμικηρίας: ὁ πρῶτος τάξις τεχνούσης.

Προμὴ πείσαι τὰ ἄλλα· παροιμία καὶ· **Προμὴ** τοὺς
ἐχθροὺς εἰλεῖν, σὺ τὴν ἄλιπρον ἀνκᾶς· καὶ· **Προμὴ** ἐδράχ- 15
θαι δέρας.

Προμῆ; ἐλευθέρωσαν.

Προσηστή: πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.

Πρωῶν: ἔφετόνας, τὸ ἄρμενα· **πρῶτον** δέ, ὡς πάτων, ὁ
τέμνων πῶ ἄρμενοι.² ἐπίται· ἐὸ δέ· πλῆθυνταίον, 20
πρῶτος δια ταῦ ὁ· **Κρακῆκος**.

Πρωῶ: ἀγοράσω.

Πρῶ: ἀντι τοῦ ἀντι· **Φιλήμων Παγκρατιστής**· **Δούλος** (224)
πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου· **Δθλεῖων** πρὸ
ἀνακτος· **Ὀμηρος**. 25

Προαγήλη: ἐμψῆσαι.

Προαγωγός: διδάσκαλος κακῶν. (449)

Προαιρούμενοι: προφέροντες.

Προαλέστατον: προπετέστατον.

Προάλασαντες: προαδρασαντες.

Προαναθρώσκει: προπηδᾶν. 5

Προανάσχοι: προανατελλοι.

Προαύλια: προαυλήματα ὡς προαμβολᾶς καὶ προαυ-
κροῦσεις.

Προαύλιον: ὃ προαυδίδωται, οὐ ἀνιληται, οὐδὲ προαυλημα. 10

* **Προβάλλεσθαι:** ἀντι τοῦ προταίνεσθαι· **Θουκυδίδης**·
τὰ δὲ **Μηδικὰ** καὶ ὅσα αὐτῶ ἐνίσταται, καὶ δι' ἄλλου
μᾶλλον· ἔσται δὲ αἱ προβαλλομένοι· καὶ ὁ ἄφηγορ·
τὴν ἀειλογίαν ὀρῶ αἱ προβαλλομένους.

Προβαλλομένους: ἀντι τοῦ ὑποτιθεμένου· οἷον πρὸ τῆς 15

² μηκ sed ἔ. statim sup.

³ τὸ ἄρμενον primo ut videtur.

* Inc. f. 105. c. 5.

⁴ ἐλευθέρωσ.

⁵ αὐτοὺς ἐξιστά· (αἰῶ)

δεξαμένης εἰσφέρειτο * εἰς τὸν δῆμον, ἤδη προκυρω-
θέντα καὶ πρόβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἡ βουλή, 20
οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰσφέρειτο· ἀλλὰ παρανομῶν δ' εἰσ-
άγων ἠλέσκειτο· μετὰ μέντοι καὶ τὸν δῆμον χειροτο-
τῆσαι κύρια ἦν τὰ πρόβουλεύματα, εἰ μὴ τις ἐγράψατο.

Πρόβολη: γραφή κατὰ τῶν συκοφαντιούντων. 25

Πρόβολιον: εἶδος τι δόρατος· ὡς χρωῖται οἱ κυνηγῆται (451)
πρὸς τὴν τῶν θυῶν θήραν. 2

Πρόβολον: πρόβολον· πρόμαχον.

Πρόβολος: τὸ τῶν στείλων δοχεῖον.

Πρόβουλι: προσβεβλημένη εἰς θάλασσαν κέτρα. 5

Πρόβουλοι: αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι κέτραι καὶ
ὄλον ἀκταί τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς.

Πρόβουλευμα: τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέν, πρὶν εἰς
τὸν δῆμον εἰσνεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰ-
σχίνου. 10

Πρόβουλος: ἑσάρχης τοῦ βουλευτηρίου.

Προβύσαι: ἐξελεύσαι.

Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διατητητῶν· Ἀρισ-
τοφάνης Κενταύρωι· Ἐγὼ γάρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω
δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί. 15

Προδόμωι: τῆι πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προδοσέκομος: ὁ ὑποσχετικὸς· ὃ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέ-
σεις ἐν οὐδενί τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Προδοτίστερον: λέγουσιν ὡς λαγνίστερον· καὶ κλεπτίσ- 20
τερον 3 καὶ πτωχίστερον.

Πρόδρομοι: 4 ἄδοξοι.

Προεγκεῖσθαι: ἐπικεῖσθαι.

* Inc. το f. 105. c. 4. 2 τῆι — θήραι

2 εἴ τις ἢ δίκη θέλω — ἐν — ἐνί. (τῶν an τῷ ante φίλων, in-
certum; sed primo videtur fuisse τ, i. e. τόν.)

3 λεπτίστερον

4 Accent. om.

Πρόεγμα· ἀπόγευμα·

25 Πρόεδροι: οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθηναίων διοικοῦν-
(452) τες εἰς ἑκκληροῦτο ὑπὸ τῶν Πρυτανέων καθ' ἐλάσην
ἐκκλησίαν ἐξ ἐκάστης φυλῆς· πρόεδροι δὲ, ὅτι προε-
δρίαν εἶχαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Πρόεδροι: ἐκκληροῦτο τῶν Πρυτανέων καθ' ἐκάστην
5 πρυτανείαν εἰς ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς Πρυτα-
νευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διακρίβαν·
ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προσήρουν* τῶν
ἄλλων ἀπάντων ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ
10 αὐτοὺς, εἶρακεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι.

Πρόεδρος: ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμῶν.

Προήκεν: προέπεμψαν.

Προιδόμενοι: προκινῶνται.

Προείλαντο: ἠθέλησαν.

15 Προειλόμεθα: προήκαμεν.

Προόμενος: ἐκδιδοῦς· προδαύς· περιφρονησας.

Προόμενος: ἀντὶ τοῦ προαφεις τῶν² αὐτοῦ· τί, πρὶν
πίστιν λαβεῖν.

Προέπεισον: προπετιῶς ἐπαίησαν· Ὑπερίδης.

20 Προδικασία: οἱ τὰς ἐπὶ φόνοι δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν
Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελαῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας,
ἐν οἷς ἐξ ἐκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτο
φασὶ προδικασίαν.

Προέντες: προδόντες.

25 Πρόσθαι: προσδοῦναι.

Προετικός: χαριστικός.

Προέτω: προπεμψάτω.³

(453) Προεχόμεθα: ὑποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα.

Προηγγελκέναι: προμεμνηνυκέναι.

¹ οἷς

* Inc. f. 106. c. 1.

² προαφιστῶν

³ -τωι.

- Προήγατο:** προέβαλεν.
Προηνώμεκα: τὸν σεφ. νόμου ἐντυγχάνονται καὶ μη-
 στευόμενον. 5
Προηροσία: ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινόμενη ὑπὸ
 Ἀθηναίων κατὰ μαντεῖαν ἐν Ἡλίδι.
Προηροσία: ἄνομα θυσίας.
Προηροσίας: αἱ πρὸ τοῦ ἀράτου² γινόμεναι θυσίαι.
Προήσομαι: προδώσω. 10
Προήχθη: προεβράβη. ὡς ἐβήχθη καὶ ἐξεβράβη.
Προδέλιμα: συνεχῆ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.
Προδελύμνους: ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.
Πρωθήβας: ³ πρώτους ἀκμαζόντας νέους.
Πρωθεσμίας νόμους: Δημοσθένους ὑπὲρ Φορμίωντος τήν 15
 τῶν ἐξῶν ἀν' λέγει πρωθεσμίαν.
Πρόθεισι: τὸ τὸν νεκρὸν πρόθειναι· κρατεῖσθαι. δὲ
 πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε φανερὸν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ
 ἐπιβουλῆς τινας ἀνήγαται. ὡς δὲ ἔναι, πρὸς τὰ μὴ
 δοκεῖν ἀηλώσθαι. τὰ παλαιὰ γὰρ ἠσθιοὶ ἀλλήλους. 20
Προϊήμενος: προδιδούς.
 * **Προϊκτας:** τοὺς προϊχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν
 τροφήν.
Προϊσταται: ἐπιπολάζει. ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήκεται. 25
Προϊκός: δόσεως. ⁴ ἀντὶ τοῦ δωρεῆς. πᾶν γὰρ δωρὸν (464)
 οὗτος καλεῖ ἁ ποιητής.
Προϊκτορες: οἱ μαρτυροῦντες.
Προϊσχεται: προβάλλεται.
Προκόλιον: πρὸ τοῦ κόλπου· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ 5
 διαροδάων.
Προκόμιον: κόμην.

¹ ρω in ρο ter mut. a m. antiq. ² ἀρότρον

³ Πρωθήβας, iη Πρωθήβας a m, antiq. mut.

* Inc. f. 106. c. 2.

⁴ δασέως

Πρόκλησις: εἰώθεισαν ὅποτε δικάζονται τινές, ἑξαιτῶν
 ἐνίοτε θεράποντας ἢ θεραπαίνας εἰς βάσανον ἢ εἰς
 10 μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προ-
 καλιῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γρα-
 φόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Προκαλεῖσθαι: οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ
 εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας· Θουκυδίδης· οἱ δὲ δικα-
 15 νικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως.

Προκαταβολὴ καὶ προσκαταβόλημα: τῶν τελῶν κικρασ-
 κομένων, δύο προθεσμῖαι¹ ἰδίοντο τοῖς ὠνουμένοις·
 ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσνεχθῆναι² τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν
 μέρος χρημάτων, πρὶν ἀρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέ-
 20 ρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τούτο προκαταβολή³ καλεῖ-
 ται· τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμῖαι διδόμενον, προσ-
 κατάβλημα.

Προκότια: κουρῶς εἶδος.

Προκότιαν: τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κόττης⁴
 25 γὰρ παρὰ τοῖς Λαομιῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται.

(455) Προκνίς: γένος ἰσχυάδων.

Προκόπη: ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις.

Προκεχωρηκότος: προεληλυθότος· Θουκυδίδης.

Πρόκριτον: ἐκλεκτὸν⁵ ἢ· κρηρὸν.

5 Προκόνιος: Ἀνατοῦργος πατὴρ Μενεσαλχίου· Αἰδύμιος δὲ
 προκόνια, φησὶ, * κυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι· Ἀριστο-
 φάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφροσύτων
 κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι· ἔριξε δὲ καὶ ἐκ
 κυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι· Δήμων δὲ φησὶν ἐν
 10 τῷ περὶ θυσιαῶν· καὶ προκόνιά ἐστι κάχρυσ κατηριγ-
 μέναι⁶ μετὰ ἀρωμάτων.

¹ προθέσεις, sed σμῖαι statim in marg.

² εἰσελθῆναι

³ παρακ.

⁴ κόττι⁵ ἢ. ε. κόττις

⁵ Sic.

* Inc. f. 106. c. 5.

⁶ -να

Προκώνια: ἢ ὡς Κράτης πυροκώνια, αἱ ἀφρύνεται κρι-
θαί· ἢ πυροί¹ μέλιτι κεχρησμένα.

Προκώνια: κριθαί ἀφρύνται· αἰς ἄλφειτα ἀδρὲ κεκομ-
μένα· οἶον προκώνια. 15

Πρόκαπος:² ἕτοιμος· πρόχειρος.

Πρόληψις: γνώσις.

Προμαντεία: τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων χρησθαι τῶ³
ἐν Δελφοῖς μαντεῖαι· ἦν δὲ πραεδρία τὸ αὐτό. 20

Προμήθαιαι: πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι: προβουλεύεσθαι· προνοεῖσθαι.

Προμηθεύασθαι: προνοήσασθαι.

Προμνῶμαι: προξενῶ· προμνηστεύομαι.

Πρόμυθλι: πρόσφα χροσά. 25

Προμυλαία: θεὸς προμύλιος· ἦν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυ-
λώσιν ὡς εὐνοστον.

Προνάκης: ὄνομα κύριον. (456)

Πρόνοια: πρόγνωσις.

Πρόνοια Ἀθηναῖ: οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ γαυῦ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ἐστάναι αὐτήν· οἱ δὲ ὅτι προνοήσεν ὅπως
τέκη ἡ Λητώ. 5

Πρόνοια: ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηναῖ Πρόνοια,
διὰ τὸ πρὸ τοῦ γαυῦ ἰδρῆσθαι· ταύτην δὲ Ἡρόδοτος
ἐν τῇ ὀγδόῃ Προνοίην ὠνομάζει.

Προμητητάς: Σκύνθου τῶν Προμητητητῶν ἦν εἶδος καὶ
ἐκ δημόταις γέγονεν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγοραῖ προμη- 10
τρῶν διατετέλεκεν.

Προνομή: διαρπαγή.

Προνομίας: τιμῆς πλείονος.

Προνομίων: προλημμάτων.

¹ πυροί.

² Πρὸ κώτης:

³ τὸ ἰν τῶι statim mut. Tum μαντείας

15 **Προνώπης**: προεταγμένον· προέχον.

* **Προνώπιον**: τὸ προεκκείμενον.

Προόδων: ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτερῶς ἔχων τοῦ δέοντος.

Προόμιον: πρόλογος.

Πρόοπτον: τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ προ-
20 κείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

Προπάτωρ: ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος.

Προπάροιθεν: ἔμπροσθεν.

Πρόπεμπα: τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προ-
γράφειν· ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι ἵνα καὶ οὐ
25 ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἑκαστὸν τῶν βουλῶν.²
προεπρεπισθῆ.

Πρόπεμπα: Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα πινά εἰσιν ἐπι-
(457) τίμια τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς· εἰσι γὰρ οὐ³ τὰ πέμπα
τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασὶν εἰ μὴ ἄρα
πρόπεμπα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας πέντε· ταῖς
γὰρ μεγάλας δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν
5 κρίσιν.

Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς
δὲ λέγεται.

Προπέρυσιν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Προπηλακίζων: ἀδικῶν· ὑβρίζων· διαστέρων· ἔξου-
10 θενῶν.

Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ καὶ προδίδωσι· καὶ Δη-
μοσθένης δὲ τοὺς προφιδόντας τὰς καρτίδας τοῖς ἐχ-
θροῖς, προπίνειν⁴ ἔφη τοῖς ἐχθροῖς.

Πρόπιον: μάντευμα.

15 **Πρόποδας**: μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν: τὸ παρατυχόν· οἷον δήποτε.

¹ Προνώπης primo, sed accent. erratus. Tum προσ. primo.

* Inc. f. 106. c. 4.

² βούλων

³ οἱ

⁴ προσπίνειν

Προπολέμια: εἶκεν εἶναι τὰ ¹ πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης.

Πρόκολος: ² δούλη προπολιούσα.

Προκόλοι: θεράποντι.

20

Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· δύναται μὲν δεικτικῶς * λέγεσθαι, ἅτε ὄρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός ³ βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν εἰώθασαν· ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου ὁ ⁴ αὐτὸς Δημο- (458) σθένης φησὶν· ἤρατο Σάτυρον τουτοῦν τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν· Ἡλιάδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκρόπολεως φησὶν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη· τάλαντα δὲ ἀνηλώθη βιβ'· πέντε δὲ πύλαις ⁵ ἐποίησαν δὲ ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαιν.

Πρόρριζον: ἐκ ῥιζῶν.

Προσαγῶγιον: τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλά ξύλα.

10

Πρὸς ἀκτῖνα: ἀνατολή.

Προσανέχων: προσέχων· προσκεκολλημένος.

Πρόσαντες: δυσχερές καὶ ἐναντίον.

Πρὸς ἀπαλέξῃσιν: ⁵ πρὸς βοήθειαν.

Προσαρρασσόμενα: προσρηγνύμενα· προσκρουόμενα.

15

Προσαύρατο: προσηγάγετο.

Προσβάλλει: προσέρχεται.

Προσγράφει: προσκρίνει.

Προσδοκᾶν: ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν· προσδέχεσθαι.

Προσείσταται: προσελεύσεται. ⁶

20

Πρόσειλος: πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος.

^{αδ}

¹ τα (ας comprehend.) i. e. τὰς in τὰ mut.

² Προπόλιος

* Inc. f. 107. c. 1.

³ προπυλαίων — πυκνῶς

⁴ ὁ om.

⁵ Προσαπολέξῃσιν (sic)

⁶ προσελεύσεται Phot.

Προσεΐσας: προσανακινήσας.

Προσεΐκειτο: ἀντι τοῦ προσεΐχα· Θουκυδίδης ἐν α΄.

Προσδεχόμενοι: προσδοκῶντες.

25 Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ δη-
λοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν, ¹ τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν
τοῦ ὅλου δηλοῖ.

(459) Προσεΐρων: προσάπτων.

Προσεκόπην: ἀντι τοῦ προσέκαισεν· Ἀλέξιος.

Προσεκόπην τῷ ἀνθρώπῳ: ἀντι τοῦ ἠλλοτριώσατο· ²
οὕτως Ποσειδίππος.

5 Πρὸς ἐμοῦ εἶ: οἰκείος μου· ἐγγύς μου· φίλος μου· παρ
ἐμοῦ.

Προσεκόσω: προσεκάξω.

Προσεποιήσαντο: Ἰσαῖος· ἀντι τοῦ ἀντεποιήσαντο.

Προσέκαισεν: προσέκαιξεν· Πλάτων· ^{*} τῷ σ ἀντι τοῦ ξ
10 κέχρηται.

Προσερήσομαι: ἐρωτήσω.

Προσερῆνῃ: προσεφοίτησεν· προσηλθεν· οὐ προσέρευσεν.

Προσέχειν: ἀντι τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν· καὶ
15 ἀντι τοῦ φυλάσσεισθαι· καὶ ἀντι τοῦ παρακεῖσθαι· τι-
θέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστοργούντων.

Προσεχές: ἐγγύς.

Πρὸς ζόφον: πρὸς δυσμάς.

20 Προσηλαΐδθω: ³ ἐλαμπρύνετο.

Προσηγμένον: ὑψηλόν· τιμιώτατον.

Προσηγορία: προσφώνησις.

Προσημπόλησα: προσέλαβον.

Προσηροσία: αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι.

25 Προσηρτημένος: προσκεκολλημένος.

Πρὸς ἠώ: πρὸς ἀνατολήν.

¹ κτίσιν

^{*} Inc. f. 107. c. 2.

² ἠλλω - primo

³ Sic; nota / in marg.

Προσθῆναι τὰς θύρας: ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι· Ἡρόδοτος(460)
ἐν γ'.

Προσίαχε: τὸ πρόσεχε· Κρατῖνος· Καὶ μὴ πρόσιαχε
βαρβάροισι βουκόλοισι καὶ Εὐπόλοισι· Πρόσίαχε τὸν
κοῦν τηῖδε καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσχον δὲ καὶ οἷς
ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, οἳ τε τρα-
γικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν
ὑπίσχομαι.

Προσίασι: ² προσέρχονται.

Προσίενται: προσάγονται.

10

Προσίεται: ἀρέσκειται· προσδέχεται.

Προσιζήσαντες: προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν: προσερχόμεθα.

Προσιτόν: προσδεχόμενον.

Προσιών: προσερχόμενος.

15

Προσκαλέσαι: ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

Προσκεφάλαιον κλητέον: ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα
καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπὲρσίον.

Προσκέψομαι: περισκοπήσω.

Προσκέμενοι: οἱ κολλώμενοι· οἱ προσεγγίζοντες.

20

Πρόσκλησις: κλήσις ἐπὶ δίκην.

Πρόσκλησις: ἢ εἰς δικαστήριον κλήσις· καὶ προσκαλέ-
σασθαι, τὸ παραγγέλλειν * εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν
τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου.

Προσκήσεις: πρὸς ἃς καλεῖ τίς (εἰς) ² δικαστήριον ἢ ²⁵
βουλὴν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ,
καὶ προκαλεῖσθαι, ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἷον ἐπὶ βᾶσανον·
τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βάλλεσθαι.(461)

Πρόσκλησις: ἕτερομέρεια.

Προσκομιστέον: προσενεκτέον.

¹ Προσιῶσι

² εἰς om.

* Inc. f. 107. c. 3.

5 Πρόσκομμα: ζημία· βλάβη· σκάνδαλον.

Προσκυροῖ: προσεγγίζει.

Πρόσοδος: εἰσφορά· εἰσόδος· ἢ παρουσία· ὡς Θουκυ-
δίδης καὶ ἕτεροι.

Προσμερεῖται: προσαρμόζει.

10 Προσουρίου: ἐπιτηδείου.

Πρὸς ᾧψιν: πρὸς θεωρίαν.

Προσκάλιτοι: Προσκάλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Προσκελάζει: προσεγγίζει.

15 Προσκήξομαι: προσκυνήσω.

Προσκοιεῖται: οἰκειοκοιεῖται· ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρί-
νεται.

Προσκορισθέν: ἐπινοηθέν· προσοδοθεν.

Προσρήσεις: προσηγορίας.

20 Προστατήριος: Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν
ιδρύοντο· Σοφοκλῆς.

Προστάτης: οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προσηγορίας
προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάστῳ τῶν

25 μετοίκων κολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστατήν.

Προστασία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· ταῦτα
σὺχ ὁμολογουμένη¹ προστασία· ἀντὶ τοῦ βοηθεία,
(462) προῖσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουρῶντος τῷ ἀδικουμέ-
νῳ· Λισχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παρακρεσβείας· ὡς δεῖ
τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προκύλαια μετενεγκεῖν
εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας·² Δίδυμος τὴν
5 προστασίαν φησὶ κείσθαι ἀντὶ τῆς προστασίας·³ του-
έστι τῆς ὑπ' ἐνίων προσταδος καλουμένης.

* Προστέρησα: περιπτυξάμην.

¹ Compendium finale fere videtur esse ὡς; sed est η.
Tum προστασία — βοηθεία — τοῦ ἀδικουμένου.

² καδμει fere. Nempe [i. e. αν in / i. e. ας statim mut.

³ προτ.

* Inc. f. 107. c. 4.

Προστέτηκαν: προσκεκόλληται.

Προσιήσας: προαγαγών.

10

Πρόστιμον: ζημίαν· παραγραφήν.

Πρὸς τῆι πυλίδι Ἐρμῆς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῆι πυλίδι Ἐρμοῦ ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Παιραιᾶ οἱ δ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· (Ἀρξάμενοι) ² 15 πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν Βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Προστιμήματα: ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ἢ ἐπωβελία· ² ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ ³ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Προστρόπαιος: δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινα τῶν πολεμίων, πρόστροπαι καὶ ἐναγεῖς εἰσιν.

Προστρόπαιος: παρακαλῶν.

25

Προστυχῆς: ὁ κατὰ τύχην ἐντυχῶν.

(468)

Προστρέπεσθαι: ἀποπέμπεσθαι· τρέπεσθαι ἔφ' ἑαυτοῦ.

Προστρόπαιον: τὸ ἄγος· τὸ μίasma· οὕτως Αἰαχίνης· καὶ προστροπή δὲ λέγεται· ἐν γοῖν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ἀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Πρόσφατος: κυρίως μὲν ἃ νεωστὶ ἀνηρημένους· φάσαι ⁴ γὰρ τὸ φονεῦσαι· ἄφ' οὗ καὶ φάσανον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός.

10

Προσφερέστερον: βέλτιον.

Προσφέρονται: ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν. ⁵

Πρὸς φθειρα κείρασθαι: Εὐβουλος Δούλιου.

Πρόσφορον: οἰκεῖον· ἀρμόδιον· ἐπιτήδειον.

¹ ἀρξ. om.

² ἐποβ. primo.

³ τὸν

⁴ φάσαν

⁵ Πρ. ἀντιπρ.

^{*} Inc. f. 108. c. 1.

15 Προσφερεῖς: ὁμοίως.

Προσφνές: προσοικειούμενον.

Προσφύς: προσπλακαίς.

Προσφνῶς: οἰκείως· ἀκολούθως.

Προσφορά: ἀντὶ τοῦ πρόσοδος· ὡς Ἀντιφῶν.

20 Πρόσχημα: προκαλύμμα.

Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος· Ἀριστοφάνης.

Πρόσχορδα: σύμφωνα.

Πρόσχωροι: περίοικοι.

* Προσχαιρητήρια: ἑορτὴ κατ' Ἀθηναίους γραφομένη,

25 ὅτε δοκεῖ ἀπέναι ἡ κόρη.

Πρόσω: ἔμπροσθεν.¹

Προσωϊδία: ἡ μετὰ τοῦ ὄργανου οἰδή.

(464) Προσωπεῖον: πρόσχημα.

Προσοκείλαντες: προσορμίσαντες.

Προσώχθηκε: προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

5 Προσώχθισα: βδελύσσομαι·² σιαίνομαι.

Προτέλεια: ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία· Μένανδρος.

Προτέλεια: τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος· καὶ

10 προτέλειος, ἡ πρὸ τῶν γάμων τελευμένη θυσία.

Προτέρα καὶ προτεραία: καὶ ὑστέρα καὶ ὑστεραία.

Προτήνιον: ἡλικία τίς αἰγός· ἐν Καμαιρέων ἱεροποιίαι, τράγον προτήνιον θύειν νόμος.³

Προτιμᾶν: τὸ φροντίζειν·⁴ καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλίππικ-

15 κοῖς καὶ Ἀριστοφάνης.

Προτέλεια: Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥόθιον ἀναφερομένων γυνόμενα ἢ διδόμενα.

¹ ἔμπρος: (sic)

² λ bis.

³ θυνησιμον, sed ει v. l. pro η in marg.

⁴ φορτίζειν

Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσαν, ἐν ἧ' εἰς τὴν ἀκρόπο-
 λιν τὴν γαμουμένην παρθένα ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς 20
 τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. 1

Πρατεμενίσματα: 2 προτύλαια· ἢ προάταια.

Πρότμησις: ἡ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν κόπαις.

Πρότμηστιν: ὀμφαλόν.

Πρατομίζεσθαι: προάρχεσθαι.

25

Προτομαὶ βασιλικαί: εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ (465)
 λέοντος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προτόνιον: ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱερεία 3 ἀμφιέννυται· ἐπιτι-
 θεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον δὲ
 ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πάνδροςος μετὰ τῶν ἀδελφῶν 5
 κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

Πρότριτα: τῇ τρίτῃ 4 ἐπάνω ἡμέρα· Θουκυδίδης ἐν β'
 τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτροπάδην: πραδίμως ἀμεταστραπί· ἢ εἰς τοῦμ-10
 προσθεν.

Προύνεικον: οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντα
 τινὰ ἐξ ἀγορᾶς μασθοῦ· καὶ ἐγχεῖται τὸ ἐνεικα. 5

Προύνεκος: 6 δρεμαῖος γοργός.

Προῦπτον: φανερόν.

15

Πραυνούστερος: 7 ἀντὶ τοῦ πρόνοητικώτερος· 7 Σοφοκλῆς.

Πραυνουργέστατον: προτιμότητα.

Προύργου: προέργου· συμφέρον· πλεόν· Ἰσοκράτης
 φησὶν· ἵνα πραύργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλεόν.

Προύχειν: πράχειν.

20

Προυργιαιότεραν: τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἰρετώτερον.

Προύτυψαν: προήρξαντο.

1 θυσίας ἐπιτελοῦσιν

2 Προτενίσματα (με m. antiq.)

3 ἱερεὶς sic, et accent, ex em.

* Inc. f. 103. c. 2.

4 Προτριτάτη: τρ.

5 ἐνεικα

6 Προύνεκος Potts.

7 -έρως; bis.

Προύχοντο: πρόβαλον οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν ἱστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ
25 καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται· ἀντὶ τοῦ
προβάλλουσι· προτείνουσιν.

(466) Προφεραῖς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμε-
νοι· Διοσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προφορούμενοι: Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο
κακέϊσε πορευόμενοι· εἰς τὰ ἐναντία· προφορεῖσθαι
5 γὰρ λέγεται τὸ παραφθεῖρειν τὸν στήμονα τοῖς δια-
ζομένοις.

Πρόφρων: πρόθυμος· φρονίμος.²

Προφυλακῆ² τῷ κυρίῳ: εἰς τέσσαρας φυλακὰς δια-
ρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσαν.

10 Προχάζους: προβαλνοῖς.

Πρόχνη: ἐπὶ γόνυ.

Προχειροτομία: δοικεν Ἀθήνησιν τοιοῦτον γίνεσθαι, ὅ-
πότε ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης,^{*} εἰσφέρηται εἰς τὸν
δῆμον ἢ³ γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτομία ἐν τῇ
15 ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκαῖ περὶ τῶν προβουλεύδεντων
σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἄρκει τὸ προβούλευμα.

Πρόχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφάσεις⁴ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

20 Προχοίδιον: σταμνίσκιον· ὡς εἰ καταχυσιν.⁵

Πρόχους: ξίστης τὸ μέτρον.

Προχόωι: τῇ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπι-
τηδεῖω κωθωνοειδεῖ.

Πρόωμαι: παραχωρήσω.

25 Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἔστι τὸ

² Primo προθύμως· φρονίμως, sed statim mut.

³ -κηι, sine accentu, tum ἐκάστη — ἔχουσα

^{*} Inc. λευσάσης f. 108. c. 5.

⁴ ἄ ex em.

⁵ κτ: χύσιν G. καταχύσιν P.

κατ' ὀλίγον ὑπαναχωραῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· (467)
ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ·
τοῦτο δὲ ποιούσιν, ἵνα δάξῃσι μὴ φανερώς φεύγειν,
κατ' ὀλίγον ὑπακίοντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολε-5
μίοις δόντες, τιτρώσκωνται.

Πρύμνην: κάτωθεν· ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνώριαν: τῇ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις: διοικητής· προστάτης· φύλαξ· βασιλεὺς· ἀρ-
χων· ταμίης· ἄρχος.

Πρυτανεῖα: πρόσσδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη· ἦν 10
οἱ δικασάμενοι τισὶ καὶ ἠτηθέντες κατέβαλον, ὠρι-
σμένην ζημίαν κατατιθέντες ἐκάστοις.

Πρυτανείας: ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἧτοι λς ἢ λδ· καὶ
ἐκάστη φυλὴ πρυτανεῖει.

Πρυτανεῖα: ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτα-15
νεῖα· ἦν δὲ ἀργύριόν τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζό-
μενοι ἀμφοτέρω, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεῖοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανεῖα ὄντα·
ἀντὶ δὲ τοῦ διοικεῖντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανεῖα: ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμὸς τις 20
ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δη-
λοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθε-
σαν οἱ δικαζόμενοι·* ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο·
τοῖς ἑξακισχιλλίοις·² πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀ-25
ριθμὸς· δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ
φυλαὶ ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον
ἐπέβαλεν δὲ ἐκάστη φυλὴ τῶν δέκα· λέ ἡμέρας· καὶ (468)
ἐπερίτετον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσα-
ρες· αἷς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτα-
νεῖειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσαύρων πρῶ-

* Inc. μνοι f. 108. c. 4.

² - ετο

² Sic.

5 τογ ἐκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς
 λές ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς ἀνά λέ.

Πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', γ'·

ἄνδρες ἄπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικούντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ
 10 τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς
 ἀλλήλοις² αἱ δέκα φυλαὶ κλήρωι λαχοῦσαι· ὡς Αἰ-
 σχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πρώην: τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐπάνω ἡμερῶν.

Πρωθήβης: ἄρτι ἀκμάζων.

15 Πρωί: καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας· δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ
 καιροῦ, καὶ θᾶπτον τοῦ δέοντος, ὡσπερ ὀψὲ καὶ τὸ
 ἐσπέρας καὶ τὸ βραδείως.

Πρωϊαίτερον: θᾶπτον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι
 τὸν ἥλιον.³

20 Πρωί: ἐτι ὄρθρου βραδείως.⁴

Πρωία· οὐ πρωίμα· καὶ δυσλλάβως πρωί.

Πρωίαν: οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει, δει-
 λην πρωίαν, τὸ πρῶτον τῆς δειλῆς μέρος· καὶ δειλὴν
 ὀψίαν, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς.

25 Πρωί: ταχέως· πρὸ ὥρας.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνη: παροιμία, ὅτ' ἂν τις μὴ
 (469) δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρηται· ἐπὶ
 τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῆ πραττομένων ἐλέγετο.

Πρωτόλειον: ἀπαρχήν.

5 Πρωῶνες: ἄρῶν ἐξοχαί· βουνοί.

Πρωτόγονος: πρῶτος· νέος.

Πρωτόλαια: τὰ ἀκάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοῖς ἀ-

¹ τῶν φν

² Sic

³ ἥλιον per signum, de quo vide Porsoni Opusc. p. 238.

⁴ „Ex em. o.“ Porson. Ita fere, βαθε', nempe ὧ (ως)
 in ο (ος) mutato.

νετίθεσαν* ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, οἷον πρω-
τολήϊα.

Πρῶτον ξύλον: πρῶτον βάθρον ἢ προεδρία. 10

Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον εἰσπραττόμενον.

Πρωτονόαι: ¹ οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἰς τινα
τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως: καὶ ἀρχένεως ² καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως ³ 15
καὶ περίνεως· Θουκυδίδης α΄.

Πτακίδες: δεσμοί.

Πτακείς: δειλός· ὁ ἐπιτηκώς. ³

Πτάμενος: διελθών.

Πτακωρεῖν: πτήσσειν· δεδοικέναι. 20

Πτεκάδες: δειλοί.

Πτέον: διὰ τοῦ ε̄ λέγουσιν, οὐ πτύον.

Πτέρνη: οὐ πτέρνα.

Πτερνίδες: τὰ πυθμένα τῶν λεκανίων.

Πτερνίλει: ἀπατᾶ ἢ λακτίλει. 25

Πτερόεντα: ταχύκουφα.

Πτεροφόρους: πτερά· εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περικεφα- (470)
λαίαις αἱ στρατιῶται παρὰ τοὺς λόφους.

Πτέρυγας: τὰ πηδάλια· Σοφοκλῆς.

Πτερυγίζων: πετόμενος.

Πτερυγίζειν: ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλο-
μένων πέτεσθαι νεοσσῶν· Ἀριστοφάνης Πλούται.

Πτερύγιον: ἀκρωτήριον.

Πτήσσει: πτοεῖται.

Πτηῖται: πέτεται. 10

Πτίλον: πτερόν ἀπαλώτερον.

Πτίλλος: ὁ μαδαρός τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη: κεκομμένη κριθὴ καθαρά.

* Lnc. f. 109. c. 1.

¹ - νέων

² ἀρχίνεως

³ Πτακ: δειλός ὀπτικώς.

Πείσαι: κόψαι.

16 Πτοίαν: πτόησιν· θόρυβον· τάραχον· αναθροισμὸν·
πτυρμὸν.

Πτολίπορθος: ἀνδρείας· πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα: πόλις.

Πτόρθους και κλώνας: τὰς ἐκφύσεις¹ τῶν δένδρων· αἱ
20 δ' Ἀττικοὶ πρέμνα και κλάδους καλοῦσιν.

Πτύγμα: δίκλωμα.

Πύκτης:² καγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πτυκτίον: βιβλίον.

Πτυκτῶ: πτυσσομένω.

25 Πτυόδαρος: ὄνομα κύριον.

Πτύσχοι: ὑποδημάτιόν τι· και³ κατὰ ἀφαίρεσιν ταῦ σ
πτύχοι.

(471) Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις· και τὰ διάφορα τῆς
ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Πτώκα: δειλὸν· και πτώκας, δορκάδας ἢ ἐλάφων νε-
βροὺς ἢ λαγούς.

5* Πτώμα: σῶμα.

Πτώματα ἐλαιῶν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λόγοι ἀν-
ῆτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπωκότα τῶν φυτῶν, ἢ
αὐτὰ τὰ δένδρα κατὰ τινα τύχην πεπωκότα.

10 Πτώξ: λαγώος.

Πτώσσοντες: δειλιῶντες.

Πτώχος: ἐκαίτης· προσαίτης· παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστὶ
ταπεινοῦσθαι.

Πυανόι: κύριοι· ἀφ' ὧν Πυανόψια.⁴

15 Πυανοψία: Λυκούργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου· και
ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δὲ

¹ τὰς ἐκφύσεις

² Πύκτης

* Inc. f. 109. c. 2.

³ και om.

⁴ -οψία

ἄλλοι Ἕλληνες Πανασιανὸν ὅτι πάντας εἶδον τοὺς παρ-
κούς τῆ ὄψει· Πυανασιανὸς δὲ [ὅτι] ἐβδόμη² τὰ
Πυανέμια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασίν· δεῖν δὲ φασὶ λέ-20
γειν Πυανέμια· καὶ τὸν μῆνα Πυανασιμῆα· κίνανα
γὰρ ἔψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρσειώγη ἄγεται.

Πυανομία: ἑορτὴ Ἀθηνησιν Ἀπόλλωνος· ὀνομάσθη δὲ
καὶ διὰ τὸ ἐψόμενον ἔτος τῶν κυάμων· τὸ γὰρ ἔτος²⁵
καὶ τὴν ἀθάραν, κίνανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μῆν
ἔστι, Πυανασιων λεγόμενος.

Πυανασιών: ² μῆν Ἀθηνησιν δ' ἐν οἷ καὶ τὰ κίνανα
ἔψεται εἰς τεμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· κίνανα δὲ πάντα(472)
τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὀσπριώδη· ἃ συνάγοντες ἔψου-
σιν ἐν χύτραις, ἀθήραν ποιῶντες.

Πύγαρος: αἵτου γένος.

Πύγια: τὰς σπείρας τῶν κίωνων· καὶ τοῦ σώματος ἡ-5
μῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὄστον.

Πύγελα: πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα λαβεῖν δὲ τῶ-
νομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος³ τικὲς νοσήσαν-
τες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πυγμή: κάλλη συγκλείσις δακτύλων· γρόνθος. 10

Πυγιστόλος: μαυλίστρια.

Πυγών: τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸς τὸν κόρυμβον τοῦ
μικροῦ δακτύλου.

* Πυδαρίζειν: σκιρτᾶν καὶ οἶον μετὰ τάχους σπαράτ- 6
τεσθαι.

Πυελίς: ὁ σφραγιστοφυλάξ.

Πύελος: ὄρυγμα ἐμβατή, ἐνθα ἀπολυύονται.

Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιστοφυλάκιον· αὐ-
τως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύθια: ⁴ πανήγυρις· ἑορτὴ Ἑλληνική. 20

² ἑβδομον

³ Accent. om.

³ -να

* Inc. f. 109. c. 3.

⁴ Πυθία

Πύθῃ: ἀντι τοῦ ἱστορήσεις· καὶ μάθης· ὅτε δὲ ἀντι τοῦ ἀκούειν.

Πύθων: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστρά-
25 του γεγονός· εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεισαν οἱ τῶι κυ-
κλῶι χορωΐ νεκήσαντες τὰ Θαργήλια.

Πύθιος: ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

(478) Πύθια καὶ Δήλια: φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραν-
νον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα· ἅμα ἐν Δήλῳ, πέμ-
ψατ εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ² τῆς θυσίας ἄγει
15 κατὰ τὸν ἄριστόν χρόνον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν,
ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένην δηλοῦν ὅτι
ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι
συνέβη· Ἐπίκουρος δὲ ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομένεα ἐ-
πιστολῶν ταῦτα.

Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεῖς.

10 Πυθόμενος: ἐρωτήσας.

Πύθοντο: ἠρώτων· ἤκουον.

Πύθου χελιδόνος: παροιμία ἀπὸ τινος Χαλιδόνοιο θεο-
λόγου ἀνδρός καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διε-
λεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῶι περίπλωι·
15 οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶιον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ
προσημαίνει.

Πυθῶδε ὁδός: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρασούν-
των ὡς πρὸς Διὸς Κόρινθος.

Πύθω: σήπω· καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος· ἐνθεν καὶ
20 ἢ Πυθία· διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῶι τόπῳ* σαπῆναι τὸ
τοῦ δράκοντος σῶμα· Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ
κῦον ἐνταῦθεν ὀνομασθῆναι φησὶν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς
αἶμα.

¹ - τις

² γ. εἶτα

* Inc. f. 109. c. 4.

Πυθῶνος: δαιμονίου μαντικού.

Πυκνά: συχνῶς ἐπιμειλῶς.

Ἐσκαΐζει: καλύπτει σκαπάζει.

Πυκάζεται: σκαπάζεται· κοσμεῖται.

Πυκάζουσι: σκαπάζουσι· στεφανοῦσιν.

(474)

Πυκνή: ¹ ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο.

Κλειθῆμος δέ φησιν Πύκναν ² ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκτησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνή: ² ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται· παρὰ δὲ τὰ πεπυκνωσθαι τοὺς συναρχομένους ἐν αὐτῇ.

Πυκασμός: δασύτης.

Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.

Πύκτης: παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πυλαγόρος: ὁ πεμπόμενος εἰς τὴν Πυλαίαν ³ εἰς τὴν ¹⁰

Ἀμφικτυονίαν ⁴ ῥήτωρ, ὡς τε ἐκεῖ ἀγορευῆσαι· Πυλαγόρος δὲ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγορευεῖν· Πυλαία δὲ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον· ἦσαν δὲ Πυλαγόροι τρεῖς.

Πυλαιστάτους: τοὺς μηδὲν ὑγιᾶς μήτε λέγοντας, μήτε ¹⁵ πράσσοντας· διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιοῦτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πύλαι· καὶ Πυλαία· καὶ Πυλαγόρας: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ ²⁰ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἢ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχούσων τῆς Ἀμφικτυονίας τινές, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι.

Πυλάρτης: δούλον ὄνομα.

25

* Πυλάρτου: τῶν τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντός.

¹ uk in litura ab eodem.

² Accent. om. bis

³ εἰς τὸν πόλεμον

⁴ -ωνίαν

* Inc. f. 110. c. 1.

(475) Πυλωριῖ: φυλάσσει.

Πύνδαξ: πυθμήν.

Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν· διδάσκεισθαι· ἰστορεῖν· ἐρω-
 τᾶν· ἢ ἕτερόν τι σημαίνει παρακλήσιον μὲν τοῦ ἐρω-
 5 τᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γὰρ τις, ὡς δῆ-
 λον, διαφθορὰ¹ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς με-
 ταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

Πύξ: γρόνθον.

Πῦον·* τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀπελχθέν· τὸ μεταβεβλη-
 10 κὸς αἷμα· αὐτὸ τὸ γάλα· τὸ γαλακτιῶδες ὑγρόν· γάλα
 νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιω.

Ἡῦον: τὸ πυρίφθον· τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον· ἢ ὃ ἂν
 μετὰ γάλακτος ἐψηθῇ χθεσινοῦ.

15 Πύππαξ: ἐπίφθημα σχετλιασμοῦ· ὡς κένθους ἀματά-
 φραστον· ὡς τὸ τρισαιδέκατον.²

Πυρά: καύματα.

Πυράγρα * * * * *

Πυράγρη: καρκίνω· παγούρω.⁴

20 Πυραί: πυρκαϊά.

Πυρακτιῶν: ἐμπυρσεύων· σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδής: πυροειδής.

Πύραυνος: ὁ τὸ πῦρ ἐνανύμενος.

Πυργηρούμεθα: ἐντὸς ἐσμέν τῶν κύργων.

(476) Πυργουῖται: ὑψοῦται.

Πυργηδόν: στοιχηδόν· κατὰ τάξιν.

Πυργηρούμενοι: τὰ τείχη φυλάττοντες.

¹ Sic.

* Πῦον, et μοξ;

² ai per tale fere compendium, /, quod nisi τῷ ε ad-
 haereret, esset καί. Legendum videtur ἰσθ, quod in ἰγ
 facile mutari potuit.

³ Deest versus; nota /

⁴ καρκίνων· παγούρων

Πυργοβάρεις: προμαχῶνες¹ οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων. 5

Πύργοι: τάξεις.

Πύρραυ: τὰ λείψανα.

Πυριάτη: θηλυκῶς τὸ κυρίεφθον· οὐχὶ κυρίατος, οὐδὲ κυριατὴ ὀξυτόνως· οὐδὲ κυρίεφθος.

Πυριλαμπής: ὄνομα κύριον. 10

Πυριλάμπη: πτηνὸν τι μικρὸν, ὃ ἐν τῷ σκοτῷ λάμπει· καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς.

Πυριλαμπής: τὸ ζῷον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, οὐ λαμπυρίς.

Πῦρ ἐπὶ κυρί: παροιμία ἧς μέμνηται* καὶ Πλάτων κα-15
κὸν ἐπὶ κακῷ.

Πυρεῖον: θυμιατήριον.

Πυριρραγής: σαθρός· ἄχρηστος· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμί-
νοις διαρησσομένου κεράμου.

Πυροὶ ἐπικάλαμοι: οἱ μήκω θειρισθέντες· ἢ οἱ ἐπὶ τῆς²⁰
ἄλω· οἱ μήκω ἀπηλοημένοι·² ἀλλ' ἐν τοῖς θράγμασι
ὄντες· ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς
γῆς, ἧτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπισπαρέντες· τουτέ-
στιν, ὅτ' ἂν σίτος ἐπὶ σίτῳ χωρὶς διαλείμματος ἐπι-25
σπαρηῖ.

Πύρρα: μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Πυρραῖς γένυσι: ξανθαῖς θριξίν.

Πυρόεσαν: ἐκίπνουν· πῦρ κνέουσαν. (477)

Πυρὸς μένος: πῦρ περιφραστικῶς.

Πυρκαλάμπη: ὁ ταχέως τι ἐκίνοῦν καὶ παλαμῶμενος
ἴσα κυρί.

Πυρπολεῖται: καλεῖται· ἐμπυρρίζεται. 5

¹ Πυργοβαρεις: προμαχῶνες

* Inc. μνηται f. 110. c. 2.

² ἀπηλωημένοι

Photius Vol. II.

Πυρρίχαις: ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν.

Πυρσεύει: πῦρ ἐξάπτει.

Πυρσεύσασαν: φλέξασαν.

10 Πυρσοί: λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτήρες· φρυκτωφίαι·

Πυρσοκόρσου λέοντος: Δίσχυλος ἐν Κάρυξι Σατύροις.

Πυρσολόφους: τοὺς, ἐκ παροπτηθεῖσων βυρσῶν ἱμάντας
τεμνομένους· Ἀντίμαχος.

Πυροφόρος: σιτοφόρος.

15 Πυρφόρος: πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱε-
ρέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάκτοντας· ἐν τοῖς οὖν

πολεμίοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδε-
σθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελοῶς ἠτήθέντων καὶ συμπα-

τηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρω-

20 μενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπόλοντο, ὥστε οὐδὲ

πυρφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τῷ
στρατωῖ.

Πυρῶν: φλέγων καὶ καίων.

Πύσμα: ἐρώτημα.

25 Πύστεις: ἐρωτήσεις.

* Πυστιάσθαι: πυρθάνεσθαι.

Πύτυλος: ἡ συστροφή τῶν χειρῶν· ὅτ' ἂν πυκνῶς ἐπι-
φέρηται.

(478) Πύτυλος: ἡ συνεχῆς τῶν πυκτῶν κροῦσις.

Πυτίνη: πλακτὴ λάγνος.² Ἀριστοφάνης.

Πώγωνα πυρός: τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· Εὐριπίδης
· Φρύξω.

5 Πώληται: οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ
προθεσίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐ-
σίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγρα-
φὴν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι δὲ³ καὶ

¹ Πυρώνων

² λάννος

* Inc. f. 110. c. 5.

³ Om. δὲ

οἱ ξενίας ἀλόντες, καὶ ὁ μέτοικος πρόστιτον οὐκ ἔχων 10
καὶ ὁ ἀποστασίον γραφεῖς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας
πωλοῦντες, παρεκατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταὶ καὶ πωλητήριον: 2 οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχὴ τις
ἐστὶν Ἀθηνησιν· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἰς ἐκ
τῆς φυλῆς ἐκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ 15
τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα 2 καὶ μισθώ-
σεις καὶ τὰ δημευόμενα· πωλητήριον 3 δὲ καλεῖται ὁ
τόπος, ἐνθα συνεδρεοῦσιν οἱ πωληταί.

Πωλητήριον: τὸ πρᾶτήριον· οὕτως Ὑπερίδης.

Πωλοδάμνης: πωλοδαμαστής.

20

Πωλοῦσιν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας· ἢ ἐν τῇ
ἀγορᾷ πωλοῦσιν τί ἀποπεφασμένως· 4 Δίδυμος φησὶν
ἀντὶ τοῦ πορνέουσι φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρὲ-
χειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνέειν, 25
ὅπερ ἐστὶ περνάναι· 5 ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε
νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ εἶν (479)
ἐπὶ ταύταις 6 μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστη-
ρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσι τί ἀποπε-
φασμένως.

Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν: Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῶ 7 γάμοι· Ἀγ-
δράποδα πέντε, 8 πωλικὸν ζεύγος βοῶν.

5

Πῶμα: τὸ πότον οὕτως λέγουσιν.

Πῶμαλα: 9 ἀντὶ τοῦ ποθέν· οἶον οὐδαμῶς· ἐστὶ δὲ τὸ
μὲν πῶ Δῶριον· τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ
μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πῶ τοῖς ἐστὶ λεγόμενον.

¹ - οἱ

² λ- semel.

³ - ηρόν

⁴ - νος

⁵ πωᾶναι (ν ejusd.)

⁶ ταύτης

⁷ ἐν Ἱερῶ cum punctis ad marginem referentibus, ubi scil. correctionem additurus erat.

⁸ πέμπεται, et inc. πεται f. 110. c. 4.

⁹ Πῶ μάλα et μοχ μάλα. Primo πόθεν. priore lbcā.

10 Πάματα: οἴνου μάλα.²

Πέριον: λίθον.

Ποιᾶσθαι: πετᾶσθαι.

Πωλῆς:² ἀντὶ τοῦ πράσιος· Ἐπερίδης· ἔστι τὸ ὄνομα
καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

15

Τέλος τοῦ π̄ στοιχείου.

Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τοῦ π̄.

Ῥαβάττειν: σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόμως³ ποδο-
κτυπεῖν.

Ῥαβάττειν: ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν.

20 Ῥάγα: ῥῶγα.

(480) Ῥαγδαῖον: ἄθρον καὶ πολὺ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν καὶ
μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ῥαγδαῖον, τὸν πολὺν καὶ ἄ-
θρον· καὶ ὄξυς ἄνεμος καὶ πολὺς, ῥαγδαῖος.

Ῥάδα: τὰ ῥόδα· ὄθεν καὶ ῥαδινῆ /⁴

5 Ῥαδια: ὑπόδημα ποιόν.

Ῥαδιουργός: οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ' ὁ κα-
κοῦργος ἀπλῶς καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγω-
ρία καὶ ἐγκαίρεια καὶ θρασυτήης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ
εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

10 Ῥαθαίνεται: ἀντὶ τοῦ σπείρεται.

Ῥαθαπνυλλεῖν: τὸ πλυτεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥα-
πυλλεῖν.

Ῥαθασσόμενοι:³ ῥαϊνόμενοι.

² μάλα

³ Accent. om. tum πράσιος

³ συντόμως

⁴ Sic. Accent. om.

³ -όμενοι

Ῥαιβόν: σκαμβόν· καμπύλον.

Ῥαϊκούς: οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας· Σοφοκλῆς τῆ¹⁵
λέξει κέχρηται.

Ῥαίοιτο: φθείροιτο.

Ῥά: ἀντὶ τοῦ δῆ·² οὕτως Πλάτων.

* Ῥαγδαῖος: ταχὺς ἢ σφοδρὸς.

Ῥαγδαίους: κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς²⁰
κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης
Ἀγροίκους Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, κρᾶγμα μείζον ἢ³
δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμων· Τί ποτ' ἐστίν; ὡς
Ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν· ἐστὶ καὶ ἐν Πρωτάνεσι Τηλε-
κλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.²⁵

Ῥαδαμάνθους ὄρκος: ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνός· ἢ πλατά-(481)
νου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιοῦτου· Οἷς ἦν μέγιστος
ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων· Ἐπεὶ αὖτε χῆν· θεοὺς δὲ σι-
γᾶν·³ Κρατῖνος Χεῖροσι· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκρά-⁵
τους ὄρκοι.

Ῥάδαμνος: βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος.

Ῥάδιον: εὐχερῆς.

Ῥαδιουργός: πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς·
καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγοψία, καὶ εὐκαιρία,
καὶ θρασυτήτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο¹⁰
τῆ¹ λέξει.

Ῥαϊδίως: εὐχερῶς· ταχέως.

Ῥάξειν καὶ ῥύξειν: τὸ ὑλακτεῖν· Ἐρμῆκος Εὐρώπῃ·
Ῥυξῶν⁴ ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ τού-
του δὲ ἐπὶ τοὺς πικραينوμένους καὶ σκαιολόγουντας¹⁵
μετηνέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν·⁵ Ἴνα σιωπῇ τῆς

² δῆ

* Inc. f. 111. c. 1.

³ εἰ—πολυπράγμονεῖ

³ θεοῖς δὲ σιγᾶν

⁴ ῥυξῶν

⁵ δειλιασιν

τέχνης ῥαίῳσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἐξῆς· Ἐρραζε
πρὸς τὴν γῆν· ὃ δ' ἐσκάριζε κατέπαρδε.¹

Ῥαθάμιγγες: ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κόνιορτός·
20 οἱ δὲ σταγόνας.

Ῥαθυμία: ἀμέλεια.

Ῥαίσας: ὑγιάνας.

Ῥαίσας: ἀντὶ τοῦ ῥαῖον ἔχων ἐκ τῆς νόσου.

Ῥαθυμειῖν: οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμέν, τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις
25 σχολάζειν· ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ
τὸ τὰ ῥᾶστα τῷ θυμῷ διδόναι.

(482)* Ῥακχίζειν: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι δια-
κόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ.

Ῥακετριζεῖν: τὸ εἰς τὴν ῥάχιν καίειν· οὕτως Πλάτων.

Ῥάκιον καὶ ῥάκος: ἄμφω² λέγουσιν.

5 Ῥακίδαί: δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Ῥάκτρια: ῥαιδία· μικρά· τοὺς καρπούς ἀπαράσσουσα.

Ῥάμνος: φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσίαι ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐ-
μασῶντο ἰώθεν· καὶ πίττη³ ἐχρίοντο τὰ σώματα· ἀ-
10 μίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παι-
δίων⁴ χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων.

Ῥαμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφρο-
δίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας·⁵ ἰδρύ-
15 σατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν· ὀνο-
μαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τό-
πῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγρα-
φὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ·

¹ ὃ δὲ σκαρίζει κατέπαρδε.

* Inc. f. 111. c. 2.

² ἄμφω^ω i. e. ἄμφως, quod utrum ex ἄμφω an ex ἀμφο-
τέρως depravatam sit, non liquet.

³ πίττην

⁴ παιδῶν primo scripserat.

⁵ μηλέας

ὅς καὶ Ὀλυμπίας·¹ τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε,
Παντάρχης καλός· ἦν δέ² οὗτος Ἀργείας, ἐρώμενος²⁰
αὐτοῦ.

Ῥάμφος: ῥύγχος ὕρνιδος.

Ῥαντόν: ποικίλον.

Ῥαμφάξει: ῥυγχωθήσει.

(483)

Ῥάξ: θηλυκῶς ἡ ῥάξ· ὁ δὲ ῥῶξ, καὶ βαρβαρισμός καὶ
σολοικισμός.

Ῥάξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος. 5

Ῥάξας: τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ πᾶρά τοῖς δικα-
νικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις.

Ῥᾶον: εὐχερῆς· εὐκολον.

Ῥαπίσαι: πατάσαι τὴν γνάθον ἀπλῆ τῇ χειρὶ, ἃ λέ-
γουσι καὶ ἐπὶ κόρρης. 10

Ῥαπίς: ῥάβδος.

Ῥάρ: Τριπτολέμου πατήρ.

Ῥάρον:³ ἰσχυρόν.

Ῥᾶστα: ῥαιδίως· εὐχερῶς.

Ῥαστώνη: ἀνάκαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· φα- 15
δυμία· ἡδυπάθεια·* χαννόξης· ἀργία· εἴρηται καὶ
ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λῆ Δίωνος Ῥωμαϊκῶν.

Ῥάφανον: τὴν ῥαφανίδα· Ἐπίχαρμος.

Ῥάφανος: κράμβη· ῥαφανίς δέ, ἦν ἡμεῖς ῥάφανον.

Ῥάττει: ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων. 20

Ῥᾶον ἂν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμῃσεν, ἢ τοὺς δακτύλους.

Ῥαχάδας: τὰ δεινρῶδη χωρία.

Ῥάχετον: τὸ ἄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ 25
τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν.

Ῥαχθέντος: ῥαγέντος.

Ῥαχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν· καὶ τὸν τόπον αὐτὸν,

¹ -ιάσι

³ Accent. om.

² -ψεν ἀοτάρχης· καλὸς δὲ ἦν

* Inc. f. 111. c. 5.

(484) *οἷ προσαράττει τὸ κύμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.*

Ῥαχίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ραχιστής, ὁ ἀλαζών·
5 *Θεόκομος Παμφίλη*. *Τούτων ἀπάντων ὁ ραχιστής Δημοφῶν.*

Ῥαχίζων: διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους ραχιστάς.

Ῥάχιν: ὄσφυν· ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ
10 *νώτου.*

Ῥαχιστής: ὁ διατέμνων.

Ῥάχοι: αἱ μυρικίνας ῥάβδοι.

*Ῥάχοισιν ὀρχάδος*¹ *στέγης*: Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς πόλεως.

15 *Ῥάχους*: τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσι.

Ῥαψιδολί: τὸ ὄ ἔμπροσθεν ἀρνωδολ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου² αὐτοῖς ὄντος ἀρνώδης.

Ῥαψιδῶς κύων: ἢ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς.

20 *Ῥάψαι*: συνθεῖναι.

Ῥαψώδημα: ψεῦσμα.

Ῥαψιδία: φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία.

Ῥαψιδολί: οἱ τὰ Ὅμηρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες
25 *ἀπήγγελλον*· *ραψιδῆσαι* δέ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν³ καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

(485)* *Ῥάων*: εὐθυμότερος· καὶ ἀπήμων.

Ῥέας πόντος: ὁ Βόσκορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου.

Ῥεδίων: ἀρμάτων.

5 *Ῥέζει*: θυσιάζει· ποιεῖ· ἱερεῖει· παρασκευάζει.

Ῥέθος: πρόσωπον· ἐρύθημα· μέλος· σπλάγχνον.

¹ Ῥαχοισιν: ὁ.

² Sic.

² ἐπαθλον

* Luc. f. 111. c. 4.

- ῥεῖα: ῥαδίως· εὐμαρῶς· ἰσχυρῶς.
 ῥεῖα ζῶντες: ἀπόνως καὶ ἀμόχθως.
 ῥεῖται: ὄρη¹ Σκυθικὰ, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ.
 ῥεῖτά: ἐν Ἐλευσίνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πη-10
 γῆς καλούμενα ρεῖτά· οὕτως Σοφοκλῆς.
 ῥεῖτων τόπος: ² ἱερῶν ῥευμάτων.
 ῥέκος: ζῶμα· ζώνη.
 ῥελατρεία: ἀναφορά.
 ῥέμει: ³ πειρᾶ· ὄδυνᾶ· σήπει. 15
 ῥέξαι: ποιῆσαι· πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θύσαι· παρ' Ἐ-
 πιχάρμω τὸ βλάσαι.
 ῥέπει: κλίνει.
 ῥεουθμῶσθαι: ἐσχηματίζθαι· συγκεκριθῆναι.
 ῥεῦμον: βρέφος νεογνόν. 20
 ῥηγίνους: τοὺς δειλοὺς· Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος
 τοῦ Μιμογράφου ⁴ υἱὸς, ἐκωμῶδει τοὺς ῥηγίνους ὡς
 δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου κεισθεῖς.
 ῥηγίνου δειλότερος: | ⁵
 ῥήγμα: ἡ κατὰ μῆκος τρυῖ τραύματος οὐλή. 25
 ῥηγμίτι: αἰγιαλωῖ.
 ῥηγνυται: διαιρεῖται καὶ διακόπτεται. (486)
 ῥῆμα: οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ
 ἐπὶ πλειόνων.
 ῥήναια: ⁶ νῆσος πλησίον Δήλου.
 ῥήνες: πρόβατα. 5
 ῥηξήνορες: ἀνδρεῖοι.
 ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.
 ῥῆσις: λόγοι.
 ῥῆσις μακρά: διεξοδικὸς ⁷ λόγος μακρὸς.

¹ ὄρη

² ῥεῖτων: τ.

³ Accent. om.

⁴ μνηογράφου

⁵ Sic. Deest sequivertus.

⁶ Accent. om.

⁷ -κῶς (sic)

10¹ Ρῆσις: δημηγορία καὶ συμβουλή· καὶ ἄλος δ' τοῦ ῥήτο-
ρος λόγος· * οὕτως Ἀριστοφάνης.

¹ Ρησιδίον: λεξιδίον.

¹ Ρησικοπεῖν: δημηγορεῖν.

¹ Ρῆσις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λε-
15 γόμενα· ἀναμέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ·
οἶον, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

¹ Ρῆσις: τὰ ψήφισμα· οὕτως Κράτης.

¹ Ρησίαρχος, ὃς ἐρέσει ¹ τὰ θέσφατα: παρ' Ἐπιχάρμωι·
ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται· ² ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν
20 ε' τραγωιδουμένων, ἄριστον ³ αὐτὸν γεγονέναι ἀλή-
θειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

¹ Ρησκόμενον: ἀντὶ τοῦ λεγόμενον.

¹ Ρητόν: φανερόν.

¹ Ρήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα· Ἀριστοφάνης.⁴

(487) ¹ Ρητορικὴ γραφή: εἰσὶν ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι, ἢ
κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ἢ) ⁵ εἰπόντος ἢ πράξαντος
παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ἢ κατὰ πρυτα-
νέως· καὶ ἐπιστατικὴ, ἢ κατ' ἐπιστάτου· ἴσως δὲ καὶ
5 κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινὲς καλοῦνται, ὅτι
κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσά-
γονται.

¹ Ρητορικὴ γραφὴ· ἦν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ
πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες,
10 ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι
τὴν κατὰ ῥήτορος ⁶ γινομένην, γράψαντος εἰ, ἢ εἰ-
πόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυ-

* Inc. E. 112. c. 1.

¹ Ῥησός: ἀρός· ὃς ἀρέσει (spiritus e leni statim factus asper.)

² ε. τοῖς — εἴρηκα

³ Accent. om.

⁴ ἀρεῖς /

⁵ om. ἢ

⁶ -ρας

τανική γραφή, καὶ ἡ κατὰ πρυτανείως, καὶ ἐπιστατικῇ, ἡ κατ' ἐπιστάτου.

Ῥήτορες: οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ οὕτως ὑπολαμβάνει.

Ῥήτραι συνθῆκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἷον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Ἰ Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος· 20 οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγραμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας.

* Ῥήτρας: συνθήκας.

Ῥήτωρ: τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμῳ συμβουλευῶν καὶ 25 ὁ ἐν δῆμῳ ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλευῶν, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δη-(488) μοςθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδ' ἂν λέγη· ῥήτωρ, ἡγεμῶν καὶ στρατηγῶς ὑπὸ τούτῳ· καὶ ἐτέρωθεν· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλευῶν ὑμῖν 2 ὅτι ἂν συμφέ- 5 ρειν 3 ἡγήται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τούνομα τούτο· εἰ δὲ, οἷους 4 ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος 5 ἐγὼ· καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι πα- 6 ραγέγραπται Ῥητορικῇ ἐκ βουλῆς, (εἰ) εἰσφέρει τις 10 γνώμην, 7 ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην 8 ἡγούμενος.

Ῥήτωρ: συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαι- 15 νων γνώμην κριτῆς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥα- 20 χίας βάλλοντες.

15

¹ λῦτρα

* Inc. f. 112. c. 2.

² ὑμῖν in ἡμῖν statim mut.

³ εἰ in litura, tum ἡγήτας (sic)

⁴ οἷος

⁵ οὐ primo; ut scripturas fuerit οὕτως.

⁶ -κή, tum om. εἰ

⁷ -μη

⁸ τύχης

Ῥία: ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα.

Ῥιγοῖ: ψύχει· συνέχεται ἀπὸ κρύους.

Ῥιζοτόμοι: φαρμακεῖς· βοτανικοί.

20 Ῥικνά: ἐρυτιδωμένα· ἀσθενῆ.

Ῥικνόν: καμπύλον.

Ῥικνός: ὁ πεφρικώς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥινᾶν: ἑξαπατᾶν· οὕτως Μένανδρος.

Ῥινόν: βύρσαν· δέρμα.

25 Ῥίνων: ὄνομα κύριον.

(489) Ῥικνοῦσθαι: τὸ διέλκασθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφασθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ

6 ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὄσφυν· Σοφοκλῆς Ἰχθυαταῖς.

Ῥίπας: ἀνέμου ευστροφῆ.

Ῥικῆς: ὕρμῆς· φορᾶς· βολῆς.

* Ῥιπίζεται: παρακαλεῖται.

Ῥίπασπις: δειλός.

10 Ῥινώμενος: ¹ μυκτηριζόμενος.

Ῥίπκος: ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον.

Ῥιπάδ' ἀγείρων / ²

Ῥοάς: ῥεύματα.

15 Ῥόδια: μύρα.

Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς: εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Δίφιλος.

Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ἰταίαςπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

20 Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τῇ Λινδαίᾳ Ἀθηναῖ θύοντες καθ' ἐκάστην ἡμέραν διατέλουν (ἐν) ³ τῷ ναυῷ εὐω-

* Inc. f. 112. c. 3.

¹ Ῥινόμενος

² Ῥιψαδαγειρων / tum deest versus.

³ ἐδιτέλουν (sic) et om. ἐν

χοόμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν
 * * * * * ἀμίδα· συγκαταίνεσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυ-
 θάνοντο, χαλκῆν ἢ ὄστρακίην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπε-
 φήνατο, μηδετέραν· διὰ τὴν παροιμίαν τᾶσσεσθαι²⁵
 ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυθθανομένων.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα: ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι κολλοί· (490)

Ἀκελλᾶς² δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυ-
 ραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος³ τὴν δόξαν· ἦν δὲ
 Θραῦσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσάπῳ Ἰάδμονι⁴
 Μιτυληναίῳ· ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν⁵ Χαράξας ὁ Σαπ-
 φοῦς ἀδελφός· ἢ δὲ Σαπφῶ Δωρίχαν⁶ αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόζειν: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν μεταφορικῶς δὲ καὶ
 ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοθεῖ: ὄρμη.

10

Ῥόθιον: ἢ εἰρεσία· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως.

Ῥοθωνιά: ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ
 τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος
 ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ¹⁵
 κατὰ τὸ χροῶμα.

Ῥόθιον καλεῖται παρὰ⁷ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν⁸ κωπῶν
 ἀκουόμενον, ὅτι ἂν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.

Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κῆμα· ἢ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ
 τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως· Ἀ-²⁰
 ριστοφάνης Βαβυλωνίους· — κατάγου ῥοθιάζων, ⁹ φη-
 σίν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅτι ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζη
 σώφρονι κόσμῳ.

Ῥόθωι: ὄρμη.

Ῥοιάς: Ἴωνες· ἀνευ δὲ τοῦ ἰ ροιάς· οὕτως Ἐκίλκος. 25

¹ Nulla lacuna.

² ἀπέλλας

³ 1 bis.

⁴ Ἰδμονι

⁵ αὐτόν

⁶ Accent. om.

⁷ περι

⁸ Inc. f. 112. c. 4.

⁹ καταγοροθιάζων

- (491) Ῥοιβδεῖ: ἀναρροφεῖ ἀναρριπτεῖ.
 Ῥοιβδεῖν: ὡς ἐπὶ ρεύματος σφοδρῶς φοβερῶς.
 Ῥοῖδια: ῥοάς.
 Ῥοιζήδον: σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν.
 5 Ῥοῖζος: ῥύμη ἤχος.
 Ῥοῖζος: παρ' Ὀμήρωι θηλυκῶς. Πολλῆ δὲ ῥοῖζωι² πρὸς ὄρος τρέπε.
 Ῥομβεῖν: σφενδονᾶν.
 Ῥόμβον: κίνησιν ἢ κύλινδρον.
 10 Ῥόμβος: ὃ ἔχουσιν αἱ ἐπιθειάζοντες³ ὡς τύμπανον οὕτως Ἐὐκόλις.
 Ῥοδωνιά: ἢ τῶν ῥόδων φυτεία ἰωνιά, ἢ τῶν ἰων.
 Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους.
 Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα.
 15 Ῥοπαλλεῖ: κικεῖ, στρέφει ὡς ῥόπαλον.
 Ῥοπή: κλίσις.
 Ῥόπτρον: Δυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ· νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.
 20 Ῥόπτρον: ῥόπαλον ἢ παγίς ἢ τιμωρία.
 Ῥοῦν: τὸ ἦδυσμα Σάλων.
 Ῥοφήσομαι: ἀντὶ τοῦ ροφήσω λέγουσιν.
 Ῥωῶδης: ῥαῖμα ἔχων.
 Ῥυάχeton: θόρυβον.
 25 Ῥυάχeton: τὸν ῥέοντα ὀχετόν.
 Ῥοῖβδην: δαψιλῶς.
 Ῥυγχάσαι: τὸ μυκτηρίσαι.
 Ῥύγχος: τὸ πρόσωπον Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.
 (492) Ῥύδην: ὀρμήν.
 Ῥύδην: σφοδρῶς καὶ ἀθρόως οὕτως Κρατῖνος.
 Ῥύζειν: ὑλακτεῖν.

¹ Sic.

² ῥοῖζωι

- Ῥυζῶν: πενθῶν.
- Ῥυθμίξει: διατυποῖ.¹ κανονίζει· εὐθύνει. 5
- * Ῥυθμός: τάξις ἑμμελος ἀκόλουδος ἁρμονία.
- Ῥυμβονᾶν: διαρρίπτειν.²
- Ῥυκαίνω: ἀντι τοῦ ὑβρίζω· Φερεκράτης.
- Ῥύρες: ³ πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν· οὕτως Αἰσχύλος. 10
- Ῥύπον καὶ ῥύπους: τὰ δεχόμενα τὰς σφραγίδας· οὕτως Ἀριστοφάνης.⁴
- Ῥυκᾶν: ⁵ μετὰ ῥύπου εἶναι.
- Ῥύππασαι: ναυτικὸν ἀναφώνημα.
- Ῥύπτει: ἀποκλύζει· σμήχει. 15
- Ῥύπτομαι: σμήχομαι.
- Ῥυσά: ἡ μάρανσις, ἡ γῆρας.
- Ῥυσαί: ῥυτίδας ἔχουσαι.
- Ῥυσήματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα. 20
- Ῥύσια: ἐνέχυρα· καὶ ῥυσιάζεσθαι· τὸ ἐνεχυριάζειν.
- Ῥυσίαν: τὴν τῶν τόξων τάσιν.
- Ῥυσιόισιν: ἐλκυσταῖς.
- Ῥυστήρας: καὶ βρυτηῆρας· τὰς ἡνίας. 25
- Ῥυτά: εἶδος φιαλῶν· τάχα δὲ οἶον ῥυτίδας καὶ συνα· (493) γωγὰς ἔχουσῶν.
- Ῥυτά: πήγαν· οὕτως Κρατῖνος.
- Ῥυτά: συνεσταλμένως· εἶδος ἐστὶ ποτηρίου· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐκτεταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα. 5
- Ῥυτήρ: ἀπλῶς μὲν ὁ ἵμάς· περὶως δὲ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπερ ἐστὶ σωλξιν· ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν, ὃ ἐστὶν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους. 10

¹ -πιῖ² Inc. f. 115. c. 1.³ Glossa in summa pag. a correctore antiq.⁴ Ῥύπαις⁵ ἄριστ' f⁶ Ῥυτά: (αἰσ)

ῥυτῆρα: ἑλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλαχα.

ῥυτῆρες: χαλινοί· ἤνλια· ἱμάντες.

ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν²· ὑπτίου ποδός· Σοφοκλῆς.

ῥυτίς: ἀσθένεια.

15 ῥυτίσματα: αἱ ἀκόστριαι τῶν διερρήκωτων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος.

ῥυφαῖν: τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες· οὕτως Ἰακώναξ.

ῥύφαι: σμηῆσαι.

20 ῥωγαλέον: διασχισμένον.

ῥῶμα: ὄρημα.

ῥῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα, τὴν γνώμην.

ῥωμαλέως: ἰσχυρῶς.

ῥώμη: ἰσχὺς.

25 ῥῶξ: κόκκος.

ῥῶρες: δασεῖα ὕλη· ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος.

(494) ῥῶπος: μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποκόλης, ὁ μυροκόλης·² τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασιν.

5 ῥῶπος: μηθενὸς ἄξιον.

ῥῶπος καὶ γέλη: ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

ῥῶσαι: ῥῆξις.

ῥῶσθαι: σκουδάζειν.

ῥωστήριον: παρορμητήριον.

10 ῥωχμός: ῥῆγμα γῆς.

Τέλος τοῦ ῥ̄ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ σ̄.

Σᾶ: περισπωμένως τὰ σῶα· εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ· σᾶ ἢ κόλις· ὅσον σῶα² ἢ κόλις.

¹ κρούων: γ. disti

² Ina. f. 115. c. 2.

³ εῶα.

Σα: τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συν-15
αιρουῦντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν·¹ καὶ σῶοι, σοῦ·
παρὰ δὲ Θουκυδίδη δισυλλάβως σῶοι.

Σμικρός² ἐν σμικροῖς, μέγας δὲ ἐν μεγάλοις ἔσομαι·
καὶ τὸν ἀμφέποντ' αἰετ φρεσὶ δαίμον' ἀσκήσω· εἰ μι-
κρὰ ἢ τὰ περὶ ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι²⁰
μικρός· εἰ δὲ μέγала, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ με-
γαλοφρονήσω· καὶ τὴν περιέπουσάν με τύχην οἶσω τῆ
διανοία.

Σαβαρίχιν: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλείδης. (495)

Σαβέκ: ἄφεις ἀπὸ τῆς Σύρας.

Σαβοί: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν Σαβούς
λέγεσθαι τοὺς τελομένους τῷ Σαβαζίω, τουτέστι τῷ
Διονύσῳ· καθ' ἕνα τοὺς τῷ Βάκχῳ, Βάκχους· τὸν⁵
αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβαζιον καὶ Διονύσον φασίν οὕτως δὲ
φησὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς τοὺς Βάκχους Σαβούς
καλεῖν· Μνασέας δὲ ὁ Πατρὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ
Διονύσου Σαβαζιον.³

Σαβούς καὶ Σαβὰς καὶ Σαβαζίους: τοὺς βακχεύοντας¹⁰
τῷ Σαβαζίῳ· τὸ γὰρ σαβάζειν τῷ θεῷ τοῦτο· ὑπὸ
δὲ τινῶν ὁ Διονύσος Σαβὸς καλεῖται.

Σαβύτης: ξυρήσεως εἶδος.

Σαβάξει: διασαλευσαι.

Σάβυττος:⁴ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι¹⁵
καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη.

Σαγγάριος: ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.

Σάγαρις: κοπίς ἢ πέλεκυς.

Σάγδας:⁴ μύρον τί.

¹ σόν

² Glossa in marg. a m. antiq. ἀγ in ἀνάγκης, et α ult. in
μεγάλα abscissa.

³ σαβάδιον

⁴ Accent. om. bis.

Photius Vol. II.

20 Σάγη: τὸ πλήθος.

Σάγη φερέσβιος: ¹ τὸν πρὸς τροφῆς καριασκευὴν θύλακον.

Σάγη: ἡ πανοκλία· οὕτως Μένανδρος.

25 Σαγήνη: πλέγμα τι ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

* Σάγμα: τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον.

(496) Σάγρα: αἱ τοῦ /

ἀλήθεια· οὕτως Κρατῖνος.²

Σάγρα: ποταμὸς ἐν Ἰταλία· καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ πα-
ροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.

6 Σάθων: ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως Τηλεκλειδῆς.

Σαθρὸν, οὐ σαβακὸν χρῆ λέγειν.

Σαικονῆσαι: ἀντι τοῦ κινήθῆναι· Ἀριστοφάνης.³

Σαίνει: κολακεύει· σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινότων

10 τῆ οἰκείαι οὐραϊ.

Σαίνεσθαι: κολακεύειν.

Σαίνουροι: τὰς οὐράς σείοντες.

Σαίρει: κοσμεῖ ἢ χαίρει.

Σαίρειν: ⁴ οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ
15 ἀκόρητον, τὸν ἀσάρωτον· ⁵ καὶ κορηθῆναι· καὶ τὸ
σάρων, κόρηθρον· καὶ κόρημα, τὸ κάθαρμα·

Σάκαι: ἔθνος Σκυθικόν.

Σάκας: ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγωδοποιὸς Ἀλέξανδρος, ὡς ξένος
καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος.

20 Σακέλλιον: βαλάντιον.

Σακεσφόροι: ὄπλοφόροι· ἀσπιδηφόροι.

Σακεύουσι: τὸ ὑλλῆουσι⁶ παρ' Ἡροδότου.

Σακυφάνται: ⁷ οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους· ἢ τῶν λι-
νοῦφωαν οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

¹ Σάγη: φ. dist.

* Inc. f. 113. c. 3.

² Ita ms. nisi quod ἀλήληθεια (sic), et post Κρατῖνος puncta omittit, quae articuli finem designare solent.

³ ἀριστο /

⁴ Σαιρεῖν

⁵ -στον

⁶ ὑλλῆουσι — ἠρωδότωι

⁷ Σακηφ.

Σακίξειν: τὸν τρυγῶδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης ἠθεῖν(497)
οἶνον· οὕτως Λυκίφρων.

Σακοδερμίτης: Σοφοκλῆς¹ Τρωϊλῶι· οἱ μὲν τὸν ὄφιν·
οἱ δὲ σκόληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἀμεινον δὲ
τὸν ἐπὶ ταῖς δέρματι χαλκὸν ἔχοντα· παρ' ὅσον τὰς
σάκη ἐπίχαλκα.

Σάκος: ὕπλον· ἀσπίδα.

Σάκτρα: φορμὸς, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι·² οἱ δὲ τὸν τοξί-
κὸν κάλαμον.

Σάκος: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἐνὸς κ. 10

Σακτός:³ ὁ τεθησαυρισμένος καὶ πολὺς.

Σαλάβην: Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.

Σαλαβακχῶ: πόρνης ὄνομα.

Σάλα: φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος.

Σαλακωνία: ἀλαζονεία·⁴ ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλακωνί-15
σαι,⁴ ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύ-
στας καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων:⁵ προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὢν.

Σάλος: σαλευμός· τάραχος· καὶ ἡ φροντίς.

Σαλαμίνιος: ὁ ἐκ τῆς Σαλαμίνιας καλουμένης νεῶς ἐρέ-20
της· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμῖνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται.

Σαλάμβη: ὀπή· καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σαλμάκιον: κοσμαρίου⁶ τί γένος.

Σαλαμός: ἀλαζῶν.

Σαλμυδησός:⁷ αἰγιαλὸς καὶ ποταμὸς· Εὐξείνῳ πόντῳ. 25

Σαλοῦσα: φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς. (498)

Σαλπίττει: ἀντὶ τοῦ σαλπίζει.

¹ σοφλ⁶

² σάττεσθαι

³ Σάκτος et nota / in m.

⁴ Inc. ζο- f. 113., c. 4.

⁴ -νήσαι

⁵ Σαλακῶν

⁶ Duo puncta supra σ, ab eadem manu ut videtur.

⁷ -διός

Σάμακα: Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμὸν ἄμεινον
δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος.

5 Σάμαιναι: ¹ πλοῖα σάμια ὑσιν ἐμφερεῖς τὰς πρῶρας ἔ-
χοντα.

Σαμακιν: κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις.

Σάμβαλα: ὑποδήματα.

Σαμβύκη: εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

10 Σαμιακὸν τρόπον: Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις εἰς αὐμιασιν
ἐπισκώπτων μιννύω | ² ναυσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς
πρῶρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος ὁ
Σάμιος.

Σαμικόν: ἀντὶ τοῦ Σάμιον.

15 Σαμίων ὁ δῆμος (ἐστίν,) ³ ὡς πολυγράμματος: Ἀριστο-
φάνης ⁴ Βαβυλωνίους ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους·
οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων,
σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις
ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ⁵ ὡς Ἀριστοτέ-
λης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίους εὐ-
20 γρέθη πρῶτοις τὰ κ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς

Ἀνδρῶν ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆ-
σθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν * ἄρχειν· οἱ δ' Ἀ-
(499) θηναίους ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου· τοὺς δὲ Βαβυλω-
νίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι
πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ
πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν
5 τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί,

¹ Accent, om. Tum σαμιασιν, eraso accentu (circumflexo, ut videtur) supra υ. Legendum Σάμια· ὑσὶ—

² Nota in marg. Versus incipit χοῖς, desinit μιννύω, sine lacuna. Corruptela igitur, non defectus, -indicatur.

³ Om. ἐστίν

⁴ -νοῖς (sic)

⁵ εἴσω π.

* Inc. σιν f. 114. c. 1.

Σάμιοι τῇ Σαμαίνῃ, ὃ ἔστι πλοῖον¹· δίχροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθέν τοῦ Σαμίαν τυράνκου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νοστιῶν· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος· οἱ δὲ τὴν Σάμειναν² νόμισμα εἶναι.

Σαμφόρας: ἵππος χαρακτηῖρα ἔχων ἐνκεκαυμέναν σίγμα, 10
ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος.

Σανδαλοθήκη: οὐ σανδανοθήκη λέγουσιν.

Σάνδυξ; χρῶμα κόκκινον.

Σανίδα: τὸ δεσμοτικὸν ξύλον.

Σανίδα: τὸ λεύκαμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται. 15

Σανίλογον: τὸ αἰδοῖον· ἀντικέρχιον· παρὰ τὸ τῆι κέρχει σαίνειν.

Σανίς: καὶ ἐν ἧ τούς κακούργους ἔδου, καὶ ἐν ἧ τὰς δίκας ἐνεχάραττον; τὰ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσιαις· τὰ δὲ ἐν Σφῆξι³ δεδήλωται. 20

Σανναγ⁴: τὸν μωρόν· οὕτως Κρατίνος.

Σάξας: ἀντι τοῦ⁵ ἀμάξας· οὕτως Εὐκόλις.

Σαπέρδης: ἰχθύς ὁ κορακίνος.

Σαπρόν: οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον· ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὐκόλις. 25

Σάπαι: ἔθνος Θράκιον. (500)

Σάραβον: τὸ γυναικῆϊον αἰδοῖον αἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράβαρα: ἰαθῆς Περσικῆ· ἔντοι δὲ λέγουσι βρακία. 5

Σαβαρίχη: γυναικὸς αἰδοῖον.

Σάρακισ: χιτῶν Περσικὸς μεσόλαγκος.

Σάραφιν: ἐμπρηστάς· ἐμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας.

¹ γλανκισαμοι τῇ σαμενης ἔστι ποιον

² σάμεινα

³ σφίξι

⁴ Σανναγ sic, an. comprehend. i. e. Σανναν, opinor.

⁵ τῷ om.

πραιῶσαι * πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς
 ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας
 Ζεληγὸς¹ δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσσας, λάχαιον¹⁵
 εἶναι κατὰ Σαρδάνιοις ἡδύ, σελίνωι ἐμφερές· οὐ τοὺς
 γεωσαμένους τὰς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν
 ἀποδάκνειν· ἔθιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελῶντας, ὡς καὶ
 Ὀδυσσεῖα φησὶν Ὅμηρος· — μαιδῆας δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλαις· — ἢ δ' ἐγέλασσε Χεῖλασθν,²⁰
 οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρυσι κυανέηταιν Ἰάνθη.

Σαρδαίας: τὰς τῶν χειλῶν σάρκας.

Σάρπητόν: βαρβαρικὸς χιτῶν.

Σάρρισα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

25

Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

Σαρπηδῶν: μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα. (502)

Σαρπηδῶν ἀκτὴ: ἄκρα τῆς Θράκης· κρατίστην· μεγάλην.

καὶ νῆσος πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ἧ αἱ Γοργόνες.²

5

Σαρωνία: Ἀρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροίῃ³ Σαρωνικοῦ
 κελάγου.

Σάσσειν: καθοπλίζειν.

Σάτραι: σατράκαι.

Σαθδέτω: καθοπλιζέτω· κατὰ τὴν σάγην.

10

Σάτραι: Αἰδιόπων γένος.

Σατραπῆς: ἀρχηγός· στρατηγός.

Σατυρικά δράματα:⁴ πλείονα ἢν ἔθος ὑποκρίνεσθαι,
 ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν.

Σάτυρος: χορευτής.

15

Σαῦλον: τρυφερόν.

Σαυλοῦσθαι: θρύπτεσθαι· ἀβρύνεσθαι.

Σαῦνιον: ἀκόντιον βαρβαρικόν.

Σαυρωτῆρσιν: τοῖς στίραξιν· τοῖς⁵ ὀπισθε τῶν δοράτων.²⁰

* Inc. f. 114. c. 5.

¹ σέλινοσ — συκόσσας — σαρδονιοσ

² - ναισ ³ τρυξ.

⁴ Σατυρικά: μετὰ π. ⁵ τῶν

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὡς περ Ἀστυδάμας ποτὲ: Ἀστυδάμα
 τῷ Μορσίμου εὐήμερήσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκα-
 λία Παρθενοκαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκότος
 ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ: τὸν δὲ* εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα
 25 ποιῆσαι¹ ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοισ γε-
 νόμην,² ἢ κείνοι ἄμ' ἡμῖν, Οἷ γλώσσης τερπνῆς πρῶ-
 (508) τα δοκοῦσαι³ φέρειν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφε-
 θεῖς παράμιλλος· Νῦν δὲ χρόνω προέχουσ', αἷ φθό-
 νος οὐχ ἔπεται· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζο-
 6 νείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφὴν· καὶ παρομμία
 παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλῆμονα· λέγε-
 ται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς·

Σάφα: σαφῶς· φανερωῶς.

Σαφήνισαν: σαφέστερον λέγε.⁴

10 Σαφής: ἀντὶ τοῦ σαφοῦς.

Σβέσαι: παῦσαι.

Σέβας: τιμὴ· ἐκπληξίς.

Σεβίζει: σέβεται.

Σεβαστός: προσκυνητός.

15 Σέδας: καθέδρας.

Σείεις: οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεις σέων· σῆσαν· σείας·
 οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σείεις: διασειεῖς· συκοφαντεῖς.

Σεῖν: τὸ λεγόμενον τῶν παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ἅτ'
 20 ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σειραφόρον ἵππον: * * * *

Σεμνά: τὰ⁶ ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡαύχου
 καὶ καταστύγνου.

25 Σειραῖς: λεπτοῖς ἱμάσιν.

* Inc. f. 114. o. 4.

¹ δι' addit.

² γενοίμην

³ δουκουσῶ (i. e. -σης) — ἐκρίθη — προσεχούσαις, οἷς χρόνος

⁴ λέγουσιν

⁵ Nulla lacuna

⁶ τί

Σειρήν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξείνον δὲ μέλισσα· σειρήν
ζῶον ἐστὶ κηροποιόν, μέλισση παραπλήσιον. (504)

Σειρήνας: γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεγενησθαι μῦθος
πρὶν Ἑλληνικῆς· αἵτινες ἐν γηάτῳ καθέζεσθαι οὕτως
ἔτερον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε
κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ
θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στραυθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυ-
ναικῶν.

Σειρήνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἁναρμόνιοι καὶ μόνεκαὶ δυνά-
μεις.

10

Σειρίδες: αἱ σειραί.

Σειρήνα: σειρίον ἐκάλου· λεπτὸν ἱμάτιον· ἀσκάθητον,
οἷον θέριστρον· καθὰ φασὶν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ
σειρήν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτῶν, εὐθετὸς τε
ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος· ἐστὶ δὲ καὶ Σειρίς πόλις Ἰταλικῆ, 15
καὶ τάχα τὰ ἄνω ὑφάσματα καὶ τινὰ ἄλλα· Ληκοῦρ-
γος εἶπεν ἐν καὶ περὶ τῆς διοικήσεως· ἐν ἐτίοις μὲν
χωρὶς τοῦ ἰ γράφεται, σειρήνα.

Σέρρειον ταῖχος: καὶ Σέρρειον· ὀνόματα χωρίων. 20

Σείριος: κυρίως τὸν ταῖ κηρῶν· ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους
ἀστέρας.

Σειροί: αἱ ἐπαύλεις.

Σείρωσις: δέσμανσις· καὶ σειρῶν, τὸ δεσμεῖν.

Σείσαι: τὸ σιχαφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόθρια σείων-25
των· Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· Ἄλλ' ὦ πάντων ἀσ-
τῶν λωῖστοι² σείσαι καὶ πρόσκαλέσαντες Πανύσασθα³
δικῶν ἀλληλαφάγων Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ἔσειον (505)
ἠῖτον χρήματ' ἠπέλουν· πάλιν Ἐσυχοφάντων.⁴

Σεισάχθεια: χρεωκοπία⁵ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἢ

* Ἰσο. τιον f. 115. c. 1.

² σέρρειον

³ ὡς π. δὲ τῶν λωῖστοισ (sic)

⁴ πανύσασθα

⁵ ἰ.π.

⁶ χρεωκ.

5 εισηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθῆνῃσι τοὺς ὑφείλοντας, τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ οἰοναὶ τὸ ἄχθος ἀπασίλωσθαι· ὡς Φιλύχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

10 Σελαγεῖν[†] φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλατος.

Σέλας· πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμπηδών.

Σελατοῦσαν· δαΐδαν τὴν κατομένην καὶ λάμπουσαν.

Σελάχια· τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ὠτοκοῦντα

15 γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἶτα ζωοτικῶς τοιαῦτα δὲ τὰ χωνύραδη καὶ ἀλέπεδα· καὶ σελάχια βραχέως· οὕτως Ἐὔπολις.

Σελήνας· ἰσίδος τῆς λαμπηδόνος· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος.

20 Σελήνη· πόσιον ὁμορον τῶι ἀστέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ * σελήνης· καὶ ἐπισελήνιον· καὶ ἀριστήρ· καὶ βοῦς καλεῖται.

Σελάχιον· ἰχθυῖον, ὃ μόνον ζωοτικῶς, πρῶτον ὡσεὶ κῆρον ἐν κῦραι πλην βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ

25 ἔσω λεχάζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπιον·³ λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

(506) Σελίδες· τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεῶς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν.

Σέλιον· τὸ γυναικίον ἀδάδιον.

(5) Σελίνου ἀστέριος· πένθιμος· γὰρ σελίνον⁴ πένθει προσήκει· ὡς εἶη καὶ Δουρίης ἐν τῶι περὶ ἀγῶνων.

[†] Nescio an ἀποψ.

[†] Σελάγειν

* Inc. f. 115. c. 2.

³ κόπιον

⁴ τὸ γὰρ σελίνου (sic)

Σελευκίς: ὄργεόν ἐστιν εὐπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανούργον.

Σελλασία: τόπος τῆς Λακωνικῆς.

Σελμῶν: σανίδων.

19

Σεμναὶ θεαί: κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἐρινύες· ὡςπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς.

Σεμναὶ θεαί: οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινίας.

Σεμνομυθοῦσιν: ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.

Σεμνόν: ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ 15 ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μηδείαι·² — οἶδα γάρ' πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας· καὶ ἐν Ἰκπολύτῳ· Μισεῖν τὸ σεμνόν καὶ τὸ μὴ πάσῃ φιλον· καὶ τὸ ἔνδοξον·³ Πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ²⁰ προσενέκεις· καὶ τὸ μέγα.

Σεμνόν: μέγα· ἔνδοξον· ἀξιωματικόν, ὑπερήφανον.

Σεμνυνόμενος: κομπάζων.

Σεπτά: θάυμαστα.

Σέρειφον: τὴν Λακεδαιμόνα· διὰ τὸ σκληρῶς εἶναι· καὶ χρῆσμός αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

25

Σέρφοι: οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες· ὡς ἡμεῖς νύμφας· οὕτω (507) Δίδυμος· Κάσιος δὲ Λογγίνος· σέρφος πτηνόν τι μακρὸν κώνωπι ἰμφορὸς κατὰ τὸ μέγεθος· μετὰ δὲ τοῦ τ, στέρφονος φησὶν εἶναι τοὺς πτερωτοὺς μύρμηκας.

6

Σεσακται: ἔσταλται.

Σεσάχθαι: παθωπλίεσθαι.⁴

Σεσέλλισαι: μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰαχίνου τοῦ Σέλλου· ὅς ἦν κομπεσστής καὶ ἀλαξῶν, ἐν τε τῷ διαλέγεσθαι 10

¹ Vox in litura ab eodem.

² μειδίαι—γεγῶτας

³ εὐριπίδης ἰκπολύτῳ addit ms. tum οὐ' pro σὺ.

* Inc. f. 155. c. 5. ... αθη.

⁴ Σεσάλλισαι

καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέ-
δακε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.

Σεσηκασμαί: οἶον ὡς βόσκημα.¹

15 Σεσημασμένω: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένω· Δημοσθένης ἐν
τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρον: κέχηνε· διήνοιγεν.

Σεσηρέναι: καὶ σαρκάζειν· τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ
διαμωκῆσει.

Σεσοβημένος:² ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημένος·
20 τεταραγμένος.

Σεσωρευμένον: βεβαρημένον.

Σέσωται καὶ σεσωμένος: οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ· καὶ διε-
ζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι·

25 ἐπ' ἐνίων ἀπλῶς παραλείπουσι τὸ σ· κεκλειμένον· πε-
πρημένον.

Σεύθης:³ εἰς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων.

(508) Σέφθησαν: καὶ οἱ τραγικαί· καὶ Πλάτων Φαίδρωι· ἀν-
τεσεβέσθησαν.

Σέων: σητῶν· οὕτως Ἑρμῆπος.

Σηγάνιδι πυροί: οἱ τῷ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηναῖοι λέ-
6 γονται.

Σηκίδες: τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκὺν
καὶ σηκίς, ἣ ἐν ἀγρῷ ταμειῖον φυλάττουσα.

Σηκινίς: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγικὴ· κάρ-
δαξ δὲ κωμικὴ· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν ᾧ περὶ τραγικῆς
10 ὀρχήσεως.

* Σηκοί: αἱ τῶν βοσκημάτων ἑκαύλεις· παρὰ τὸ σῶζειν.

Σηκός: ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ· νασός· οἶκος· τάφος.

15 Σηκός: τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ

¹ βόκημα sic

² Videtur - νου, sed voluit - νος ... Σέφθης

* Inc. f. 115. c, 4.

Λυσίας· ὅς' δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν· μήποτε οὖν τὰς μὲν¹ ἰδιωτικὰς καλοῦσιν ἐλαίας· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικεν, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. 29

Σηκός· σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἐκαυλιν τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἥρωϊον· ἔτι δὲ καὶ ἐλαίαν· οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολὺκλαδον· ὥστε καὶ καλάμην² ἔξωθεν ἔχειν περιεχυμένην καὶ πολλὴν καὶ πυκνὴν· ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις²⁵ κατ' σηκάζεσθαι· ὥστε τρία εἶδη ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν γὰρ ἀπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται· αἱ δὲ μορίαι· ὅσαι καὶ (509) ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοί, αἱ πολὺκλαδοὶ καὶ κομήτριαι· οὐκ ἔξῃν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς, οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν· ἢ γὰρ θάνατος ἦν, ἢ ζημία.

Σήλεκτος· χαμαιδικαστής. 5

Σημαῖαι· σίγνα· προτομαί.

Σημαίνει· ἐπιτάττει.

Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν· τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν ὡσπερ οἱ σαλπικταί· οὕτως Μένανδρος.

Σημαίνειν· τὸ³ σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν. 10

Σημάντορες· ἐπιτάκτορες· ἡγεμόνες.

Σήμαντρα· σφραγίδας.

Σημασία· φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα· τέρατα· σημεία· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα. 15

Σήμαχος· δῆμος Ἀντιοχίδος.

Σημεῖα· μίλια.

Σημεῖα· οὕτως λέγουσὶ τὰς σφραγίδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. 20

Σημεῖον· τὴν σφραγίδα· καὶ σημαίνεσθαι, τὸ σφραγίζεσθαι.

¹ μῆ

² pro lá spatium

³ τὸ om.

Σηράγγες: αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις * ἐκρήξεις¹ ὀλονεὶ φλέ-
 25 βεις² τινές οὖσαι τῆς γῆς· ἄς ὑποτρέχον² τὸ ὕδωρ,
 ζητεῖ διέξοδον· ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρη-
 ται ὁ διατετρημένος.

Σηράγγειον: χωρίον τί τοῦ Πειραιῶς.

(510) Σηράγγειον: τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγ-
 γου· καὶ ἡρωϊὸν ἐν αὐταῖ.

Σήραγξ: χάσμα· κοιλὰς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα
 ἔχουσα.

5 Σῆρες: ἔθνος ἔνθα ἡ μεταξὰ³ γίνεται· ἐξ οὗ καὶ Ση-
 ρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται.

Σήσαμον: μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ
 τῷ νυμφίῳ τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἀπαντῶσι περὶ-
 10 ὄντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες ὡς παρὰ τοῦ
 γαμοῦντος ἐστὶν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα
 ποιοῦντες⁴ κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις·
 ἐστὶ δὲ ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο
 πολυτελεῖ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σησάμην, ἐπεὶ
 πολυγονώτατον σήσαμον.⁵

15 Σησαμῆν: περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος
 ἡ δὲ χρῆσις ἐτέρως.

Σησαμοῦσι: πλακοῦσιν.

Σθενέλας, τραγωδίας ποιητής· ἐκωμωδαίτο δέ, ὡς τὰ
 ἄλλότρια σφετεριζόμενος.

20 Σθεναρὸς: ἰσχυρός.

Σθένει: δύναται.

Σθένης: ἰσχυρός· καρτερός.

Σιγηλός: ἄφωνος· σιγηρός.

* Inc. f. 116. c. 1. ῥ ut hic.

² φβλιβες sic.

² -χων

³ μετὰξ

³ es

⁴ -ται (es compend.)

⁵ Nov. artic. Σήσαμον: σησαμην (sic) περ.

Σίγειον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωιάδος, οὐκ ἄποθεν τῆς Ἰλίου. 25

Σιγύνους: τὰ δόρατα.

Σιδίωι: κόκκωι ῥοῶς. (511)

Σικάριοι: ληιστῶν γένος· εἰκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι.

Σικελίζεις: τὸ ἀτηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμωι· οἱ δὲς ποηρεύεσθαι.

(Σίκλος: ὀβολοι εἴκοσι.)¹

* Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλας βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν 10 τὰ ὠρριότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι.

Σίκερα: σκευαστὸν πόμα.

Σίκινγισ: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγικὴ· κάρδαξ δὲ κωμικὴ· ὡς Ἀριστόξενος ἅ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως.

Σίκλος: καὶ τὸ ἐναντίον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός· δυ-15 νάμενος ὀκτῶ ὀβολοῦς Ἀττικῆς· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σικύαν:² τὴν τῶν ἰατρῶν· οὕτως Εὐβουλος.

Σικυῶν: ἀρρενικῶς· Ξενοφῶν.

Σικχός: σκώπτῆς. 20

Σικχός: ὁ μικρόσιτος.³

Σιλλαίνει: μυλλαίνει·⁴ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλίζει.

Σιληνοί: οἱ Σάτυροι· Εὐπολις.

Σιληπορδεῖν: τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία, ἢ ἄγαν τρυφή. 25

Σιλλοῦν: τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡρέμα παραφέρειν· οὕτως (512).

* Ἀρχικπος.

¹ In. inf. marg. a m. antiq.

² Inc. f. 116. c. 2.

³ Accent. om.

⁴ ὁ μῦσιτος i. e. ὁ μικρὸς σῖτος

⁵ λ semel.

- Σίλαριον: πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κούφον λέγουσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός· οὕτως Ἀριστοφάνης.
- 5 Σιμαίθα: Μεγαρικὴ ἑταίρα.
 Σίμβλοι: θῆκαι τῶν μελισσῶν.
 Σιμικίνθιον: φακίολιον· ἢ σουδάριον.
 Σιμόν: ἄναντες· οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Σιμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἰς τῶν Ἀλευά-
 10 δων οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξει τῷ Μακε-
 δόνι.
 Σίμυλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησὶν·
 ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς,
 Σιμίλω καὶ Σωκράτη.
 15 Σίμων: ὄνομα κύριον.
 Σινάμωρος: ἐν τῷ α̅,¹ οὐχὶ σινόμεωρος· ὁ λίχνος καὶ
 ἀψίκορος.
 Σινδοί: Σκυθικὸν γένος.
 * Σινδονίτης χιτῶν: λινοῦς.
 20 Σινδρῶν: ποτηρός.
 Σίνεσθαι: βλάπτεσθαι.
 Σινιάσαι: σείσαι· κοσκινίσαι· θορυβῆσαι· ταράξαι· πει-
 ρᾶσαι.
 Σίνος: βλάβη.
 25 Σινοῦται: βλάπτεται.
 Σίντης: βλαπτικός.
 (518) Σινοπῆσαι: τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν. Σινώπην
 ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ
 Ἔλεξις ἔφη.
 Σινώπη: ἑταίρα ἣτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς
 εἶναι.
 5 Σικύα: σιτηρὸν ἀγγεῖον· Λυσίας τε καὶ Εὐπολις καὶ Ἀ-
 ριστοφάνης.

Σιραϊόν: τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν.

Σιρῆτες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σίριον: τὸν κύνα· ὅτε δὲ τὸν ἥλιον·¹ Ἴβυκος δὲ πάντα 10
τὰ ἄστρα Σίρια.

Σιροῖς: ὄρυγμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα.

Σιρομάστης: σκευὸς τί σιδηροῦν λαβὴν ξυλλήνην ἔχον
παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν.

Σισάριον: χρυσοῦν² κοσμαρία ὁμοιον. 15

Σισυβοί: κροσσοί· ἱμάντες.

Σισύρα: βαλιτή³· τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ κωδίων συρρεραμμένον
ἱμάτιον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σισύρα: ἱμάτιον τραχύ·⁴ περιβόλαιον ἀγροικικόν· δου-
λικόν· παλαιόν· ἢ χιτῶν δερμάτινος. 20

Σίτου δίκη: ὅτ' ἂν γυνὴ ἀποδικεῖν⁵ ποιησαμένη πρὸς
τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος· ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς
ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνη τὴν προῖκα, καὶ διαγέ-
νηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγη πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀ-
παιτῆ τὴν⁶ προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπὸ ἀλλάγῃ ἡ-25
μέρας· αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.

Σίταρχία: ἡ σίτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις. (514)

* Σιτηρέσιον: τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν.

Σιτηρέσιον: ἐν τῷ ἔ· οὐ σιτηρόσιον.

Σιτίσεων: τροφῶν· δαπανῶν.

Σιτοδεία: λιμός· ἔνδεια. 5

Σίτος: καλεῖται σίτος καὶ ἡ δεδομένη πρόσδοσις εἰς τρο-
φήν ταῖς γυναῖξιν· ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὡς ἐστὶ⁷ μαθεῖν
κὰκ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξοκος, καὶ ἐκ τῆς

¹ Vox per signum de quo p. 468. ² Dist. post χρυσοῦν

³ Σισυραβαλιτή: ⁴ Σισύρα: f. τραχύν

⁵ -κην primo, sed statim mut. ⁶ τὴν om.

* Inc. f. 116. c. 4. ⁷ ὦτ'.

Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας· Τιμαχίδας δὲ ἡ-
 10 γαίται·¹ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σίτον λέγεσθαι τὸν κόκον,
 οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.²

Σίτος: πᾶς ὁ σιτικός καρπός, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ
 αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἔ-
 χουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σίτον ἐν τῇ γῆ ἤρουντο, αἱ
 15 δὲ μετέωροι ὄρμου.

Σίτου: τροφῆς.

Σίτου ἐκβολή: Θουκυδίδης· ὅτ' ἂν ὁ στάχυς τῆς κάλυ-
 κος ἐκφύηται, οὐχ ὅτ' ἂν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδεται τὰ
 σπέρματα.

20 Σιτούμενος: ἐσθίων.

Σιτοφύλακες: ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν, ἣτις ἐπεμελεῖτο
 ὅπως ὁ σίτος δικαίως πρᾶθῆσεται· καὶ τὰ ἄλφειτα·
 καὶ οἱ ἄρτοι.² ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν κάλαι μὲν πεν-
 25 τεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον
 δὲ ἅ μὲν ἐν ἄστει, ἑ δὲ ἐν Πειραιεῖ.

Σίττυβα: δερμάτια.

Σιτώνης: ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

(515) Σίφλος: μῶμος.

Σιφλώσειεν: μέμψειεν· ἐκφαυλίσειεν.

Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν: ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου· ὡς
 5 καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἀρραβῶν ὁμοίως·
 Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἀπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ·
 Λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν.

* Σιωκόμος: νεωκόρος· Εὐπόλις.³

Σκαβονίδαί: δῆμος Λεοντίδος.

Σκάζει: χωλεύει.

10 Σκαιαῖ: τῆ ἀριστεραῖ.

¹ ἡγ. bis, et alibi.

² ἄριστοι

* Ino. f. 117. c. 1.

³ Σιωκόλλος· νεωκόρος· εὐπόλις:

Σκαιεμβατεῖν· τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν ὀρ-
χούμενον· τὸ ἐν τῇ συνηθείαι κανεμβατεῖν.

Σκαιός· ἀριστερός· ἄφωνος· κακός.

Σκαιότης· μωρία· ἀπαιδευσία· ἀγριότης· ἀπάτη.

Σκαιρόντες· χορευόντες· σκαρίζοντες. 15

Σκαλαθύρματα· σκαριφήματα· Ἀριστοφάνης.

Σκαληνός· ἄνισος.¹

Σκάλλοντες· σκάπτοντες.

Σκαλμη· Θρακία μάχαιρα.

Σκαλμοι· τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρε-20
σίαν.

Σκαλος· ὃν ἡμεῖς σπάλακα.²

Σκάλωψ· ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλῆναις³ Κρατίνος.

Σκάμανδρῆαίους· ποταμιαίους.

Σκαμβωνίδαι·⁴ δῆμος τῆς Λεοντίδος. 25

Σκανδάληθρα·⁵ καὶ σκάνδαλα λέγουσιν — σκανδάληθρῶν (516)
ἰστὰς ἐκῶν· Κρατίνος.

Σκάνοιξ⁶ λάχανον ἄγριον· παρὰ καὶ σκανδικοπώλην
τὸν Εὐρικίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας⁷ υἱὸν^{* 5}
αὐτὸν εἶναι φασί.

Σκαπανέα· λέγουσιν, οὐ σκαφανέα.

Σκαπάνη·⁸ σκαπίον· ὀρύγιον· δακέλλιον.

Σκαπεῖρα· παιδιὰ τις· δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοι-
νίου διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανίσκοις· καὶ 10
ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἕτερον, νικᾷ.

¹ Σκαλιος, et in ἄνισος η in i mut.

² Sine σ m. pr. κλαι.

⁴ Σκαμμωνιδαι

⁵ -ίθρα, et σκανδαλίθρας τὰς δ.

⁶ ιξ in litura; μοχ σκανδικοπώλην m. pr. vel δη.

⁷ -κρῆλα * Inc. f. 117. c. 2.

⁸ π in litura.

Σκαρδαμύττει: πυκνά τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀ-
νοίγει.

Σκάρκη: ἀργύρια Θρακιστί.

15 Σκατοφάγος: ἀκάθαρτος· οὕτως Μένανδρος: Ἄλλὰ σκα-
τοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός.

Σκάφος: ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Πανα-
θηναίων· οἱ μὲν χαλκᾶς· οἱ δὲ ἀργυρᾶς· κηρίων καὶ
20 ποπάνων πλήρεις,¹ ἐνδεδυκότες φοινικίους χιτῶνας·
οὕτως Μένανδρος.²

Σκαφεῖον: ἡ νῦν λεγομένη ἄμη· ἐν ἣ σκάπτουσιν.

Σκάφιον: τάχα λέγει τὸν καδίσκον, ᾧ καταχέονται αἱ
γυναῖκες· ἔχει γάρ τι ἐμπερές πρὸς τὸ σκάφος, ὃ
ἐστὶν εἶδος τι πλοίου.

(517) Σκαφηφορεῖν: τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκά-
φος φέρειν πλήρεις³ θυσιῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν με-
τοίκων* λειτουργία.

Σκαφηφόροι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φη-
5 σὶν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων⁴ ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν
ἀναβήσονται· οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας,
ἀλλὰ τῷ ἀργυρῷ· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουσιν Ἀθή-
νησι· Δημήτριος γ' οὖν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν ὅτι
10 προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς,
αὐτοὺς μὲν σκάφος φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν
ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.⁵

Σκαφίδας: οὐ σκάφος⁶ τὰ σκεύη.

¹ πλήρεις

² μὲνάν sic.

³ σκάφος—πλήρεις

* Inc. τοίκων f. 117. c. 3. ὦν ex em. alius.

⁴ οἶν in ὦν statim mut.

⁵ ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια m, pr. sed hoc mut. a m. antiq.

⁶ σκάφος in -ας mut. a m. ant.

Σκαφίδας μίξας Μοσσυνικά μαζονομεία¹ Ἀριστοφάνης.
Σκάφιον ἀποσκαρμμένην: καὶ σκαφιοῦκουρον, τὸν κεί-15
ροντα.

Σκάφιον: ἔστιν καὶ εἶδος κουρῆς ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀ-
ριστοφάνης.

Σκάφιον² κουρὰ περιτρόχαλος: οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκεδάζει: σκορπίζει.

20

Σκεδαστήν³: τὸν μεριστήν.

Σκεθρόν⁴: ἀκριβές.

(518)

Σκελετεύεσθαι: ξηραίνεσθαι Ἀριστοφάνης.

Σκελλόμενα⁵: ἀφαναινόμενα.

Σκέπαρνον: ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σέπαρνον καὶ
παρ' Ὀμήρωι.⁶

5

* Σκέρβορε: λοιδορε.

Σκευοθήκη: τόπος τίς ὅπου ἀπετίθετο τὰ σκευή τῶν
δημοσίων τριηρῶν.⁷

Σκευοποιούντα τὸ πρᾶγμα: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαν-
τιθέου.⁸ ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα¹⁰
καὶ πλαττόμενον.

Σκευός: τὸ αἰδοῖον.

Σκευοφορεῖον καὶ ἀναφορεῖον: τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμφί-
κοilon ξύλον οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη.

Σκευωρία: κατασκευή· ἐπιβουλὴ· βλάβη.

15

¹ μίξας· μ. μαζονόμια α. et in Σ. μ. accentus ab alio, an-
tiquo tamen.

² Σκάφον (accentus ab alio)

³ ε ex em. In litura pro ai ut videtur.

⁴ Accent. om. λ semel.

⁶ Dist. quasi imperfecto articulo.

* Inc. f. 117. c. 4.

⁷ Hoc in τριήρων mut. antiquus, qui in hac ms. parte
accentus modo supplevit, modo correxit.

⁸ ὑπερίδης — ἀντιθέου

Σκέψομαι: θεωρήσω.

Σκηνή: ἡ οἰκία καὶ καταγωγή· ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν οὕτως Μένανδρος.

Σκηνήν δὲ ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀνα-
 20 φέρουσιν: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σκουδλίαν· ἔσκειν
 δὲ σκευὸς τι εἶναι· ὅπερ αἱ μὲν πόσμον τινα γυναι-
 κειον εἶναι φασί· οἱ δὲ σκιάδειον.²

Σκηνίτης: Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶν². Πυθόδωρον γὰρ
 (619) τὸν σκηνήτην καλούμενον· ἔοικεν δὲ ἐκωνύμιον εἶναι·
 μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπειδὴ ἐν σκη-
 ναῖς ἐπιπράσκειτο πολλὰ τῶν ὠνίων.

Σκηπάνιον: σκήπτρον.

6 Σκίλων: ³ ῥόπαλον· παρὸ * καὶ σκαπάνιον.

Σκήπτεται: προφασίζεται.

Σκηπτόμενος: ἐπεριεζόμενος· στηριζόμενος.

Σκηπτόμενος: ἀξιῶν ἢ ἐμφάνων.

Σκηπτός: κεραινὸς ἀνωθεν διάπυρος.⁴

10 Σκήπτρον: βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηπτοῦχος: βασιλεύς.

Σκῆψις: πρόφασις· ἢ φροντίς· ἀναβελή.

Σκῆψις: πόλις ἔστιν ἐν τῇ Τροίᾳ⁵ ἧς μνημονεύει
 Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους.

15 Σκῆψις: πρόφασις· καὶ ἦν⁶ δίκη τίς οἶον ὑπωμοσία καὶ
 παραγραφή· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον
 παραγραφῇ· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκέψεως⁷ εἰσελθὼν
 ἀμφοτέρῳ αὐτὸν ἐπιδείξω.

Σκιαγράφος: ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλόδο-
 20 ρος.

² -ιον m. pr.

³ Σκήπρον m. pr.

⁴ διὰ πυρός m. pr.

⁶ ἦ

⁵ -ητικῶι

* Inc. f. 118. c. 1.

⁷ τῆσι m. pr.

¹ Sic.

Σκιαδαίαν:¹ καρουχιών.

Σκιάθος:² νῆσος ἐστὶ πλησίον Εὐβοίας· ἥς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιάποδες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας· ἔθνος ἐστὶ²⁵ Λιβυκόν· Κτησίας ἐν περίπλῳ Ἀσίας φησὶν ὑπὲρ δὲ (520) ταῦτον Σκιάποδες, οἳ³ τοὺς τε πόδας οἷον χῆνες ἔχουσιν κάρτα πλατείαι, καὶ ὅτι ἂν θέρμη ἦ, ὑπτίω ἀναπεσόντες, ἀφαντεῖ τὰ σκέλη, σκιάζονται* τοῖς ποσίν.

Σκιάποδες: Λιβυκόν ἔθνος· οὕτως Ἀρχικπος. 5

Σκιάς: ἀναδενδράς·⁴ σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον.

Σκιάς καὶ σκιάδειον:⁵ ἐν αἷ ὁ Διόνυσος κἀθῆται· οὕτως Εὐπολις.

Σκιδνάμενος: σχορπιζόμενος. 10

Σκιμαλίαι:⁶ κἀταδακτυλίαι ἀσχημότως.

Σκιμβάζειν:⁷ χαλιναῖεν καὶ ἀσκαλλίζειν· τὰ αὐτὸ τοῦτο· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκίμπους: κράββατος ἢ σκάμνος.

Σκινδακίαι: τὸ νύκτωρ ἐπαναστήναί τινα ἀσελγῶς. 15

Σκινδάλαμοι:⁸ τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες.⁹

Σκινδαλεῖν: ἀνασταυροῦν.¹⁰

¹ -δίων m. pr. tum -ουχιών

² Σκιάθος

³ οἷον τ. τ. π. οἱ χ.

* Inc. ται f. 118. c. 2.

⁴ -ᾶς bis m. pr.

⁵ -ιον m. pr.

⁶ λισαι a correct. antiq. in litura. Supra μα accentus deletus,

⁷ Σκιμα σ ν a m. pr. supersunt post correctoris lituras, qui fecit Σκιμάζειν.

⁸ Accentus correctoris.

⁹ σκαλωπες m. pr.

¹⁰ -ων m. pr.

Σκίνδαρον: προσκίνημα· και τὸ νύκτωρ ἐπαναστήναι¹
20 ἀκολάστως, σκινδαλίσει.

Σκίοεντα: σύσκια.

Σκιραφία: τὰ κυβλία· ἢ διότι² σκιραφές ἐστίν τὸ ὄρ-
(521) γανον τὸ κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκιράφου³ τινὸς κυ-
βευτοῦ· ὡς πρῶτος, εὐρηκέναι δοκιὰ τὰ κυβευτικά ὄρ-
γανα· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνῶς ἱερῷ⁴
ἔκαιζον οἱ κυβευτά.

5* Σκιράφιον: ⁵ κυβευτήριον.

Σκιράφια: ⁵ τὰ κυβευτήρια φησιν, ἐπειδὴ⁶ διέτρεβον
ἐν Σκιραῷ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκίρον: Σκίρα ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίους, ἀφ' ἧς καὶ ὁ
μῆν Σκιοφοριῶν· φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τετρα-
10 νῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ Σκίρον σκιά-
δειόν⁷ ἐστίν· μεθ' οὗ φερομένου⁸ ἐξ ἀκροπόλεως εἰς
τινα τόπον⁹ καλούμενον Σκίρον πορεύονται ἢ τε τῆς
Ἀθηνῶς ἱερεῖα καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ
τοῦ Ἥλιου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεσβουτάδα¹⁰ σύμ-
15 βολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν· καὶ σκέ-
πας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χράνου ἀρίστου ὄντος
πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηνῶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν
Ἀθηναῖοι· ἦν Φιλόχορος¹¹ μὲν ἐν β' Ἀτθίδος¹² ἀπὸ
20 Σκίρου τινος Ἐλευσινίου μάντεως κεκληῆσθαι· Πρα-
ξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρον: τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντιες ἐκαθεζοντο.
(522) καὶ Σκιράδος Ἀθηνῶς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκίρα, οὐ-
τω Φερεκράτης.

¹ ὑπ. ² ὁ in litura. ³ in litura ab alio.

⁴ -όν ut videtur, certe ὁ m. pr.

⁵ Inc. f. 118. c. 5. ⁶ Bis accent. om.

⁷ ἐπειδὴ, et ἐν om. ⁸ -ιον m. pr. ⁹ τῶν.

¹⁰ Sic ms. ¹¹ τῆ ex em. sed ejusd. ut. puto.

¹² -ωρος primo. ¹³ ὄρος in lit. ab alio.

Σκιρός: ἑορτὴ τις ἀγομένη τῆι Ἀθηναί, ὅτι σκιάδειον¹
 ἐφρόντιζαν ἐν ἀκμῆ τοῦ καύματος· σκίρα δὲ τὰ σκιά-
 δεια.² οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸς
 Σκίρων Ἀθηναῶν ἣν Θρᾷς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανήει
 ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον.³ ἢ* σκίρα δὲ ἐστὶ γῆ
 λευκῆ, ὡσπερ γύψος· οἱ δὲ φασιν, ἀπὸ Σκίρου τοῦ
 Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην·
 ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ ἀνοικίσαντος Σαλαμίνα. 10

Σκιροφορία: ὄνομα ἑορτῆς.

Σκιροφοριῶν: μὴν Ἀθηναίων εἰς ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ
 τῆς Σκιράδος Ἀθηναῶς.

Σκιτών: ἄσθενής· οὐδενὸς ἄξιός· οὕτω Φερσικράτης. 16

Σκιωρίται: ἄρχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός· ὁ
 ἀρχόμενός τε ἐν ταῖς πολέμοις⁶ καὶ τελευταῖος ἀνα-
 χωρῶν.

Σκληραύχενας: ἀκαμπεῖς. 20

Σκλήφρον: τὸν κατεσκληρότα καὶ ἀγεννή⁷ τὴν ἰδέαν.

Σκλήφρος: ὁ σκληρός καὶ παραβητικός· ὁ τὰ σκληρὰ φέ-
 ρειν δυνάμενος.

Σκνίψι: ζῶον κωνοπῶδες.

Σκνίψ ἐκ χώρας: ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδῶντων ἢ πα-
 ροιμία· ἐστὶ γὰρ ὁ σκνίψ ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον. (523)

Σκόθης: διάβολος.

Σκοῖδος: ταμίης⁸ τις καὶ διοικητής· Μακεδονικὸν δὲ
 τὸ ὄνομα· διὼπερ Μένανδρος⁹ ἐν Κεθαριστῆι Σκοῖδον⁵
 Διόνυσον λέγει.

Σκολίων: ἡ καρδίαιος ὠδὴ· ὡς μὲν Δικαίταρχος ἐν τῷ

¹ -ιοι m. pr.

² μῆνός.

⁴ Acc. ceterectoris.

⁶ πολεμίοις

⁸ ταμίης m. pr.

¹ -ια m. pr.

* In c. f. 118. c. 4.

⁵ et in i mut. corr.

⁷ v. semel m. pr.

⁹ καὶ addit.

περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ¹ ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ
 μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς· τὸ ² δὲ ὑπὸ
 10 τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχεν, τῇ τάξει· ὃ δὲ καλεῖ-
 σθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστόξενος* καὶ
 Φίλης ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τρα-
 πεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρ-
 15 ρίνας ἔχοντες, ἠΐδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἢ
 δὲ περιλάθος σχολιὰ ἐγένετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

Σκόλοψ: ³ ξύλον οὐκ καὶ οἱ τῶν φοινίκων.

Σκολύθρια: ὑποπόδια.

Σκόλυθρον: σκνιφὸν καὶ ἀνελευθερον.

²⁰ Σκομβρίζει: γογγύζει.

Σκομβρίσαι: παρὰ Ἰόβα ⁴ ἐν β' φθορῆς λέξεως, παι-
 διᾶς ἀσαλοῦς εἶδος· ἀποδίδοται καὶ κατὰ τὸ ἤτρον
 πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον· ⁵ ἐργάσασθαι.

²⁵ Σκόνθυλλε: τονθόρυζε. ⁶

(524) Σκόνυζαν; καὶ χωρὶς τοῦ σ κόνυζαν λέγουσι· Φερεκρά-
 τῆς· Ἀρκιῖ· μία σκόνυζα καὶ θύμων ⁷ δύο.

Σκοπέλωι: ὑψηλωῖ τόπω.

⁵ Σκοπήν καὶ σκοπιᾶν λέγουσιν· καὶ σκοπῶν Ἀριστοφάνης.

Σκοπιᾶ: ὑψηλὸς τόπος.

Σκοπιᾶζων: σκοπῶν· ἐποβλέπων.

Σκοπιωροῦνται: φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.

¹⁰ Σκοπόν: τύπον· ὃ στοιχοῦσιν ⁸ καὶ ἀκολουθοῦσιν.

Σκοπός: σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὐπολις.

Σκοπός: κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος· ⁹ καὶ ἀποσκοπῶν
 τὰ πόρρω.

Σχορακίζειν: εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ ¹⁰ χλευάζει.

¹ ἀπόνων (accentus correctoris)

² τῶν m. pr.

³ Inc. ρεστ. f. 119. c. 1.

⁴ Σκωλωψ

⁴ ἰοβα m. pr.

⁵ φ ex em.

⁶ τονθόρυζε m. pr.

⁷ μιᾶς κονυζα — θύμων

⁸ ὡς τυχοῦσιν

⁹ εὐφορως in εὐφορος mut.

¹⁰ ἢ, cet. ut h̄c.

* Σκορακίζειν: οἶον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τοῦ-15
του γὰρ εἶρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμῶζειν ἀπὸ τοῦ οἶμοι.

Σκορακίζονται: ὑβρίζονται καὶ ἐκρίττονται· πακοίηται
δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας.

Σκορακισμός: ὕβρις· προπηλακισμός. 20

Σκορδιᾶσθαι: τὸ παρὰ φύσιν ἀποταίνειν τὰ μέλη μετὰ
τοῦ χασμᾶσθαι διακλωμένον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρ-
νεῦσι· Στένω, * κέχηνα, σκορδιῶμαι, κέρδομαι.

Σκοτοδιᾶ: σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν² συ-(525)
στρέφει· ὃ ἐστὶν ἰλιγγιᾶ.

Σκοτομήνη: νυξ ἀσέληνος.

Σκότος καὶ σκότον: ἑκατέρως· οὕτως Ἀμεσρίας.³

Σκυβαλλίζεται: ἀποδοκιμάζεται· ἀτιμάζεται.⁴ 5

Σκυθικαί: εἶδός τι ὑποδήματος εἶσιν· ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ·
Σκυθικῶς ὑποδηθᾶμενος.

Σκυθρός: αὐθέκαστος· αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ δ'
ἀγροῖκος, ἐργάτης,⁵ σκυθρός, κικρός,⁶ Φεσθάλως.

Σκύλα: τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων⁷ ἀνηρημένα. 10

Σκυθαίνας: ⁸ Σκυθίδας· Ἀλεξίς.

Σκύλα:⁹ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· καὶ σκυλεύματα Θουκυδέου.

Σκυλόδειρος: ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος.

Σκύμωνος: σκύλαξ λέοντος. 15

Σκυρθάνια:¹⁰ τοὺς ἐφήβους οἱ * Δάκωνες.

Σκυρίαν δίκην: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἐφασκον
εἰς Σκυῖρον ἀποδημεῖν.

* Inc. f. 119. c. 2.

¹ Litura post ε, et ν ab ant. correctore, ut puto. Tum
σκορδινομαι primo.

² Accent. om.

³ η pro ει m. pr.

⁴ Vox correctoris.

⁵ ε in litura. Primo σι ut videtur.

⁶ π. σ. Porson.

⁷ πολέμων

⁸ αν in lit. a corr.

⁹ Σκύλα hic et ante.

¹⁰ Accent. om.

* Inc. f. 119. c. 5.

Σκυτάλαι: στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα.

20 Σκυτάλη: βακτηρία· ἀκροκάχη· ἢ φραγέλλιον.

Σκυτάλη: ἐπιστολὴ Λακωνικὴ· ἣν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον
 ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίους
 ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον αἱ Ἐ-
 (526) φοροὶ τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῶι ἔκπεμ-
 πομένῳ¹ παρ' αὐτῶν στρατηγῶι παραῖχον· καὶ ὁπότε
 ἐβούλαγτό² τι ἐπιστεῖλαι αὐτῶι, φέροντες ἱμάντα λευ-
 5 κὸν περιεῖλλον³ τὴν σκυτάλην· καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος⁴
 ἔγραφον· καὶ ἀνελλίττοντες⁵ παραῖχον τὸν ἱμάντα τῶι
 ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποιοῦν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν
 οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῶ· ὁ δὲ στρατη-
 γὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῆι ἑαυτοῦ σκυτάλη περιε-
 10 λιτεν·⁶ καὶ ἀνεγίνωσκεν⁷ οὕτως τὰ γεγραμμένα· λέ-
 γεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον,
 ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολὴ Λωσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περι-
 νομίμων τοὺς δαναεζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτά-
 λην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβό-
 15 λαιον ἐν ἑκατέρῳι τμήματι⁸· καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν μαρ-
 τύρων διδόναι· τὰ δὲ αἰ ἑαυτοῦ ἔχειν· ἔχρωντα δ'
 αὐτῶ⁹ καὶ ἄλλοι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῆι Ἰθακησίων⁹
 πολιτεῖαι μῆ β.

Σκύτη: δέρματα· Ἀριστοφάνης.

20 Σκυτοδέμης: δερματομαλάκτης· καὶ βυρσοδέμης.

Σκύτος: πᾶν δέρμα· ἀφ' οὗ καὶ σκυτεὺς.

Σκυτοτόμος: σκυτεὺς· λαροτόμος.

Σκύφος: ποτήριον.

¹ -ων m. pr.

² Inter: λ et o litura. Primo ἐβουλεύσαντε, ut puto.

³ λ semel.

⁴ ἱματίου in ἱμάντος mut. corr.

⁵ λει.

⁶ ἐλ.

⁷ ἄν a correctore additae.

* Inc. u f. 119. c. 4.

⁸ αὐτὸ

⁹ ἴθ.

Σκώληξ: τὸ πρὸς τῆ γῆ οἶδημα τῆς θαλάσσης· οἶον(527)
τὸ προσαράσσειν¹ κῦμα.

Σκῶλος: εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον.

Σκώπτει: παίζει.

Σκῶρ: τὸ ἀποπάτημα· οὐ σκατόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. 5

Σκώπευμα: σχῆμα Σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκῶπος· οὕτως
Δισχύλος.

Σμῆνος: πλήθος μελισσῶν.

Σμῆρινθοι: σπάρτα· σχοινία λεπτά. 10

Σμικρόν: καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται.

Σμικυθίων: ² ὄνομα κύριον.

Σμλεῦματα: * * * * *

Σμινύην: σκαφίον ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην.

Σμοκορδοῦν: συνουσιάζειν καὶ τὸ σπλεκοῦν ταντὸ τοῦτο 15
σημαίνει· καὶ τὸ σποδαῖν. ⁴

Σμύξαι: καῦσαι.

Σμυχόμενος: καιόμενος· ἀναλισκόμενος. 20

Σμώδιγγες: μώλωπες.

Σμώδιξ: μώλωψ· τὸ ἐκ πληγῶν οἶδημα. 20

* Σμώχειν: σπουδῆ ἐνεργεῖν.

Σοβάδες: διώκουσαι πόρραι.

Σοβαρός: οὐχ ὁ σεμνός, ἀλλ' ὁ κατακληκτικός.

Σοβαρός: λαμπρός· ἐπαιρόμενος· τολμηρός· αὐθάδης·
ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρός λέγουσι 25
γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνο-(528)
μα· οἱ δὲ γεγενῆσθαι φασὶν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας· ἄλ-
λοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν,
ὅπερ ἐστὶν μετὰ σεμνότητος προιέναι· χρῶνται δὲ τῆς
λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί.

¹ πρὸς ἄ. m. pr.

² κυνθ. sed v punctis damn. a corr.

³ Semiversus deest.

⁴ σποδοῦν

* Luc. E. 120. c. 1.

Σοβεί: διώκει· κομπάζει.

Σόλοι: πόλεις Σικελίας και Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ Σολοϊ-
10 κισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Σόλοι: οἱ μὲν Κύπριος πόλεις· οἱ δὲ Κιλικίας.

Σόλον: δίσκον.

Σορός: μνήμα· θήκη.

Σούνιον: δῆμος Λιοντίδος.

15 Σορέλλη: σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν·
οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σοφίαν: κοινόν· ἀπάτην·¹ μάθησιν· και τὴν τέχνην·
τὴν φρόνησιν και ἐπιστήμην· τὸν νοῦν.

Σόφισμα: μάθημα· και ἐπινόημα· και εὔρημα πᾶν·
20 οὕτως Φερεκράτης.

Σοφιστής: ἀπατεῶν· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὃ ἐστι λόγους
ἀπαταῶν· λέγεται δὲ σοφιστής και ὁ διδάσκαλος ὁ σο-
φίζων· τὸ δὲ* παλαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.

35 Σοφιστής: πᾶς τεχνίτης· και ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκῶς·
και ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

(529) Σπάδων: εὐνοῦχος.

Σπαδῶν: ὀξύτόνως τὸ σπάσμα.

Σπαθᾶν: Μένανδρος Μισοιμένοι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι.

Σπαθᾶν: εἰκῆ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως.

5 Σπάθημα² φρενῶν: τὸν ἄγαν φρόνιμον.

Σπαθίδα:³ τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Σπαθῶσι: σκορπίζουσιν.⁴

Σπαίρει: ἄλλεται· σκαρίζει· ἐκπνεῖ τὴν ψυχὴν.

10 Σπάλαυθρον: σκάλαυθρον.

¹ ἀπάτην (ν ut videtur deletum)

* Inc. f. 120. c. 2.

² μα supr. sed a m. pr. eodem tempore.

³ ἠ in l mut. a correctore potius.

⁴ -σην, sine acc.

Σπάνις: ¹ ἔνδεια.

Σπανίαν: σπάνιν. ²

Σπαργανώματα: αἱ πρῶται φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀριτόκων παιδίων.

Σπαργῶσα: ἀνθούσα ἢ σπαρραττομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ ¹⁵ δεομένη ἐκκρίσεως τινός.

Σπαργῶσιν: ὀρεκτικῶς ³ καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν.

Σπάρνον: ⁴ σπάνιον· οὕτως Πλάτων.

Σπάρτα: σχοινία.

Σπαρτοπώλιον: ὡς ἡμεῖς· καὶ Μένανδρος· — σπαρτό- ²⁰ πωλις ⁵ ὁμογραυῖς.

Σπαρτωλός: πόλις ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς ἢ Σπαρτωλός.

Σπατάγγαι: ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπείρα: ἡ συστροφή καὶ τὸ ἄθροισμα· * οὐχ ὅπως πα-(580) ρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακύνθῳ.

Σπείραι: ⁶ πλήθη στρατευμάτων· φάλαγγες· νούμερα· λεγεών.

Σπειρηδόν: ⁷ παραπεπλεγμένως.

5

Σπένδεται: θύεται· ἢ θυμιᾷ· ἢ φιλιούται.

Σπένδομαι: θύομαι· ἢ θεῶι ἀνατίθεμαι.

Σπένδοντας: θύοντας· προσφέροντας παρὰ τῆν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιούσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

10

Σπερματίαν: τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον· οὕτως Κρατῖνος.

Σπερμολόγος: εὐρυλόγος· ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. ⁸

¹ -ης m. pr.

² -ην m. pr.

³ Inter s et x litura.

⁴ Accent. om.

⁵ σπαρτηπωλις

⁶ Inc. θροῖσμα f. 120. c. 5.

⁷ Accent. om.

⁸ re primo.

⁹ Manus recentissima, Σπείσαι: ἰχθύσαι προσενέγκαι περι-
ρᾶναι θῦσαι.

15 Σπερμολόγος: λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολουῶδες¹ σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν· λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρῶν διαζῶν, σπερμολόγος.

20 Σπεύδειν: οὐ τὸ ἐπιταχύνειν· ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν.

Σπερχνός:² τραχύς.

Σπερχόμενος: ἐπειγόμενος.

Σπῆλυξ: σπήλαιον.

(531) Σπιθαμή: τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιθαμήν: οἶον χρόνου στιγμῆν.

Σπιθαμή: τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου* δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμήν τινές καὶ δόχημην καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.

Σπιλάδες: αἱ ἐν ὑδατι κοίλαι πέτραι ὡς Ἀκίων· Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Σπίλος: μiasμός· ῥύπος.

10 Σπινός: διὰ τοῦ ἐνὸς ἢ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

Σπλήνιον:³ οὐ τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον· καὶ σπλήνα, αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου.

Σποδοῦν: τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν· ὡς παῖσαι καὶ πατάξαι, τὸ αὐτό· οὕτως Ἀριστοφάνης.⁴

Σποδιοῦσιν: ἐν σποδῶϊ ὀπτῆσουσιν· οὕτως Πλάτων.

Σπολάς: δερμάτιον ἐφαπτιῶδες, πρὸς τὰς ἐν πολέμῳ μάχας χρήσιμον.⁵

¹ κολουῶδες ἢ κολουῶδες mut.

² Acc. om. tum τραχῆς.

* Inc. λου f. 120. c. 4.

³ π bis m. pr.

⁴ Quomodo distinxerit Porsonus non liquet.

⁵ χρήσιμον.

Σπονδαίαι: ἀγγεῖα ἐν οἷς ἀπένδουσιν.

Σπονδή: οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φίλων. 20

Σπονδοφόροι: οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦ-
σιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς,
σπονδοφόρους περιμυχαμένους κλεῦναι ἐπαυδὰς ποιῆ-
σθαι τοὺς πολεμοῦντας.

Σποράδα γῆς: κονιορτὸν ἢ χροῦν γῆς. 25

Σποράδην: διασπαρμένως ὡς κακίσει.

Σπόρδηνγες: αἱ συνστραμμέναι * μετὰ ῥύπου τρίχες. (532)

Σπουδάσω περὶ τὸν ἄνδρα: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου·
ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπειγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ τῶν
Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπι-
τομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ καλνικωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμέ- 5
νως, Πλάτων Πολιτείας γ'. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω,
Ἀπολλόδωρος Καρύστιος· Ἀπαρτεροῦσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ
σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαίολογεῖν Ξενοφῶν Συμπόσιαι·
— τίτι σπεύδεις, ἀντὶ τοῦ τίτι σπονδάσεις· οὕτως καὶ
Ἀλεξίς. 10

Σπουδαίως: σοφῶς.

Σπουδαρχιάσας: ἐπιθυμήσας ἄρξαι· σπουδάσας· ἐπιμε-
ληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς.

Σπουδὴν ποιῆσθαι: τὸ ὀργίσεσθαι οὕτως Ἀριστοφάνης
ἐν Βατράχοις. 15

Σπυρθίσειν: τὸ ἀνασκιρτᾶν ἀπὸ τῶν ὄνων οὕτως Ἀ-
ριστοφάνης.

Σπυρθίσειν: σπυρθίσειν· σπύσειν.

Σπυρίς: κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον.

Σποράδες νῆσοι: ἃς ἐνιοὶ Κυκλάδας λέγουσιν· αἱ ἐν τῷ 20
Αἰγαίῳ· ² εἰσὶ δὲ δέκα.

Στάδια καὶ σταδίους: ἑκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυδίδης

¹ τοῖς.

* Inc. vai f. 121. c. 1.

² αἰγέωι (sic)

δὲ σταδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἀπαξ δὲ μόναν στάδιαν
εἴρηκεν ἐν ζ· ἐν γὰρ ταῖς¹ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια
25 μέλλων ἕσσαι.

† Σταδίων· ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος²· καὶ μέρος τι τοῦ λε-
γομένου μελίου· ἐπεὶ γὰρ ἡμῖν στάδια ποιοῦσι μι-
(538) λιον λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἴσασθαι καὶ ἀκι-
νητίζειν· Δίων ἐν 18³· Ῥωμαϊκῶν· τῷ δὲ δὴ σταδίω
τῶν σκαφῶν προδιδόμετοι, δευτῶς ἡραχλλον⁴· ἀντι
τοῦ τῆς στάσει καὶ ἀκνησίας τῶν σκαφῶν προδιδόμε-
5 νοι, σφόδρα ἠγνώστο.

Σταθεῖς· ὑφ' ἑτέρου· στάς δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ σταθεῖσα
καὶ στάσα, ἀνάλογον.

Σταθερόν· μόνιμον· στάσιμον.

Σταθερόν· ὀξύ⁵· ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κι-
10 νήσεως ἐστάναι δοκοῦν· καὶ σταθερὰν μεσημβρίαν ἐν
Φαίδρω Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγρότερον⁶
τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι.

Σταθερόν· ὀξύ⁵· ἰσχυρόν ἢ θερμόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύ-
τητα τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρωι· μὴ
15 πως, ὃ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ· οὐχ
ὄρας ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἴσταιται, ἢ δὴ καλου-
μένη σταθερὰ· δύναται μίεντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἢ
σταθερὰ, ὀξεῖα οὕσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅτ' ἂν μᾶλ-
λον ἐγκατῆ, ὀξύν εἰώθασι λέγειν· σημαῖνοι⁶· ὃ ἂν καὶ
20 τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μὴ δὲ
ἐφ'⁷ ἕτερον κλίειν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Σερφίοις⁷
ἐπὶ τοῦ ὀξείως ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω σταθερῶς τοῖς λωπο-

¹ τὸ m. pr.

² 1 semel.

⁴ νε corrector in litura.

⁶ -νε

⁷ σερφίοις

* Inc. f. 121. c. 2.

* ὀξύν bis.

* θεο primo scripserat.

* Inc. φ' f. 121. c. 3.

δύταις ¹ ὁ πόρος περικῶσε παφλάξι· Ἀντίμαχος —
 Θέρους ² σταθεροῦ· τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς(534)
 Δισχύλας ἐν Ψυχαγαγαῖς· σταθεροῦ χεῖματος· καὶ
 Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι· Σταθερὰ δὲ κάλυξ κα-
 ρῶς ἤβης· σημαίνει καὶ τὸ μάγισμον.

Στάδμη· τὸ σπαρτίον.

5

Σταθεῦσαι· Ἀχαργεῦσι· (Κατάχει αὐ³) τῆς χορδῆς τὸ
 μέλι· τὰς σηπίας ἀτάθην· τοῦτέστιν ἡραυχῆ τῷ κυρτῷ
 χλίαινε.

Σταθμός· οὐ τὸ ⁴ διάστημα τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ ἡ κατά-
 λυσις.

10

Σταθμούς· Ἀριστοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς σταθμοῖς
 ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας· ὅσον τοῖς φλειοῖς. ⁵

Σταθμῶν· τῶν παρατάδων τῆς θύρας.

Σταθμώμενον· δοκιμάζοντα.

Σταλαγμόν· ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαργεῦσι· Σὺ δ' ⁶ 15
 ἀλλὰ μοι σταλαγμόν εἰρήνης ἔνα.

Στάλικας· πασσάλους.

Σταμνία· τὰ Θάσια κεράμια· οἱ δὲ καὶ τὰ ⁶ Χία καὶ
 τὰ Μενδαῖα.

Στατήρ· τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγων· καὶ 20
 τὸ ζυγιον.

Σταμνίονες· ⁷ τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Σταυροί· τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

(535)

Στάς· ἄνευ τοῦ ἰ ὁ Ἀττικὸς λέγει· * ὁ δὲ Ἴων σταῖς.

¹ λοιπ. ² s primo om. ³ κ. σ. om. ⁴ τω m. pr.

⁵ Σταθμοῖς· ἐξ. τὰς σ. οι. τ. φλειοῖς· — Σταθμούς· ἀρ. δραμ-
 μισιν αὐτοῖς· — Ita divisa et turbata.

⁶ κατά in καὶ τὰ mut. a corr. qui supra si (nextum) in χια,
 puncta et acutum, monens scil. χια esse accipiendum.

⁷ Σταμνιον ἰ. ε. ναις m. pr. Supra i accentum addidit
 corrector.

* Inc. f. 121. c. 4.

Στασιασμόν: τὴν στάσιν· Μένανδρος.

Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες·
5 καλοῦσι δὲ καὶ τὰ κερτυκότα σπέρματα· οὕτως Ἀρι-
στοφάνης.

Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ
τοίνυν ὧν Ἀπόλληξις κατηγορήκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ
καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικεν οὖν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ
10 ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρησθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γὰρ
τοῖς ἐξῆς φησὶν· ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας
ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι·¹ τοὺς δὲ δορυφό-
ρους ἠδυνάτησαν.

Στατήρα: καὶ ἐπὶ τῆς ὀλκῆς² λέγουσι καὶ τὸν σταθμόν
15 ἀπλῶς.

Σατήρ: βάρβαρον οἶονται τινὲς εἶναι τὸ ὄνομα· τὸ
δὲ τέτραχμον καὶ τετραδραχμον, Ἀττικά.

Σταφυλήν: τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα·³ οὕτως Νικοφῶν.
20 Σταφυλοβολεῖον·⁴ οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖον⁵ εἶναι,
ἐν ᾧ ἀνακόπτουσιν ἐν τῷ ληνῷ τοὺς βότρυς οἱ πα-
τοῦντες· ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ τοὺς
κοφίλους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν
σταφυλήν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν
(536) σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἴνου.

Στέατα· ἄλευρα.

* Στεγανόμιον: ὁ διδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν.

6 Στεγανώτερον·⁶ στερεώτερον· πεπυκνωμένον· συνεχέ-
τερον· στερέμνιον.

Στεγαπὸν· κικρόν· σφικτόν.

¹ Accent. om.

² ὀλκῆς, mox οἶονται, et ita saepe in hac parte peccat.

³ κίονα ⁴ -όλιον m. pr. ut videtur. Nunc -όλειον sic.

⁵ Sic ab initio, et mox. * Inc. f. 122. c. 1.

⁶ ὦν statim in ον mut. tum στερεῶτ. Alterum π in πεπυ-
in litura.

- Στεγνά: στερεά.
 Στεγόμενα: κρυπτόμενα.
 Στείβοντες: πατρῶντες. 10
 Στείλαμενοι: στείλαντες.
 Στείλόμενος: εὐσταλῶς ἐπελθών.
 Στείλασθαι: ὁδεῦσαι· πλεῦσαι.
 Στείχειν: πορευέσθαι.
 Στείχοντες: πορευόμενοι. 16
 Στελεόν: τὸ τοῦ πελέκειος ξύλον.
 Στέμμα: στεφάνη· πλήρωμα.
 Στέμφυλον: τὸ ἐκδομα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν οἷς ἀντι ὄψων ἐχρῶντο.
 Στένει: στενάζει. 20
 Στενολεαχία: λεπταλογία.
 Στενόπρωκτος: ἄκνυος.
 Στενωπός: στενοθύμη διόδων.
 Στεργάτω: οἶον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων.
 Στέρεσθαι καὶ στερέσκεσθαι: ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί. 25
 Στερέμνιον: στερεόν· ἰσχυρόν. (537)
 Στερίφη: ² στεῖρα· μὴ τεκοῦσα· μὴδὲ τίκτουσα.
 Στερχτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.
 Στέριφος: στεῖρος καὶ ἄγονος· παρὰ τὸ στερεῖον ἔχειν τὴν ὑτέραν. 5
 Στερίφοις: στερεοῖς ἢ κικροῖς.
 Στέρνοις: στήθεσιν.
 Στεροτυπτής: ὁ τὸ στήθος τύπτων· καὶ στεροτυπτόμενος.
 [Στερχτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.] ² 10
 * Στεροπή: ἀστραπή, ἢ λαμπηδών.
 Στεροί: στεροί· κεκλιμένοι. ³

² Στερεψη m. pr.

* Inc. f. 122. c. 2.

² Haec a m. antiq.

³ πεπη.

Στεγγίς: ἡ ξύστρα· καὶ στεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος·
 Ἀριστοφάνης Γῆρα· Εἰ παιδαρίους ἀκολουθεῖν δεῖ,
 15 σφαῖραν¹ καὶ στεγγίδ² ἔχοντα· Διακαλέουσιν· Οὐδ'
 ἔστιν αὕτη στεγγίς, οὐδέ λήκνθος³ παλλεται· δέ
 στεγγίς² καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ κερεῖ τῆι κεφαλῇ
 τῶν γυναικῶν.

Στερός: στερεός· ἰσχυρός.

20 Στεφάνη: ὄρους ἐξοχή.

Στεφάνη: προκόσμημα³ γυναικίον.

Στεφανηφόρος: Ἀτιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· Στεφα-
 νηφόρου ἡρώων, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις· εἶη
 δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἦτοι τῶν Ἡρακλέους υἱῶν εἰς·
 25 τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ μήποτε
 (538) τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρώων ἦν, ὡς φησὶν
 Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτιθίδος.⁴

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας: ἀντὶ τῶν τιμῶν, ὡς Δη-
 μοσθένης· καὶ γὰρ Λυκούργος φησὶν· ἀλλὰ μὴν καὶ
 6 Καλλισθένην ἑκατὸν μνᾶς ἐστεφανώσατε.

Στήλας: θεμελίους.

Στηλιτεύσας: δημοσιεύσας.

Στημν: ὄξυ ἢ τραχύ.

Στήνια:⁵ ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἣ ἔδοκει ἡ ἄνοδος γενέ-
 10 σθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδороῦντο δ' ἐν αὐτῇ τυκτὸς
 αἱ γυναῖκες* ἀλλήλαις· οὕτως Εὐβουλος.

Στήριγμα: τὰ ὑποτιθέμενον τῆι ἀμάξει δίκραν· οὕτως
 Νικόστρατος.

Στιβάδες: τράπεζαι ἢ στρωματά.

15 Στιβαρόν: ἰσχυρόν.

¹ γηραι· π. α. διασφέρων ² στεγγίς

³ προσκ. sed σ del. forsan m. pr.

⁴ Pro & primo τ.

⁵ Στήνια

* Inc. κει f. 122. c. 3.

Σπιθαί: * χρομακωτίον ἀκούβειον ἀπὸ ῥάβδου· καὶ αἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες.

Σπύματις: πηλῆς· στρώματα ἢ ποιήματα.

Στιγμήν: ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον οὕτως Μένανδρος.

Στιγών: * ὁ στιγματίας· Βαβυλωνίους.

20

Στίλβη: λύχνω τί εἰκός· Ἐρμικας Θεοῖς· ἢ ἀγορᾶς ὃ ἐγὼ ὤκησομαι· λύχνα· τὴν ἢ στίλβη.

Στίλβη: τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηδίν· Τί οὐ κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλβη.

Στίμην καὶ στίμαν: ὁ τινες ἀτίβη· Ἀντιφάνης Παρὰ 25
μαζομένω· * Στίμην, κάτοπτρα, κρωβύλους, κερου-(539)
φάλους.

Στίξαι: τὸ ἐγχεῖναι ἵππων.

Στιλπνόν: λαμπρόν· στίλβον.

Στιρακη: ἢ ὁδός.

5

Στιριεύς: * δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στιρία.

Στίφος: τάξις κολεμική ἢ φάλαγξ· * συστρόφη· κληῖδος
συστάσεων.

Στιφρόν: τὸ πεπηγός· στριφρόν δέ, τὸ πρὸς τὴν γαῖαν. 10

Στίχος: τάξις.

[Στοιχειοῦσιν: * διατυποῦσιν.]

* Στελεγγιδεκοῦς: * ὁ χαλκεύων καὶ στελεγγίδας· 10 ἃ
νῦν ξύπτρα καλεῖται.

Στοιαί: τὰ ταμεία· 11 παραμήκη γὰρ ἦν ταῖς παλαιαῖς. 15

Στροῦν: καὶ σὺν τῷ ἰ· 12 στοῖαν ἐκατέρως λέγουσιν.

* Imo Στιβάς, ab initio ut videtur; certe m. pr.

* Accentus correctoris. ὄν, primo.

* -ως τ. in νω στ. mut. tam κρωβύλους.

* ἢ om.

* Στιριεύς.

* φάλαξ.

* χι m. pr.

* Inc. f. 122. c. 4.

* γγι in γγη mut. nescio an m. pr.

* στεγγίδας (Δ statim)

* ταμεία

* ἢ primo om.

Στοιβήν: ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα· καὶ δευρόλλημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὐκόλις.

Στοιχείον: ἐπάλουν τὴν ναυτῶν σκιάν, ἢ τὰς ἄρας
20 ἑκακοῦντο.

Στοιχείον: ἡ σκιά· Φιλήμων Ἰσχυρολιματω.

Στοιχειοῦσιν: διατυκοῦσιν.

Στοιχομυθεῖν ἐφέξῃς λέγειν...

(540) Στοιχειώσις: ἀκριβιστάτη ἐκίτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἥτοι διάταξις.

Στοιχος: στίχος· καὶ περιστοιχοὺς ἐλάλας εἶρηκεν Ἀγ-
μοσθένης, οὐχὶ περιστέχοις, ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα
5 περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίος· Ἡ-
πον κατὰ στοιχοὺς κεκράζονται τὸ βραβυριστί.

Στόλον: τὰ πλοῖα· Ἀλεξίς.

Στόλοκρον: ἡ κορυφή· τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεστραμ-
10 μένον.

Στόλην: μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐκπεμπὴν· λέ-
γουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθήτα ὡς ἡμεῖς.

Στόλοκρον: καὶ ἡ ἐσθὴν τῶν κεράτων ἐκφύσις· καὶ τὸ
περικεκομμένον τὰς κόμας.

15 Στόμαχος: λαιμός.

Στόμις ἵππος: ἀπειθήνῃς καὶ * βίαιος ὄν πινεὺς ἄστομον.

Στόμφακα: τὸν κομπαστήν· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαξο-
νεύσασθαι.

20 Στόμωμα: τὸ ὀξύγον τὸν σίδηρον· ἀπ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ
γίνονται τῶν * μαχαιρῶν.

Στοναχάς: στεναγμούς.

Στονώεσσα: στεναγμῶν ἔχουσα.

Στόνος: στεναγμός.

25 Στορέσαι: στρῶσαι.

* Accent. om. hic, mox habet.

* Inc. ξ 125. c. 1.

τόν, tum ἔ in litura.

Σκόθουξ: τὰ ἄκρα τοῦ δόρατος ἢ τὸ τοῦ βέλους
σιδήρων.

Στράβαξ: ὄνομα κύριον. (541)

Στράγγα: Μένανδρος Θεσαυροῖ: Ἄσιτος ἐπὶ μῆνας,
ὑδατος στράγγ' ἔχων.

Στραγγαλᾶν: εἰρημὴν τοῦ Μένανδρος.

Στραγγαλίδες: τὰ διάλυτα ἄμμιτα Φερεκράτης. Ἄστο-5
μόλοις: Ῥμαῖς γὰρ αἱ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες: διευτραμμένον.

Στραγγίς: σαγῶν.

Στραγγεῖαι: ἢ διαβάλλει· αὐκ ἐυθὺς πορεῖται· ὡσπερ 10
κεῖται· καὶ χροῖται· ῥαθυμαί.

Στραγός: ἢ ἀναίδης· σκολιός· στρεβλός· δύσκολος.

Στραγώτερος: ἀναιδέστερος.

Στρατήγημα: σάφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία ἢ κα- 15
τόρθωσις.

Στρατηγίς: ἢ γυνή· οὕτως Φερεκράτης.

Στρατιά ἐν τοῖς ἐκωνύμοις: Ἀσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς
παραπροβείας· Ἀριστοτέλης* τολίω δαδῆλωκεν ἐν
Ἀθηναίων πολιτείαι· τίς ἦν ἢ ἐν τοῖς ἐκωνύμοις
στρατιά· εἰσὶν γὰρ, φησὶν, ἐκωνυμοί, δέκα μὲν οἱ 20
τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλι-
κιῶν· οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λε-
λευκασμένα γραμματεῖα³ ἐνεγράφοντο· καὶ ἐπεγρά-
φοντο αὐτοῖς, ὅ τε ἄρχων ἐφ' ὃν ἐπεγράφησαν, καὶ
ἐκωνυμος· αἱ τῶ πρότεροι ἐκιδεδημηκίως⁴· νῦν δὲ εἰς 25
τὴν βουλὴν ἀναγράφονται· καὶ μετ' ὀλίγα· χρωῖται (542)
δὲ τοῖς ἐκωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατίας· καὶ οἱ ἂν

² Semel γ.

³ Accent. om.

* Inc. f. 125. c. 2.

³ εἰ inserta, forsitan a m. pr.

⁴ κὸς primo.

ἡλικίαν ἐκπέμπουσιν, προσγραφόμενοι ἀπὸ τίνος ἀρ-
χοτος ἐκωνύμων μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

6 Στρατιά: τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἑνα ἑπαρχῶν τάγμα.

Στρατεία: ἡ ἐνέργεια καὶ ὡσπερ πόλη.

Στρατηγιᾶν: ἐπιθυμῆν τῆς στρατηγίδος.*

Στρατηγοί: οἱ καθ' ἕκαστον ἐναντῶν χειροτανοῦμενοι

10 στρατηγοὶ δέκα ἦσαν Ἀημοσθένης ἐν Φιλίππειοις.

Στρατιᾶν: συστέλλωντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν, οὐ
μόνον τὸ στρατεύμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν
στράτευσιν οὕτως Ἀριστοφάνης.

15 Στρατίαιον: ἄρης καὶ Ζεύς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα
καὶ στρατίον,⁴ τὸ μέγα καὶ σοβαρὸν.

* Στρατῶσάδενσάμενοι: ἀπληχεύσαντες.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο: ἀντὶ τοῦ σπηλαίης· δύο γὰρ

20 σπηλαίαι· ἡ λέξις· καὶ τὸ στρατεύμα, καὶ τὸν τόπον
τοῦ στρατεύματος.

Στρατός: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος,
στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στραταράκη: τὴν κλητικὴν πτωσίν· Μένανδρος Σικω-
νίω· Στρατοφάνη, λυτὸν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ

25 παῖδα⁵ ἕνα· καὶ περ οὕτως λέγει.

Στραβλάουμος: δεσμοῦμενος· μαστιζόμενος.

(548) Στραβλάου τὸν στραβὸν λέγουσιν οὕτως Βῆκοις.

Στρέμμα: ἡ τοῦ τρογγύλου ἔλκουσ οὐλή.

Στραπτά: φέλια.

Στραπτούς: πλακοίντων εἶδος· ὡς Ἀημοσθένης ὑπὲρ

5 Κτησιφάντος.

Στρέφος: δέρμα· βύρσα.

Στρέφα: πόλις τῆς Θρακίης· καὶ οἱ κολλίται Στραψαῖοι.

¹ ὡς πρὸ προσ

² Accent. om.

³ Στρατιᾶν

⁴ στρατίον

* Inc. f. 123. c. 3.

⁵ πῖλα

Στρεψάλους: Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἀπλοῦς¹ ἀπὸ τῶν ἐρίων¹⁰
τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἔχοντων.

Στρηῆνον: οἱ μὲν τὸ ὄξυ καὶ τὰ ἀνατεταμένονα· Νικό-
στρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντα²· ἐπὶ ἀκοῇ
φθέγμα. 15

Στριφνάς: σφιγκτός· στερεός.³

Στροβεῖ: ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· κατακονεῖ.

Στρόβιλος: ³ καμπύλος.

Στρόβιλοι: ⁴ καὶ οἱ κολλῆαι καὶ οἱ θαλάσσιοι⁵ κήρυκες·
καὶ στρόβιλος, εἶδος ὀρχήσεως· καὶ ἀνέμων εἶδος· καὶ¹⁰
ὁ τοῦ δένδρου καρπός.

Στροβῆσαι: συστρέφαι· καὶ στρόβιλος, ἡ συστροφή· καὶ
ὁ λαίλαψ· Στρόβιλος ἐν ὄσῳ⁶ συστρέφεται· καὶ ὁ
καρπὸς τῆς πιτύος· καὶ εἶδος τί ὀρχήσεως.

Στρομβῆσαι: συστρέφαι.

(544)

Στρόμβας: φάμβος· ἀπὸ τοῦ περιστρέφασθαι.

Στρομβιχίδης: ⁷ ὄνομα κύριον.

Στρούθης: σατράκης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίων: τριζων.

5

Στρουθός: ὁ λελοβημένος.

Στρομφίδεις: ⁸ νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἡλίδος κεί-
μεναι.⁹

Στροφαλίγγι: ¹⁰ ἐπὶ συστροφῆ.

¹ ἀπλῶς m. pr. ut videtur.

² Inc. f. 125. c. 4.

³ στραιός

⁴ Στρόβιλος

⁴ Στρόβηλοι, et στρόβηλος ter.

λά

⁵ θασσιοι (λά ejusd. ut puto.)

⁶ ἐν ᾧ i. e. ἐν ᾧ. Vide Person. Advers. p. 294.

⁷ βη

⁸ φ ex em. forsān correctoris.

⁹ ἱλιάδος κείμενοι.

¹⁰ Στροφαλίγγη. Accentum in α posuit corrector:

- 10 **Στροφαῖος**: ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος Ἐρμῆς παρὰ τὸν στροφία τῆς θύρας.
- Στροφάς**: ἀντιλογίας.
- Στροφία**: τὸ στρογγύλον ζωκάριον: Ἀριστοφάνης· Τὸ στροφήιον ἦδη ἔβουμα.
- 15 **Στροφιοπανούργος**: τὸν δεσμὸν Ἡρόδοτος.
- Στρωματίτης**:¹ ἐν ᾧ ἑαυτοῖς² στρώματα παραίχον· οὕτως Κρατῖνος.³
- Στρωτήρ**: τὰ μικρὰ δοκίδια, * τὰ ἑπάνω τῶν δοκῶν⁴ τιθέμενα, στρωτήρας ἔλεγον.
- 20 **Στρυφόν**:⁵ στρυφόν· ἀκλήρον.
- Στρώμη**: νῆσος ἀποικος Θασίων· ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων.
- Στρωτήρ**: λέγεται μετ' ἐν τῇ συνήθειαι τὸ πλέγμα τὸ (545) ἀπὸ τῶν κακύρων εἰς σκηκῆς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτήρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκία εἰς στρωφᾶς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι.
- 5 τὸν στρωτήρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον.
- Στυγεῖ**: μισεῖ ἢ φοβεῖται.
- Στυρακίζειν**: κεντριζειν.
- Στυγερωῖ**: μισητῶ ἢ φοβουμένῳ.
- Στυγητός**: μισητός.
- 10 **Στύξ**:⁶ κρήνη ἐν Ἄδου, ὄρκος θεῶν.
- Στυπλεῖον**: ἢ στιπλεῖον· λίθου εἶδος.
- Στύραξ**: ὁ σαυρωτήρ⁷ καλούμενος· ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται.

¹ — ητας. ² ἐνώ ἑαυτοῖς, i. e. ἐν ᾧ ἐν αὐτοῖς

³ κρ / * Inc. f. 124. c. 1.

⁴ δωροδόκων in δωροδοκῆν παρτ. Acc. om.

⁶ Inter v et ξ lit. erasa.

⁷ Στυπτιον: ἢ στισιπύον λ. (πύ statim factum ex πο)

⁸ πο primo.

Στύραξ: τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπη-
γνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι¹· καὶ Θουκυδίδης φησί· 15
στυρακίωι ἀκοντίου² ἀντὶ βαλάνου³ χρησάμενος εἰς
τὸν μοχλόν.

Στυφελίξαι: σείσαι· κακῶσαι· διῶξαι.

Στωϊδίον: καὶ στωϊδίον λέγουσιν.

Στωμύλος: λάλος· κολύκομπος· πιθανολόγος· εὐτράπε- 20
λος· ἐφεδρος τῶν λόγων· ἀπατεών⁴· κόλαξ.

Συβαριτικαῖς⁵· καὶ Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς· λαμπραῖς⁶
πολυτέλεσιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαριταί.

Συβαριτικοὶ⁷ λόγοι: οἱ Ἀισώπειοι. (546)

Συβήνη: ἡ δερματίνη αὐλοθήκη· ἢ ἡ φαρέτρα· Θεομο-
φοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· Ἄλλα οὐκ ἔχω οὐδέν,
ἀλλὰ συβήνην λάβε.

Συβάτης⁸: χοιροβοσκός. 5

Συβριται: δῆμος Ἐρεχθίδος.

Συγγαληττος: δῆμος Κεκρυπίδος.⁹

Συγγραφήσις¹⁰: ἄνδρες ἤρουντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς
μετέξοντας τῆς τῶν ὑ· ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ· ἐκα-
λοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογαῖς. 10

Συγγραφικῶς: στρογγύλως· ὡς οἱ συγγραφεῖς· περὶ ψυ-
χῆς.¹¹

Συγχεῖ: ἀφανίζει· συμμιγνύει.

Συγχυθεῖς: συνταραχθεῖς.

¹ αἰ in αἰ mut.

² -οι καλάνου, sive potius -μου, sed μ ex em.

³ -αίων, sed ε statim supr. ⁴ φη, sed: ἔ supr.

⁵ Inc. f. 124. c. 2. τρυφηταῖς λαμπραῖς (αἰς)

⁶ Συβαρητικοὶ, sed οἱ in υ mut.

⁷ βό m. pr. ⁸ κεκρυ.

⁹ ης in εις mut. nescio an ab eodem.

¹⁰ περιψυχῆ i. e. χως.

15 Σύγκρισθε: ὁμονοεῖτε.

Συγκλύδων: συμμίκτων· ἐπηλύδων·¹ παφεισάκτων.

Συγκαρύβαι: συνταράξαι.

Συγκεκορδημένα: συγκεκυφότα· συνεστηκότα.

Σύγκρισις: ὁμοίωσις.

20 Συγκομιδή: ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.

Συγκριτικῶς: ὁμοίως.

25 Συγκροτιῖ: συνάγει· αὖξει· συνιστᾷ· καὶ συνδαί· πρὸς ἁρμονίαν ἄγει.

(547) Συγκρούειν: συναθροῖζειν.

* Συγκυκῶν: συνταράσσων.

Συγκυροῦντα: διαφέροντα· συνεγγίζοντα.

Συηγία: καὶ ὑηγία·² ἀμαθία· σκαιότης· παρὰ Φερεκρά-

6 τει· καὶ συηγεῖν,³ Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συνῶδες· τί ποιεῖν.

Συκάμινα: τὰ μόρια·⁴ Φιλιππίδης Φιλαθηναίωι· Τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκου ὄλον Τὸ πρόσωπον· τὰ
10 δὲ μόρια, Δάριον μᾶλλον· καὶ Ἐπίχαρμος· Μόρων νέον τὸ φυτόν.

Συκίδα: συκίδαφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος.

Συκίνη μάχαιρα: συκοφαντία.

Σύκινον: ἀσθενές.

15 Σῦκον ἐφ' Ἑρμηῖ: τὸ ἐγχείμενον εἰς ὠφέλειαν τῷ βουλομένωι· τὸ γὰρ πρῶτον φαγόν· σῦκον Ἑρμηῖ ἐτίθεισαν· οἱ δὲ πάροντες ἤρον.

¹ ἐπὶ m. pr.

* Inc. f. 124. c. 5.

² Σ. καυηγία

³ συήγειν

⁴ μόρια primo; certe lit. erasa.

⁵ ne ex em.

Συκάζειν: σικοφαντεῖν.

Συκοφαιτείειν: κολακεύειν· νεωπαὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ἄρας ἤκουτες, ἐλιπάρουν τοὺς συ-20 κάρους δοῦναι.

Συκοφαντεῖν: τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκλήσθαι δὲ φασὶ τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φατοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλύοντων ἐξάγειν τὰ σύκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαν-25 τῶν κληθέντων· συνέβη καὶ τοὺς ὁπῶς οὖν κατηγοροῦντας τινων φιλαπεχθιμότως* οὕτως προσαγορευ-(548) θῆναι.

Σύλαι: αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθέναι.

Σύλας: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ὁπότ' ἂν μὴ σύλαι ᾧσιν Ἀθηναίοις· ἐκ δὲ τοῖς ἐξῆς ὡσπερ 5 ἐξηγούμενος αὐτὸ φησι· σισυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων· ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θεῖσθαι τῷ 10 τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια· ἀντὶ τοῦ

Συλλήβδην: συλλαβῶν· ἀθρόως.

Συλλήπτορα: βοηθόν.

Συλλογῆς: ὄνομα ἀρχῆς.

Σύλλογος: ἄθροσις. 15

Συμβαίνοντα: συμφωνοῦντα.

Συμβαλεῖν: νοῆσαι· διακρίναι· συγκρίναι.

Σύμβασις: φιλία· συντυχία· καταλλαγὴ· σύμμιξις.

Συμβατήριοι: εἰρηνικοί· φιλικοί.

Συμβιβασέειν:¹ εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν 20 περὶ τινος.

Συμβιβάζων: συλλαλῶν· διδάσκων.

* Inc. περ. f. 124. c. 4.

¹ Sic proreus.

Συμβιβῶ: διδάξω· ἐπιστήσω· νοήσω· ποιήσω.

Σύμβολα: σημεῖα· μέτρα· οἷον σημεῖον τοῦ¹ φθαρτῶν
25 γεγέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμά-
τινοι χιτῶνες.

Σύμβολα: τὰς συνθήκας, ἄς ἂν ἀλλήλαις αἰ πόλεις θέ-
(549) μенаι* τάττουσι τοῖς πολίταις· ὥστε δίδόναι καὶ λαμ-
βάνειν τὰ δίκαια· κολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλικτικῶν Δη-
μοσθένης.

Συμβόλαια: τὰ συναλλάγματα· οὕτως Μένανδρος.

6 Συμβρολοκοπῶν: σύμβολον,² ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταί,
εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ
δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

Σύμβολον: οἰώνισμα· σημεῖον· μάντευμα.

Σύμβουλοι: συνωμόται.³

10 Συμβούλους: τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Συμβραβεύσω: συνδιοικήσω.

Συμμορία: σύνταγμα ἢ φρατρία.⁴

Συμμορία: Δημοσθένης κατὰ Ἀπόβου· οὐχ ἅπαν τὸ
πλήθος ὡσπερ παρ' ἡμῖν διήρητο εἰς τὰς συμμορίας
15 Ἀθήνησιν· ἀλλὰ μόνοι οἱ πλουσιώτατοι καὶ εἰσφέρειν τῆ
πόλει δυνάμενοι· ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν
συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν ἁ' καὶ σ' ἀνδρῶν λέγων τῶν
πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι
συμμορίας· κ' ναῦς εἰσὶν, ξ' σώματα ἐκάστην ἔχου-
20 σαν· Ἰπερίδης⁵ δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύεικτον φησὶν·
εἰσὶν γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἐκάστη μὲ ἀνδρες· οὐ δεῖ
δὲ θανατῶσαι πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶ ξ'⁷ ἀνδρας

¹ τοῦ ex em.

* Inc. f. 125. c. 1.

² Nov. ἄττικ. Σύμβολον.

³ συνωμόται

⁴ Συμμορία (sic deinceps): σ. ἢ φρατρία (primo φρ, sed φ
statim mut. in α)

⁵ Primo ξ, nunc ζ scalpello factum.

⁶ -είδης ter.

⁷ ζ ab initio.

ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ Ἱππερίδης ἐν γὰρ τῷ(550)
κατὰ Πασικλέους λέγει· τὴν αἰτίαν γράφων ταύτην·
ἕως * μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν
σὺν ε' ¹ καὶ ε' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυ-
χίαν ἦγον οὕτως· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατείδεν ² Δημο-5
σθένης, νόμους ἔθηκεν τοὺς ε' τριηραρχεῖν· καὶ βα-
ρεῖαι γέγονασιν αἱ τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημο-
ποῖητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν·
Ἱππερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυαῖκτου· συμμορίζεται δ' εἰσὶν
οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας· διηρέθη-10
σαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσι-
νίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος. ³

Συμπαίστορα: συμπαίζοντα.

Συμπαρομαρτῶν: συνακολουθῶν.

Συμπεπηγός: ⁴ συνειρημένον· συνεστραμμένον.

15

Συμπλάττεται: ⁵ ψεύδεται.

Σύμπτωμα: συμβεβηκός.

Συμφέρεται: συναρμάττει· συμφωνεῖ· ὁμονοεῖ.

Σύμφημι: συναινῶ.

Συμφορά: ἀτυχία· κακῶν συντυχία.

20

Συμφορῆσαι: συναγαγεῖν.

Συμφράδμονες: σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν: ὁμοεθνῶν· συγγενῶν.

Συμφυοῦς: συγγενοῦς.

Συμφύρεται: συμμίγνυται· συνανακράται· συμμιαίνεται.(551)

Σύμψηφα: σύμφωνα.

Συμψισθεῖς: βλαβεῖς· τρωθεῖς.

Συναγείρων: συνάκτων· συνάγων.

5

* Ipe. f. 125. c. 2.

¹ συν ἕ, quod vel σὺν πάντε, vel σύμπαντε valere potest.

² κατείδεν

³ -ωρος

⁴ Συμπεπηγεν

⁵ -άτται

Συναγερμένοι: συνηγμένοι.

* Συναγορεύειν: συνηγορεῖν· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συνάδων: ἀρμότιων· συντρέχων· συμφωνῶν.

Σύναιμος: ἀδελφός.

10 Συναϊρόμενος: συμβαλλόμενος· συνερχόμενος· συμβοηθῶν.

Σύναιχος: ὁ σύμμαχος.

Συναλίσας: συνάξας· ἀθροίσας.

Συναλισθείσης: συναχθείσης.

15 Συνανέσχον: συνανέτεινον.

Συνακηρτημένος: εκπληρωμένος.

Συναραμένου: συνεργήσαντος.

Συναρτήσαντες: συνάψαντες.

Συναυλία: συμφωνία.

20 Συνάφεια: σύζευξις.

Σύνδεικνα: τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.

Συγγραφεῖς: εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις· ὁπότε δέοι πλῆθος τι κίρεισθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, εἰσέφερον γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί· τοῦτο δὲ καὶ

25 πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθύς τῶν λοιπῶν εἶχοντο· καὶ

(552) πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας εἰλεῖσθαι συγγραφείας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς

6 ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἀριστα ἡ πόλις οἰκῆσεται· ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες * συγγραφεῖς ἅ, οἱ τότε αἰρεθέντες· ὡς φησὶν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος·² ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων.

Σύνδικοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλκαγόρου· σύνδικοι

10 ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο· καὶ Λυ-

* Inc. f. 125. c. 5. Συναγορεύειν

* Inc. τες f. 125. c. 4.

κουργος φησίν· ἀνδρείος ἐστὶν οὗτος, πρὸς τοῖς θεσ-
μοδέταις γραφᾶς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίκοις
ἀπογραφᾶς ἀπογράφων· μήποτε οὖν ἀρχὴ τις ἦν κα-
θισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κἀθάρσον οἱ σύνδικοι. 15
Σὺν δορί· σὺν ἀσπίδι· ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ προῦξαι
τι πειρωμένων.

Συνδούμενος· συνδεδεμένος.

Σύνδρομος· σύμφωνος.

Συνδύασω· συζευχθῶ· κοινωνήσω· συμπράξω. 20

Συνδεῖσθαι· συγκαθῆσθαι.

Συνέθει· συνέτρεχεν.

Συνέδριον· καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συν-
εδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

Συνέλκειν τὰς ὄφρῦς· ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἀντι-25
φάνης.

Συνέφηβος· ὁ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβείας·
τοὺς δὲ ἐφήβους, Ἡλεῖοι² μὲν σπύθας καλοῦσιν· (553)
Σπαρτιαῖται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα τῆ
ἡβη, ζουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ * ἐξῆσδεκα ἔτη
γεγονότας τῶν νεωτέρων καίδων καὶ καθ' ἑαυτοὺς
ἦσκουν ἀνδροῦσθαι. 5

Συνεχῶς· οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὐπόλις.³

Συνειλεγμένα· συνηγμένα.

Συνειλόχασιν· συνήθροισαν.

Συνείκετο· συνηκολούθει. 10

Συνειρημένον· συνεστραμμένον.

¹ δορυ, sed statim em.

² ἡ (vel ἦ) ex em. correctoris pro ι (vel ι) et ι finalis in
litura.

* Inc. f. 126. c. 1. ἐξῆσδεκα (sic). Nempe S' (καὶ) male
legit ης scriba.

³ ι in litura.

Συνέρισι: συνάπτει.

Συνείρητο: συνεφιλᾶττετο· συνεδόδετο.

Συνεισέφρησεν: συνεισήνεγκεν.

15 Συνεκδοχικῶς: συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν: συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα: ¹ κεφαλαιωδέετατα· συνέχοντα· δια-
κρατοῦντα.

Συνεκύρησεν: ² συνέτυχεν.

20 Συνελόντι φράσαι: συντόμως εἰπῆν.

Συνελόχησεν: συνήθροισεν.

Συνέμπορος: συνοδοιπόρος.

Συνενηνεγμένοι: συναλθόντες.

25 Συνέπεσε γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἰσοκράτης.

(554) Συνεραυλίζεται: συνεισφέρεται.

Συγερέσθαι: συγρωτᾶν.

Συνέριδος: συνεργός· συνυφαίνουσα.

Συνεστιᾶται: συχαριστᾶ.

5 Συνευνέτης: σύγκοιτος.

Συνεύνιον: σύγκοιτον.

Συνεχόμενος: ἀρρωστίων ἢ κρατούμενος.

Συνειψήσθη: συνελεπτύνθη.

Συνήγορος: πρόστάτης· ὑπὲρ τινων λέγων.

10* Συνήγοροι: οὐ μόνον οἱ τοῖς ἰδιώταις συναγορεύοντες·
ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν.

Συνήγοροι: εἰκόασιν παρὰ Ἀθηναίους τινὲς χειροτονεῖ-
σθαι συνήγοροι· ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν
φησί.

15 Συνήδομαι: συγχαίρω.

Συνήεσαν: συνήλθον.

Συνήκμαζεν: συνήξανεν.

¹ -ότατα

² κηρυ primo.

* Inc. f. 126. c. 2.

Συνήλασεν: σιωχώρησεν· συνεδίωξεν.

Συνήμονας: συνθήκας ἤτοι παρὰ τὸ ἦσθαι, ἐν ἧ, συν-
έδρους· ἢ παρὰ τὴν εἶναι, ἐν ἧ, συναγωνιστάς, ὃ καὶ 20
βέλτιον.

Συνήθεις: ² καὶ ἐταίρους καὶ ὁμοῖθεις.

Συνήγορος: συνημοσμένη· συνήθης.

Συνήρτους: συνήροττες.

Συνησθέντες: συγχαρήντες. 25

Συνησθῶσιν: συγχαρῶσιν.

Σύνθακος: σύνθρονος.

Σύνθημα: συνθήκη· σύσημον· ² λόγος ἐν πολέμῳ, ἐπὶ (555)
γνωρισμῶ τῶν οἰκείων διδόμενος.

Σύνθυμοι: συμπείδεσθαι· ³ οὕτως Ἐπίχαρμος.

Συνήμι: συνιῶ· νοῶ.

Συνιστορεῖ: σύννοιδεν. 5

Συνίστωρ: συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς· συνεκδῶς ἐπὶ
πράγματι.

Συνιστᾷ: ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ.

Συγκορδυλημένα: κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή.

Σύγκλητος ἐκκλησία: τῶν ἐκκλησιῶν * αἱ μὲν ἐξαθεν 10
καὶ κατὰ ⁴ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἔξαφνης κατεπέ-
ξεεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγ-
κλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου.

Συγκόπαι: ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι· οὕτως Μετα-15
γένης.

Συνοίσει: συνενέγκη· ²

Συνοῖσον: συμφέρον.

Συνοικήσεται: συναναιρεθήσεται.

¹ Haec cum sup. conjuncta.

² σύσημον, ex em. ejusd. pro τουσημονι, ut puto.

³ συνπ. * Inc. f. 126. c. 5.

⁴ μετὰ ³ -κει

20 **Συνοουσία:** τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.

Συνοουσιασμός: συμμιξία.

Σύνταξις: β¹ πραγμάτων ἔνωσις· καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα.

Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἰκῆσις· Δημοσθένης
 25 Φιλιππικῶν· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτήν, τοῦ
 (556) τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ἔλεγεν δὲ ἐκά-
 στους φόρους συντάξεις, ² ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ
 Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα· Καλλιστρατοῦ οὕτω
 καλέσαντος· καὶ Ἰπερίδης ³ δὲ φησί· σύνταξιν ἐν τῷ
 6 παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἠξιώσαμεν
 λαβεῖν.

Συντελής: χρήσιμος.

Συντελεῖς: ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὸς μῶς ἅμα ἐπε-
 μελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο.

10 **Συντελεῖς:** οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ
 πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

* **Συντέρμων:** πλησιόχωρος.

Συντετάσθαι: διατετάσθαι.

Σύντευξις: συντυχία.

15 **Συντεύξομαι:** συντύχω.

Συντιμηθῆναι: τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὄνια, συν-
 τιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω Δημοσθένης.

Συντροχάσαι: κατανηθῆσαι· πληρωθῆναι· ἐκ μεταφορᾶς
 τῶν τροχῶν.

20 **Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα:** * * * * *

Συντυχεῖν: οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου πε-
 ριπεσεῖν.

Συντύχημα: συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδωρος.⁵

¹ δευτέρων

² -είδης

⁴ Nil vacuum.

² σύνταξις

* Inc. f. 126. c. 4.

⁵ ἀπόλλων

Συνωδά: σύμφωνα.

Συμφθούμενος: συνεργόμενος. 25

Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὄρκου φιλία.

Συκωρίς: συζυγία· δνάς. (557)

Συοβαιοτοί: αὐτές γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι Βοιωτοί.

Συοβαύβαλοι: ἐν οἷς οἱ σῦες εὐνάζονται.

Συοφορβία: ἀγέλη χοίρων.

Συρακοσία¹: τράπεζα· ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σι-5
κελιῶται ἀβροδίατοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

Συρβάβυττα:² καὶ τὸν τάραχον τύρβη· ὡς Ἀριστο-
φάνης.

Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ
θορύβου· ἢ πένης· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέ-10
τρας κενὰς (ἔχειν)³ καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τετα-
ραγμένος καὶ σωδής· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσίῃ ἐπιφωνου-
μένου.

* Σύργαστρος: ὑπόρβος· ἐργάτης.

Συρμαία: τὸ καθαρτικὸν⁴ δι' ἐμετῶν καὶ κοιλίας· καὶ 15
συρμαίξειν, τὸ κενοῦσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος.

Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.

Συριγγος: αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης.

Σύρφαξ:⁵ ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σύρφα: συρφετός· ὄλεφος. 20

Συρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου
συλληγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης.

Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς
πανοῦργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἐχθρας ἀλλήλοις ὄντα
οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται. 25

¹ -οσία (σ alterum forsā ex em. sed ej. m. proculdubio.)

² Acc. om. Pro ὡς, οὕτως Pors.

³ ἔχειν om.

* Inc. f. 127. c. 1.

⁴ καθαρτικόν

⁵ Σύρφαξ (em. statim facta)

(558) *Συσκευάζει*: λόγοι ἐπιβουλεύει.

Συσπειραθέντες: συστραφέντες.

Συσσεισμός: λαίλαψ· συστροφή ἀνέμου.

Συσσιτία: τὰ δεῖπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι.

5 *καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια*:¹ ἐπεὶ καὶ φιλίας ἐστὶ συναγωγή.

Συσσίτιον:² εὐωχία· ἄριστον.

Συστομώτερον σκάφης: τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννῆς³ σιωπώντων/ Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νόμων

10 *εἰρησθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθηναίους ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν*· καὶ

ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μετοικὸν δηλώσαι, ἢ⁴ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι

15 *συστομώτερον ποιῆσαι ἀπειλεῖν*⁵ σκάφης.

Συστρέμματα: στασιασῶν πλήθος.⁶

Σὺς: ὅς τοὺς⁷ Ἰπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος,⁸ εἰς ὑγίαν κωμωδοῦντες.

20 *Συφεός*: τόπος ὅπου αἱ εὐεὲς τρέφονται.

Συχναῖς: συνεχέσιν.

Συχρόν: πολὺ· πυκνόν.

(559) *Συώδης*: ἀπὸ τοῦ τοῖς σὺν ἐπιφωνομένου.⁹

Σφαγεῖον: τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἰσθμίων δέχονται· περισπᾶται ἢ δευτέρα συλλαβή.

5 *Σφαγᾶς*: τὰς κατακλιδας· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς οἰστοὺς¹⁰ (καθίεσαν ἐς τὰς σφαγᾶς.)

δι

¹ φιλίτια (δι statim)

² Συσσιτία Porsonus.

³ γ̄ semel, et σιωπώντων primo.

... ἢ

⁴ εἰς (statim em.) Voculam om. Pors.

⁵ συστομώτερον π. ἀπειλήν, et inc. πει f. 127. c. 2.

⁶ πλή, quod est vel πλήθος vel πλήθη.

⁷ Συσυς: τοὺς

⁸ μεμνονος

⁹ -ουσ, sed σ̄ damn.

¹⁰ οἰστούς: sic puncta, quasi nil deesset; et reliqua om.

Σφαδάζειν: θράσσειν¹ δυσθανατεῖν· ματαίως σπᾶσθαι·
χαλεπαίνειν μετ' ὀργῆς στεναάζειν.

Σφαδάζοντες: σπῶμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

Σφαδάζουσα: πανουργεῖουσα. 10

Σφαιρωτήρ: σανδαλλίου ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδή-
ματος.

Σφακελλίζοντες: διασπῶντες· κηδῶντες· ὑποτρέμοντες.

Σφακελισμός: παρακληξία. 15

Σφακελισμός: ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμός καλεῖται·
γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός²· λέγεται
δὲ καὶ σφάκαλος ὁ μέσος τῆς χειρὸς· δάκτυλος· λέγεται
δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός³· σφάκαλον δ' ἔνιοι²⁰
τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων.

Σφαλεῖς: ἀποτυχῶν.

Σφάραγον: ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γε-
νομένου πόφου.

Σφᾶς: ἑαυτοῦς, ἢ τὰς ἑαυτῶν. 25

Σφενδαμνίνας: τοὺς σκληροῦς· Ἀριστοφάνης. (560)

Σφενδόνη: ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφαγίδος.

Σφενδόνη: τοῦ δακτυλλοῦ ἡ περιφέρεια· ἢ εἰς λίθου
βολήν.

Σφενδονᾶσθαι: ἀπορρίπτεσθαι. 5

Σφέτερα: τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται: λαμβάνει· ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον: τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον.

Σφετέρω: τῷ ἑαυτῶν.

Σφῆκες: οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες. 10

Σφηκῶδεις: οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν.

Σφῆκες καὶ σφηκίαι³: τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὄξυ συνηγμένα
ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

¹ θράσσειν

² Puncta: in fine versús.

* Inc. f. 127, c. 3.

³ σφηκίαι.

- Σφηκῶσαι: τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος.
 15 Σφήλαι: πλανῆσαι· βλάψαι· ἀπατήσαι.
 Σφηνούμενος: στρεβλούμενος· βασανιζόμενος.
 Σφήττιοι: δῆμος τῆς Ἀχαμαντίδος φυλῆς· κωμωδοῦνται
 δὲ ὡς ὄξεις· ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Ποτάμιοι δὲ ὡς
 20 ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους* νόμους.
 Σφιν: αὐτοῖς.
 Σφίγκτις: Κρατῖνος τοὺς κιναιδάδας καὶ μαλθακοῖς.
 Σφισγανόν: πολεμικόν.
 25 Σφίσιν: αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν.
 (561) Σφραγιδονυχαργοκομῆται: ἐν¹ τοῖς δακτυλίαις σφραγίδα
 ἔχοντες· λίθου ὄνυχος.
 Σφριγῶν: νεάζων· αὖξων· σφύζων· βράζων· εὐσωματῶν·
 ἀκμάζων· ἀνθῶν.
 5 Σφοδρίας: στρατηγὸς Λακεδαιμονίων· ἡ Σφοδρίας ἐστίν·
 φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κούφον πρὸς
 τὰς ἐλπίδας.
 Σφυγμός: φλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβός· ἢ ἀρτηρίας.
 10 Σφύζει: ἐπέιγει· ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται.
 Σφυρά: τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους.
 Σφυρήλατος: σφύραις ἐληλαμένος.
 Σφῶν: αὐτῶν· ἢ ὑμᾶς ἰδίους· ἰδίας.
 Σχάδονας: τὰ τῶν κηφῆνων κηρία· καὶ ζῶν ἄπτερον
 15 ἄπουν.
 Σχαλίσαι: θηλάσαι· καὶ ἀνίσχασον τὴν ἄτοκον καὶ ἀ-
 θήλαστον.
 Σχαστηρία: ἡ ἀφεςις.
 Σχάσον: κατάπαυσον· μετάβαλε.

* Inc. φους f. 127. c. 4. ἐγγράπτους Pisonus, sed ita ut mutaturus fuisse videatur.

¹ Σφραγιδόνυχα: ἀργοκομητα καὶ ἐν primo, sed ὁ in ω mut. et χάε conjuncta per τὴν ὑφ' ἐν.

- Σχεδιάζει: ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει. 20
 Σχεδιάζειν: ἐγγίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰπῆ ἀποφαίνεσθαι.
 Σχεδιασθεῖς: παραχρῆμα ῥηθεῖς.
 Σχέδιοι: εὐτελεῖς.
 Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἐτοίμου. 25
 * Σχεδόν: πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός.
 Σχελίδες: τὰ πλευριαῖα ὁ πρῶτα. (562)
 Σχέσις: ὄρμη· συνάφεια.
 Σχετικῶς: οἰκειωτικῶς.²
 Σχετλιάζει: δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ.
 Σχέτλιος: ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων· ἀτυχής· δεινο-5
 -παθής· ἀδικός· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων· ἀ-
 πεχιδής.
 Σχηματιζόμενος: προσκοιούμενος ἢ συνταττόμενος.
 Σχήσειν: ἀνθέξειν.
 Σχήσεσθαι: ἐπισχεθήσεσθαι. 10
 Σχήσουσιν: σχῶσιν· κρατήσουσιν· ἐφῆξουσιν.
 Σχολήτε: νομίζετε· ἢ ὑπολάβετε.
 Σχιστός ὁδός: ἡ μισοδία.
 Σχίλα: ἡ λαμπάς.
 Σχιζίας: ὁ τετανός καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατίνος. 15
 Σχιστός χιτών: κατὰ τὸ μέσον πόρπη συνεχόμενος.
 Σχίνον: τὴν σκίλλαν, ἐν ἣ διαμασῶνται³ οἱ καλλωπι-
 ζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ
 σχινύεσθαι.⁴
 Σχοινίον μεμιλωμένον: εἰ βραδύνουεν ἐπὶ τὴν ἐκκλη-20
 σίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλωῦντες, συνήλαινον, καὶ
 τὰ⁵ πρᾶτήρια διέκλειον.
 Σχοίνισμα: μέτρου μέρος· κληρουχία.

* Inc. f. 128. c. 1.

¹ πλευρίδια

² ut primo.

³ - σονται

⁴ καὶ ἡ σ.

⁵ καὶ κατὰ

Σχοῖνος: μέτρον γεωμετρικόν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν
25 τῇ β' κῶν ἱστοριῶν.

Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν: οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀτ-
τικοί.

(563)* Σχολαῖον: ἄργον· διατρίβειν ποιούμενον· καὶ σχο-
λαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἡρεμαιότερον· ὁμοίως
καὶ σχολαιότης.

5 Σχολή: οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι
περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἢ ἐν λόγοις (εὐμυσία)¹· καὶ
διατριβή· ἀλλὰ ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαι-
ρίαν· καὶ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τού-
του, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἢ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον
10 μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς,
ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ· τινὸς εὐφύτας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχο-
λη)² ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Σχόλια: σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἐρμηνεῖαι.

Σχόμενος: κἀνασχῶν ἢ κατασχεθεῖς.

15 Σχῶν: κατασχῶν.

Σῶ: μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ
δὲ συνηθέστερον γράφουσιν σῶοι.

Σωκεῖν: ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν.

Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ² δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέ-
20 γεται· διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῆ· ψυχῆ; ὡς εἶπεν Ὀ-
μηρος.

Σωμάτια: τὰ ἀναπλάσματα· οἷς οἱ ὑποκρίται διασᾶτ-
τουςιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων.

Σωρηθόν: ὁμοῦ.

25 Σωρεῖα:³ πλήθος.

Σωρός: συναγωγή.

* Inc. f. 128. c. 2.

² τοῦ

¹ Vox om. bis.

³ εἰ ex i factum.

* Σωστρα: σωτήρια· μήνυτρα· λύτρα. (564)

Σωτάδεια: ¹ τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα.

Σωτήρ Ζεύς: ὁ ἐλευθέριος.

Σωτέος: σωθῆναι ἄξιος.

Σωφρομιστάι: ἄρχοντες τινες χειροτονητοί· δέκα τὸν⁵
ἀριθμὸν ἐκάστης φυλῆς· ἐχειροτόνει² μὲν ὁ δῆμος·
ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων
σωφροσύνης, μισθὰν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς
πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμὴν:

Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τοῦ τ.

10

Τά: ταῦτα.

Ταβερνεῖα: καπηλεῖα· πανδοκεῖα.

Τάγηνον: τοῦτο Ἰωνῶν τινες τήγανον λέγουσιν.

Ταγηνίας: πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνου³ ἐκ στέατος¹⁵
ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.

Τάγυρι: τὸ βραχύτατον· καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέ-
γουσιν· Εὐκόλις Αἰξίν· Καὶ ζῆν μαθόντι⁴ μηδὲ τά-
γυρι μουσικῆς.

Τάδε ἐκ τοῦ τρίκοδος: τίθεται ἐπὶ τῶν πάντων ἀληθῶν·²⁰
Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίαι γενομένη μεχθῆναι Πυ-
θαγόραν τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμά-
των παρασημειῶσθαι, ὅσα ἔχρα ἐνθεος γενομένη· (565)
καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειῶσθαι, ὡς ἐκ τοῦ
τρίκοδος. ,

* Inc. f. 128. c. 3.

¹ -ια primo; et τ. τ. σ. ποιήματα (sic) in marg. addita, sed ab eodem, ut puto.

² -νη primo.

³ τῆς γάνου primo, ut puto.

⁴ ὁ ex em., (pro ω scil.)

* Τὰδε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον
 5 τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηχότας¹ τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκεεν
 καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, Τὰδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν: λεγόμενον τί ἦν Τηλεκλεί-
 10 δης τισί· Τῶν δυνατῶν τί κέλευ²· οὐ γὰρ παρὰ Κεν-
 ταύροισιν.

Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόν-
 των· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χωῶν ἑορτῇ οἱ κωμά-
 ζοντες ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν
 15 τε καὶ ἔλοιδοροῦν τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ὕστε-
 ρον ἐποίουν.

Τὰ ἐν³ ποσίν: τὰ παρόντα ἐν μέσσοι.

Τὰ ἐπίχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα.⁴

Ταινίαι: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια,⁵ στέμματα, στε-
 φάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ζύλων τὰ κυμάτια.

20 Ταινιοῦντος: στεφανοῦντος.

Τακερόν: ἐφθόν· τετηχός.

Τακτικῶς: στρατιωτικῶς.

Τάλλα⁶ καὶ φιλώμεθα: λεγόμενον τί· οἶον τῶλλα καὶ
 φίλοι ὄμεν.

25 Τάλαντα: τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἰστάμενα.

(566) Ταλανίζει: θρηγεῖ· ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Ταλαντεύει: σταθμίζει.

Τάλαντον: πολλὰ μὲν σημαίνει ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυ-
 σίου** καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαίνόμενον Δη-
 5 μοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα·⁷ ἢ σταθμοῦ τι
 ὄνομα, ὡσπερ Ἀριστοφάνης· Ἀλλ' ἢ ταλάγω μουσικῆ

* Inc. f. 128. c. 4.

¹ ἀπρη.

² κελύων, ὡν postea ab eodem additis.

³ ἔ in litura.

⁴ ἢ ex em. pro α aut ω.

⁵ πεζίτια

⁶ Τάλλα ut mox.

** Inc. σίου f. 129. c. 1.

⁷ πεντηκοντόταλάντια (i postea insertum a m. pr.)

πριθῆσεται· καὶ τὸ Ὀμηρικόν· — χρύσεια¹ πατὴρ εἰ-
 τίαινε τάλαντα· τρίτον σημιτινόμενον ἢ φοπή τέταρ-
 τον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ, πολυτάλαντος ὁ πλού-¹⁰
 σιος, καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο
 χρυσοῖο τάλαντα·² καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαν-
 τον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἢ χρῆσις·
 καὶ ἡ τοῦ, τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ, πέμπτον ἡμιτά-
 λαντον, καὶ, ἑβδομον ἡμιτάλαντον· ἔστι δὲ τὸ μὲν¹⁵
 τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμ-
 πτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυ· καὶ τὸ ἑβδομον³
 ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισυ· καὶ ὅλως οὔτινος ἀριθμοῦ
 παρωνύμωι μέρει ἐπονομάσει τίς τὸ ἡμιτάλαντον· τού-
 του ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάν-²⁰
 τοις· οἶον ἂν μὲν ὄγδοον, ἐπτά· ἂν δὲ ἕνατον,⁴ ὁ-
 κτώ· συναριθμουμένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ ἡμισυ· φί-
 λον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμισυ τάλαντον τρία
 ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν
 ἡμισυ μνά.

Ταλαντουμένην: ἐν Τιμαίωι·* τὴν δὲ γῆν ταλαντουμέ-(567)
 νην ἀνωμάλως σελεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένων
 δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυ-
 γῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ ὑπερτα-
 λαντῶν, τὸ ὑπερβαρεῖν. .

Ταλάντωσις: στήσις· στάθμησις.

Τάλαρος: καλαθίσκος· κόφινος.

Τάλας: ἄθλιος.

Ταλάσης: ὑπομείνης.

¹ χρυσία primo.

² μεσοῖσι δυο χρυσοταλαντοι * (ν scil. eraso) erat, sed ul-
 ma em. m. pr. ut puto.

³ εἰς ἑβδομον, tum ἕξ

⁴ ἐννέα

* Inc. f. 129. c. 2.

⁵ ἐπὶ τὸν

10 *Ταλασίαν*: ἐριουργίαν.

Ταλάσιον: ἐριούργιον.¹

Ταλασιουργία: ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία.

Ταλασίφρονα: ὑπομονητικόν.

Ταλαιπαθές: ταλαίπωρον.

15 *Τάλασιν*: ἀναλώμασιν.

Ταλαπερίον: οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.

Τάλιδος: τῆς μελλογάμου.² οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταμίαι: ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδέμων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς
 20 ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημοσία φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· εἰς δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱεράς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πύραλον,³ ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

25 *Ταμίαι*: ἔφοροι· φύλακες· ταμιούχοι· διοικηταί.

† *Ταμίαι*: ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι·
 (568) δέκα τὸν ἀριθμὸν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τὸ τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς
 5 Ἀριστοτέλης· εἰσὶν δὲ τινες καὶ τῶν τριηρῶν ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὐκόλις.

Ταμιεῖον: κοιτῶνα.

Ταμιεύεται: διοικεῖται· ἀποκρύπτει· φυλάττει.

Ταμιενόμενον: φυλάττοντα.

10 *Ταμίης*: δεσποίνης.

Ταμισος: πυτία.

Ταναῦφῆ: λεπτοῦφῆ.

¹ *Ταλασίον*: ἐριουργίον.

² μεθογάμου

³ Syll. del. inter λ et ο. Tum ἄμμωνος in ἄμμωνος mut.

† Inc. f. 129. c. 5.

Ταμύναι: πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρῳ τῇ Ἐρετριῶν.¹ ἔνθα κατ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Διοσχίνης 15 φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοιακὰ γράψαντες.

Τάν: ἐταῖρε, ἢ σύ.

Τανύπελος: ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύποδας: ταχείας.

Τανύμηκες:² τεταμένην ἔχων τὴν ἀκμὴν³ ἢ αἰχμὴν ἢ 20 κονημένην.

Τανύπτερος: παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τάξι: τὸ τιμῆσαι ἐν Νήσοις Πλάτων.

Τάξασθαι: ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον.

* **Ταξίαρχος:** ἡγεμὼν στρατοπεδάρχης.

25

Τάπητες: ἐπιβόλαια ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταονθαρίζειν: τρέμειν.

(569)

Τὰ πολλά: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ταπὶ⁴ κοσκίνωι: λεγόμενον ποῖον· τάληθ' ἢ πάντα.

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἰγίνα τρέφει: παροιμία· 5 ἐκ ἀκμῆ γὰρ, φασὶ, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως Πατρόκλου· Αἴαντος· Νεοπτολέμου.

Ταραντῖνον:⁵ λεπτὸν καὶ διαφανές ἱμάτιον· οὐ πάντως 10 κορφυροῦν, ὡς τινες ὑπέλαβον· οὕτως Νικόστρατος.

Ταραντῖναι βαφαί: παρὰ Ἀχαιοῦ⁶ οἶμαι, τὰ ἀλουργὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὄστρεου.

Ταρβεῖ: φοβεῖται.

¹ ἰαίων

² Pro μ videtur fuisse alterum η, sed nunc damn.

³ ἀκην

* Inc. f. 129. c. 4.

⁴ Τάπι, sic.

⁵ τει primo.

⁶ ἀχαιῶν

15 Ταρβεῖ· καὶ τάρβος· εὐλάβεια· φόβος.

Ταριχεύειν· ταριχεύσειν· ὡσπερ οἱ τὰ ὄα¹ τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύσειν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνεσθαι.²

Ταριχεύει· τήκει· ξηραίνει.

20 Ταρσοί· τάλαιοι καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κοπῶν· καὶ³ αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως·

Ταρσοί· τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κοπῶν· καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροισι.

25* Τάρκη· κόφινος.

(570) Ταρσός· ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός· ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

Τάρρωμα· τὴν κοπηλασίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταρταρος· ὁ κατώτερος τοῦ Ἄδου τόπος.

6 Τάρταρον· τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι περὶ ψυχῆς.

Ταρτημόριον· δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκὸς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ· καὶ ταρτημοριαῖον⁴ τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον.

10 Ταρτησία μύραινα· ὡς ἐκεῖ γυνομένων μεγίστων.

Τάσις· ἔκτασις· καὶ δρόμος.

Ταντάλου τάλαντα· κλοῦσιος ὁ Φρυξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ

15 τῆ παροιμία καὶ Ἀνακρέων ἐν γ· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ ταῖς κομικαῖς εἴρηται· (Τὰ)⁵ Ταντάλου τάλαντα ταναλλίζεται.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις· αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων

20 τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρῆλθεν δὲ ὑπὸ

¹ ὄα

² -νε

³ καὶ om.

* Inc. f. 130. c. 1. *

⁴ -ίον

⁵ τὰ om.

τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν·
 ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέχετι-
 ναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν ἐπὶ καλομμένης Σαμῆς, ἧ' ἔστιν
 εἶδος πάθους Σαμισκοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς
 ἀλόντας * μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν, 25

Τὰ τῶν φόρων κρείττω:² παροιμία ἐστὶ λεγομένη κα-
 τὰ τῶν κλείω φερομένων ὧν ἠόκησαν.

Ταυρέας: ὄνομα κύριον. (571)

Ταῦρον: τὸ γυναικῆιον αἰδοῖον.

Ταυροπόλον: τὴν Ἀρτεμιν ὅτι ὡς ταῦρος κερταίσι πάν-
 τα· ὡς Ἀπολλόδορος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτῳ, ὅτι 5
 τὸν³ ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐκπεμφθέντα Ἰππολύτῳ ταῦ-
 ρον ἐξώστησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· αἱ δ' ὄντι ἔβαλαν, διὸ
 καὶ ταυροβόλον· καὶ Ἀθηναῖοι δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἀν-
 δρωι· ὁ γὰρ Ἄνιος δούς ταῦρον τοῖς Ἀιγείδαις, ἐκέ-
 λευσεν ὄπου ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἄλλῃται,⁴ ἰδρύσασθαι⁵ 10
 Ἀθηναῖν· οὕτως γὰρ εὐπλοῆσαι· ὁ δὲ ἐν Ἀνδρωι ἐξ-
 ἤλατο.

Ταυροφάγον: τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυγοῖ· ἀντι-
 τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικῆσαι βοῦς ἐδίδοτο·
 ἢ τὸν ὠμηστήν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετή-
 νεγκε τὸ ὄνομα Ἀριστοφάνης. 15

Ταυτάζειν: στραγγεῦσθαι·⁶ ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ
 αὐτῷ· ὅτε δὲ φροντίζειν.

Ταῦτα πράσσειν φάσκει ἀνὴρ οὐδὲν ποῶν:⁷ Κρατῖνος
 Ὀδραῖς· ἢ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων. 20

Ταύτη: τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως.

¹ ἢ om. * Inc. τας f. 130. c. 2.

² -ων, tum πλοῖω

³ τῶν ⁴ ἄλλῃται in ἄλλῃται mut.

⁵ θεῖ in θαι statim mut.

⁶ στρατεύεσθαι (γ ejusd.)

⁷ ποῶν sine u.

* Ταυτοεπεῖν: ταυτολογεῖν.

Ταυτότητος: ἀπαραλλάκτου¹ φύσεως.

Τάφος: καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον.

25 Ταφρεῦσαι: διορύξαι· περισκάψαι.

(572) Τάφος: τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα.

Τάχα: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα· οὕτως Ἀναξανδρίδης.

Τάχα: ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν.²

Τάχας:³ τοὺς καταστοχασμοὺς παρὰ τὸ τάχα· οὕτως

5 Ἀριστοφάνης.

Ταχύ: ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν κα-
λαιῶν.

Ταχυβάμονας ὄρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν
10 ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἐτέρῳι
τινὶ γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαν-
τες· ὄθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος⁴ (γὰρ) ὄρκος
οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυναυτεῖ: ταχέως πλεῖ.

Τὰ ὄτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες: ἐπισείοντες τὴν κεφα-
15 λήν· ὅ ποιούσιν ἐκλελυμένοι.

Τέγγει: βρέχει· μαλάττει.

Τέγγεσθαι: εἴκειν· ἐνδιδόναι.

Τέγξω: βρέξω.

Τεγχοθέντων: ἀντὶ τοῦ εἰζάντων· ἐνθεν καὶ ὁ ἄτεγ-
20 πτος· Πολιτείας β· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.

Τέγος: στέγη ἢ ὑπερώων· δωμάτιον· οἴκεια προσνοεῖν.

** Τεθηγμένον: ἠκονημένον.

25 Τεθηλότα: θάλλοντα.

* Inc. f. 130. c. 5. Ταυτοεπεῖν (sic)

¹ Primo ους, ut puto; tum φύσει

² τυ

³ Accent. om.

⁴ δι statim addita. Tum γὰρ om.

** Inc. f. 130. c. 4.

- Τεθμημένον*: συγκεχυμένον· τετυφλωμένον. (573)
Τέθηκα: καταπέπληγμα.
Τεθηπότες: ἐπτοημένοι· δειλιάσαντες.
Τέθμια: νόμος.
Τέθνασο: προστακτικόν. 5
Τενθεία:¹ γαστριμαργία πολλή.
Τεθολωμένος:² καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερικράτης Μυρμηκαν-
 θρώπου· Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον·
 καὶ ἐπὶ λύπης· Ἰπὸ τῆς ἀνίας ἀκεθολοῦθ'³ ἢ καρδίᾳ.¹⁰
Τέθριππον: ἐκ ὄ ἵππων ἄρμα.
Τεθυκός: εὐχαριστήσας.
Τεθυμμένος: ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος· ἢ κεκακωμένος.
Τεθυωμένοι: τεθυμιαμένοι· εὐώδεις. 15
Τέθωται: τεθολίηται.
Τεικτοὺς: χρηστοὺς.
Τείρει: καταπονεῖ.
Τειχήρεις:⁴ τετειχισμένους.
Τέκα: τέκνα. 20
Τεκμήριον: ἀληθινὸν σημεῖον.
Τέκμων: τέλος· μόρον· θάνατον.
Τέκος: τέκνον.
Τεκταινόμενος: κατασκευάζων.
Τεκτήνατο κατεσκεύασεν. 25
Τέκτων: κοινὸς τεχνίτης· ὁ λιθοξόος· καὶ ὁ τῶν ξύλων.
Τελαμών: ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους (καὶ)⁵ τῆς ἀσπίδος. (574)
Τελέθει: γίνεται.
** Τελέθουσι*: γίνονται· θάλλουσι.
Τέλλει: ἐπιτέλλει·⁶ ποιεῖ. 5

¹ Τεθμία (Primo Τεθμία scilicet.)

² ὅμοιο primo.

³ ἀλεθόλου ὄ

⁴ χεῖ primo.

⁵ καὶ om.

* Inc. f. 151. c. 1.

⁶ λ semel.

Τελενικίαι: ἐν Σεριφλοῖς τὸ περῶσαι ἀπὸ Τελενίκου τινὸς, ὡς τὸ εἰκὸς, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεται τις Τελενίκειος ἡχῶ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κένων ἀγ- γαίων.

10 Τέλειον: καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας κα- λοῦσιν, καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαί.

Τελμίνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων κηλόν.

Τελεσθῆναι: τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσφόρος: τέλειος μάντις ἂ ἐγγαστήριμυθος.

15 Τελετή: θυσία μυστηριώδης.

Τελευτήσαι: τελέσαι.

Τελθεῖν: ἐν ᾧδῃ τέρπειν.

Τελισκόμενος: τελειούμενος· πληρούμενος ἐν θουσιῶν.

20 Τέλμια: τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων.

Τέλματα: τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βά- θρα· Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία.

Τέλος: ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βα- σιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν καὶ πυλντελες,

25 τὸ πολυανάλωτον ἔτελος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

(575) Τελμισαῖς: οἰκοῦσιν ἐν Καρίαί, * κατέχοντες ἕξ στάδια Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίαί, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀκόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος ἂ θυγατέρων, ἢ ἐμίγη εἰς σκύλακα ἂ με-
5 ταβαλάν· διὸ καὶ τερασκόπον ἂ αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν. ὁ

Τελοῦντα: τεταγμένον. ὁ

Τελχίνες: ποτηροὶ δαίμονες· φθονεροί· βάσκανοι.

* -ιος primo. ὁ -ης * Inc. ρεῖαι (sic) f. 131. c. 2.

ἂ τί primo. ὁ σ postea add.

ἂ τ in litura; tum το ante σκόπον additum; forsan a m. pr.

ὁ κήσεις -μένα

Τελχिताίνει: ἀντερῖζει· σκληροτραχηλεῖ.

Τεμένη: ¹ γαοί· ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν ¹⁰ χωρία.

Τέμνειν: κείθειν· τιμᾶν· ἠγεῖσθαι.

Τέμνουσι φάρμακον: τιμῶσιν· ἠγοῦνται· οὕτως ἄλλοι
τε καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπη: τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὄρων περὶ τὸν Ὀλυμ- ¹⁵
πον καὶ τὴν Ὀσσαν ² στενά· καθάλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ὄρεσι· στενότητάι διεκβολαί.

Τέμπλα: ἐπίσημα.

Τεπάγη: διάβροχοι· κάθυγροι τόποι· πηλώδεις· πελάγη
ἢ ἰλῦς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ²⁰
ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

Τέναρος: κακοῦργος· συκοφάντης.

Τενέδιος ³ ἄνθρωπος: Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γεγόμε-
νον πατέρα * Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις (576)
καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητριᾶς ὡς
πειρῶντα ⁴ αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα
βάλλειν τὸν νεανίαν· ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συ-
κινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν ⁵ ἢ ⁵
δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλούμενην Λευ-
κόφρον, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου· ὅς ⁶ καὶ
βασιλεύσας τῆς γῆσου, ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῆ
κατηγοροῦσιν ὀπισθεν παρεστάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ¹⁰
ἐπλημένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι·
ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τε-
νέδιος ἄνθρωπος· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν
φοβερῶν τὰς ὄψεις.

¹ ἢ ἐκ οἰ statim factum,

² ὄσσαν primo.

³ Τενεΐδιος, et in seqq. semper ai pro ε.

* Inc. f. 151. c. 3.

⁴ -οντα primo.

⁵ κατεπόντωσεν (sic) primo.

⁶ ὡς primo.

- 15 Τενέδιος ξυνήγορος: ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις² ἐν ἀναδημάσει τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδεος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδεος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθὺς ἀνήρει· ἢ ὅτι Ἀσσερίνα τόπος ἐν Τενέδωι, ἐνθα ποταμίσκος,
- 20 ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει² ἐμφερῆ³· ἢ ὅτι βασιλεὺς † τίς νόμον θεῖς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἀμφοῦ κατατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο· καθὼ καὶ ἐν τῷ
- 25 νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα (577) ἐξ ἐνὸς αὐχένος· οἱ δ' ὅτι Τέννης, δι' ἧ⁴ ἕκαθεν ὑπὸ τῆς μητρυῖας, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

Τενθεύς: ὁ Πενθεύς· παρ' Ἑκαταίωι.⁵

Τένθης: λίχνος· καὶ τενθεία, ἡ λιχνεία.

- 5 Τενέδιος πέλεκυς: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Τέννης γὰρ, διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα, ἐνομοθέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἴστασθαι τινὰ ἔχοντα πέλεκυν· τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτῳ παῖεν.

- 10 Ταινίαι: ζῶναι.

Τένθης: ὁ γαστρίμαργος.

Τένοντας: τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα.

Τέρας: παράπλασμα· παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον.

- 15 Τεράστια: σημεῖα· θαύματα.

Τεραῖζεις: ⁶ ἀντὶ τοῦ τερατεῦν· οὕτως Πλάτων.

Τεραμνον: ἀκαλόν· ἐπανόν· καὶ ἀτεραμνον, τὸ δυσέψανον· οὕτως Πλάτων.

Τεράμων καὶ ἀτεράμων: καὶ τεραμον τὸ ἐπανόν· λέ-

² -κυσ primo.

³ -ρηῖ

⁴ ὅτι γεννησαι ἧ

⁶ Τεραῖζεις

² κη primo, et mox.

† Inc. f. 151. c. 4.

⁵ ἕκατέρωι

γουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως· ὡς τὸ * τῆς Ἀρεθούσης ἐν 20
Χαλκίδι.

Τερμέρια: τὰ μεγάλα.² Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θη-
ριώδεις καὶ λησται ἐγένοντο· καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν
ἄκραι τιῆ τῆς Μυνδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐν-
τεῦθεν ἐλήστευσεν ὀρμώνεμος. 25

Τερατία: ψευδολογία. (578)

Τεραταί: ² ψευδολογίαι· οἱ θαυμαστά καὶ παράδοξα
μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος: μάντις· τερατουργός· θαυματοποιός.

Τερατώδη: ³ παράδοξα. 5

Τέρεν: ἀπαλόν.

Τερετίζομεν: ⁴ τὸ αὐτὸ μέλος ἄδομεν.

Τερετίσματα: ὠδαὶ ἀπατηλαί· ἢ ἄσματα ἐκλυτα· ἀπὸ
μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον: τρυπάνιον. 10

Τερεθών: σκώληξ ξυλοτριώκτης· οἰκῶν ἐν ξύλοι.

Τερεθρία: ⁵ ἡ λεπτολογία· ἔστιν γὰρ τι σχοινίον ἐν
τοῖς πλοίοις, λεπτόν, ὃ καλεῖται τέρεθρον· φασὶ δὲ
τινες τὰ ἄνω τρημάτια ⁶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἰστροῦ ⁷ ὄργανου,
ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰστοῦ ἢ κεραία· ἄλλοι δὲ τερε-15
θρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν· τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι
καλουμένην μάχην· οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους,
μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους ⁸ τῆς χώρας, στρατεύ-
εσθαι μὲν εἰ συμβαίῃ πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν
ἄλλων, ^{**} ἀλλ' ἰδία ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοισι τῆς μά-20

* Inc. f. 152. c. 1.

² χαλκίδι τα μ. m. pr. sed puncta et vocem Τερμερεια (sic) inserit m. antiq.

³ Ταιρ.

⁴ -δει

⁵ -μαι

⁶ Τεθρία et mox τεθρίαν, sed τέρεθρον.

⁷ τριμμ.

⁸ ἰστροῦ et mox ἰστρον, sed ibi ἰστοῦ factum.

⁹ λαφύς primo.

** Inc. λων f. 152. c. 2.

χης· δι' ὃ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρε-
σιν· σημαίνει καὶ ἀπάτη καὶ περιεργία.²

Τέρμα: τέλος· ὄρος ἢ καμπτήρ.

(579) Τερματίζεται: τελειοῖ.

Τέρπεσθαι: τέρπονται δνικῶ.

Τέρμινθος: ἐμφορὴς λινοῦ φυτὸν, ἐξ οὗ κλέεσθαι φα-
σιν Ἀθήναις² ὄρμιās χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς
5 ἀλεξιφάρμακον.

Τερπικέραυτος: ἃ ταῖς κεραυνοῖς³ τερπόμενος.

Τερπωλήν: τέρψιν.

Τερποτράμις: ἢ τῶν Ἀφροδισίαν τέρψις· οὕτως Τηλε-
κλειδής.

10 Τεταρτημόριον: τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τουτέστι χαλ-
κοῖ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτώ χαλκοῦς ἔχει·
τὰ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοὶ εἰσιν.

Τετάφατε: ἐθάψατε.

Τετελεσμένον: μεμιασμένον.

15 Τέτευκται: κατασκευάσται.

Τέτηκα: ἔτηξα· ἢ ἐτάκην.

Τέτλαθι: ὑπόμεινον.

Τετληκώς: ὑπομείνας.

Τετραβάμων: τετράπους.

20 Τετράδι γεγονός: ἐπὶ τῶν ἄλλοις πανούντων· καὶ γὰρ
τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρύσθεϊ ταλαι-
πωρῆσαι· Φιλόχορος⁴ δὲ αὐτὴν* καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύ-
νασθαι λέγεσθαι· διατεθεισθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέ-
ραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.⁵

25 Τερμέρια κακά: περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖ-
ται ὡς ἐχρῶντα αἱ τύραννοι δεσμοτηρίῳ· τὰ δὲ χω-

² περιεργία, i. e. περιεργία

³ ἄθ. non Ἀθ. Forc. Acc. om. G.

⁴ χω

* Inc. f. 152. c. 3.

⁵ κακοῖς m. pr.

-τη (sic)

ρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κείται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἀλι- (580)
καρνασσεῦ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ ληϊζομένων ἢ δυσαλα-
των τυχανόντων, λεχθῆναι ταῦτο.

Τεταμένον φῶς εὐθύ² οἶον κίνα: τὸ οὐράνιον λέγει·
τὸ γὰρ συνεχές τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσ- 5
μου· κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων ἢ ἐπινοεῖται ὁ ἄξων·
εὐθύ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξωνα τοῦ κόσμου·
οἱ δὲ κύλινδρον τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξωνα
ὄντα.

Τετρακόσιοι: οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑκτὰ ἔτων κατέστησαν 10
τῶν ἑξ ἑκατονταετηρίων παρ' Ἀθηναίους, οἵτινες τέσσαρας
μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακτύς: οἱ τέσσαρες ἡγοῦν ἢ τετράς.

Τετραρχία: τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας· ἕκα-
στον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς 15
τέτταρσιν ἢ Θετταλιῶτιν· Φθιωτῖν· ἢ Πελασγιῶτιν·
Ἐστιαιωτῖν·⁶ καὶ Ἀριστοτέλης ἢ δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετ-
ταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεῦα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαι ἢ
φησὶν εἰς τέτταρας μοῖρας τὴν Θετταλίαν· εἰῆ ἂν οὖν
λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. 20

Τετραρχεῖν: ἢ οἶον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι· οὕτως
Ἀριστοφάνης.

Τετρίγει: ἔτριζεν· ἢ ποιὸν ἤχον ἀπέτέλεσεν. (581)

Τετριγυῖα: τρίζουσα.

Τετρηχυῖα: ἢ τεταραγμένη.

Τετροπημένη ψῆφος: τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν· καὶ

¹ τὸν et -μενον, sed hoc postea em.

² φῶς: εὐθύ dist. P. non G. εὐθύς, G. ἢ διήκων

⁴ τετάρσιν et mox primo τέταρας. Lege τετράσιν.

⁵ Ante φ lit. erasa. ἢ ἄστιαιωτῖν

⁶ Inc. f. 152. c. 4. ἢ ἦρε in ηρῆ mut. m. pr.

⁷ φ supr. ut fieret Τετραρχ. a m. pr. ut puto.

⁸ ex primo.

5 καυλίσκον ἔχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρακήμεναι· ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι, ὅσαι ἠφίεσαν.¹ τοὺς κρινομένους.

Τετρακήμενη: ψῆφοι εἰσὶν χαλκαῖ ἀυλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ· αἱ μὲν ἡμισεῖαι τετρακήμεναι· αἱ δὲ ἡμισεῖαι πλήρεις.² οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπεὶ δ' ἂν εἰρημέναι ᾧσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἐκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρακήμενην καὶ πλήρη, φανερὰς ὄραν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρακήμενας³ λαμβάνωσιν.

15 Τετρώσθαι: καταπεπονῆσθαι.

Τετραχωμένος: κεκαχωμένος.

Τετραβολίζων:⁴ τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων* ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτον ποτέ.

Τέτρωρον: τέθριππον ἤγονν τετραίικπον.⁵

20 Τετταράκοντα: κληρωτὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμὸν, οἱ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν. τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς δαιτηταῖς παρέδιδουν.

25 Τεττιγοφόροι: οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσούς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκτῶδιδος ἀ.⁶
(582) καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλαν ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

Τετύκοντο: παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται: κατεσκευάσται.

5 Τετυρευμένον: συγκείμενον· πεπηγός.

Τετύφωμαι: ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι· ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν

¹ ἢ in litura, ab alio potius.

² -ρης, et mox.

⁴ βελ

⁵ ἔ in litura.

³ τετρ ex em.

* Inc. βάνων f. 153. c. 1.

⁶ ᾧ potius, sed ex em.

Τυφῶνα·² καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφονικῶν καλουμένων πνευμάτων· αἳ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαίης φησί·¹⁰
Πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλστο φρένας.²

Τετυφῶσθαι: μεμητῆναι.

Τετύχηκεν: οἶον συμβέβηκεν· τέτευχεν³ δὲ ἐπιτέτευχεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοκόμῳ καὶ ἐτέ-
15 ροις, βάρβαρον.

Τευθίδες: σπηλίας.

Τευκτῆρι: ποιητῆ· κατασκευαστῆ.

Τευκτόν: χειροποίητον.

Τευμησία: περὶ τῆς Τευμησίας⁴ ἀλώπεκος· οἱ τὰ Θη-
20 βαικὰ γεγραφηκότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστοδόημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ Θεῶν τὸ Θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις·⁵ διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δὲ φασὶ τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὄν(588)
οὐδὲν διέφυγεν τῶν Θηρίων, ὡς ἀπέκτανεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων,⁶ διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησὸν⁷ λίθους⁵
γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασι δ' οὔτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικού⁸ κύκλου.

Τευῆσαι: κατασκευάσαι.

Τευτάζειν:⁹ πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι· ἢ στρα-
10 γεύεσθαι¹⁰ καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ· Λυκό-

τυ

¹ φῶνα (τυ forsan ejusd.) ² π. δὲ τυφῶς ἐκ δε λέγστο φ.

³ Ita ex em. pro τετυχ^αεν i. e. τετύχηκεν.

⁴ -σία (ας eodem temp.) ⁵ Inc. f. 133. ο. 2.

⁶ μί primo. ⁷ μί primo. ⁸ -ισσόν

⁹ ἐνικού. (primo ε) ¹⁰ ζειν ex em. m. ant.

¹⁰ γ scalpello factum ex τ

φρών οὕτως καὶ Δίδυμος προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει
καὶ τὸ φροντίζειν· Ἡρακλέων δὲ καταμεμαρμένος Λυ-
κόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τί πράττειν ἢ ἐνεργ-
15 γεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν· Φρόνιχος Μύ-
σταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτασθαι·¹ Πλά-
των, Ἐάνταις· Ἦν δὴ θόρυβος τευτάζοντων·² ἀντὶ
τοῦ πραγματουμένων ἢ διατριβόντων καὶ ἐν Γεμαίω·
20 τῷ μὲν οὖν περὶ τῆς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας πετευ-
τακότι· οἷον διατετριφότι· γράφεται καὶ τετυτακότι·³
Τηλεκλειδῆς· Πάντες δὲ τευτάζουσι·⁴ οἱ δὲ ἀκόποι
ἀντὶ τοῦ * πραγματεύονται, σκευωροῦνται· Φερεκρά-
της· Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτω δαίπνον
25 παραθεῖται·⁵ σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολι-
(584) κείας ζ' καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ
ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν.

Τευταται: μηχανᾶται.

Τεύχεα: ὄπλα· σκευή.

6 Τεύχοντες: κατασκευάζοντες.

Τευτάζων: τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν.

Ταῦχος: οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον.

Τέφραν: καὶ σκοδὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ Πλάτων εἰρη-
κεν τέφραν ἐν Λύσιδι.⁵

10 Τεφρώσας: ἐμκρήσας· σπουδῶσας.

Τεχνηθέντος: δημιουργηθέντος.

Τέως: ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ· πρὶν· ἕως τίνος· ἐπὶ τοσοῦ-
τον ἕως.

Τῆ: ⁷ ταύτη ἢ δέξαι.

16 Τῆδε: ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ ἐνθάδε.

¹ Sic; † alterum ex em.

² τευτάντων· ³ τετυτακότι

⁴ τευτάζουσι

* Inc. f. 153. c. 5.

⁵ Ita ex ejusd. em. forsan pro περιθ.

⁶ λυσίαι

⁷ Τη m. pr. Τῆ corrector.

Τῆ δ' ἐνι: ἐν ταύτῃ δ' ἔστιν.

Τῆβεννα: ἱμάτιον ἢ χλαμύς ὃ φοροῦσιν τύραννοι.

Τηθαλλαδοῦς: γυναικοτρόφος ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος.

Τηθαλλαδοῦς: ὃν οἱ κολλοὶ μαμμύθρεκτον λέγουσιν. 20

Τηθεαι: ὄστρεα.²

Τῆ ἀληθείαι² σφραγίζεται: ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται.

Τηθη: μάμη³ ἢ³ πατρός ἢ μητρός μήτηρ.

Τηθίς: θεία· πατρός ἢ⁴ μητρός ἀδελφή.

Τηκεδόνι: τῆ φθίσει.

25

Τηλαυγές: λίαν λαμπρόν.

Τηλαύγημα: ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ² τοῦ σώματος ἐπιφα-(585)
νείαι.

Τηλεδαπός: μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεκλειτοί: ² ἄγαν ἐνδοξαί.

Τηλεφάνης: αὐλητής· ὄνομα κύριον.

5

Τηλεφανής: μακροῦθεν φαινομένη.

Τηλία: πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦται τὰ ὄλφιτα πι-
κράσκεται, ἢ ἀλεκτρούνες συμβάλλονται.

Τηλικοῦτος: ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος.

Τηλοδι καὶ τήλοσε: κόρρω· μακρὰν.

10

Τηλυγέτης: μονογενής· καὶ τηλύγετον, μονογενῆ.

Τημελές: ἐπιμελές.

Τημελής: ἐπιμελής· σπουδαῖος.

Τημελῆσαι: ἐπιμελῆσαι· φροντίσαι.

Τημελήσαντες: θλάσαντες.

15

Τημελούμενον: ἐπιμελούμενον· φιλοκαλούμενον.

Τῆ μὲν: ὅπου μὲν· ἢ ἐν μέρει.

Τὴν Ἀχεσίου Σαλήνην: ἡ καρδιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ

¹ ὄστρεα

² ac potius quam ei

³ ἢ

⁴ Τηθίς: θ. π. καὶ ἢ

* Inc. f. 133. c. 4.

² -ητοί

διαμενόντων και βραδυνόντων· ἦν δὲ Νείλεω² κυ-
20 βερνήτης ὁ Ἀκισαῖος.

Τηνάλλως: μάτην· και οὐ τηνάλλως² μετὰ τῆς ἀποφά-
σεως λέγεται· ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτεῖ· Τὸ κανοῦν δ' ὁ
παῖς³ περιεῖσι τηνάλλως ἔχων· ἔστι· και παρὰ τοῖς
25 περὶ Δημοσθένην· και ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος.

(586) Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι: παροιμία.

Τήνελλα: τοῦ ἐκαυλήματος μίμησις και τοῦ κρούματος.

Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον: παροιμία, ὡς ἡ τῆς αὐτῆς ταυ-
5 τὸν ἔλκομεν ζυγόν.

Τήνια: ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνῳ πικροὶ γίνονται.

* Τηνικαῦτα: τότε.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φα-
σὶν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἐνιοὶ δὲ αὐτὸ⁴ Χεί-
10 λωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τι, εἰ πλούσιον ἔλοιτο
γάμον.

Τὴν λεοντην ἐνδύου: ἴσον τῷ⁵ γενναίζου.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: βοηλάτης ἐκ
κάμης⁶ ἄμαξαν ἄγων, και ταύτης ἐμπροσούσης εἰς κοι-
15 λώδη φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἴστατο, Ἡρακλεῖ
προσευχάμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσ-
παζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστάς εἶπεν· τῶν τρο-
χῶν ἄπτου και τοὺς βόας νύττα· και τότε τὸν θεὸν
20 εὔχου, ὅταν κατὸς τί ποιῆς·⁷ μὴ μέντοι γε μάτην
εὔχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσῆχθη.

Τηροῦ: φυλάττου.

Τῆς μητρὸς ὡς αἰξ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰ-

² νειλέωι

³ Τὴν ἄλλως μάτην: και οὐ τὴν ἄλλως m. pr. Priore loco
Τηνάλλως corrector.

⁴ ὁ ὁ παῖς evanuerit; tum περιεῖσιν, et primo τὴν ἄ.

* Inc. f. 134. c. 1.

⁵ αὐτῷ

⁶ τὸ primo.

⁷ κόμης primo, tum ἄ. ut hic.

⁸ ποιεῖς

καλοῖς ἔκ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ κατέ-
ρων γὰρ ἀδύνατον. 25

Τητᾶσαι: στερισκεσθαι.

Τῆνος: μία τῶν Κυκλάδων νήσων. (587)

Τῆται: σπάνει.

Τῆτες: τούτω τῶν ἔτει ἔκ ἔτος.

Τηκινόι: ἴσχυροί οἱ τετράμηνοι· οὓς Ἴωνες στανίους ἴκαλοῦσιν. 5

Τῆτθη: μασμύ.

Τητώμενον: στερισκόμενον.

Τιάραι: κόσμος ἐπικεφάλιος ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ἄρθῃν ἐφόρουσαν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγὸς κεκλιμένην καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως, ὃ θέλει, αἰτήσασθαι, ἠτήσατο ἐν ὄρθῃ τῇ τιάραι εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ἰ. ὁ δὲ αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίταριν Θεόφραστος ὃ ἐν τῶν περὶ βασιλείας Κυπρίων 15 τὴν κίταριν ὡς διάφορον.

Τίβιοι: ἔθνος Λεύκων ἐν Φράτερσιν· τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς. 10

Τιαγγάβαρι: τὸ κιννάβαρι· Διοκλῆς. 20

Τιγόνιον: ἐπὶ νηπίου τίθεται.

Τί δέ: τί δὴ καὶ οὕτως λέγουσι τὸ τί δὴ.

Τί δῆτα ἔχων ἰσχυρή: ἀντὶ τῶν ἐνδιατρίβεις.

Τί δῆτά σοι: τί σοι.

Τί ἐστιν τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, καὶ τὸ (588)

¹ αἰκόλοισι primo.

² τέλει

³ Τητηνοί

⁴ οἶωνες στανίους m. pr. o del. et i in zi mut. corrector.

⁵ Inc. f. 154. c. 2.

⁶ κελή.

⁷ ὡς φύλαρχον ἰ

⁸ Θεόφραστος (sic)

⁹ κίταριν

¹⁰ λευκὸν ἐν φράτερσιν (sic)

¹¹ -ίνοις primo.

¹² ποτιδῆ

¹³ δῆτα Θεῶν

θρυλούμενον ποτὲ ἀπόρρητον ἐκείνο· Θεόπομπος ἐν
 λά δεδήλωκε· φησὶ γάρ· καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον
 πρέσβευτας, Ἀντιφώντα καὶ Χαρίδημον, πρᾶξοντας
 5 καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγεγόμενοι συμπαίθειν αὐτὸν
 ἐπεχείρουν ἐν ἀπόρρητῳ συμπράττειν Ἀθηναίους,
 ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν· ὑπεχθόμενοι Πύθων
 οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον
 οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Ἰουδ-
 10 ναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες* αὐτούς· ἐν ἀπόρρητῳ δὲ
 μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τίξεν· τί λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τιθασεύει· ἡμεροῦ· κραῦνει.

15 Τιθασόν· ἡμερον.

Τιθρακίδος· δῆμος Αἰγῆδος.¹

Τιθαιβώσσειν· τιθασεύειν.

Τιθέντες· ποιούντες.

Τιθήνας· τροφούς.

20 Τιθηνούμενος· τρέφων· τιθηνός γάρ ἢ τροφός.

Τίθησι· ποιῶ.

Τιθύμαλλον· πῶσα κικρά.

Τιθωνόν· τὸν γέροντα· Ἀριστοφάνης· Ἄνδρα Τιθωνόν
 ταράττων καὶ σπαράττων καὶ κνκῶν.

25 Τιθωναῦ γῆρας· ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων
 τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνός, ἐπιθυμία τοῦ
 τοῦ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν.

Τί ἱκανόν· τί ὄφελος.

(589) Τιχτικόν· τὸ ταῖς τιχευύσαις διδόμενον φάρμακον· Ἀ-
 ριστοφάνης.

Τίλλειν· διαβάλλειν.

Τιλωσσαῖον· ὄρος ἔστι, μικρὸν ὑπέχον τῆς λίμνης τῆς
 Κωκαίδος.

* Ino. f. 134. c. 5.

¹ ai in litura.

Τιμαγόρας: οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον· ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρωτὰς θαυράκοντας, καὶ βούς κ', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φοραίῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσει παρὰ βα- 10 σίλειος ἐδόθη μισθὸς τεύλαντα δ'·* τούτων οὖν ἀνείλον Ἀθηναῖοι.

Τούφρον: ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκειται· ὡπερ τὸ, Παρ- ἤλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμυνα,·^β Καὶ τὸν λιβανωτόν. 15

Τί μαθῶν: τί βουλόμενος.

Τιμαῖος: ὁ πολλῆς τιμῆς· οὕτως· Διοκλῆς,

Τιμαλφοῦμενος: τιμὴν εὐρηκώς.

Τιμαλφέστερον: τιμώτερον· λαμπρότερον· ἀλλεῖν γὰρ ἔστιν τὸ εὐρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι· τὸ τιμαλφέστατον²⁰ τιμὴν εὐρίσκον· κλειστήν· θ'· ὅη· συμβέβηκεν τῷ χρυσῷ.

Τίμημα: ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς Ἀν- σίας φησὶν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι· τούτο δ' ἐν τοῖς ἔξῃς α'-25 ποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἶον κεφα-(590) λαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν Δημοσθένους· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· ἐκ τῆς τιμορίας εἴρηται. 5

Τιμητικὸν κινάκιον: τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς γράφουσι τί κρή·* * * * * Ἀρεστοφάνης.

* Inc. f. 154. c. 4.

¹ ἀθηναῖοι τουφρον ὅπου πρώτο; ἀθηναῖοι: τοῦφρον: ὅπου τουρ.

² μ. semel.

³ οὗτος

⁴ γινίσθαι primo.

⁵ εὐρίσκειν (sic)

⁶ μ. primo.

⁷ Quatuor fere literarum spatium.

Τιμήσεως: ζημίας.

10 Τιμιουλκῶν: ¹ ἔλκωχ τὴν τιμὴν· κοιτέσσι βασιυτιμῶν.

Τίμιον: ἀντι τοῦ ἐκτιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ κληρασκομένου κολλῆς τιμῆς.

* Τί μὴν: κατάφασιν· δηλοῖ· ἀντι τοῦ, πῶς γὰρ οὐ δια
15 εἰ γὰρ οὐ.

Τί μὴν: τί γὰρ· τί οὐν.

Τιμωρεῖν: ἀντι τοῦ βοηθεῖν.

Τίνειν: διδόναι.

Τιννύμενος: ἀπαιτούμενος· ἀποδιδόμενος.

20 Τίννυνται: ² τιμωροῦνται.

Τιοντες: τιμῶντες.

Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβαιν ἦρωσ γένη; κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάω· πικρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν· οὐ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχωρωσάμενοι, οὐδ' ἕστινος οὐν
25 τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τίσαι: ἀποδοῦναι.

(591) Τίσειαν: ἀποδοῖαν.

Τίσις: τιμωρία· ἀπρόσθετος· ἀντέκτιστος.

Τίσομαι: τιμωρήσομαι· ἀπατήσομαι.

Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τῶν
5 ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος.

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα πένητα· ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα πραφερόντων.

Τίς τρόπος ἵππων: παροιμία ³ ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων· Με-
10 ταγένης Θουριοπέρας· Τίς τρόπος ἵππων· ὡς δ' ἐρ-
χοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίσω: ἀποδώσω.

Τίσειν: τιμήσειν· τιμωρήσονται.

¹ Τιμιουλκῶν

* Inc. f. 155. c. 1.

² Τίννυνται

³ παρ/ εκ εμ. pro παρ, ut videtur.

Τιταγίδαι καὶ Θυργωνίδαι: ¹ φρατρίαί τινες καὶ γένη
 ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν * ἐκώμα-15
 δεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὥς τινες οἴονται.

Τιτακίδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λιαντίδος φυλῆς· μήποτε δὲ
 ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὐ μνημονεύει Ἡρόδοτος.

Τιτανίδα γῆν: οἱ μὲν τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν ²⁰
 ἀπὸ Τιτίντου ἐπὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιότερου οἰκήσαν-
 τος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ
 τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος· ² ἐν τετρακόλει· Ἰατρος δ'
 ἐν ἁ' Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοᾶιν· ³ ἐβοήθουν γὰρ τοῖς
 ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νικανόρος ἐν ἁ' Αἰτωλι-(592)
 κῶν· ἐνομιζοντο δὲ τῶν Πριακωδῶν θεῶν εἶναι.

Τίτανον: λευκόν· ἢ γύψον· κονίαν.

Τίτθη: τροφός.

6

Τιτθοί: μαστοί, ἦτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.

Τιγγάβαρι ⁴ καὶ κιννάβαρι: τὸ μὲν αὐτοφυές περὶ Ἰβη-
 ρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυρίζουσης
 καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων. ¹⁰

Τιττιγόσιον: ⁵ ὁμοίον τέττιγι· Ἐπίλυκος· Κοραλίσκω. ⁶

Τιτίς: βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον
 αἰδοῖον· τιτίς καὶ ἡ κέρκος.

Τιτυρίδες καὶ τίτυροι: ⁷ τράγου εἶδος.

Τιφύς: πὸ καλούμενος ἐπιάλτης.

15

Τί φῶ: τί εἶκα.

Τίω: τιμῶ.

Τλήθει: ὑπόμεινον.

¹ Θυργωνδοί * Inc. τέλειαν f. 135. c. 2. ² — ωρος m. pr.

³ — δ' ἐν ἁ' Ἀττικῶν: τιτᾶνας βοᾶιν: — Notae marginales
 et puncta ex em. sed forsitan m. pr. Indicatur novi articuli
 initium.

⁴ γγ scalpello facta ex ττ vel νν.

⁵ γ ex em. statim inuertum.

⁶ — ἦσκω primo.

⁷ καὶ πτυροί.

Τλήμωνος: Ἰλιεῖου.

28* Τλήναι: ὑπομαῖναι.

Τληπαθής: ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

Τλήσομαι: ὑπομαίνομαι.

Τλητικῶς: ὑπομονητικῶς.

Τμηδην: τμητικῶς.

25 Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος: τὸ φοβερὸν ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλλαινίδι μάχης, ἐν ἧ ἠττήθησαν Ἀθηναῖοι.

(598) Τὸ γε ἦκον: ὅσον ἐκ' αὐτῶι ὅσον δύναται.

Τὸ ἐπέκταν: τὸ εὐτόλον.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελῶι: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρείττωνων ἢ περιουσία ἀπὸ τῶν ἀπίσως θρασυομένων κατὰ τὸ κεκυρωμένον τῶν ὀβελίσκων μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

Τοιᾶσδε: τοιαύτης.

Τοιγαροῦν: ἀμέλει ὄθεν δὴ οὐκοῦν² διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

10 Τοιγάρτοι: τοῦτου γὰρ ἔνεκεν.

Τοίνυν: διὰ γὰρ τοῦτο ἢ οὖν.

Τοιχωρύχος:² κλέπτης.

Τοιχωρύκτης:² ληστής.

Τοιχωρύχημα² τοίχου: γαλῆς ὀπή.

15 Τοκάδα: Εὐβουλας τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν λογόμενόν τι.

Τὸ κατακύλλωμα: τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

Τοκοφορεῖν:² τοκούμενον· γεννώμενον· τιτιόμενον.

20 Τοκῆων: γορέων ἢ τέκνων.

Τολμήεντι: ὑπομονητικῶι.

* Inc. f. 155. c. 5.

¹ Τοιγαροῦν primo. Tum οὐκ οὖν

² γο ter, sed semel em.

³ Accent. om. Tum τοκούμενον· dist. m. pr. τοκούμενον: corrector, qui ζ/ in marg. Lege igitur Τοκοφορεῖν: *** Τοκούμενον: γ.

Ταλμῆσαι: ὑπομῆναι· Νόμων* δ' εἰ πατέρα ἀπέκτεινε
τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκτων ταλμῆσαι βία πάσχον-
τα· καὶ ἐν β' τολμῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομῆνοι.

Ταλμηρίας: ταλμηρῶς. (594)

Τολοταί: οἱ ἀημοσίαι ὑπηρεταί· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύ-
θας ἔλεγαν· καὶ ἀπεισίμους¹ ἀπὸ τοῦ ἐντάξαντος
αὐτούς.

Τολυπέειν: ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. 5

Τολύπη: ἀγριακαλοκύνκη.

Τολύπειμα: πρὸ κατασκευαστῶν καὶ πεφιλοκαλημένον
ἔργον.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: κοῦτα, ἐκ τῶν ὄγαν· ριόντων
πλοίων ἀπὸ Ἰσθμίας τιγὸς εἴρηται· φησὶ γὰρ Ἀριστο-
τέλης Ἰακόντη εἰς ἀποικίᾳ στελλόμενον, τοῖς μὴ βου-
ληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ
προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀφρο-
σπεῖν; αἱ δὲ τὰ πλοῖα φεῖν, κατέμνον· κατηράσαστο
μήτε πλοῖα στεγαρὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ ὑπὸ 15
τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι αἰεὶ.

Τόμιον: τὸ ταμνόμενον ἱερεῖον.

Τομόν: τὸ τμητικόν· ὀξύτονος; αὔτως Πλάτων.

Τομίαι: εὐνοῦχος.

Τὸν ἀφ' ἱερῶς γραμμῆς: ² ἐν τῇ τῶν πέττω³· παιδιᾷ· 20
Μενακδρος· Καταψευδομένω.⁴

Τοραῖαν: Ἀλέξῃ Παλλακῇ· — οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ, τι⁵
εἶπω τοραῖας τηλικαύτης ἄξιον· ἢ γὰρ ἐπιπολὴ τῆς
φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοραῖα.⁶

Τόνδε: τοῦτον. 25

Τονθορύζει: ὑπόπτως λαλεῖ· ψιθυρίζει· ἡρέμα γογγύζει.

* Inc. f. 155. c. 4.

‡ Accent. om.

² γραμμῆ

³ Sic, tum καίε'τα.

⁴ -νον

⁵ ἄλλο τι

⁶ τὸ αἶα, ut puto, m. pr.

(595) Τόνον: εὐτερον δύναμιν.

Τὸ νῦν εἶναι: παρὰ λέγει τὸ εἶναι· Θεόκομος.*

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ σκυθροπάζειν.¹

Τοξόται: καὶ Σκύθαι καὶ Σκουσίνοι· οἱ δοῦλοι οἱ δὲ
5 μῶσοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σκουσίνου τοῦ πρώτου κατα-
στήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπερηστίαν.

Τοπάζειν: οἷον στοχάζεσθαι· ἐνθυμείσθαι· ὑπονοεῖν·
καὶ ἐτοπάζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡριό-
τηι² — ἃ δὲ Δόξη τοπάζω,³ τὸντ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω
10 διὸ καὶ ὑποτοκεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν: παροιμία· Πλάτων Γοργίαι· καὶ
ὡς εἶπεν ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν καλαῖον λόγον, τὸ
παρὸν εὖ ποιεῖν· Κρατῖνος (Πυλαίαι· Ἄνδρας)⁴ πο-
15 φούς χρητὸν παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τί-
θεσθαι.

Τόπια: σχοινία.

Τόπιον: τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια· Σεράτις⁵ Μακε-
δόσι· τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες το-
20 πίοις⁶ ἄνδρες.

Τὸ πέρα: ἔτι ἐπὶ⁷ πλέον ἢ ζωῆς τέλους· ἢ ὅλως.

Τόρα: ὡς περὶ δὴ εὖν⁸ ὅπερ οἶν.

Τορεύει: γλύφει· τιτρά.

Τόργος: ὁ γύψ.

25 Τόρμος: ἢ πλήμῃ εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται.

(596) Τόρμος: ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ὑποδρόμῳ ἢ ἢ καμπῇ⁹ ἢ
ἢ ὑσκληξ.

Τόρνος: ξύλον στρογγύλον.

Τορνάσασθαι: κατασκευάσασθαι.

* Inc. ὁπ. f. 156. c. 1.

¹ —ζει

² ηρη- primo.

³ τὸ καζωῶν (sic)

⁴ π. α. om.

⁵ στρατίς

⁶ τὸ κίεις m. pr. τοπίσις corr.

⁷ ἐπὶ ex emend.

⁸ καμπτή

Τερώνη: πόλις ἐν Θράκη.

5

Τόρος: ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν.

Τορῶς: ἰσχυρῶς· τρανῶς· μεγαλοφώνως.

Τὸ σκαμβὸν ξόλον οὐδέποτε ὀρθόν: αὐτῇ δημῳδῆς ἔστι
καὶ φανερά· τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διάστοφα ξύ-10
λα* ἢ πράγματα κειρωμένων² κατευθύνειν, μὴδὲν
ὠφελούντων.

Τοῦ: τίλος ἢ ἔνεκα.

Τοῦ: καὶ ἐπὶ Θηλυκοῦ τάττεται· ὥσπερ τὸ τίλος· Ἀρι-
στοφάνης Ἀμφιάραι· Ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῶ παρὰ¹⁵
γυναικός του³ φέρω· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Λαταΐσιν·
Ἀλλ' εἶδιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λῆξει βούλομαι· Τοῦτί·
προσόζειν γὰρ κακοῦ τοῦ³ μοι δοκεῖ· ἐπὶ δὲ ἄρρην-
κοῦ Κοριανοί⁴ Φερεκράτης· Πάντως γὰρ εἰσὶ τῶν φί-
λων ἐνός γέ του.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον: ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δὴ⁵ τι· Εὐκο-20
λις Χρυσῶ· γένει⁶

Τοῦμπαλιν: ἐς τουκίσω.

Τοῦνεκα: οὐ χάριν· ἢ τούτου χάριν.

Τοῦ κάλυ: τοῦ κανυμνήτου.

Τουκίλεμpton: οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ δ'⁷ μέρος(597)
τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τοὺς ἐτέρους⁸ τραγωδοὺς ἀγωνεῖται: παροιμία ἔστιν
ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων⁹ ἑαυτοὺς
πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησί.

5

¹ Τορος primo.

* Inc. f. 136. c. 2.

² on primo.

³ τοῦ bis, et μὴ pro μοι

⁴ Ita m. pr. Corrector, κοριάνοι

⁵ δ in litura. Primo l proculdubio.

⁶ χρυσογένει

⁷ i. e. ε̄ siue πέμpton corrector, pro ξν ut puto.

⁸ ἐταίρους

⁹ -οῦνται m. pr.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας: Δημοσθένης Φιλιππηναίων· καὶ με-
 τὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοῖς μεταίκοις ἔθελον, καὶ τοὺς
 χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χω-
 10 ρὶς τοῦ προεἰσθαι φανερόν ἄν εἴη τὰ δηλούμενον·
 ὅτι οἱ ἀπελευθέροι κατ' ἑαυτοὺς οἴκουν χωρὶς τῶν
 ἀπελευθερωσάντων· ἐν δὲ τῷ¹ τῶς δουλεύοντες εἶε
 συνώκουν.

Τόφρα: τῶς.

* Τραγική σκηγή: πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν
 15 σκευῇ² κινεῖς παριάντες ἐλεγχο· λέγεται δὲ καὶ ἡ τρα-
 γικὴ τέχνη σκηγή.³

Τραγήματα: ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα· Ἀριστοφάνης.

Τραγικῆς: τραγωδεῖν εἰδύλας.

20 Τραγικὸν πάθος: συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸς πίθηκος: εἰκεν τοῦτα λέγειν Δημοσθένης, ὡς
 καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Δίσχινου καὶ
 μιμουμένου⁴ μᾶλλον τραγωδοῦς ἢ τραγωδεῖν δικα-
 μένου.

(598) Τραγικὸς πίθηκος: κερκομία· ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν κερ-
 τυνομένων.

Τραγωδία: δειναπάθεια.

Τραγωδεῖν: χορεύειν· Ἀριστοφάνης.

6 Τράμας: ὁ ὄφρος· ἢ ἡ ἀεγγραφή· ἢ τὸ πρῶμα τοῦ ἀφ-
 χού.

Τρανές: τὰ σαφές οἱ τραγικαὶ λέγουσι.

Τραπέζοφορος: ἱερωσύνης ὄνομα ἐστίν· καὶ ὅτι αὕτη
 τε καὶ ἡ κοσμῶ⁵ συνδέκονσι πάντα τῇ τῆς Ἀθη-

¹ τὰ

* Inc. f. 156, c. 3.

² σκηγή

³ τρα * * * σκηγή m. pr. (4 vel 5 litt. spatium) τραγική

⁴ τραγική corr.

⁵ ὡν m. pr.

⁶ κοσμῶ (Acc. correctoris.)

νάς Ιερεία, Λυκούργος ἐν ταῖς αὐταῖς λόγοις δεδήλω-
κεν. 10

Τραπέγκαλιν: ἐκ ἀριστεραῖ ὑπεναντίας οὕτως Φερε-
κράτης.

Τρασιῶ: οὐ τὰ σῦκα ψύχεται οὕτως Εὐκόλις.

Τραπεξοποιός: ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμε-
λούμενος· τραπεζῶν· σκευῶν· σπονδῶν· ἀκουσμάτων· 15
οὕτως Μένανδρος.

Τραυματισθῆναι: ἀντι τοῦ τραθῆναι·¹ Θουκυδίδης ἀ.

Τραυματίας: τετραμένος.

* Τραύξανα: τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀκαπίκτονα τῶν ἱ-
κτων ἢ τῶν βαῶν ἢ τῶν ἄλλων πετηῶν λείψανα σημαίνει· 20
ὁδὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

Τραφερῆ: ἡ ξηρὰ γῆ.

Τρέχῃλοι: τῶν θαλασσιῶν κορφυρῶν· οὕτως Πασείδικ-
κος.² 25

Τρέφας: φοβηθεὶς· δειλιάσας.

Τρέφασθαι: πῆγνυσθαι· συνλάσασθαι· περὶ ψυχῆς· τότε(599)
ὁδὲ τὰ ζῷα συντρέφεται· ἀντι τοῦ συνλάσασθαι· πῆγνυ-
ται· — ἡμεῖς μὲν θρέψας· Πολλὸν δὲ τροφῆ³ κῦμα
τεθραμμένον· συνιστάμενον.

Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς: οἶον δρόμον.

Τρήρωνα: δειλήν. 5

Τρήρωσι: δειλαῖς.

Τριακάς: τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγιστα ἡ τριακοστὴ ἡμέρα
διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάς· Τριπίδης⁴ δηλοῖ,
ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας 10
τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριακόντα: πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταὶ· δευτέ-

¹ -θῆναι ἀντιτρ. m. pr.

² Inc. f. 156. α. 4.

³ κοσιδίππος.

⁴ πολλῶν δὲ τροφῆ

⁵ -ειδης

ροι οὐ κατὰ δῆμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμε-
λούμενοι μετὰ τῶν ληξιαρχῶν· οὕτως Φρύνιχος.

15 **Τρία Σησιχόρου:** στροφῆν ἀντίστροφον· ἐκώδον ἐπω-
δικῆ γὰρ πᾶσα ἢ τοῦ Σησιχόρου ποιήσις· καὶ τὸν
τελέως ἄμουνσον τε καὶ ἀπαίδαντον λοιδοροῦντες ἐφα-
σκὸν ἦν, οὐδὲ τὰ τρία Σησιχόρου εἰδέναι.

Τρία¹ καὶ δύο: ἐκ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριστοφά-
20 **νης** Ἰππεῦσιν· Ἐχε (καὶ) πικρὸν κεκραμένον τρία καὶ
δύο· Ἡσίθους· Τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον
ἰέμεν οἶνον· Εὐπόλις Λιξίν· Διώνυσε χαῖρε μήτι πέν-
τε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν· (Ἦ) πέντε
25 **πίνειν, ἢ τρεῖς,** ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ τρία
καὶ δύο· τὸ δὲ γ' ἡμῶν καὶ διπλάσιον· τὸ δὲ τέτταρα
ἴσον ἴσῳ.

(600)* **Τριαχθῆναι:** λέγουσιν οἱ παλαιστριτικοί² ἀντὶ τοῦ
τρὶς πεσεῖν·³ ἢ τὸ τρεῖς στοχάσαντα νικηθῆναι, στά-
διον, δίαυλον, δόλιχον· οὕτως Θουγυειδῆς ἐν Δικασ-
σταῖς.

Ἐτριακοντούτης: προεξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφο-
τέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούται· καὶ
παρὰ Θουκυδίδῃ⁴ αἱ τριακοντούται σπονδαὶ εἴρηται·
καὶ Ἀριστοφάνῃς.

Τριβαλλοί: οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγῳ διατριβή-
10 **μενοι· Δημοσθένῃς ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος οἰκίας καὶ**
Τριβάλλους ἐπώνυμιαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰκαίους καὶ
τοὺς βίους κατατρίβοντες.

¹ Artic. in marg. a m. ant. καὶ et Ἦ em. et habet τρεῖς

² et et τρία ἰέμεν—μή τι ἔ καὶ β—τὸ παροιμ.

³ Inc. f. 137. c. 1.

⁴ σπη

⁵ τρεῖς πικρὸν m. pr. ut videtur. πεσεῖν corrector.

⁶ -δους m. pr.

[Τριβωνομόμοι: ἦτοι ἀντι τοῦ τριβας¹ ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντι τοῦ τεχναῖζοντες· (ἦ)² ἀντι τοῦ τριβωνες εἶναι πραγμάτων.] 15

Τριβωνα: στολισμὸν.

Τριβήν: ὑπέρθειν.

Τριβωνομόμοι: ἦτοι ἀντι τοῦ τριβας ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντι τοῦ τεχναῖζοντες· (ἦ)² ἀντι τοῦ τριβωνες εἶναι πραγμάτων. 22

Τριβώνιον: ἱμάτιον καλαιόν.

Τριβωνος: ἐμπείρου.

Τριβωνοφόρος: ὁ φορῶν σταλὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια. (90)

Τρίγλινα: ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα: γλῆνη³ γὰρ ἦ(601) τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολύγλινα: τὰ θείας ἄξια.

Τρίγωνον δικαστήριον: ὄνομα ἐστὶν δικαστηρίου· ἕως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. 5

* Τρίγωνον: δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς παράβυστον καὶ μέσον. 91

Τρίγωνος: ἀφρηνικῶς· μουτικὸν ὄργανον παλιηρότερον τῆν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τριγῶς: τειχίον· στεφάνη· περίφραγμα. 10

Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνθητος: τριπυλῶδητος.

Τρικάρανον: φρούριον ἔσσι τῆς Ἀργείας⁴· αὐτῷ καλοῦμενον. 15

¹ τριβας τριβωνας Accent. et puncta correctoris.

² ἦ om. bis.

³ γλῆνη „ * Inc. f. 157. c. 2.

⁴ ἀργίας

Τρικέφαλοι: Ἰσαῖος ἐν ἐπῑ περί Εὐκλείδου μικρόν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, κατὰ τὴν Ἑστίαν* ὅδον· τὸ κλήρες ἔστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

20 Τρίμμα: δι' ἄρωμάτων κόμμα.

Τρίμων: γ' μνῶν ἄξιον.

Τριήρεις: πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λέβηροι.

Τρικέφαλος: ὁ Ἑρμῆς· ὡσπερ, διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ
25 ἔχων ὑπογραφὴν, κοῦ μὲν αὐτῆ² φέρει ἢ ὄψος· κοῦ δὲ ἐκίνη· ἴσως δὲ πρὸς ἐκείτην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχε· ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς ἴδο-

(602) λόχερος³ φησι, Προκλαῖδης Ἰκαάρχου ἐρμῆος.

Τριοβολιμαῖος: τριῶν ὀβολῶν εὐωνος.

Τριοπίς: ὄργεόν τι.

5 Τρίσρχος: ὄργεον.

Τρίκαια: ἢ ἐναντία κνοή· οὕτως Σοφοκλῆς.

Τρίποδα: λέβητα ἐν Δελφοῖς· εἶαι τρίποδα κείμενον μω-
τικῶν Ἀπόλλωνος.⁴

* Τρις ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρις ἔξ γίνων· οἱ δὲ
10 τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ κατ' Εὐριπίδῃ ταιαῦτον·
Βέβληε Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτομένων βόλων, δύο μὲν κενούς αὐτὸν φησι βεῖλλειν· ἕνα δὲ τὸν τέταρτον· διττός⁵
15 οὖν ὁ κύβος ὅ, τε⁶ ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενός,⁷ εἴτε κλήρης εἶη· καὶ ἰδίως ἢ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρις ἔξ βολῶν κατάρθου,⁸ καὶ Δισχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι πα-
ρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εἰ πάντα θήσομαι, Ἴρις⁹ ἔξ βασιύσης τῆς ἐμῆς φρονεωρίας.

¹ ἢ et ita saepe peccat.

² ζω

³ Inc. f. 157. c. 3.

⁴ εἴτε

⁵ ὅρ primo.

⁶ αὐτῆ

⁷ κ. μ. τοῦ ἄ.

⁸ διττῶς

⁹ εἴτε κενός in marg. a correctore.

¹⁰ Τρις etc. ut novus artic.

Τριτάται: οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, ὅταν ἔχοντες 20
λόγχας ἀνατρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τριτημόριον: τοὺς ἕξ χαλκοῦς· εἰρήκεν Φιλῆμων τοῦ
ὀβολοῦ τριτημόριον. Θαναμάξω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρη-
μόριον εἰς δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα
ἐκεῖνο² μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ 25
ὀβολοῦ, τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν (603)
ὄντων ἀνά δύο χαλκοῦς,³ τρία ἔχον μέρη, ἕξ χαλ-
κοῦς συνάγει.

Τριτημόριον: Δείναρχος κατὰ Καλλιθέου· ὅτι δὲ
τριτημόριον ἐστὶν ἕξ χαλκοῖ, Φιλῆμων διδάσκει. 5

Τριετήρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· τριετήρ ἐστι
πιθάκη ἐκπέτυλος, οἷα τὰ ἐκλήμα· ὡς Νικάνδρος
φησὶν· ἐκ τούτου δ' ἂν κάττοιτο· οὖν παρὰ τῷ ῥή-
ματι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τούνομα. 10

Τριτογενής: ἡ Ἀθηναῖ· ἦτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς
μητέρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι
παρὰ τῷ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη⁴
φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι τρίτη⁵
μετὰ Ἀργεμῖν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ἐπεὶ τρί- 15
τωνα⁶ τῆς κεφαλῆς Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· ἢ ἐπεὶ παρὰ
Τρίτωνι ἐγένετο· ἢ τοῦ τρίτη⁷ καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰ-
τία⁸ ἢ γεννητικῆ· ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτωνι τῷ
Λιβύης ποταμῷ.

Τριτογένεια: φοβερά· κατακληκτικῆ. 20

Τριτομηνίς: τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν·
δοκιμὴ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηναῖ· Ἰστρος δὲ καὶ

¹ χαλκοῦς et sic desinere.

² χαλκοῖς, τὸν ἔχων

³ Samel v m. pr.

⁴ τρίτων

⁵ ἐν ἂν

⁶ ἐκείνου

⁷ Inc. τοιοῦτο f. 157. c. 4.

⁸ τρίτην

⁹ τριῶν m. pr.

Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῆς
σειλήνης¹ νομιζομένην.²

25 Τρίτον ἡμίδραχμον: τὰς δύο ἡμισὺ δραχμας οὕτως
εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ καλαιοί.

(604) Τριτεύς: τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου.

Τρίτον ἡμίδραχμον: δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἡμισὺ
ὡς εἶναι δύο δραχμας καὶ τριώβολον.³

Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀκθίδι φησὶν ἀνέμους εἶ-

5 ναι τοὺς τριτοπάτορας. Φιλόχορος⁴ δὲ τοὺς Τριτο-
πάτρεις πάντων μεγυθῆναι, πρώτους τὴν * μὲν γὰρ

γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε κα-

10 δὲ ἐκ τούτων τρίτους κατέρας. Φακόδημος δὲ ἐν εἰ
φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὐχόμενοι ἀν-

τοῖς ὑπὲρ γενέσεως παιδῶν, ὅταν γαμεῖν μέλλωσι ἐν

15 δὲ καὶ Ὀρφέως φυσικῶ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτο-

τας, Ἀμακείδην⁵ καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέον-

τα· θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ

20 τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν ἀν-

τοὺς εἶναι ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κάκτον, Βριάρανα⁶

καὶ Γύγην.

Τρίτην ἐρίων: σταθμὸν τινα καλαῦσιν.

Τρίτος ἀριστεροῦ: ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ὄν-

20 των στοιχῶν καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοιχὸς ὁ
πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν· ὁ δὲ δεξιὸς, πρὸς τῷ προ-

σκηρίῳ· συνέβαινε οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοι-

χου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἶον τοῦ πρωτοστάτου⁷
χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν.

¹ σελήνης

² -νη m. pr.

³ οβ m. pr.

⁴ χω

* Ina f. 158. c. 1.

⁵ Supra ei compendium, puncta " corrector; i. e. ei pro
accipiendum indicans.

⁶ on m. pr.

⁷ ω in litura.

Τρίτου κρατήρος: τοῦ σωτήρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον.²⁵
τὸν μὲν πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δεύτερον
ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτήρι τε καὶ (605)
Ὀλυμπίῳ.

Τρίτος¹ κρατήρ: Διὸς τέλειον σωτήρος· πρῶτος γὰρ
τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία· ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ
μέσα· ὡς Φιλόχορος² ἐν τῷ περὶ ἡμερῶν. 5

Τρίοιτης: περιτραχήλιος κόσμος· ἔχων τρεῖς αἰανεὶ ὀφ-
θαλμούς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσους, ὡς ἀμβλυ-
ώτται ἐν τῷ τ.

Τριτοπάτωρ: τριτοπάτρεις οἱ μὲν ἀνέμους· Φιλόχορος
δὲ τοὺς πρῶτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ· ἄρξαντας³ δὲ ἐξ
γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικαῖς, ἀνέμων παιδᾶς.

Τριτύς: τριάς.

Τριτύαν: θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύ-
ρου καὶ κάκρου· Ἴστρος δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπι-
φανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν⁴ ἀρρένων, πάντων¹⁵
τριτύων.

Τριτύς: φυλῆς μέρος τρίτον καὶ τριτύαρχος ὁ ἄρχων.

Τριτύς: τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται
εἰς τρία μέρη· τριτύς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίδας, ὡς²⁰
Ἀριστοτέλης φησί.

Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει: ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσ-
σάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν.⁵

Τρίτῳ φάει: τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Τρίχα: τριχῶς. 25

Τριχακτόν: κτένιον. (606)

Τριχακτόν: τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἐμάτιον πολυτί-
μητον.

¹ ως primo.

² ζω, et inc. ρος f. 138. c. 2.

³ Primo -τος. Porsonus -τις.

⁴ υἰῶν

⁵ ἀντιφα: primo fuisse, sed φῶ:—fecisse correctorem puto.

Τριχθά: τριχή.

6 Τριχίδες: θρίσσαι· δια τὸ λεπτά ἔχειν ὄστα.

Τριχόβρωσ: ¹ θηρίον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπάδια: ἀστραγάλων παιδιά.

* Τριχολογῆν: τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν
10 φροντίζειν.

Τροπαια: νικητήρια.

Τροπή: δόλιξις.

Τροπηλῆς: ἡ τῶν σκορῶδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλησθαι·
ἐν δὲ τοῖς Σκίροις ² τῇ ἑορτῇ ἡρωδιον σκόροδα· ἕνεκα
15 τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀπο-
πνέαιεν· ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυκον ἐπιστολῇ.

Τροπῆς ἀποσκίασμα: ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβο-
λῆς ἔχνος· καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

20 Τροπίας οἶνος: ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀριστο-
φάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχὺ νῦν ³ πέτου καὶ μὴ τρο-
πίαν οἶνον φέρε.

Τροπίδια: ⁴ τὰ εἰς τρόπιν νεῶς εὐθετοῦντα ξύλα· με-
ταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς
25 πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις·
οὕτως Πλάτων.

(607) Τροπωτήρες: οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ
κῶκαι περὶ τοὺς σκαλοῦς περιδύονται.

Τρόπον: ἡθος.

Τρόπον τινά: ἀντὶ τοῦ καλῶς ἂν.

5 Τροποφορεῖν:

Τροπώσομαι: νικήσω· ὑποτάξω.

Τροφαλῆς: τυρός· οὕτως Εὐκόλις.

¹ ὁ in litura.

† Inc. f. 158. c. 5.

² κηροῖς m. pr. εκήροῖς i. e. σκίροις corrector.

³ νῦν

⁴ Τροπίδα m. pr.

Τροφή: ἀντὶ τοῦ ἀγωγῆ καὶ παιδεία· καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμαι ὃ αὐτῶν τινε τῶν περὶ 10 τὴν τροφήν καὶ γέννησιν· * τροφήν μὲν γὰρ βρωμα καὶ πῶμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ Ἀφροδίσεια· ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ¹ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι ² τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεκαυμένου· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὀμήρωι, πεκαυθεῖσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλεῖα 15 παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τετραφθαι.

Τρόφι κῦμα: τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος: ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.

Τροχάζειν: διατρέχειν. 20

Τροχηλατεῖν: ἐλαύνειν.

Τροχίας: πορείας· τρίβους· ἐργασίας.

Τροχιμαλλον: σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τροχισθεῖσα: βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἔστιν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα. 25

Τρόχμαλος: ἢ ἐκ λίθων στρογγύλων αἵμασι· ἢ περι-
· στικτοδομημένη τοῖς χωρίοις.

Τρόχις: ἄγγελος.

(608)

Τροχόν: ³ δρόμον· Εὐριπίδης Μηδείαι· ⁴ Ἄλλ' οἶδε ⁵
· παῖδες ἐκ τροχῶν πεκαυμένοι.

Τρύβλιον: ὄξυβαφίον· ἐμβάφιον· ⁶ πινάκιον· ποτήριον.

Τρύγη: παντὸς καρποῦ συγκομιδῆ· 5

Τρυγόνα ψάλλειν: παροιμία· ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόν-
· των· ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν· Ὡς μὴ μοι τρύζητε.

Τρύγοικος: ὑλιστήρ· ⁷ οὕτως Ἀριστοφάνης.

* Inc. νησιν f. 158. c. 4.

¹ καὶ om. m. pr. ² —ονι, et mox.

³ Accentus hic correctoris, sed in τροχῶν ab initio.

⁴ δι m. pr. ⁵ ἄλλοι δὲ

⁶ Τρυβλίον: ὄξυβαφίον· ἐμβαφίον ⁷ λη

10 Τρυγών: τὸ ζῶον· καλεῖται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν
 συνουσίαν.

Τρύζει: ψιθυρίζει· γαγγύζει· ἀσήμως λαλεῖ· παρὰ καὶ ἡ
 τρυγών,* ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

15 Τρύμη: πανούργος· Ἀριστοφάνης.

Τρύξ: καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστοφάνης.

Τρυσίππιον: ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότες ἐπὶ τῆς γνά-
 θου· τραχωῖ ὅμοιον· οὕτως Εὐκόλις.

20 Τρυσμός: γογγυσμός.

Τρυτάνη: ὁ ζυγός.

Τρυφάλεια: περικεφαλαία.

Τρύφος ἄρτου: κλάσμα ἄρτου.

Τρύχεται: κακοκαθεῖται· πονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκ-

25 νενεύρισταί.

(609) Τρυχηρά: ῥακώδη.

Τρύχνον: τὴν πῶαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον, οὗ
 τὸν τρύχνον· σὺν τῷ σ δὲ στρύχνον οὐδαμοῦ εὗρον·
 καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, ἀπαλώτερος τρύχνου,
 5 παρωδῶν ὁ κωμικὸς φησὶν· Ἦδὴ γὰρ εἴμι μουσικώτε-
 ρος τρύχνου.

Τρύχουσι: ἐλαττοῦσιν.

Τρυχωθεῖς: πιασθεῖς· ἢ φανερωθεῖς.

Τρώγειν: οὐχὶ τὸ ἐσθίειν ἀπλῶς· ἀλλὰ τὰ τραγήματα
 10 καὶ τραχτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρώγεις: θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις· οὕτως Στράτις.²

Τρώκτης: ἐκ παντὸς καρδαίων· οἷον ἀποτρώγων.

15 Τρώκτης: ἀποστερητὴς καὶ ἀκατεῶν· οἷον ἐπιτρώγων·

Τρώκτης σφόδρ² ἔστιν, ἅμα εισηρῶς καὶ γελῶν.

Τυκτόν: χειροποίητον.

* Inc. γὰρ f. 139. c. 1.

¹ στρατίς

² σφόδρα G. σφόδρα Forc. vide p. 178.

- * *Τύλη*: τὸ ἐπὶ τῶν τεπόντων φῦμα· Ἀριστοφάνης.
Τύλοι: σκαλμοὶ πλοίων. 20
Τύλος: ὁ ἐξέχων ἦλος, ² περὶ ὃν δεσμεύεται ἡ τροπατήρ.²
Τύλος: νενεκρωμένη σάρξ· ³ ἀποσκίρωμα⁴ τῶν χονάτων.
Τυλοῦται: τραυματίζεται· παχύνεται. 25
Τυμβογέροντες: κέμπτη ἡλικία γερόντων· ὡς καὶ Θεό-(610)
 φραστος· παραπλήγες καὶ τῆι διανοίᾳ⁵ παραγλαγμένοι.
Τύμβος: τάφος.
Τυμβοχοαῖ: θάπτεαι. 5
Τυμπανίζεται: ξύλωι πλήσεται· ἐκδέρεται καὶ κρέματα.⁶
Τύμπανον: τὸ τοῦ δημίτου ξύλον, ὡτὶ τοὺς παραδιδόμε-
 νους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζεαι ἐντεῦθεν.
Τύμπανον: ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον· ὁ¹⁰
 κατεῖχαν αἱ Βάκχαι.
Τυγνοῦτο: ⁶ δεικτικῶς τὸ μικρόν.
Τυγνάζειν: εἰς πηλὸν ⁷ ἐμβαίνειν· Ἀριστοφάνης.
Τυγνάζειν: ἐπιρραίνειν πηλοῦ· τύνελος γὰρ ὁ πηλώδης
 τόπος. 15
Τυγνάζειν: αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν.
Τύνελος: πηλὸς καὶ τάραχος· Μένανδρος.
Τυγνώδους: ἰλυώδους.⁸
Τυπαῖς: πληγαῖς.
Τυπαῖς: πληγαῖς· τρωθαῖς. 20
Τυπαῖσιν: τρωθαῖσιν.
Τυπηῖσιν: τρώσεσιν.
Τυπηῖσεις: οὕτως λέγουσιν τὸ ^{**} μέλλον· Ἀριστοφάνης.

* Inc. f. 159. c. 2.

¹ Sic, et περὶ ὃν (sic)

² πο m. pr.

³ ξ et accentus correctoris.

⁴ e semel.

⁵ κρημῶται m. pr. v in-μ vertit m. recentior.

⁶ Τυγνου tantum m. pr. Τυγνον fecit corrector.

⁷ εἰσπήλαιον (σ corr.)

⁸ ἰλωδους i. e. ὑλώδους

** Inc. f. 159. c. 3.

- 25 *Τύρβη*: ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος. ἢ τάραξις.
 (611) *Τυρευθέντα*: κινηθέντα· ταραχθέντα.
Τυρεύων: κατασκευάζων.
Τυραννέσασαν: οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ Πλάτων
 καὶ ἕτεροι τῶν καλαίων.
 6 *Τυρεύεται* καὶ *τυρεῖται*: συνίσταται καὶ θυμῆγγυται.
*Τυραννικά*¹ *σπινδάλια*: πολυταλῆ.
Τυρμίδαι: δῆμος τῆς Οἰνηίδος οἱ *Τυρμίδαι*.
Τυρόκηστις: μαχαίριον· καὶ σχῆμα ἀκόλαστον.
 10 *Τυροκομαῖον*: τάλαρος.
Τυροφορεῖον: τὸ ἀναφορεῖον περισκῶντες λέγουσιν.
Τύραις: ὁ περίβολος τοῦ τείχους.
Τύρσος: τὸ ἐν ὕψει οἰκοδομημένον.
Τυρταῖος: ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής.
 15 *Τυτθὴν*: ὀλίγην ἢ μικράν.
Τυφεδανός: τετυφωμένος· καὶ ἀσθενής, οἷον καπνός.
Τυφλῶν ὀνείρων: ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως περιέ-
 πεσεν τοῦτο· Δοιοὶ γὰρ τε κύλαι ψευστῶν εἰσιν ὀνεί-
 ρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.
 20 *Τύφεται*: καίεται.
Τυφλοπλαστεῖται: τυφλὸς ἀναπλάττεται.
Τυφλότερος λεβηρίδος: καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμφο-
 τερα λέγεται· λεβηρίς δέ, οἷον λεπηρίς· καὶ λέπος·
 τάττεται² καὶ * ἐπὶ τετίγων· καὶ πάντων τῶν τῷ
 25 γῆρας ἀπολειπομένων.
Τυφλότερος σπάλακος:³ τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει ὀφθαλ-
 (612) μούς· φησὶ⁴ δ' αὐτοὺς Στήσιμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς
 τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθεῖρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ

¹ *Τυρηνικά* ² καὶ λεπιοστάται * Inc. f. 139. c. 4.

³ σ praefixit corr. Manus recentiss. in marg. σπάλαξ λέγε-
 ται ὁ τυφλοπονικός, ut puto.

⁴ σφίσι primo, ni fallor: tum autos in. pr.

ἄδόντας μαρωτατότους, καὶ φύγῃς, ὡς μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Τυφομένης: καπνιζομένης.

5

Τύφος: ἀλαζονεία·² μανία.

Τυφῶνας: πυρώδους δαίμονος.

Τυφῶν: αὐχὴ ἢ φλόξ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφή πρὸς τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρω.

10

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον:² Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραινωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου³ ποικιλώτερον.⁴

Τυφῶς: ἡ κατὰ θάλατταν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθίρεται.

Τυχηρότερον: εὐτυχέστερον.

15

Τυχηρῶς: ἐπιτυχῶς.

Τύχην ἀπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν.

Τύπας: ἐκ χειρὸς πατάξας.

Τύπον: τρῶσον.

Τῶ: χωρὶς τοῦ ἰ· ἀντὶ τοῦ διό· καὶ δυνικῶς, ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου.

Τῶ: περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ἰ.

Τωθάξει: σκόπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται.

Τῶν⁵ γὰρ ὑστάτων χάρις:

Τῶν ὄνων οὐ μοι μέλει:

25

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ', οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι:⁶ (618)

Τῶν ἐπιτικῶν: τῶν περὶ ἕξιν νοθοῦντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς: τῶν θεατρικῶν.⁷

Τῶν τριῶν κακῶν ἐν: λεγόμενον τι ἐστὶ καὶ Μένανδρος δύο προθεῖς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παλῶν τὸ,⁸

Ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν· ταῦτα⁸ δέ

¹ -ωνεία

² κό m. pr.

³ τοτου m. pr.

⁴ -ότερον

⁵ καυχᾶται τῶν junctim primo.

⁶ οἰς. tum inc. f. 140. c. 1.

⁷ κῶς

⁸ Ταῦτα nov. artic.

εἶναι λίγουςιν, ἃ Θηραμένης ᾤριεν προστιμήματα·
 Πολύζηλος Δημοτινδάρει· Τριῶν κακῶν γοῦν ἦν
 ἐλίσθαι¹ αὐτῷ τί πᾶσ' ἀνάγκη· Ἡ ξύλον ἐφέλκειν,
 10 ἦ πιεῖν κώνειον,² ἦ προδόντα Τὴν ναῦν ὅπως τά-
 χιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι· Ταῦτ' ἔστι τρία Θη-
 ραμένους, ἃ σοὶ φυλακτέ³ ἔστιν· Ἀριστοφάνης Τρι-
 φάλγει· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία
 ταυτί.

15 Τῶ ῥα: διὸ δῆ.⁴

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ὑ.

Ῥάδες: οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.

Ῥακίνθινον: ὑπομολανίζον· κορφυρίζον.

Ῥάλη: ὕαλος.

20 Ῥάλιος: πολέμιος.

Ῥακινθίδες: θυγατέρες Ῥακίνθου⁵ τοῦ βασιλέως.

(614) Ῥάλινα: ἀντὶ τοῦ ὑαλᾶ.⁶

Ῥαλος: διὰ τοῦ ᾰ· οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῶς ἢ ὕαλος·
 καὶ ὑάλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὑαλίνων
 ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ
 5 τοῦ ᾰ λέγεται.

* Ῥβάδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λιοντίδος.

Ῥβός: κυρτός.

Ῥβριστοδίκαι: οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθειλόντων εἰσάγειν τὰς
 δίκας.

10 Ῥβρις: ἢ μετὰ προκηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ⁷ αἰ-

¹ Θαί et πᾶσα Pors. πᾶσα G.

² -ιον m. pr.

³ φυλάκτε (acc. correctoris)

⁴ δι' οἱ primo, sed statim mut.

⁵ Ῥακίνθου sic.

⁶ Accent. om. m. pr. ὑαλα voluit corrector, ni fallor.

* Inc. f. 140. c. 2.

⁷ καὶ inseruit corr.

κίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καὶ τοὶ τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρῖζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιῶν. 15

Ἑγεία Ἀθηνᾶ· ἐκῶνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ἑγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἰκπέλα, καὶ Ἐργάνη.

Ἑγείαν· καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὰ πεφυραμένα οἴνωι καὶ ἐλαίῳ ἄλφειτα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέροι· οἶον θαλά-20 λόν τινα ἢ ἄλφειτα.

Ἑγέστερος ὄμφακος· παροιμία· ὥσπερ καὶ, ὑγέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ ὑγέστερος κολοκύντης.

Ἑγρὰ κέλευθα· τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. 25

Ἑγρός· ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ῥευματιζόμενος.

Ἑγρότης· ἀραιότης· καὶ ἀφέλεια. (615)

Ἑδατίδες· σταγόνες.

Ἑδερῶν· ὑδρακιῶν.

Ἑδραν τέμνειν· ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ, Ἑδρα τῆ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ² τυγχάνουσι μαχόμενον Ἡρακλεῖα, ὡς τῶν τεμνομένων³ αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.

Ἑδρεῖν· ποτίζειν.

Ἑδρηλοὶ· κάθυγροι. 10

Ἑδριαφόροι· ὥσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοιχοι.

Ἑδρον· ὄφεις.

Ἑδροφορία· ἑορτὴ πένθιμος³ Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλισμῷ ἀπολομένοις,⁴ ὡς Ἀπολλώνιος.

Ἑδωρ αὐτοπαγές· τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ¹⁵ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

¹ Accent. om.

² ἑκαστον τὰ κ. primo.

* Inc. μνομ. f. 140. c. 3.

³ -ημος

⁴ ἄλλω

γεσθαι, και τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς 'Τάδας'. 'Αρι-
στοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν ἄΤην. 15

'Τηνεῖς: υἱὸν τι και ζωῶδες ποιεῖς.

'Τηνῶν: σκαιοῶν και ἀμαθῶν· και ὑήνια· σκαιοῦτης και
ἀμαθία· οὕτως Καλλίας.

'Της: τοῦ Σαβαζίου ἡ ἐπίκλησις.

'Τιδλος: φλυαρία ἢ μωρία. 20

Ῥιωχός: ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

Ῥιώσαι: τὸν παῖδα: υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετὸν· και (617)
υἱώσει, τῆι υἱοθεσίαι· και υἱώσατο, ἀντι τοῦ, υἱὸν
θετὸν ἐποιήσατο· και τὰς υἱώσεις και τὰς υἱοθεσίας·
ἡ χρῆσις καθ' Αἰλιανῶ πολλή.

'Τλακόμορφοι: ὑλακτικοί· οἱ περι τὸ ὑλακτεῖν ποκού-5
μενοι.

'Τλαν κραυγάζει· ιστοροῦσιν ἄΤλαν τὸν Θειοδάμαντος,
καλὸν τὴν ὄρατ, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέλει
τοῖς Ἀργοναύταις· γινόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελ-
θεῖν ὑδροεσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆκει 10
τούτου δὲ * ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κερρα-
γεῖναι και ὄνομαστι ἀνακαλεῖν τὸν ἄΤλαν, μηδὲν κερρα-
ναγα· διὸ και τὴν κερροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνύον-
των λέγεσθαι· και νῦν δὲ Κιανούς ἔτι, ἀπομιμημα 15
τῆς ζητήσεως παιουμένους; ἐορτάζειν τῷ ἡρωῖ.

'Τλασι: ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου.

'Τλάστριαι: και ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· και
ὑληφόροι, οἱ ξυλοφόροι.

'Τλην: τὸ καθῆκον τοῦ οἴκου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀρι-20
στοφάνης.

'Τλήσσα: σύνδενδρος.

'Τρμεῖς, ὡ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτρι, οὔτε τέκαρτοι: χρη-

* Accentus correctoris. Nullus in ποιησαι.

* -οροι

* Inc. f. 141. c. 1.

σμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως· Ἴακον
 25 Θετταλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα· Ἄνδρας δ'
 οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀραθούσης· Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν
 (618) εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ Τυρυνθος¹ ναλοῦσι καὶ
 Ἀρκαδῆς πολυμήλου· Ἀργεῖοι λενοθώρηκες, κέντρα
 πτολέμοιο·² Ἵμεῖς δ', Αἰγίεες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέ-
 5 τάρτοι, Οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ,³ οὔτ' ἐν
 ἀριθμῳ· Ἰστορεῖ δὲ Μνασείας, ὅτι Αἰγίεῖς οἱ ἐν Ἀ-
 χαλαῖ⁴ καταναυμαχῆσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες
 πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πηλοῖ ἀνατιθέντες
 ἠρώτων τίνες κρείττονες εἴεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυ-
 10 θία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα· καὶ⁵ Ἰων δὲ Αἰ-
 γιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν Ἰστορεῖ· τινὲς δὲ οἶονται
 Μεγαρεῦσιν εἰρησθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται· Ἵμεῖς
 δ',⁶ ὧ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὡς καὶ
 Καλλίμαχος ἐν⁶ τοῖς ἐπιγραμματικοῖς· — τῆς δὲ τα-
 15 λαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμὸς.
 Ἵμεναεῦν: τὸ ἄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν
 γάμον.

Ἵμένων: γαμικῶν ὕμνων.

Ἵμεδαπῶν: τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἢ
 20 τῆς αὐτῆς χώρας.

Ἵμενωδες: λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν ἀερῶδες.

Ἵμῆτιον⁷ μέλι: τὸ εὐχρηστον πρὸς ἰατρειάν· Ἵμητιός
 δὲ ἐστὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ἵμνηπολεῖτω: ὑμνεῖτω.

(619) Ἵμνεῖν: ὀδύρεσθαι· μέμψασθαι· λοιδορεῖν· κατ' εὐφη-
 μισμόν· ὡς ἐν ᾧ Πολιτείας.

¹ τηρ.

² τ correctoris.

³ ενδλωι m. pr. ἐν ὄλωι fecit corrector.

⁴ ἀχαλαῖ

⁵ Inc. f. 141. c. 2.

⁶ δὲ G. δὲ Porson. Posthac similia tacebo.

⁷ ἐπι

⁷ τ alterum corr. et mox.

- Ἐμνοῦντων: ὅτι φιλοῦς ἀντι τοῦ λεγόντων· Νόμων ἔ
 Πλάτων· ψευδοῦ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνοῦντων. 5
 Ἐνιν: ῥόπαλον.
 Ἐόμενος: βρεχόμενος.
 Ἐοσκυαμᾶν: ¹ μιμηθέναι· παρακαίειν· ² Φερικράτης
 Κοριαννοῖ· Ἐοσκυαμᾶς, ³ ἀνὴρ γέρον ὦν.
 Ἐοσκύαμος: ὃν ⁴ πίνοντες μαίνονται. 10
 Ἐπάγει: ἐξαπατάι.
 Ἐπάγουσιν: ἀντι τοῦ προάγουσιν· Δημοσθένης Φιλιπ-
 πικοῖς.
 Ἐπαγωγαί: ἀπάται.
 Ἐπαγωγάς: τὰς ἀναχωρήσεις· ⁵ διαίξεις τε καὶ ὑπαγω-15
 γάς, φησι Θουκυδίδης.
 Ἐπάγειν εἰς δίκην: τὸ ἀγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.
 Ἐπαγωγεύς: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.
 Ἐπαγωγή: ἢ ταῖς ναυσὶ σάπη· καὶ προσέρμησις· οἶον· 20
 ὑφορμός τις.
 Ἐπαγωγή: ὑποχώρησις.
 Ἐπαίδριον: ὑπὸ τὸν αἶρα· καὶ ὑπαιθρον ὁμοίως.
 Ἐπακτέον: πορευτέον.
 Ἐπαλύξας: ἐφυγών. 25
 Ἐπαλύξεις: ἐκκλισις.
 Ἐπανέντος: ἐνδόντος. (620)
 Ἐπανίσχει: ὑπανατέλλει.
 Ἐπαντιάζων: ὑπαντῶν.
 Ἐπαρ: ἀλήθειά· ⁶ οὐκ ἐν ὄνειροι.
 Ἐπαρ: ἐγγήγορος· ⁶ ὀπτασία ἀληθῆς. 5

¹ ὡν primo. Mutavisse videtur corrector; certe accentum imposuit.

² v addidit corr.

³ v. obsk. et om. ὦν

⁴ οἱ ὃν primo.

⁵ Inc. f. 141. c. 5.

⁶ Primo ὡν tantum.

⁶ Sic.

- Ἐπαρκά: μόνιμα ὑπάρχοντα.
 Ἐπαρξάμενος: κατάρξας.
 Ἐπάρχων: προκατάρχων. Ὡς οὐχ¹ ὑπάρχων, ἀλλὰ
 τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι
 10 σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάσαι εἶναι· καὶ προὔπειναι· φθά-
 νειν· Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ
 ἡμῖν² εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν.³
 Ἐπασπισταί: δορυφόροι.
 Ἐπατε κρειόντων: βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώτατε·⁴
 15 μέγιστε.
 Ἐπατον: ὑψηλόν.
 Ἐπ' αὐγᾶς: ὑπὸ τὸν ὄρθρον·⁵ ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισ-
 μένον αἴερα.
 Ἐπαφρον: ἕκουλων· φανερόν.
 20 Ἐπαχθέντες: ἀπατηθέντες.
 Ἐπειδόμενος: ὑφορώμενος.
 * Ἐπέδν: ὑπεισηλθεν.
 Ἐπεξωσμένος: περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος.
 Ἐπειλημμένον: ὑπονενησμένον.
 25 Ἐπέξομεν: παραχωρήσομεν.
 (621) Ἐπέικομεν: ἀντὶ τοῦ προείκομεν· καὶ ὑπαιπεῖν, ὑπαγο-
 ρεύειν.
 Ἐπελθεῖν: ὑποδραμεῖν.
 Ἐπέμβρουον: τὸ ὑπὸ τῆς θηλαζούσσης·⁷ νεογνόν.
 5 Ἐπένερθεν: ὑποκάτωθεν.
 Ἐπενήνεται: ὑπεσύρη.

¹ οὐχ statim additum.

² ὑμῖν

³ καὶ ὑπάρχειν Forc. i. e. χυπάρχειν, sed vide ad Aristoph.

Lys. 20.

⁴ ἐξω primo.

⁵ Ἐπανγᾶς m. pr.

⁶ ὄρθριον

* Inc. f. 141. c. 4.

⁷ τῆι et θ, forsan et η, correctoris in litara.

Ἐπενόθευσεν: ¹ ὑπέφθειρεν.

Ἐπενοστήσαμεν: ὑπεχωρήσαμεν· ἐπανήλθομεν.

Ἐπέκισα: ὑπεπότισα.

Ἐπέρα: ¹ τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἰστοῦ σχοινίον, ὡς ἀνιέται τε ¹⁰
καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν; ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ,
κρατούντων.

Ἐπεράγασθαι: ὑπερθανυμάζειν.

Ἐπέραχος: ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν. 15

Ἐπεραλεῖται: ὑπερπηθήσει. ²

Ἐπερανάστης: μετανάστης· μεταβάτης.

Ἐπέρβιον: ὑπερβίως· ³ οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλ-
λόντως ⁴ τῆι βίαι· ὑπερήφανον.

Ἐπερβολὴν: τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ ²⁰
περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένους.

Ἐπέρβολος: ⁵ δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῆι ἡ
ἐξωστρακίσθαι ⁶ φησίν.

Ἐπεργαμία: ἡ ὀψιγαμία.

Ἐπερδέα: ⁷ ὑπερβαλλόντως ἐνδέα· * οἷον πᾶν ἐλάσσονα (622)
κατὰ δύναμιν.

Ἐπερδέξιον χωρίον: εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον
χαλεπώτατον· Ξενοφῶν φησίν.

Ἐπέρδικον: τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον. 5

Ἐπερείδουσα: ὑποστηρίζουσα.

Ἐπερηγάσθην: ὑπερθαύμασα.

Ἐπερημερίας: ὑπερβαλοῦσης ἐκπροθεσμίας.

Ἐπερήμερος: ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος.

Ἐπερήμερος: οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιαν οὖν, καὶ τὰ ¹⁰

¹ Litera del. post θ.

² ση m. pr.

³ os m. pr.

⁴ -λλόντως (sic)

⁵ λ corrector, pro ρ ut suspicor.

⁶ θ addidit corr.

⁷ Sic.

* Lac. des f. 142. c. 1. Acc. om.

ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

Ἐπερήμεροι: οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἕκτισιν ἡμέρας
15 λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.

Ἐπερθεῖν: ἐπάνα. *

Ἐπέρθειν: ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

Ἐπερθέοντες: ὑπερτρέχοντες.

Ἐπερθήσει: οἰκοδομήσει.

20 Ἐπερθορῶν: ὑπερπηδῶν.

Ἐπερίονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.

Ἐπέρινος: ὑπερκαθααρμένος· οὕτως Δημήτριος.

Ἐπέρ κᾶρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

Ἐπερμαζεῖ: ὑπερτρυφαῖ· πλουτεῖ· στρηναῖ.

25 Ἐπερμενέα: ἰσχυρότερα λίαν.

Ἐπερνήχεται: ὑπερβαίνει.

Ἐπεροιαζόμενου: ὑπερηφανευομένου.

(628) Ἐπέροπλον: ὑπερήφανον.

Ἐπερορᾶν: ὑπερβλέπειν.

Ἐπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὀρίων· * ἐξόριστος

Ἐπέροκτον: μεγάλην.

6 Ἐπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν ταυτᾶ * ποιούντων καὶ μη-
δὲν περαινόντων· καὶ αὐταὶ δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο
δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καὶ, αὐθις αὖ Πυθῶδ'
ὁδός· καὶ, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καὶ, οὐ τυφλός, ἀλλ'
ἐξώρυσται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἴτ' οὐχ ὑπέρου μοι *

10 περιτροπή γενήσεται.

Ἐπέροφρυς: ὑπερήφανος.

Ἐπεροψίαν: καταφρόνησιν.

Ἐπερκαίειν: ὑπερβαίνειν· πλιονάζειν.

* ἐπάνα. Paulo ante Ἐπερήμερίας, et subinde similia.

* Inc. f. 142. c. 2.

* ταῦτα m. pr.

* μὴ

Ἐπὲρ τὰ Καλλικράτους: φησὶ Κλίαρχος ὅτι Καλλικρά-
της τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ ποτε 15
οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οὐ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερ-
βολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Ἀριστοτέ-
λης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων¹ πολιτείᾳ Καλλικρά-
την τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς² εἰς ὑπερ-20
βολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρησθαι.

Ἐπὲρ τὰ ἰσκαμμένα: ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πεν-
τάθλων ἢ μεταφορὰ λέγεται δὲ ἀπὸ Φαῦλλου³ τοῦ
πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρησθαι· ὅς, πεντήκοντα
ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος⁴ αὐ-25
τὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα
λέγει τῆς εἰκότος αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πενήκοντα πόδας(624)
πήδησε * Φαῦλλος, Δίσκευσε δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολει-
πομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή, Κρατύλος,
περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. 5

Ἐπερὶθρον:⁵ ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει.

Ἐπερτέλλον: ὑπερανάτελλον.

Ἐπερτενός: ὑψηλόν· ὑπερέχον.

Ἐπερτερον: κρεῖττον.

Ἐπερτεροῦν: δεσπόζον. 10

Ἐπερτίθεται: ἀναβάλλεται.

Ἐπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγραμμένων.

Ἐπερφεσές: μέγα· ὑπερέχον.

Ἐπερφυής: μεγαλοφυής· μαῖζων.

Ἐπερχρεως: κατάχρεως. 15

Ἐπερχολος γενόμενος: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτῆσας· οὕ-
τως Ἀντιφάνης.

¹ ἀθηναῖ m. pr.

² μίσθους

³ λ semel; et μοκ.

⁴ πρότερος

* Inc. δησε f. 142. c. 5.

⁵ Artic. in marg. a corr.

- Ἰπερώρησαν: ὑπεχώρησαν.
 Ἰπεσειλάμην: παρητησάμην· ἀπεκρυψάμην.
 20 Ἰπέστημεν: ὑπεσχόμεθα.
 Ἰπετέθυπτο: ὑπεκαίετο· καὶ κέκνιστο· Ἀκολλοφάνης.
 Ἰπέχει: ὑφίσταται.
 Ἰπεψημισμένοι: ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκην
 25 τῶν διὰ τοὺς ψήνας κενείρων.
 Ἰπήγετο: ὑπέπειθεν.
 Ἰπηνέμια: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριάτοφάνης Λαϊδάλῳι·
 (625) Ἐν ἴστα·¹ πολλὰ τῶν ἀλεκτρονῶν βίαι Ἰπηνέμια
 τίκτουσιν ὡς² πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν
 Θεαιτήτῳι ἀνεμιαῖα·³ καὶ Μένανδρος Λακτυλῳι· —
 ἀνεμιαῖον ἐγένετο.⁴
 Ἰπηνέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον.
 (Ἰτέρπειδον: ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· κέδον γὰρ
 ἢ γῆ.)
 Ἰπηνέμια τίκτουσι: τὰ οὖρια·⁵ ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου
 λέγουσιν.
 10 Ἰπήγη: μύσταξ· ἐὸ γένειον· πάγων· ἢ ἢ τοῦ ἀνω χεί-
 λους τρίχωσης.
 Ἰπηνήτηι: ἀκμαῖοι· ἄρτι γενειῶντι.
 Ἰπὴ ἦοι: ὑπὸ τὸν ὄρθρον.
 Ἰπηρεσιον: ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἦγουν κωπηλατῶν,
 15 ἐφ' ὃ καθίζουσιν.
 Ἰπηρεσιον: ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς

¹ δ. ἐνίστε (sic)

² ως in ωα statim mut. Acc. et sp. corrector.

³ -αια· (fors. -αιαν) m. pr.

⁴ ἐγένετο

⁵ Artic. in marg. a corr.

⁶ οὐράνια ut videtur primo, nunc οὖρια (sic); s et ac-
 centus a correctore. Inc. via f. 142. v. 4.

⁷ ὑφ'

στρατεωμένοις και ἐρέσσουσι και δουλεύουσιν· τοῦ
ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρεταῖν πληθέντος.

Ἐπίσχεται: ὑπισχνεῖται.

Ἐπό: ὀλίγον.

20

Ἐπόβαθμος: ὑπόβαθρον.¹

Ἐποβάθραν: ὑπόβασιν· θεμέλιον.

Ἐποβασμόν: ὑποβάθραν.

Ἐποβιβάζοντες: ἔλαττοῦντες.

(626)

Ἐποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαίνουσιν.

Ἐποβλεπόμενος: ὑπονοῶν· ἐχθραίνων· ἐπιτηρῶν.

Ἐποβλήθην: ὑποβάλλων λόγον ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγων.⁵

Ἐποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι και εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ
τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν
αἱ γυναῖκες.

Ἐπόβολον:² ὑποκείμενον πρὸς δάνειον και τόκον· Φε-
ρεκράτης Ἰπνῶ — οὐχ ὄρας τὴν οἰκίαν τὴν Πολυ-
τίωνος κειμένην ὑπόβολον.³

Ἐποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

Ἐπογεγραμμένη: ἐστειβισμένη· Ἀριστοφάνης.

Ἐπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν.

* Ἐπόγειος: ὁ ὑποτεταγμένος.

15

Ἐπογενειάζων: λιτανεύων· ὑπὸ⁴ τοῦ γενεῖου ἀπτόμενος.

Ἐπὸ γῆν οἰκῶντες: λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ
περίπλω λεγομένους Τρωγλοδύτας· και τοὺς ὑπὸ Ἠσι-
όδου ἐν γ' καταλόγου κατουδαίους⁵ ὀνομαζομένους.

20

Ἐποκυδεῖς⁶ γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ
Στεφάνου· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίνυρος τόπος· ἐν ἐνίοις
μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

¹ -ος ² ἢ primo ³ ὑπόβ.

⁴ Inc. f. 145. c. 1. ⁵ λειτ. et ἀπό ⁶ πτ

⁶ Junctim m. pr. -νους· ὑποκυδεῖς. Corrector, -νους:— et
in m. notam —

- Ἐπογράφεται: δείκνυται.
- 25 Ἐπογλωττίς: στεφάνου εἶδος.
- Ἐπόγραμμα: ὡς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν.¹
- (627) Ἐπόγγυον: ¹ ἐγγύτερον· πρόσφατον νεωστὶ γινόμενον· τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.
- Ἐποδεής: ὑπόφοβος.
- Ἐποδενδρῶσαι: ὑποδύναί που καὶ πιῆξαι ὑπὸ σκέλην.
- 5 Ἐποδέξις: ² ὑποδέχη τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.
- Ἐποδέξιος: ὑποδοχεύς.
- Ἐποδέρμα: ³ περιτραχήλια.
- Ἐποδερίδα: ὀρμίσκον· πλόκιον.
- Ἐποδερίς: κόσμος γυναικαῖος, οἷον δείραιον.⁴
- 10 Ἐποδιδάσκαλος: ὁ τῷ χηρῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ πρηνετής, ὡς Ἀριστοφάνης.
- Ἐποδρόμος: στόμια.
- Ἐποδμῶς: ⁵ δούλος.
- Ἐποδύτην: τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον.
- 15* Ἐποδύς: ὑπεισιδῶν.
- Ἐποζυγιῶδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἰποὺς δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης.
- 20 Ἐπόθεσις: περιοχὴ· αἰτία.
- Ἐποθήκαις: παραιτήσεις.
- Ἐποθημοσύνη: διδασκαλία.
- Ἐποθήσομαι: διδάξω.

¹ Ἐπογοῖν primo.

² Ita primo; sed punctum supra η, et ut videtur in c mutatum; ut voluerit, Ἐπόδεξα vel Ἐποδέξις. Pergendum erat, ὑποδοχή.

³ -εα m. pr.

⁴ -εον

⁵ -ος m. pr.

* Inc. f. 145. c. 2.

Ἰπποκουροῦν λεληθὸς τί μῦθος: ὑποκουροῦν ἀντὶ τοῦ¹
ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν. 25

Ἰποιστόν: φορητόν. (628)

Ἰποίσων: ὑπομένων.

Ἰποίσω: ὑπετέλω.

Ἰποκαθεῖναι τῆς ὄφρως: οἷον παύσασθαι χαλεπαίνον-
τα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς⁵
ὄφρως, ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον.

Ἰποκατάβασιν: παρυχώρησιν.

Ἰποκείσεται: ὑποβληθήσεται.

Ἰποκορίζεται: χολακεύει· ὑποκρίνεται.

Ἰποκηρυξάμενοι: τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στή-¹⁰
ναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερώς.

Ἰποκοριζόμενοι: διασύροντες· Ξενοφῶν φησὶν· οἱ δὲ
μυσοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν· ὁ δὲ
Δημοσθένης ἐχρήσατο τῆς λέξεως ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες⁴ 15
καὶ τὸ αἰσχροῦν εὐφῆμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν
τῷ παρακρησβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δου-
λείαν, Φιλίππου ξενίαν* καὶ ἐταιρίαν⁵ καὶ τὰ τοιαῦ-
τα ὑποκοριζόμενοι.

Ἰποκοριστικόν: ἔλαττον.

Ἰπὸ κρασίν: ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς. 20

Ἰποκρίνεσθαι: τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ⁶ ὑ-
ποκριτὴς ἐνταῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ· Θου-
κυδίδης ζ· οἱ δ' οὐδὲν ὑπέκρινοντο, διεφθείροντο·⁷
καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως·⁷ Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑπο-
κρινόμενοι, Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο. 25

Ἰποκρίνοντι: ἀποκρίνοντι.

¹ Ἰπποκουροῦν: λ. disl. tum τοῦ om.

² κλη ³ -ινται (sic) m. pr.

* Inc. f. 145. a. 3.

⁵ ετερίαν

⁶ ὁ correctoris.

⁷ Bis distincti.

(629) Ἐποκυσαμένη: ἐγκυμονήσασα.

Ἐπολαβών: ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθεὶς· ἢ ἀντεικῶν· ἀντικρούσας.

Ἐπολαπάξας: ὑποκενώσας.

5 Ἐπόλογον: Λυσίας φησὶν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ· καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλήν γεγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μίᾳ συγγνώμῃ, οὐδὲ μίᾳ παραίτησις.

10 Ἐπὸ μάλης: τὸ ὄνομα μὲν καίται παρὰ ταῖς ῥήτορσιν· ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

15 Ἐπὸ μάλης: μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην.²

Ἐπομηλαφῆσαι: ὑποψηλαφῆσαι.

Ἐπονομιεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

20 Ἐπόνομος: ὀχετός· διώρυξ.²

Ἐπονοστήσαι: ἐπανελεθεῖν· ὑποκαταβῆναι.³

Ἐπόξυλος: κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μένανδρος.

Ἐπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος:⁴ ἐλλείπει, ὕπαστι· λέγεται

25 ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

(630) Ἐπώκια:⁵ ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ἐποκίναιν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι·⁶ οὕτως Νικοφῶν.

Ἐπόπλιτος:⁷ μεστός.

¹ Manus recens in marg. ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄημα χρῶνται ναυλοιοὶ καθόλου μάλην γοντες ἀλλ' οὐ μασχάλην ἢ μασχάλας. Stellula indicat partes a bibliopego abscissas.

² Inc. f. 143. c. 4.

³ ορ m. pr.

⁴ β correctoris in litura.

⁵ -ίος m. pr. los corrector.

⁶ πο m. pr.

⁷ σσκ m. pr. tum νικωφῶν

⁸ -ος m. pr.

- Ἐποκειῖσθαι: ὑποτάσσειν.
 Ἐπόπτερος: ταχῆα 5
 Ἐποπτεύω: ὑπονοῶ.¹
 Ἐπ' ὄροφον:² ὑπὸ στέγην.
 Ἐποσκάλλειν: ὑπεργάζεσθαι.
 Ἐποσακίζειν: ἀπεξάφειν· ἀναλογεῖν· καὶ ὑποσακίζειν
 τῆς ὁδοῦ φασί, τὰ προκόπτειν καὶ ἀναλογεῖν. 10
 Ἐπὸ σκότω δὲ γεγωνῶς: σκύτιος· ὅπερ ἔστι λαθραῖος·
 καρθέριος, ὃ ὑπὸ καρθέριου δοκούσης γεγωνῶς.
 Ἐποσμος: οὐλοσθῶν τε καὶ ὑποπτεύων.
 Ἐποσμήχουσα: ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· 15
 κατακονοῦσα.
 Ἐπόσπονδος: ὑπὸ φιλίαν ὑποταταγμένος.
 Ἐποσταθμῖς: κρυγίας.
 Ἐποστειλόμενος: ἀποκρυψάμενος· φοβηθεῖς.
 Ἐποστρωμνίους: τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους.
 Ἐποστέλλεται: ἀναδύεται· ὑποκρίνεται· * φεύγει· δολιεύ- 20
 εται.
 Ἐπόστημα: κληῖδος.
 Ἐποστήσας: ἀπὸ τοῦ ὑποβαλλόμενος· Ἐπερίδης.³
 Ἐποστολῆς: φυγῆς.
 Ἐποσυγχύτως: συγκεχυμένως. (631)
 Ἐποσχεῖν: ὑπολαβεῖν· ἀκαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι.
 Ἐποσχέσθαι: ἐκτεῖναι.
 Ἐπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν.
 Ἐποτείνουσαι: ὑποβάλλουσαι· ἧ κρατείνονται. 5
 Ἐποτείνων: ὑπισχνούμενος.⁴
 Ἐποτεμέσθαι: ἀφελέσθαι.
 Ἐποτεμνόμενος: ἐκκόπτων.

¹ - ὦν (sic)

² Ἐποφορον m. pr.

* Ἰnc. κρίνεται f. 144. c. 1.

³ - εἰδης

⁴ ἐπι- m. pr.

Ἐποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομω-
 10 τάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διασκέμενον· οὕτως
 Ξενοφῶν φησίν.

Ἐποτίθια: ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιθον· ὁμοίως,
 τὸ ὑπομάζιον.

Ἐποτοπεῖσθαι: ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ
 ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν.

Ἐποτοπήσας: ὑπονοήσας.

Ἐπὸ τὸν τόνον: ὑφαιμένα τῶι τῆς φωνῆς τόνοι.

Ἐπότριμμα: ἕκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων δι-
 νῶν ἀρτυμάτων.

Ἐποτροπάζει: ὑποστρέφει.

Ἐπότροπος: ἐξ ἀποστροφῆς.

Ἐπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρό-
 νους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
 ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ
 25 ἔτι καὶ ἔτος· καὶ χρόνω καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ
 χρόνοις· [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους·] πάντα ταῦτα
 χρήσιμα.*

(632) Ἐποτυπώσεις: χαρακτηῶν λόγοι.

Ἐπουλα ἔλκη: τὰ κρυπτά.

Ἐπουλοι: οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μάλωπες.

Ἐπουλα γόνατα: καὶ ὑπουλον πόδα· καὶ ὑπουλον χεῖρα·
 καὶ σῶμα· τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινος πλήγης, καὶ ἐγγὺς
 τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος.⁴

Ἐπουλος: δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηκός, ὡς ἐπὶ
 πῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλας, ὕμεις ἐπιπολαίως,⁵
 ἐνδοθεν δὲ σηπεδόνας πνώδεις· ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσ-

* τ alterum correctoris.

² ὑπο

* Inc. σίμα f. 144. c. 2.

³ ἔλκη. Et mox per lenem m. pr.

⁴ κρ/

⁵ ἐπιπόλεως (sic)

ποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ ἰσοχρηστῶν, ἐλέχθη υἱὸς ὁ λόγος.

Ἐπ' οὖρει: ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ἐποφέρονται: ὑποβάλλονται καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων.

Ἐποφῆται: ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι. 15

Ἐποφθάς: φθάσας· προλαβών.

Ἐποφόνια: τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκέλοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.

Ἐπόφορος: ὑπεύθυνος ὑπὸ κίνσον ὑπὸ τέλος. 20

Ἐποφύσεις: παραφυσάδες φάσεων λογισμῶν ἐξωθεν φου-
μεναι.

Ἐποχόνδρια: τὰ ἀκροσπάθια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόναν.²

Ἐποχυτήρες: τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐ- (681)
πιχέουσιν.

Ἐπτια: ὑψηλά.

Ἐπτιάξει: ὑποστρέφει.

Ἐπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος. 5

Ἐπωμοσία: τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τί ἄλλο·
προφάσει τινι χρώμενον μεθ' ὄρκου.²

Ἐπωμοσία: σκῆψις καὶ παραίτησις.

Ἐπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον
ἀποδημία³ ἢ νόσῳ ἢ τινὶ τῶν παρακλήσιων μεθ' ὄρ- 10
κου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνη-
σθαι.⁴

Ἐπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κελιώματα· ἢ τὰ ἐξ
αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

² M. recens in marg. ὑποχόνδρια, τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ
στέρνου ἦτοι τοῦ στήθους, ἀφ' οὗ ἀρχονται τὰ λαπαρώδη
μ (vel μι) μετὰ τὰς πλευράς.

³ Inc. lo f. 144. c. 3.

² καθ' ὄρκου

³ -αν primo.

⁴ ὑπόμ.

15^ο Τρώμα: ¹ ἢ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

Ἐρωτόφιοι: ² ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιελημμένοι συγγενεῖς.

Ἐρωροφον: ὑπόστεγον. ³

Ἐρς: χοῖρος ἢ σύαγρος.

20^ο Ἐρας: βρέξας.

Ἐρς διὰ ῥόδων: ἐπὶ τῶν ακαιῶν καὶ ἀναγαίγων Κράτης Γέλτοισιν.

Ἐρμίνης: μάχης.

(134) Ἐρπληξ: φραγέλιον ἀφατηρία.

Ἐρσθην: ὠμβροσθην ⁴ ἔραντισθην.

Ἐρραι: τὰ βικώδη κεράμια.

Ἐρσοί: ἔρυσσος ⁵ σκυρίδες.

6 Ἐρσοίαι: πόλις τῆς Βοιωτίας.

Ἐρστατος: τελευταῖος ἔσχατος.

Ἐρσάκουσ: τοὺς πασσάλους Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη καὶ οἱ Δωριεῖς.

Ἐρστέρα δεκάτη: ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν

10 Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν.

Ἐρστέρας: πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν.

Ἐρστριχίς: καὶ ὑστριξ ⁶ ἢ ἐκ τῶν ὑείων ⁷ τριχῶν μᾶστιξ.

15^ο Ἐρς ὑπὸ ῥόκαλον δραμεῖται: παροιμία παρὰ Δειναλόχῳ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων. *

Ἐρφαίρεται: παρεκβάλλει.

Ἐρφαλοῖ: ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμένοι πέτραι.

¹ Ἐρωμα primo, ut videtur. ω em. m. pr. ει corrector.

² Bis ρ primo, ut videtur.

³ Ἐρωροφον: ὑποστέγην primo, vel Ἐρωροφον. Nunc

Ἐρ ὄροφον a corr.

⁴ ὄμ. primo.

⁵ Ἐρσοίαι: ἔρυσσος

⁶ Ὑστρηξ (sic)

⁷ υείων m. pr.

* Inc. βάλ. f. 144. c. 4.

Ἐφειμένονι: ὑποχείριον.	20
Ἐφειμένως: ἐνδοιδόμενως.	
Ἐφραλος φάτις: ¹ ἡ κρυφία.	
Ἐφρεσις: ἐλάττωσις.	
Ἐφρεστῶς: ἐνυπόστατος.	
Ἐφρηγήσονται: ὑποδείξουσιν.	25
Ἐφρηγίοχος: ἀντὶ τοῦ ἡγίοχος.	(635)
Ἐφιέμενον: ἐνδιδόμενον.	
Ἐφιέναι: ὑπενδύναι.	
Ἐφιζάνει: ὑποκαθίζεται· ἐλαττοῦται.	
Ἐφιστάς: ὑποστάς· ὑποτιθεῖς.	5
Ἐφύλιον: ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης.	
Ἐφορμία: κόσμου εἶδος.	
Ἐφορμοῦν: ἀπαντοῦν· ² ἐναντιούμενον.	
Ἐφος: ³ ὑφεύς· Φερεκράτης.	
Ἐφωμαδόν: ὁμοθυμαδόν.	10
Ἐφαγόρας: ὑψίλογος. ⁴	
Ἐψαυχεῖν: ὑψηλοφρονεῖν.	
Ἐψηγόρε: μεγαληγόρε. ⁵	
Ἐπιβρεμέτης: ἐν ὕψει βροντῶν.	
Ἐπιζυγος: ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.	15
Ἐπικάρηγε: ὑψηλέ.	
Ἐπικρατεῖν: τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.	
Ἐπιμέδοντες: ἐν ὕψει βασιλεύοντες.	
Ἐπιφοίτης: ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων. ⁶	
Ἐπόθι: ἐν ὕψει.	20
Ἐποῦ διάττει: ἐν ὕψει ὄρμα καὶ τρέχει.	
Ἐτων: βρέχων.	

¹ φάτης m. pr. φάτης corrector.

² ἀπατοῦν ³ Accent. om.

⁴ Bis accentus correctoris.

⁵ ὑψή.

⁶ ὑπόφρων

(636)

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ φ̄.

Φαγανθρώπων: ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα: νόσος λοιμική.

Φαγύλιον: ¹ μαρσίπιον.

6* Φαέθοντα τόκον: ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

Φαέθων: λάμπων· ἥλιος.

Φαιινόν: λαμπρόν.

Φαεσίμβροτον: ² ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

10 Φαεσφόρους: φωτοφόρους· φῶς παρεκτικῶς γινώσκει φωτιζούσας.

Φάθι: εἶπέ.

Φαιδιμόεντες: λαμπροί.

Φαίδιμος: λαμπρός· ἰσχυρός.

15 Φαιδίμων: ³ λαμπρός.

Φαιδρός: καθαρός.

Φαιδρωπὴν: τὸ τεργνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαῖεν: εἴποιεν.

Φαίημεν: εἴποιμεν.

20 Φαιλόνης: εἰλητὸν τομάριον ⁴ μεμβραίνον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον.

Φαινόλης: χιτών· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα.

Φαίνων: δεικνύων.

Φαιδρυντής: ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα.

(637) Φαικω: ⁵ ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῶ· οὕτως Σοφοκλῆς.

¹ Primo γοί

* Inc. f. 145. c. 1.

² Sic.

³ Sic.

⁴ εἰ. τὸ μα...ριον βεμ. et supra lituram a m. recenti κονταχίον

⁵ Supra ε. acc. a recentiss. m.

Φαιόν: χρώμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἡγοῦν μύικον.¹

Φάκελον:² φορτίον ἢ εὐάλωτον.

Φαινόμενα: Πλάτων Πολιτείας δεκάτη³ ἔφη· φαϊνά-5
μενα· οὐ μέντοι ὄντα γε που τῆ ἀληθείαι· ἀντὶ τοῦ
φαντασίαν ἀποτελοῦντα· οὐ μέντοι γε ὄντα.

Φάκελος: τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα.⁴

Φακῆ: τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ.

Φακός: τὸ ὄσπριον ὠμόν.

10

* Φάλα: κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φάλαγγας: στίχες· τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων
ὀπλιτικὸν⁵ πλήθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρ-
θρα· καὶ νεῶς ὑπερείσματα· ἐνιοὶ καὶ τὸ στρογγύλον¹⁵
ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον⁶ λέγεται καὶ τοῦ
ζυγοῦ ὁ κανὼν φαλάγγ· καὶ ἐπὶ τῆς νεῶς⁷ ἡ διαβά-
θρα· καὶ ὁ ἀράχνης δέ, ὃν ἐνιοὶ φαλάγγιον· καὶ οἱ
κόρακες δέ, παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια.

Φαλάγγια: ζῶον τι τῶν δακέτιων ἕσσι τὸ φαλάγγιον. 20

Φαλάγγιον:⁸ γένος ὄφειος, ὡς φησὶ Νικάνδρος.

Φαλλικὸν⁹ ποίημα: αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῶι ἀδό-
μενον.

Φαλακρόν: ἀντὶ τοῦ κεφαλῆν φαλακράν.

Φάλανθοι: φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θριξ. (638)

Φάλαρα: τὰς προμετωπίδας·¹⁰ τοὺς ἀσπίδίσκους· τὴν
κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν
γνάθων σκεπάσματα.

¹ μόνον

² ἢ corrector.

³ 7 κατή (i. e. δὲ κ.) in δεκάτη mut. corrector.

⁴ φόρημα

* Inc. f. 145. c. 2.

⁵ ὀπλη.

⁶ -ια ⁷ τῆ νεῶι (sic)

⁸ -ειον

⁹ Φάλαικον (accentus corr.)

¹⁰ προ+μ. i. e. προσμ.

5 Φάλαγξ: θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἑλλάδι· — ἡμῖν
οἱ νόμοι ἔκασι τούτοις τοῖσι λεπτοῖσι ἀραχνίοις, Ἄν
τοῖσι τοίχοις ἢ φάλαγξ ὑφαίνεται.¹

Φαληρεὺς: πολίτης.

Φαληροῖ:² δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φα-
10 ληρεύς.

Φαληρυκόν: ἐπὶ ὁδὸν Ἀθῆνησιν.

Φαλλοί: μόρια δερμάτινα.

* Φάλον: τὸ προμετωπίδιον.

Φαλακρότερος εὐδίας:

15 Φάλος: βῶλος· ἢ λόφος· ἢ ἢ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θα-
λάσση.

Φαμέν: λέγομεν.

Φάναι: ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἐτέρῳ δη-
λουῖν.

20 Φάναι: εἰπεῖν.

Φάνας: τὰς ἐκλάμψεις.

Φανίας: ὄνομα κύριον· τῶν ἐστρατηγηκότων³ τις οὕτως
ἐκαλεῖτο.

(639) Φανίον: τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.

Φανόν: λευκόν· λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος.

Φανότερον: λαμπρότερον.

Φανός: λαμπρὸς ἢ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος.

6 Φανοτεύς: ἢ πόλις· οὐχὶ Πανοκτεῖς.

Φαντασία: ἐνύπνιον· ἢ ἰνδαλμα· ἢ ἀποκάλυψις θεία.

Φαντασιδοκτεῖς:⁴

¹ ἔοικασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοις τοῖσι λεπτοῖσιν ἀραχνίοις ἃ
τοῖσι τοίχοισιν ἢ φάλαξ ὑφαίνει.

² Φαληροῖας (sic; acc. corr.)

* Inc. f. 145. c. 5. Φαλλον: τὸν

³ γ'

⁴ Marg. ζ / a corr.

Φαντάζομαι: συκοφαντούμαι· οὕτως Ἀριστοφάνης·
 Φανοστράτη: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν
 ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐκονομάζεσθαι Φθαιροπύλην·¹⁰
 ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φαντασμάτων: ἀντὶ τοῦ, ψευδῶν φαντασιῶν.

Φαρέτρα: βελοθήκη.

Φάρκτεσθαι: τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφρακτον·¹ καὶ ναυ-
 τικὴν δύναμιν. 15

Φαρμακῆς: μυριαιεῖς.

Φάρμακον: παραμυθία· ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ
 φέρειν τὴν ἄκυσιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθέων.

Φαρμακός: ὄνομα κύριον· Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρας Ἀ-
 θήνησιν * ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν²⁰
 τοῖς Θαρρηλίσι· ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα δὲ
 ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ
 Φαρμακός, ἱερὰς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας,
 ἀλοῦς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη· καὶ τὰ²⁵
 τοῖς Θαρρηλίσι ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν,
 Ἰατρος ἱστορεῖ· Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο-(640)
 γείτονος λόγοντος, οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαίρησται ὁ
 φαρμακός· Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τὸ ὄνομα·³
 ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν· φαρ-
 μακῶντα³ δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη· ἔστιν⁵
 δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ
 Θεόφραστος ἐν ἰσ Νόμων ὑποσημαίνει.

Φαρμακός: τὸ κάθαρμα· βραχέως· οἱ δὲ Ἰωνες ἐκτεί-
 νοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν
 βαρβάρων παροίησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ¹⁰

¹ τῶν primo, sed statim τῶν

* Inc. f. 145. c. 4.

² τὸ ὄνομα· sic

³ -οντα m. pr.

πάτριον· τὰ μέτρα· τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἰπ-
πικῶς.

Φάρμακα: τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἰα-
τρῶν, φαρμάκια.

15 Φαρμακία: λίμνη οὕτως προσαγορευομένη.

Φαρμακοτρίβαι: οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες·
ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φαρμακίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρωσ¹ ρυτίδα· οὕτω Σοφο-
κλῆς.

20 Φαρμάξας: ἀποστήσας· γοητεύσας· ἰατρεύσας.

Φάρος: ἱμάτιον· περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τη-
ῦφθι ἀρηρῆναι· λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φαρυγίνδην: ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαρ-
γίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν.

25 Φάροςος: τρύφος· ῥάκος· πτερύγιον· ἀκρωτήριον κλάσμα.

(641) Φάσις: φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖται τις πρὸς τὸν δοκοῦντα
ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον·² ἢ χωρίον· ἢ οἰκίαν·
ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων· ἔτι³ δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρό-
6 πους τῶν ὄρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἀρχαῖσιν,
ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὄρφανὸν οἶκον προ-
φαίνειν λέγονται.

Φασί: λέγουσι.

7 Φάσις: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν
τις ἀποφαίνη τῶν δημοσίων ἔχοντα τιὰ μὴ πριάμε-
10 νον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄρφανικῶν οἴκων· ὅτε
γὰρ μὴ ἐμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπι-
τροπέουμένων, ἔφαιναν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν
ἀρχοντα ἵνα μισθωθῇ· ἔφαιναν δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος
15 ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν⁴ μεμισθωτο· τοῦ μὲν οὖν προτέρου

¹ γένους, et inc. νους f. 146. c. 1.

² ἅ semel.

³ ἅ in lit. & corr.

⁴ ἢ ἐ. ἢ κ. τ. ἄδειαν

τὰ μαρτύρια ἐκείτην εὐρεῖν· παρὰ τὸ Λεινάρχω καὶ
 Δημοσθένει·² τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φά-
 σεως³ παρὰ Λυσίαι³ πρὸς τὴν φάσιν⁴ τοῦ ὀρφανικοῦ
 οἴκου.

Φάσις: εἰκὼν.

Φάσαγον: ξιφος. 20

Φασηλιτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλίτας
 γὰρ τὰριχρον τῷ Κολάβραι θύειν· φησὶ Καλλιμάχος
 ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

Φασιανοί: ἀλεκτρονόες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλιον: ἱματιοφορεῖον·⁴ φάσκωλον δὲ ἔστιν μαρ-25
 σίπειον· φάσκωλον⁵· πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο· ὡς(642)
 Ἰσαῖος καὶ Λυσίας.

Φάσκων: λέγων.

Φασιανός: συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὰ φαίνειν. 5

Φασίμη κύλιξ: παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἐνδοεῖξιν.

Φατέ: λέγετε.⁶

Φάτις: φήμη· λόγος.

Φατνώματα: σανιδώματα· στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν: σανιδωτόν. 10

Φατρία: σύνταγμα.

Φαύζειν:⁷ τὸ φρύγειν· Ἀττικοί.

Φαύλια⁷ μήλα: εἶδος τι μῆλιον.

Φαυλία: ἢ κότινος· καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας.

Φαῦλον: ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσο-15
 μεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς, ση-
 μαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ ραΐδιον, καὶ τοῖς λοιποῖς.

¹ -χου ἢ -νοος

² -ων

³ -ου.

* Inc. σιν f. 146. c. 2.

⁴ Φασκώλειον: ἱμάτιον· φ.

⁵ Nov. ἁκτιε, Φάσκ. [Vid. praefation. p. xx.]

⁷ Φαύζειν et Φαύλια (punct. et accenſ. correctoris).

- Φαῦλον· τὸ ἀπλοῦν· καὶ Εὐρηκίδης ἐν τῷ Λακωνικῷ·
 20 Φαῦλον, ἀπομυον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν· ἀπλοῦν καὶ
 ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ
 καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· φαῦ-
 λον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς· τεθείη δ' ἂν * καὶ
 25 ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἶον, φαῦλον πρᾶγμα· ἔσται τὸ
 (648) τυχόν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τῷ
 : αυτοῦ τυχόν· Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν,
 οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρῶς θεόμενον ἀρετῆς· τάττετο
 δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅτ' ἂν ἀντιδιαστέλληται
 6 πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦλοι γὰρ καὶ δεσ-
 ποταὶ ἐπιπέσοι ἂν γένοιτο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσας τιμαῖς
 διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· τεθείη δ' ἂν καὶ
 ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν·² Εἰ μι-
 κρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικῆσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαιδίου,
 10 Πολιτείας α'· καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως· αὐτοῖς προσ-
 τάξομεν· καὶ τούτου δ' ἐγὼ εἶμι φαυλύτερον· τάττεται
 καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου· ὡς Δημοσθέ-
 νης· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν
 ἀποφάσεων· καὶ ἐπὶ κένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ
 15 ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου.

Φαῦλος· εὐτελής· χαλεπός.

Φαῦλος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· Ὁ-
 νόμαρχός τις ἦν Φωκίων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι
 συνήρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

20 [Φαῦλος· εὐτελής· χαλεπός.]

Φαυλλῆς· εὐτελλῆς· χλευάζει.

Φαύστιγγες· οἱ ἐκ τοῦ κυρὸς ἐν ταῖς κνήμας σκίλοι·
 οὕτως ** Ἀριστοφάνης.

* Inc. f. 146. c. 5.

² Sic m. prima. σύ τὸ corrector.

* - ὄπισθον

** Inc. f. 146. c. 4.

Φάων: ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ Σαπφῶ, οὐ τὴν ποιή-²⁵τριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν εἶπαι ἐαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος κέρας.

Φειδήσεται: φεΐσεται.

(644)

Φειδώ: πρόνοια· φεισμονή· εὐσπλαγχνία.

Φειδωλός: φειδόμενος· κνιπός.

Φελλέα: τὰ πετρῶδη καὶ αἰγέθονα³ χωρία· ὡς Ἰσαῖος. 5

Φελλεύς: σκληρὸς πόσως καὶ πετρῶδης τόπος.

Φενακίζει: χλευάζει.

Φέναξ: χλευαστής· ἀπατεῶν.

Φεννίς:² παιδιὰ διὰ σφαίρας· ὅτι ἂν ἐτέρω ἀφῶσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες. 10

Φενάγματα:³ φενακίσματα.

Φεραυγής: κατάλαμπρος.

Φέρβει: βόσκει· τρέφει.

Φέρε: οἶον, ὑπόθου.

Φερέγγυος: ἀσφαλής· ἀξιάπιστος· ἔγγυητής. 15

Φερέοικος: ὁ κοχλίας· ἐνιοὶ ζῶον λευκόν,⁴ ὅμοιον γαλῆ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαταῖς⁵ γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῶον⁶ σφηκός⁷ εὐμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν: λαμβάνειν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐπέμψαθ⁸ ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, Μισθὸν φέροντας²⁰ δύο⁹ δραχμὰς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος Ὀλυνθταὶ· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας* τῆς ἡμέρας Ὀβολοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

¹ βω

² Accent. om.

³ Post γ lit. erasa.

⁴ μικρὸν m. pr. λευκὸν supr. corrector.

⁵ -ας

⁶ ζῶον addidit corrector.

⁷ σφηκοῖς (sic) m. pr.

⁸ -ψεθ' sic.

⁹ οὐ

* Inc. ras f. 147. c. 1.

(645) Φερεσβίους: ζωοποιούς.

Φερέτραι: τῆ τῶν νεκρῶν κλίτη.

Φέριστον: κράτιστον· ἐξοχώτατον· ἢ ἀγαθόν.

Φέρρη: ἀμοιβή.

5 Φέρρη: τὴν προῖκα· καὶ Διοχίτης ὁ ῥήτωρ καὶ Μένανδρος.

Φέρινξ: ¹ προῖξ.

Φέροικος: ἐν Κλειβουλίνταις· ζῶον ὅμοιον γαλῆ, λευκόν, φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηφάγον, οὐ-

10 τω καλούμενον.

Φέριτερον: κρείττον· ἢ ταχύτερον.

Φέμαλος: σπινθήρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.

Φερώνυμος: ² ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

15 Φεσκάσιον: μάγγανον πλοϊκόν.

Φεῦ: σχελιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα.

Φεύγοιεν: κατηγοροῖντο.

Φηγαῖνυσι: δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Φήγνος: δρύϊνος.

20 Φηγός: δρῦς ἢ κεύκη.

Φηγοῦς: ³ δῆμος Ἐρεχθίδος.

Φηγοῦσιον: Δυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου ⁴ φόνου.

Φηλοῦν: ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἀλιεῖ· — οὐ ⁵ οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

25 Φηλώματα: ⁶ ἑξακάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἑξακατᾶν· οὐτως Ἀντιφῶν.

(646) Φημί: λέγω· ὑπολαμβάνω.

Φήσεις: λέξεις.

Φθάνει: προλαμβάνει.

¹ Accent. om.

³ Φηγος

⁵ δ' τὸν φίλων

² ῥό primo.

⁴ π. βατράχων

⁶ Φηλώματα et φηλοῦν

- Φθάνοντος ἔργον γίνεται.
- Φθέγμα: ῥῆμα. 5
- Φθειρ: ὁ τῆς πιτύος ¹ καρπός.
- Φθεισθαι: διαφθείρεσθαι. ²
- Φθειῖναι: προλαβεῖν.
- Φθεισεται: καταλήψεται.
- Φθιάδος: ³ Θετταλικῆς. 10
- Φθίνει: φθείρεται· λήγει.
- Φθινύθων: ⁴ φθειρόμενος.
- Φθισίμβροτος: ⁵ διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.
- Φθίσανται: διαφθαρήσονται.
- Φθογγαῖς: βουλαῖς. 15
- Φθόνη: τὴν νῦν φθίσιν ⁶ λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς
Δημοσθένης.
- Φθόη: φθίσις· ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.
- Φθοῖς: ⁷ ὄνομα πλακοῦντος.
- Φθόνος: πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίαι. 20
- Φιαρόν: λαμπρόν.
- Φιβαλέως: γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρ-
ρίνας· ⁸ Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ αὐτὰ φιβαλέα· καὶ φι-
βαλέαι ἰσχάδες.
- Φιδάκνας: πιδάκνας· Δημοσθένης. 25
- Φίλα: ἴσα· ὅμοια· προσφιλή. (647)
- Φίλαθλος: φιλόπονος.
- Φιλαιτίων: τῶν ἐπιλαμβανομένων.
- Φιλακίζεται: χαριεντίζεται.
- Φιλάμμων: Δημοσθένης Φιλάμμονα τὴν Ἀθηναίων κί-5
πτην φησί.

¹ πιτύος. Ino. os f. 147. c. 2.

² φειρ correctoris.

³ Φθει primo ut videtur.

⁴ φθινύθων primo, sed & statim add.

⁵ σήμ

⁶ φθίσιν

⁷ Φθοης

⁸ φ alterum corrector, et mox καί

Φιλακεχθήμων: φιλομίσητος· φίλεχθρος· φιλομίσης.

Φιλαυτίας: ὑπερηφανίας. ^ξ

Φιλαργίδης: ποιητῆς κακός.

10 Φιλεῖ γάρ πως: τέρπεται γάρ πως· ἢ ἔθος γάρ πως.

* Φιλιότητα: φιλλαν.

Φίλεργος: ² φιλόπονος.

Φιλερισταί: φιλόνοικοι.

Φιλεριστῆσαι: φιλονεικῆσαι.

15 Φιλέπιος: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεπλου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῶδίας ποιηταί· ἐπι τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κωμῶδεται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Φίλη κεφαλή: προσφιλέσταται.

20 Φιλήκοος: φιλομαθής. ³

Φίλιοι: προσφιλέστατοι.

Φίλιος Ζεὺς: ὁ τὰ περὶ τὰς φίλιας ἐπισκοπῶν· Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ: ⁴ Μαρτύρομαι τὸν φίλιον, ⁵ ᾧ Κρατων, Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοις· ⁶ — ταῖς δὲ κρι-

25 ταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσι ⁷ λέγω Μὴ πικροτέον, μὴδ' ἀδίκως κρίνειν, ἢ νῆ τὸν Φίλιον, Μῦθον ⁸ εἰς ὑμᾶς ἔτε-

(648) ρον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τοῦ· Του κακῆγοριστότερον.

Φιλίσκος; ὄνομα κύριον.

Φιλοδεσποτεύομαι: οὕτως ὁ Ἀναξίλας.

5 Φιλόπαις; οὐχ ὁ παιδευαστῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται· ἀλλ' ὁ φιλόπαις.

Φιλλεῖδαι: γένος ἐστὶν Ἀθηνησιν· ἐκ δὲ ταύτων ἡ ἱερὰ τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μύσση τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσίνι. ⁹

² -ίας

* Inc. f. 147. c. 5. Φιλιότητα (sic)

³ Φιλεργός, et in Φιλόπονος

¹ ο in lit.

⁴ δρω

⁵ -ωμαι τ. φίλον

⁶ λλ

⁷ σιν

⁸ μῦθος

⁹ ἐλ
² ἐνευ. (ελ. ασστ.)

Φιλιππίδης: τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίους εἰς ἡν· 10
 ἐδύκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἄλεξις περι-
 λιπιδῶσθαι¹ ἔφη, ἀντὶ τῶ ἐλαττώθαι.

Φιλοθεάμονες: φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ: φιλεῖ ἀγρευεῖν.

Φιλοκάλως: καθαρῶς.

15

Φιλοκόμπων: ² μεγαλορῆμων· ὁ ἑαυτὸν ὑμῶν.

Φιλοκτέανος: φιλοχρήματος· φιλοκτήμων.

Φιλομειδῆς: ³ φιλόγελως.

Φιλοπυσταῖ: φιλοπραγμονεῖ.

Φιλόπυστος: ἠδέως μανθάνων· περιεργος.

20

Φιλόπονος: φίλεργος· περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.⁴

Φιλοσοφεῖν: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι· — φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ'
 ὅπως Κατακράζεται⁵ τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος οὐ· (649)
 τως· καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφεῖν: σπουδάζειν.

Φιλοτέχνημα: κατασκευῆ· καύχησις.

Φιλοτησίαν προκίνειν: ἔστιν ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸς
 τῆς δοθείσης αὐτῷ φιλίας κίων μέρος, τὸ λοιπὸν πα-
 ράσχη φίλοι, καὶ τὴν φιλίαν χαρισάμενος.

Φιλοτησία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἰσοκρίνου· ἢ κύλιξ
 ἦν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προύπενον, φιλοκτηαία ἔκα-
 λεῖτο, ὡς Ἐπερίδης⁶ φησὶ καὶ Ἄλεξις.

Φιλοτησία: φιλία· δεξίωσις.

Φιλότητα: φιλίαν.

¹ Emendatum περιλιπιδῶσθαι pro περιπικθαι. (λε, σ, et ac-
 centus correctoris; utrius, aut pro quo, sit ω, non liquet.)
 Deinde inc. f. 147. c. 4.

² Sic.

³ Φιλομειδῆς: φιλογέλωσ m. pr. Φιλομειδῆς: φιλόγελως cor-
 rector.

⁴ Ita corr. pro προθυμος ut puto.

⁵ -ηται

⁶ -εῖδης

Φιλοτιμαῖται· ἐπιδαφιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σκουδάζει

15 ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμίας· δωρεάς· ἢ πλεονεξίας· ἢ κενοδοξίας.

Φιλοτησίας· τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας.

Φιλοτιμῶς· μεγαλοδῶρως· ὑπερμέτρως·³ ἐπιμελῶς.

Φιλοφρονέστατα· φιλικώτατα.²

20 Φιλοφρονούμενα· παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως· προθύμως· σκουδαίως.

Φιλοφροσύνη· δεξιώσεις ἢ προσήγεια.²

Φιλοουργός· οὗτος ἐφωράθη τὰ ἱερά συλήσας καὶ τὸ Γοργόχιον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσακράτης λέγει.

25 Φίλυδρα· φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύρα· φυτὸν ἔχον φλοιὸν βέβλωι παπύρωι ὅμοιον·
ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.

(650) Φιλυδρίας·³ φιλῶν τὸ ὕδωρ.

Φιμοῖ· ἄγχει· ἐπιστοιμίζει.

Φιμοί· Λίσχινης κατὰ Τιμάρχου καὶ φιμούς καὶ κυβευ-
τικὰ ἕτερα ὄργανα· φιμός δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κη-
6 μός,⁴ εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο· Δίφιλος δέ φησιν· "Ἐλκ-
ἔς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ."⁵

Φίσκος· δημόσιον ταμείον.⁶

Φιτρῶν· κορμῶν· ξύλων.

Φίτυ·⁷ φυτὸν· φύτευμα· Φερεκράτης.

10 Φιτύσαι· γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν· ἐπὶ δέ μη-
τρὸς οὐκ ἔτι·⁸ ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ φιτύοντος ὁμοίως,
τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα· φίτυ· Εὐ-
πολις Αὐτολύκωι· Ἀτὰρ ἤγαγες καινόν (τὸ)⁹· φίτυ
τῶν βοῶν.

* Inc. f. 148. c. 1.

¹ -τερα

² -la m. pr.

³ Accent. om.

⁴ κε m. pr.

⁵ ἐμβάλῃ

⁶ ταμείον

⁷ Φίτυ ter (accentus ter. correctoris, i. semel)

⁸ ἔστιν Porsonus, tum prave dist.

⁹ τὸ om.

Φλάβιος: ὄνομα χρηματισμοῦ. 15

Φλαῦν: φλαῦν· τύπτειν.

Φλαῦν: μαλάττειν· καὶ (ἀναφλαῦν)¹ τὸ ἀναμαλάττειν·
Ἀριστοφάνης.

Φλαῦρον: ἡ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον² καὶ
φαῦλον· φλαῦρον μὲν γὰρ ἔσται τὸ * μικρὸν κακόν· 20
φαῦλον δὲ τὸ μέγα.

Φλεβεζόντες: βρούντις. (651)

Φλέγμαίνουσαν πόλιν: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἔλκων τῶν
διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.

Φλησίον: τὸ Φλιάσιον κεδίον·³ Ἀριστοφάνης.

Φληναφᾶ: φλυαρεῖ. 5

Φληναφος: μυρολόγος.

Φλιε: μιμητικὸς ἤχος τῶν γαμψωνύχων·⁴ Ἀριστοφάνης.

Φλιούντα: ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοί· Ξενοφῶν φησὶν· αὐ-
θεις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν⁵ Φλιούντα. 10

Φλόγα: λαμπρά.

Φλογμός: καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.

Φλοίσβου: ταραχου.

Φλόμος: ὁ λοχμῶδες φυτόν· ὡς ἀντ' ἔλλυχνίου ἐχρῶντο. 15

Φλύην: τὴν ἐκ φλοοῦ·⁷ Ἡρόδοτος.

Φλυκτίδες: τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἧ ὁ καλούμενος ἀν-
θραξ.

Φοβερός: ὁ φοβούμενος παρὰ Θεουκιδίῃ καὶ Φερε-
κράτει.⁸ 20

¹ ἀναφλαῦν om.

² ΦΛΑΪΡΟΝ· ἧ κοῦφον κακόν: dist. sed an ambo puncta
a m. pr. nescio. Tum φλαῦρον καὶ φαῦλον correctoris in
marg.

* Inc. f. 148. a. 2.

⁵ δι in litura.

⁴ φo primo.

⁷ τ (Apices correctoris.)

⁶ μ. correctoris, qui et λογ in λοχ mutavit.

⁷ φλοοῦ m. pr. φλοιοῦ εσσι.

⁸ -της

Φλυαία: ἄημος τῆς Κεκρολίδος ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.

Φύβος: φυγή.

Φοιβάσα: ² λαμπρύνασα.

²⁵ Φοιβᾶσθαι: καθαίρεισθαι.

(652) Φοῖβος: καθαρὸς· ἰγρός· ἢ μάντις· καὶ ἁμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων.

Φοινικήϊα ² γράμματα: Ἄνδρες καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοῖνικος τοῦ Ἀγήγορος τῷ εὐρόντος· τοῖτοις δὲ
 5 ἀντιλέγουσι Κρήτες, ὡς εὐρέθη ³ ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις· Σκάμων ⁴ δ' ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονος * ὀνομασθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπειθα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἐγλαυρον· Ἐρσην· Πάν-
 10 ἄρροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον αὔσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα ⁵ γράμματα τὸν Ἀκταίονα, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ.

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος: ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ
 15 ταῦς Σπαρτούς καὶ Κάδμον ψευδῶς ⁶ λεγομένων.

Φοινικολόφου: ξανθολόφου.

Φοινικοῦν: ἐρυθρόν· πυρρόν.

Φοινικῶν συνθῆκαι: οἱ τὴν Καρχηρόνα κτείναντες ⁷ Φοί-
 20 νικες, ὅτε προσέκλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ
 25 δ' ὅμοια Λήμων ἐπὶ Μεταποντινῶν ἱστορεῖ.

¹ Φοίβασα m. pr.

² Sic, quod ad literas, habuit m. pr. Nuno Φοινίκη (sic) corr.

³ εὐρετῆ ⁴ καμῶν ⁵ Inc. ονος f. 148. c. 5.

⁶ φοινικήϊα m. pr. φοινίκηϊα (sic) vel potius φοινίκη corr.

⁷ ψεῦδος ⁷ κτῆ...

Φοίνιξ: τὸ μουσικὸν ὄργανον· διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος * (653)
εὐρεθῆναι.

Φοινίξω: αἰμάξω· βάψω· πυρρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ
τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίττων: βάπτων αἵματι.

Φοινός: πυρρός· φόνιος.

Φοιτᾶ: παραγίνεται.

Φοιτητάς: μαθητάς· παραγενομένους.

Φολίδες: αἱ λεπίδες τοῦ ὄφρατος· καταχρηστικῶς δὲ τὰ
μικρὰ * πτερά· τούτοις γὰρ ἰοίκεσαν.

Φολιδωτὸν: λεπιδωτὸν.

Φονᾶ: ² ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.

Φόνου πτερόν: διὰ τῶν οἰστῶν· ³ πτερόεντα ἢ ταχύν·
βέλτερον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φολκός: στραβός.

Φονᾶν: ἐτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν (ἔχειν). ⁴

Φόνος ἔρευσεν: αἷμα ἔρευσεν.

Φοξίνος: ἰχθύς· εὐθείως γενόμενος· ἔχων κύημα· τίθει
δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. ⁵

Φοξός: ὀξυκέφαλος.

Φορά: ἢ καθόλου ⁶ τόπου ἐναλλαγῆ· καὶ μάλιστα ἢ μὴ
δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στήναι ὅτῳ ἐθέλη.

Φοράδην: ὀρμητικῶς φερόμενος.

Φοράς: ὄρμας· ἢ τύχας.

Φορβάδας: τοὺς ἐν τῇ γῆ βοσκομένους.

Φορβάδων: νομάδων· βοσκομένων.

Φορβαντεῖον: Ἐπερίδης ⁶ ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· ὅτι
τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος
βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρε-
θέντος· ἦν δὲ Πηλεϊδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.

¹ νε correctoris.

² Inc. f. 148. c. 4.

³ Φονᾶν

⁴ οἰστῶν

⁵ ἔχω οση.

⁶ κατὰ ὅλου

⁷ -εἶδος

Φορβειάν: περιστέμιον· καπίστριον.

Φορβή: τροφή.

Φορβίζον: ὁ νῦν ἄκνος λεγόμενος.

10 Φορεῖται: περιφέρεται.

Φορέουσιν: φέρουσιν.

Φορῆες: οἱ φέροντες.

Φορητή: βαστακῆ.

Φορητῶς: μεγάλως. * * * *

15* (Ψιλεύς: ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἰστάμενος· ὄθεν καὶ φιλό-
φιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἢ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου) χοροῦ
ἵστασθαι...

Ψιλοδαπίδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτῶς² δαπίδας λέ-
γουσιν.

20 Ψιλοκόρης: ³ φαλακρός.

Ψιλὴ γῆ: ἡ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη⁴ δ' αὕτη
'στίν, ἢ ψιλὴ μόνον· Πάλεσιν.

(655) Ψιλόν: γυμνόν.

Ψιλῶντα: αἰθαλώδη.

Ψίμαρον: ⁵ εὐδιαῖον.

Ψινάδες: παρὰ Θεοφράστῳ αἰ φινάδες, αἰ ἄμπελοι·

6 ἔτιοι τὰς δρυπέκεις ἐλαίας.

Ψινάζει: ⁶ ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ⁷.

Ψινύδιον: φαῦλον.

Ψίσαι: ⁸ ψωμίσαι.

¹ Desunt folia, ut conjicio, circiter octo. Porson.

* Inc. χοροῦ ἵστασθαι f. 149. c. 1.

² καὶ μημαλατᾶς ³ Ψιλοκόρης

⁴ πεφυτ. semel in textu, sed repetit. in marg. man. antiq.
tum δὲ αὐτῇ ἐστίν ἡ

⁵ Accent. om.

⁶ -ζει

⁷ Semel e primo.

⁸ Accent, om.

- Ψίτται: ἰχθύων εἶδος.
- Ψιττακίαν: ὑποδήματος γυναικείου γένος. 10
- Ψίχες: ἄρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας.
- Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρτέκοντος· ἐστὶ δὲ ἀκο-
 σωματικῶν λεξιδίων.¹ ψόθεν γὰρ καλοῦσιν· Ἄρι-
 στοφάνης· Πλέω γράσου (τε)² καὶ ψοδαίου καὶ ψόκου
 [γε] καὶ ψόθου· Δίσχυλος Θεωροῖς. 15
- Ψόδας: ἀκαθαρσία· οὕτως Φρύνηχος.
- Ψόας:³ ἢ ψοίας,³ ἢ ὄκη χρῆ καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀτ-
 τικῶν εὖρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνοῦντο ἀλώκεα προ-
 αγορεύουσαι.
- Ψοίθης:³ ἀλαζών. 20
- Ψοῖθος:³ σποδός.
- Ψολόεν: φλογόεν κῦρ.
- Ψολόεντα κεραυνόν: τὸν ὀξέως φθείροντα.
- Ψολοκρημία: ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἰκκεῦσιν· Ἡσ-
 θην ἀκίλαις, ἐγέλασα ψολοκρημίαις. 25
- Ψούδια:³ ψευδῆ· Κρητες. (656)
- Ψοφοδεής: δειλός· τοὺς ψόφους φαβοῦμενος.*
- Ψυκτήρ: σκεῦος ἐνθα διανέουσι τὰ ποτήρια.
- Ψύλλα καὶ ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳι Ψύλ-
 λοι,⁴ ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσηνίαι Μανάν-5
 θρον κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ Ἰαφίον τὸ μικρὸν ἄρ-
 ρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι.
- Ψύξας: φουήσας· ἢ ἀμβλύνας.
- Ψύψαρα⁶ τὸν Διόνυσον ἄγοντες· ἢ παροιμία παρὰ
 Κρατίνῳι· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· 10
 λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαίνοντων.

¹ ξι

² τε om. G. · Utrum ante Δισχ. distinguat Porsonus non liquet; post γε distinguit.

³ Quinquies acc. om.

* Ἰσο. βοῦμενος f. 149. c. 2.

⁴ ψύλλοις

⁵ τῶς

⁶ Ψύψαρα: τὸν

Ψυχαγωγεί: παραμυθεῖται· τέρπει.

Ψύττα: ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν.²

[Ψυρανίς: ἴδιον μικρόν.]

15 Ψυχάζειν: ἀναπύχειν.

Ψυχάζουσαι: πρὸς τὸ ψῆχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσαι, ἵνα ἀναπυχήν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὁμοίων τὸ χειμάζειν.

Ψυχικός: σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον·
20 αὐτῶν Ἀλιεῖς.

Ψυχόρραφαι: τὴν ψυχὴν ἐκκίπτειν.

Ψύχος: τὸ ῥίγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἑρμῖκος.

1 Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

25 Ψυχρολογία: ψευδολογία· ἀκαιρολογία.

Ψυχρὸν πρᾶγμα:

(657) Ψυχρὸς: ἀσθενής.

Ψῶα: νόσος τίς· Ἐπιφάνης Μαρικῶν·² ὅς θυμῆσθε τοῖς
στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶσαν ἐπεμψεν· οἱ δὲ φασὶ
6 καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος·³ ὅτι κνησμός μετὰ ἀσπασίας.

Ψῶδια:³ εὐ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψῶλον γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μισθῆναι· ἢ ποροίμια
παρα Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν
μέχρι καλλοῦ διεκυσμένων· παρα δὲ Διφίλωι ἐν τοῖς

10 ἐγανίσμασι παραπεκίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψῶλος: ὁ λιπόδερμος· ὀξύτωνος· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ
ἐπιβραχὺ τοιοῦτος.

Ψωμοκόλακες: Φιλιππίδης.

15 Ψώμισμα: διάσπρμα.

Ψώμος: ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυκος.

Ψωρῶν: καὶ βραγχῶν·⁴ διουλλάβως λέγουσιν.

² τὸ ἀποδραμεῖν m. pr.

³ μαρκεῖα

^{*} Inc. f. 149, c. 3.

³ Accent. -em.

⁴ Ψῶσαν· καὶ βραγχῶν

Ψῶχος: ἢ γῆ ψαμμώδης.

Ψάχοντες: θρύπτοντες· λακτύνοντες.

Ἀρχὴ συν Θεῷ τοῦ ᾧ.

20

²Ωα: μηλωτῆ· δωδέερα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος
περὶ εἴην πέξαν· ἢ τὸ περιστάμιον.

³Ωατωθήσομαι: ² ἀκούσομαι· Δωρεῖς. (658)

²Ωι: ³ τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετικαυτε-
κὸν ὀξυτόνως.

²Ωγνυντο: ⁴ ἠνείγοντο.

²Ωγύγια ³ κακά: ἐπὶ τῶν ὀκληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον ⁵
τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπέσειν·
ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακὰ τὰ παλαιά· τούτου
γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

²Ωγύγιον: ⁶ ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ
τὸ Ὠγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν. ⁷ 10

²Ωγμενον: Ξανοφῶν ⁸ ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρα-
τὸν ὄγμον, ⁹ τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν
τῶν θεριζόντων.

⁷Ωδε: οὐ μόνον τὸ οὕτως· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς·
Κρατῖνος Δραπέτισι· ⁹ τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας ¹⁵
καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· Ἀριστοφάνης Κωκάλωι·
— ἐκδότηω δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον ¹⁰ ὧδε καὶ δίφρω ¹¹

² Accent. om.

² Ὠατωθήσω: ἀκούσομαι, hoc ex em. statim facta pro
ἀκούσομαι

¹ Ὠ

⁴ Ὠγνυντο (i. postea additum).

³ Litura post γυ quater. Primo ni fallor γυγγ.

⁶ Sic ab initio. ⁷ τῶν θηλυκῶν

⁸ Inc. f. 149. c. 4. ⁹ ὄγμον in ὄγμον mut. corr.

⁹ -ησι (i. in litura) ¹⁰ -λογιον primo, vel λογίον. ¹¹ δίφρω

20 δύο· και Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δευρο και ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ· Εὐκαλεῖ Ταξιάρχους· ¹ Οὐκ, ἣν φυλάττη γ' ὡδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

(659) Ὡδεῖον· ² Ἀθήνησιν ὡσπερ ³ Θέατρον· ὃ πεποιήκεν, ὡς φασί, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ και Ὡδεῖον ἐκλήθη ὡκὸ τῆς ὠδῆς· ἔστι δὲ ἐν αὐταῖ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος· διμετρεῖτο

5) δὲ και ἄλφαιτα ἐκαῖ·

⁶ Ὡδέ πιας· οὐτὰ πιας.

⁷ Ὡδηκώς· οἰδήσας· φουήσας.

⁸ Ὡδός· ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.

⁹ Ὡετο· ὑπελάμβανεν.

10^α Ὡζειν· θαυμάζειν.

^β Ὡκεν λέγουσιν·

^γ Ὡζυροί· ⁴ κρῆσις Ἀττικῆ.

^δ Ὡήθησαν· ἐνόμισαν.

^ε Ὡ Ἡράκλεις· ⁵ ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν.

15^α Ὡ Ἡρακλες· ἡ κλητικὴ πτωσις οὕτως διαφέρε· και τὸ, ὡ Δάματερ, τὸ ⁶ Δήμητερ· φασί δὲ και χωρὶς τοῦ ὡ ⁷ τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις· και μᾶλλον ἐν τη ⁸ χρήσει.

¹ οὐκ ἦν· φ. δ'

² Manus recentiss. in m. ὠδεῖον μουσεῖον ἢ σχολεῖον

³ ὡσπαρα (sic)

⁴ Ὡζυροί

⁵ -ης m. pr.

⁶ τω m. pr.

⁷ ὡ

⁸ Desunt cetera usque ad finem, quinque fere paginas impletia. Porsonus.

APPENDIX.

ἌΓΩΓΕΥΣ: ὁ ἐνάγων τὴν δίκην· ὁ διώκων· καὶ ὁ λῶ-(663)
ρος ἐνάγονται οἱ ἱππεῖς.

γραφίου δίκη: κατὰ τοῦ τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ μὴ
ἐγγράψαντος· καὶ τὸν τὸ ῥητὸν ἀποδόντα οἷς ὄφειλεν.

Ἀντιδόσεως: ὅταν τις προκληθῆις εἰς λειτουργίαν ἀπο-5
φαίνῃ ἕτερον εὐπορώτερον ἑαυτοῦ· προκαλεῖ αὐ-
τὸν . εἰτουργεῖν, ἢ, δόντα μὲν τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ,
λαβόντα δὲ τὴν ἐκείνου, α λάχθαι.

γωνία: φόβος πτώσεως ἢ ἥττης· ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα
μέλλοντος ἀπιέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀπλοῦ 10
φόβου· Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνία ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος· ὡς
ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ φόβος.

γωνοθέτης: ὁ ἐν τοῖς σκηنيκοῖς· ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς
γυμνικοῖς.

γαυρος· καὶ ἀγαυρός: ὁ κομψός· τινὲς δὲ ὁ κακός.

Ἀγήνωρ: ὁ ἀνδρεῖος· καὶ ὁ ἄγαν ὑβριστικός· ὑπὸ Ἰω-15
νῶν δὲ ὁ ἄπορος· ὑπὸ Ἀττικῶν ὁ τρυφερός.

γῆρτης: ὁ ἀλαζών· καὶ εἶδος ὀβολοῦ.

βροχίτιον: ὁ τρυφερὰ φορῶν· ἀβροσίμων, ὁ λαμπρο-
φόρος.

γών: σημαίνει πέντε· τὸν τόπον· καλὸν δ' εὔρυναν
ἀγῶνα· τὸ πληθος· ὡς τὸ, λῦτο δὲ ἀγών· τὸ ἄθροισμα· 20
ὡς τὸ, "Ἡρῆ μὲν μετ' ἀγῶνα θεῶν· καὶ τὸ
ἄθλον· καὶ τὸν ναόν· ὡς τὸ, θεῖον δύσονται ἀγῶνα·
καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀσκησις.

Ἀγνώμονες: οἱ ἀχάριστοι· παρὰ δὲ Πλάτωνι οἱ ἀμαθεῖς·(664)

Ἀγυία: ἡ ἀμφοδός· ἡ κοινῶς ῥύμη.

• γροικος: ὁ ἀμαθής· ἀγροΐκος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀνελιζόμενος· Πλάτων δὲ τὸ ἐναντίον τούτου· καὶ ἀγροιά-
5 τής, ὁ γεωργικὸς λαός.

• γχιστεῖς: οἱ ὑπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεπιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ πατέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον· οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν ζευχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται.¹

10 Ἀγορά: ἡ ἐκκλησία· καὶ ἡ συνάθροισις· ὡς, Νέστωρ ἀγορητής· ἀγορὰς Ἰπερίδης καὶ τὰς συνόδους· οὔτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται· καὶ ἀγοραία δίκη, ἡ δικαιολογία.

• Ἀγωγή: ἡ ἀναστροφή· καὶ ὁ τρόπος· καὶ τὸ βάρος· ἡ ἡ κομιδή· καὶ ἡ τῶν ἡθῶν, τοῦ τρόπου, κατακόσμησις.²

15 λογίου δίκη: ὅταν τινὲς λαβόντες χρήματα εἰς ἀναλώματα δημόσια μὴ ὥσεικ τοὺς λόγους ἀνενηνοχότες τοῖς δικασταῖς.

• ἀντιγραφή: πρὸς τὸ τοῦ διώκοντος ἔγκλημα ὁ φεύγων ἀντιγράφει· ὡς τὰ τοῦ δημοσίου· κατεμαρτύρησε Στέφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γράμματι γεγραμμένα·
20 ἵνα ἡ τῶν ἐκάστου φάσεων τοῖς δικασταῖς μαρτυρία· τοῦ μὲν ἐφ' οἷς ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἐφ' οἷς μαρτυρεῖται.³

• Ἀνθύπωμοσία: οἷον ἀκτεῖλον τῇ ὑπωμοσίᾳ, δημοσία στρατευόμενον αὐτὸν ἀπεῖναι.

• ἀντιλαχεῖν· καὶ ἀντίληξις: ἀντιλαχεῖν μὲν ἔστι τὸ εἰς

¹ Ad Harpocr. v. Ἀδοκίμαστος, tum codicis scriba tum hic noster addunt, δοκιμασθεῖς καὶ (alter γὰρ) ἀντὶ τοῦ πριθεῖς καὶ βεβαιωθεῖς.

² Ad Harpocr. v. Ἀδύνατοι, verba, τῆς ἡμέρας ἐκάστης — ἀδυνάτου ἐν ᾧ ὡς ὀβολόν, in codicis textu ommissa, margini apponit hic scriba.

³ Sequitur Ἀντομοσία (sic) τινὰ γράμματα — ἀπολογήσεσθαι ut Harpocr. ed. ms.

ἀκέραιον πάλιν καθεστάναι τὰς δίκας· ἀντελάχχανον 25.
 δὲ τοῖς διαιτηταῖς καὶ οἱ ἐρήμην ἐπὶ διαιτητῶν ἀλόν-(665)
 τες, ὡς τὴν μὴ οὔσαν δίκην καταδικασθέντες.

Ἀπωμοσία: ἄψ σημαίνει τροπὰς ἢ λέξεις· μίαν μὲν ὅταν
 γράψῃται νόμων παρανόμων· ἢ καὶ αὐτὸς εἰσηγήσῃ-
 ται, ἔπειτα καταγωγὴ αὐτῶν· ἐξωμόσῃται παραλελα-5
 γίσθαι· ἀπωμοσία δὲ λέγεται, ὅτι ὁμνύοντες ἀφίεν-
 ται μήτε ἀργυρίῳ πεισθῆναι μήτε καταχαρίσασθαι
 τὴν σιγήν· μνημονεῦει τοῦ τρόπου ταύτου καὶ Δημο-
 σθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· κατὰ μίμησιν δὲ ἐστὶ τὸ
 ὑπερτίθεσθαι δίκην, προσφάσει χρώμενον ἢ ἀποδημίαν
 ἢ νόσον ἢ ἄλλο τι τῶν παραπλησίων μεθ' ὄρκου· καὶ 10
 τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι λέγουσιν· ἐτέρως οὖν λέ-
 γεται πάλιν, ὡς ἔφημεν, ἀπωμοσία, ὅταν κρινόμενοι
 σκήπτηται τὸ μὴ εὐκαιρεῖν πρὸς τὴν δίκην· ἀνθυπά-
 μνυται ὁ ἀντίδικος, καὶ περὶ αὐτοῦ προδικάζονται.

Ἀπρόσκλητος: ἢ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητῆρων 15
 κατὰ νόμον.

Ἀποστασίου δίκη: κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθε-
 ροῦσα τοῦ ἀπελευθερώσαντος.

Ἀργίας δίκη: Ἀυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀρίστωνος φησὶν ὅτι
 Δράκων ἦν ὁ θεῖς τὸν νόμον, αὐθις δὲ καὶ Σόλων ἐ-20
 χρήσατο, θάνατον οὐχ ὀρίσας ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ'
 αἰμίαν, εἰάν τις ἀλῶ τίσαι· ἂν δ' ἄπαξ, ζημιοῦσθαι
 δραχμὰς ἑκατόν.

Ἀτίμητος δίκη: ἢ τοσοῦταν αὔσα ὅσα ἐπιγέγραπται·
 ἦν οὐχ οἷον τε ὑποτιμήσασθαι ἐλάττονος.

Ἄτοπον: Πλάτων τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν. 25

Βιαιῶν δίκη: ἤτις βία ἐπισελθῶν τι ἔλαβεν ἀλλότριον
 ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίως ἐκρίνετο· ἐν δὲ ταῖς
 σχολαστικαῖς ὑποθέσεσι, βίας ἐγκλημα ἐστὶ κατὰ τῶν
 κόρην ἀρπασάντων ἢ παιδα ἐλευθερον· ἰστέον ὅτι

- 80 βιαίων· γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας.
- **ιαδικασία:** ἐστὶ ἦν τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς τριηράρχαις
 (666) ποιοῦνται ὧν δεῖ ἄρχειν ἢ τριηραρχεῖν· τὸ δὲ αὐτὸ
 ἐστὶ καὶ δοκιμασία.
- **ραφή· καὶ παραγραφή· καὶ ἐπιγραφή:** διαφέρουσι τινί·
 γραφή μὲν ἔστιν ἢ εἰς δικαστήριον δημοσίου ἐγκλή-
 5 ματος κλήσις· παραγραφή δὲ ἢ πρὸς τὴν κλήσιν ἀμ-
 φισβήτησις· ἐπιγραφή δὲ τὸ ἕτερον τόπον ἐπιγράφειν
 τῷ κριτηρίῳ ἴδιον ἐν πόλει, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ
 ἐπιχωρίῳ οἶον Φαληραῖ, ἢ ἐτέρῳ· καλεῖται δὲ ἐπὶ
 μὲν τῶν δημοσίων ἀγώνων τὸ γραφόμενον ὑπὸ τοῦ
 κατηγοροῦ ἐγκλημα καὶ τὸ ἀποφερόμενον πρὸς τὴν
 10 ἀρχὴν, γραφή· τὸ δ' αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλη-
 μάτων, ἐγκλημα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφισβητήσεων, λήξις.¹
 · **εκάζειν· καὶ δεκάζεισθαι:** *Λισχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρ-
 χου τὸ παρακρούεσθαι τοὺς δικαστὰς δεκάζειν ἔλεγε·
 δεκάζειν δὲ, παρόσον κατὰ δέκα συντασσόμενοι ἑμι-
 σθάρουν.*
- 15· **ιάγραπτος δίκη:** ἢ αὐτὴ καὶ διεξυσμένη λέγεται· καθ'
 ἧς ἴσχυσεν ἢ παραγραφή· οἶον, ἦρθη ἢ δίκη· οὐ γὰρ
 εἰσαγωγίμος ἐστὶν, ἠκυρωμένη ὑπὸ τῆς παραγραφῆς.
- Διαγραφή:** καὶ ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φευ-
 γών, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διά-
 20 γνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι περὶ μηδενὸς ἐγκαλεῖται,
 λέγεται διαγραφή δίκης. Λέγεται διαγραφή καὶ τὸ κα-
 θυποβάλλεσθαι ζημίαις πολλαῖς.
- **ιαπήφησις:** ἐστὶν ὅταν συνελθόντες κατὰ δῆμον οἱ
 δημῶται ψῆφον φέρουσι κατὰ τῶν δοκούντων ἐγγε-
 25 γράφθαι καὶ μὴ ὄντων Ἀθηναίων· ὅς δ' ἂν ψηφησο-

¹ Ultima vox non prorsus certa. Videtur κλήσις in λήξις mutasse.

ρηθῆ, καλέτης ἐστὶ οὐ δ' ἂν καταψηφίσωνται, τοῦτο
 ἐξεστὶ τὴν ἀκατήρησιν αἰτιασαμένους ἀναπεμφθῆναι εἰς
 τὸ κοινόν.

ιαμαρτυρία: ἐστὶν ἢ τῶν κλήρων ἀντικοιούμενοι γρά-
 φονται, ἐπ' ἣ τὸ ἐγκλήμα ἐστὶ, καὶ ἡ αἰτία δι' ἧς ἕκα-
 στος ἴδιον εἶναι τὸν κλήρον ἀξιοῖ· καὶ ὅτι τὸ ὄνομα (667)
 ὁκοδὸν ἔταιμον· ἃ γὰρ ἂν ἄλλου ἀμφισβητούντος εἴ-
 ποι μαρτυρῶν, ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ τῆ γραφῆ τοῦ
 ἐγκλήματος διαμαρτύρηται.

ἰκη: τὸ ἐκτίσαι τιμωρίας λέγεται· καὶ ἢ ὑπὲρ τῶν
 ἰδίων συμβολαίων λαγχάνουσι, ἧς τὸ ἐπιτίμιον ὄρε-⁵
 σται· ὑπὲρ δὲ τῶν κοινῶν καὶ ἐπίπαν γράφοντος ταύ-
 την καὶ ἀλόγως διωκομένου τιμᾷ τὰ δικαστήριον ὅτι
 χρηὴ παθεῖν ἢ καὶ ἀποτίσαι.

ωμοσία: ἔθος ἦν τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀμνῦναι ὅτι περὶ
 γεγονότων τὴν κατηγορίαν ποιήσονται· καὶ τοῖς ἐγκα-
 λουμένοις, ὡς οὐκ ὄντες ἔνοχοι διώκονται· μάλιστα¹⁰
 δὲ ἐγγίγεται ἐπὶ τῶν ἐκουσίων.

Ἐισαγγελία: κατὰ κοινῶν καὶ ἀγράφων ἀδικημάτων·
 αὕτη μὲν οὖν ἢ Κικίριου δόξα· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ
 τετάρτῳ περὶ νόμων φασὶ γενέσθαι, εἴαν τις καταλή-
 τὸν δῆμον ρήτωρ, ἢ μὴ τὰ ἄριστα συμβουλευσῆ, χρη-¹⁵
 ματὶ λαμβάνει· ἢ εἴαν τις προδιδούς χωρίον ἢ ναῦς
 ἢ πλοῆν στρατιάν· ἢ εἴαν τις εἰς τοὺς πολέμους ἀφι-
 κνέται, ἢ νικολῆ παρ' αὐτοῖς, ἢ στρατεύεται μετ' αὐ-
 τῶν, ἢ δῶρα λαμβάνῃ· συναμολογεῖ δὲ ταῖς ὑπὸ Θε-

αφράστου, εἴτε Θεμιστοκλέα εἰσαγγέ¹ ἢ εἰσηγγεῖλε Κρα-
 τερός Λεσβώτης Ἀλκμαίωνος Ἀγραυλῆθεν· ἐνιοὶ δὲ²⁰
 τῶν ρητόρων εἰώθεσαν καλεῖν καὶ τὰ μὴ μεγάλα ἀδική-
 ματα εἰσαγγελίαν· ἐστὶ δ' ὅτε ἐμβάλλοντες τοὺς συκο-
 φαντούμενους εἰσηγγεῖλον, ὡς μὲν Φιλόχανος, χιλίων
 καθεζομένων, ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, χιλίων

- 25 πενταποδίων· Κακιῦ δὲ οὕτως ὠρίσατο· εἰσαγγελία
 ἔστιν ὁ περὶ κεινῶν ἀδικημάτων θεδωκασαν ἀπενεργεῖν
 οἱ νόμοι· ἔστι δὲ τὸ μελετώμενον ἐν ταῖς τῶν σαφῶν
 διατριβαῖς.
- ἰς δατηγόν· πρόκλησις νεμέσεως ἢ κληρονομίας ἢ κοι-
 νοῦ τινὸς ἀγορασμοῦ· ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινὰ
 30 τισίν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· δί-
 (668) και λαγχάνονται πρὸς τὸν ἄρχοντα· ἀλλ' εἴ τις καὶ
 εἰς δατηγῶν αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλῃ κοινὰ τὰ ὄντα νέ-
 μεσθαι.²
- Ἐκκλητηγόν· καὶ τὸ συνηθροισμένον· ὡς Εὐριπίδης· ἐλ-
 θῶν γάρ εἰς τὸν ἐκκλητηγόν λαόν· οἰσὶν τὸν ἐκκλησιαά-
 ζοντα.
5. ἠνδειξις· φάσεως διαφέρει· ὅτι τὴν μὲν ἠνδειξιν ἀνὰ-
 ται ἀντιλέγεσθαι· οἷον, ἀνέδειξεν Ἀριστογείτονα Δη-
 μοσθένης, ὅτε λέγει ὁ φάσκων οὐκ ὀφείλει· φάσις δὲ
 ἔστιν, ὅταν φαίνη τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πρι-
 ῶμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ὅποτε γὰρ
 μὴ ἐμίσθουν οἱ ἐπιτροποὶ τὸν οἶκόν τῶν ἐπιτροπευο-
 10 μένων, ἔφαινε αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχον-
 τα ἵνα ἐμισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττανος ἢ κα-
 τὰ τὴν τάξιν ἐμισθωτο.
- νη καὶ νέα· παρ' Ἀθηναίοις ἢ τριακάς· φασὶ δὲ οὐ
 Σόλωνά αὐτὴν ὀνομάσαι, παρόσις αὐτοῖς τὸ μὲν ἡ-
 15 μισυ τοῦ παρεληλυθότος μηνὸς ἔστι, τὸ δὲ ἡμισυ τοῦ
 εἰσελθόντος· οὗτος δὲ ἔστιν ὁ χρόκος, ὃν παρ κατα-
 λαμβάνει τὸν ἥλιον ἢ σελήνην, ὁ καλούμενος μὴν ἔστι
 γοῦν ἡμερῶν κθδ' γ² ὥστε εὐλόγως τὴν τριακάδα κοι-

² Ad Hierocr. v. Ἐκκλητεύειν, annotat; Γ². ἐκκλητευθῆ-
 ναι, τὸ εἰς κλίσεις ἀγθῆναι πρὸς τὸ ἐπάναγκες μαρτυρῆσαι.

² Ista valent, 297. Postremam notam, quam hic ut po-

νὴν γενέσθαι τῶν δύο μηνῶν· τὸ γὰρ ἔν δασυκράμε-
 νον τὸ παρεληλυθὸς σημαίνει· τὴν δὲ ἐξῆς καλοῦσι
 γουμηνίαν· ὡς πρῶταν ὀλόκληρον· ταυτέστι νέομνον· 20
 καὶ κατὰ τὸ ἐξῆς δὲ δύο ἡμῖν ἀκολουθῶς λέγουσι,
 προστιθέντες τὸ ἰσταμένου· τὸ δὲ ἐξῆς τρίτη ἰσταμέ-
 νου· καὶ τετάρτη· καὶ ἀναλόγως μέχρι τῆς δεκάδος·
 ἐκεῖθεν δὲ πρώτην ἐπὶ δεκάδα· τρίτην ἐπὶ δεκάδα· ἦν
 ἐνίοτε μὲν ἀμοίως τοῖς ἄλλοις εἰκάδα καλοῦσιν· ἐνίοτε 25
 δὲ δεκάτην δευτέραν· τὴν δὲ ἀπὸ ταύτης ἀνάπαλιν
 καὶ ἀνεστραμμένως² ἐννάτη φθίναντος· καὶ ὀγδά·
 καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπὶ τῶν ἐλάττων, προστιθέντες τὸ φθί-(669)
 ναντος, ἕως τῆς πρώτης, ἣτις ἐστὶν ἐννάτη καὶ εἰκάς·
 ἦν τινες πρώτην καλοῦσι· τὴν δὲ ἐπὶ πᾶσι τριακάδα,
 ἔννην καὶ νέαν καλοῦσι· τὰς δὲ μετ' αὐτὴν εἰκάδα
 πάσας ἀποφράδας καλοῦσιν, παρόσον ἀπέφρακται τὸ
 σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς. 5

παγγέλλειν· καὶ τὸ κατηγορεῖν τῶν αἰτίαν ἐχόντων
 ἐπὶ τῷ μὴ βεβιωκέναι ὀρθῶς· δη . . ² δὲ Δισχίνης ἐν
 τῷ κατὰ Τιμάρχου, λέγων· ἐπήγγεila αὐτῶν τὴν δο-
 κίμασίαν.

Ἐπιτολή· ἐπὶ ἄστρον ἀνατολή, ἐπὶ ἡλίου.

Ἐμφανῶν καταστάσεων· ὅποτε ἔδει κληρὸν ἀμφισβητή-10
 σιμον εἰς τὸ ἐμφανὲς καταστήσαι, ἢ φόριον τί, τοῖς
 δικασταῖς, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ δίκη· ἢ δὲ αὐτὴ καὶ ἀ-
 φήγησις λέγεται.

Ἐπιβολή· ἔξεστι τοῖς ἄρχουσι ἀργυρίῳ ζημιῶν τοὺς
 ἁμαρτάνοντας· τὴν δὲ ζημίαν ταύτην ἐπιβολὴν κα-

tuit exhibit typographus, vide in Montefalcon. Palaeog.
 p. 561, 10. n. 1.

¹ Pro ῥα potius est αλ, ex emendatione; tum μεμ^{ως}

² δη fere. Debebat δηλοῖ.

15 λούσι· καὶ ἢ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ὅταν ἴδῃ τινὰ θρασυνόμενον, κέκραγεν, ἐπέβαλε.

Ἐπιδήμιος ἄρχων: ὁ δῆμου τινὸς τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἄρχων.

Ἐπίσκημα· καὶ ἐπίσκηψις: ὅταν τις ἐπιλάβηται γραμμάτων ἢ μαρτυριῶν· ἐπιλάβηται δὲ μέχρις οὗ ταῦτα διακρίνας.

20 Ἐπιτίμιον τὴν κατὰ τῶν σιωπησάντων γραφήν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀντιγένους ἀμβλώσεως· σκέμασθε δὲ καὶ ὡς Ἀντιγένης πεποίηκεν· αὐτός, γραψάμενος τὴν μητέρα ἡμῶν, ἀξιοῖ λαβεῖν τὴν ἀδελφήν· καὶ ἀγωνίσασθαι μὲν, ἵνα μὴ ἀποτίσῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἃς
25 δεῖ ἀπατείνειν, εἴαν τις μὴ ἐπεξέλθῃ γραψάμενος· τὸ δ' αὐτὸ φησὶ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου.

Ἐπιθαυμάζειν: δάροις δεξιούσθαι· Ἀριστοφάνης· ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.

Ἐπίταγμα: δύο τέλη ἰππέων, ἀνδρῶν θ' ες.

(670) Ἐπιγραφείας: ἦτοι τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ἐκάστῳ ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐπιγραφομένω: τῷ βεβαιοῦντι· καὶ τῷ οἰκαιοποιουμένῳ.

Ἐπώνυμος ἄρχων: ἀφ' οὗ ἡ πόλις χρηματίζει· ἔχειν δὲ
5 ἐπιμέλειαν χορηγούς καταστῆσαι εἰς Διονύσια καὶ Θαρδήλια· ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν εἰς Δῆλον καὶ τῶν ἀλλαχόσε πεμπομένων Ἀθήνηθεν χορῶν· λαγχάνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ γραφαί· καὶ δίκας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγει.

ῥμοῦ δίκη: εἴ τις τινὰ ἔδησεν ἢ συνέσχεν ἀδίκως· οἷον
10 πρᾶχθῆναι Ἀλκιβιάδῃ φησὶν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Δημοσθένης· εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα.

ὑθυλία: κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τι τῶν τῆς πόλεως χειρωσάντων ὅλως.

Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις: κατὰ Ἀριστοτέλην οἱ θεσμοθέ-

ται ἐκ τῶν θ' ἀρχόντων, αὐτοὶ εἰς ὄντες· οἱ δὲ λα-15
χόντες ὑπὲρ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ τοῦ δι-
καστηρίου δοκιμάζονται πλὴν τοῦ γραμματέως, ἐρω-
τώμενοι τίνες αὐτῶν πατέρες· ὁμοίως καὶ δήμων τί-
νων εἰσὶ καὶ εἰ ἔστιν αὐτοῖς Ἀπόλλων πατρῶος καὶ
Ζεὺς² ἔρκειος· καὶ εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιούσι· καὶ εἰ
τὰ τέλη τελοῦσι· καὶ εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρα-20
τείας ἐστρατεύσαντο· πάντα οὖν ἀνάκρισιν εὐλόγως
ᾠνόμασαν.

Θεωροί: οἱ πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς ἀποδήμους θυσίας, τὰς
ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰσαγομένους ἐν τε τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι
καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πανηγύρεσι· καὶ αἰ ὁδοί, δι' ὧν πο-
ρεύονται, θεωρίδες ἐλέγοντο· καὶ Ἡρόδοτος ὅταν λέγῃ²⁵
Ἴπποκράτης δὲ ἐόντι ιδιώτη καὶ θεωρήσαντι Ὀλύμ-
πια· οὐ θεωμένῳ λέγει, ἀλλὰ θύοντι, τουτέστι, θε-
ωρῶ πεμφθέντι.

Ἰερὸς γάμος: οἱ γαμοῦντες ποιούσι τῷ Διὶ καὶ τῇ Ἡρα
ἱερὸς γάμος.

Ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν: ἐγένοντο δὲ Ἴσαι ψῆφοι, ὡς Ἀρι-30
στοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· καὶ ἦσαν τοῦ(671)
μὲν διώκοντος αἱ τετροκημένοι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ
πλήρεις· ὁπερὶθω δ' ἂν πλείους γίνονται, οὗτος ἐ-
νικά· ὅτε δὲ Ἴσαι, ὁ φεύγων ἀπέφευγεν· ὡς καὶ Θεό-
δεκτος ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογία.

Ἰτσαῖος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου· δῆμος ἐστὶ τῆς
Ἀκαμαντίδος Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης.

ατηγόριας δίκη: ἐάν τις κακῶς εἶπῃ τινὰ τῶν κατοι-
χομένων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου παιδῶν ἀκούσῃ κακῶς,
πεντακοσίας καταδικασθεὶς ᾤφειλε τῷ δημοσίῳ, τριά-
κοντα δὲ τῷ ιδιώτῃ· Ἰπερείδης δὲ ἐν τῷ κατὰ Δω-10

² ζ / fero.

ροθέου χιλίας μὲν ζημιοῦσθαι τοὺς κατηχομένους
ψησί, πεντακοσίας δὲ τοὺς ζῶντας.

Κημός: τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν
κάδων· ἦν δὲ τὸ παλαιὸν μὲν χώνη, ὕστερον δὲ ἐκ
μολίβδου· δι' οὗ καὶ ψῆφοι καθιένται, ἵνα μὴ καθιέ-
15 μенаι βλέπωνται· πάνυ γὰρ ἡ κημός μετέωρα εἶχε
χεῖλη, ὡς τὰ ἐπισκοπεῖν.

ἤρυκες: ὡς Ἀνδροτίαν ἐν πρώτῃ Ἀτθίδος, Κέκροπος
γενέσθαι τρεῖς θυγατέρας, Ἀγραιλον, Ἀρσην, καὶ
Πανδρόσην, ἀφ' ἧς ἐγένετο Κῆρυξ, Ἐρμῆ συγγενο-
μένης.

Κλητῆρες καὶ μάρτυρες: διαφέρουσιν οἱ μὲν γὰρ μάρ-
20 τυρες, εἰσαγομένων τῶν διακομένων, τῶν κατὰ τὸ
πρᾶγμα γινομένων ἢ καταφαίνουσι τι, ἢ τοῦναντίον·
αἱ δὲ κλητῆρες, τοῦ δικαζομένου εἰς δίκην προκαλου-
μένου πρὸς τὸν ἄρχοντα ἢ τὸν πολέμαρχον ἢ πρὸς
ὄντιναῦν, πάρεισι τῇ προκλήσει, καὶ ἀνάδυσις οὐδεμία.
ἢ τοῦ προκεκλήσθαι· κλητῆρες γὰρ λέγονται, οἳ τινες
25 παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποστελλόμενοι προκαλοῦσιν ἐν
δικαστηρίαις τοὺς δικάζεσθαι μέλλοντας χρέους ἕνεκα
ἢ ἄλλης ἡστινοσαῦν αἰτίας.

Κυαμεύονται: κληροῦνται· ἐχρῶντο γὰρ κυάμους οἱ Ἀτ-
τικοὶ ἐν ταῖς κληρώσεσι τῶν ἀρχῶν μέλασι καὶ λευ-
30 κοῖς· καὶ ὁ τὸν λευκὸν ἀναρπάσας ἦρχε.

(672) Κυβευτικός φῆμος πλέγμα ἦν σύηγον τριχαιδές, ὃ τιθέ-
ασιν ἐπὶ ἄβρικας, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τοὺς ἀστραγ-
γάλους.

υρία ἢ ἐκκλησία: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ δευ-
τέρῳ περὶ τῆς Ἀθηναίων νομοθεσίας² πλει-

¹ Sequuntur verba statim deleta ὁ τ. ε. ἄβρικος. Vide p. 672, 1.

² XV fere litt. spatium.

στα ἐχρημάτιζεν ἢ μέγιστα τῶν ποινῶν· ἀλλ' ἐνῆν⁵
τὸν δεδεμένον φησὶν· εἰκότως δ' ἂν τις αὐτῷ ἐπιτι-
μήσειεν· εἰ γὰρ ἂν ποτε κυρίας ἐκκλησίας τοὺς Ἀθη-
ναίους νομίσαι ἐν¹ ἐμίσθουν²

ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλει· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυ-
ρίαις ἐκκλησίαις ἔφησε χειροτονεῖσθαι· καὶ τὰς ἑσαγ-
γέλλας· καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἀναγκαίων χρηματίζειν· 10
καὶ περὶ σίτου· φυλακῆς τῆς χώρας· καὶ τὰς ἀπογρα-
φὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν· καὶ τὰς δελξείας
τῶν κλήρων· ἐπὶ δὲ τῆς ἑκτῆς πρυτανείας, πρὸς τοῖς
εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὄστρακοφορίας ἐπιχειρῶντων
δίδοσθαι, εἰ δοκεῖ ἢ μή.

Κωβακεύεται: οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν 15
εἰς τοὺς θεοὺς ἀναλισκομένων.

Λειτουργεῖν: οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὸ πρυτανεῖον λήϊτον ἐκά-
λουν· Ἀθηναῖοι δὲ τὸ δημόσιον· διὸ τοὺς ἐπιδιδόντας
ἢ ὑπηρετοῦντας τι τῷ δημοσίῳ λειτουργεῖν λέγουσι.

Λογισταὶ καὶ συνήγοροι: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων 20
πολιτείᾳ οὕτω λέγει· λογισταὶ δὲ αἰροῦνται δέκα, παρ'
οἷς διαλογιζονται κῦσαι αἱ ἀρχαὶ τὰ τε λήμματα καὶ
τὰς γεγενημένας δαπάνας· καὶ ἄλλοις δέκα σνηγόροις·
οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις· καὶ οἱ τὰς εὐθύνas δι-
δόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνοντες πρῶτον, εἶτα ἐφί- 25

ενται εἰς τὸ δικαστήριον εἰς ἓνα καὶ φ^α.

ῥυκος ἤρετο ἰδρύματος: αὐτός ἦν ἐν τοῖς δικαστηρίοις·
ᾧ καὶ αὐτὸ τὸ δικαστικὸν ἔνεμον, ὡς Ἰσαῖος ἐν Τεμε-
νικῷ· καὶ Λύκου δεκάς καλεῖται, ὅτι περὶ τὸ ἀφίδρυ-
μα αὐτοῦ κατὰ δέκα γεγόμενοι οἱ δικασταὶ ἐδί- 30
κάζον.

¹ et ² X fere litt. sp.

(678) **Μετοκρίνη:** οὕτω δὲ λέγονται οἱ ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν ἔργοις στύλοι, οἳ ὑποβαστάζουσι τὰ βάρη τὰ ἐπάνω τῶν μεταλλῶν· εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς καταλελειμμένα ὑπερείσματα.

• ἡ οὔσα δίκη: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐνίοις λέγει τῶν
 5 κρινομένων κακοτεχνεῖν, τοῖς διώκουσιν ἀντιλαγχά-
 ρουσι τὴν μὴ οὔσαν· δεῖ γὰρ τοὺς ὑπὲρ δέκα δραχ-
 μῶν ἀμφισβητοῦντας διαιτητεῖς δέκα ἔτη λαμβάνειν·
 διὸ καὶ ἐκεῖτο νόμος μὴ εἰσάγεσθαι δίκην, εἰ μὴ πρῶ-
 τερον ἐξετασθεῖη παρ' αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα· ἐνίοις δὲ,
 ἀσθενές τὸ δίκαιον ἔχοντας, καὶ δεδοικότας τὴν κατὰ
 10 δίκαιαν, χρόνους ἐμβάλλειν καὶ σκέρειν οἷας δοκεῖν
 εἶναι εὐλόγους· καὶ τὸ μὲν πρῶτον παραγράφεσθαι·
 τὸ ὑπόμνησθαι νόσον ἢ ἀποδημίαν· καὶ τελευτῶντας
 ἐπὶ τὴν κυρίαν αὐτῆς διαίτης ἡμέραν οὐκ ἅπαντων
 τὰς, ὅπῃ δύνοντας ἀντιλαγχάνειν τὴν μὴ οὔσαν τῷ
 15 ἐλόντι, ὥστε ἐξ ὑπ' ἀρχῶν ἀκέραιον αὐτοῖς καθίστα-
 σθαι τὸν ἀγῶνα· κατ' ἐνίοις δὲ ἡ ἀντίληξις οὕτως
 ἀντιλαχεῖν ἐξῆν· καὶ μετέγραψαν ἢ ὅλως ἐκ τῶν λό-
 γων αὐτὴν ἀνεῖλον· τούτου δὲ αἴτιον ἢ τοῦ ἔθους ἐκ-
 λειψις· ἀνήρηται γὰρ μετὰ τῶν διαιτητῶν ἡ ἀντίληξις·
 ἐξῆν δὲ ἀντιλαγχάνειν ἐντὸς ἡμερῶν δέκα.

20 **Ναύκληρον:** Ὑπερείδης· οὐ μόνον ἢ συνήθεια κέχρηται
 τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου, τοῦ τὰ
 ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Νυμφαγωγούς: οὐκ ἦν ἔθος τὸν ἄπαξ συμβιώσει καὶ
 γάμω πταίσαντα δεύτερον ἢ πλεονάκεις γαμοῦντα πα-
 25 ραλαμβάνειν αὐτὸν τὴν νύμφην, ἀλλὰ πέμπειν ἕτερον
 τινὰ ἀντ' αὐτοῦ.

• **ομοφύλακες:** ἕτεροι εἰσὶ τῶν θεσμοθετῶν, ὡς Φιλόχο-

ρος ἐν ζ' οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες ἀνέβαινον εἰς Ἄρειον πάγον ἐστεφανωμένοι· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφία χαλκὰ ἄγοντες καὶ ταῖς θεαῖς, ἐναντίον ἀρχόντων, ἐκαθέζοντο· καὶ τὴν πομπὴν ἔπεμπον τῇ Παλλάδι· (674) τὰς δὲ ἀρχαῖς ἠνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ βουλῇ μετὰ τῶν προέδρων ἐκάθηντο, κωλύοντες τὰ ἀσύμφορα τῇ πόλει πράττειν· ἐπὶ δὲ ἦσαν· καὶ κατέστησαν, ὡς Φιλόχωρος, ὅτε 5 Ἐφιάλτης μόνη κατέλιπε τῇ ἐξ Ἄρειου πάγου βουλῇ τὰ ὑπὲρ τοῦ σώματος.

Ξενίας γραφῆ· καὶ δωροξενίας· διαφέρει· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτεία φησὶ, περὶ τῶν θεσμοθετῶν διαλεγόμενος· εἰδὼ δὲ καὶ γραφαὶ περὶ αὐτοῦς, ὧν περιστάσεις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν 10 εἴαν τις κατηγορῆται ξένος εἶναι· δωροξενίας δὲ εἴαν τις δῶρα διδοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν.

Ὅρος ὀρισμοῦ διαφέρει· ὁ μὲν ὄρος καθολικώτερος ἐστὶ· λέγεται γὰρ κατὰ τῶν χαρακωμάτων καὶ ὀρθοθειῶν, καὶ κατὰ τῶν ὀρισμῶν· ὁ δὲ ὀρισμὸς καθ' ἑνὸς μόνου· εἴ τι γὰρ ὀρισμὸς, τοῦτο ὁ ὄρος· οὐκ εἴ τι δὲ ὄρος; 15 τοῦτο καὶ ὀρισμὸς· διαφέρει δὲ ὀρισμὸς ὑπογραφικοῦ ὀρισμοῦ· ὁ μὲν γὰρ ὀρισμὸς ἐξουσιωδῶν μόνων φωνῶν συγκεῖται· ὁ δὲ ὑπογραφικὸς μικτός, οἷον· ὁ ἀνθρωπος, ζῶον λογικόν, θνητὸν, πλατυώνυχον. 2

Ὅροσάγγης· καὶ σαγγιάδης· καὶ παρασάγγης· καὶ ἄγγαρος· διαφέρει· ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες· ὡς 20 Ἑλένη γάμω καὶ Τρωίῳ· Ἡρόδοτος δὲ· οἱ εὐεργεταὶ βασιλέως ὀροσάγγαι καλεῖνται Περσιστί· Νύμφης δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας λέγει παρὰ Πέρσας τὴν μεγίστην ἔχειν προεδρίαν, καλεῖσθαι δὲ

2 Sequitur Ἐπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους — στρέφεισθαι καὶ μὴ φεύγειν ὀμοῦ. Fere ut in Harpocr. v. Ὀμοῦς ed. ms.

25 κατὰ γλῶτταν ξένους βασιλείους σαγγάνδαι δὲ οἱ ἀπο-
 στελλόμενοι καλοῦνται. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Πιομέσι
 καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλή-
 κασιν· ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν σαγγάνδας· ὁ γὰρ παρασάγγης
 μέτρον ἐστὶ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ, οὕτω δύν-
 νηται μὲν οὖν οἱ παρασάγγεις τριάκοντα σταδίους, ὁ
 (675) δὲ σχοῖνος ἑκατὸν¹ μέτρον Αἰγύπτιον ἐξήκοντα στα-
 δίους· ἄγγαροι δὲ οἱ πρεσβευταί· Θεόπομπός ἐν τῇ
 τρισκαιδεκάτῃ οὕτως· κατέπεμψε πρέσβεις, οὓς ἐκεί-
 νοι ἀγγάρους καλοῦσιν· Εἰρηναῖος δὲ ἐν τῷ ὑπομνή-
 ματι τὸ εἰς Ἡρόδοτον φησὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐκ διαδο-
 5 χῆς βασιλικούς γραμματεφόρους, ἀγγάρους· ὅθεν καὶ
 τὸ εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τι χρεῖας ἀγγαρεύειν λέγο-
 μεν· καὶ τὸν ἀγγελιαφόρον, ἀγγαρον· καὶ ἀγγάριον
 ἐντεῦθεν· καὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἀναγκάζειν, ἀγγαρεύειν.

• ῥχομοῦς: λοχμοῦδες καὶ ὄρειον χωρίον, οὐκ ἐπεργαζό-
 10 μενον· λέγεται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ὄργαν εἰς βλάστησιν
 τὰς ὕλας· καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς ἄλσεως.

• στρακισμοῦ τρόπος: Φιλόχωρος ἐκτίθειται τὸν ὄστρα-
 κισμὸν ἐν τῇ γ' γράφων οὕτω· προχειροτοπεῖ μὲν ὁ
 δῆμος πρὸ τῆς ἡ κρυτανείας εἰ δοκεῖ τὸ ὄστρακον
 15 εἰσφέρειν· ὅτε δὲ δοκεῖ, ἐφράσσετο σανίσιν ἢ ἀγορᾷ,
 καὶ κατελείποντο εἰσοδοὶ δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ
 φυλὰς, ἐτίθεισαν τὰ ὄστρακα, στρέφοντες τὴν ἐπιγρα-
 φὴν ἐπεστάτου δὲ οἱ τε ἐννέα ἄρχοντες καὶ ἡ βουλὴ
 διαριθμηθέντων δὲ, ὅτε πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ
 20 ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει, τὰ δίκαια δόντα
 καὶ λαβόντα ὑπὲρ τῶν ἰδίων συναλλαχμάτων, ἐν δέκα

^{οἱ}
¹ σχ τμη ἑκατὸν αβ ἑκαστὸν π 1.

ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως ἕτη δέκα· ὕστερον δὲ ἐγένοντο πέντε· καρπούμεναν τὰ ἑαυτοῦ, μὴ ἐπιβαίνοντα ἐντὸς Πέρα τοῦ Εὐβοίας ἀκρωτηρίου· μόνος δὲ Γκέρβολος ἐκ τῶν ἀδόξων διὰ ἐξοστρακισθῆναι διὰ μοχθηρίαν τρόπων, οὐ δὲ ὑποψίαν τυραννίδος· μετὰ τούτων δὲ κατελύθη τὸ ἔθνος, ἀρξάμενον νομο-25
θετήσαντος Κλεισθένους, ὅτε τοὺς τυράννους κατέλυ-
σεν, ὅπως συνεκβάλη καὶ τοὺς φίλους αὐτ . . .

Ἄραλος καὶ Σαλαμινία: ταύτας τὰς τριήρεις εἶχον διὰ παντός πρὸς τὰς ἐπειγούσας ὑπηρεσίας ἐφ' αἷς καὶ τα-(676)
μῖαι τινὲς ἐχειροτονοῦντο· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς, εἰ δέοι στρατηγὸν μεταπέμψασθαι κριθησόμενον, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην· ἡ δὲ Παράλος καὶ ἀπὸ τινος ἥρωος ἐπιχωρίου ἐκλήθη· τῆς μὲν Παράλου καὶ Σαλαμινίας ἐν τρίτῃ μνημονεῖται Θουκυδίδης· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν· Ἀριστοτέλης δὲ Ἀμοριάδα καὶ Παράλον οἶδε· καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Σησίχορος δὲ ἐν τῇ εἰς τέτταρας αὐτὰς οἶδε, πρῶτας μὲν δύο, Ἀμοριάδα καὶ Παράλον, πρόσγενομένας δὲ Δημητριάδα καὶ Ἀντιδονίδα· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ ἐμπλέοντες τῇ Παράλῳ, Παράλοι· ὡς καὶ παρ' Αἰσχίνῃ· οἷον τῇ 10
Σαλαμινία, Σάλαμνιοι.¹

Παρεγράψαντο: οἱ ψήφισμα ἢ νόμον παρὰ νόμων κρίνοντες εἰς σανίδα ἀπογράφονται τοὺς νόμους οἷς φασίν ἐναντία εἶναι τὰ κατηγορούμενα· καὶ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσκομίζονται, ἀπὸ τῆς σανίδος ἀναγνώσι-15

¹ Sequitur, Παράστασις: τὸ ὄνομα — ut Photius, nisi quod δραγμῇ καταδικαζομένη (vel -νους) ὑπὸ — Μισιγύνη — γράμματι δι (ni fallor) ἀποφύγη — ψευδογραφίας καὶ ψευδοκτητίας καὶ δουλείσεως καὶ βίου καὶ μ. + λέξεως.

κουσι· περιγεγραμμένοι σὺν εἰδὶν οἱ νόμοι παρὰ τὰ κατηγουρούμενα γεγραμμένοι.

- αργηροῦμαι: τὸ παραγγέλλω καὶ τὸ ἀγορεύω.
- ἐνέσται: οἵοικε ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Ἕλλη-
τες, τοιοῦτοι παρὰ Θετταλοῖς οἱ Πενέσται· εἰς δὲ οἱ
20 ἐν τοῖς ὄπλοις ἐάλωκότες, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν βε-
βιασμένοι ταῖς κεκρατηκυῖαις κρυτανεταῖς.

Κακὸν² λέγεται καὶ σύμβολον δικαστικόν.

- ροβολή: φανεροῦ μὲν τινος· λανθάνοντος δὲ μήνυσις·
Κεκήλιος δὲ φησιν εἶναι ἦν κατὰ τῶν δημόσια μέταλλα
25 ὑπορυπτόντων· ἀποφέρουσι δὲ καὶ καθόλου τῶν τὰ
κοινὰ κλεπτόντων· καλεῖσθαι δὲ οὕτως καὶ τὰς ἔμμο-
ρικὰς μηνύσεις.

(677) Πρόσοδος τις εἶναι φαίνεται ἦν οἱ δικαζόμενοι κατέβα-
λον κατὰ τὸ μίμημα τῆς δίκης.

- προσκαλεῖται· καὶ προκαλεῖται: διαφέρει· καθὸ προκα-
λεῖται μὲν οἰκέτην εἰς βάσανον· προσκαλεῖται δὲ τὸν
5 ἀντίδικον εἰς δίκην· ὅθεν ἀπὸ τῆς προκλήσεως κλητῆ-
ρες λέγονται οἱ τῶν δικαστῶν ὑπηρεταί.

- ρόστιμον ἔκειτο τῷ μὴ μεταβαλόντι τὸ πέμπτον μέρος
τῶν ψήφων, ὡς Θεόφραστος ἐν πέμπτῳ περὶ νόμων·
ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐξημοῦντο πρῶτον πρὸς
10 ἀτιμίαν, ὥστε μὴ ἐξεῖναι μετεγγράφασθαι παρὰ νό-
μων, μήτε φαίνειν, μήτε ὑψηγεῖσθαι· ἐὰν γραψάμε-
νος μὴ ἐπεξέλθῃ, ὁμοίως· περὶ δὲ τῆς εἰσαγγελίας,
ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, οἱ
δικασταὶ τιμῶσι.

² ; κα ferē. Quo spectent puncta, n. 1.

• ῥητορικῆ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου·
τὰς γνώμας αἷ εἰσηγον εἰς τὸ δικαστήριον μεταψη-15
φίσματος· καὶ Ἰπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους προ-
δοσίας· ῥητορικῆς ἐκ δήμου· ἔστι γὰρ καὶ ἐκβολή·
οἶον εἰ τοιαῦτα ἔδοξε τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ.

Σφήτιοι: δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος· καλοῦνται δὲ καὶ
Σφητοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὄξεις, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς 20
ἄγριοι, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἀγρά-
φους νόμους.

• Ita voluit, quamvis videatur fere prodatas.

CORRIGENDA ET ADDENDA.*

IN TEXTU.

(Stellula praefixa indicat, Personi. apographum in vitio consentire.)

pag. lin.

- * 5, 5 ἀναφώνημα. Vide p. 492, 14
- * 20, 3 Κόρακας.
- * — 15 κρημνώδεις
- * 46, 22 δίαυτα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδων.
- * 47, 10 Αἰσχύλος ἐν Τροφοῖς.
- * 47, 24 Ἐωλοκρασίαν:
- * 50, 8 Λευκαδίαι.
- * 51, 2 βαρβαρικοῖς Νομίμοις ut p. 641, 23. vel potius B. v.
- * 58, 23 συκοφαντίας
- 64, 26 Ἠκονήσατο: et ἠκόνησεν.
- * 68, 26 μιᾷ
- * 81, 4 ὡς τε et 85, 22
- * 90, 4 ἔνδειαν (Acc. et sp. om. G.)
- * 93, 8 πρυτανεῖον
- * 97, 22 οὐκ ἔτ' et 98, 1

* Haec Corrigenda et Addenda cur non suis locis sint inserta, facile intelligent qui accuratius inspicere voverint. ED. LIPS.

pag. lin.

- * 102, 1 *ἔδραϊα* (sic G.)
- * 111, 15 *ἀπό*
- * 125, 6 *ἑλλά,*
- 141, 17 *ρεῦμα* Et ρ pro ῥ legendum 192, 20. 324, 8-9.
325, 10. 488, 12. 484, 6. 494, 9. 560, 19
Cōntin. ῥ lege p. 1) 3 et 9. 24, 2.
- 142, 4 *ὄταν* et 201, 16. 269, 26. 304, 19. 380, 6. 542, 2
ὄταν 235, 13.
- * 153, 21 *κυρίως μὲν καὶ.*
- * 169, 1 Distingue, *λαχμός λέγεται κληρός καὶ—πρεσ-
βυτέρων* vel saltem, *πρεσβυτέρων, κληρός
καὶ ἡ κληρονομία, κληρός*. Vide 221, 21. 304,
22. 574, 23
- * 180, 24 Dele *τὰ*
- * 187, 21 *Ἀθήνησιν*
- * 199, 9 *σύμμιχται* (Accent! om. G.)
- * 201, 17 *Κράτητα*
- * 218, 17 *εὐρεῖα.*
- * 216, 17 et 19 *Ἠπίρου.*
- * 230, 22 *δέρμα*
- * 245, 4 Dist. *ἡ παροιμία ἐνθένδε*.
- * 247, 2 Dist. *Κτησιφῶντας*. Locus est p. 76, 24:
H. St.
- 252, 14 *γούν* vel *γούν* et 284, 16
- 253, 15 *ἐπειδ' ἂν* 581, 11. *ἐπειδ' ἂν*
- * 258, 24 *αὐτοῖς*
- * 276, 16 *εἰ τοῦ Π.*
- * 286, 19 *φασί* (Post *ἑταιρῶν* l. 18. distinguunt ut hic G. P.)
- * 287, 23, 24. Ter *Ναυκρ.*
- * 328, 26 *τρόπιδος* (Acc. om. G.)
- * 335, 27 *Ἐγειρ-*
- * 338, 20 *φ. τοῦτο Δ.*

- pag. lin.
- * 365, 21 σωλήν·
 - * 388, 6 ἀναισθητών·
 - 387, 15 ἤρως (Vide Addenda ad Collationem.)
 - 389, 11 παράσημα·
 - * 390, 9 τίθεται,
 - 410, 4 Dist. Πενθερά: τῶν νυμφῶν ἢ Diverse peccant G. P.
 - * 431, 3 Πίσυρος:
 - * 473, 17 Πυθῶδε (Acc. om. G.)
 - 500, 24 ὁλ. τῶ (Primo τὸ G.)
 - * 520, 12 Distingue, χαλεύειν· καὶ ἀγκολίζειν, Vide 531, 15 539, 17
 - * 523, 17 Dist. ὄξυ·
 - * 525, 20 βακτηρία
 - * 531, 6 πέτραι,
 - 533, 22 et 23 δ' (Ita Gal. μὴ δέ φ' et δέν σ.)
 - * 559, 11 ζινίχιον· οἶον τὸ
 - * 560, 21 et 25 αὐτοῖς
 - * 561, 13 αὐτῶν
 - * 569, 7 Αἰγινῆται·
 - * 586, 16 τῶν Ἑρ.
 - * 657, 10 Ἐναγ.

(686)

IN COLLATIONE.

pag. lin.

- 1, 7 n. 2 Nunc mihi satis liquet esse *ΑΥΚΟΚΤΟΜΙΟΥ*,
(C et T inter se nexis) quomodo exhibet Galeus
in specimine ad Marquardum Gudium misso,
Etymol. Gudian. etc. Lips. 1818. p. 592.

- pag. lin.
- 1, 12 ποητακὸν] Ita clare G. quomodo legendum viderat Ruhnkenius, Praef. ad Hesych. p. x.
- 8, 11 ὀ,τιχώταρον (i. e. ἄστ. ut Pors.)
- 7, 1 n. 1 *Adde*, et sine punctis quae articulum claudant.
- 10, n. 1 Ἐκῶνμοι
- 11, 15 Ἐραγεμῶλοι
- 14, 7 Ἐρίκται] Acc. om.
- 14, 11 n. 1 *Adde*, sed ter ex emend. Per, lenem p. 16, 17. Per asp. p. 347, ter
- 14, 16 n. 2 ἔρειν (ρ statim supr.)
- 16, 2 Ἐρμιοι] Acc. om.
- 16, 1 n. 4 plerumque tacebo.] *Sed plerumque, ut fallor, (687) memoravi. Ergo lege, non anxie persequar.*
- 17, 6 n. 2 ἐρρήσεται:
- 17, 7 Τυροῖ] Acc. om.
- 20, 11 ἴσον hic et alibi
- 21, 17 Desunt puncta in fine
- 22, 1 τί ἐστι π.
- 23, 17 γεινῶται potius
- 27, 11 Εὐάνθης] Acc. vel om. vel supra α evanidus
- 29, 3 Εὐδον.
- ἄβρύνεσθαι 502, 17. sic 557, 6 αἰμασιὰ 607, 26. αἰμ. p. 347. bis. ἀμάξει 538, 12. -ut p. 586. 565 bis. non 405, 24 εἰργεσθαι 59, 15 ἐλισσόμενα 124, 3 ἔλκος 161, 9. sic et 543, 2 ἐξῆς 523, 14 ἔπονται 141, 5 ἐστίαν 145, 4. sic 121, 13 ἐψόμενα 442, 9: et lenis, 471, 22 et 24. 472, 1, 2. 475 bis ἠλίσκετο 436, 17. 450, 22 ἠλιωμένος 67, 8 ἠνιῶντο 533, 5 ἠρέμα 271, 12. 694, 26 ἠχοῦσιν 153, 20. sic 172, 9. 581, 1 ἱμάς 54, 20. 55, 5 ἰστοῦ 134, 11. ἰστός 418, 17 ὄρχος (sic) 545, 10 ὄστρα-

pag. lin.

- κισμός· 155, 24 Sic habet *ἐάλω*, *ἕκαστος*; *ἐκότερος*, *ἐλείν*, *ἐλέσθαι*, *ἔνα*, *ἕξ*, *ἑπτά*, *ἑαυτοῦ*, *ᾧ*; *οἴεσθαι*, *οἴκειν*; *ἄ*, 601, 22. *ἦθος*, *ἐορτάζειν*, *Ἕλληνες*, *ἐταῖρος*, *ἀπλοῦς*, *ἀγνος*, *ἀλόπηξ*, *ἦσοθῆναι*, *ἵππος*.
- 29, 14 *Εὐεπής*] Acc. om.
- 31, 8 et 20 *Εὐηνος* et *Ἐὐθινοῦς*] Acc. om.
- 32, 15 et 21 *εὐθυνοῖ* et *Ἐὐθύνα*] Acc. om.
- 33, 14 *ἀπαρεγκλήτως*· primo ut. puto, certe ἦ.
- 36, 12 *Δύλομιν*] λ ex cm. statim facta
- 38, 18 — 21 *Εὐ*
- 43, 15 *ἀγξίν* (α et γ nexis)
- (688) 47, 40 In *ἔψη(τά αἰ)σχύλος*, inclusa ex cm. cj. m. quao et ἔ mut. in ἔ
- 53, 13 n. 1 *Γε* (sine puncto) et sic p. 120
- 54, 6 *Ζήτριον*
- 60, 10 *Ἦγ*.
- 61, 6 n. 11, 12 *ἦραι κρέα θυόντων ἣν λεγεται ἰδρύσθαι ἠδεῖαν οἱ*
- 61, 12 *ἠδεῖν*] Pro accentu est ille quasi hamus, quo designari solet syllaba ἣν, sed nescio an sit ab alia manu
- 62, 4 n. 5 *Αἰδέ*, Est circumflexus; sed ἦ, opinor, in archetypo erat
- 63, 1 *γάλατι*] Ita G. Hesychius; *Κάνδυλος*: *διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος κέμμα ἐδάδιμον*. Ad *διὰ ἐλαίου* Porsonus, „*διαλαγαῶν* MS. L. *διὰ λαγῶων*.“ Postea addidit, „Sed rectius Schowius delendum putat. Scriptum erat *δαγαλα*, pro quo corrector apposuit *διὰ γάλακτος*. Deinde alterum in *λαγά* corruptum. Liege vero *γά-*

- pag. lin.
- λατος, ut habet MS. Dörvill. Etym. M. p. 488, 53.
- 67, 15 Αἴγυπτον] γυ evanida
- 67, 18 Pro n. 2 lege, ἐνηλίσια
- 68, 18 ἐξ.π. tum in ἄλλας, ὅς evanidum
- 69, 25 ἡμισέας (sic) An recentioris est Graecismi
πρὸς ἡμισέας?
- 70, 22 συναλιφῆν] Vide infra p. 428, 12. 375, 10.
Dum haec corrigo, vīdeo ita scribi et in co-
dice Apollonii Lex. Hom. γν. Πάποι, Ὀλοσ.
In Phrynicho p. 14, 17. οἱ Bekkerus; et sic in
Apollonio v. Σφαραγεῖντο, si Villoisono fides.
- 70, 27 ἤρεσκεν] Prius ε evanuit (689)
- 71, 4 n. 1 Αἶδε, et spiritu
- [71, 4 Πνας in codice sine accentu scriptum. Por-
sonus ἦνας, puto quod ita scriptum viderēt
apud Hesychium p. 1639. Sed idem ἀφῆναι
habet, ex quo sequitur ἦνας verum est
De quo nunc satis constat ex Herodiano περὶ
μονήρους λέξεως p. 24, 18. αἶνω τὸ δασυνά-
μενον καὶ βαρυνόμενον τὸ παρὰ τοῖς Ατ-
τικοῖς. Φερεκράτης, αἶνειν· πίτσειν. Ita
scribendum. Hesychius p. 164. αἰκῶν· πίτ-
σεων. Corrige αἶνων. Ed. Lips.]
- 72, 18 Ἴπιος (sic)
- 75, 15 ἀσῆρηρησεν] σ alterum evanidum
- 75, 17 ἐχρεμμ. sed μ semel damn.
- 76, 18 n. 5 ἐκαδίλιγτο (ita potius quam θε)
- 77, 18 ἄλλος primo
- 78, 21 Debat Porsonus, Θαλάμαι, vel potius Θα-
λαμαί. Vide Eustath. Il. M. p. 906, 49.
Sic et 93, 21. Καθάριος

- pag. lin.
- 79, 4 ῆ] Primo *οι* ut puto, sed statim em.
- 82, 7 n. 5 Citat in schedis Porsonus Clem. Alex. Protrept. p. 3.
- 82, 24 n. 3 *Lege*, Θ evanidum
- 86, 8 n. 2 συλλαβῆι
- 86, 22 *Pro n. 5. lege, παιδεραστείαν* (vel sine accentu)
- 90, 17 ᾠρην] ᾠ primo, sed ᾠ statim
- 93, 18 n. 6 *Lege*, litura, et accentus ab antep. in penult. statim translatus; primo scil. -όμαντις. Tum
- 96, 12 Θυηχοοι] Ita codex per χ. ΘΥΕΧΟ i. e. Θυηχοῦ Inscr. Attica apud alios et Wilkinsium, *Topography, etc. of Athens*, p. 210.
- 98, 26 Θώη m. pr.
- 101, 24 Ἰθρις
- 104, 22 Imo in *Ἰρι* sp. incertus, sed potius lenis
- 105, 11 ᾶ] τὰ
- 107, 17 ἐμαλιὰ an ἰ. non liquet
- 109, 17 Ἰπορος] Ita potius quam Ἰ.
- 109, 27 *Pro n. 2. lege, ἀφ'* potius G. tum τῶν~~ων~~ων, evanidis fere mediis
- 112, 20—23 Ἰ ter, tum 24 Ἰ.
- 113, 5 In seqq. semper fere om. accentus in ἴσος. ἴσα habet, l. 22
- (690)115, 3 Ἰσοσθένης (sic) Ista autem nota non est spiritus, sed novi articuli initium indicat, etsi modo adest, modo deest. Interdum in citatione ad lineae initium ponitur, ut p. 4. lin. 8—11.

> κᾱ ᾶ ————— τὰς
 > σται δε̄ ————— κα
 > ρ̄ εὐριπ̄ι ————— πράξασα
 > μέλλω καί —————

In apostrophi formam rotundatur, p. 278, 6

, καὶ ἐπιλόγοις ————— μοχθη
 , ρος ὄν τινα ————— τεθνηκέ
 , ναι. ζῶ ————— καταγελως:—

Ejus loco est ḡ ad Simonidis locum p. 414.

Sed nullibi in codice est altera nota, priori respondens in fine lineae aut citationis. Vide Bast. Comment. Palaeog. pp. 859, 860

- 115, 9 ἔδιδετο primo; nuno s. scalpello factum ο
- 115, 23 Ἰστεα
- 115, 24 n. 2 Ἰστη
- 115, 25 Pro n. 3. lege, Ἰστιατορία: δεικνητορία
- 116, 1 n. 4 Lege, Ἰστιατορία et ἰστιαῶντο
- 116, 3, 4 Ἰ bis
- 116, 20 γλούτου m. pr.
- 116, 22 Ἰσχιάζειν] ε̄ alterum in litura
- 116, 25 τεῖχος] εε correctoriae
- 117, 17 παρὰ] ρ ejusd. in litura, pro τ ut puto
- 118, 11 ἰερανίης, sed pro ἰερά n. solita negligentia
- 118, 14 κιναιδίων m. pr.
- 119, 20 κάβος] Acc. om.
- 123, 11 n. 5 Accentus correctoris
- 125, 22 In ψευδομ. acc. σμ̄.
- 126, 11 πατάγεις primo. Ab alio, et illo recen-
 tiore, ut puto, factum παταγεῖς. Plato
 Euthydemo p. 293. D. HSt. 277, 26. Bas.
 εἶεν, ἦν δ' ἐγὼ, Εὐθύδημα! τὸ γὰρ λε-

pag. lin.

- γόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέγεις. Sic edd.
 et mss. quantum constat. Porsonus, „καλὰ
 δὴ πάντ' ἄγεις.“ [Ita scil. schol. Ruhnk.
 p. 97.] „Lege cum Abreschio, Hesychio,
 Photio, Suida, καλὰ δὴ παταγεῖς.“
 127, 9 δημήτρος. Ambo accentus recentiores puto
 127, 13 τιμαῖος primo; τιμαῖος corr.
 127, 26 δευτέρα m. pr.
 128, 5 ἱερεῖα] Πα Porsonus hic et 24, 17. 465, 3
 521, 18. 648, 8. MS. modo ἱερεῖα, modo
 ἱερεῖα. Vide ad Moerim p. 191
 129, 3 Ἑλληνικὸν τὸ] νε in litura. Primo κῶ
 129, 7 n. 6 Pro accentum habeat lege, accentus habe-
 ant: Κάμπιος et κάμπιοι.
 129, 9 n. 1 τρι,
 130, 12 λινῶι] Sic, circumflexo deleta supra ω.
 131, 8 Ter acc. om.
 131, 7 Καρβαντινη
 131, 14 Καρδιαλγίαι] λ ex em. (forsan pro γ)
 132, 19 ψευδρακλεια.
 132, 1 n. 3 Αἰδέι; ω ex em. statim facta pro ο
 133, 4 θρηνοδοί] ρ ex em.
 133, 6 ἀσαφεῖ] α alterum ex em.
 133, 22 Κάριτα] ρ ex em.
 134, 9 ἔχον primo; certe ο
 135, 7 ΚΑΤΑΓ primo. Γ in Π mut. nescio an
 m. pr.
 135, 9 Καταγλωττίζειν] ἰ ex em.
 -136, 1 n. 6 ἰσο-ταῖς primo
 (692) 136, 8 Artic. primo cum superiore confusus: nunc
 punctis diremtus a correctore. Nota mar-
 ginalis, ~ Vide infra ad p. 369, 11

- pag. lin.
- 136, 25 *Καταιγίδας]* σ insertum ex em. forsā e j. m.
- 137, 8 *Κατακᾶ]* Acc. correctoris
- 137, 16 n. 2 *Αἰδε*, Sed εἴ corrector.
- 138, 26 ἦ primo omissum
- 140, 1 *συντρέψαι]* αε in litura
- 140, 8 *Κατάξεται]* -τε primo
- 140, 11 *περιπτεκτον*, sed τ priorē loco nunc erasum
- 140, 17 *Καταπρέσβην]* Acc. om.
- 140, 18, 19 *Καταπριβεταί* m. pr. αἴ corr. tum in ἐκ-
φύγοι, κ in litura
- 140, 20 ἦ] ἦ et alibi saepe, ubi non notavi, ut
147, 7. (ἦ - ἦ 126, 7) 167, 1. 559, 9 et 25.
Sic ἦν 144, 22. ἦγοῦν 167, 17. et alibi
saepe
- 141, 6 *γενικῆ]* ε in litura
- 142, 8 *τούτου]* Ita primo; nuno scalp. *τούτο* (sic)
- 142, 25 τ in ὄρε, αἰ in ἀντ', ex ejusd. em.
- 143, 10 n. 1 Imo ε in α ab alio, sed antiquo, mutatum
- 146, 18 In *Κατελλ*, semel λ dampnavit m. recen-
tiss. forsā Galei
- 147, 2 *κατεντυχάνουσαν]* ε ex ejusd. em. Primo
Κατυ ut puto
- 147, 11 - μένος (ε statim)
- 148, 12 *καταχειροτονία]* -αν primo, ut puto, nunc
erasa lit.
- 149, 7 *Κατηλις* primo; et μη in μεσ. ex em.
- 149, 10 τύπτον
- 149, 11 In marg. λ/ In ὄλος, ο alterum ex em.
- 149, 27 n. 1 *αἰδε*, vel certe antiqua

pag. lin.	
(698)150, 9	Σοφοκλῆς] Primo φω, sed φοx. ex ejusd. em.
150, 11	ἐξείρξεως] ω ex em. pro ν, ut puto
151, 1	Καττεν in litura, sed ab eodem et eodem temp.
151, 3	Inc. f. 35. c. 4.
151, 12	Κανός (ν statim, ut puto; accentus a recentiore)
151, 27 n. 2	Dele accentum
152, 4	μετάλων primo
152, 9	ὄσπρια] Per asp. hic et 161, 17. et 303, 1 potius. Lenis, 156, 8 et 10. 255, 24. 256, 5 (ubi ὄσπρεον) 270, 5
152, 19	ἀπο-] ἄ ex ν statim factum
153, 2	βραχέως primo
154, 1	δημήτραν ἐνελευσῖντι sic; sed δῆμητραν proparox. fecit m. antiqua
154, 10	πλοῖον] ποι primo.
154, 16	Κένανδρον (sic)
155, 18	Κέραον m. pr. In τέλειον, ε ex em. statim facta, forsitan pro λ
156, 2	θύειν] ν ex em. statim facta
156, 18	παραπλησῖαι] Ita m. pr. α et ε disjunctis; quod, cum plerumque, si non semper, in codice per nexum scribatur diphthongus propria, quam vocant, αι, valet αἰ vel α. Corrector antiquus ε delevit, et τοῦ ἄλφα caudam in ε mutavit, ut scilicet diphthongum propriam reduceret, et e dativo nominativum pluralem faceret. Notandum, ubi haesitantes scribae vocem sine accentibus scribunt, ut δεισαῖα p. 215, 21 (ἀκai p. 317, 5.) literas solutas plerum-

pag. lia.

- que ponere: nexas tamen reperi p. 399,
25. Vide infra ad 584, 21
- 156, 18 κατασκευῆ m. pr.
- 156, 23 κινήμεριοι sic
- 158, 22 n. 3 *Lege, Καστρεῖς: νήσας* (In K. accentus cor.(694)
rektoris)
- 159, 9 *Pro n. 6. lege, Inepte Galeus in margine,
„Rectius Ἄρους ut Suidas et Phayorinus.“*
- 160, 1 n. 1 *Lege, -σαν vel potius -σαι primo*
- 160, 5 In κατακεπ. ε statim, pro ρ ut puto
- 160, 6 n. 2 *Lege, nunc ὡς τὸ ἤδη ἦδειν corrector*
- 160, 24 Κήθια] ἦ in litura
- 162, 15 τὸν ejusd. in lit. tum 16. ὄ in ὄρνειον ex
ejusd. em. pro ν ut puto; et in ὁμοίως, ὄ
in lit. et primo -οίος.
- 163, 1 In nota 6 dele acc. in κουθουροῖς
- 163, 5 ὑποφαῖον m. pr.
- 163, 10 νόθον] θ in lit.
- 164, 8 Κικυλιόπραγοι] ρ ex em. statim (forsan
pro α). Accentus potius correctoris
- 164, 10, 11 κίδαφη bis sine acc. m. pr. priore loco α̂
corrector
- 164, 15 Κιθαίων m. pr.
- 165, 16 Notae 3 adde, Accent. potius correctoris
σφη- fecit recentiss. manus, Galei, ut pu-
to. Ita 160, 1. συντόμησον factum. Sed
istiusmodi quisquillas consulto omisi
- 166, n. 9 et 1 Tres em. correctoris
- 167, 1 ἦ pro ἦ
- 167, 2 In n. 4. lege, Porson. B. Imo fuit κη
primo
- 167, 8 τὰ, tum in alius versus initio κίστας, sed

- pag. lin. τὰ in τὰς mutavit corrector. Nempe τὰ
 ἀνάσταθ μὲν
- 168, 22 Κλέπτος] Acc. om.
- 172, 9 τη* i. e. primo την
- 172, 14 Κλώϊος] Puncta potius correctoris, sed ac-
 centus m. pr.
- 173, 14 n. 4 Lege, Κνίστα
- 173, 20 n. 3 Lege, Κνίση
- 173, 23 Pro n. 5 lege, Κνίψ: ζωύφιον τὸ τοῦ κνι-
 πός· ἢ γ. Porsonus prorsus ut dedi. E
 Suida interpolat Galeus, Tantum dele τοῦ
 (695)
- 175, 8 Pro n. 1. lege, ἡλίθιοφλύαρος (sic) omnia
 m. pr. Primo scil. ἡλιθιοφ.
- 175, 10 et 13: κοβαλεία bis sine acc.
- 175, 14 παιδία m. pr.
- 176, 2 ἰκνωί. In hujus vocis accentu ludunt scri-
 bac. Vide p. 110, 111. 209, 10. Accent. om.
 p. 626, 10. sed ᾧ corrector
- 177, 14 γεγονέναι] γε statim pro λε
- 177, 26 Κρητέρα] Acc. om.
- 178, 15 Κρητίδαι] Acc. om.
- 179, 6 In n. 5. lege, ἐπὶ τὰς φ.
- 179, 10 In n. 8. dist. κηρύττει.
- 179, 15 παγγενεῖ
- 179, 19 Κροαίνων] ν prius ex em. (correctoris
 potius)
- 180, 13 n. 4 Lege, ὑψη.
- 180, 21 Κρουπέσαι] αι ex emend. ut videtur; sed
 ejusdem, et statim facta
- 181, 21 Κτιλός m. pr. Κτίλος corr.
- 181, 24 πρεσβυων primo; ab eodem, ut puto, em.
- 182, 9 κυάμων] ᾶ ex ejusd. em.

- pag. lin:
- 182, 12 ἀρχοντας] *v* ex em.
- 182, 16 Κύβερρον] *s* ex em. m. pr.
- 182, 21 - φόρητοι primo.
- 183, 4 πέλεκυς] πέλυ, primo, i. e. πέλυξ, sed statim em.
- 183, 6 Κύβηλις] Acc. om.
- 184, 13 Κύθριοι] *i* prius nunc deletum
- 186, 14 n. 1 Adde, In κύμονα accentus correctoriae potius
- 186, 15 Κύμινον] Acc. om.
- 186, 19 n. 4 *Lege*, *πρω* fere ms. ubi istud quasi *ι*, τὸ ταῦ contingens, non est accentus ut putarant, sed merus ductus, compendii in-(696) dex. Vox igitur legi potest πρώτου vel πρώτον. Similiter 145, 10. et 166, 7. Θεόμομ^ρ et κτησιφώντρ fere codex; i. e. ^οπ^ι et ^οτ^ι. In *θουκ* p. 181, 10. et *κ* et *υ* caudam habent; ut videatur *θουκ^ι*.
- 187, 6 συμπλακέντες
- 187, 7 Κυνέλος (sic)
- 188, 9 ἀκροκοθί^ας
- 190, 18 ἔρμαϊον m. pr. ἔρμαιον corr.
- 191, 22 Pro n. 3. *lege*, ἔρρωμένος primo
- 192, 3 Κυρριβάξασθαι] *ά* ex ejusd. em. pro *ι*, ut puto
- 192, 5 n. 5 Adde, Quin statim damnasse videtur, quicumque suprascripsit
- 192, 17 Κύστιν] *ι* ex em.
- 193, 1 Κυταροι (*τ* ejusdem)
- 193, ἔοικεν δέν primo. Tum ἀγγειωδων sine acc. Debat Porsonna ἀγγειωδῶν

- pag. lin.
- 193, 8 *πιτύες*] sic; sed accentus potius correctoris. Vide 543, 24. 646, 6
- 193, 13, 14, 18 *Κυφ.* sine acc. ter
- 194, 2 *ἀνήθημα*
- 194, 5 Dist. *φησίν· οὕτως γ.*
- 194, 8 *Κυψέλου*] *ν* prius ex em. forsan pro *η*.
- 194, 17 *καταδακ.*] *δ* in litura
- 196, 2 *ἔγω*] Acc. deletus, sed nescio an casu. Μοχ l. 5. accentus potius correctoris
- 195, 14 n. 3 *Ἄδδε*, in *βή*
- 195, 23 *Λακωνικόν*] *ὀ* ex em. pro *ω*
- 196, 3 *Κωλακρέται*] *ρέ* ex em.
- 196, 6 Artic. cum superiore confusus, sed punctis a corr. diremptus
- (697)
- 196, 15 *Κωλλας* m. pr.
- 196, 19 *Κωλύμη*] Acc. om.
- 197, 25 *περιάγωγῆς*. Sic *παρῆς*. 318, 17. *κατᾶντι-*
κρυ 321, 12. *ἐξάκ.* 380, 5. *Πῆν* 417, 8. *Πίικ.*
ἰβιδ. 23. *εἰσᾶ.* 450, 19. *ἀνέλειν* (sic) 473, 5.
ἐπᾶνω (sic) 544, 18. *ἐφάρμοσει* 566, 20.
πολυἀναλωτον (sic) 574, 25. *ὑπεράνατ.* et
ὑπεράγ. 624, 7 et 16. Vide p. 124. 140.
 141. 571. 578. 622. *ὑπ' ἄλλ.* 198, 22. *κατᾶ-*
στήσομεν 891, 8. *ἀπὸ τέμμημα* 589, 23.
πρόσφατον (sic) 627, 1. *κατᾶ πράξηται*
 649, 1.
- 199, 3 n. 9 quasi ζ] Imo est ipsum Z unciale; quod characterum genus quum hic ibi ad numeros signandos adhibeat codex, (e. g. *Α* p. 273, 18. *ΦΝ* p. 468, 7. quod facete *φυλῶν* lectum) crediderim valere ζ. Nota

- pag. lin.
autem pro *πρὸς* occurrat p. 337, 4. 350,
17. 423, 16.
- 199, 11 n. 2 *Addē*, sed ibi ex em. forsān
- 199, 16 *Κωσος: ἀστράγαλος* (sic)
- 201, 5 *Pro n. 4. lege*, In *Δάγανα*, γ corrector
in litura. Prius fuisse *Δάγγανα* notat Por-
son. B. Deinde τὰ λ. suprasc. a correctore
-ζομένην, sed statim factum -νων
- 202, 5 *κατάρατος*.
- 204, 15 n. 3 *Δάμιος*] Acc. om.
- 206, 21 *Λαμπροῦμων: λαμπροφόρων* m. pr.
- 206, 24 *λαοξοός*, et l. 18. acc. omittit m. pr.
- 207, 16 *Lege*, Porsonus, forsān consulto, ut va-
riare accentum notaret; vide Apollonii
Lex. Hom. in *Νεῶν* p. 474. Sed quum
gravis pro circumflexo passim in codice
occurrat, edidisse velim *νεῶν*.
- 208, 12 et 18 *Pro n. 4. lege*, *Λαρινοι* (i. e. *ρεῖ*) bis (698)
Corrector semel accentum posuit in *οι*.
- 208, 19 et 22 *Λαρκος* sine acc.
- 209, 12 *ἀπετπάτου* (sic)
- 210, 4 *Λατρίς* primo
- 211, 6 *Λαχός: μ.*
- 211, 15, 16 *Λεβερῖς*] Acc. forsān correctoris. *Λεβηρις*
sine acc.
- 212, 17 n. 1 *Lege*, *Διμῶι* G. Haec
- 215, 17 n. 4 *Addē*, Nempe *κρα* in archetypo legit
scriba *κρατεῖ*, non *Κρατῖνος* ut debebat.
Infra p. 635, 17. *κρατεῖν* ita scribitur,
κρα. Vide p. 632, 5. Alibi semper Cratini
nomen perscribitur in codice, vel omni-

pag. lin.	
	bus literis, vel ultima syllaba per compendium expressa
215, 21	Post <i>δειςαια</i> in versus sine duarum fere litt. spatium, et nota ; in marg.
216, 25	<i>βαχικά</i> (κ statim).
217, 16	<i>Λευκόπυγος</i> : <i>δήλους</i> (sic)
219, 12, 13	$\bar{\rho}$] $\bar{\rho}$ quod valet vel $\bar{\rho}$ vel $\rho\omega$
220, 4	<i>Λημαι</i> sine acc.
221, 10, 11	<i>Ληνος</i> : τὸ ἔριον tum <i>Λημαιον</i> :
225, 1	<i>Λιον</i> : mox l. 3. <i>Λιον</i> , sed utrum ab initio accentus, n. l. Deinde 4. <i>Λιοι</i> .
230, 22	<i>φλυος</i> ut puto primo; statim em.
231, 3	<i>Λουσια</i> sine acc.
231, 12	<i>πλυντηρίδες</i>
232, 9	<i>Λούτριον</i>] Acc. om.
233, 12	<i>Λυγός</i> : Haec vox semper sine accentu, a manu quidem prima, p. 232, 24. 233, 1—7.
233, 25	Notae 1 adde, et nota ; in marg.
(699)236, 9	<i>συκῶν</i>
238, 12	<i>ἔκτεινον</i> ^{τες} (τες statim)
239, 7	Pro n. 1. lege, Disjungit, οὐ. <i>Μά: τοῦτο</i> — Debat ergo potius Porsonus, <i>Μά: ἀντι τοῦ οὐ μᾶ. Μά: τοῦτο</i> — Vide Apollonii Lex. Hom.
239, 19	<i>Μάγαρον</i>] Acc. om.
240, 10	<i>Μάγνον</i>] Acc. om.
240, 24	Notae 2. adde, nota ; in marg.
245, 8	E regione horum, <i>σόλων δέ—τελ.</i> nota ;
246, 16	<i>Μαραγμα</i> : μ. γ.
248, 3	δ] οὐ

- pag. lin.
- 249, 9—9 In his urbium nominibus, acc. om. nisi quod *ἑπιμαστόν* et *μάστειραν*.
- 250, 6 n. 2 *Lege*, Sic, et nota, in marg.
- 250, 23 *Μαύσωλος*] Acc. om.
- 251, 24 In n. 4. *lege φουτευτας sine acc.*
- 252, 5 *Μάλας* ut nomen proprium Porsonus, et in Suida Kusterus. Verterim potius a *lena quadam*
- 252, 21 n. 2 *Adde*, post *αἴστε* in versus fine syllabae spatium; in marg. nota;
- 252, 26 *προδίδοντας*] Sic. Censor Evangeliorum Kiplingianorum, (*Brit. Crit. Apr. 1794. p. 363.*) i. e. Porsonus, ut me docuit Th. Kidd; „When he says that *I* is put for *E*, and *O* for *E* in *ΑΦΙΟΝΤΑΙ* and *ΑΦΙΟΜΕΝ*,” [*αφιοντε* et *αφιομεν* pro *αφεωνται* et *αφιεμεν*, Kipl. p. xiii.] „he is mistaken if he means this for an absolute error, since it is a various reading, and possibly may be right. The barbarous Greeks coined a new theme, *αφιω*,” [sic] „instead of *αφίημι*. Hence comes the preterite *ἤφιε*, which occurs twice, Mark i. 34. xi. 16.“ Paulo-igitur aute, v. *Μεθεις*; restitue *αφκων*.
- 253, 13 ἦ^η μ. (ἦ statim) (700)
- 255, 10 *Μελεδωνος*] Acc. om.
- 256, 5 *ὄσπρέου*
- 256, 25 *Μελληδρυον* sine acc.
- 257, 26, 27 *Μεμφειραν* et *Μεμφθη* sine acc.
- 258, 3 n. 4 *Lege*, Potius videtur
- 258, 19 γε sine nota

pag. lin.	
258, 20	<i>Μέντοι</i>] ε calami lapsu ita deformatum, ut pro μ vel etiam pro C, nisi caute inspexeris, accipere possis
260, 4	In <i>Μεσομ.</i> et <i>μέσοσπ.</i> acc. om.
260, 16	<i>Μετάβολοι</i>] Acc. om.
261, 3	<i>Μετακείρας</i>] Acc. recentioris
261, 13	<i>Pro n. 8. lege, δὲ ξαντισσῆς τέτρακάρθρον,</i> et nota, in marg.
264, 16 n. 2	<i>Λεγε, ὀργιασμένως</i>
265, 24	<i>Μήκων</i>] Acc. om.
266, 1	<i>Μηλοβορέα</i>] Acc. om.
266, 22	<i>Μήν</i>] Acc. om.
267, 1	<i>Μήνιγξ</i>] Acc. om.
269, 11	<i>Μία λόγχη,</i> sed mox sine γ
273, 20	<i>Μοισᾶν</i>] Acc. om.
274, 16	<i>Μονοκείρας</i>] Acc. om.
275, 17	<i>Μορμουρίων</i> (s compend. ita fere scriptum, T)
276, 10 n. 3	T scil. ita suprasc. ut ejus pes per N ducatur
276, 18	<i>ἀπὸ μουνυχίας</i> primo, ut videtur
277, 9 n. 3	<i>ὄπερ ἐνεστίν</i>
278, 7	Retinenda erat codicis lectio <i>κατάγελως,</i> ut 144, 26. Vide p. 346, 5
279, 3	<i>Μυαχαλή:</i> sed ε ab eodem post υ statim insertum
279, 20	<i>ἀστρίδες</i>] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro <i>ἀστρίδες.</i>
281, 22	<i>μεμυκότης</i>
(701)282, 2	<i>λείψωμοι</i>] Acc. om.
285, 2	<i>πεντηκοστίας</i>] κον primo ut videtur, sed σε m. pr.

- pag. lin.
- 286, 8 *Ναρᾶς*] Acc. om.
- 287, 15 *Pro n. 1. lege, λαμβάνειν*
- 288, 24 *Θουκιδίδης*
- 290, 16 et 18. *Νεαλῆς — Νεαλῆς.*
- 291, 15 *τρασνεάτων (sic)*
- 293, 1 *ἰαναῦ potius*
- 296, 22 n. 4. *Legē, Νεαλία: νέων idem interpolator, pro Νεαλία (et forsā νεῶν) manus prima*
- 297, 20 *Legē ἀντάρτης· εὐράννος· Vide Cangium, v. ἀντάρτης, unde discimus hunc articulum Cyrillo deberi*
- 297, 22 *ἐνυφές*
- 299, 16 n. 1 *Legē, ματόν: n. tum οὐ μα τόν.*
- 299, 26 *Νίβα]* Acc. om.
- 301, 20 *στοιχόν]* Vide p. 315, 4. 348, 3. 351, 11. et 20. ubi *ι* in *ε* statim mut. 422, 20. 423 saepe. 540. 604
- 302, 19 *νοῦμμον]* *νούμμον* paroxyt. forsā recte
- 302, 21 *ἔγραφον*
- 303, 2 *γορυῆ*
- 304, 4 *ἰερόν]* *ό* m. pr. in lit.
- 304, 12 *θεᾶ^η ἐπὶ (ἦ statim)*
- 304, 16 *Κρατερός]* Acc. om.
- 305, 5 *Νυμφόβας]* Acc. om.
- 305, 12 n. 4 *Legē, νῦν δη̄ μιν ὄρουα βασ ἐπι θύρας ποθεν*
- 306, 22 *Nunc video, ἀραως esse, i. e. ὦ in ὠ. mut. Mox 25 νωταλαιν sine acc.*
- 310, 2 *ἦτρον*
- 310, 17—20 *Ξυλοχος, βαραθρον, Ξυλοχον, sine acc.*

- pag. lin.
 311, 6
 312, 23
 (702)314, 7
- Ξύν (sic)
 Ξυνῶνα] Acc. om.
 ἔξεισι. Vide supra p. 688. Talia animad-
 vertenda sunt, ut constet, liberum esse
 editori Sophocelis ἐπιμήρους; Euripidis ἐκ-
 κληθρον, prout res ferat, restituere
 316, 7. Semel monendum, spiritus ab hoc scriba
 in mera puncta contrahi, vix ut distin-
 guantur. Hic Ὀδαξ et ὀδοῦσιν. Mox Ὀδα-
 ξηρός potius, certe ἑδόντων. Infra 316,
 Ὀδ.
 315, 15 Ὀδιός
 316, 26 n. 2 Adde, sed sp. ab alio potius
 317, 1 n. 6 Adde, vel Ὀδία potius
 317, 4 In textu reponere Συμπόσιον, quomodo ci-
 tat Porson. ad Med. 734. et vide p. 61, 12.
 488, 26. Porson. Opusc. p. 287. sive Suid.
 v. Ὄς
 317, 7 n. 7 Adde, vel Οἰήρας
 318, 17 Οἰλίαν primo, ut videtur, certe e ex em.
 sed ejusd. ut puto
 319, 3 -φάνης] οὐσ statim mut. in ησ
 319, 20 In Οἶκοι. acc. om.
 320, 24—27 Οἶ. an Οἶ. ter incertum: sed 25 Οἶνέας
 321, 19 Οἶνοπάζων (sic)
 322, 25 Οἶος potius
 323, 1 χωρσ (sic)
 323, 3 Οἶος (sic), et p. 313, 15
 324, 1 n. 3 Lege, Σιο, vel Οἰστός potius; supra Ὀι-
 στεύσας clare; mox Οἰστροκλήγα
 324, 23 γεγραμμένοις

- pag. lin.
- 325, 16 Dist. G. Ὀκλαδίας: δίφρος ὄν → quod futu-
tandum non erat
- 326, 1 n. 2 *Lege*, 194. B. HSt. 184, 16 Bas.
- 326, 4 βέλτιον] inter λ et τ nescio quid (statim)
deletum
- 326, 10 ἀττελέσθους
- 327, 10 n. 4 *Pro Tum lege Sed*
- 327, 10 n. 4 *Leges* scribam quatuor literas damnaturum (703)
(κρᾶκτιαν) puncta
- 327, 19 Ὀλιγοί] Ὁ an Ὀ n. l.
- 329, 19, 20, 21, 26 Ὀλόωνs plane per asp. In reliquis, sp.:
incertus
- 329, 26 τρέχωνι (sic)
- 330, 10 Ὀλοφυμῶς
- 331, 2 Ὀμαμαίσα] an Ὀ, n. l.
- 331, 6 Ὀβρήσαντος (μ statim)
- 331, 8, 9 Ὀμ. bis sine sp.
- 331, 25 Ὀμηρίταις] αἱ statim ex em. sed pro quō,
n. l.
- 332, 13 Ὀμῶναι, sed ὀμῶναι potius quam ὀ.
- 333, 16 Ὀμ. et 17 potius
- 335, 1 *Pro n. 1. lege*, τὸν ^{τιαν} λ. (νῶν statim)
- 335, 6 *Pro n. 2. lege*, ὀπνια (μ statim)
- 336, 3 Ὀνήσασθαι] ἦ statim pro αἱ
336. Notae 5 et 4 transponendae.
- 337, 11 In artic. fine desunt puncta
- 338, 20 Nescio an operae pretium sit monere, δη-
μοσθ, habere G. i. c. -νη vel -νην
- 341, 19 *Pro n. 2. lege*, *Pro ἀποτιλῶσαν*, α̂ tantum,
sine punctis quae articulum claudant. Ver-
sus fere vacuus, et nota in marg.

- pag. lin.
- 342, 22 n. 1 *Lege*, Παρνα lacuna, et nota, in marg.
- 344, 12 *Pro n. 3. lege*, Ἀπὸ σόλωνος, ὅρ statim deleta
- 344, 20 *Pro n. 2. lege*, δεσπότ⁶; i. e. δεσπότης.
- 344, 22 ὁμογαλίχτας (sic)
- 347, 5 ἐπὶ τ i. e. τὸν; sed statim τῶν (compend.)
- 349, 11 βασιλείων
- (704)351, 1 n. 4 *Adde*, pro -ροι ut videtur
- 351, 19 οἴκειτ⁷] Sic. *Lege* οἴκειτ⁷
- 352, 4 Ὁσήμεραι
- 353, 8 Ὁσταφ.—Ζεὺς]. In marg. nota, quae pertinere videtur ad lin. 6. κάρ' ὦ χάρτων
- 355, 12 κριθῶν] Ὁ statim pro τ
- 358, 11 *Pro n. 1. lege*, Οὐδ' ὑφ' ἐν ὦν et οὐδέν ὦν primo, sed ab eodem factum Οὐδ' ὑφ' ἔνων et οὐδένων
- 358, 18 *pro n. 2. lege*, πορεύεται: μάτην⁸ (ista statim supr.)
- 359, 25 ἐπὶ] Acc. om.
- 360, 5 *Pro n. 3. lege*, Desunt puncta in artic. fine. Semiversus vacuus. Nota, in marg.
- 360, 14 Οὐ μὴ δ'
- 362, 10 δέον] δέ sic, quomodo pro δέ aliquoties; sic et μὲν saepe, ut p. 383, 22. De δέ et δέ (δέον) vide Valck. ad Phoen. 1628. Ejus erroris exempla infinita. Phot. p. 329, 18. κατὰ θε' (sic) ed. Herman. MS. scil. κατὰθε i. e. κατὰθεον. p. 470, 1. πτερ⁹ ms. πέρασον ed. Herm. Vide 450, 10. 499, 21. et infra ad 545, 19

pag. lin.

363, 6, 13, 15 ^δ *ισποκλει* ter

364, 1 *ἐπηρμένους*, sed *ας* statim

365, 14 *ἀντὶ* tantum

366, 15 n. 2. *Ἰδέε*, Vide p. 365, 1:

369, 11 In margine istortum *ἄν*—*εὐπολις*; signum.

~ m. pr. quo subinde indicatur novum articulum in medio versu ordiri. Vult igitur novum paragraphum fieri ab *ὅτι δέ*. Vide p. 591, 24. Addenda ad 186, 8

370, 11 *τό* (*ν* statim).

370, 22 *Παιωνέϊον*] Forsan in *ω*, certe in *ε*, *οἷ*—(705) cum flexus deletur; nunc ab eodem *ω*, mi fallor.

371, 8 Nota in marg. Sed in Galeani archetypo ad l. 7. pertinuisse suspicor

372, 24 n. 1 *Lege, παλαιά Πλάτων*] Ita ms. *παλικά* ex ejusdem, ut videtur, emendatione. *Ἐ* prima scriptura restat, *παλιὰ* i. e. *πάλαιον* ut puto. Etiam

Ibid. *Addē*, Ceterum facile conjecerunt, delendum esse *αὐτῆ*. Sed quum *πρὸς αὐτῆ* habeat Timaeus, unde sumsit Photius, legendum videtur, proxime ad Toup̄ii mentem, *ἔκκλητα· πρὸς ἀντὶ· τὸ ἐναντίον τῆ ἀίρέσει πάθος ἐμποιοῦντα*. Hoc monendum putavi, quia ipsam Toup̄ii lectionem, *τὸ πρὸσαντες τῆ ἀίρέσει*, sine *ἐναντίον*, probavit Porsonus teste Kiddio in *Fors. Opusc.* p. 376.

373, 2 *ἐκφυλο*— (*λ* statim)

373, 23 *-φδια* et *ωδος* ut puto initio, sed *ο* statim bis.

- pag. lin.
 377, 11 *Pro n. 1. lege, -ομῆσαι πρ. Nunc ὄμα*
 et supra nexum *αι* puncta; indicantia ac-
 cipiendum esse *πρ. αι*. Vide Porson. ad
 Odyss. I. 199. et hanc collationem *πρ 534*
 et addend. 604. 606. 684
 377, 24 Dist. G. Πανός: ἀκόλος: ut mox Πανός:
 σκοπος
 378, 1 *Pro n. 3. lege, σκοπος G., et P. Nempe ὁ*
 in ὁ statim mutatum est. Voluit ergo *σκα-*
πός μ. Μοx ὁ πᾶν
 379, 21 Πανώλης] λ ex emend. ejusd. forsam *prb N*
 379, 27 Πάκοι
 381, 10 *τρόπαν τενα* ex em. sed ejusd. ut videtur
 (706) 381, 14 In *τινές, τι* ex ejusd. em.
 385, 20 *πάρὰ χορδον*] Accent: om. (*παρα* per com-
 pend.)
 386, 21 Παρελόγος hic, sed *ρα* in vicinis
 387, 13 *χρηῶθαι* (α statim)
 387, 15 n. 1 *Legē, ἠρώος*] Sic, a *rh.* *πρ.* ut videtur.
 Etiam alibi, ni fallor, in accentu variat *ηρῶος*.
 Notavi 177, 8. ubi *ηρῶες* (sic). Vide 182, 8.
 276, 24.
 387, 16 *πάλοι* — *οἱ καὶ* primo; sed statim *πάλοι* et
οἱ καὶ
 390, 4 *δραχη]* χ ex ejusd. em.
 390, 6 *Ἐκεῖσε*] Acc. om. Porsonus, si tanti est mo-
 nere; et junctim scribit, non *ἐκεῖ σε* ut
 Bentleius in Menand. §. 99. deceptus a Cle-
 rico Latinam versionem Suidae clam secuto.
 Jungatne an dividat G, non liquet.
 390, 11 *ψευδεγγραφεῖς*

- pag. lin.
- 390, 12 n. 5 *Lege, spatium, et nota* in marg.
- 393, 22 *μὲν* primo om. sed statim supr.
- 396, 22 *Pro n. 1. lege, ὑπερέλασεν* (η statim)
- 398, 11 n. 5 *Adde, (ἔστιν per compend. Vide Porson. ad Arist. Ran. 1088)*
- 399, 25 n. 2 *Adde, et ante κοίαι* quinque fere litt. spatium.
- 400, 2 n. * *Dele dist. post ὄς*
- 400, 13 n. 4 *Praefige, Παρύφως]* Sic sine punctis.
- 400, 19 *ὑπεροψία]* ὑπ primo, sed statim ὑπ
- 401, 3 n. 3 *Lege, λ. οὐδ'*
- 401, 23 n. 8 *Lege, ἀναπεπταμένα*
- 403, 11 *Πάχεις*
- 404, 4 *συν*, quod compendii genus non alibi in eodice occurrit.
- 405, 5 *δέρμ*, quod valere posset *δέρματα*, (Bast.(707) Comm. Pal. p. 799) sed nunquam ita, quod sciam, Galeanus. Scribit *μα, μετα, μα*, etc. *ὑποδῆ* p. 404, 8. Praeterea *δέρμα* servat Suidas. Alioqui proclivis lapsus, ut mox p. 406, 26. Infra p. 513, 12. lege *ὄρῦμα-αι* e. Suida et Hesychio. Habuerit codex archetypus, *ὄρῦμ*
- 406, 14 *ἐπάρχων*
- 407, 2 *θράξ]* Ita ms. non *θραξί*
- 407, 23 *ἀντι* sine acc. ut passim in praepositionibus quas pro libitu conjungunt vel disjungunt librarii; e. g. 409, 6 *ἐφάρματος*
- 408, 6 *Pro n. 2, lege, Πελι οι* sic, literae spatio post *λι* relicto, et *οι* in rasura, ut videtur, sed ejusdem.

- pag. lin.
- 409, 10 n. 1 *Dele accentum*
- 410, 12 *Ἰριγυνέλαι]* *i* ex ejusd. em. forsā pro *ζ*.
- 410, 25 *Pro n. 4, lege τρίματα*. Inter illa praecedentis columnae, *λοι—αἰγλήμ* (p. 409, 19) est haec, *ἔχον—ἀριστοφάνης*, est nota posterioribus quidem apposita, sed, ut suspicor, scribae errore, quum in prioribus corruptum *Αἰγλήμ* notare vellet. Lege *Ἄρνημ* e Suida et Archemacho Athenaei VI. p. 264. B. Haec scripseram: nunc, ut in re incerta, non negarim illud signum ad *τρίματα* pertinere. Vide addenda ad pp. 245, 8. 353, 8. Priore loco signum refer ad *ὑπερέχεις* l. 11.
- 411, 15 *-φήν· δημοσθ^δ· καὶ ὑπερίδ^δ*
- 412, 18 n. 1 *Dele forsā G.*
- 413, 10 *Περγασέα]* *κ* ex ejusd. em.
- 413, 18 *Πέρλ* (sic)
- (708)414, 7 n. 2 *τόσαδε*
- 414, 17 n. 4 *Lege, Tum τόνωι, quamvis τ male formatum, ut passim in hac parte codicis, vix a r differat. Lege igitur ὡς pro ὄς, et verte, eodem accentu atque κενήρης. Quid autem sub isto κενήρης lateat, doceri velim. An κεντήρης?*
- 415, 13 n. 2 *Lege, i. e. γυναι^α quod pro re nata legi potest γυναικός, γυναικῶν, γυναικῖα, etc. Postremum praetulerim. Vide 56, 21. 65, 17. 69, 5. 189, 1. 205, 4. 222, 8. 312, 10 et 16. 313, 3. 327, 8. 412, 13. 537, 21. 655, 10. quibus in locis perscribitur vox*

- pag. lin.
- 415, 26 ^α *πτόδ τῶι* (sic) Nempe *π τ* scripturus erat ^{α ὦι}
- 418, 4 *In n. * lege, Πκάτω τρ. i. e. Περὶ κάτω*
(vel *Περι κάτω*, quomodo in tmesi solet
Codex Homeri Venetus, Villoison. Proleg.
p. II.) quod
- 418, 9 *Περικονῆσαι]* *ρ* ex ejusd. em. pro *φ*. Imo
nunc video, quod pro summa *τοῦ φῶ* parte
erasa acceperam, merum esse defectum
membranae scalpendo perforatae, quum de-
leretur macula in proxima pagina. Non
tamen prorsus liquet utrum initio *ν* an *φ*
- 420, 15 *ἔστι μοι* ex ejusd. em.
- 421, 6 *συμφορᾶς*, solenni accentuum permutatione;
quod moneo ne quis emendet, *Περικτώ-*
σαι: συμφορᾶι.
- 421, 14 *δυσχερῆς]* Vox ex ejusd. em.
- 422, 8 ^α
γρι
- 423, 17 n. 4 *Ἄδδε*, i. e. *περίστοιχον*, ut mox *Ἰστοίων:*
^α
πατυλον, et alia in vicinis
- 425, 27 *Πέσκειων* (709)
- 426, 21 ^α
λ, quod valet *λέγει, λέγουσι, λέγεται, λέξις*,
etc. Hinc error p. 503, 9. Articulus e Ti-
maeo sumtus, ubi teste Ruhnkenio, i. e.
Capperonierio, ma. habet *λέγειν*. Supra
p. 368, 23. *λ*, sed plene *λέγεται* 25. et 527,
11. Hic malim *λέγει* cum Ruhnkenio, ut
p. 223, 13. ubi plene ma.
- 428, 6 ^α
λαμβ
- 431, 13 Vide Ruhnken. not. in schol. Plat. init. ubi

pag. lin.

- Porsonus, „Pro Πιτθίς et Πιτθαύς lege Πιτθεις.“ Hic igitur legebat οἱ Πιτθεις
 431, 15 Nescio an nota in marg.
 431, 26 n. 3 *Lege, forsán meo errore, οὐκ pro οὐκ*
 433, 17 Ita dist. G. P.
 435, 9 Πλυνητήρια
 436, 2 Ποδέων
 436, 7 βυσου
 439, 3 Πολιούχοις] οὐ ex em.
 440, n. 1. l. 3 τῶν ὀπισθίων ποδῶν et in fine, ὀλυμπία
 — γὰρ εἰς σήλαιον
 442, 6 λι quod valet et λόγαις. Infra 506, 14, λόγ
 442, 14 κτησιφωντα
 443, 16 σφόδρα, α et ι disjunctis, i. e. α.
 445, 17 ποτέ sed bis ποτέ 14, 16.
 445, 19 n. 6 lege προστιθεν sine acc. et pro
 446, 1 Ita dist. G. et P. Forsan cum Schleusnerō
 fere e Bacch. 663. legendum, Ποτνιαῖδας
 Βάκχας· Εὐριπίδης· * * * ut exciderit ex-
 plicatio, ex Hesychio petenda. Non obstat
 vocum positio; vide p. 363, 4. (Eurip. An-
 drom. 1012. quem locum in Hesychio v.
 Εὐκειχήκατος detexit Porsonus.) Ἥχω πε-
 τραία et Πέας πόντιος referenda suspicor
 ad Aeschyl. Pers. 390. Prom. 836.
 447, 8 n. 1 *Lege, Supra ε in πράως, nota*
 448, 11 Πριμιγγιλιων sine acc. (ων compend.)
 448, 25 διαφι
 450, 13 et 454, 2 οὕτω (ita ο) Illo modo scripsisset οὕτως,
 ο. Sed passim οὐ tantum ponit, interdum οὐ
 450, 19 n. 8 εἰτα

(710)

- pag. lin.
- 451, 15 n. 2 *Dele τῶν an τῶ ἐτ. et lege.* In τῶν ante φιλῶν acentus ita notae ° adhaesit, ut videatur τ̄ i. e. τω
- 454, 3 οἰ] & ex em. insertum
- 457, 6 Προπακτωκότες primo; scalpello emendatum
- 459, 2 Προσέκοψεν] κ ex ejusd. em.
- 460, 5 καὶ ex ejusdem em.
- 463, 18 περὶ τοῦ ex ejusd. em. suprasc.
- 462, 16 οὐ δ̄
- 463, 15 Προσφερεῖς] εἶ ex ejusd. em. pro quo, n. l.
- 467, 4 ὀλίγον statim pro -ων
- 468, 19 n. 3 *Lege, ἥλιον* hic et p. 513, 10. G. et P. per signum, de quo vide Porsonum apud Kidd. p. 288. Gaistordium ad Hesiod Theog. 709. Burgesium ad Eumen. 2. Supra p. 132, 20. pro ἥλιου (ἰλίῳ Suid.) lege Ἀπόλλωνος. Nescio an operae pretium sit monere ἥλιος et σελήνη per signa exprimi in Lexico Cant. supra p. 668. Ἐρμῆς in Cantab. Nu. 3. 15. (1) in marg. Aristoph. Plut. 1131. In Harpocr. v. Θεμιστεύειν, ἥλιου tot literis servant mss. Cant. Gal.
- 468, 20 n. 4 βᾶθῆ^ν,
- 470, 23 Πυκτίον] Ita G. Sed Πτυκτίον ex Hesychio(711) et literarum serie Porsonus, quod reponendum monui
- 470, 19 n. 1 *Adde*, i. e. ἐκφυσᾷ scripturus, statim se corripuit, ἐκφύσει^ς
- 471, 7 ἀποπρωκότα (αε statim)
- 472, 4 et 12 Πυγαργός et Πυγων sine acc.
- 473, 12, 17, 24 Πύθου — Πυθῶδε — Πυθῶνος] Ita Pors. Acc. om. G. ter.

- pag. lin.
- 478, 19 *ἐνθεν* bis scriptum, semel punctis damnatum
- 474, 10 n. 8 *adde*, E. Suida emendavit Porsonus. Sed recte Beckins ad Aristoph. Nub. 626. *ἐκ τῶν κόλων. ἀπὸ τῶν κόλων* Bekkeri. Lex. Rhet. p. 292. Etymol. p. 696, 45.
- 476, 4 n. 1 *Adde*, (*ας* compend.)
- 479, 4 *Pro n. 7 lege, ἀλκαῖος ἐνιθρω^τ* et similes apices in marg. ubi scil. additurus erat variam lectionem
- 480, 5 *ἄναιμος*
- 482, 20 n. 2 *ἀρτάρχης*
- 486, 16 *οἱ τόνδ'* (sic) An initio *οἶόν τ'* volebat?
- 486, 19 n. 2 *lege, εἶρη* fere, i. e. *εἶρηκεν* ut Hesychius et Suidas; quod consulto mutavisse non videtur Porsonus
- 487, 8 *Ῥηταρηκῆ* primo, sed *ικῆ* ut videtur statim factum. Tum 9 *τὰς δικαστῶν*, ut et 492, 9. *κομιστῶν*
- 488, 14 *ἰδιαν* sine acc. *αν* per compendium. Tum *ἠγούμενος*, et supra l. 3. *ἠγυμῶν*, infra 509; 12 *ἠγεμόνες*
- 491, 4 *ἀπειλητικόν*.] Ita plene ms. Nempe in archetypo compendium de quo modo dixi male interpretatus est scriba
- (712)493, 5 *καρ^ρ ἦβην*
- 495, 21 *εροφῆν*
- 496, 16 *κάθαμα* (*ρ* statim)
- 497, n. 1 *Σακοδερμῆτης: σοφῆ^ε* (i. e. *ετῆς* statim mut. in *ετῆς*)
- 498, 1 *σαλα* sine acc.
- 498, 5 n. 1 Imo nil hic mutavit, sed maculam in prae-

- pag. lin.
- cedente pagina tollens, membranam corruptit, et liturae speciem hic efficit
- 498, 15 Schol. Townleianus ad Iliad. H. 185. a Porsono excerptus; *Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες: Οὐχ οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν παρὰ πᾶσι* [ita et Venetus apud Villoison. et Leid. apud Valckenaer.] *τοῖς Ἕλλησι χαρακτῆρες· διάφορα δὲ καὶ τὰ τῶν στοιχείων ὀνομάτα ὡς τὸ ἔαν·* (sic) *Καλλίστρατος δὲ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν μετένευχε* [sic sine ταύτην] *τὴν γραμματικὴν, καὶ παρέδωκεν Ἀθηναίοις, ἐπὶ ἀρχοντος Εὐκλήτου, ὡς φησὶν Ἐφορος.*
- 499, 10 *Σαμφορας* sine acc. tum *αἶγμα*, ut Pors. Vide p. 351, 21.
- 500, 15 n. 3 *ἀγχιᾶλλον*
^α
^δ
- 500, 25 *μενδοθῆναι* (ista statim)
- 502, 6 n. 3 *τρυζῆνι* (ἤ ex ejusd. em.)
- 503, 1 *ἀθείας* (sic)
- 506, 13 *Σημαὶ* (v statim)
- 506, 19 n. 3 *Lege*, tum *πῶς οὖν οὐ σεμνήν*
- 509, 21 *σφραγδα* (l statim)
- 516, 8 *ἐκτετρημένης]* η prius in litura a m. pr.
- 516, 15 *αὐτως* (sic)
- 516, 21, 22 *Σκαρμιον, Σκαφιον*, et *καταχ.* sine accen-(713) tibus
- 516, 2 n. 3 *In sc. dele accentum*
- 517, 12 *Σκαφίδας]* Acc. om.
- 520, 8 n. 5 *Lege*, *σκιᾶδιον*, sed *δει* statim
- 521, 8 n. 4 *Dist. ὀ,*
- 521, 13 *ἑρεῖα* m. pr. Nunc *ἑρέμια* potius quam *ἑρεῖα*

- pag. lin.
 522, 13 *Σχιροφορίων*. In his passim variat, *ων*, *ων*, *ων*
- 523, 21 n. 4 *Adde*, *i* in *i* mut. corr.
- 525, 5 n. 4 *Lege*, *Ἄτιμ*. a correctore addita
- 527, 10 *Σμήρινθοι*] Acc. om.
- 530, 15 et 18 In *μικ.* et *εὐκατ.* *μ* et *εν* primo om. sed statim supr.
- 533, 20 *τὸ μ.*
- 534, 3 *Προαγωνι* sine acc. m. pr. *α̇* corr.
- 534, 11, 12 In n. 3. *lege*, *δράμασιν*, et *adde*, Primo ut videtur, *CTAΘMOC*. *ἐξέβαλε*, et *I* statim inserto factum *CTAΘMOK* (sic, *IC* in *K* plane coalescentibus.) Supra p. 337, 17. *ἮΝΟCIC ἮCΠPIOC*, quod *κοσπριος* legerunt exscriptores. In *Σταθμοῖς*, *Σταθμῶν*, accentus correctoris, qui et *φλειοῖς* mutavit in *φλειοῖς*.
- 534, 22 n. 7 *Lege*, corrector, qui scil. pro *-νες* accipiendum monet
- 535, 2 In *Στάς* accentus correctoris potius
- 535, n. 2 *Lege*, parte codicis peccatur
- 536, 6 n. 6 *Lege*, *Στεγανότερων*, sed *ω* in *α̇* fere mut. (i. e. in *ο̇*) Omnia m. pr. Tum *στερεότ.*
- 537, 3 *Στερετικόν*; etc. cum praecedentibus conjuncta, sed postea punctis discreta
- 537, 11 *Στερόπη* primo
- 538, 2 *ἑλλάνικος*, et 21. *ἔρμικπος*
- 538, 9 n. 5 *adde*, sed accentus correctoris potius
- (714)538, 19 In *ὡς*, *σ* ex em.
- 538, 23 *σφιγξην* primo; a correctore potius mutatum
- 540, 22 Ita G. sed primo *στεναγμός*, et nescio an *CTONAXAI*

- pag. lin.
- 542, 12 n. 3 *Adde*, sed accentus correctoris potius
- 542, 24, 5 n. 5 *λεγον* sine acc. tum pro *παῖδα*, *πέλα*, ubi accentus correctoris potius
- 543, 6 In *βύραα*, β ex em.
- 544, 18 n. 4 *Lege*, in *δωροδοκῶν* mut. corr.
- 545, 3 Primo *εἰστοροφᾶς*, sed nexum *στ*, canda erasa, fecit *σ*, deinde *ο* in nexum *στ* mutavit, ut nunc sit *εἰστῶροφᾶς*
- 545, 19 *Στωιδε*, et *στοιδε*, i. e. — *ιον*, sine accentibus; non *δι*, ut legerunt exscriptores, quomodo *Ῥακίς* pro *Ῥάκις* §
- 546, 1 n. 7 *Lege*, *Σοι* in *Συ*
- 546, 22 In *δε*, δ ex em.
- 547, 8 *φυκοῖς* primo
- 547, 17 hō codex planissime; unde, quum *η* i. e. *η* pro *α* cepissent, geographiam auxerunt, *οἱ δὲ Πάρροες Κρόνω*. An Thracas (Arist. Ach. 150) somniabant? Contrario errore *Λιβύη* in *λίμνη* mutarunt p. 652, 20. Ceterum lege *παριόντες*. Vide *Ἑρμαιοῖν*
- 548, 24 n. 1 *Lege*, Primo *τόν*, nunc eraso *ν*, *τοῦ* factum, a corr. ut videtur
- 549, 4 *συναλαγ*. primo
- 549, 10 *Συμβουλοῦς* sine acc.
- 550, 9 *συμμορίται*
- 551, 1 *Συμφέρεται*
- 551, 4 *Συμψιθεῖς*] ψ in litura
- 551, 7 n. * *addē*, ν correctoris videtur
- 551, 14 *Συναυλισθεῖσης*
- 551, 22 *ἡθισμένον*
- 552, 27 *Συνέφηβος*] φ ex em.

pag. lin.

- 553, 8 η. * *ἐξήσδεκα* sic, totidem literis.
- 555, 9, 10 *ουστροφή: σύγκλητος* ita, punctis istis statim additis ad articulos dirimendos; quod patet e sequenti versu, in marginem prominente
- 555, 12 *ἐκκλησία αὐτή* primo.
- 557, 13 *-μένου.* i. e. *οὐσ* proculdubio fuit, ut 559, 1
- 557, 14, 20 *Σύργαστρος* et *Σύρφα*] Acc. om. Mox 17. *βλαπῶν* m. pr.
- 558, 11 et 13 *δημο.τ.* i. e. *ο* fact. ex *ω*, et ante *διὰ δέ*, litera erasa
- 560, 15 *Σφῆλαι*] *φ* ex em. statim facta, pro *τ*
- 560, 21, 25 Monui reponendum *αὐτοῖς*. Praeterea nota, *Σφισιν* in ms. accentu carere, idque consulto ut opinor factum. Notissima brachylogia dicit grammaticus, vocem, quam recentiores isti *σφισιν* pronunciabant, interdum esse pro *σφίσιν*, i. e. *αὐτοῖς*, interdum pro *σφοῖσιν*, i. e. *τοῖς ἐναντιῶν*. Eadem dicta puta p. 559, 25. ubi tamen acc. servat ms. 134, 24. *κατὰ* et *κᾶτα*, 322, 13 et 25. *οῖος* et *οῖος*, 612, 20, *τῶ* et *τῶ*. Compara vv. *Ἡματα* et *Ἰων* cum Suida, *Κηρ* et *Τη* cum Apollonio. Affine est *Μελλήσας*, diversum *Ἡρυγεν*, de quo Porson. ad Phoen. 463.
- 560, 24 *Σφιγανόν*] Acc. om.
- 561, 1 n. 1 *Legē, ὑφ' ἐν*, sic, *υχαργο*
- 561, 18 *Σχαστηρία*] *χ* in litura a m. pr.
- 561, 20 *Σχεδιάζει*] Inter *α* et *ζ* litera erasa, i. e. *ε* ut puto
- 562, 17 n. 3 *διαμάσσονται*

- pag. lin.
 562, 19 n. 4 *Lege, καὶ ἡ σχ.* quod forsā defendi possit; vide Ind. Auctorum in *Παροιμιαί*
- 563, 5 *παιδία* prima (716)
- 563, 9 Primo *εὐκαιοί* sic, et praeterea litera, forsā σ, pro qua nunc α, ex ejusd. ut puto emend.
- 563, 11 *καὶ ἀντι οὐδαμῶς* tantum. Corrige igitur notam
- 566, 5 n. 7 Pro postea *lege*, ex emendatione
- 566, 10, 11 n. 2 *Lege*, In *κεῖτο*, α scalpello factum, ex α scilicet. Deinde *μέσοισι δὴ χρυσοτάλαντοι* (i. e. -άντοι) primo, nunc ultima *χρυσοτάλαντα* facta, a m. pr. ut puto
- 566, 22 *τοῦ ἡμισυ]* το ἡ primo
- 567, 20 Ante *ἀκρ.* alterum γ, sed lineolis damnatum
- 568, 20 Pro n. 2 et 3. *lege*, *TANTHHKEC* vel potius *TANTNHKEC*, sed istud sive *H* sive *N* ita lineis trajectis damnatum, ut *M* videatur. Deinde, *τὴν ἀκρῆ* (sic). Quare ex Apollonio *lege* *Τανίηκες* et *ἀκρῆ*.
- 568, 25 *Ταξιάρχος]* ξ in litura
- 569, 12 n. 6 *ἀχαιῶν*
- 570, 11 *ἔκτασις]* τ ο πεκα σε scalpello factum
- 571, 9 *ἀτρίδες*
- 573, 16 *Τεθῶται: τεθοίμηται.*
- 575, 1 n. * *καρεΐαι*, et inc.
- 575, 2 *ἀλικαρνασσου*, et 580, 2. Tum primo *πολεμῶν τελμιασος—τελμίσσου*
- 575, 5 Pro n. 4. *lege*, *κύλακα* (α forsā m. pr.)
- 576, 5 n. 5 *Lege*, τ in litura, pro π ut puto;

- pag. lin.
- 575, 16 *Pro n. 1. lege, ð scalpello factum ex ā vel ω̄ potius*
- 576, 16 *τιμωστι primo*
- 577, 15 *Τεράστεια*
- (717)577, 17, 19 *Τεραμνον, Τεραμων et ἀτεραμων sine acc.*
- 577, 22 n. 1 *Lege, Ταρμέρεια*
- 579, 6 n. 3 *Adde, i. e. κακοῖς.*
- 579, 8 *Τερπογράμεις] Acc. correctoris*
- 580, 4 *κίονα*
- 580, 13 *ἡγούν (sic) bis scriptum, semel damn. ᾱ corrū*
- 581, 8 *ψῆφοι εἰδῖν] Nescio an primo ψῆφος, certe εἰ in litura*
- 581, 22 *αὐτοτελεῖς] εἰς in litura*
- 581, 26 *σύμβολον] μ in litura; tum γηγεν^s, et κροβύλον ex em. correctoris, pro κροβυλον*
- 582, 1 n. 6 *Lege, ā ut videtur initio, nunc scalpello factum ω̄ fere*
- 583, 11 n. 10 *Pro γ lege γ*
- 584, 21 n. 1 *Lege, Ita manus prima, ΤΗΘΕΑΙ: ὄστρεαι (sic; ᾱ et ι divisim scriptis, non per nexum: valent igitur ὄστρεα; vide supra Addend. ad 156, 18) Acc. transtulit in Τῆ̄ corrector.*
- 584, 24 n. 4 *Τηθίς: θεία πρῶ καὶ ἡ μρῶ ἢ ἀδελφή. Ista nota eadem prorsus, atque ea qua designatur ω̄. Supra v. Πατρώων, pro π̄ πρῶς̄ π̄ lectum παρὰ πατρός̄ περι. Ita alicubi in Scholiis Venetis aut Townleianis Homeri esse πατρός̄ που pro προσώπου, narrabat olim Porsonus; qui et in Platone Rep. viii. p. 566. E. HSt. πᾶσιν ἰλιγῶς τε καὶ πρῶτος*

pag. lin.

- εἶναι προσκοιῖται legendum monet (c ms. et Bas. 2. p. 458, 44.) pro πατρῶνος!
- 585, 8 ἀλλὰ τρυφῶνς primo.
- 585, 19 n. 1 *Leges, οὐδέως*: (acc. correctoris) tum κυβερνίας; primo
- 585, 23 n. 3 *Legi pomitat ὁ παῖς. Ergo corrige, ὁ* (718) ommissum aut evanidum. Tum
- 587, 13 In *ἡγήσατο*, *ἡ* in litura. Tum *σαφδεις*
- 589, 9 *στρωτῆς*] Ita, sed acc. correctoris? Vide Valck. Oratt. p. 296.
- 589, 21 *πλήσθη*
- 591, 4 *τῶν*] *ων* primo
- 592, 17 *Pro n. 4. lege, in ΠΥΡΑΒΑΡΙ, ΠΥ* a manu prima, ut videtur, sed post lituram. Initio ΠΥ vel ΠΝ, sed illud credo.
- 593, 6 *το κεκέρωμένων* (sic)
- 593, n. 2 *Leges*, semel mut. in *χῶ*.
- 594, 24 n. 6 *Adde, τοαία* fecit corr.
- 596, 2 *ὕσπληξ* m. pr.
- 597, 1 *Pro n. 7. lege, Primo ἐν*. Corrector *ο* *α* *ω* fecit *a* (sic fere) ubi asteriscus linea trajectus numeralem designat
- 597, 4 *Pro n. 9. lege, οὖν* m. pr. deinde *a* corr. *ω* factum, ex *αι* potius quam ex *οσ*, et *υ* additum in litura
- 597, 5 *διδυμοι* primo; sed statim *οσ*
- 598, 13 *Τράσια* m. pr.
- 602, 7 *Τριαδα λέβη: ἐν*
- 602, 9 *κίβοι* hic ab initio; sed in seqq. *υ* ter ex em. at pro quo, n. 1.

- pag. lin.
 602, 12 γὰρ ex em.
 602, 14 n. 6 *Lege*, ὁ κ. εἶρε
 602, 18 *Pro n. 9. lege*, Τρις εἰς θάλουσα (sic; primo Τρίσσι) etc. ut nov. artic.
 603, 1 τριτημόριον] Ante η̄ litera crassa, forsān τ
 603, 15 ἐπλ, sed ἐπλ statim
 (719)603, 17—19 ἡ τοῦ et ἡ γενν. tum m. pr. ποταμ̂ (i. e. αν)
 604, 4 ἀττίδι
 604, 9 τριτοῦς sic
 604, 16 αὐτὸν εἶναι
 605, 25 *Pro n. 5. lege*, ἀντιφά. ubi lineola per
 imum φ ducta, et accentus sunt correctoris,
 et α post literam pro α. Atramenti color
 medicamine mutatus induxerat me ut cre-
 derem hic esse versatum recentem inter-
 polatorem, qui scilicet ἀντιφάνης ab ἀντε-
 φῶν expulsū reduxisset. Sed, saepius in-
 specto loco, plane video initio fuisse ἀντι-
 φῶ (ut p. 402, 26. habet ms.) et ἀντιφά
 esse correctoris antiqui
 607, 1 οἱ ἑμάντες bis scr. semel damn. Deinde
 δέ
 περιονται (δέ statim)
 607, 18, 20 ε in Τρόφι, ο in Τροχάζειν, ex em. ejusd.
 608, 1 Τροχίς m. pr. Τρόχισ corr.
 608, 2 n. 3 *Lege*, hic forsān corr.
 608, 12 ψηθυρίζει. Deinde in λαλει et παρό, εἰ et
 ο ex em.
 610, 25 θόρυβος] ὁ ex em. forsān pro ε
 ὑψει] ε primo, sed statim εε
 611, 21 in Τυφ. ε statim factum ex η
 611, 22, 3 λεβήριδος — λεβηριδος — λέβηρις — λεπηρις
 m. pr.

- pag. lin.
- 612, 17 *Τύχην*] Artic. cum superiore confusus, sed postea punctis directus
- 613, 1 *Τῶν δυνατῶν τι: κλεινῶν γάρ*, sed κλεινῶν fecisse videtur corr.
- 613, 15 *Τῶρα* m. pr.
- 614, 6 *Nescio an primo 'Τάδαι*, sed β certissima m. primae
- 614, 7 *'Γβός*] Acc. om.
- 616, 3 n. 6 *Lege; υἱῶν* vel *υἱῶν* fecit corr. (720)
- 616, 4 n. 7 *Lege*, mox *υἱῶν*, ubi ap. correctoris, accentus manus primae, ni fallor. Mox 17, *'Τηνῶν* ex *'Τηῶν* fecit corrector.)
- 616, 6 n. 8 *Lege, υἱῶν*
- 616, 11, 19 *'Της*] Acc. om. Mox *ἐπιτελούμεν* (sic, *av* compend.)
- 616, 16 *ζῶς* i. e. *ζῶδες* m. pr.
- 617, 5 *τοῦ λ.* m. pr. *τοῦ* corr.
- 617, 18 *'Τλάστρια*] Acc. corr.
- 620, 12 *ἐννοεῖν* primo, nunc ρ scalp. mut. in υ
- 620, 13 *'Τκασκίαι* primo ut videtur, sed τ statim mut. in σ nexum
- 621, 7 n. 1 *Lege*, Litera, ρ, ut videtur,
- 621, 11 *διατελεται*] *αι* ex ejusd. em.
- 622, 20 *'Τκερθορών*] Acc. correctoris
- 623, 23 *φανλου* et mox *φανλος* m. pr. *φανλου* corrector, sed *φανλος* reliquit
- 624, 3 *ἀπολ.*] Ita m. pr. sed forsā ex em. pro *υκ.*
- 624, 21 *'Τκτεθύκτο*] θ statim factum e τ
- 625, 21 *υπόβαθρος*, i. e. primo *αρ*, ut puto
- 627, 6 n. 2 Ita ms. *'ΤΠΟΔΕΞΗ* vel *'ΤΠΟΔΕΞΗΣ*, ita ut *I* in *C* mutavisse videatur m. pr. Nam passim in mss. (ubique fere in hac

pag. lin.

- parte Photii) *I* et *C* majusculae mero puncto differunt; vide p. 538, 16. Punctum supra *H* notat partem literae pro non scripta habendam; (vide addend. ad p. 536, 5.) quocirca voluit scriba legendum *Ἐποδέξες* vel *Ἐποδέξεις*. Callatis Apollonio et Hesychio liquebit legendam vel *Ἐποδεξίη*: ὑποδοχή, vel *Ἐποδέξεις*: ὑποδοχή.
- 627, 6—9 In *Ἐποδέξεις*, *Ἐποδέξια*, *Ἐποδερίδα* et *Ἐποδέρις* (sic) accentus correctoris
- (721)628, 24 Elsi non multam refert, nullam distinxisse, *Ἰανὺς ὄκως Ἡράδατος*. Vide 516, 15.
- 629, 2 ἀντικόν primo
- 629, 5—6 *Ἐπολόγον* — ὑπολόγον — ὑπόλογος; m. pr. *Ἐπὸ λόγον* — ὑπολόγον — ὑπόλογος corr. Deinde *Ἰ*: συγγνώμη μὴ ο.
- 629, 16 n. 1 *Λεγέ, ἄγοντες* m. pr.
- 632, 2—7 Modo *ὑποῦλος*, modo *ὑπουλος* m. pr.
- 635, 1 *τροβλά* m. pr.
- 634, 1 *Ἰσπλήξ* m. pr.
- 634, 8 et 7 *Ἰρχαι* — *Ἰσάκους*] Acc. om.
- 634, 13 n. 7 *Λεγέ, ὑίων* m. pr. *ὑίων* (sic) corrector, (nisi duo fuerunt) nunc *ε* mut: in nexum *ει* a recentiore, ut puto
- 634, 22 n. 1 *Λεγέ, Ἰφαλοσφατήξ* m. pr.
- 635, 6 *Ἰπόλιμων*] Acc. om.
- 635, 7 *Ἰφορμία*] Acc. corr.
- 636, 17 *χάριεν* (ambo acc. corr.)
- 638, 12 *Φάλλοι* m. pr.
- 638, 21 *Φάνης*] Acc. corr.
- 638, 23 n. 8 *κυριων* primo ut videtur, deinde *ἑστρατηγικότων*, ubi *κότων* statim factum e *κων*.

- pag. lin.
- 639, 4 ἢ potius est correctoris
- 639, 18 et 16 In Φάρμακον et Φαρμακός, acc. corr.
- 640, 5 In φαρμακῶν, acc. corr.
- 640, 9 ἐκείνοντες, sed statim εἰ
- 643, 25 In φασί, α tantum m. pr.
- 644, 4 Φέλλαι σιο; acc. correctoris; qui primo fecerat Φελλέα. Μοχ ποσώς (acc. m. pr.)
- 644, 20 ἐπεμψεθ (sic) m. pr. Primo ἐπεμψεθ, deinde ἐπέμψεθ fecit corrector
- 645, 16 οἰμῶγ^μ (sic) m. pr. α addidit corrector, (722)
- οἰμῶγ^{μα}
- 645, 23 ἀπατᾶν i. e. primo ἀπαντᾶν
- 646, 4 γίνεται] ΓΙΝ^τ m. pr. Istud s, i. e. α, in e mut. corr.
- 646, 7, 8 In Φθεισθαι et Φθειναι acc. om.
- 646, 23 n. 8. Lege, μοχ και ante τὰ. Tum in φιβαλέα, β ex ejusd. em. pro λ ut puto
- 647, 12 n. 2 Adde, sed in Φιλοσ. accentus est correctoris.
- 647, 13 Φιλεριστά] ε statim ex ο
- 648, 9 n. 9 Lege, μύστας ἐνευσῖνι (ἐλ. corr.)
- 648, 13 φιλοθεωρηταί] ω correctoris, pro ο.
- 648, 12 n. 1 Lege, περιππθαι, i. e. emendatum περι-
λιππῶσθαι pro περιππθαι.
- Ibid. Adde, Illud ω, ita scriptum, ~, ut passim fit, nunc mihi videtur esse ex emend. pro τ i. e. ην. An librarii oculos irretivit proximum ἐλεπτόνθαι?
- 650, 3—6 Φίμοϛ (Acc. corr.) deinde m. pr. Φίμουϛ—φίμοϛ—φίμὸν (sic)
- 650, 17 In ἀναμαλάττειν, μ correctoris in litura

pag. lin.	
651, 10 n. 5	<i>Lege, ε</i> corrector, pro <i>ε</i>
651, 14 n. 6	<i>Lege, μ</i> in litura, ex em. forsan m. pr. cuius certe est <i>λοχ</i> ex <i>λογ</i> statim factum
653, 13 n. 3	Puncta diaereseos correctoris forsan
653, 16	<i>ἔτοιμος</i>
654, 18	<i>Ψιλοδάπιδας</i> — <i>δάπιδας</i>
655, 5	<i>δρυκακείς</i> m. pr.
655, 17	<i>ἀττιῶ</i> i. e. <i>κω</i>
657, 7	<i>μυρρινου</i> sine acc. tum <i>παροιμίαι</i> (sic)
(723)657, 19	<i>Ψώχωντες</i> (sic)
658, 4 n. 4	<i>lege</i> (<i>ε</i> correctoris potius, certe ex em.)
658, 5 n. 5	<i>Dele</i> ni fallor
658, 15	<i>στασιάζοντάς</i> (<i>ας</i> compend.)
659, 8	<i>ἔοικετοῦ</i> i. e. <i>ἔκ</i> (<i>τωκ</i>) scripturus; se corripuit.

I N D E X (726)

AUCTORUM

N. B. Hunc Indicem confecit Joannes Alberti, correxit et auxit Porsonus. Albertina saepe delevi aut contraxi; quae vero ipse addidi, aut ab Hermanno et aliis sumsi, uncinis quadratis [] includuntur.

ἈΓΓΕΛΑΤΟΣ ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας: 194 Κυβελιδῶν ἀνάθημα.

[**Ἄδηλοι:** 19 Ἐσάλει 45 Ἐχει αὐτὸν 54 Ζητεῖν, ubi forsā delendum *τι*, ut *μηδὲ σὺ* sit finis senarii vel initium tetrametri. Vide Eur. Hel. 155. 823, 9 **Οἶος:** ἀντὶ τοῦ 424 Περιττότης 494 **Σᾶ:** περιεστ.]

[Hexametri: 503 **Σειρὴν** 591 **Τίς πατέρ'**]

[Senarii proverbiales, e comicis plerique sumti: 356 **Οὐδεις δυσώνης Οὐδεις κομήτης** 358 **Οὐδὲν φροεῖ Οὐδὲ τάρχατον Οὐκ ἔν δύναιο Οὐκ ἂν φθανοίμην** 360 **Οὐ παντός** 439 **Πόλλ' εἶδ' αἰλώπηξ.** Ioni Chio dat Porsonus. Vide Ionis versus apud Valck. Phoen. 1185. Porson. Opusc.

p. 204 511 **Σικελὸς ὀμφακίζεται** 586 **Τὴν(726) γλαῦκα Τὴν ἐμὴν Τὴν χεῖρα** 612 **Τῶν γὰρ ὑστάτων Τῶν ὄνων** Vide in *Παροιμιαί.*]

[Scriptor ecclesiasticus, forsā Origenes, ad Genes.

III. 21. respiciens: 548 Σύμβολα: σημεῖα. Benigne indicavit apud Grabium ad Irenaeum I. p. 28. V. S. R. Episcopus Bristolensis]

[Ἀθαμᾶνες: 603 Τριτογενής.]

[Ἀθηναῖοι: 14 Ἐρχαίου Διός 67 Ἠλύσιον 71 Ἠνίοχοι 79 Θαλλοφόροι 92 Θητεύς 103 Ἱερὸν γάμον 119 Ἴωνες, ut quidem distinguit Hermannus. 121 Καθάρσιον: ἕ. 203 Λάκκος: Α. 225 Λινόπται 276 Μουνυχιών: καὶ 804 Νυμφεῦτρα: ἡ σ. 835 Ὀμπην 340 Ὄξυθύμια: ὅσα 397 Παρθέναι: οἱ 408 Πεδία Πεδίων Πεδικά 485 Πέξαι 506 Σεμναὶ θεαί 520 Σκιάς: ἀγαθ. 547 Συκοφαντιῶν 554 Συνήγοροι: οὐ Συνήγοροι: εἰσὶκ. 595 Τοξόται. Vide 594 Τολοται Vide infra Ἀττικοί.]

[Οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι: 288, 1 Ναυκραρία 288, 3 Ναυκραροι 288, 5 Ναυκραρία 318 Οἰκέα.]

[Οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν καὶ ἑορτῶν γράψαντες: 521 Σκιρόν: Σκιρά.]

[Οἱ ἄθληταί: 233 Λυγίζομενος Vide in Παλαιστρ.]

[Αἰγύπτιοι: 126 Καλάσειρις 186 Κυλλήστεις 302 Νόμος: ὁ κ. 375 Παμύλης.]

ΑἰΛΙΑΝΟΣ: 617 Γεῶσαι.

[Αἰφλεῖς: 94 Θραῖκες ὄρκια 333 Ὀμολώϊος 408 Πέμπτα.]

ΑἰΣΧΙΝΗΣ: 10 Ἀδιάφορον 48, 9 Ἐπαλοκρασία [sed ibi non citatur.] 53 Ζηλοτυπεῖν 82 Θέμενος 167 Κιρραῖον 230 Λοιδίας 319 Οἶκημα 346 Ὀρθῆς δὲ τῆς κ. 421 Περίπολος: Ἀρ. 450 Προβολάς 463 Προστροπάκιον 558 Ταμύναι [Ejus mentio 190 Κορηβίαν 597 Τραγικός πίδακος.]

- ὁ ῥήτωρ: 645 Φέρην.
- Ἀπολογία: 105 Ἰκετηρία.
- Κατὰ Κτησιφῶντος: 58 Ἠγεμονία δικαστηρίων 87, 14 Θεσμοθέται 90 Θεωρικά: χρήματα 113, 15 Ἴσαι ψῆφοι 159 Κεφάλαιον: [182 Κτησιφῶν] 247 Μαργίτης: Αἰ. 331 Ὀμηρῶντας 380 Παραβάλοιο 381 Παραγγελία 403 Πατριῶν 463 Προστράπαιον 468 Πρωτάνεις.
- Περὶ τῆς παραπροβείας: 300 Νίκαια 329 Ὀλοσχοίων 354 Ὅτι ξένους 374 Παλίμβολον 462 Προστασία 541 Στρατιὰ ἐν τοῖς.
[Aeschin. F. L. p. 50, 39 Hist. Vide Etymol. M. p. 752. Bekkeri Lex. Rhet. p. 308.] 578, 16 Τερθρεία.
- Κατὰ Τιμάρχου: 309 Ξηραλοίφειν: Αἰ. 466 Προφρεῖς 650 Φιμοί.
- ΔΙΣΧΤΛΟΣ:** 8 Ἄδασμος 52 Ζεῦγος 118 Ἴτηλον 188 Κιντερώτατα 206 Λαμπουρίς 228 Λογγάσω 246 Μαραθώνιον [ubi memoratur, non citatur.] 247 Μαριανδυνόν 275 Μόρον 286, 8 et 17 Ναρῶς τε Δίρκης 331 Ὀμάμαιτα 349 Ὅρον 353 Ὀστράκων 361 Οὐράνιζέτω 427 Πέφρασμένος 447 Πρέψαι 492 Ῥύπες 497 Σάλα 527 Σκώπωμα.
- Ἀγαμέμνονι: 602 Τρίς ἔξ.
- Δικτυουλκοῖς: 314 Ὀβρια καὶ ὄβρικαλα.
- Εὐμενσίαν: 35 Εὐμενίδες.
- Θεωροῖς: 655 Ψο. [Vide in Ἀριστοφάνης.]
- Κάρυξι, σατύροις: 477 Πυρσοκόρου. (Vide Bentl. Ep. ad Mill. p. 15.)
- Κρήσσαις: 430 Πισσοκωνήτωι (Vide Hesych. in Κωνῆσαι.)

- (728) — *Μυσοῖς*: 844 Ὀργεῶνας
 — *Νεανίσκοις*: 826 Ὀκτώκων.
 — „*Νιόβη*: 801 *Νοβακκίζειν*, ex em. Ruhnk.“ *Person-*
σεισμός ms. Ubi emendarit Ruhnkenius, non in-
 veni; forsā in epistola ad Porsonum, de qua
 Kiddius Pors. Opusc. p. xxxvii.
 — *Ξαντρίαις*: 826 Ὀκτώκων 409 Πέμφξ.
 — Ὀστολόγοι memorantur: 858 Ὀστολόγοι.
 — Πέρσαις: 258 Μέμφιδος.
 [Pers. 890. ut videtur] 78. Ἠχὴ κ.
 — *Τροφοῖς*: 47 Ἐπιμοῖσα
 — *Φιλοκτήτη*: 826 Ὀκίρνον.
 — *Ψυχαγωγοῖς*: 534 Σταθερόν.
ΑἴΣΩΠΟΣ: 20 Ἐς κάρακας [355 Ὁ τὸν κῦσον. Sed.
 ibi legendum, — ὁ τὸν κῦσον τρωθεῖς *Hidels* ὁ-
 κου μάλιστα τοῦ κράνουσ χρεῖα. Galea scilicet,
 praepostero loco inducta, nebulonem istum in
 fuga texerat. Quo spectet τρωθεῖς patebit con-
 ferenti Eubulum Athenaei x. p. 449. F. Dioge-
 nem Cynicum apud Laert. vi. 53.]
 [De eo: 490 Ῥοδώκιδος ἄ. 546 Συβαριτικοὶ λ.]
 [Ὁ λογοποιὸς (*Αἴσωπος* addunt Suidas, Zenobius;
 Apostolius) 245 Μᾶλλον Φρύξ.]
Αἰ ἀέστριαι: 493 Ῥυτίσματα.]
ἌΚΕΣΤΩΡ ὁ τραγωδοποιὸς memoratur: 496 Σάκας.]
Οἱ ἀλείπται: 809 Ἐηραλοιφεῖν: Αἰ.]
ΑΛΕΞΙΣ: 80 *Εὐήμερία* 117 *Ἰσχυρίσκος* 287 *Ναυκλη-*
ρεῖν 299 *Νήστης* 860 *Οὐλοκόμος* 354 Ὀφθαλ-
 μὸν ἐπιβάλλειν 888 *Παναρμόνιον* 430 *Πίσειον*
 459 *Προσέκομεν*: ἄ. 513 *Σινωπήσαι* 525 *Σκυ-*
θαίνας 532 *Σκουδάξω* 540 *Στόλον* 648 *Φιλε-*
πίδης 649 *Φιλοτήσια*: Δ. 656 *Ψυχικός*.

- Ἀτθίδι: 244, 23 Μᾶλλον μᾶλλον.
- Γαλατεία: 802 Νομικόν. (729)
- Ὀλυνθία: Εὐήμερία.
- Παλλακῆ: 594 Τόναλον.
- Πεζονίκη: 245 Μᾶλλον μᾶλλον.
- [Οἱ ἀλίεις: 178 Κρησέρα.]
- *ΑΛΚΑΪΟΣ: 85 Θεράπναι 264 Μετρήσαι 491 Πιτάνη
εἰμί 582 Τετύφωμαί.
- [ὁ κωμικός: 9, 25 Ἀδηφάγοι.]
- Ἰερῷ γάμψ: 479 Πῶλοι.
- ἐν τῇ Κωμφοδοτραγῳδίᾳ 9, 17 Ἀδηφάγοι κρήρεις.
- ὁ λυρικός: 7 Ἄγωνος.
- ἐν ἡ: 525 Σκυδικαί.
- *ΑΛΚΜΑΝ: 348 Ὅρνις 654 Ψιλεύς.
- *ΑΜΕΨΪΑΣ: 270 Μιλτωρυχία 525 Σκότος.
- *ΑΜΜΩΝΙΟΣ 23 Ἐσχάρα: ἐσχ.
- *ΑΜΦΙΣ Ἐρίθεις: 291 Νεανισκεύεται.
- *ΑΝΑΚΡΕΩΝ: 15 Ἐρμάν.
- ἐν γ: 570 Ταντάλου τάλαντα.
- *ΑΝΑΞΑΝΑΡΪΔΗΣ: 293 Νεκταρεον, bis. 572 Τάχα: ἄ.
- *ΑΝΑΞΪΛΑΣ: 648 Φιλοδεσποτεύομαι.
- Ὄραιοι: 245 Μᾶλλον μᾶλλον.
- *ΑΝΑΞΙΜΕΝΗΣ Φιλιππικῷ: 325 Ὁ κάτωθεν νόμος.
- Φιλιππικῶν ἄ: 405 Πεζέταιροι.
- τῶν περὶ Φίλεκπον ζ: 249 Μάστηρα.
- *ΑΝΔΟΚΪΔΗΣ: 25 Ἐταιρία 229 Λογισαταὶ καὶ 297
Νεώρια.
- Συμβουλευτικῷ: 288 Ναυκρατίαν.
- *ΑΝΔΡΟΤΪΩΝ: 552 Συγγραφεῖς.

(780) — ε' Ἀεθίδος: 297 Νέωσι.

ἈΝΔΡΩΝ Τρίποδι: 498 Σαμίλων ὁ δ.

ἈΝΤΑΙΟΥΡΑΣ: 204 Λακκόπεδον.

ἈΝΤΙΜΑΧΟΣ: 477 Πυρσολόφους 533, 24 Σταθερόν.

— Θηβαῖδι: 854 Ὀστριμα.

— Λυδῆ: 844 Ὀργεῶνες.

ἈΝΤΙΣΘΕΝΗΣ: 361 Οὐροδόκην.

ἈΝΤΙΦἈΝΗΣ: 183 Κύδαροι 552 Συνέλειν τὰς ὄφρῦς
624 Ἐπέρχολος γενόμενος.

— Ἀγροίκοις: 480 Ραγδαίου.

— Ἀλιευομένη: 348 Ὀρμιάν.

— Βουσίριδι: 306 Νωταλεύματα. [Vide Porson. Adv.
p. 51. ad Athen. I. p. 29. D.]

— Εὐθύδικη: 808 Ξεντευομένους, ubi ms. ἀριστο-
φάνης εὐδικαι. Vide Harpocrat.

— Εὐπλοία: 312 Ξυστίς: γ.

— Παροιμιαζομένη εἶνε Παροιμιαζόμενοις: 589 Στίμη.

— ὁ νεώτερος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιριῶν: 286 Ναντίον
Vide Jonsium Script. Hist. Phil. I. 6. p. 34.

ἈΝΤΙΦῶΝ: 8 Ἀδέητος 15 Ἐρμιάν 33 Εὐθύρων 37
Εὐοφθάμωσ 69 Ἡμιολιασμός 402 Πατρώων
463 Προσφορά 617 Σκάφιον: ἔστιν 554 Συνή-
γοροι: εἰκ. 574 Τελεσθῆναι 590 Τίμιον 605
Τρίται καὶ τετάρται ἔτει, ubi Ἀντιφάνης Sui-
das. [Sine auctore, Antiatt. Bekkeri p. 114.]
645 Φηλώματα.

— ἐν τῷ Πρὸς Δημοσθένην γραφῆ: 153 Κελέοντες: κ.

— ἐν τῷ Πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογία: 276
Μοιροδοκῆσαι.

— Περὶ τῆς μεταστάσεως: 535 Στασιώτης, [his,] „ubi
ὡς pro ὁ ms. Harpocrat. Trin. Coll.“ Porson.

- Πρὸς Νικολέα: 537 Στεφανηφόρος.
- Περὶ τῆς ὁμοιότητος: 81 Θεαιδέστατον 108 Ἴνα(781)
519 Σκιάποδες.
- ὁ παλαιότατος τῶν φητόρων ἐν Προοιμίῳ καὶ ἐπι-
λόγοις: 278 Μεχθηρός.
- ἌΠΕΛΛΑΣ ὁ Ποντικός: 195 Κυμηλιδῶν ἀνάθημα 490
Ῥοδώπιδας ἀνάθημα.
- ἌΠΙΩΝ: 5 Ἀάπτους 581 Σπιλάδες 559 Σφάραγον
601 Τρίγληνα.
- ἌΠΟΛΛΩΔΩΡΟΣ: 127 Καλλιγένειαν 189 Κύρβεις:
τοὺς 190 Κύρβεις: τ. ἀ. 208 Λαρινοὶ βόες
255 Μέλασμα 408 Πέλικαν 488 Ῥάξαι [556
Συντύχημα, ubi ἀπόλλων ms. Ἀπολλώνιος con-
jicit Albertus.] 571 Ταυροπόλον.
- ἐν ε' περὶ Ἐπιχάρμου: 181. Καρδιώτικον.
- Περὶ τῶν ἐταιρῶν: 286 Ναννίον.
- Περὶ τῶν Ἀθηνησικῶν ἐταιρῶν: 639. Φανοστράτη.
- ἐν τοῖς Περὶ Θεῶν: 253 Μαιαγωγός.
- (Pictor: Vide Albert. ad Hesych. v. Σκιαγράφ. Porso-
nus.) 519. Σκιαγράφος.
- Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσι: 532 Σκουδάζω.
- ἌΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ: 624 Ἰππετέθυμπο 646 Ψιβαλέως.
- Κρησί: 281 Μουσικάρφης.
- [ἌΠΟΛΛΩΝ: Vide Ἀπολλόδωρος.]
- ἌΠΟΛΛΩΝΙΟΣ: 615 Ἰδροφορία.
(Apollonius) ὁ τοῦ Ἀρχιβίου: 260 Μετα.
- ἌΡΑΡΩΣ: 47 Ἐωθός.
- Καμπυλίωνι (apud Athen. I. p. 47. D. II. 86. D. III.
106. E.): 306 Νωταλεύματα.
- [Ἄργεῖοι: 10 Ἀθηάγαί 245 Μαιμῶν.]

[Ἡ αἰθμητικὴ: 421 Περισσά.]

(732) ἈΡΙΣΤΑΓΩΡΑΣ: 107 Ἰμάντας.

ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΣ: 62 Ἡ δ' ὄς 281 Μουσικάρφης 838
 Ὄνου κόκαι 840 Ὄξυθύμα: Ἐ. 446 Ἡράμνειος
 οἶνος 510 Σησαμῆν 572 Ταχυβάμονας Vidē
 in Ἀριστοτέλης.

Οἱ περὶ Ἀρίσταρχον: 200 Λάβδ.

ἈΡΙΣΤΕΪΔΗΣ: 20 Ἐς κόρακας.

— ὁ ῥήτωρ (III. p. 238, = II. 143, 11. Aristot. Φυσ.
 Ἀκροασ. III. 9. [= 6. p. 57, 10. Sylb.] Simplific.
 in Phys. IV. p. 165. b. 7 a f. Porson.) 224. Λί-
 νον λίνφ συνάπτεις. [Simplifici verba sunt, ὁ δὲ
 Ἀλέξανδρος φιλονεικῶν δεῖξαι τοῦ Πλάτωνος
 δόξαν εἶναι, τὴν λέγουσαν χρόνον εἶναι τὴν τοῦ
 οὐρανοῦ φορὰν, πρῶτον μὲν τὸν Εὐδήμον μαρ-
 τυρεται λέγοντα, ἠκολούθησε δὲ καὶ Πλάτων
 τῇ λέξει ταύτῃ καὶ μάλα ἀτόπως· πρὶν γὰρ οὐ-
 ρανὸν γενέσθαι φησὶν κίνησιν εἶναι ἀτακτον οὐ
 λίνον δὴ λίνφ συνάπτει, εἴπερ πᾶσα κίνησις ἐν
 χρόνῳ.]

(Aristides): 351 Ὅσα μὴ ἀπῆν.

ἈΡΙΣΤΟΛΗΜΟΣ [in τοῖς τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφεκόσιν
 memoratur]: 582 Τευμησία. [Vidē in Ἀριστο-
 φάνης grammaticus.]

ἈΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ἐν τῷ Περὶ γιγάντων: 271 Μίνθα.

ἈΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ: 523 Σκολιόν.

— ἐν ᾧ Περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως: 508 Σηκιεννίς 511
 Σίκωνις.

ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: 20 Ἐς κόρακας 20 Ἐσμα 46 Ἐχί-
 νος: ᾧ, 53. Ζεῦξις. „Suspect.“ Porson, ἄριστος

ex Harpocrat. ms. legendum docet Bastius Ep. Crit. p. 134. 177 Κραῦρα 191. Κυκολάκων [ubi Ἀριστάρχος Ruhnk. ad Hesych.] 193 Κύνταρος [sed vide infra, Aristoph. Pac.] 223 Λίδος 232 Λόχοι 248 Μαυσαλία 284 Μωρῶν (733) 286 Νανός 288 Ναυκραρία 336 Ὀνοσι τὸ 407. Πελάται: οἱ μ. 420 Περίπολος: Ἀρ. 568 Ταμίαι, bis 576 Τενέδιος ξυν. 594 Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. 605 Τριτύς: τὸ 653 Φόξενος.

De eo: 15 Ἑρμίας [644 Φέρειν. Hermann. Sed is alius a philosopho esse videtur; forsitan classis praefectus de quo Diodor. xix. 68.]

- ἐν Διδασκαλίαις: 338 Ὀνου σκιά.
- ἐν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολῶν: 354 Ὅτι ξένους.
- ἐν τοῖς Περὶ ζώων: 159 Καστροίς [IV. t.] 283 Μύστις (apud Athen. VII. p. 323. D. Pors.)
- ἐν ζ Ζώων ἱατροῖας: 175 Κοβαλεῖα. [Arist. H. A. VI. 24. p. 194. Sylb. ut videtur] 108 Ἴννος.
- ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικαῖς: [I. 7. p. 10, 5. Sylb.] 269 Μία χελιδών.
- ἐν τῇ Πολιτείᾳ: 393 Πάρεδρος 404 Πεζάς. ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας: 288 Νάυκραρία.
- ἐν τῷ ἢ Περὶ τῆς πολιτείας: 23 Ἐσχατιαν.
- ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ: 110 Ἰπκός: Ἀ. 189 Κύρβεις: τοὺς 390 Παράστασις: ταῖνομα 420 Περίπολος: Ἀρ. 452 Πρόεδροι: ἐκλ. 514 Σίτος: καλ. 541. Στρατιά [bis] 628 Ἰπὲρ τὰ Καλλικράτους.
- ἐν τῇ Κοινῇ Θεταλῶν πολιτείᾳ: 580 Τετραρχία.
- ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ: 526 Σκυτάλη.

— ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ: 498 Σαμίων ὁ δ.

— ἐν Συρακοσίων πολιτείᾳ: 127 Καλλικύριοι.

- ΔΡΙΣΤΟΦΆΝΗΣ:** 7 Ἀγῶνα 9 Ἀδηφάγοι 15 Ἐρμῶν
 16 Ἐρμολοπίδαι: οὕτως 30 Εὐέλως 46 Ἐχί-
 νος: ᾧ. [Av. 1298] 64 Ἦκειν 67 Ἠλλασπον 68
 (734) Ἡμερίδα 72 Ἡποθεν 117 Ἰσχρός 118 Ἰτης.
 128 Καλύμματα 129 Κάνδυτος [Vide infra.]
 143 Κατὰ σχολήν 164 Κικαβίζειν 165 Κιμ-
 μερικόν 167 Κιχόρεια 168 Κλέος 173 Κνη-
 μία 188 Κυνοκέφαλον 196 Κωλὴν λ. 197 Κώ-
 μην 198 Κωπαῖοι 201 Λαγῶα 202 Λακεδαι-
 μῶν 208 Λάρκος: φ. 210 Λαφύττειν 211 Λέ-
 αυνα ἐπὶ τυροκνήστιδος [et μοx p. 213, 18.
 Vide 611 Τυρόκνηστις] Λεγωνῆσαι 213 Λε-
 κάνη 214 Λέκος 227 Λίτρον 231 Λουῶσθαι
 Λουτρίδες 232 Λοφαῖν Λόχοι 236 Λυσανίας
 238 Λυχνουῶχον 240 Μάγιδες 241 Μάθος 243
 Μάκτρα 244 Μαλάχιον Μαλθακόν 246 Μά-
 νην 255 Μελαναίων 256 Μηλῶσαι 269 Μίαν
 μάχαιραν 280 Μύξαν 285 Ναῖς [Eccl. 426]
 289 Ναυσικύδου 299 Νήστιν 301 Νοθεῖα 308
 Ξενικόν ἐν Κ. 308 Ξειρης [318 Οἰκίαν addit
 Porson. Sed vide infra in Grammatico.] 330 Ὀ-
 λύμπια 339 Ὀνυχίζεται [349 Ὀρογυίας addit
 Porson. Vide infra.] [Danaid. fr. 4] 352 Ὀσμύ-
 λια 356 Οὐδαμαῖ [377 Πανός addit Porson.
 Vide infra.] 396 Παρεξηλημένον 407 Πελαργ-
 γικοὶ Πελάται [imo Aristoteles.] 410 Πεντε-
 σύρεγγον ξύλον 415 Περιγίνεται 416 Περι-
 κόκκασα 417 Περίθετος 426 Πέτευρον 428
 Πηλέως μάχαιραν [Grammaticus, ut videtur.]
 434 Πλοιάριον 445 Ποτήριον 460 Προσίχε

463 Προσχίσματα 464 Προτιμᾶν 472 Πυελίδα
 478 Πυτίνη 486 Ῥῆσις: δημ. Ῥήτορα | 492
 Ῥύκον 496 Σαικονῆσαι 508 Σίας Σίην 512
 Σίλιφον Σικόν 513 Σικύα Σισύρα: β. 515
 Σκαλαθύρματα. Forsan, Σκαλαθυρμάτια. Alb.
 517 Σκαφίδας μ. [Vide infr. in Ὀλκασίν.] Σκά-
 φιον: δ. Σκάφιον: κ. 518. Σκελετεύεσθαι 520
 Σκιμβάζειν 524 Σκοπήν 526 Σκύντη 527 Σκῶρ(735)
 528 Σορέλλη 529 Σκαθίδα 531 Σκοδοῦν 532
 Σκυρθίζειν 535 Στάσις 542 Στρατιάν 557
 Σύρφαξ 560 Σφενδαμνίνους 567 Τάλιδος 568
 Τάπητες 570 Τάρρωμα 571 Ταυροφάγον 572
 Τάχας 580 Τετραχίζειν 588 Τίξειν Τιθα-
 νόν 589 Τιτικόν 590 Τιμητικόν κινάκιον 597
 Τουπίκεμπτον Τραγήματα 598 Τραγωδαῖν 600
 Τριακοντούτης 607 Τροχίμαλλον 608 Τρύγοι-
 πος Τρύμη Τρύξ 609 Τρώγειν Τύλη 610
 Τυντελάζειν: εἰς Τυκῆσαις 616 Ὑης 617
 Ὑλην 626 Ὑπογεγραμμένη. 627 Ὑποδιδάσκαλος
 Ὑποζυγιάδης ἄνθρωπος. [Ach. 828] 639 Φαν-
 τάζομαι 643 Φαύστιγγες [Amphiar. fr. 6] 650
 Φλᾶν 651 Φλεήσιον [Sed, quum Ἀριστοφάνης
 omittat Etym. M. p. 796, δ. forsan transponen-
 dum et legendum ex Nub. 1477. Φληνάφα: φλυ-
 ἀρει Ἀριστοφάνης.] Φλιε 655 Ψο. [ubi lege;
 Πλλω γράσου τε και πρόθαν οἶον, και ῥύκου·
 Δισχύλος Θεωροῖς. (vel οὕτως Δισχ.) et intel-
 lige, quasi statim post Ψο. sequeretur Δισχύλος.]
 [Vide in Ἀντιφάνης.]

Grammatico. tribuit Albertus, tacente Porsono, 8

Ἄδδιδξ 129 Κάνδυτος [237 Λύσσοι τελεταί ad-
 dit Porson.] 349 Ὀρογυίας 377 Παρὸς 529

Σπατάγγαι 557 Συρβάβυττα. Sed Ἄδδιδε Comico reddendum; Porson. Aristoph. p. 246. Superioribus inseruit Porsonus Κάνδυτος, Ὀρογυίας, Πανός, sed hic reliquit, casu, ut opinor. Nam in Av. 1131. ἑκατοντορόγγιον e Photio v. Ὀρογυίας legebat Burneii amicus (vide Censur. Heoub. ad v. 606.) i. e. praevidubio Porsonus. Σπατάγγαι forsā referendum ad fragm. Ὀλκάδων apud Athen. III. p. 91. C. de quo Porsonus apud Gaisf. ad Heph. p. 265. Ceterum ad comicum refer 25. Μεσαύχενες. Lege in Photio, Μεσαύχενες: οἱ ἀσχοί ἢ δεσαύχενες, in Hesychio, Μεσαύχενες: Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέπυας τοὺς ἀσχοὺς διὰ τοῦ μ γραπτέον, μεσαύχενες, ὅτι μέτρον τὸν αὐχένα αὐτῶν περιβάλλοντο σχοινίον. παρῳδεῖ δὲ etc. Contra ad grammaticum recte retulisse Albertum 557 Συρβάβυττα, docet Etymol. M.: p. 736, 23. Collato Xenob. VI. 1, lege, Συρβηνεύς: ὁ παραχώδης—ἐπιφωνούμενον, συρβάβυττα καὶ τὸν τάρραχον τὴν βην, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. Totam glossam p. 559, 1 dele.

— ὁ κωμικός: 127 Καλλιγένειαν.

(Aristophanes) ὁ κωμικός: 351 Ὀρχήστρα: πρῶτον 892 Παρατεῖναι 404 Πεζῆ 570 Ταντάλου τάλαντα. Sed infra Comico anonymo dat Porson. [609 Τρύχνον Uncinis circumdedit Porsonus. Vide Comicus ἀπογνωμ.]

— Ἀμφιαράφ: 696 Τοῦ: καί

— Ἀναγύρω: 811 Ξυννένοφε 815 Ὀδοῦ παρούσης 346 Ὀρθόπληξ 387 Παραλοῦμαι.

— Ἀχαρνεῦσιν: 26 Ἐτηήρυσιν 206 Λαμκάδιον 353

Ὅστινον 524 Σκορδιναῖοι 534 Σταλαγμόν
614 Ἰάλος 644 Φέρειν.

(Aristophanes) Ἀχαρνεῦσαι: 185 Καταγλαττίζειν
534 Σφαδεῦσαι.

(Aristoph. Ach.) [v. 95. Vide 659 Φάρκεσθαι.]
290 Ναυφάρκτον βλέπειν.

— Βαβυλωνίους: 289 Ναυλόχιον: 37 [qui articulus
cum præcedenti Ναυλοχεῖν conjungendus] 347
Ὀρχομῶτιν 490 Ῥάδιον: τὸ ἔμετα bis 498
Σαμίων ὁ δ. 540 Στοῖχος.

(Aristophanes) Βαβυλωνίους: 295 Νεβλάϊαν 538
Σιγῶν.

— Βατραχοῖς: 532 Σπουδὴν ποιῆσθαι.

[Aristoph. Ran. 193. Vide Schol. ad 423.] 177
Κρέας [809] 566 Τάλαντον [1209 ut videtur](737)
539 Στοιβήν.

[Vide Εὐριπίδης ὁ κωμικός.]

— Γεωργοῖς: 543 Στεργαίους.

— Γήρα: 256 Μελιτέα κάπρον 537 Στελεγγίς.

— Δαιδάλεος: 388 Ὄνου σκιά 624 Ἰπηνέμια [Vide
615 Ἰπηνέμια τίχτουσι.]

— Δαιταλεῦσιν: 291 Νεβλάρετοι 313 Ὅαι 350 Ὀρ-
τυγας 480 Παγδαίους 505 Σείσαι 537 Στελεγ-
γίς 606 Τρακίας οἶνος.

— Δαναῖσι: 596 Τοῦ: καί.

— Δράμασι: 534 Σταθμοῖς.

— [Pac. 198] 193 Κύνταρος [ubi Ἀριστοτέλης. Vide
Schol. Vesp. 1106.]

— Ἐκκλησιαζούσαις: 842 Ὀκλίττομαι.

[Arist. Ecol. 746] 357 Οὐδὲν πρὸς ἄτος [3B] 497
Σαλαμίνιος [Vide infra Μησιθεός.]

- Θεσμοφοριαζούσαις: 280 Μύρμηκος ἀτραπός 546
 Συβήνη
 (Aristophanes) Θεσμοφοριαζούσαις: 499 Σατίς.
 [Arist. Thesm. 513] 162 Κηρία βύσαι [500] 219
 Ληκούμεσθ' [ubi e superioribus male repetita
 videntur verba οὕτως Φερεκράτης] [640] 516
 Σκάφιον: τάχα [845] 517 Σκάφιον: κουρά πε-
 ριτρόχαλος, ὡς Ἀριστοφάνης— ἀκάφιαν ἀποκε-
 καρμένην καὶ σκαφιόκουρον, ε. κ. [Ita legendum.]
- Θεσμοφοριαζούσαις β: 204 Λακωνίζειν 235 Λύ-
 κος ἔχανεν.
- Ἰππεῦσιν: 225 Λίξαι [Λεῖξαι Lobeck. Refer ad 103]
 599 Τρία καὶ δύο 655 Ψαλοκομπία 657 Ψω-
 λὸν γενέσθαι.
 (Aristophanes) Ἰππεῦσιν: [v. 622, ut videtur] 341
 Ὀπισθεν.
 [Arist. Eq. 301] 8 Ἀδεκατεύτους [624] 74 Ἡρεῖδε
 (738) [827] 79 Θαλαττοκοπέϊς [330 forsan] 394, 19
 Πάρεισι.
- Κενταύρω: 451 Πρόδικον.
- Κωκάλω: 658 Ὡδε.
- Δημνίαις: 251 Μεγάλην θεὸν 290 Νεαλῆς: ἐκτ.
- Λυσιστράτη: 153 Κεκωδωνισμένος 235 Λυκόπο-
 δας 323 Οἰσπώτη 352 Ὅσιον χωρίον 401 Πά-
 σσι τέχνη 634 Τασάκους.
 (Lysist.) [930] 544 Στρόφιον.
 [Arist. Lys. 275 et 37] 359 Οὐκ ἀποψάλακτος Οὐκ
 ἐπιγλωττήσομαι.
- Νεφέλαις: 95 Θρυαλλίς: ε. 312 Ξυστίς: γ. ubi
 ms. φυλαῖς 398 Πάρνης 428 Πηλῖον.
 [Aristoph. Nub. 810] 647 Φιλὲ γάρ πως. [426] 359
 Οὐκ ἀπατενητήσεις.

Vide in *Ἡρόδοτος*.

- *Νῆσοις*: 811 *Ξυννένοφα*.
- *Ὀλκᾶσιν*: 8 *Ἀδαξῆσαι* 12 *Ἐρανήσιος* 57 *Ἡἷα*.
[*Ὀλκᾶσιν* fr. 12. et 13], 517 *Σκαφίδας*: οὐ σκάφας
τὰ σκεῆη — *σκαφίδας, μάκτρας, Μ. μ. Α.* [Ita
lege, collato Alb. ad Hesych.]
- *Ὅρμισιν*: 466 *Προφορούμενοι*.
[Arist. Av. 1783 ut videtur] 553 *Συνεκόμισαν*.
- *Πελαργοῖς*: 319 *Οἰκίσκος*.
- *Πλούτῳ*: 70 *Ἡμιτύβιον* 362 *Οὐσίαν* [ubi vide an-
leg. *Πλούτῳ β. οὐσίαν ε'*] 470 *Πτερυγίζειν*.
[Arist. Pl. 718] 536 *Τηγια*.
- *Πολυῖδῳ*: 13 *Ἐρημον ἐμβλέπειν*.
- *Προάγωνι*: 534 *Σταθερόν*.
- *Σκηναῖς καταλαμβάνουσαις*: 340 *Ὄξυραγμαῖν*, ubi
ms. *σκηναῖς κ.* 404 *Πεζίδα*.
- *Σφηξίν*: 198 *Κύτταρος* 538 *Σπίλιν*.
(Aristophanes) *Σφηξίν*: 499 *Σανίς*.
[Arist. Vesp. 1116] 269 *Μη φέρειν*.
- *Ταγηνισταῖς*: 883 *Παραξοροσον* [Huc trahunt, ab(789)
Apostolio mire decepti, Toupius et Brunckius
878 *Πάντα θεῖ*] 531 *Σκινός*.
(Aristophanes) *Ταγηνισταῖς*: 13 *Ἐρεῖδειν*.
- *Τριφάλῃτι*: 613 *Τῶν τριῶν κακῶν ἐν*.
- *ὁ γραμματικός*: 455 *Προκῶνια*: *Λυκ*.
- (grammaticus) 249 *Μασχαλίσματα*.
(grammaticus) *ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν*: 333 *Ὁμο-
λώϊος Ζεύς*. [Sed ibi e Phavorino restituunt *Ἀ-
ριστόδημος*. Vide Valck. ad Schol. Phoen. 1120
et 1126.]
- [grammaticus] *Περὶ συγγενῶν*: 318 *Οἰκείαν*. [Vide
Eustath. Il. Z. p. 648, 58=511, 12. apud Kust. ad

Suid. T. I. p. 328. Adde, ad Πιαθ. B: p. 316, 10
 = 239, 18. ubi sine Aristophanis nomine.]

[Ἀρχάδες: 522 Σκωρῖται.]

ἈΡΜΕΝΑΣ: 242 Μακάρων νῆτος. Athen. I. p. 31. A.
 Porson. quem vide, Opusc. p. 287. Adde Steph.
 Byz. v. Ἀλλάρτος.

ἈΡΡΙΑΝΟΣ: 391 Παρὰ τούτου.

ἈΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ: 583 Τευτάζειν.

[Οἱ ἀρχαῖοι: 42 Ἐφθάρταται 62, 4 Ἡ δ' ὄς. 90 Θη-
 λάζειν 168 Κληῖσαι 221 Ἀήνος 322 Οἶον: δῆ-
 μοι 566, 13 et 22 Τάλαντον.]

[Ὁ τοῦ Ἀρχιβίου: Vide in Ἀπολλώνιος.]

ἈΡΧΙΛΟΧΟΣ: 193 Κύπαι 218 Λευκόρητος 234 Ἀ-
 καμβες ἄ. [unde Archilochum ἐν Λυκάμβει Al-
 bertus, tacente Porsono.] 278 Μυδαλέον 855
 Ὀτρυγητάγον 874 Παλίνσκιον.

[Archilochus tribuit. versum Παρὰ σφυρόν, p. 272, 4.
 Fr. Jacobs apud Gaisford. Poet. Min. T. I. p. 302.]

(740) [ΑΡΧΙΝΟΣ orator: 498 Σαμίων ὁ δῆμος, ubi duabus
 vocibus in suum locum repositis lege, Ἀρχίνος
 ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου — Σάμιοι δ' Ἀθηναῖους
 τῆ Σαμαίνῃ.]

ἈΡΧΙΠΠΟΣ: 47 Ἐωθώς 512 Σιλλοῦν 520 Σκιάπο-
 δες: Λιβ.

— Ὀνοφ: 835 Ὀμόμοκα.

— [Archippi, teste Zenob. vi. 28.] Ὀνου σκιά: 838
 Ὀνου σκιά.

[Οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν: 131 Κάρδακες 518 Σκηνή.]

ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ: 615 Ἐδωρ δὲ πίνων.

— ἑ Τραγφδουμένων: 486 Ῥησιάρχος.

[Οἱ ἀστρονόμοι: 388 Παράπηγμα.]

ΑΣΤΥΓΑΜΙΑΣ: Ejus tragoedia *Παρθενοκαίος*, 502 *Σαντήν ἐκαινείς*. Ejusdem epigramma, Ibid.

[**Ἐν τοῖς Ἀττικισμοῖς:** 287 *Ναυκραρία*. Hemsterhusius in notis mss. ad Harpocrat. v. *Θύστιον*: „Pro Ἀττικισμοῖς lege Ἀττικισμοῖς. Vide Ἀργῶς. *Ναυκραρικά*. In Ἐκπολεμῶσαι et Ἀνελοῦσα, pro Ἀττικοῖς lege Ἀττικισμοῖς. Vix dubium est quin codices significaverit Harpocraton editos ab eo Attico, de quo Lucian. Adv. Indoct. p. 587. C.=T. III. p. 100.“ In *Θύστιον*, Ἀττικισμοῖς plane mss. Gal. et Cant. sed in reliquis nihil juvant. In Ἐκπολ. vocem Ἀττικοῖς proorsus om. Cant.]

[**Ἀττικοί:** (Vide Ἀθηναῖοι) 36 *Εὐνοῦχος* 48 *Ἐώρων* 49 *Ἐώς* 50 *Ζάκορος* 54 *Ζητεῖν* 56 *Ζωκυρῆσαι* 71 *Ἡνείχετο* 85 *Θεριῶ* 92 *Θητεῖς* 135 *Καταγῶγιαν* 178 *Κρέβανον* 201 *Λάγνης* 202 *Λακεδαίμονα* 218 *Λεωργόν* *Λεώς* 219 *Λήκυθον* 224 *Λιμόν* 226 *Λίριον* 227 *Λίτρον* 236 *Ἀνῆ* 241 *Μαῖαν* 242 *Μακρὰν οἰσίαν* 245 *Μαλακίζεται* 245 *Μαμμίαν* 255 *Μελάγχρως* 258 *Μεμφίδος* 279 *Μῦα* 281 *Μυρών* 285 *Ναὶ μὰ Δία* 289 *Ναῦς* 292 *Νεήλατα: τὰ Νεικας* 295 *Νεο-(741) λαίαν* 297 *Νεώς* 302 *Νόμος: ὁ κ.* 310 *Ξυήλην, bis Ξύμβαθε* 311 *Ξυνδύο* 316 *Ὀδός: ἀρσενικῶς Οἰστόν* 318 *Οἰκέα* 319 *Οἰκίσκωι* 325 *Ὀκλάξ* 334 *Ὀμοῦ: Δ. ἐν* 338 *Ὀνου πόκαι*, 348 *Ὀρνις* 349 *Ὀρος: οὕτως* 350 *Ὀρτυγας* 353 *Ὀστοῦν* 356 *Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου* 358 *Οὐδ' ὑφ' ἔνων* 364 *Ὀφλειν* 385 *Παρακεχόρδικεν* 403 *Παχεῖς* 408 *Πέμπτα* 427 *Πηῖ* 433 *Πλειστοβολεῖν* 437 *Ποιήσεις* 438 *Πολεμησεῖιν* 443 *Πόρδαλιν* 447 *Πρατήρ* 467 *Πρυτανεία:*

ἔστι 470 Πιόρθους 471 Πυανοῦσία: *Λυχ. ubi
ἡμεῖς* 476 Πυριλαμπίς 483 Ῥάξας Ῥαχίαν
497 Σάκος: οἱ 609 Σήματα 514 Σίτος: *καλ.
535 Σιάς Στατήρ* 536 Στέρεισθαι 549 Συμ-
βούλους 552 Συνέδριον 562 Σχολάζειν 584
Τέφραν 614 Ῥυμείαν 634 Ῥστέρα δεκάτη 637
Φάλαγγες 640 Φαρυγίνδην 642 Φαῦζειν Φαῦ-
λον: ἡμ. 651 Φλιοῦντα 655 Ψόας 659 Ῥζυροί.]

[Indicantur per οὔτιοι: 84 Εὐκρινής. Sed Ῥττικοί
Etymo]. M.]

[*παρ' αὐτοῖς*: 161 Κῆκος καὶ π. 400 Παρουσία.]

[οἱ δέ: Forsan 413 Πέργαμον, *ubi πάντα e Suida
corrīgunt.*]

— [Οἱ νεώτεροι Ῥττικοί: 377 Πανός: δ. Vide in
Νεώτεροι.]

— [Οἱ παλαιοὶ vel ἀρχαῖοι Ῥττικοί: Vide in Παλ. et
Ῥρχ.]

[Ῥχαιοί: 331 Ῥμηρεῦντας. Vide in Ῥχαιός.]

ῬΧΑΙΙΟΣ: 244 Μάλευρον. [Locus forsan exstat apud
Zonaram p. 1334. *Herman.*] 569 Ταραντίναε
βαφαί, *ubi ἀχαιῶν ms.*

(742) [Οἱ βάρβαροι βαρβαρικά· βαρβαρισμοί: 402
Πατριώτης 407 Πέλεκυς 480 Ῥαικοί 483 Ῥάξ
501 Σάρητον 502 Σαῖνιον 511 Σίκλος 535
Στατήρ 563 Σχολή *his* 582 Τετύχηκεν.]

Ῥ τοῦ Βασιλέως νόμος: 389 Παράσιτοι. [Vide
Athen. vi. p. 234. F: 235. B. C. Casaubon. Anim.
p. 411.]

[Ῥ βίος: 374 Παλίμβολον.]

[Βοιωτοί: 132 Κάριος Ζεὺς 178 Κριαῶδεμεν 335
Ῥωμχέτας 341 Ῥπισθοτείλαν 342 Ῥπλίττομαι
408 Πέλικαν.]

[Γέται: 50 Ζάμολξίς.]

[Οἱ γεωμέτραι: 122 Κάθετος.]

[Οἱ γλωσσογράφοι: 504 Σειρήνα.]

ΓΟΡΓΙΑΣ: 897 Παρθένου: οἱ.

Αἱ ἅγαι ΓΡΑΦΑΙ: (Psalm, iv. 2.) 8, 20 post prologum. Vide in Ἄδηλοι.

(ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ) ὁ Θεολόγος: 415 Περιπέξις. ALBERT.

Tacet hic Porsonus, qui Adversus. p. 287. locum

Etymologi, hinc descriptum, ad Comitum incertum retulerat. Errat Schleusnerus.

[Οἱ παλαιοὶ γυμνασταί: 655 Φόας.]

ΔΕΪΝΑΡΧΟΣ: 27 Εὐανδρία 83 Θεογίτων 170 Κλι-

μάξαι 205 Λαμπάδιον 229 Λογισταὶ καὶ 277

Μοχθηρός 319 Οἶκημα 332 Ὀμοεπίς 365

Ὀρχεῖον [bis]. 374 Παλίμβολον 629 Τρόλογον

632 Τροφόνια 641 Φάσις: λέγεται.

(Dinarchus) ὁ ῥήτωρ: 373 Παλιναίρετος.

ἐν οἰκίῳ λόγῳ: 392 Παραφρουκτωρεῖν.

— Κατὰ Ἀγησιλέους: 517 Σκαφηφόροι.

— ἐν τῇ Τέρει Δισχίνου εἰσηγορίᾳ: 170 Κλιμακίειν: μ.

— Κατὰ Καλλισθένους: 603 Τριτημόριον: Δ.

— Κατὰ Καλλίστου: 629 Τρονομένοντες.

— Κατὰ Λυκούργου: 138 Καταλένσιμον.

— ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει: 381 Παραγγελία.(743)

— ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει: 373 Παλιναίρετος.

— ἐν τῇ Κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ: 135 Καταδεδέσθαι.

— Κατὰ Στεφάνου: 626 Τποκυδεῖς.

— Τυρρητικῶ: 422 Περίστασιν.

— Κατὰ Φαρμισίου: 66 Ἰλινδημένον.

ΔΕΙΝΟΔΟΧΟΣ: 634 Ἔς ὑπὸ ῥόπαλον.

[*Δελφοί*: 54 *Ζήγαστρον*.]

(*ΔΗΜΑΔΗΣ* Demetrii rhetoris §. 285): 395 *Παρέλαβεν τὴν πόλιν*.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: [114 *Ἰσαῖος*] 622 *Ἰπέρντος*.

— [Demetrius] ὁ *Ἰβίων*: 177 *Κρέας*.

— ὁ *Μάγνης*: 253 *Μεθώνη*. „Et fortasse *Κυρελιδῶν ἐνάθημα*.“ *Porsen*. Imo 187. *Κόνειος*, ubi in fine : legisse videtur, *Ἄλλῃσι οὕτω Δημήτριος ὁ Μάγνης*.

— ὁ *Φαληρεὺς ἐν τοῖς Περὶ νομοθεσίας*: 390 *Παράστασις*: *τοῖνομα*.

— (*Phalereus*) ἐν γ' *Νομοθεσίας*: 517 *Σταπηφόροι*.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ: 4 *Ἄ* 285 *Μῶ*.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ: (p. 1484, 2. Reisk.) 11 *Ἐρανίας* (1203, 25) 46 *Ἐχίνος*: *ἄγγελος* (242, 13) 47, 24 *Ἐσλοκράσιαν* [vide 48, 5, ubi ὁ *ῥήτωρ*.] (561, 23) 82 *Θέμενος* (324, 16) 83 *Θεογείτων* (403, 19. 431, 5) 92 *Θιάσος* (1353, 15) 110 *Ἰκπαρχος* (687, 3) 122 *Καθελών* (732, 20) 126 *Κακώσιος* (640, 25) 171 *Κλίσις* (193, 4) 189 *Κυπρόθεμις* [Vide Harpocr.] (1193, 11) 235 *Λυκιουργίς* (629, 16) 324 *Ὁ κάτωθεν νόμος* 329 *Ὀλόσχοιτος* (864 seq.) 336 *Ὀνήτωρ* (258, 13) *Ὀνομάζων* 338 *Ὀνου σκιά* (1029, 27) 349 *Ὀρος*: *οὐτως* (909, 14) 392 *Παραχειμάζοντι* (23, 2) 404 *Πεζέταιροι* 435 *Πόα* 439 *Πολλοστόν* (218, 21) 450 *Προβολός* (1076, 21) 457 *Πρόπεμπται* *Διδ.* (324, 23) 457 *Προπίνει* (172, 3. 575, 27) 488 *Ῥήτωρ*: *τὸ* (1039, 11) 509 *Σημεῖα*: *οὕτως* (257, 18) 538 *Ἐπιφανῶν* (927, 4. 931, 23) 548 *Σύλαι* (1285, 15) 556 *Συντηρηθῆναι* [183, 8 et 10 ut videtur] 566 *Τάλαντον* (117, 26) 580 *Τε-*

τραρχία (1285, 12). 590 Τίμιον (307, 25) 597
 Τραγικὸς πύθης 641 Φάσις: λ. 643 Φαῦλον
 (1481, 22) 646 Φθόγην (871, 22) Φιδάκνας
 (831, 1) 647 Φιλάμμων.

N. B. Voces Ὀλόσχοιρος, Ὀνον σκιά, Πέα, Ἡολλο-
 στὸν, Τάλαντον, Φάσις, Φαῦλον lineolis signat
 Porsonus, scilicet apud Oratorem non inventas.

De eo: 114 Ἰσαῖος 556 Συμμορία.

(Demosthenes) ὁ ῥήτωρ: 48 Ἐπλοκρασία Ὁ κά-
 τωθεν νόμος [ἴμο 325 Ὅτι ἔξαι.] [423 Περί-
 στοιχαν] (68, 25) 424 Περί τῆς ἐν Δελφ. (608,
 4) 442 Πομπεία (341, 15) 449 Προβάλλεσθαι
 (1367, 27) 478 Πωλοῦσι.

Οἱ περὶ Δημοσθένην: (34, 11. 73, 21) 585 Τηγάλλως.

— Περί τοῦ Ἀγνίου κλήρου: [C. Macart. ubi πρόσκλη-
 σις p. 1054, 21, 25. προδικάσαισθαι εαρε] 460
 Πρόσκλησις: ἢ εἰς.

— Κατ' Δισχίνου: [De falsa legatione] 21 Ἐσκαθάτο
 73 Ἡράκλεια 104 Ἰερώνυμος 113 Ἰσα βάνων
 190 Κυρηβίων 280 Μυρλοῖ 297 Νέωσι 354 Ὅτι
 ξένους 449 Προβάλλεσθαι [ἴμο Προβαλλομένους]
 451 Προβούλευμα 468 Προπέλαια τ. 555 Σύγ-
 κλητος 649 Φιλοτησία: Δ. Vide Παραπρ.

— Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ (Demosthenes) ἐν τοῖς Κατὰ Ἀν-
 δροτέωνος: (608, 4) 442 Πομπεία: λέγ.

— Πρὸς Ἀπατούριον: 364 Ὀφρύνιον.

— Κατὰ Ἀριστογέιτονος: 90 Θεωρίς 334 Ὀμοῦ: Δ.
 ἐν Ὀμοῦ: Δ. τῷ 434 Πλήρωτης 639 Φαρμακός.

— Κατὰ Ἀριστοκλέους: Vide, Κατὰ Ἀριστοκράτους. (745)

— Κατὰ Ἀριστοκράτους: 44 Ἐφορεία: ἢ 63 Ἡ ἐν
 ὁδῶι 87 Θεσμός 301 Νοθεῖα 316 Ὀδός 324
 Ὁ κάτωθεν νόμος 355 Ὅτι οἱ ἀλόντες 409 Πε-

- μέσαι: Δ. [671, 8] 519 Σκῆψις: πόλις, ubi
 Ἀριστοκλείους, sed recte Harpocrat. 643 Φαῦλος: Δ.
 — Περὶ ἀταλειῶν: [C. Leptinem] 86 Θέσθαι 237 Δυ-
 αίμαχος. Vide Πρὸς Δικτ.
 — Κατὰ Ἀφόβου: 549 Συμμορία: Δ.
 — Πρὸς Ἀφροβον: 159 Καράλαιον 284 Λάικος: Δ.
 — [οἱ Ἐξουίης λόγοι: 836 Ὀνήτωρ: πρόσ.]
 — Περὶ τοῦ ἐπιτηρητηρχήματος: [C. Polyclem p. 1211,
 25. 1212, 14. 1224, 22] 43 Ἐπιμόρον, ubi τοῦ
 τριτηρ. Sed ἐπιτρ. Harpocr.
 — ἐν τῇ Πρὸς Ἐύβεαλίδην ἐφέσει: 444 Πάρος: Δημ.
 [Vid. praefat. p. κε]
 — Κατ' Ἐνέργου: 462 Πρὸς τῇ κυλίδι Ἐρμῆς.
 — Πρὸς Καλλιχίδα περὶ χωρίου βλάβης: 540 Στοῖχος.
 — Κατὰ Κόνωνος: 401 Ἰδίαν (1265, 5) 223 Αἶδας
 256 Μελίτη: Δ. 600 Τρεβαλλοί.
 — Κατὰ [Ter Harpocr. Ἰάερ] Κησιφῶντος: 166 Κί-
 ναδος 209 ἰαρυγγίλειον 229 Λόγου τυχεῖν..
 Περὶ [Ἰάερ Harpocr.] Κησιφῶντος: 319 Οἰλόσκωι
 Ἰάερ Κησιφῶντος: (De corona) 87 Ἐνοί: σαβολί: Δημ.
 58 Ἦγεμῶν συμμορίας 60 Ἠγήμων (324, 21)
 65 Ἠρωτηριασμένος 83 Θεμισων 84 Θεοκρί-
 νης 216 Λεύκη „Vide 246 Μαράθω“ Porsonus.
 [Est De cor. p. 313, 24]. 276 Μορνέχια: Δ. 281
 Μύρτης Μυρτόνιον 291 Νεβραίων 292 Νεή-
 λατα: Δη. 297 Νεών (319, 18) 359 Οὐκ ἐλ-
 τῆς αὐτῆς 389 Παράσιμος φήτωρ: Δη. 395
 Παρελθεῖν 418 Πέριλλος (229, 3) 442 Πομ-
 πείας (248, 15) 444 Πορθμός: Δ. 449 Προβάλλ-
 λεσθαι [imo Προβαλλομένους] 495 Σαβοί 512
 Σιμός Σίμυλος 643 Στρεπτοῦς. Vide Π. στ.
 (746) — Πρὸς τὴν Δακρίτου παραγραφὴν: 411 Παντηκοστή.

- [Contra Lucritum: (927, 4 et 981, 23) 548 Σύλας.
Vide Harpocr.]
- Πρὸς Δικτύνην: [488, 21] 848 Ὅρα δὴ. Vide in
Περὶ τῶν ἀτελειῶν.
- Κατὰ Μειδίον: 225 Λιπομαρτύριον [529, 11] 323
Οἶος [et 856 Οὐδὲν γὰρ οἶον] 411. Πεντακοστή
449 Προβάλλεσθαι [imo -ομένουσ.] 498 Ῥυτά
συν. 532 Σκουδάξω 590 Τίμημα.
- Κατὰ Νεάρας: 186 Εὐνάς [1377, 8] Ὁ κάτωθεν
νόμος [imo 325 Ὅρα διαμ.] (1367, 27): 478 Πω-
λαῦσιν.
- Πρὸς Νικόστρατον: 423 Παρίστοιχον.
- Κατὰ Ὀνήτορας: [836 Ὀνήτωρ: πρὸς] 461 Προ-
στασία.
- Περὶ ὀνόματος: [C. Boeot. p. 997, 18. 998, 4] 430
Πανάκια [999, 16] 507 Σσημασμένα.
- ἐν τῇ Πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ: 152 Κεχρη-
σθ, ubi γραφῆ 246 Μαρώκεια 384 Παρακατα-
βολή κ. κ. 519 Σχήμης: πρόφασις.
- ἐν τῷ Παρακρεβέλας: 628 Τλοκοροζόμενοι. Vide
Κατ' Αἰσχίνου.
- Ὁ αὐτὸς (Demosthenes) ἐκ τῷ περὶ τῆς παρακρε-
βέλας: 843 Ὅρατε.
- [Demosth. R. leg. init.] 381 Παραγγελία.
- Κατὰ Σκουδίου: 293 Νημεσία: Δημ.
- Πρὸς Σκουδίαν: 518 Σχηγῆν δέ.
- Κατὰ Στεφάνου: [1136, 10] 87 Θέσθαι 145 Κατα-
ψευδομαρτυρησάμενος 388 Παραπαικτικῶς 640
Φαρμακός: ὄν.
- Περὶ τῶν στεφάνου (Vide in Κατὰ, Περὶ, Τίμωρ,
Κτησιφώκτος) 75 Ἦρωσ ἰ. 149 Κατηγορίας ἔχω
621 Ἐπερβολήν.

- *Περὶ τοῦ στεφάνου* [εἰς, *τριηραρχίας*]: (1232, 4)
548 *Σύλας, bis.* [Vide C. *Lacritum.*]
- (747) — *Περὶ τῶν συμμοριῶν*: 169 *Κληραῦχοι ε.* 174 *Κοινοικὸν Ὁ κάτωθεν νόμος* [Imo. 826 Ὅτι ἐξακ.]
549 *Συμμορία: Δ.* 590 *Τίμημα.*
- *Περὶ συντάξεως*: 84ε *Ὀπισθόδομος: Δ.* 399 *Παρουσία.*
- *Πρὸς Τιμόθεον*: (1193, 11) 284 *Λευκιουργίς.*
- *Κατὰ Τιμοκράτους*: 26 *Ἐτερόφθαλμος* 53 *Ζητητής*
78 *Ἡών* 103 *Ἱερομενία* 287 *Ναυπραφία* 352
Ὅσιον: Ὑ. 436 *Ποδακίακη: Δη.* 462 *Προσημῆμα* 647 *Φιλέπιος.*
(Demosthenes) ἐν τῷ *Κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ*: 30
Εὐήθεις: ἐπὶ τοῦ ἀγ.
- ἐν τοῖς *Φιλιππικοῖς*: 44 *Ἐφ' ὀργῆν: ἐν* 66 *Ἡλικία*
τ. κ. 253 *Μελώνη* 258 *Μενέλαος* 263 *Μετοίκιον* 284 *Μωρῶν* 308 *Ἐπικὸν ἐν Κ.* 328 *Ὀλογωρήσετε* 389 *Ὄνου σκιά* 367 *Παράσαι* 387
Πάραλος: Δ. 405 *Πεζύταιροι* 419 *Περίοδος*
(43, 1) 423 *Περιστοιχίζεται* (63, 25) 424 *Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς* [96, 28] 430 *Πινάκια* 489 *Πολιτεία* 441 *Πολύστρατος* 449 *Προβαλλομένους*
451 *Πρόβολοι* 457 *Προκύλαια* 464 *Προτιμῶν*
467 *Πρυτανεύοντα* 619 *Σκιάδος* 542 *Στρατηγοί.*
555 *Σύνταξις: ἀντὶ* [et ibid. *Σύνταξις: β*] — 588
Τί ἐστὶν τὸ 597 *Τοὺς χωρὶς* 619 *Ἐπάγουσαν.*
- ἐν *Φιλιππικῷ*: 184 *Καταβολή* 255 *Μελίτη.*
- ἐν ἑ *Φιλιππικῶν*: (120, 8. 3' *Vales. Forson.*) 46 *Ἐχίνος: ἄγγος.*
- [Dem. Phil. II. p. 73, 8. ut videtur]: 567 *Τάλασσιν.*
- ἐν ζ *Φιλιππικῶν*: [De Hal.] 60 *Ἡγήσιππος* 549
Σύμβολα.

— ἐν ἡ Φιλιππηκῶν: [De Ch.] 196 Κατέγειν τὰ πλοῖα
249 Μάστιχα.

— ἐν θ' Φιλιππηκῶν: [Ph. III.] 244 Μαλκίωμεν. Vide
Phil. 4.

— ἐν ια' Φιλιππηκῶν: [Bh. IV.] 123 Καθήκοντα.

— Ἐπεὶ Φορμίλωνος: 453 Πρωτονομίας νόμους.

ΔΗΜΩΝ: 29 Εὐγευστότερος Κόδρου, ubi Suidas *Εὐδῆμος*
60 Ἡ δὲ χελώνης 77 Ἡ Φαγοῦ θύρα 337(748)
Ἦνος ἄγων μνατήριαι 500 Σαρδόνιος γέλωσ 652
Φοινίκων συνθήκαι.

— ἐν τῇ Ἀτθίδι: 604 Τριτοπατόρες.

— ἐν τῷ Περι Θυαιῶν: 455 Προκίονια: *Δυ.*

[Οἱ διαλεκτικοί: 476 Πυνθάτεσθαι.]

ΔΙΔΤΜΟΣ: 68 Ἡμεροκαλλῆς 194 Κυμηλιδῶν ἀνάθημα
321 Οἰνόπται: ἐπιμ. 340 Ὄξινθύμα: Ἰ. 362
Ἦσιον: Ἰ. 389 Παρασκῆνια: ε. 406 Πελανός
423 Περιστοιχον 424 Περι τῆς ἐν Δελφοῖς 436
Παδρῶκαη: Δ. 441 Πολύστρατος 455 Πρακῶ-
νια: Δ. 456 Πρόπεμπα: Διδ. 462 Προστασία
478 Πωλαῦστιν 483 Ράχαιτον 507 Σέρφαι 533
Τευτάζειν 597 Τοὺς ἑτέρουσ 640 Φαρμακός: ὄν.

— ὁ γραμματικός: 234 *Δυκιοῦργισ*.

ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ ἐν τῷ Περι Μουσικῶν ἀγῶνων: 528 Σω-
λιόν.

[Οἱ δικανικοί: 442 Παμπεία: λοιδ. 454 Προκαλεῖ-
σθαι 483 Ράξας].

— Vide in Ῥήτορες.

ΔΙΟΦΕΝΙΑΝΘΟΣ: Prolog. p. 2. 1. 5 Ἄ ἄ.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ: 368 Παιανιῖς.

ΔΙΟΚΛΗΣ: 587 Τιαγγάβασι 589 Τιμαῖος.

— Βάνχη: 124 Κακά κακῶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: 16^{ος} Ἐρμος.

— *Περὶ τῶν Θεῶν ἱστορία ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βέ-
βλοῖς:* 804 *Νύμφαι:* σκ. ubi pro Διονύσου ο
Suida legendum Διονυσίῳ monet Albertus.

— *ἐν Κτίσεσιν:* 446 *Πρυξιδίχη* 516 *Τελμισεῖς.*

— *Θράξ:* 407 *Πελανοί.*

ΔΙΟΣΚΟΤΡΙΔΗΣ ἐν τοῖς *Περὶ νομίμων:* 526 *Σκυτάλη:*

ΔΙΦΛΙΟΣ: 227 *Λίτρα:* ἦν 296 *Νεοττός* [ubi ὠν—διέ-
(749) *τρεφε* Apostolius xiii. 68. et schol. ms. Platonis
apud Harles. praef. ad Fabric. t. II. p. xvii.] 416
Περιδοῦ 439 *Πολιτοκοπεῖν* 489 *Ῥοδιακόν* 650
Φιμοί.

— *ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι:* 657 *Ψωλὸν γενέσθαι.*

— *Πολυκράγμονι:* 480 *Ῥαγδαλοῦς.*

— *Χρυσοχόφ:* 841 *Ῥοπαία.*

ΔΙΩΝ: [fr. 92. sive Exc. Vales. p. 626, 27] 71 *Ἠνδράθησαν:*

— *ἐν Ῥωμαίκοις:* 18 *Ἐσάλευε.*

— *ἐν ις' λόγῳ Ῥωμαϊκῶν:* [fr. 56. sive Exc. Vales. p.
602, 5] 53 *Ἠγαλλεν.*

— *ἐν τῇ λή' Ῥωμαϊκῶν:* [c. 39. vel p. 84. D. Leuncl.]
483 *Ῥαστώνη.*

— *ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν:* (c. 43, vel p. 111. A.) 533 *Στάδιον.*

— *ἐν β' εἰς δευτέρας συντάξεως:* 356 *Οὐδέ Ἠρακλῆς
πρὸς δύο.*

ΔΙΩΞΙΠΠΟΣ *Θησαυρῶ:* 199 *Κωρικαῖος*, ubi Διόξικπος
ms. Δέξικπος Suidas.

ΔΟΥΡΙΣ: 7 *Ἀγών* 499 *Σαμίῳ ὁ δῆμος.*

— *Περὶ ἀγῶνων:* 506 *Σελίνου στέφανος.*

— *ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν:* 205 *Δόμα.*

ΔΡΑΚΩΝ ὁ Στρατονικεύς: 375 *Πάμπαν:*

[*Δωριεῖς:* 35 *Εὐλάχα* 268 *Δακήττειν* 218 *Λεωθῶν*

220 *Λήμματα* 242, 16 *Μικαρέτας* 302 *Νόμος*:
 ὁ κ. 310 *Ξυλήν* 348 *Ὀργη* 412 *Πέποχα*
 445 *Ποταίνιος* 454 *Πρόκοιταν* 479 *Πώμαλα* 547
Συκάμινα 634 *Τσοάκους* 658 *Ῥατωθήσομαι.*]

[*Οἱ ἐβδομήκοντα*: Vide *Γραφαί.*]

[*Ἑβραῖοι*: 241 *Μαζουρωθ.*]

[*Ἐγώ*: Vide *Φώτιος.*]

ἘΚΑΤΑΪΟΣ: 577 *Τενθεύς*, ubi *ἐκατέρωι* ms. *Ἐκαταίω*
Τουρ. Em. t. III. p. 187. „Vide *Schol. Soph. Oed. (750)*
C. 1316=1320 Br.“ *Ρουσον.*

ἘΚΦΑΝΤΙΛΗΣ: 130 *Κακνίας.*

ἙΛΛΑΝΙΚΟΣ: 431 *Πετάνη εἰμί.*

— [*Hellanicus in Persicis*: Vide *Καλλιοθένης.*]

— ἐν β' *Ἀτθίδος*: 276 *Μουνυχία*: Δ. 538 *Σεφατη-*
φόρος.

— ἐν τοῖς *Βαρβαρικοῖς νομίμοις*: 51 *Ζάμαλις.*

[*Ἑλληνας* („i. e. veteres Graeci sive Attici,“ *Pierson,*
ad Moser, p. 283): 33 *Εὐθύς καὶ εὐθ.* 45 *Ἐχθές*
 72 *Ἡπήτην* 129 *Καμάριον* 258, 19 *Μέντοι*
 350 *Ὀρρος*: τ. 363 *Οὐχί* 402 *Πατριῶται* 433
Πλεῖω καὶ κ. 443 *Πόρδαλιν* 447 *Πρέσβων*
 471 *Πυαναγία*: *Λυκ.* 472 *Πύθια* 495 *Σαβαί*
 504 *Σειρήνας* 556 *Σύνταξις* 648 *Φιλόκαις.*]

Ὁ τὸ ἙΞΗΓΗΤΙΚΟΝ ποιήσας: 604 *Τριτοπάτορις.*

ἘΠΙΓΕΝΗΣ ὁ Σικυώνιος, τραγωδία: 357 *Οὐδὲν πρὸς*
τὸν Διόνυσον.

ἘΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ: 80 *Θάσιος παῖς*. Vide *Chardon la*
Rochette, Melanges etc. T. II. p. 429 195 *Κυ-*
ψελιδῶν ἀνάθημα 462 *Πρὸς τῇ κυλίδι* 500
Σαρδαναπέλους 615 *Ἰδωρ δὲ κίνων* 624 *Ἐτέρ*
τὰ ἑκαμμένα.]

— Vide in *Ἀετυδάμης*.

Ὁ *Ἐπικός Κήκλος*: Vide in *Κήκλος*:

Ἐπίκοτρος ἐν τινι τῶν πρὸς *Ἰδομενεά* *Ἐπιστολῶν*:
473 *Πύθια καὶ Ἀήλια*.

Ἐπίλατκος: 63 *Ἡθημένος* 353 *Ὀστολόγος* 490 *Ραίος*
657 *Ψωμός*.

(751)— *Κοραλίσκω*: 592 *Τιττιγόνιον*.

Ἐπίχαρμος: (Vide *Ἀπολλόδωρος*) 183 *Κύβητρον*
Κύβοι, pro var. lect. quam ad vicinum *Κυδά-*
ζοθαι referendam suspicatur Alb. 227 *Ἄιτρα*:
ἦν 314 *Ὀγκίαν* 483 *Ῥάφανον* 485 *Ῥέζαι* 486
Ῥηλαρχος 511 *Σικελίαις* 547 *Συκάμεινα* 555
Συνδυμεῖν [ἴπτο *Σύνδυμοι*] 556 *Ψάλλα*.

— *Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστω*: 74 *Ἡρας δεσμώνς*: Citari
drama ab Apollonio de Pronom, p. 356. notat
Albertus.

Ἐρατοσθένης: 32 *Εὐθύ* *Λυκείου* 64 *Ἡία* 437 *Ποῖ*,
ubi lege *Ποῖ κῆχος*: *κοῖ γῆς*. Albert. 498 *Σάμακα*.

Οἱ περὶ Ἐρατοσθένην: 61 *Ἡ δ' ὄς*.

— ἐν εἴς *περὶ (κωμωδίας supplē; vide Athen. xi. p.*
501. D. Albert.): 34 *Εὐκλεία*.

Ἐρμιππος: 9, 23 *Ἀδηφάγοι* 75 *Ἡριστάται* 230
Δολλοῦν 286 *Ναικισήρως* 339 *Ὀξίην* 508
Σέων 656 *Ψύχος*.

— *Ἀθηνᾶς γοναῖς*: 61 *Ἡ δ' ὄς*.

— *Δημόταις*: 215 *Λεπτολογίαν* 358 *Οὐ φρονεῖς* 398
Παρίσθι.

— *Εὐρώπῃ*: 481 *Ῥάξεν*:

— *Θεοῖς*: 538 *Στείβη*.

— [Hermippus *Μοίραις* apud Athen. x. p. 413. D.]: 88
Θετταλική ἐνθεσις.

[*Εὐβουσίς*: 236 *Λυλω*.]

Οἱ τὰ *ΕΥΒΟΛΑΚΑ* γράψαντες: 568 *Ταμίνας*:

ΕΥΒΟΥΛΟΣ: 84 *Εὐκερματεῖν* 207 *Δάμων* 511 *Σικύαν* 538 *Στήνια* 593 *Τοκάδα*.

Eubuli duo, comicus et orator: 27 *Εὐβουλος*:

— *Διονυσίφ*: (*Lego Διονύσφ. Alb.*) 200 *Καρότερος κίχλης*.

— *Δούλω*: 463 *Πρὸς φθίρα κίρασσαι*. Forsan ea-(762) dem fabula, quae *Δόλων* dicitur Athenaeo III. p. 100. A, et XI. p. 471. C. *Albert*.

— *Παρμενίσκφ*: 188 *Κυνταρώτατα*.

[*ΕΥΓΑΙΩΝ*: 298 *Νηΐς*, ubi legendum *ἐκαλοῦντο δὲ κηΐδες*, *ὡς Εὐγαίων*. Ex Aeliano H. A. XVII. 28. *Εὐφορίων* Kusterus ad Suidam. Sed nil obstat quominus habuerit Euphorion ex Eugaeone Samio, de quo vide Dionys. Halic. t. II. p. 138, 32. *Sylb.* et perelegantem commentarium de priscis historicis in *Mus. Crit. Cant. Partt. I. II. V.* Forsan in Aeliano legendum, *καλέσθαι δὲ μὲν Νηΐδας* vel *Νηΐάδας*, ut servata sint ipsa Eugaeonis verba. Aelianum excipit Apostolius XI. 21.]

ΕΥΗΝΟΣ: 31 *Εὐήνος*.

ΕΥΝΟΜΙΟΣ ὁ *δυσεβής*: 58 *Ἡγαλλεν*.

ΕΥΠΟΛΙΣ: 29 *Εὐ ἔχων στόμα* 54 *Ζητρίον* 177 *Κρέξ* 178 *Κρητικόν* 183 *Κύβοι* 200 *Λάμβδα* 209 *Λάρυγγα* 215 *Λέπτει* 222 *Λίβηθρα* 250 *Μαχαιρίδες* 271 *Μισθάριον* 273 *Μνώμενος* 369 *Παιδικά* 460 *Προσίαχα* 491 *Ρόμβος* 499 *Σάξας* *Σακρόν* 505 *Σελάχεια* 511 *Σιληνοί* 513 *Σικύα* 515 *Σιωκόμος* 520 *Σικίς καὶ σκ.* 524 *Σκοπός*: *σχ.* 539 *Στοιβήν* 543 *Στρεβλόν* 553

- Συνεχῶς 568 Ταῦλαι 598 Τρασιά 607 Τρο-
 φάλις 608 Τρυόπικια.
 (Eupolis) 589 Τοῦπον. Porson. [Apud Pollac. IX.
 47. Schol. Arist. Ran. 1100. Ραc. 1158. Ammo-
 nium v. Εὐθύς. Confer Alexia Athenaei VIII.
 p. 340. B.]
 — Αἰξίν: 43 Ἐφιππον 47 Ἐψητοί 290 Νεῶν 564
 Τάγυρι 599 Τρία καὶ δύο.
 (753) — Αὐτολύκω: 650 Φιτῦσαι.
 — Δήμοις: 267 Μὴ παιδί μάχαιραν 291 Νεανισκεύ-
 εται 300 Νιγλαρεύων 321 Οἰνιστήρια 340
 Ὄξυθύμια: τὰ.
 — Κόλαξι: 217 Λευκὴ ἡμέρα 404 Ηεζάς.
 — Μαρίκα: 270 Μικρὸν τοῦ ὄβδου 657 Ψῶσα. Ci-
 tatur drama ab Apollonio de pronom. p. 369.
 notante Alb.
 — Πόλεσιν: 362 Οὐσίαν.
 (Eupolis) Πόλεσιν: 654 Ψιλῆ. Porsonus, confe-
 rrens Demosthenem Leptin: p. 491, 27. Themi-
 sthum p. 28. C. 298. C. Addo Liban. Parental.
 in Julian. p. 611. Reisk.
 — Σφιγξίν: 291 Νεανισκεύεται.
 — Ταξιάρχαις: 337 Ὄνος ἀεροῖται 658 Ὄδε, ubi
 Ταξιάρχαις.
 — Φίλοις: 329 Ὀλμοι.
 (Φίλοις, Harpocrat.): 142 Κατάστασις.
 — Χρυσῶ γένει: 396 Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.
ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ: 17 Ἐρριον: εἰς 32 Εὐθύ Δυκείου 53
 Ζῆ 54 Ζύγαστρον 72 Ἠπειρος 180 Κρόκην
 κήθειν 223 Αἰθων χοαί 364 Ὀφρύην 410
 Πενθερά [bis] 421 Περισσ 446 Πορνιάδας
 447 Πρεσβεύειν 482 Ραρχίλειν 602 Τρις ζε.

- [De eo 516 *Ἐκάνθις* 651 *Φλυσία*.]
- *Αἰόλω*: 169 *Κλήρος Ἑρμοῦ*.
- [Eur. Alcest.]: 91 *Θήσαν*.
- *Ἀλόκη*: 315 *Ὀθήσαι*.
- *Ἀντιόπη*: 34 *Εὐκράτης* 303 *Νόσον ἔχειν*.
- [Eur. Hee. 36. forsan]: 33 *Ἐθύνοντας*.
- *Ἰππολύτη*: 305 *Νῦν δὴ*. 506 *Σεμνόν· ἐπὶ, βία*.
[Eur. Hippol. 1058] 622 *Ἰκέρ, κέρμ*.
- *Κύκλωπι*: 315 *Ὀθήσαι*.
- *Ἀκτυμνίη*: 642 *Φαῦλον*: τὸ — (754)
- *Μελεάγρω*: 305 *Νῦν δὴ*.
- *Μηδεία*: 4 *Ἰ* 506 *Σεμνόν· ἐπὶ* 608 *Τροχάων* (50)
- *Ὀνεῖ*: 73 *Ἡρακλείαν λέδρα*.
- *Ὀρέστη*: 406 *Πελαγός*.
[Orest. 998] 21 *Ἐσπερον*. Vide Porsoni Opusc. p. 201. [Or. 401. ubi vid. Pors.] 639 *Φαντασμάτων*.
- *Σθενέβοιζα*: 309 *Ἐνακάτας*.
- [*Τψικύλη*. Vide in *Εὐριπίδης ὁ κωμικός*.]
- *Φρίξω*: 478 *Πάγωνα πυρός*.
- *ὁ κωμικός*: 180 *Κροταλίξειν*: ὡς *Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικός, περὶ τῆς Ἰψικύλης λέγων*. [Legendum fortasse ὡς *Εὐριπίδην φ.* certe respicitur Aristophanes Ran. 1340. Vide schol. et Phrynichum Bekkeri p. 45.]
- ΕΥΦΟΡΙΩΝ**: 424 *Περιορισθαι*.
Vide in *Εὐγαίων*.
- *ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ*: 324 *Ὁ κάτωθεν νόμος*.
- ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ**: 165 *Κελκία* 383 *Παραίτηρουσαν*.
- ἘΦΙΛΑΤΗΣ** demagogus memoratur 325 *Ὁ κάτωθεν νόμος*.
- ἘΦΟΡΟΣ**: 124 *Καιός*.

— ἐν γ': 199 *Κωρυκαῖος* 417 *Περιθοῖδαι*.

ΖΗΝΟΛΟΤΟΣ: 271 *Μίνθα*.

[*Οἱ ζωγράφοι*: 640 *Φάρμακα*.]

ἩΓΗΣΙΠΠΟΣ: 60 *Ἡγήσιππος*.

[*Ἡλεῖοι*: 553 *Συνέφηβος*.]

ἩΔΙΟΔΩΡΟΣ [de quo Valok. Diss. de Schol. Hom. §. 24]: 581 *Σπιδάδες* 601 *Τρίγληνα*.

— *Περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως*: 458 *Προκύλατα*.

— ὁ περηγητής ἐν ᾧ *Περὶ Ἀκροπόλεως*: 300 *Νίκη Ἀθηνᾶ*.

(755) **Ἡμεῖς**: Vide in *Φώτιος et Photii aequalis*.

ἩΡΑΚΛΕΪΔΗΣ ὁ Πόντικός: 226 *Λιγόν* 237 *Ἀσσοὶ*
τελεταί.

ἩΡΑΚΛΕΩΝ: 583 *Τευτάζειν*.

ἩΡΩΔΟΤΟΣ: (III. 65) 138 *Καταλιάβηκεν* (IV. 79. VIII. 122) 213 *Λελάβηκεν* 219 *Ἀήκυθον* 229 *Λογοποιός* 237 *Λύχνα* 255 *Μελίγη* 319 *Οἰκουρόν δ.* 424 *Πεπιτρόχαλα* 490 *Ῥοδάκιδος ἀνάθημα* 496 *Σακεύουσι* 544 *Στροφοσκοπανῶργος* [ubi collato Bekkeri Antiatt. p. 113, 30. lege, *Στρόφισ*: *παγῶργος*. *Στρόφον*: τὸν δεσμόν. *Ἡρόδοτος*, scil. IV. 60. Prior glossa spectat Aristoph. Nub. 450.] 557 *Συρμαία* 691 *Τιτακίδαί* [IX. init. ut videtur] 628 *Ἐποκρίνεσθαι* [III. 98] 651 *Φλύην* 656 *Ψύλλοι* *Ψύχος*.

— ἐν τῇ β' τῶν *Ἱστοριῶν*: 562 *Σχοῖνος*.

— ἐν γ': 56, 8 *Ζωκίρου τάλαντα* (78) 460 *Προσθεῖναι τὰς θύρας*.

— δ': [95] 50 *Ζάμολξις*.

[Herodot. IV. 35. ut videtur] 116 *Ἱστιάτορια*.

— ἐν ἡ Ἱστοριῶν: 288 *Ναυκράρια*.

— ἐν τῇ ἡ: 284 *Ἀντικυργεῖς* 297 *Νέωσι* 456 *Πρόνοια: ὄνομ.*

— (Herodot. ix. 44. vid. Pors. ad: Tōnp. p. 493) 225 *Δικαρέετι.*

ἩΡΩΔΙΑΝΟΣ: 8 *Ἀδὴν* 99 *Θωρακείοις.*

ἩΣΙΟΔΟΣ: 184 *Κυθέρεια* 256 *Μελίτη: Δημοσθ.* 282 *Μύστις* [Delet in indice Porsonus; ἡ σπηλία pro ἡσιόδος Hermannus ex Aristotele.] 599 *Τρία καὶ δύο.*

— ἐν γ' Καταλόγου: 626 *Τὰ γῆν εὐκούντες.*

ΘΕΑΪΤΗΤΟΣ: 615 *Ἐὶ πίνων.*

— ἐν τῷ *Περὶ κεραιμίας:* 867 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διό-* (756) *νυσον.*

[**ΘΕΟΓΝΙΣ.** De eo: 83 *Θεογνίς* 191 *Κύρνος.*]

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ὁ παναγῆς ἐν τῷ ἁ *Περὶ τοῦ Κηρύκων γένους:* 68 *Ἡμεροκαλλές.*

Ὁ Θεολόγος: Vide in *Γρηγόριος.*

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ: (comicus) [*Ἡδουχάρι, Harpocr.*] 145 *Καταχύματα: τῶν.*

— *Παμφίλη:* 484 *Ραχζιεν.*

— *Τισαμενῶ:* 329 *Ὀλόλους.*

[*Τισαμενῶ, Harpocr.*] 144 *Κατακλήξ.*

— Comico tribuit Albertus, tacente Porsono, 155 *Κένταυρον* (230 *Δοκάδα* addit Pors.) 268 *Μητροῦον* 582 *Τετύχηκεν* 595 *Τὸ νῦν εἶναι.*

— ὁ ἱστορικός: 165 *Κιλικισμὸν* 499 *Σαρμίον ὁ δῆμος, ubi, ἱστορεῖ Θ.*

Historico tribuit Albertus, tacente Porsono, 200 *Δάμβδα* 234 *Λύκειον: ἐν τῶν* 250 *Μαύσωλος* 281 *Μύρτης* 331 *Ὀμηρεῦντας* 521 *Σκιράφια.*

— ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου: 582 Σκουδάξω.
 — ὁ αὐτός (Theopompus) ἐν τῇ Ἐπιτομῇ: 582 Σκουδάξω.

— Φιλιππικῶν α': 229 Δόγον ἔχειν.

— ἐν τῇ ὁδῷ τῶν περὶ Φίλιππον: 56 Ζωκίρου τάλαντα: Κρ.

— ἐν λά: 588 Τί ἐστίν.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ (Vide Ἰσόστρατος): 20 Ἔσμα 115 Ἴσο-
 τελής κ. λ. 190 Κύρβεις: τ. α. 198 Κύτταρος
 224 Λιγόν 286 Νανός 303 Νορή 329 Ὀλο-
 σχοίων 610 Τυμβογέροντες 632 Τροφόνια
 655 Ψευδάεις.

— Διαθήκαις: 343 Ὀργεῶνας.

(157) — ἐν τῷ Περὶ καιρῶν β': 194 Κυμαλιῶν ἀνάθημα.

— ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων: 587 Τιάρα.

(157) — ἐν τῷ Περὶ λίθων: 592 Τυγγάβαρι.

— ἐν τοῖς Περὶ νόμων: 143 Κατὰ τὴν ἀγοράν 558
 Συστομώτερον.

— ἐν τῷ γ' τῶν Νόμων: 555 Ὅτι οἱ ἀλόντες.

— ἐν τῷ Νόμων: 640 Φαρμακός: ἔν.

— εἰς τὰ Περὶ ὁσμῶν: 251 Μεγάλλιον μ.

— ἐν ἐβδόμῳ Περὶ φυτῶν: 256 Μελίση: Δ.

ΘΕΣΠΙΣ: Vide Χαμαιλέων.

[Θεσσαλοί: 132 Κάριος Ζεὺς.]

Αὐτός [Latet nomen; Δυσίμαχος Kuster. ad Suid.] ὁ τὰ
 περὶ

ΘΗΒῶΝ συντάξας: 120 Καδμεία νίκη.

Οἱ τὰ **ΘΗΒΑΪΚΑ** γεγραφεκότες: 582 Τευρηκία.

ΘΟΥΓΕΝΪΔΗΣ: [267 Μὴ νόμισον, ubi Θουκιδίδης.]

— Δικασταῖς: 600 Τριαχθῆναι.

ΘΟΥΚΥΔΪΔΗΣ: [Vide in Θουγενίδης.] (iv. 78) 25 Ἐπέ-

λουε (III. 83) 30 *Εἴηθεσ*. (v. 16) 35 *Εὐλάχα* (vi.
 67) 36 *Εὐνάς* 38 *Εὐκραξίαν* 39. *Εὐωνυμον*
 (III. 13) 42 *Ἐφθάρταται* [Vide IV. 31. p. 258, 27.
 v. 6. p. 321; 25. VII. 4. p. 449, 33] (IV. 108.)
 43 *Ἐφολκά Ἐσθώς*. [Vide in ἤ] (III. 23 et al.)
 49 *Ἐώρων* (I. 1) 57 *Ἡῖα* 101 *Ἰδιώτας* [v. 1]
 104 *Ἰερῶσθαι* (III. 13) 121 *Καθαιρήστετε* (II.
 18) 121 *Καθέδρα* [VI. 11 et 83] 147 *Κατέρ-
 γάσασθαι*. 168 *Κληῖσαι* [I. 6] 181 *Κρώβυλος*:
π. Κρώβυλος: *κ.* (I. 92 et al. [IV. 27]). 196 *Κω-
 λύμη* (II. 7) 207 *Λαμπρῶς* [v. 68] 232 *Λόχοι*
 (II. 18) 248 *Μαλακὸς καὶ μαλθακός* 244 *Μά-
 λιστα* [E. schol. ad I. 17. Schl.] [IV. 85] 257
Μεμφθῆ [III. 22] 262 *Μεταπύργιον* *Μεταχει-
 ρίζειν* [ubi adde δ e Suida, scil. c. 18.] (II. 66)
 264 *Μετρίως* [II. 41] 272 *Μνημα* 293 *Νέμε-
 σθαι* [Vide I. 2 et 10. II. 27. v. 41] [III. 93]
 294 *Νεοκαταστάτοις* [VI. 46] 309 *Ξενίσεις* [III.
 3] 310 *Ξυμβῆ* 311 *Ξύν* [IV. 19 et al.] 312
Ξυναλλαγῆναι [v. 65. bis] 330 et 331 *Ὀμαλές*
 [IV. 97] 335 *Ὀρωχέτας* (VI. 4) 341 *Ὀσικίαν*
 [VI. 57] 361 *Ὀυ φαυδίως* 376 *Πάνακτος* [Vide
 VV. DD. ad v. 3] [II. 5] 378 *Πανστρατεία* (I.
 123) 380 *Παραβεβάσθαι* [IV. 48] 383 *Παραιση-
 μάτων* (I. 78) [et forsan II. 85] 386 *Παράλογον*
 [Forsan I. 27. ubi *ξυμπλεῖν*] 392 *Παραυτικά*
 [VII. 16] 395 *Παρέλυσαν* 399 *Παροκωχή* [Vide
 Wass. ad VI. 85] [VI. 54] 406 *Παιρᾶν* (II. 49)
 408 *Πελιδνόν* et *Πελεκτόν* 409 *Πέμπειν* [Vide
 Duker. ad VI. 56] (I. 10) 418 *Περίκως*: *τοὺς*
 (IV. 73 et 124) 419 *Περιορᾶσθαι*, *ter.* [IV. 86]
 425 *Περιοπή*; *καὶ π.* *ter.* [II. 3] 429 *Πιθανούς*

- [vi. 86. Vide et iv. 21] 429 Πθανάτατος τοῖς πολλοῖς [i. 20] 431 Πιάνη: φ. [vii. 27 et 28] 441 Πολυτελής (i. 78) 449 Προβάλλομαι [iv. 18] 454 Προκαλεῖσθαι 455 Προεχωρηκός [iv. 110] 461 Πρόσδος [iv. 10] 484 Ράχλιαν 494 Σᾶς τὰ [Vide 563 Σᾶ, et Thucyd. iii. 84] [i. 6] 507 Σέσεται [iv. 1] 514 Σίτου ἐκβολή 525 Σχῦλα: λέγ. [Vide iii. 114. et iv. 44] 532 Σταδία καὶ σταδίους [ii. 4] 545 Στύραξ: τὸ [viii. 67] 552 Συγγραφεῖς (iv. 48) 559 Σφαγᾶς 563 Σᾶ [Vide 494 Σᾶ] [vii. 40] 569 Ταρροῦ [i. 23] 600 Τριακοντούτης [iii. 97] 619 Τρακωγᾶς [iii. 70] Ἐπάγειν εἰς δίκην [ii. 8] 651 Φοβερὸς [Vide 429 Πιθανούς.]
- ἐν ἀ: (10) 197 Κώμη (4) 219 Ἀσηκεῖον (133) 380 Παραβάλλομαι: τὸ ἐξ. (128) 400 Παρουσία (83) 488 Πολεμησίειν (98) 458 Πρωτεύειν (140) (759) 465 Προύχοντὸ (10) 469 Πρωτόνεως (6) 581 Τεττιγοφόροι 598 Τραυματισθῆναι [Vide iv. 12. 86. 129. Pollucem. i. 126. iv. 189]
- [Thucyd. I. 46. ubi vide Schol.] 542 Στρατόπεδον ἐκ. [60 ubi vide Schol.] 466 Πρύμναν ἐκρούοντο [79 et 86] 438 Πολεμητέα [120 ubi vide Schol.] 57. Εὖ παρασχόν.
- ἐν β: (84) 172 Κλυδώνιον: κ. (84) 466 Πρότριτα
- ἐν γῆ λοιμικῇ καταστάσει: (ii. 51) 262 Μεταποιεῖσθαι.
- ἐν γ: (22) 460 Προσίχε (15) 546 Συγκομιδή.
- ἐν δ: [118] 198 Κωπήρες κ. [12] 395 Παρεξερεσίαν [Vide vii. 34 et 40] [130 pro var. lect.] 419 Περιοργῆς [108] 443 Πομπήν [26] 514 Σίτος: κᾶς [Thucyd. iv. 69] 353 Ὅσον οὐκ ἀπ.

ἐν ε': (50) 7, 9 Ἀγῶνα 212, et 224 Λιμῶ Μηλίφ
[15] 360 Οὐκως.

— ἐν ζ': (69) 52 Ζεύγμα [4] 283 Ναυλοχεῖν (28)
419 Περιοίσειν. [78] 532 Σταδία [44] 623 Τκο-
κρίνεσθαι.

— ἐν η': (69. 97. iv. 67) 47 Ἐωθῶς (42 et 25) 155
Κέρας 215 Λεπτὰ πλοῖα [Vide II. 83. VII. 40]
(1) 401 Πασσνδί (67) 551 Συγγραφεῖς [73] 621
Τέρβολος.

[Thucyd. VIII. 48 prop. fin. ut videtur] 444 Πορι-
σταί.

[Θραῖκες: 51 Ζεῖλα 161 Κημός: κ. 515 Σκάλμη 516
Σκάρκη.]

[Οἱ θύται: 571 Τάφος.]

[Οἱ ἰατροί: 23 Ἐσχάρα: ε. 139 Καταμηλῶν 185
Κυλιχνίδα 419 Περίοδος 511 Σικύαν 640
Φάρμακα.]

ἸΒΤΚΟΣ: 513 Σίριον.

ἸΕΡΟΚΛΗΣ: 575 Τέμνουσι.

— ἐν ἁ Φιλοσοφουμένων: 216 Λέσχη.

(760)

ἸΞΙΩΝ: Vide in Δημήτριος.

ἸΟΥΒΑΣ ἐν β' Φθυρᾶς λέξεως: 523 Σχομβρίσαι

[ἸΠΠΟΣΤΡΑΤΟΣ: 112 Ἰππομανές. Ubi ex Aeliano H.
A. III. 17. corrigunt, φίλτρον· Θεόφραστος φθο-
νερά ζωά.]

ἸΠΠΩΝΑΣ: 47 Ἐμψῶσα 401 Πασπάλη 493 Ῥυφεῖν
640 Φαρμακός: τό.

ἸΣΑΪΟΣ: 92 Θίασος 151 Κατακοδόμησεν 170 Κλη-
τήρες κ. 301 Νηθεῖα 316 Ὀθνεῖος Ὀμοῦ
[Vide in Πρὸς Διόδοτον] Ὀργεῶνας [Vide in-
fra] 349 Ὀρον 374 Παλίπσιον 393 Παρτεγγύη-

sen, bis 459 Προσεκοίσαντο 674 Τέματα
642 Φασκώλιον 644 Φελλέα.

De eo: 114 Ἰσαῖος.

(Isaeus) ὁ ῥήτωρ: 603 Τρικτῆρα.

— Περὶ τῶν ἀποφάσεων: 643 Φαῦλον. Isocrati tribuit
Porsonus in Indice.

— Κατὰ Διοκλέους: 603 Τρικτῆρα.

— Κατὰ Διοκλέους ὕβραως: 136 Καταδικασάμενος.

— Πρὸς Διοκλέα: 402 Πατρῶων.

— Πρὸς Λωρόθεον: 334 Ὅμοῦ: Δ. τῶ.

— Κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους: 263 Μετοί-
κιον.

— Κατ' Ἐλπαγόρου: 552 Σύνδικος.

— Περὶ Εὐκλείδου: 601 Τρικέφαλοι.

— Πρὸς Μενεκράτην: 419 Περιόλιον: I.

— [Πρὸς Ὀργεῶνας: 343 Ὀργεῶνας.]

— Ἐπεὶ Πυθῶνος ἀποστασίου: 170 Κλητῆρες κ.

— Πρὸς Στρατοκλέα: 253 Μείον.

ἸΣΟΚΡΑΤΗΣ: 7 Ἀγωνιᾶν, bis 8 Ἀδελφίζειν 52 Ζεῦ-
γος 66 Ἡλιονδημένον 72 Ἠπειρον 85 Θερά-
(761) πλαι 124 Κακός 229 Λογοποιός 352 Ὀσίων:
Τ. 381 Παραγραφή: οὐ 447 Πρακτομένους
465 Προύργου 551 Συγγραφεῖς 553 Συνέκασε
γενέσθαι 649 Φιλοσοφεῖν Φιλουργός.

Vide Ἰσαῖος Περὶ τῶν ἀποφάσεων.

De eo: 53 Ζεῦξις 114 Ἰσαῖος.

— Περὶ τῆς ἀντιδόσεως: 336 Ὀνήτωρ 422 Περὶ-
στατοι.

— Ἀρχιδάμης: 248 Μασσαλία.

— Βουσίριδι: 229 Λογισμὸν 400 Παρηγησίας.

— Περὶ εἰρήνης: (Tom. II. p. 190, 11. ed. Auger.)
125 Κακῶς εἰδέσθαι.

Πατηθριῶν: 169 Κληροῦχοι ἔ. 191 Κυρεῖον 439
Πολιτεία.

Παραίνεσις: 385 Παράκλησις:

Κατὰ τῶν σοφιστῶν: (T. m. p. 8, 1. ed. Auger.)
259 Μεσεγγύονται.

Τραπεζιτικῶν: 518 Σκηπέτης.

Θεοῖς ἱστορικοῖς: 280 Μυριοί. ζ.

ΊΣΤΡΟΣ: 206 Λαμκάδος. 603 Τριτομηῆς 639 Φαρ-
μακός.

ἐν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις: 605 Τριττίαν [Vide
Tourp. Em. T. II. p. 615. Fabricium Bib. Gr. T.
III. p. 44. ed. Harles.]

ἐν γ' Ἀτάκτων: 571 Ταυροκόλον.

ἐν τοῖς Ἀττικοῖς: 422 Περιστίαρχος.

ἐν α' Ἀττικῶν: 591 Τιτανίδα.

ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς: 333 Ὀμολογίος Ζ.

ἐν ω' (forsan ejusdem Συναγωγῆς. Albert.) 35
Θεός ἢ Ἀναίδεια.

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ Χρυσόστομος: Vide Χρυσ.

ἸΩΝ: 92 Θίαςος 439 (Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ) Ita inclusum
addit Porsonus Vide in Ἄδηλοι. 618 Τυεῖς α'
Μεγαρεῖς.

De eo: 119 Ἰων.

[Ion, Φρουροῖς, Hesych.]: 301 Νιφόδεσσα σελήνη. (762)

Μεγάλῳ δράματι: 339 Ὀνοταζομένη.

Ὀμφάλη: 34 Εὐκηλον.

Ἰῶνες: 13 Ἐρεσχηλαῖν 13 Εὐμάρειαν 57 Ἡλα, bis
63 Ἡθεῖος 90 Θηλάζειν. Mox in Θηλάστριαν,
Ἰακῶς Piersonus pro ἰδίως. 94 Θραῖκες ὄρνια
183 Κύβητον Κύβητταν 217 Λευκάσουροι 218
Λεωργόν 225 Λιπέρνητες 247 Μάσθλης 250
Μάτην: α. 252 Μεθῆκεν 258 Μέμφιδος 267

Μηρονία 289 Ναῦς 297 Νεώνης 310 Ξύμβαθε
 326 Ὀκόρους 348 Ὀρνις 350 Ὀρρος: τ. 352
 Ὀσμή 353 Ὀστᾶκός 362 Οὐς 408 Πέμπτα
 413 Πέργαμον 427 Πηλ 431 Πλάγγων Πλα-
 σός 437 Ποτήσεας 484 Ραχίαν [ubi aut scri-
 psit aut scribere debuit Photius, οὐ δὲ Ἴωνες
 τὴν πλήμην ἀμικτεν δὲ τὴν ἀναχώρησιν.] 490
 Ροαῖς 498 Ὑφραῖν 535 Στάς 564 Τάγηνον
 587 Τηγεοί 628 Τροκρίνεσθαι 640 Φαρμακός:
 τὸ 652 Φοινικηία γράμματα.]

ΚΑΛΛΙΑΣ: 245 Μάμυαν 616 Ἱητών.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων: (Καλλίστρα-
 τος Harpocr.) 15 Ἑρμαῖ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ: 4 Ἰ 605 Τριττίαν.

— ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις: 618 Ἱμῆις, ὦ Μεγαρεῖς.

— ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις: 641 Φασηλιῶν
 θῦμα.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ἐν β' Περσικῶν: 500 Σαρδαναπάλου
 [Pro Callisthene Hellenicum auctorem profert
 Schol. Arist. Av. 1022.]

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ (vide Καλλικράτης): 100 Ἱδαρναῖοι
 165 Κιλλεῖα 505 Σελάχων 556 Σύνταξιν: ἀντι
 [ubi demagogus, non scriptor.]

(763)[Καμειρεῖς: 464 Προτήγιον.]

ΚΑΝΘΑΡΟΣ Συμμαχία: 404 Πεζᾶς μ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: 132 Καρκίνου π.

[Καρύστιοι: 623 Ἱπέρ τὰ Κ.]

ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ: 507 Σέρφοι.

ΚΑΤΚΑΣΟΣ: 221 Δήμιον κακόν.

[ΚΗΔΙΔΗΣ: 390 in v. Vide Arist. Nub. 981.]

ΚΗΦΙΣΘΑΙΡΟΣ Ἀμαζόνι: 537 Ὄνος: 561.

[Κίλικες: 64 Ζιγγούν: 191 Κυρανή.]

[ΚΙΝΗΣΙΑΣ: 166 in v.]

ΚΑΒΑΝΘΗΣ: 216 Λέσχοι: λ.

ΚΑΕΑΡΧΟΣ: 623 Ἐπερ τα Καλλικράτους.

— Περὶ οἴων: 296 Νεαττός.

ΚΑΕΙΔΗΜΟΣ: 474 Πικνή: ἢ τῶν 616 Ὄνος.

— ἐν τῇ τρίτῃ: 288 Ναυκραρία.

ΚΑΕΙΤΑΡΧΟΣ: 501 Σαρδόνιος γέλωσ.

ΚΛΗΜΗΣ: 50 Ζάλη 74 Ἡρας δεσμούς 372 Παλιμ-
βολος.

[Κορίνθιοι: 61 Ἡ δὲ αἰξ τὴν μάχαιραν.]

ΚΡΑΤΕΡΟΣ (Vide Κρατῖνες): 290 Ναυτοδίκαι: ἀρχή

— ἐν 3 τῶν Ψηφισμάτων: 304 Νυμφαῖον.

ΚΡΑΤΗΣ: 399 Περούσια 456 Πρόκωνια: Α. Πρόκω-
νια: ἢ 486 Ρῆσις: τὸ ψ. 502 Σαρπηθῶν ἀκτὴ
[ubi κρατῖστην, sed Κράτης τὴν Suidas.]

— Ρεῖτόν: 688 Ὄνος διὰ ῥόδων.

— Τόλμαις: 337 Ὄνος ἐν μελίταις.

— ἐν τῷ Περὶ τῶν Ἀθήνησι Θυσῶν: 187 Κύνειος.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ: 90 Θηλάστριαν 119 Ἴωνόκυρος 191 Κυ-
ριβάσσασαι 202 Λακεδαίμονα 210 Λαυροστά-(764)
ται 215 Λεκάσαι Λέρνη θεατῶν 248 Μάσμα
255 Μεγάχρωσ 261 Μετὰ Λέσβιον ὠδῶν 262
Μετεκβολή 267 Μηνύτην 272 Μισητή Μνα-
ρόν 330 Ὀλόφωνος 338 Ὄνου πόκαι [Παι-
δικά]. Unicornis circumdedit Porsonus; vide in Κρ.
Ὄνος 448 Πρωῖν 460 Προσίλας 491 Ρύγ-

χος 492 Ρύδην: σφ. 493 Ρυτά: πηγ. 496
 Σάγρα: αἰ 499 Σανναν 516 Σκευόληθρα
 530 Σπερματίαν 531 Σπυδαμή: τὸ [544 Σερω-
 ματίτης. Cratero dat Alb. Codicis lectionem an-
 notat Porsonus, κρῖ] 560 Σφίγκτας 562 Σχι-
 ζίας 632 Ἐπουλα γόνατα 656 Ψύπαρα.

[De eo: 571 Ταυροφάγον.]

— Ἀρχιλόχοις: 29 Εὐδόντι δ' 498 Σαμιακὸν τρόπον.

— Δηλιάσιν: 26 Ἐτήσιαι 481 Ράζειν [bis.]

— Δραπέτιν: 337 Ὀνος ἔται 658 Ὡδε (Fabula ci-
 tatur, Aelian. H. A. xii. 10.)

— Θράτταις: 183 Κύβηθρον 326 Ὀκτώκουν.

— Κλεοβουλναις: 515 Σκάλων.

(Cratinus) Κλεοβουλναις: 645 Φέροικος.

— Μαλθακοῖς: 185 Κυλλίου πήραν.

— [Forsan Cratinus Νεμῆσει: 209 Λάρως. Sed Elzev-
 Suid.]

— Νόμοις: 291 Νεάτην 353 Ὀσταφίδα 571 Παλασσή.

— Πανόπταις: 369 Παιδικά.

— Πυλαία: 56 Ζωπύρου τάλαντα: Κρ.

(Πυλαία): 595 Τὸ παρὸν εἶ ποιεῖν, ubi fabulae no-
 men supplet Suidas.

— Σεριφίοις: 533, 21 Σταθερόν.

(Cratinus) Σεριφίοις: 574 Τελενικίσαι.

— Χείρωσιν: 361 Οὐρανία αἰξ 481 Ραδαμάνθνος
 ὄρκος, [ubi Χείρωσι. Vide Gaisford. ad Hephaest.
 p. 17.]

(765) — Ὠραις: 281 Μυσιάρφης 312 Ἐυστίς: γ. 369 Πατι-
 δικά, ubi ms. ὄρᾱις 571 Ταῦτα πράσσαν.

[ΚΡΕΟΦΥΛΟΣ. Ejus Οἰχαλλίας ἄλωσις: 177 Κρεόφυλος.]

[Κρηῆτες: 198 Κωραλίσκον 652 Φοινικῆ γράμματα
 656 Ψούδια.]

ΚΡΗΤΩΛΑΟΣ: 62 Ἡ δ' ὄς: ἀντί.

[Ἡ κρουματικὴ διάλεκτος: 800 Νεγλαρναίων.]

ΚΤΗΣΙΑΣ ἐν Περιήλω Ἀσίας: 519 Σκιάποδες.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ Πανδώρα: 290 Νέακας [Vide in Νικοφών.]

Ὁ ἐπικὸς ΚΥΚΛΟΣ: 583 Τευμησία, ubi ms. ἐνικου.

De Epico cyclo vide Casaub. ad Athen. VII. 3.

[Proclum a Gaisfordio Hephæstioni subjectum.]

Οἱ κυνηγοί: 486 Ποδοστράβη: ποδ. Ποδοστράβη;
εἶδ. 451 Προβόλιον.]

Οἱ κυνικοί: 528 Σοβαρός. Vide in Κωμικοί.

[Κυρηναῖοι: 248 Μαστηρῦζεν.]

Οἱ κωμικοί: 169 Κέσκος 198 Κωρναῖος [225 Λι-

πέρνητες] 263 Μετοίμιον [312 Ευστίς: γ. 329,

21 Ὀλόλους, ubi ἐκάλουν οἱ κωμικοί V. D. apud

Herm.] 388 Παράδεισος 398 Πάρεθρος. 412

Πέπλος 500 Σάραβον 503 Σαντήν [Ἰκαρῶν]

Forsan 528 Σοβαρός. Porson. Ita. et Albert. ad

Hesych.

Οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοί: 14 Ἐρκη 38 Εὐπραξίαν.

Οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί: 647 Φιλέμοσ

Ἡ κωμῳδία: 8 Ἀδελφίζειν 286 Ναντίαν 314 Ὀ-

βολοστατοῖ.

Comicus anonymus (Vide in Ἄδηλοι. Ἀριστοφάνης):

201 Λάγνης 280 Μύραινα 310, 8 Ξηλήν 390

Παράστασις: ἢ διδ. 570 Ταντάλου τάλαντα

[573 Τεθολωμένος. Sed vide in Φερεκρατῆς.](766)

609 Τρύχνον Τρώκτης: ἀπ.

— **Comicus anonymus** Μαμακίδης: 580 Σκεῖρα. Pors.

[Vide in Ἰλάτων, et confer VV. DD. ad Athen.

XIII. p. 571. B.]

— **Πόλεις:** Vide in Εὐκόλις.

- [Lysias Athenaei XIII. fin. Demetrii Rhetoris §. 426]
 488 Ῥᾶον ἄν τις [Orat. I. p. 15. et 21. R. Etymol.
 M. p. 406, 33] 47 Ἐφημεριδοῦσαι.
 [De eo: 488 Παλέμαρχος: ἀρχή.]
 — Ἡρὸς Ἀλιβιαν: 370 Παλαιόν.
 — Κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας: 491 Ῥόκτρον.
 — Περὶ τοῦ Βασιλάου φόρου: 645 Φηγοῦσιώ, [ubi
 ma. βασιλάων.]
 — Κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς: 138 Καρκοῦ δίκη: Δ.
 — Περὶ αἰτίας πρὸς Ἰσοκράτην: 614 Ἰβρις.
 — Πρὸς τὴν Μιξιόδημου γραφήν: 277 Μουσαῖος.
 — Κατὰ Νικίου: 471 Πτώματα ἐλαιῶν.
 — Πρὸς Ξενοφῶντα: 546 Συγκομιδή. Ita Suidas; ad
 duas orationes, πρὸς Κτησιφῶντα, et πρὸς Ξε-
 νοφῶντα, refert Kusterus in indice. πρὸς Ξενο-
 κράτην Etymol. M. p. 738, 28. Albert.
 — [Ἰπὲρ Πολυεστράτου: 441 Πολύεστρατος.]
 ΔΤΣΙΜΑΧΟΣ ἐν β' Νόστων: 499 Σαμίλων ὁ δῆμος.
 — [μελοποιός: 237 in v.]
 ΔΤΣΙΠΠΟΣ: 498 Σάμακα.
 ΜΑΓΝΗΣ ἐν Πυθαγόρῃ: 306 Νῦν δῆ.
 — [Ejus Λυδοί: 233 Λυδοί.]
 [Μακεδόνες: 191 Κύργος 523 Σχοῖδος.]
 ΜΑΜΑΚΤΘΟΣ: Vide Κομικοὶ et Πλάτων.
 ΜΕΛΙΤΩΝ: 122 Κάθετος.

(769) ΜΕΝΑΝΑΡΟΣ: 10 Ἀδιάφορον 24 Ἐσχάτως 24 Ἐ-
 σχεν 55 Ζῶμα 59 Ἠγηγόρειν 73 Ἡράκλεις
 98 Θυραῖα 113 Ἴσα βαίων 148 Κατακίων
 146 Κατεγυπωμένως 173 Κύνειν 186 Κύμιον
 191 Κυρανή 200 Λαβράνιον 206 Λαμπήνη
 212 Λειτόν 236 Λυκοφιλιός 239 Μάγαρον

242, 11 Μακαρίτας 244, 22 Μᾶλλον μᾶλλον 247
 Μαυμάριον 248 Μάρτυς 268 Μετοίκιον 274
 Μονοκίρας 290 Νεαλής: ἐπε. 318 Οἰκίαν
 329 Ὀλολυν Ὀλολύττουσιν 334 Ὀμοῦ: Δ. ἐν
 349 Ὅρος: οὕτως Ὅρον 360 Οὐ μηκέτι 363
 Ὅφελον 367 Ὀυμπέδων 374 Παλίμβολον. Vide
 infra, Σικωνίῳ. 376 Πάρακτος. Vide infra Ψο-
 φοδεῖ. 402 Πατάγημα 405 Πειρᾶν. 411 Πεν-
 τηκοστολόγοι 412 Πέπλεκται 418 Περινομαί
 427 Πέφηνας 434 Πλοκαμίδα 464 Προτέλεια: ἡ
 488 Ῥινᾶν 493 Ῥυτίσματα 495 Σάγη 509 Ση-
 μαίνειν καὶ 516 Σκατοφάγος Σκάφας 518
 Σκηγή 525 Σκυθρός 529 Σκαρτοπόλιον 535
 Στασιασμόν 538 Στιγμήν 541 Στραγγαλᾶν
 549 Συμβόλαια 586 Τηλικούτος 698 Τραπεζο-
 ποιός 610 Τύντλος 618 Τῶν τριῶν κακῶν ἐν
 620 Τκάρχων 629 Τκόξυλος 639 Φανός 645
 Φέρονην 649 Φιλοσοφεῖν.

(Menander) 643 Στροβήσαι.

— Ἀγροίκῳ: Vide infra in Ἐποβολιμαῖῳ.

— Ἀδελφοῖς: 174 Κοινὰ τὰ φίλων.

— Ἀλιεῖ: 62 Ἡδουλισμός 645 Φηλοῦν.

— Ἀνδρία: 295 Νεωττός.

— Ἀνδρογίνῳ: 205 Λάμια: τ. 647 Φίλιος.

— Βοιωτία: 418 Περίνησα.

— Δακτυλίῳ: 625 Ἐκπνέμα: λέγ.

— Δεισιδαίμονι: 329 Ὀλόλους.

— Δις ἐξακατῶντι: 50 Ζάκορος.

— Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ: 70 Ἠνί.

— Ἐγχειρίδιῳ: 199 Κωρυκαῖος.

— Ἠνιόχῳ: 400 Παρῶμμαι.

— Θαῖδι: 164 Κίγκλος.

(779)

- Γαταλή: 529 Ολόκληρος.
 — Θεαυφῶ: 130 Καθαρόν μελόντερος 541 Στραγγα.
 — Καταψευδομένη: 594 Τὸν ἀφ' Ἰσραῆ.
 — Κιθαριστῆ: 523 Σκοῦλας.
 — Λευκαδίς: 50 Ζόκορος.
 — Μεσσηνία: 114 Ἰσοε 656 Φύλλοι.
 — Μισογύνη: 390 Παράστασις τούνομα.
 — Μισομύθια: 529 Σκαθάν: Μ.
 — Ὀλυνθία: 644 Φέρειν. Vide in Ἀριστοτέλης.
 — Περηνθία: 442 Περικείας.
 — Ραψομένη: 282 Μυάχοδοι.
 — Σικωνίω: 124 Κακὴ μὲν ὄψις 542 Στρατοφάνη.
 (Δικωνίω, Harpogr.): 374 Παλιμβάλον.
 — Ἐπαβολιμαίω ἢ Ἀγροίκω: 409 Πέμπειν. Fragmentum Hypobolimaei in Suida v. Ἀποκρίθητι detexit Wesselingius Praefab. p. 251, cum alterum adijce e schol. Aristoph. Lys. 378. *Albert.*
 — Χαλκηδονίω: 228 Δικυέρτης [Citat. schol. ms. Platon. apud Harles. praef. Fabric. t. II. p. XVII.]
 — Χαλκίδε: 409 Πέμπτη φθίνοντος.
 — Ψευδρακλεῖ: 132 Καρκίνου παθήματα.
 — Ψοφοδεῖ: 337 Ὄνος λύρας.
 (Ψοφοδεῖ. Vid. Harpogr. ubi Ψηφώδεσι): 376 Πάνκατος.
 — (Historicus) ἐν τῇ πρώτῃ: 93 Θράκες ὄρνια. Ita Suid. et Zschab. iv. 32. Comico male tribunt Schottus et Clericus. *Albert.* tacente hic Porsono, qui Adv. p. 292. ut comici emendat.
MENEKΛΗΣ ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων: 15 Ἑρμαῖ.
ΜΕΤΑΓΕΝΗΣ: 308 Ξενοποκῆν 555 Συγκόψαι.
 — Θουριοπέριαι: 591 Τίς τρόπος ἵππων.

ΜΕΤΑΛΛΑΚΙΣ: Vide *Φαρμακράτης*.

[**ΜΙΚΡΟΝ** pictor: 80 *Θάϊτον ἢ Βούτης*, ubi *Νίκων*, sed *Μήκων* Schotti Proverb. Vatic. I. 12. Vide Junium Catalog. Artif. p. 123.]

ΜΝΑΣΕΑΣ: 50 *Ζάμολξ* 618 *Τυεῖς ὡς Μεγ.*

— ἐν τῷ *Περὶ Εὐρώπης*: 446 *Πραξιόλικη*.

— ὁ *Πατρεὺς*: 485 *Σαβόλ*.

— ὁ *Πατρεὺς ἐν τῷ Περὶ κλπ.*: 473 *Πέδου χελιδόσας*.

ΜΝΗΣΙΘΕΟΣ: 206 *Λάμιος*. Porson. Herman. [Imo apud Hesych. et Phot. variè explicatur Aristoph. Eccles. 77.]

ΜΟΥΣΑΪΟΣ: 256 *Μελίτη*: *Δημοσθ.*

[De eo: 277 in v.]

[**Οἱ μουσικοί:** 100 *Ίαμβύκη* *Ίαμβύκας*. Vide in *Κρουματικῷ*.]

[**Μῦθος:** 132 *Καρδοσίαν*.]

— [Μῦθου ἐπίρρημα: 279 *Μῦθος ἐσώθη*.]

[**Οἱ μυρμηροί:** 529 *Σκαθίδα*.]

ΜΥΡΣΙΛΟΣ: 221 *Δημνιον κακόν*.

— *Δεσβιακοῖς*: 224 *Λινόν*. [Myrsili locum integriorem exhibere Antigonum Carysetium Hist. Mirab. c. 180. et Schol. Apollon. Rhod. I. 615. monent Viri docti.]

[**Νέμεοι:** 10 *Δομφάγοι*.]

ΝΕΟΚΛΕΪΔΗΣ: 286 *Νανός*.

(772)

[**Οἱ νεώτεροι** (Vide Photii aequales): 49 *Ἐώρων* 356 *Οὐδεῖς οἱ* 498 *Σαμακιν* 507 *Σέσωται*.]

ΝΙΚΑΝΑΡΟΣ: 603 *Τρικτήρα* 637 *Φαλάγγιον*.

— ἐν ᾧ *Διτωλικῶν*: 592 *Τιτανίδα γῆν*.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ: 54 *Ζιγγοῦν*. MS. Sangerm. [Antiatt. Bekkeri p. 98, 6.] *Ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ ὑποκίνευ*

[*πίνειν* Bekker.] *Κίλικες λέγουσαν. Ροσσην.* 348
Ὀρμενα 538 *Στήριγμα* 543 *Σερῆνον* 569 *Τα-
 ραντικόν.*

ΝΙΚΟΦΩΝ: 196 *Κωδωνοφορῶν* 535 *Σταφυλήν* 630
Ἐποκίπειν.

— [*Πανδώρα:* 290 *Νέακας*, ubi *Νικοφῶν* pro *Κησι-
 φῶν* Ruhnk. ad Tim. p. 282.]

ΝΙΚΩΝ: Vide *Μικων.*

Νόμος: Vide *Βασιλέως νόμος*, et *Σόλων.*

Νῦν: Vide *Photii aequales.*

ΞΕΝΑΓΙΩΡΑΣ: 157 *Κέρκωπες.*

ΞΕΝΑΡΧΟΣ: 485 *Ῥηγίνους.*

[*Ξενικόν:* 369 *Παιδισκάριον.*]

ΞΕΝΟΦΩΝ: 6 *Ἀγῶγιον* 7 *Ἀγωνιάι* [ad *Cyrop.* II. p.
 54. B. sive 3, 15. Schn. refert Alb. ad *Hesych.*]
 33 *Εὐθύωρον* 52 *Ζειραί* 65 *Ἡλεγχον* 92 *Θέ-
 ασος* 131 *Καρδιώττειν* 218 *Λεωργόν* 255 *Με-
 λίνη* 269 *Μηχανικόν* 290 *Νεῶν* 361 *Οὐροδό-
 κην* [*Suspectum nomen.*] 409 *Πέμπτα* 436 *Πο-
 δοστράβη:* π. 480 *Ῥαδιοργός:* οὐχ 481 *Ῥα-
 διοργός:* πλαστ. [*Hellen.* IV. 2. 14. et alibi]
 511 *Σινῶν* 616 *Τεικόν* 622 *Ἐπερδέξιον* 628
Ἐποκοριζόμενοι 631 *Ἐποτεμνόμενος τὸν πλοῦν*
 651 *Φλιοῦντα* (*Hellen.* VII. 2. 11. *Etymol. M.* p.
 796, 22. *Rosson.*)

(778)

[*De Xenoph.* 162 *Κηφισόδωρος.*]

— *Ἀναβάσει:* 133 *Καρκαία* 255 *Μελίνη.*

Κύρου Ἀναβάσει: [IV. 7, 16] 310 *Ξυλήν.*

— *ἐν δ' Ἀναβάσεως:* 310 *Ξυλήν* (p. 338. B. = IV. 8. 25)

— *ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως:* 142 *Κατασκευ-
 ἀζειν.* (p. 406. B. = VII. 8. 32)

- ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς: 30 Ἐνημερίαν.
 — ἐν Κύρου παιδείᾳ: 49 Ἐως: οὐχί 429 Πιθανούς.
 — ἐν β' (Κύρου παιδείας, p. 59. fin. *Albert. Vide*
Schneider. ad II. 4. 20): 658 Ὠγμενον.
 — ἐν τῇ Λακωνίων πολιτεῖᾳ: 284 Μωρῶν.
 — Συμποσίῳ: 532 Σπουδάζω.
 [Οἰκοδομικόν: 619 Ἐπαγωγεύς. *Vide Λιδοκοιοί.*]

- ἜΟΜΗΡΟΣ: 4 Ἄ bis 7 Ἀγῶνα: καὶ Ὁ. 8 Ἀδημονεῖν
 22 Ἐσφηκαμένον 62 Ἡ δ' ὄς, bis 82 Θέμενος
 150 Κατουλάδα 156 Κερβέριοι 180 Κρόκην νή-
 θειν 207 Λάπαθον 212 Λεῖτά 216 Λέσχαι: λ.
 217 Λεύκη 225 Λινόν Λύγος [ἴμο Λυγί. *Vide*
infra.] 239 Μα, bis 248 Μαρώνεια 284 Μω-
 ρότερος Μωρύχου 309 Ξύει 316 Ὀδός: Δ.
 Ὀδός: ἀρ. 334 Ὀμοῦ: Δ. τῶ 347 Ὀρκάνη: Δ.
 353 Ὀσσοσ 360 Οὐκως 370 Παιπάλημα: οἱ μὲν
 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἔ. 413 Περιαιγερόμε-
 νοι 415 Περιδεδῶσθαι 425 Περιωπή: καὶ π.
 (II. Δ. 528) 433 Πλεύμων 427 Πηϊ [ἴμο sine
 nomine] 438 Πολεμήσειεν 443 Πόρδαλεν 448
 Πρό 487 Ρήτορες 491 Ροῖζος: παρ' 501 Σαρ-
 δόνιος γέλωσ, bis 518 Σκέπαρον 563 Σῶμα
 566 Τάλαντον, bis 607 Τροφή.
 — ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις: 334 Ὀμοῦ: Δημοσθέ-(774)
 νης τῶ.

— ἐν Ὀδυσσεῖα: 239 Μα.

(Homerus) ὁ ποιητής: (II. N. 103) 64 Ἡία 454 Προικός
 [486 Ρήσεις: καλεῖται.]

(Homerus) [4, 19 Ἄ 5 Ἄακτον] (II. Z. 152) 22 Ἔσσι
 (Od. Θ. 232) 34 Εὐκόμιστος (Od. Θ. 507. Δ. 402.
 [ubi vide Porsonum]) 63 Ἡέ (II. Z. 511) Ἡθῆ
 (Od. E. 1. II. Φ. 155. 111) 78 Ἡῶς [II. Δ. 105]

233 *Λυγρόμενος* 249 *Μασχάλην* 260 *Μετα*,
septies 292 *Ναῖκος*, quater *Νεκταρεον* 310
Ευήλην 327 *Ὀλέθρου π.* 328 *Ὀλιγορήσετε*
[404 *Πεζίδα*] 427 *Πηϊ* 599 *Τρέφεισθαι*, bis
[Vide 607 *Τρέφει κύμα.*] 608 *Τρυγόνα π.* 611
Τυφλῶν ὄνειρων.

[*Ὀτ-μεθ* Ὀμηρον: 62, 9 Ἡ δ' ὄς.]

[*Οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἀπαγγέλλοντες*: 484 *Ρα-
ψωδοί.*]

ὈΡΦΕΥΣ *Φυσικῶ*: (*Φυσικῶς* Etym. M. p. 768, 6) 604
Τριτοκάτορες.

Τὰ Ὀρφικά: 605 *Τριτοκάτωρ.*

[*Οἱ παλαιοί* (Vide *Ἀρχαῖοι*): 70 Ἡν: α. τ. ἤμην
Ἡν: *δασείως*. Sed vide an ibi defendenda sit var.
lect. superiorum τὸ δὲ παλαιόν, et legendum,
λέγεται ἐν Μενάνδρου Λύτον. 114 Ἴσκειν 207
Λαμπρῶς 218 *Λεκάκη* 252 *Μεθήμεν* 277 *Μου-
σικήν* 311 *Ξύν* 325 *Ὀκναῖν* 348 Ὀρμενα 354
Ὀσχοφορεῖν 356 *Οὐδέις*: οἱ *Οὐδένες* 402 *Πα-
φρώνων* 429 *Πιθάκη* 487 *Ῥήτωρ*, ubi τὸ πα-
λαιόν 507 *Σέσωται* 518 *Σκέπαρον* 528 *Σο-
φιστής*: ἀπ. 572 *Ταχύ* 603 *Τρίτον ἡμίδραχ-
μον* 611 *Τυραννεύσασαν* 628 *Τροκρίνεισθαι*
636 *Φαινόλης.*]

— [Attici scil. 288 saepe]

[*Οἱ παλαιστριτικοί*: 600 *Τριαχθῆναι*. Vide in
Ἀθληταί.]

(775) ΠΑΛΛΙΦΑΤΟΣ ἐν ζ τῶν *Τρωικῶν*: 248 *Μακροκεφάλους.*

[*Παροιμίαι* (Vide *Ἀθλοί*): 12 Ἔργα νέων Ἐρεβίν-
θινος Δ. 22 Ἐς τὸν λιμένα 23-24 Ἐσχατος
Μισῶν 28 *Εὐδαγτι δ* 60 Ἡ δὲ χελώνης 61
Ἡ δὲ αἰξ 65 Ἡ κίτων 67 Ἡ Λύκοι δ. 68

Ἡμίτη πτεριάς Ἡ μὲν κλέος 76 Ἡσάν ποτ'
 88 Θεσσαλὸν νόμισμα 93 Θραῖκες ὄρνια 97 Θύ-
 ραζε Κᾶρες 106 Ἰλιάς καρῶν 120 Καδμεία
 νίκη 124 Κακὴ μὲν ὄψις 130 Κανθάρου μελ.
 139 Καταμηλῶν Κατὰ ναῦν 158 Κεστρεῖς 164
 Κίγκλος 174 Κοινὰ τὰ φίλων 179 Κριὸς τρο-
 φαῖα Κριοῦ διακονία 184 Κύδος 186 Κύλλου
 πήραν 195 Κύων ε. φ. Κύων κ. ε. 198 Κορυ-
 καῖος 201 Λαγῶς κ. Λαγῶς π. 209 Λάρος
 ἐν Νεμάσει 212 et 224 Διμῶ Μηλίῳ 214 Λέον-
 τα ξ. 215 Λεσβίων ᾱ. 217 Λευκὴν μάζαν 220
 Λήμνιον κ. β. 223 Λίθον ἔπεις 230 Λοκρῶν ξ.
 235 Λύκος αἰτόν Λύκος ἔχανεν Λύκου δεκάς:
 παρ. 245 Μᾶλλον Φρύξ 251 Μεγαρέων δ. 261
 Μετὰ Λέσβιον 265 Μέτρῳ ὕδωρ 269 Μία
 λόχη Μία χελιδῶν 272 Μισσητὴ 282 Μυς
 λευκός 283 Μυσῶν λείαν 284 Μωρότερος Μω-
 ρύχου 303 Νοῦς οἶα ἐνι 315, Ὁ Διὸς Κ. 321
 Οἶνος ᾱ. 326 Ὀκτώπουν 336-338 saepe 353
 Ὀστράκου περιστροφή 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.
 Οὐδ' ἐν σελίνοις 359 Οὐκ ἐπαινεθείης Οὐκ ἐπι-
 τῆς 360 Οὐ μάλα κυκκᾶς 363 Οὐ φροντίς 367
 Ὅψ' ἦλθεις 378 Πάντα θεῖ Πάντα λίθον 383
 Παραίξορυσσον 385 Παρὰ κωφόν 387 Παρα-
 λοῦμαι 419 Περὶ ὄνον 424 Περὶ τῆς ἐν Δ.
 428 Πηλέως μάχ. 448 Πρεσβύτερος Κόδρου
 Πριηὴ πτεῖσαι, λεγ 468 Πρωκτὸς λουτροῦ 473
 Πύθου χελιδόνος Πυθῶδε ἀδός 476 Πῦρ ἐπι-
 κυρί 489 Ροδίων χρησμός 496 Σάγρα: ποτα-(776)
 μός 500 Σαρδόνιος γέλως 503 Σαυτήν ἐπαινεῖς
 522 Σκηνὴ ἐκ χ. 524 Σκορακίζονται 569 Τὰ
 πρῶτ' αρ. 570 Ταντάλον Τὰ τῶν φόρων 571

Ταῦτα πράσων 572 Ταχυβάμονας 576 Τενέ-
διος ᾧ. Τενέδιος ξ. 585 Τὴν Ἀκισαίου 586
saere 591 Τίς τρόπος 593 Τὸ θερμόν 595 Τὸ
παρὸν εὖ ποιεῖν 597 Τοὺς ἑτέρους 598 Τραγι-
κὸς πίθηκος 599 Τρία καὶ δύο 608 Τρυγόνα ψ.
609 Τρύχνον 613 Τῶν τριῶν 614 Ὑγιέστερος
ὄμφακος 617 Ὑλαν κρ. Ὑμεῖς ᾧ Μ. 621 Ὑ-
πέρα 623 Ὑπέρου κ. Ὑπέρ τὰ Κ. 635 Ὑς
ὑπὸ φ. 656 Ψύψαρα 657 Ψωλὸν γ.]

— [Ἄντη (ἡ παροιμία, scil. Vide Schaef. ad Greg. pp.
14. 1065): 279 Μυκῶντος γείτων 570 Τὰ Σα-
μίαν.]

— [ἀντή: 579 Τετράδι γεγ.]

— [λεγόμενον: 315 Ὀδοῦ κ. 565 Τὰδ οὐ παρά.]

— [τίθεται ἐπί: 564 Τὰδε ἐκ τοῦ.]

— [ἐπὶ τῶν: 579 Τετράδι γ.]

— [ἦ: Forsan p. 562, 19. ut in solenni isto ὁμοία τῇ
apud Pseudoepigrammatos. εὖ pro ἦ Etymol. M. sed
ex ipsis aut scribae conjectura natum puto.]

[Πελληνεῖς: 250 Μαστιῆρες.]

[Πέρσαι: 129 Κάνδης 131 Καρδαμάλη 164 Κίδαρεις.
270 Μίθρον 383 Παράδεισος 389 Παρασάγης
500 Σαράβαρα Σάραπεις 587 Τυάρα.]

ΠΙΝΔΑΡΟΣ: 74 Ἦρας δεσμούς 222 Ἄβανον.

[Pindarus Isthm. viii. 95.] 238 Ἄντι δέ [Olymp. i.
4.] 251 Μεγάνορος [Pyth. iii. 191] 494 Σμικρὸς
ἐν σμικροῖς.

— ἐν Διθυράμβοις: 373 Πυλινάφρετος.

[Οἱ πλάσται: 159 Κάναβος.]

(777) ΠΛΑΤΩΝ (comicus): 420 Περὶ πόδα 482 Ῥακετρίκειν.

— ὁ κωμικός: 483 Πλειστηριάσαντες.

- [Plato comicus, Hesych. et Suid.]: 179 Κριὸν ἀσελ-
γότερων.
- Ἀδώνιδι: 225 Λιπομαρτύριον 623 Ἰπέρου περι-
τροπή.
- Ἑλλάδι: 638 Φάλαγξ.
- Λάκωσι: 279 Μυλαβρίδες.
- (Plato; vide Hesych. v. Μαμάκινθος. Albert. Imo
incertus comicus; vide in Κωμικοί.) Μαμακίνθου:
680 Σπειρα.
- Μινελάω: 690 Τί οὐκ ἀπήγξω.
- Νήσοις: 668 Τάξαι.
- Ξάνταις: 688 Τευτάζειν.
- Περιαλιγῆ: 414 Περιαλιγῆς.
- Σκευαῖς: 420 Περι πόδα.
- Συμμαχία: 388 Παραθήκη. Vide Porsoni Adverss.
p. 298.
- Φάωνι: 400 Παρουσία.
- (philosophus): [9 Ἰσθμίων] 48 Ἐωράκη [Lyside p.
262, 28. Bas. sec. 207. HSt.] 67 Ἡλύγη 81 Θαν-
μαστότερον [Rep. ix. p. 456, 38. Bas. 575. C. HSt.]
106 Ἰκταρ 124 Κάκη: κακία. Vide in Πλάτων
Νόμοις 128 Καλλωπίζεσθαι 148 Κατεύχεσθαι
[Πολιτ. ἀ. Harpocr. nempe prop. init. p. 371, 15.
Bas.] 205 Λαμπάδιον [Euthyd. p. 279, 20. Bas.
298. C. HSt. Vide Schol. Ruhnk. p. 98.] 224 Ἀ-
νον λίνφ 236 Ἀνόμενος [Vide Schol. Ruhnkenii
pag. 204. ad Tim. pag. 476, 7. Bas. 22. D. HSt.]
[Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 176.] 245 Μανά
(Rep. ix. p. 456, 44. Bas. 575. D. HSt. Plutarch. ii.
p. 792. E.) 268 Μητρίδα 271 Μίσασθαι [Νό-
μων ἀ Harpocr.] 316 Ὀθνεῖος 409 Πέμπτα
434 Πλοῦ [Vide Tim. p. 500, 6. Bas. 89. A. HSt.](778)

- [Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 222.] 459 *Προσέπαισεν* [Legg. II. p. 525, 41. Bas. 666. A. HSt.] 476 *Πῦρ ἐπὶ πυρί* 480 *Ῥά* 529 *Σκάρνον* [Rep. II. p. 387, 26. Bas. 872. C. HSt.] 581 *Σποδιοῦσιν* 586 *Στεργέτω* 563 *Σωματία* 577 *Τεραΐζεις Τέραμκον* [Tim. p. 439, 31. Bas. 61. E. HSt.] 594 *Τομόν* (Legg. VII. p. 574, 40. Bas. 808. A. ed. HSt.) 606 *Τροαίδια* 611 *Τυραννεύσασαν* 642 *Φαῦλον: ἡμ.* [Legg. XI. p. 616, 18. et VI. p. 557, 43. Bas. 918. C. et 756. fin. HSt.] 643 *Φαῦλον: τὸ* 658 *Ῥός.*
- *ὁ φιλόσοφος*: [Locis apud Pierston: ad Moerin p. 159] 13 *Ἐρεσχηεῖν*. 547 *Συνηία* [Vide 616 *Ῥηῶν θρ.*]
- (Plato) *ὁ φιλόσοφος*: 30 *Εὐθηδες: ἐπὶ τοῦ βελτ.* [Ad Platonem refert Albertus, tacente Porasono. Vide Bekkeri Anecd. p. 91.]
- (Plato) *Ἀλκιβιάδῃ*: [221, 14. Bas. 119. C. HSt.] 100 *Ἰδέας* [221, 28. Bas. 120. A. HSt.] 350 *Ὀρτυγοκόπος.*
- *Γοργία*: [322, 51. Bas. 499. C. HSt.] 595 *Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.*
- (Plato) *Γοργία*: (Imo *Πολιτείας γ'*. p. 405. C. HSt. 398, 43. Bas.) 223 *Λυγιζόμενος.*
- (Plato) *Εὐθυδήμῳ*: (269, 2. Bas. 271. C. HSt.) 61, 12^η *Ἡδη.*
- [Plato Euthyd. p. 277, 26. Bas. 293. D. HSt. Vide Abresch. ad Hesych.] 126 *Καλὰ δὴ π.*
- *Θεαιτήτῳ*: [85, 10. Bas. 183. D. HSt.] 110 *Ἰπκίας εἰς πεδίον* (81, 3. Bas. 172. E. HSt.) 585 *Ῥηνάλλως* [78, 30. Bas. 166. C. HSt.] 616 *Ῥηῶν*

ᾠρημάτων [76, 25. Bas. 161. A. HSt.] 625 Ἐπιγράμματα: λέγ.

[Plato Theaet. p. 89, 18. Bas. 194. B. HSt.] 189(779)

Καταναγκῆ καὶ.

— [Plato Ion. p. 361, 39. Bas. 533. D. HSt.] 73 Ἐρακλείαν λίθον.

— ἐν ᾗ ἡ ἐπιγραφή, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὁμοιότητος: [58, 28. Bas. 413. A. HSt.] 624 Ἐπέγραφα ἐπιγράμματα.

— Ἀνισοί: [268, 32. Bas. 210. A. HSt.] 584 Ἐφρον.

— (Plato) Ἀνισοί [prop. fin.]: 433 Πλημμελεῖν.

— Νόμοις: [xii. p. 625, 29. Bas. 944. C. HSt. Vide Porson. Opusc. p. 266. Idem locus respicit videtur in Κάκη: δειλία; ubi Νόμων ἢ] 128 Κάκη: βαρέως [i. p. 515, 45. Bas. 637. E. HSt.] 142 Κατασκευάζειν (i. p. 512, 40. Bas. 629. D. HSt.) 305, 17 Ἦν δῆ.

— (Plato) Νόμων β [523, 43. Bas. 661. A. HSt.]: 593 Τολμηῆσαι.

— Νόμων γ: (p. 531: ult. Bas. 683. E. HSt.) 305 Ἦν δῆ. [Ubi νόμοις ἢ, sed legē, Νόμοις ἢ νῦν.]

— Νόμων δ: Vide Νόμων ε.

— Νόμων ε: (562, 13. Bas. 763. B. HSt.) 10 Ἀδιάφορον [Imō ζ. p. 582, 18. Bas. 822. C. HSt.] 619 Ἐπινοήτων.

[Plato Legg. vi. p. 566, 3. Bas. 782. C. HSt. Vide Ruhnken. ad Tim. p. 211.]: 407, 1 Πελαγοὶ πέματα.

— Νόμων ζ: [581, 13. Bas. 819. D. HSt.] 616 Ἐπινοήτων ᾠρημάτων. [Vide in Νόμων ε.]

— Νόμων η: (589, 46. Bas. 649. Laemar. 845. B. HSt.) 353 Ὀσαφίδα.

- Vide in *Νόμοις* et *Νόμων γ'*.
- (Plato) *Νόμων θ'*: [in fine] 237 *Λύση* 434 *Πλημμελείν* [599, 46. Bas. 372. E. HSt.] 593 *Τολμῆσαι*.
- (780) — (Plato) *Νόμων ι.* (prope fin.) 844 *Ὀργεῶνες*, ubi *Νόμων δ'*.
- *Νόμων ια'*: (515, 20. Bas. 676. D. Laem. 916. A. Hst.) 223 *Λιθῶντας*.
- (Plato) *Νόμων ια'*: [615. ult. Bas. 917. D. HSt.] 163 *Κεβδηλον*.
- (Plato) *Νόμων ιβ'*: (625. 626. Bas. 945. HSt.) 32 *Ευθύναι*, bis.
- (Plato) *Legg. XII* p. 626, 40. Bas. 947. D. HSt.) 223 *Λίδων κοτίμων*.
- (Plato) *Πολιτείας*: (VI. p. 680. A. 2. Frf. 82, 26. Ald. 429, 41. Bas. 496. D. HSt. Themist. p. 308. A. 326. B. 104. C.) 50 *Ζάλη*. (X. p. 617. E. HSt. 472, 28. Bas.) 317 *Οἷ παρισκ*. (IV. p. 409, 30. Bas. 436. A. HSt.) 607 *Τροφή*.
- (Plato) *Πολιτείας α'*: [371, 39. Bas. 329. B. HSt.] 619 *Ἰμνεῖν* 643 *Φαῦλον: τὸ* [ubi e Suida lege δ'. scil. p. 404, 41. Bas. 423. C. HSt.]
- (Plato, *Rep.* I. init. p. 371, 9. Bas.) 61 *Ἡ δ' ὄς*. [E Platone I. c. sumtum videtur ibidem ἦν δ' ἐγώ.]
- (Plato) *Πολιτείας β'*: (389, 43. Bas. 378. D. HSt.) 74 *Ἡρας δεσμοῖς* (378, 16 [imo 382, 16] Bas. 358. D. HSt.). [Vide p. 379, 9. Bas. 348. A. HSt. et Schol. Ruhnk. p. 148.] 143 *Κατατείνας ἐρῶ*. (384, 28. Bas. 364. D. HSt.) 248 *Μαρτύρωνται* (383, 22. Bas. 361. C. HSt.) 572 *Τεχθεύτων*.

- [Plato Rep. II, p. 387, 84. Bas. 372. E. HSt.] 651
Φλεγμαιίνουσαν.
- *Πολιτείας γ'*: (396, 4. Bas. 398. A. HSt.) 14 *Ἐρτάσ
 στέφαντες*, ubi *Πολ. ε'*: [400, 45. Bas. 411. A.
 HSt.] 271 *Μικροῖς* (398, 86. Bas. 405. A. HSt.)
 532 *Σπουδαῖα.*
- (Plato) *Πολιτείας γ'*: (396, 41. Bas. 399. E. HSt.) (781)
 120 *Καθαίρωμεν* 283 *Λυγιζόμενος* (Vide supra
 in *Γοργία*) (393, 28. Bas. 434. Laem. 391. C.
 HSt.) 607 *Τροφή.*
- *Πολιτείας δ'*: Vide in *Πολ. α'*.
- (Plato) *Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει*: (Imo x. in fine) 413
Παραγειρόμεται.
- [Plat. Rep. v. prop. fin. Vid. Schol. p. 167.] 303
Νυκτερίδος αἶνος.
- (Plato) *Πολιτείας ζ'*: 583 *Τυτάζειν* [scil. p. 483. C.
 Laemar. sive 428, 4. Bas. 521. E. HSt. docente
 Ruhken. ad Tim. p. 254.]
- (Plato) *Πολιτείας η'*: [449, 25. Bas. 555. B. HSt.]
 891 *Παραστησόμεθα.*
- (Plato) *Πολιτείας θ'*: (456, 7. Bas. 573. B. HSt.)
 59 *Ἦγουμένου.*
- (Plato Repub. IX. p. 456, 23. Bas. 574. D. HSt.)
 103 *Ἰερὸν τί* et 295 *Νεωκορήσει.*
- *Πολιτείας ι'*: [Vide in *Πολ. γ'* et *ε'*] 637 *Φυνό
 μενα.*
- (Plato) *Πολιτείας ι'*: [464, 49. Bas. 600. B. HSt.]
 177 *Κρεόφυλος.*
- [Plato Rep. x. p. 471, 46. Bas. 616. B. HSt.] 580
Τεταμένον φῶς [469, 41. Bas. 613. C. HSt.]
 572 *Τὰ ὄντα ἐπὶ.*
- *Πολιτικῶν*: (129, 18. Bas. 289. E. HSt. Themist. p.

806. D. 329. B. Thucyd. ii. 51. Plat. ii. p. 96.
C.) 262 *Μεταποιεῖσθαι*.
- ὁ φιλόσοφος ἐν Συμπόσιῳ: [184, 16. Bas. 194. B. HSt.] 326 Ὀκρίβας: τὸ λ. [et Ὀκρίβας: ἀκινή-] (Plato) Συμπόσιῳ (177, 8. Bas. 174. D. HSt. Vide Porson. ad Med. 734.) 317 Οἶ: *περισπ.*
(Plato Symposio): 569 *Ταριχεύειν* [scil. p. 183, 1. Bas. 190. D. HSt. Vide Porson. ad Toup. p. 474.]
- (782) — Τιμαίῳ: 145 *Κατὰνῆχεται* [497, 36. Bas. 82. E. HSt.] 372 *Παλιναίρετα: φερέα.*
(Plato) Τιμαίῳ: (482, 31. Bas. 43. C. HSt.) 50 *Ζάλη*
60 *Ἦγεν* 214 *Λέμνα: κούρω* (499, 43. Bas. 1086. A. Frft. 88. B. HSt.) 241 *Μαθηματικόν*
254 *Μέτρον* (482, 16. Bas. 42. D. HSt. Cl. Alex. p. 54, 26. = 25, 7. ed. pr.) 345 *Ὄργανα χρόνου* (486, 6. Bas. 82. E. HSt.) 567 *Τυλαντουμένηη* [551. G. Laem. 500, 28. Bas. 90. B. HSt. Ruhnke. ad Tim. p. 253.] 583 *Τεντάζειν.*
- Φαίδρῳ: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 369 *Παιδικά* (205, 89. Bas. 254. B. HSt.) 508 *Σέφθησαν* [202, 7. Bas. 242. A. HSt.] 533, 11 et 14 *Σταθερόν* [196, 33. Bas. 230. A. HSt.] 612 *Τυφών* [et *Τυφῶνος πολυπλ.* Vide Ruhnken. ad Tim. pp. 260, 1]
- (Plato) Φαίδρῳ: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 194 *Κυπελιῶν ἀνάθημα.*
[Plato Phaedr. p. 212, 16. Bas. 272. c. HSt.] 123 *Καὶ τὸ τοῦ λύκου* [197, 50. Bas. 233. D. HSt.] 100 *Ἰδίαις δαπ.*
- (Plato) ἐν Φαίδρῳ (Vide *Περὶ ψυχῆς*): 350 *Ὀρτυγοκόπος* [Sed ibi *ἐμφαίνων* cum Leopardo legendum monet Porsonus ad Suidam.]

— (Plato) *Χαρμίδης*: (prop. init. p. 243, 4. Bas.) 9
Ἰδην.

— *Περὶ ψυχῆς*: (42, 51. 43, 1. Bas. 106. D. E. HSt.)
 10 *Ἀδιάφθορον* (38, 27. Bas. 95. fin. HSt.)
 642 *Φαῦλον*: τὸ.

(Plato) *Περὶ ψυχῆς*: (23, 41. Bas. 61. B. HSt.) 57
Ἦ: *χωρὶς* (24, 46. Bas. 63. fin. HSt.) 61 *Ἠδὴ*
ἀ. τ. ἦδεν. (41, 11. Bas. 102. D. HSt.) 546 *Συγ-*
γραφικῶς (38, 35. Bas. 96. B. HSt.) 598 *Τρέ-*
φασθαι.

Addit Porsonus (*Τάρταρος*) ita inclusum. Scil. p.
 570, 4. ubi verba *περὶ ψυχῆς* forsā e sequen-
 tibus retrahenda putabat, vel articulos conjun-
 gendus, ut apud Suidam. Vide *Phaedon.* p. 44.
 fin. Bas. 112. A. HSt. et seqq.

[*Οἱ ποιηταί*: 49 *Ἐως*: *οὐχὶ Ζαφροῖς* 72 *Ἡκίμορος*
 805 *Νυός* 343 *Ὀργεῶνας.*]

ΠΟΛΕΜΩΝ: 67 *Ἡλύσιον* 284 *Μωρότερος Μωρόχου*
 575 *Τελμισεῖς.*

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ *Δημότηνδαρος*: 643 *Τῶν τριῶν κἀκόν.*

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ: 193 *Κύφωνες* 459 *Προσέκοπεν τῶν*
 598 *Τράχηλαι.*

— *Δημόταις*: 291 *Νεανισκύνεται.*

— *Συντρόφοις*: 348 *Ὀρμνα.*

ΠΡΑΞΙΩΝ ἐν β' *Μεγαρικῶν*: 521 *Σκίρον*: Σκ.

ΠΡΟΞΕΝΟΣ: 208 *Λαρινοὶ βόες.*

Πυθικὸν ἀπόφθεγμα: Vide *Χρησμοί.*

Οἱ ῥήτορες: 8 *Ἀδελφίζειν* [167 *Κλος*] 370 *Παλαιόν*
 [381 *Παραγραφὴ*: οὐ] 390 *Παράστασις*: τοῦ-
νομα [393 *Πάρεδρος*] 404 *Πεδκά* [412 *Πέ-*

πλος] 439 Παλειεία 447 Πρόσβρων [545 Σφρω-
τήρ 629 Ἐπὶ μάλης: τὸ]

— Vide in *Λικανικολ.*

[Ῥωμαῖοι: 302 Νόμος: ὁ κ. 401 Ησαάνια 418 Πε-
ρίγησα 436 Ποδοκάκη: ξύλον 460 Προσχεφά-
λαιών 511 Σικάριοι.]

ΣΑΚΑΣ (Acestor:) Σάκας.

[Σάμιοι: 304 Νύμφαι: σκ.]

ΣΑΠΦΩ: 81 Θάψος 490 Ῥοδάπιδος ἀνάθημα.

De ea: 216 Λευκάτης [643 Φάων]

ΣΕΙΛΗΝΟΣ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσας: 501 Σαρδό-
νιος γέλωσ, ubi σέλινος ms. Σιμωνίδης Suid. ed.
Med. sed Σιληνός Kust. e ms. Tum δευτέρῳ
Suid.

(784) **ΣΕΙΣΜΟΣ** ἐν Νύβη: Vide *Αισχύλος*.

ΣΕΛΕΤΚΟΣ: 510 Σησαμῆν.

— ἐν τῷ Ἐπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων: 344
Ὀργεῶνες.

ΣΗΜΟΣ ὁ Ἀήλιος ἐν τρίτῳ: 446 Πράμνιος οἶνος

ΣΘΕΝΕΛΟΣ: 510 Σθένελος.

[Σικελικαὶ voces: 201 Λάγεις 299 Νήστης.]

— [Σικελιώται: 181 Καρδιώτταιν 166 Κίναδος 284
Μωρότερος Μωρύχου.]

— [Σικελοί: 300 Νίδες.]

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ: 183 Κύβηβον 414 Περιγεγυρόμενοι 501
Σαρδόγιος γέλωσ.

ΣΚΑΜΩΝ ἐν τῇ β' τῶν Εὐρημάτων: 652 Φοινικήια.

[Σκύθαι: 109 Ἰκπάκη.]

ΣΚΥΛΛΕΞ ἐν Περικλῳ: 626 Ἐπὶ γῆν οἰκούντες:

ΣΟΛΩΝ: 102 Ἰδύους 164 Κιγχάνειν 437 Ποιναν
491 Ροῦν.

[De eo: 110 Ἰππᾶς bis 245 Μᾶλλον Φρύξ 289
Ναυκραρία 410 Πεντακοσιομέδιμνον 505 Σει-
σάχθεια 586 Τὴν κ. σ. ἔλα.]

— [Ἄξοσι memoratur: 344 Ὀργεῶνες.]

ἐν πρώτῳ Ἄξονι: 514 Σίτος: καλεῖται.

— [Solonis, ut videtur, Νόμοι: 288 Ναυκραρία.]

[Οἱ ἐκτὰ σοφοί: 245 Μᾶλλον Φρύξ.]

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: 4 Ἄ 6 Ἀγωγεύς 7 Ἀδαγμός 9 Ἀδη-
φάγοι 19 Ἐσέφθην 37 Ἐυνοριθίαν 53 Ζη-
μίαν λαβεῖν. MS. Sangerm. [p. 98. Bekker.] Ζη-
μίαν λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι 122 Καθε-(785)
λῶν 148 Κατεύχεσθαι τ. Ἄ. 151 Καυρός 187
Κύνβη 216 Λευγαλία 219 Δηκιδιστής 227
Λίτρα: ἦν 239 Μάγαδις 247 Μυρραῖνη 248
Μύστακας 255 Μελίγη 269 Μιαινέσθαι 272
Μνειάν 312 Ξυνῶνα 326 Ὀκριαῖζων 329 Ὀ-
λοσπάδες 346 Ὀρθοπέρας 346 Ὀρθόφρων 359
Οὐκ ἐκφρῶσιν 361 Οὐράνιον ἄχος Οὐράν 363
Ὀφελμα 374 Παλίνσκιον 444 Πορσύνεται 461
Προστατήριος 465 Προυνούστερος 470 Πτε-
ρυγας 480 Ραικούς 484 Ράχουσιον Ραρω-
δός κ. 485 Ρειτῆ 488 Ρήτωρ: συνήγορος Ρι-
κνός 493 Ρυτῆρι 497 Σαλάβην Σαλέμβη 511
Σίκλος 593 Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ 602 Τρέ-
παια 637 Φαικω 640 Φαρμακίδα.

— Αἰθίοψι: 22 Ἐσφηκωμένον 346 Ὀρθόπτερον.

— Αἰχμαλωσίσι: 643 Φαῦλον.

— Ἀνδρομέδα: 317 Οἴητας.

— (Sophocles) Ἀχιλλέως ἐρασταῖς: 369 Παιδικά.

— Δόλοψιν: 36 Ἐνναῖος.

- Ἑλένης γάμος: 377 Πανόν.
- Ἠλέκτρα: 249 Μασχαλίσματα.
- Ἡριγόνη: 695 Τεπάζειν.
- Θρηαῖ: 342 Ὀπνιον νέφος [Vide 335 Ὀμπνίου ν.]
- Ἴφιγενεία: 410 Πενθερά.
- Ἰχθυεταῖς: 489 Ῥικνοῦσθαι.
- Κηδαλίονι: 217 Λευκή στάθμη, ubi ms. κιδάλι-
ωνι 338 Ὀνου σκιά.
- Κωμικοῖς [Vide Athen. ix. p. 388. F.]: 413 Πέρδι-
κος ἱερόν.
- Ναυπλίω: 150 Κατουλάδα. Vide Kust. ad Suid.
- (786) — Νίπτροις: 400 Παρουσία.
- Ὀδυσσεῖ: 240 Μάγγον.
- [Sophocles Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγι, Hesych. ν. Ἐλα-
άσσα]: 298 Νηδὺς ἔ.
- [Soph. Oedip. Col. 1248. ut videtur; vide schol.]
485 Ῥεικαι.
- Ποιμέσιν: 307 Ξανῶ.
- Ἐπὶ τεράρωι σατύροις: 359 Οἶκ ὤφιζεν. [Vide in
Brunckii Fragmentis Ἡρακλῆς ἐκὶ Ταινάρω.]
- Τρωίλω 497 Σακοδερμίτης. Confer Lex. MS. Bibl.
Coisl. p. 475. ubi male Σακοδερμάτης. Albert.
- Τυροῖ: 571 Ταυροφάγον.
- Τυροῖ β': 17 Ἐρρηνοβοσκός. Vide Bentr. ad Mill. p. 38.
- Τόροφόροις: 366 Ὀχος Ἀκασαῖος (Vide p. 365, 1.)
[Σπαρτιάται: 553 Συνέφηβος.]
- ΣΠΕΤΣΙΠΠΟΣ** ἐν β' τῶν Ὀμοιοτήτων: 429 Πηλιόν.
- ΣΤΗΣΙΜΒΡΟΤΟΣ**: 612 Τυφλότερος σάλακος.
- ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ**: 66 Ἠλίβατον 122 Καθελών 412 Πέ-
ποσχα 599 Τρία Στησιχόρου.

De eo: 378 Πάντ' ὄκτω.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ: 214 Δελεπασμένον 609 Τρωῶγες.

— Μακεδόσι: 695 Τόκιον.

— Ποταμοῖς: 224 Λίνον λινώϊ.

[Ἡ συνήθεια: 30 Εἴημερία 287 Ναυκλήρος: Ἰα.
615 Σκακεμβασεῖν 544 Σιρωτήρ.]

— [Συνήθως: 34 Εὐκροτής 123 Καιρός: π. 563 Σῶ,
ubi συνηθέστερον. Sed Etymol. M. p. 742, 1.
ἡ δὲ συνήθης γραφή.]

[Συρακῦσιοι: 127 Καλλικύριοι 165 Κιλλικύριοι.]

[Σύροι: 495 Σαβέκ, ubi Σύρας διαλέκτου Lex. Bibl. (787)
Coislin. p. 475.]

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: De eo, 186 Κύνα [481 Ῥαδαμάνθους
ὄρκοι.]

— historicus, [de quo vide Valck. ad Schol. Phoeniss.
45.] ἐν εἰβ: 183 Κύνειος.

ΣΩΤΑΔΗΣ: 564 Σωτάδεια.

ΣΩΦΡΩΝ: 132 Κάκκαρον 227 Αἰτραίην 310 Ξυή-
λην, bis 314 Ὀγκίαν 379 Παμφάλια.

— ὁ μμογράφος (ms. μμογρα.) memoratur: 485 Ῥη-
γίνους.

— Ἄνδρειοις: 479 Πωλάς.

[Ἐν τοῖς τακτικοῖς: 54 Ζυγός.]

[Ταραντινοί: 487 Ῥήτρα.]

[Οἱ τέκτονες: 186 Κυμάτια 233 Λυγῶδες 458 Προ-
αγώγιον.]

[Οἱ τελωῶναι: 513 Σιρομάετης.]

ΤΕΡΠΑΝΑΡΟΣ: 345 Ὀρθιον νόμον. Vide Ind. Ver-
borum.

[ΤΕΡΨΙΩΝ: 61 Ἡ δεῖ χιλώνης.]

ΤΗΛΕΚΛΕΪΔΗΣ (Vide *Τηλεκλής*): 238 *Λυχτοκωσα*
257 *Μέμφειραν* 495 *Σαβαρέχιν* 496 *Σάδων*
565 *Τάδ' οὐ παρά*. Vide 613 *Τῶν δυνατῶν*.
579 *Τερπότραμις* 583 *Τευτάζειν* 618 [*Τῶν δυνατῶν*] Ita inclusum addit Porsonus.

— *Λμφικτύσει*: [Athen. vi. p. 268. B.] 144 *Κατὰ χειρός* 504 *Σεῖσαι*, ubi *προσκαλέσασθαι* Porsonus Opusc. p. 287. et confert Aristoph. Plut. 507.

— *Ἡσιόδφ*: 356 *Οὐδαμηῖ*.

— *Πρωτάνεσι*: 480 *Ῥαγδαίους*.

ΤΗΛΕΚΛῆΣ: (forsan *Τηλεκλειδης*; *Αἰβ.*) 100 *Ἴβύ*.

ΤΙΜΑΪΟΣ: 501 *Σαρδόνιος γέλωσ*.

(788) *ἐν ε'*: 127 *Καλλικύριοι*.

— *ἐν τῷ δ'*: 174 *Κοινὰ τὰ φίλων*.

ΤΙΜΑΧΪΔΑΣ: 514 *Σίτος*: καλεῖται. De Timachida vide Kuster. ad Suid. v. *Ἀργῆς*.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ: 49 *Ζάγρα*.

Οἱ τραγικοί: 168 *Κληῖσαι* 222 *Λιβρόν* 240 *Μάγους*
[241 *Μαίμακον*] 460 *Προσίσχε* 508 *Σέφθησαν*
530 *Σπειρα* 567 *Ταλαπερίων* 598 *Τρανές*.

[*Ἡ τραγωδία*: 274 *Μονωιδία* 353 *Ὅστος* 357 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.*]

(Tragicus anonymus): 620 *Ἐκάρχων*. Vide Suidam v. *Ὡς οὐχ*, Valck. ad Phoen. 1576. et quos citat Kiddius ad Porsoni Opusc. p. 369.

ΤΥΡΤΑΪΟΣ ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής: 611 in voce.

ΤΠΕΡΪΔΗΣ: 27 *Εὐβουλος* 30 *Εὐήμερια* 54 *Ζυγομαχεῖ* 86 *Θέσθαι* 95 *Θρηνηδεστόν* 126 *Κακώσεως* 150 *Καττύεσθαι* 155 *Κεραννύουσι* 229 *Λόγου χάριν* 273 *Μοιχίδιον* 287 *Ναύκληρος*: *Ἰ.* 301 *Νοθεῖα* 314 *Ὀβολοστατοῖ* 346 *Ὀρθῆς*

- δὲ τῆς Ὁρθῆν δ' ἄγκ. 392 Παρεχειμάζοντι
 406 Πελαγίζειν 436 Ποδοστράβη: κ. 452 Προέ-
 κισον 478 Πωλητήριον 479 Πωλάς. 556 Σύν-
 ταξις: ἀντί τοῦ 599 Τριακάς 630 Ἐποστήσας
 649 Φιλοτησία: Δ.
- Κατὰ Ἀνειθέου (Leges Μαντιθείου ex Harpocr.
 Alh): 518 Σκωποκαιοῦντα.
- Πρὸς Ἀριστογείτονα: 352 Ὅσιον: Ἐπ.
- Κατὰ Αὐτοκλήους: 266 Μηλόβιος.
- Κατὰ Δημάδου: 227 Λιτή: τῆς 340 Ὁξυθύμια:
 Ἐ. 393 Παρεῖαι ὄφεις: ὄνομ.
- Κατὰ Δημοσθένους: 143 Κατατομή. 300 Νικάνωρ
 382 Παραγραφή: σὺ μόνον.
- Ἐπερ τῶν Εὐβούλου ὁμοιωτῶν: 411 Πεντηκοστή.
- Κατὰ Πασικλέους: 550 Συμμορία: Δημ. (789)
- Κατὰ Πατροκλέους: 381 Παράβυστον 654 Φορ-
 βαντεῖον.
- (Κατὰ Πατροκλέους, Harpocr.): 293 Νεμέας ἀνλ.
- Πρὸς Πολυεύκτον: 549 Συμμορία: Δημοσθένης.
 Ubi mox, κατὰ Πολυεύκτου.
- [Ὁ ἐξ ὕστερον: 343 Ὁργεῶνας.]
- ΦΑΙΛΩΝ Σωκρατικός Ζωπύρωι: 229 Λογάρια:
- ΦΑΝΟΔΗΜΟΣ ἐν τῇ ε' Ἀεθίδι: 397 Παρθένοι: τάς.
 — ἐν ε': 604 Τριτοπάτορες.
- ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ: 9, 22 Ἀδηφαγοί 25 Ἐτερος 26 Ἐτ-
 τημένα 30 Εὐημερίαν 122 Καθηγεῖσθαι 131
 Καπνοί 132 Καρκίνος: Δ. 165 Κιλίκων 209
 Λάσανα 219 Ληκῆσαι Ληκούμεσθ' ὄλην. [sed
 vid. in Arist. Thesm.] 268 Μητρίδα 285 Ναι-
 κισήρεις. V. Albert. ad Hesych. v. Μετάλλειον
 μύρον. Porson. 422 Περιστερόν. 432 Πλατιά-

σαι 492 Ῥυκαίνω 522 Σκίρον: τόπος Σκίτων [„Leg. Σκίρων.“ Alberti. quae verba delet Porsonus. Vide Schol. Arist. Eq. 631. Σκίτων serui nomen, Herodot. III. 130] 524 Σκόνουζαν 528 Σόφισμα 541 Στρατηγίς 547 Σσηνία 560 Σφήκας 588 Τευτάζειν 598 Τραπέμακιν 598 Τραύξανα 635 Ῥπόλμιον Ῥρος 650 Φίτυ 651 Φοβαρές.

— Ἀυτομόλοις: 401 Πασσυδί 541 Στραγγαλίδες.

— Ἴκνω: 626 Ἴκόβολον.

— Κοριανοῖ: 596 Τῶν: καὶ ἐπὶ 619 Ῥοσκυαμᾶν.

— Κραπατάλοις: 307 Νωτοπλήγα 647 Φίλιος.

— Λήροις: 188 Κυντερώτατα. 366 Ὀχθοίβος.

— (Pherecratis, vide Harpocr. in Μεταλλεῖς) Μεταλλεῖς: 32 Εὐθύ Λυκείου.

— Μυρμηκανθρώποις: 573 Τεθολαμέγες, „bis.“ Pors.

(790) — Πατάλη: 204 Λακκατεῖν.

ΦΕΡΕΚΤΛΗΣ: 616 Ῥης.

[ΦΙΛΑΡΓΓΙΛΗΣ: 647 in voce.]

ΦΙΛΑΡΧΟΣ. Vide Φύλαρχος.

ΦΙΛΕΑΣ: 86 Θερμοκύλαι.

ΦΙΛΗΜΩΝ: 98 Θυρσόν 249 Ματτίης [ubi φιλήβων

ms.] 326 Ὀκτώπηγυς 503 Σαντήν ἐπαινεῖς

602 Τριτημόριον: τοὺς 603 Τριτημόριον: Δ.

— Ἐφεδρίταις: 371 Παλαστή.

— Νυκτί: 585 Τηγάλλως.

— Παγκρατιαστῆ: 448 Πρό.

— Ῥποβολιμάτω: 539 Στοιχεῖον: ἢ σκ.

ΦΙΛΗΣ: Vide Φύλλης.

ΦΙΛΑΪΝΟΣ: 89 Θεωρικά: χρήματα.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ: 238 *Λυγροῦχόν* 243 *Μακρόν ποιῶ* 369

Παιδισκάριον 657 *Ψωμοκόλακες.*

— *Φιλαθηναίῳ:* 547 *Συκάμινα.*

[*Ὁ φιλόσοφος:* Vide *Πλάτων.*]

ΦΙΛΟΧΟΡΟΣ: 15 *Ἐρμῆς ὁ πρὸς* 129 *Κανηφόροι:* Φ.

144 *Κατατομή* 177 *Κρηλῆς:* τ. 223 *Λίδος* 234

Λύκειο: ἐν τῶν 317 *Ὀθηθεν* 344 *Ὀργεῶνες*

423 *Περίστοιχον* 442 *Πομπεία:* λέγ. 462 *Πρὸς*

τῆ κυλίδι 505 *Σεισάχθεια* 550 *Συμμορία* 552

Συγγραφαίς 579 *Τετράδι γέγονας* 602 *Τρικέ-*

φαλος: ὁ *Ἐρμῆς* 604 *Τριτοπάτορες* 605 *Τρι-*

τοπάτωρ.

— β' *Ἀτιθίδος:* 175 *Κοβαλεία* 521 *Σκιρόν:* Σ.

— ἐν τῇ *Πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ:* 606 *Τροπηλῆς.*

— ἐν τῷ *Περὶ ἡμερῶν:* 605 *Τρίτος κρατήρ.*

— ἐν *Τετραπόλει:* 591 *Τιτανίδα γῆν.*

ΦΙΛΪΓΛΙΟΣ: 261 *Μετακέρας.*

(791)

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ: 389 *Ὁξίτην.*

[*Οἱ φρεωρύχοι:* 596 *Τόρος.*]

[*Φρύγες:* 87 *Εὐοίσαβοί:* μ. 52 *Ζέτνα* 182 *Κύβητος*

228 *Λιύερσαν.*]

ΦΡΥΝΙΧΟΣ: 560 *Σφηκῶσαι* 599 *Τριάκοντα* 639 *Φα-*

νόν 655 *Ψύθος.*

— *Μονοτρόφῳ:* 397 *Παρθένοι:* τὰς.

— *Μούσαις:* 120 *Καδίσκος:* ἄ.

— *Μύσταις:* 583 *Τευτάζειν.*

ΦΥΛΑΡΧΟΣ: 319 *Οἰκουρόν ὄφιν.*

— ἐν *ι:* 587 *Τιάρα, ubi φιλαρχον ἔ ms. „ut alibi scri-*

bitur, v. c. in Plutarcho T. II. p. 345. E. 362.

B. C. „ Hermap.

ΦΥΛΛΙΣ ὁ μουσικός: 528 Σχολιόν [ubi φύλλης ms. sed Φύλλης Suid. et Scholiastæ Platonis p. 103. Aristophanis ad Ran. 1337. Vesp. 1231.]

ΦΩΤΙΟΣ, sive potius lexicographi ab eo descripti:

[ἔγω: 48 Ἐσολοκρασία: ἔ. 51 Ζάμολξις 478 Παλουσιν 602 Τριτημάριον: τοὺς 609 Τρύχνον.]

[ἡμεῖς: 316 Ὀδᾶς: ἀρσ. 348 Ὀρμενα 640 Φαρμακός: ὄν.]

[εἴρηται ἐν ἑτέροις: 100 Ἰαμβύκη. Non liquet.]

ΡΗΟΤΥΙ, sive potius lexicographorum ab eo descriptorum, æquales:

[ἡμεῖς: 12 Ἐρανιστάς 17 Ἐρυγγάχειν 42 Ἐφελον 61 Ἡδῆ: πρό 73 Ἡρακλειώτης λίθος 111

Ἴανος 119 Κάβαισος 125 Κακκάβη 131 Καρδιώτειν 168 Κλαιῆσει 173 Κνηκίδας 186

Κυλοιδισίαν 198 Κωπῆρες πλοῖον 213 Δεκάτη 223 Λιγαίνειν: τὸ 227 Λιστριον 228 Δογγάσω

229 Λογοποιός 239 Μα Μαγγανεία 241 Μαΐαν 275 Μορμώ 277 Μονυχιών: καὶ 310 Ξυήλην

318 Οἰκίαν 349 Οἰκίσκωι 325 Οὐλάξ 349 Ὀρός: 354 Ὀσφραίνεσθαι 361 Οὐρητεῖαν 362 Οὐσίαν 367 Ὀψώνιον 385 Παράκλητος 405 Πέλα 419 Περισίχιος: ἴσ. 433 Πλειστοβολεῖν 434

Πληρωτής 457 Προπέρυσιν 472 Πυελίδα 481 Ῥαθυμεῖν 483 Ῥάφανος 493 Ῥυτά: συνεστ. 507 Σέρφοι 515 Σκάλος 525 Σκῦλα: λέγ. 529

Σπαρτοπώλιον 530 Σπεύδειν 534 Σταλαγμόν 538 Στιγμήν 539 Σταιβήν 540 Στολήν 549

Συμμορία: Δ. 597 Τραγήματα 607 Τροφή 624 Ὑπηνέμια: λέγ. 634 Ὑτέρα δεκ. 642

Φαῦλον: ἡμ. 657 Ψωμός 658 Ὠδε.]

[κοινῶς: 442 Πομπή: ἀποκ.

(792)

[νῦν: 116 Ἰστιάτορια 132. Καρκίνος: Λ. 156 Κέ-
ραμον 183 Κύβητον 205 Λαμπάδιον 207
Λαμπτήρ 231 Λουτρά Λουτροφόρος 288 Ναύ-
κραροι Ναυκραρία 314 Ὀβολός 351 Ὀρχή-
στρα: τὸ νῦν 500 Σαρδαναπάλους 516 Σκα-
φεῖον 519 Σκιαγράφος 645 Φθόγη 654 φο-
ρεῖον.]

[οἱ πολλοί: 199 Κῶσος 339 Ὀξίνη δ. 401 Πα-
τάνια 563 Σχολή 584 Τηθαλλαδοῦς: ἔν. For-
san et 131 Καρδιώττειν, ubi πολλοί.]

Vide in Βίος. Νεώτεροι. Συνήθεια. Ὑστερον.
Χρήσις.

ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ ἐν τῷ περὶ Θεόπιδος: 357 Οὐδέν πρὸς
τὸν Δ.

ΧΑΡΗΣ: 62 Ἡ δ' ὄς: ἀντί.

ΧΑΡΩΝ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ: 182 Κύβητος.
[De Charone vide Mus. Crit. Cant. Part. II. p.(793)
221. Ad ejus Κτίσις refero 353 Ὀστακός, ubi
καρ' α̅ delenda, vel saltem legendum καὶ ὁ Χά-
ρων, ut p. 286, 10. 344, 17. 488, 2. Vide ad-
denda ad 410, 25.]

[ΧΕΪΛΩΝ. Ejus dictum: 586 Τὴν κατὰ.]

ΧΟΙΡΪΛΟΧΟΣ ὁ Σάμιος: 498 Σάμιακὸν τρόπον. „For-
san leg. Χοιρίλος.“ Albert. Nempe in Samiacis,
si vera est conjectura G. Burgesii, Σάμιακὰ pro
Λάμιακὰ in Suida reponentis. Choerili versum
servasse videtur Hesych. in Σαμ. τρόπος, ubi
mirum est neminem e Plutarcho correxisse τοὺς
δ' ἐμβόλους σεσίμωνται. (σεσήμονται ms.)

[Ἡ χρήσις: 510 Σησαμῆν 659 Ὡ Ἡρακλες.]

ΧΡΗΣΜΟΪ: [19 Ἐς κόρακας 23 Ἐσχατος Μουσῶν 23
 Εὐγενέστερος Κόδρου 255 Μαλάμκυγοι 261
 Μετὰ Δέσβιον 265 Μέτρῳι ὕδαρ 268 Μητρα-
 γύρης 378 Πάντα λίθον 379 Πάντα ὀκτώ
 473 Πυθια καὶ Δήλια 489 Ῥοδίων χρῆσμος
 506 Σέριφον. 586 Τὴν κατὰ σαυτόν, ubi Πυ-
 θικὸν ἀπόφθεγμα] 617 Ῥμαῖς ὦ Μεγαρεῖς.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ: 258, 20 Μέντοι.

— Περὶ χρῆσμων: 296 Νεοτῆς.

[Ἰωάννης ὁ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ: Ex ejus Homil. xvi. ad
 Matth. v. 25. p. 168. descriptam, esse glossam
 Εὐνομουμένη dicit Schleusnerus. Confer Phavo-
 rinum (vel Zonaram p. 920.) apud eundem
 Schleusner. Lex. N. T. v. Εὐνοῶν, cum Chry-
 sost. T. vii. p. 219. B. ed. Montef.]

ΨΑΛΜΟΪ: Vide in Γραφαί.

(794) **ΩΙΔΑΪ:** 99 Ἰάλεμος, ubi Θρήνος 100 Ἰακχος 105
 Ἰθυμβος Ἰθύφαλλοι, bis 107 Ἰμακοῖδος Ἰ-
 μαῖος 109 Ἰοῦλος, bis 227-8 Λιτυέρσαν, -σης
 258 Μεθύμιον 274-5 Μονωιδία 302 Νόμος
 311 Ξυναυλία 397 Παρίαμβοι 441 Πολυμνή-
 σται ἄ.]

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Vide in Ἄδηλοι.

INDEX EORUM

QUAE EXTRA ORDINEM OCCURRUNT.

N. B. Asteriscus* notat, vocem ita legi ex emendatione. Obeliscus† corruptam esse, aut suspectam.

- ἄ producitur in Ὀδυσσεΐα, Περ-
 σεία, etc. 816, 14. 425, 22
 — in εὐπεία, etc. 34, 6
 Ἄβα 12, 15
 Ἄβυδος 513, 3
 ἀγαθοῦ δαίμονος 16, 1
 Ἀγαμέμνων 472, 8
 Ἀγαρίστη 363, 8
 Ἀγῆνωρ 652, 4
 Ἀγησαγόρας 80, 3
 Ἀγλαοφῶν 80, 16, 440, 3
 Ἀγλαυρος 652, 9
 ἀγνώμων 28, 12
 ἀγορά 377, 5 περὶ πλήθουσιν
 ἀγορὰν 420, 11 κατ' ἀγ.
 ἀψευδεῖν 143, 14
 Ἀγοράκριτος 482, 18
 ἀγοράνομοι 143, 17
 ἀγορῶ 86, 8
 ἄγος 375, 17
 Ἄγραυλος 128, 2
 ἀγραφίου γραφή 390, 12
 Ἀγριεὺς 230, 14
 ἄν
 ἄγυθηρία 116, 2
 Ἀγγιάλος, -άλη 500, 15 et 20
 ἀγγιστεῖς 6, 1
 ἀδελφός 4, 20
 Ἀδρίας 485, 2. 108, 26
 Ἀδώνιδος ξόανον 356, 26
 † ἀετρίδες 279, 20
 ἄξυγα 421, 10
 οὐκ ἀθεεῖ 358, 16
 Ἀθηναῖα, Παλλάς, 73, 17. 86, 16.
 112, 8. 321, 14. 567. 568, 1.
 603 saepe. 614, 16
 Ἀθηναία 376, 18
 Ἀθηναί 44, 2. 85, 1. 177, 25.
 179, 1. 221, 11 Vide Ἀκρό-
 πολις, Κεραμεικός, στοά, etc.
 Ἀθηναῖοι 25, 8. 27, 26. 44, 15.
 52. saepe. 66, 22. 71, 20.
 85, 22. et alibi passim
 ἀθληταί 413
 ἀθλοθέτης 7, 18
 Ἀτὰς 428, 1. 569, 7
 Ἀτρεΐδης 618, 3, etc.
 Ἀτρεΐδα, Ἀτρεΐδης 78, 10. 569,
 5. (409, 19 male.)
 Ἀτρεΐδης 215, 20
 Ἀτρεΐδης 67, 15 Vide πυραμίδες
 αἰδώς 265, 14
 αἰκία 614, 11
 αἰματία 55, 18
 Αἰμων 409, 19
 Αἰξ meretrix 286, 19
 αἰξ μάχαιραν 61 αἰξ οὐρανία
 361, 5 τῆς μυχρὸς ὡς αἰξ κα-
 λεῖται 586
 Ἀἰξωνεῖς 339, 26
 Αἰολεῖς 20, 3 Αἰολίς 23, 24
 Αἰόλου νῆσοι 225, 13
 αἶδα 187, 4. 377, 16
 αἰσθήσομαι 358, 22
 Αἰσχίνης 507, 21

- Δίσωπος* 490, 4 *Δισώπειοι* λό-
 γοι 54, 61
αἰτεῖν σῦκον 547, 19
Ἀκαδημία 275, 6
ἄκακος 4, 17
ἄκανθαί 356, 5
**ἀκαρῆς* 383, 27
**Ἀκεσάιος* 535, 18
**Ἀκεσσαί* 366, 13
ἀκίστρια 72, 8
**Ἀκίστωρ* 496, 18
ἀκίνητος 166, 21
ἀκρόητος 496, 15
Ἀκραία Ἡρα 61, 6
ἀκροκόλιον 196, 12
**Ἀκρόπολις Athenarum* 275, 6.
 324, 28. 341, 16. 407, 10.
 413, 11. 458, 4. 464, 19.
 567, 20
ἀκρόψυλλος 657, 12
Ἀκταίαν 652, 7
 πρὸς ἄκτινα 458
ἀλάβαστος 219, 20
ἀλαζών 497, 16
Ἄλαι 187
ἀλαός 211, 8
 † ἄλας 327, 1
ἄλεκτρονίες 19, 21
**Ἀλέξανδρος* 247, 3. 331, 12.
 405, 7
**Ἀλεύας* 530, 18 **Ἀλευάδαι*
 512, 9
ἀληθεῖα σφραγίζεται 584, 22
Ἀλήτης 379, 1
**Ἀλικαρνασσός* 575, 2. 580, 2
ἀλικράς 294, 23
**Ἀλιφροθίος* 275, 7
**Ἀλκάδου* 410, 9
**Ἀλκιβιάδης* 16, 8, 336, 10
**Ἀλκιοπέη* 225, 4
**Ἀλκμαίων* 363, 12. 410, 6
**Ἀλκομενία* 446, 22
οὐκ ἄλλως 358, 18
**Ἀλόπη* 111, 22
ἄλφειν 589, 19
ἄλφισταί 141, 5
ἄλώπηξ 439, 17. 655, 18
**Ἀραλκιδῆς* 604, 13
ἄξ ἀμαζῶν 442, 17. 565, 9
ἀμβλυώτεον 605, 7
ἀμβροσία 292, 5 et 13
ἄμη 516, 21
ἀμήχανε 4, 21
**Ἀμμωνιάς* 386, 26 ἢ **Ἀμμω-*
νος 567, 24
**Ἀμπελος* 237, 18
ἄμπωτις 484, 2
**Ἀμυρταῖος* 281, 7
ἀμφικανστις 134, 19
ἀμφικέφαλος κλίνη 171, 6
**Ἀμφικτύονες* 103, 12. 474
**Ἀμφίπολις* 538, 7
**Ἀμφιστελής* 256, 21
ἀμφοτερόπλους 26, 5
**Ἀναΐδεια* 85, 1
**Ἀνάκειον* 440, 6 et 8
**Ἀνακυνδαράξης* 500, 14
ἄναδρος 4, 17
**ἀναφλῶν* 650, 17
ἀναφορεῖον 518, 13. 611, 11
**Ἀνδουλος* 158, 2
**Ἄνδρος* 571, 8
**Ἀνδροτίων* 442, 23
ἀνέγγυος 45, 4
ἀνεμιαῖος 625, 3
ἀνέμων φύλακες, παῖδες 604,
 15. 605, 11.
**Ἀνθεστήρια* 97, 22
ἄνθος 638, 1
ἄνθραξ 651, 18
ἀνιδίτι 101, 5
**Ἄνιος* 571, 8
ἀνίσταδον 561, 16
ἀνοκωχῆ 399, 2
ἀντάρτης 297, 20
ἄντεσθαι 27, 14
ἀντήλια 400, 21
**Ἀντήνωρ* 575, 4
ἀντηρέτης 311, 20
**Ἀντιγονίς* 386, 14 et 25

ἀντιλαχεῖν 222, 5
 Ἀντίπατρος 205, 17
 ἀντίστροφος 599, 15
 Ἀντιφῶν 588, 4
 ἀντωμοσία 391, 9
 ἄξονες 190, 6. 324
 ἀξύλω ὄλη 4, 19
 πρὸς ἀπαλέξῃσιν 458, 14.
 ἀπελεύθεροι 597, 10
 ἀπεισταλμένος 412, 4
 ἀπογραφὴ 552, 13
 ἄποιναν 437, 20
 ἀποκεκαρμένην 517, 15
 Ἀπόληξις 535, 8
 Ἀπολλοφάνης 354, 22
 Ἀπόλλαν 36, 2. 79, 23. 83, 3.
 187. 216, 8. 225, 5. 256,
 17. 472, 1. 568, 14. 575, 3.
 603, 15. 604, 7. 605, 14
 τὸ θρυλούμενον ἀπόρρητον 588,
 1
 ἀποσαλεύειν 18, 22
 ἀποσκίασμα 606, 18
 ἀποστασίον δικη 234, 6. 438, 1.
 478, 10
 ἀποτευκτῆσεις 359, 3
 ἀποτίμημα 589, 23. 590, 1
 ἀποτυμπανίζειν 610, 9
 ἀπουσία 400, 8
 ἀποχειροτονία 148, 19
 † ἀποψάλακτος 359, 5
 ἀποψηφισθῆναι 40, 23
 ἀπροστασίον δικαί 438, 1
 ἀπύκαστος 412, 26
 Ἀράτιος 88, 17
 Ἀργεῖοι 618, 2
 Ἀγωναῦται 617, 9
 Ἄργος 185, 14
 ἀργυρόπεζα 404, 21
 Ἀρέθουσα 577, 20. 617, 26
 Ἄρειος πάγος 177, 3. 321, 10
 Ἀρείων 185, 1
 ἀρεστήρ 505, 21
 Ἀρετή 446, 21
 Ἀριστείδης 237, 7

ἀριστερὸς 39, 1. in choris, 604,
 19
 ἀριστίνδην 6, 7. 640, 23
 Ἀριστόκλεια 564, 21
 Ἀρχάδες 280 bis
 ἀρκευθίδες 152, 7
 ἀρόζειν 75, 12
 * Ἀρρη 409, 19
 ἀρωφοδοί 484, 17
 Ἄρτεμις 72, 19. 79, 23. 109,
 7. 502, 6. 603, 15.
 Ἄρτεμισία 101, 23
 ἄρτια 421, 11
 ἀργένεως 469, 15
 * Ἀρχίνος 498, 24
 ἄρχοντες, ἀρχαί, Ἀθήνησι 53.
 58. 59. 177, 22. 182, 10,
 12. 265. 280, 10. 288. 289.
 302. 321 saepe. 329, 5. 354,
 6. 393, 11. 437, 23. 548, 14.
 554, 11. 564, 5. 567, 20.
 614, 8. 641 bis. 659, 4.
 ἀσθενεῖν 243, 23
 Ἀσιῶται 119, 11
 ἀσκηταί 614, 23
 ἀσκίον 359, 1
 Ἀσκληπίειον 330, 12
 ἀσκὸν τίλλειν 338, 1 et 11
 ἀσκωλλίζειν 520, 12
 Ἀσσερίνα 576, 19
 ἄστακος, Ἀστακος 353, 5
 Ἀστερόπη 435, 3
 ἀστικὸν ἐμπόριον 308, 12
 ἄστομος 540, 16
 ἀστόξενος 101, 14
 ἀστρατεία 212, 9
 Ἀστυκόμη 36, 3
 Ἀστυλος 414, 7
 -άσω, -ῶ, futura 86, 8
 -αται, ἐφθάραται etc. 42, 21
 ἄτεγκτος 572, 19
 ἀτέραιμος 577, 17
 ἀτερσάων 577, 19
 ἄτερος 80, 19. 445, 19

Ἄτλαντος 158, 2
 ἄτραχος 359, 6
 ἄττα 327, 16
 Ἀτάλεια 198, 19
 ἀττέλεβος 326, 10
 Ἀττική 73, 3. 75, 4. 591, 20
 Ἀττικός ἐς τὸν λιμένα, 22, 9
 ἀτυχεῖν 359, 4
 ὑπ' αὐγᾶς 620
 αὐθις, 373, 19
 αὐλή ζυπαρά 265, 15
 Αὐλῆς 446, 24
 αὐός 309, 9
 αὐτίκα 392, 8
 αὐτίς 373, 19
 αὐτολήκυσθος 219, 23
 αὐτοπαγῆς ὕδωρ 615, 15
 ἄφθορος 397, 6
 Ἀφροδίτη 118, 12. 182, 22
 Ἀφροδίσιος ὄρκος 572, 12
 Ἀχαιοὶ 492, 9
 Ἀχαιὸς 164, 22
 ἀχανὲς πέλταγος 4, 18
 Ἀχαρνεῖς (339, 26 male) 560, 18
 ἀχερωῖς 217, 1
 Ἀχιλλεύς 410, 13. 569, 7. 607, 16. 639, 24
 * ἀψάλακτος 359, 5

Βαβυλων 56 bis
 βαδίσω, βαδιῶ 86, 5
 Βάκχοι, -χαι, 216, 25. 446, 1. 495, 8. 610, 11
 Βάλακρος 300, 12
 βάσανος 233, 17
 βασιλέως ὀφθαλμὸς 364, 10 of
 παρὰ χεῖρα 602, 20 βασιλι-
 καὶ προτομαὶ 465, 1
 βασμὸς 171, 4
 Βαστειρα 249, 6
 βάτραχος 505, 24
 βαῦνος 178, 20
 βαφαὶ Ταραντῖναι 569, 12
 βίκος 361, 21

βιώσιμον 352, 27
 βλαισὸς 431, 26
 βλέπειν ναύφρακτον 290, 13
 συρμαλαῖν 557, 17
 βλιμάζειν 171, 2
 βοή 176, 17
 Βοιωτοὶ 19, 24. 333, 5. 409, 19.
 557, 2 Βοιωτία κυνῆ 186, 187
 βόλιβτον 336, 10
 Βόσπορος 43, 4. 485, 2
 βουκέφαλος 499, 11
 βουλευσεως γραφή 390, 11
 ἢ βουλή, τὸ βουλευτήριον 182, 5. 190, 22. 324, 28. 450
 βουλιμαῖν 131, 17 et 20
 βοῦς 505, 21
 βουστροφηδὸν 324, 22 et 25
 Βούτης 24, 16. 80, 23
 βραγγῆν, βραγγῆν, 223, 19.
 657, 17
 βράκια 500, 5
 Βριάρεως 604, 17
 βρυτήρ 492, 25
 βωμολόχος 175, 15
 βωμὸς 23, 5
 γαλεώτης 112, 3
 γάλλος 183, 2
 γαμβρὸς 410, 5
 γαμεῖ pro ἔγημε 211, 17
 γαμησεῖν 438, 13
 γαμητέον 438, 22
 γάμοι. Vide 52, 22. 213, 6.
 231 bis. 304. 305. 510
 γαστρὶ πενθῆσαι 358, 19
 γεγράφηκεν 582, 15 (et 21 cor-
 rupte, ut videtur)
 γεῖσα 356, 10
 γέλυγ 494, 6
 γεννᾶν 650, 11
 γεννῆται 332, 27. 344, 23
 πυρραῖς γένουσι 476
 Ἰέται 50 et 51

- γεώμοροι 127, 11. 165, 14
 Γῆ 604 bis. 605, 10. 612, 2
 ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες 626, 17
 γιγγλιμωτόν 245, 22
 γλαυκῶν 220, 7
 γλαυξ (στίγμα) 499, 5 γλαυκα
 τωθάξουσι. 586, 1
 γλήνη 601, 1
 γλωττα 2, 24
 γνώμα, γνώμων 226, 1 493,
 22
 γόνατα 190, 14
 γονύκρουσος 431, 26
 Γοργάς, Γοργόνη, Γοργόνες 435,
 2. 502, 5
 Γοργόνιον 649, 24
 γραμμα (δικαστικόν) 430, 7. τὰ
 καὶ γραμμата 498
 γραμμῆ μακρὰ, βραχεῖα, 242,
 22. 243, 1
 γραφαί, 87. 212, 4. 384, 23.
 390 saepe. 409, 8. 487 sae-
 pe. 552, 12. 641
 γραψείας, γραψείαν, 437, 2
 Γρύλλος 162, 19
 Γύγης 604, 17
- δάγυνον 431, 15
 Δαίδαλος 413, 12
 δαιτυμῶν 21, 23
 Δάματερ 72, 26. 659, 16
 Δαναός 215, 19
 δανείω, δανείω 85, 21
 δάπτειον 68, 5
 Δαρειός 56, 8. 489, 18
 δαδειπνάσαι 75, 9
 δειλην ὄψιαν, πρώταν 468, 23
 δεινοπαθεῖν 368, 5
 οἱ δέκα 274, 4
 δεκάπαλαι 371, 3
 ἐπὶ Δελφινίω 41, 21
 Δελφοὶ 455, 24. 456. 490, 1.
 602, 7 ἢ ἐν Δελφοῖς σιμῶ
 424
 δέμας 563, 19
- δέμα 356, 23
 δέσμα Σαρπηδόσιον 502, 1
 Δηϊόπη 36, 3
 Δηϊών 583, 1
 Δηῆλος 386, 27 Δηῆλια 473, 1
 Δημάρατος 587, 10
 δήμαρχοι 288
 Δημήτηρ 16, 5. 127, 9. 311, 2.
 333, 10. 538, 10
 Δημητριάς 386, 13 et 26
 δημοποίητοι 550, 7
 δήμος 288 κατὰ δήμους δικασ-
 ται, 135, 25. 599, 12
 Δημοσθένης 114, 2
 οἱ διάδοχοι 85, 24
 διάθεσις ὄξινη 339, 20
 διαιτηταὶ 267, 12. 384, 20.
 390, 13. 451, 13. 581, 23
 Διακόλλημα 539, 18
 Διάκριοι 386, 7
 διακωδανίσαι 153, 13
 διαλαχεῖν 222, 5
 διαχειροτονία 148, 13
 διδασκαλος 627, 10
 Δίδυμος 187, 25
 διεζωμένοι 507, 23
 διήκειν 394, 7
 διθύραμβος 571, 13
 δίκαι 24, 19. 32, 7. 40, 21.
 41 saepe. 42, 9. 44, 20, 21.
 46 saepe. 47, 16. 58 saepe.
 59 saepe. 125 bis. 126 bis.
 133 bis. 150, 11. 169, 25.
 212, 12. 234, 6. 267, 12.
 289, 25. 290. 355, 9. 361.
 362 saepe. 381. 382. 384
 bis. 390. 438. 457, 4. 467.
 513. 519, 15. 581, 21. 614,
 9. 633 bis. 641 bis. παρὰ δι-
 κην 383 δίκη Σκυρία 525,
 17
 δικασταὶ 120 bis. 121, 1. 135,
 25. 161, 13. 242, 23. 243,
 1. 430, 7. 549, 5. 581,
 12 et 17. 590, 6. 599, 4

- 7 δικαστὰ κατὰ πόλιν, δή-
 μους, 135, 25. 599, 11
 δικαστήρια 66. 67. 163, 17, 19.
 235. 236. 324. 380. 601, 4.
 659, 4
 δικαστικός μισθός 467, 23. 581,
 17. 623, 19
 διοικητή 399, 3
 Διονύσια 83, 23. 90, 1. 313,
 21. 376, 26 Διονύσια θεω-
 ρίαί 89, 9 πομπαί 442, 15
 Διονυσιακοὶ ἀγῶνες 106, 3
 ἑμάτιον 437, 16
 Διονύσιος 103, 2. 194, 18. 235,
 22. 485, 23
 Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς 93, 20
 Διόνυσος 83, 24, 26. 100, 3.
 224, 11. 357. 495. 520, 8.
 616, 11
 Διόνυσος χθόνιος 50, 1
 τὸ ἐν Διονύσου θέατρον 106, 5
 Δίος 256, 17
 Διοσκουροὶ 78, 22
 Διόφαντος 254, 8
 Διογάρου πύλαι 75, 5
 διτάλαντος 566, 11
 Δίφιλος 13, 12
 δίφρος ὀκλαδίας 325, 16
 δίχαλκον 570, 7
 δοκιμασία ἀρχόντων 329, 5
 ὁ τὴν δοκὸν φέρων 623, 8
 σὺν δορῇ, σὺν ἀσπίδι 552
 δορυξένος 101, 13
 δόγμα 531, 5
 δρακῶν 422, 15
 δράπετον 245, 23
 δραχμῇ 272, 14. 604, 3
 δραπακίστρια 391, 20
 τῶν δυνατῶν τι πέλευε 565, 9.
 613, 1
 δυσερμία 29, 15
 δύσκολος 34, 10
 δυσώνης 356, 15
 Δωριεὺς 27, 26
 Δωρὶα 490, 6
 δωροξενίας γραφή 390
 ἔ Atticum in ἑώρων etc. 47, 22.
 48, 22. 49, 8
 ἐβίω 358, 21
 ἐγγονύκρουστος 431, 27
 ἐγκαῦσαι, ἐγκανμα 539, 3. 608,
 18
 ἐγκλήμα 430, 5
 ἐγκυκλιον 388, 14. 394, 25
 ἐγκυσινόχωλος 192, 10
 ἐρηγόρειν 59, 6
 ἔθνη 605, 20
 -εἰας, -εἰαν optativi (ποιή-
 σεας) 437, 2
 εἰεῖν desiderativa (πολεμησεῖ-
 εῖν) 438, 11
 εἰκός. Vide μῆν.
 εἰκότως 243, 20
 εἰλλεῖν 150, 16
 Ἐλλωτες, Ἐλωτικόν 127, 17.
 165, 15. 168, 7. 409, 15.
 410, 1. 426, 5
 εἶναι abundat 595, 2
 εἰρεσιώνη 471, 21
 Εἰρήνη 126, 23
 εἶρων 146, 22
 εἰσαγγελία 87, 6. 191, 4. 430,
 6
 εἰσήρρησεν 75, 15
 εἴσοδος 389, 26
 εἰσφοραί 478, 8. 549, 15
 Ἐκάτη 240, 5
 Ἐκάτομνος 101, 22
 ἐκβολή σίτου 514, 17
 ἐκδύθει 332, 16
 ἐκκλησία 121, 8. 190. 191. 302,
 5. 321, 16. 452. 456, 23.
 555, 10. 562, 20. 599, 12
 ἐκκλητεῦσαι 170, 1 et 10.
 212, 5
 ἔκκλητος 41, 3 et 6 et 15
 ἐκκορηθείης 295, 4

- ἐκμιαίνεσθαι 269, 8
 ἔκπωμα 445, 25
 ἐκτῆμοροι 407, 18
 ἐκτικοὶ 613, 2
 ἔκτον 69, 13
 Ἐκφραντίδης 180, 25
 ἔκφοροι 71, 22
 ἐκφορεῖν 359, 8
 ἔκχυσις 365, 16
 τὴν κατὰ σαυτὸν ἦλα 586
 ἔλαια 508, 18 et 27 ἑλαιῶν
 πτώματα 471, 6
 ἔλαφος 112, 4
 Ἐλένη 304, 11
 Ἐλευσίς 102 bis. 337, 2. 485,
 10. 648, 9
 ἔλκος ὄνυχος 339, 16 ὕπουλον
 632, 1
 ἔλμος 256, 2
 ἐμέθηκεν 252, 13
 ἐμμέλεια 309, 16. 508, 8. 511,
 12
 ἐμνήσατο 273, 1
 ἐμποίνιμος 359, 7
 ἐνδιδᾶσθαι 458, 25
 οἱ ἔνδεκα 49. 391, 6
 Ἐνετίδες ἴπποι 235, 16
 ἔνη καὶ νέα. Vide μῆν
 ἐνηλύσια 67, 18
 ἐνιαυτός 631, 24
 Ἐννεάκρουνος 231, 7 et 24
 ἐνοίκιον δίκη 362 ἐνόικια 287,
 18
 † ἐντελεῖς 359, 9
 ἐντρογον 428, 23
 ἐνίπνιον 149, 26
 ἐξάγεσθαι 453, 11
 ἐξαγιον 534, 20
 οἱ ἑξακισχίλιοι 467, 24
 ἐξέτης 198, 8. 199, 16. (321,
 5)
 ἐξοκέλλειν 154, 6
 ἐξοστρακισμός 110, 16. 358,
 24
 ἐξούλης δίκη 150, 11. 362
- ἔξωμις 25, 25
 σαυτὴν ἐπαινεῖς 502
 ἐπαυλία 213, 6
 ἐπεποιήκη 48, 18
 ἐπεπόνθη 48, 17. 123, 19
 ἐπέτειος 26, 8
 ἐπηλυγησάμενος 67, 9
 ἐπιάλτης 592, 15
 ἐπιβάλλειν ὀφθαλμὸν 364, 8
 ἐπίβδα 252, 21
 Ἐπιγένης 357, 5
 ἐπιγλωττᾶσθαι 359, 10
 Ἐπίγονοι 120, 17
 ἐπικλαμοὶ πυροὶ 476, 20
 ἐπικηρυττόμενα χρήματα 355,
 7
 ἐπικλήρου δίκη 284, 6. 438, 1
 Ἐπικράτης 190, 16
 Ἐπικρατίδες 118, 18
 ἐπικρήσαι 178, 3 et 10
 ἐπικωμάσαι 197, 15
 Ἐπιμαστός 249, 7
 ἐπιμελητῆς μυστηρίων 282, 20
 ἐπισηλῆνιον 505, 21
 ἐπισημαίνειν 509, 8
 ἐπιστάτης 452, 8. ὁμοιοῦς 333,
 14
 ἐπιστατικὴ γραφή 487, 4 et 14
 ἐπιτροφηράρχημα 601, 12
 ἐπιφάνειαι Ἀπόλλωνος 605, 15
 ἐπίχειρα 566, 17
 ἐποικιον 419, 11
 οὐδὲν πρὸς ἔπος 357, 4
 ἐπωβελία 452, 19
 ἐπωδός, ἐπωδικὴ ποιήσις 599,
 15
 ἐπώνυμοι 541, 20
 ἐρανάρχης 434, 8
 ἐρανοιστῆς 11, 23
 Ἐργάνη 345, 6. 614, 17
 Ἐργόφιλος 12, 16
 ἐρευγεσθαι 17, 25
 Ἐρεχθεὺς 397, 4 et 7. 482, 16.
 654, 4
 ἐρετῆμος 810, 15

- ἐρήμη δική 267, 12
 ἐρίθακος 269, 13. 363, 4
 ἐρινός 14, 2
 Ἐρινύες 35, 15. 506, 11
 Ἐριχθόνιος 375. 376. 377, 9
 ἐρίων τρίτην 604, 18
 ἔρκος 14, 17 et 21. 332, 19.
 347, 12 et 15
 Ἐρμαῖα 408, 2
 Ἐρμῆς 169, 8. 579, 22 κοινός
 29, 16 πρὸς πυλίδι 462 τρι-
 κέφαλος 601 σῦκον ἐφ' Ἐρ-
 μῆ 547 Ἐρμαῖ 441, 15
 ἔρρηγν, non ἔρρησα, 459, 12
 Ἐρση 652, 10
 ἐρῶθημα 18, 1
 Ἐρυθραῖοι 431, 11
 ἐρυθρόδανον 18, 2
 ἐρωτᾶν, ἐρώτημα 475, 5
 ἐρωτίζειν 12, 6
 ἔσις 554, 20
 ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα 623, 22
 ἰσκαράκισεν 359, 19
 Ἐστία 601, 18
 Ἐστιαῖωτις 580, 17
 ἰστνικῶς 358, 1
 ἑταῖροι 405, 9
 Ἐτεοβουτάδαι 521, 14
 ἑπὸς 24, 18
 ἑπὸς 359, 22
 ἑπος 631, 25 τρίτω ἕται 605, 22
 ἐτώσιος 359, 22
 Εὐαινετός 215, 24
 Εὐβούλη 218 bis
 Εὐβούλος 90, 2
 εὐδίας φαλακρότερος 638, 14
 εὐήμερεῖν 30, 17
 Εὐήνωρ 390, 18
 εὐθέως 31, 10. 33, 18
 εὐθνεῖν 31, 13
 εὐθύ 31, 10. 33, 18
 εὐθυδικία 381, 19
 εὐθνοὶ 32, 15
 εὐθύς 580, 7
 εὐκαιρεῖν, -ία 562, 26. 563, 7
 εὐκάρδια 131, 20
 Εὐκλήτης 499, 3
 Εὐκλείδης 499, 1, 2
 Εὐκράτης 256, 8
 Εὐμενίδες 506, 12
 εὐμήκης 117, 5
 Εὐπάλαμος 413, 11
 εὐπραγία 38, 8
 εὐρεμα 38, 18
 Εὐρουσίων 111, 12
 Εὐρουσθεύς 579, 21
 εὐτειχῆς 117, 1. 368, 4
 ἐφῆναι 41, 7
 ἔφεις 41, 14
 ἔφειστροίς 636, 22
 ἐφηβέων 42, 1
 ἔφηβοι 420. 517, 5. 541, 22.
 553, 1. 564, 7. 578, 17
 Ἐφιάτης 325, 1
 Ἐφοροὶ 526, 1
 ἐχθεζινός 45, 20
 ἐχῖνος 72, 1. 439, 17
 τί *ἔχων στρέφη 587, 23
 -εως, -εων genitivi (πήχεως)
 429, 7
 ζα 242, 18
 ζαμερίται 242, 16
 ζαπλουτος 50, 13. 242, 19
 Ζεῖα 276, 16
 ζευγίται 52, 7. 110, 6 et 11
 ζευγύναι, -ειν 332, 24
 Ζευξίππος 280, 25
 Ζεὺς 50, 1. 74, 4. 118, 12.
 127, 8. 376, 24. 570, 13
 Διὸς μήτηρ 304, 12
 Ζεφύριον 500, 22
 ζηλοῦν 53, 15
 ζητηταὶ 250, 4
 ζινίχιον 559, 11
 πρὸς ζόφον 459
 ζυγὰ 421, 11 χοροῦ 604, 20
 ταυτὸν ἄλομεν ζυγὸν 586, 5
 ζῳδία 241, 1

ζωμήρουσις 26, 16
 ἢ augmentum duplex, ἡνείχετο,
 etc. 71, 13
 ἦ in ἦδῃ, ἑωράκη, etc. 48, 17
 in vocativis (Στρατοφάνη)
 542, 23
 ἦδη 61, 10
 ἦδη 48, 19. 128. 19. 160, 6
 ἦδύοσμον 270, 24
 ἦϊών 72, 4
 ἦκηκίει 71, 12
 ἦκιστα 363, 16
 τὸ ἦκον 593, 1
 ἦλιαία 324, 20
 ἦμιδραχμον 603, 25. 604, 2
 ἦμιθία 576, 1
 ἦμιμείδιμον 69, 11
 ἦμιμναιον 566, 24
 ἦμιόλιος 70, 1
 ἦμιονος 108, 17 Σικελικαί 366,
 12
 τρία ἦμικάλαντα, τρίτον ἦμικά-
 λαντον et similia 566. 603.
 604
 ἦντιβόλει 71, 12
 ἦνώζει 71, 12.
 ἦρα 118, 13 Ἀκραία 61, 6
 ἦρακλία 168, 6
 ἦρακλίδαι 73, 1
 ἦρακλιῶτις λίθος 233, 19
 ἦρακλῆς 74, 5. 86, 16. 187.
 188. 208. 226 bis. 228 bis.
 246, 19. 255. 321, 1. 346,
 6. 356, 11 et 26. 435, 4.
 537, 24. 579, 21. 586, 16.
 615, 7. 617, 8 ὦ ἦρακλεις,
 ἦρακλες 659
 ἦρας 76, 1 ἦρας 177, 8 ἦρώων
 κρατήρ 605, 1
 ἦσω fut. Att. (τυπτήσεις) 610,
 23
 ἦραιστος 74, 2. 375, 22. 376,
 17. 428
 ἦραιστεια 205, 25

ἦρῶ 118, 11 Τελενίκσιος ἦρῶ
 574, 8
 ἦρῶς 49, 4. 459, 26. 625, 13
 θαλλός, θαλλός 286, 20
 θανάσιμος 79, 20
 θάνατος πηκτός 428, 1
 θαργήλια 472, 25. 639, 21
 θαργήλιος 80, 9
 θάσιοι 544, 21 Θάσια κεράμια
 534, 18
 θέατρον 79, 9. 81, 16
 θεῖν 436, 25 πάντα θεῖ κάλυ-
 νεται 378, 13
 θειοδάμιος 617, 7
 θελξινία 446, 24
 θέμις 83, 2
 θεογένης 83, 19
 θεόπη 218 bis
 θεοτελής 84, 8
 θερμοπύλαι 73, 17. 474, 19
 θερμοθέται 302, 12. 321, 8.
 384, 22. 390. 552, 12
 θέστιος 537, 25
 θετικά ἐπιρρήματα 438, 21
 θετταλία 23, 18. 333, 5. 417,
 15. 580, 14. 617, 25
 θετταλιῶτις 580, 16
 θετταλοικέται 409, 14
 Θῆβαι, Θηβαῖοι 115, 15. 242,
 20. 333, 4. 590, 22. 658,
 10 Θῆβησιν ἦρας 590, 22
 Θηραμένης 35, 19. 613, 7
 Θησανρός Athens 440, 6
 Θησεύς 192, 14. 226 bis. 254,
 7. 260, 19. 375. 376. 414,
 10. 522, 6
 Θῆσσα 92, 4
 Θῆτέρα 80, 20
 Θῆτες, Θητικόν 52, 9. 110, 6 et
 11. 407, 18
 θίασος 82, 10
 θιασῶται 92, 11
 θόας 221, 8
 θόλος 520, 7

Θόρος 111, 20
 Θράκες 51. 142, 3
 Θρήψ 95, 8
 Θύρας προσθεῖναι 460, 1
 Θυργωνίδαι 591, 14
 Θυροκρουσεῖν 386, 2
 Θύρωροι 163, 8
 Θυτίων 98, 17
 ἔ non additur dativis locis adverbiorum positus (τῷ) 612 bis
 Ἰάδμων 490, 5
 Ἰαμβοί 397, 20
 Ἰάσων 36, 17
 Ἰβηρία 592, 7
 In -ἰδιον deminutiva (οἰκίδιον) 319, 1
 Ἰδομενεύς 178, 12
 -ιδος, -ιος, genitivi (Μέμφιδος) 258, 2
 Ἰδρυσις νεῶ, 335, 1
 Ἰερά γραμμῆ 594, 20 τήθησης 386. 567, 23 οὐδὲν ἰ. 356, 26 Ἰερός λόγος 10, 3 Ἰερά γράμματα, etc. 352
 Ἰεσθαί 117, 17
 Ἰκανόν 588, 23
 Ἰλάρχαι 106, 16
 Ἰρακιά 107, 17
 Ἰνδὴν adverb. 6, 8. 640, 23
 Ἰοκαλλίς 255, 1
 Ἰόλαος 615, 8
 Ἰουλος 360, 1
 Ἰππάρχος, Ἰππάρχειοι Ἐρμαῖ 15, 6. 602, 1
 Ἰππᾶς 52, 8
 Ἰππεῖα Ἀθηνᾶ 614, 17
 Ἰππιεῖς 52, 8. 110, 5 et 10. 142, 21
 Ἰππίας 235, 18
 Ἰπποκλείδης 363, 6
 Ἰπποκράτης 558, 17
 Ἰππόλυτος 571, 5
 Ἰππομάνης 398, 1

παρ' Ἰππον καὶ κόρην 897 Ἰσπος πολιτιστικῆς 438, 16 σειραφῶρος 503, 21 τίς τρέπος Ἰππων 591

Ἰππότης 594, 11
 † Ἰσθμικοῦ 375, 23
 Ἰσθμός 114, 14. 444, 3
 Ἰσις 505, 18
 Ἰσμαρος 248, 9
 Ἰσον Ἰω 599, 26
 Ἰσοσθενής 117, 1
 Ἰσόπριος ὄνος 337, 17
 Ἰσάναί, -ειν 332, 15
 -ιστερος comparativa 451, 20
 Ἰστορικὸς 229, 17
 Ἰσχειν, ejus composita 460, 3
 -ἴω, -ῶ, futura 85
 Ἰνυξ 271, 1
 Ἰφικράτης 308, 15
 Ἰγθυοβολεύς 119, 3
 Ἰῶ 118, 13
 Ἰωνες, eorum dialectus 640, 8
 Ἰώνων γράμματα 498
 Ἰωνιά 491, 12
 κάβος 119, 20
 Καδμείοι 582, 24
 Κάδμος 120, 21. 582, 24. 652, 15. 658, 5
 καθαρὰ ἡμέρα 206, 19
 † Καθάρισσι 93, 21
 καθέλτε 121, 15
 οὐ καθέστηκε 358, 17
 κάθητος 137, 9
 Κάθσδος 87, 22
 καθυποκοπεῖσθαι 631, 14
 Κάϊκος 123, 11
 * κακαγγελεῖν 27, 5
 τῶν τριῶν κακῶν ἐν 613, 4
 † Καλαρῶται 410, 1
 Καλιὰ 186, 1
 κάλλη 68, 27
 Καλλίας 203, 9
 Καλλιγένεια 87, 23

Καλλικλῆς 308, 18
Καλλικράτης 623, 14
Καλλιόπη 99, 20. 225, 4
Καλλιρόη 231, 25
Καλλισθένης 538, 5
Καλλιστρατος 498, 22. 499, 1.
 556, 4
κάλων 127, 1
Καλός 413, 13
πάντα κάλων 378, 17
καλῶς 347, 5. 358, 20
καμάρα 129, 2
κάνης 324, 17
Καππαδοκίαι 217, 17
ὑπὲρ κάρα 622, 23
† κάρδαξ 508, 9. 511, 13
κάρδοπος 243, 20
Κἄρες, Κάρια 97, 22. 575, 1.
 579, 25
καρκίνωμα 132, 16
καρποῦ δίκη 362, 2
Καρύστιοι 623, 15
καρχαλιός 134, 7
κάρχαρος 134, 9
Καρχηδόσιοι 501, 6. 652, 19
κατὰ in cōmpos. 150, 13.
† καταγγέλλειν 27, 5
κατακλισμός 615, 13
κατακύλλωρα 593, 17
καταλαμβάνειν 213, 22
καταλογεῖς 546, 10
κατάλογος 624, 12
Κατάνη 378, 24
καταπυγασύνη 141, 9
κατατετριμμένος 395, 27
καταχειροτονία 148, 12
κάτενεγκεῖν 139, 4
κατενθῶ 139, 23
κατίλλειν 150, 10
κατόπιν 341, 20
κατοργᾶν 343, 6
Κατουδαῖοι 626, 19
ὁ κάτωθεν νόμος 324, 19
κῆγρος 137, 14
κείρεσθαι περιτόχαλα 424, 5

Photius Vol. II.

πρὸς φθειρα 463, 13 *σκάφιον*
 517, 15
κεκλειμένος 507, 24
κεκρύφαλος 72, 1
Κελαιναί 228 bis
κέλευθα ὑγρά 614, 25
κέλλειν 154, 6
κενεμβατεῖν 515, 12
κενός κύβος σινὲ βόλος 77, 9.
 602, 10
Κένταυροι 303, 11. 565, 8.
 613, 1
κεραία 116, 11
Κεραμεικός 15, 17
κεραμὶς ὄπαια 341, 5
κερδαλή 157, 1.
κερκέτης 157, 10
κεστρεὺς 159, 15
κέφαλος 317, 10. 582, 24
κημὸς 650, 5
κήρυκες 548, 19 *Κήρυκες* 68,
 23
Κηρεὺς 435, 3
Κιανοί 617, 14
κίκαβος 165, 21
Κίλικες 165, 3
Κιλικύριοι 168, 7
Κιμμέριοι, -ρος 156, 24
Κίμων 88, 14
κινάδιον 166, 9
κιναίδιον 118, 14
κιννάβαρι 587, 20. 592, 7
κιρσός 108, 20
κίταρις 587, 15. *164, 5
κιχῆσιππον 164, 4
κλάδος 470, 19
κλαθεῖν, κλαύσει 168, 5 et 10 et
 11
Κλαρῶται 127, 19. *410, 4
Κλεινίας 192, 12
κλεισαι, κλειδα, κληδα 168, 13
Κλεισθένης 288 bis. 363, 8
κλειτορίς, -ξεσθαι 281, 11
κλεπτίστερος 451, 20
κλήρου δίκη 436, 1

Α α α

- κληροῦσθαι 429-30
 κληροῦχοι 169, 4
 κλητήρ 169, 25. 460, 26
 κλίμαξ 170, 18 et 23
 κλίση παραβυστος 380, 27
 κλιῖς 52, 23
 κλισία 171, 17
 Κλυταιμνήστρα 410, 12
 κλώνες 470, 19
 κνήν 310, 7
 κνήστις 310, 5
 Κνίδος 224, 6
 κνικὸς 173, 23
 κοᾶν, κοεῖν 242, 12. 385, 11
 Κόδρος 27, 24. 448, 1
 κοεῖν. Vide κοᾶν
 κόθορος 35, 18
 κοίτη 167, 16. 324, 17
 Κόλαβρος 641, 22
 † Κολλοπήρα 186, 2
 Κόλχοι 243, 13. 592, 3
 κολῶ 86, 8
 Κολωνός 367, 6
 κομήτης 356, 13
 κομιδὴ 84, 12
 κομῶ 85, 13
 κοναῖν 385, 12
 κόνηξα 524, 1
 Κόνων 308, 14
 κοπκατίας 499, 11
 εἰς κοπρῶνα θυμῶν 338, 11
 Κόρακας 20, 3 ἔς κόρακας 359,
 19. 524, 15 et 19
 κοράσιον 369, 26
 κόρδαξ. Vide κάρδαξ
 κορδύλη 555, 9
 κορεῖν 50, 9. 295, 2. 496, 14
 κόρηθρον 496, 16
 κόρημα 418, 10. 496, 16
 Κόρινθος, Κορίνθιοι 16, 9. 61,
 5. 194. 303, 13. 360, 18.
 379, 1. 441, 19 ὁ Λιδὸς Κό-
 ρινθος 315, 16. 473, 18.
 623, 7
 Κόροιβος 256, 21
 ἐπὶ κόρης 483, 10
 Κορύβαντες 190, 2
 κόρυμβος 181, 7
 τὰπὶ κοσκίνῳ 569, 4
 οὐ κατὰ κόσμον 358, 24
 κοσμῶ 598, 8
 κοσσοτράπεζος 390, 20
 κότος 50, 11
 κοττάβια 210, 3
 κότταβος 209, 22
 κόττης 454, 24
 Κόττος 604, 17
 Κότυς 158, 8
 Κούρητες 654, 4
 κοῦσπος 436, 9
 κραάσεις οἴνου 599, 19
 κρατήρ πρῶτος, δεύτερος, τρίτος
 604, 25. 606, 3
 Κράτητα 201, 17
 κραυγὴ 176, 16
 κραύρα 176, 21
 Κρέουσα 397, 10
 Κρήτες 178, 6 Κρής θάλασσα
 326, 11 Κρητίειν 515, 4
 † κριθείς. Vid. ὄξύς
 κριταὶ κωμῶδων 411, 1
 Κριτίας 91, 7
 Κρόβυζοι 51, 14
 Κροῖσος 40, 8. 245, 5
 Κροκωνίδαί 192, 5
 Κρόνος 51, 1. 501, 1 et 7
 Κρότιος 225, 5
 Κρότων, Κροτωνιάται 265, 11-
 614, 23
 κρούεσθαι πύρμαν 466, 25
 κρούειν μέτρον 385, 17 γλα-
 τὸν 493, 13
 κρουσιμετρεῖν 386, 2. Vide
 385, 17
 κρύσταλλος 301, 3. 408, 12
 Κρώβυλος 60, 10
 Κτήσιος 446, 20
 κύβος 77, 7. 602, 14
 Κυδαθῆναι 176, 8
 Κύνων 591, 4

Κυθήριοι 176, 8
οὐ μάλα πυκνὰ 360, 9, 10
Κυκλάδες 532, 20
Κύκλωψ 280, 24
Κύκνος 575, 24
κύλα 186, 4
Κύλανθος 218, 13
κύλιξ φασίμη 642, 6
κυλοιδιᾶν 185, 13
κυμάτια 565, 19
κύμβη 186, 13
Κυναιγεῖος 246, 23
Κύνης 187, 8
Κυνόσαυρες 73, 5
Κύπρος 299, 1 **Κύπρια ἀφρίδες**
 398, 15
κυρβάσια 189, 17
κύρβεις 324
κυρτός 230, 24
κυρός 230, 24
κύων 484, 19 **σὺν κυνὶ ἱμάτιον**
 556
κωλτός 196, 12
κώληβος 196, 10
κῶλον 138, 7
κωμῆται 197, 8
κῶνος 197, 24
Κωπαῖς 589, 5
Κωφός λιμνὴν 200, 4 **παρὰ κω-**
φὸν ἀποπαρδεῖν 385
λαβᾶς ὁμοίας 332, 23
λαγγάζω 228, 22
λαγγονεύω 228, 23
λάγνος 201, 14 **λαγνίστερος**
 451, 20
Λάδων 411, 2
λακκαταπύγων 203, 5
λακκατάρατος 204, 15
Λακεδαιμόνιοι, Λάκωνες 22, 24.
 186, 15, 192, 13, 200, 7,
 204, 9, 308, 3, 331, 12,
 437, 5, 506, 24, 558, 4,
 617, 25 **Λακεδαιμῶν** 85, 7

λάκκος 204, 1
Λακωνίζεῖν 192, 13
† λάλακος 213, 11
λάλαξ 213, 11
λαμπᾶς 205, 22
λαμπίζεῖν, -σῆς 208, 4
λαμπυρίς 476, 12 et 14
Λάμπων 93, 18
λανθάνειν, οὐ λελήθασι 360, 3
λαοξόδος 207, 16
λαπαῖαι 207, 22
λαπηκῆς 208, 3
Λάρινος 208, 12
λαρινεύειν 208, 16
ἄχρι τοῦ λάρυγγος 657, 10
λαφυγμός 210, 16
λαχανοπωλήτρια 516, 4
λέβερνοι 601, 22
λεβηρίς 611, 22
λεβίαι 215, 4
λέγειν 638, 18
λεῖα 211, 24
λειπόνεως 418, 20
λειποταξίας γραφή 212, 10 **λει-**
ποταξίον 225, 26
λείριον 212, 22
Λειψύδριον 235, 18
λεπάνη 214, 1, 435, 26
λεκάνιον 213, 13
λεκανίς 156, 17, 213, 14, 214,
 1
λεκίσκιον 214, 1
λέμβαρχοι 214, 8
λέμμα 230, 20
τὴν λεοντὴν ἐνδύον 586
λέοντος πυρσοκόρσου 477
λεουργός 218, 5 et 20
λεπάδες 207, 20
λεπίζειν 230, 19
λεπτόν 314, 7
Λέρνη 255, 1, 615, 5
Λέσβος 67, 16 **Λεσβιάζειν** 515,
 3 **Λέσβιος ᾠδός** 261
***λεσχηγόριος** 216, 10
Λευκάς 643, 27

- λεύκη 246, 17
 λευκοὶ ἄνδρες 357, 3
 Λευκόφρους 576, 7
 Λεῶς 214, 22. 218 ter.
 Λέως 218, 3
 Λῆμος 78, 1. 120, 1
 Ληναία 565, 15
 ληξιαρχικὸν 174, 18
 ληξιαρχος 599, 13
 λῆξις 221, 20, 21. 390, 15
 Λητώ 187, 9
 † λήφομαι 220, 13
 λλαν 238, 13
 λιθιδῶν 223, 18
 πάντα λίθον κινεῖν 378, 19
 Λιμνη 255, 12
 Λινδία Ἀθηνᾶ 489, 20
 λίτρα 314, 8
 λιτροδόκη 227, 22
 λιτροσκοπός 227, 19
 λιχάς 531, 4
 λογγασία 228, 24
 λογεῖον 326, 4 et 6
 λογισταὶ 32, 19 et 21
 λογιστήρια 229, 7
 οὗτ' ἐν λόγῳ οὗτ' ἐν ἀριθμῷ
 618, 4
 Λοκροὶ 26, 1
 λούεσθαι 231, 1
 Λουσαίαι 203, 3
 λουτροφόρος, -εῖν 231 ter.
 λόφος 239, 2
 λόχη μία οὐ τρέφει δύο ἐριθά-
 κους 269; 11. 363, 4
 λυγαίως 235, 4
 λυγμός 236, 16
 λύγος 233, 2 et 7
 Λυδία 267, 11 Λύδιον ὄργανον
 427, 26
 Λύκειος Ἀπόλλων 234, 13
 Λύκιος 234, 16 et 18
 Λύκος 67, 11. 577, 22
 τὸ τοῦ λύκου 123, 21
 Λυκοῦργος 487, 20
 Λυσικλῆς 450, 5
 λυσιτέλεια. -εῖν 237, 9
 λυγρία 237, 26
 λυγροκαταὶ 238, 4
 λωρίκιον 246, 2
 μὰ 299, 18
 μαγγανεία 240, 2
 μαγεία 239, 17. 240, 12
 μαγειρεῖον 111, 2
 μάγειρος 240, 8
 Μάγνης (λίθος) 73, 20 Μαγνη-
 τισ λίθος 73, 8. 233, 18. Μάγ-
 νητα accusativus 201, 17
 Μαγνησία 73, 22
 Μαῖα 251, 4 (sed non videtur
 esse nomen)
 μαιεύεσθαι, μαιοῦσθαι 241, 10
 μαιμάξαι, μαιμάκτης 241, 18 et
 23
 μαινόμενος 246, 10
 μακαρία 292, 13
 εἰς Μακαρίαν 20, 23
 ἐς μακράν 359, 21
 μακρόθεν 243, 6
 μάλα 479, 9
 μαλάχιον 505, 26
 μάλη 629 bis
 μαλθακός, -κίεσθαι 243, 26
 παντὸς μάλλον 379, 15
 μαμμᾶν 245, 17
 μαμμία 245, 14
 μαμμόθρεπτος 584, 20
 μάναν 246, 4
 μάνδαλος 245, 24
 μάννα 246, 11
 μανότης 245, 19
 μάντεως μισθός 407, 5
 Μαραθῶν 73, 5. 188, 15. 591,
 22
 μαγάλη 612, 4
 Μαργίτης 256, 19
 Μαρδόنيος 378, 20
 Μαριανδυνοὶ 168, 6
 μάστιξ κηρήνη 162, 5

- μαστροί 256, 5
 μαστρονες 249, 15
 μασγάλαι 629, 12—15
 μάτιον 250, 11
 Μανσωλός 101, 23
 μάχαιραν παρακράσιν 858, 25
 μάχαιρα συνίκη 547, 13
 Μεγακλής 363, 11
 Μεγάλη πόλις 280 bis
 Μέγαλλος 251, 11
 Μεγαρεῖς 617, 23. 843, 15
 μέγαρον 239, 19
 μέδιμνος 69, 11 et 17. 604, 1
 Μέδων 27, 25
 μέϊον, μειαγωγός 253, 14 et 21.
 254, 1 et 14
 μέϊω 271, 12
 μελάγχρης 255, 3
 † Μελαίνη 192, 14
 μελάμπυγος 217, 15
 Μέλανθος 27, 24. 28, 2
 Μαλάντιπος 254, 7. 280, 24
 Μελαγχρος 254, 23
 μέλι Τμήττιον 618, 22
 μέλινοι 255, 27; 256, 5
 μελιτοθύττα 322, 4
 μεμιλωμένον σχοινίον 562, 20
 Μέμων 558, 18
 Μενδαῖα κεράμια 534, 19
 Μενδαῖοι 78, 14
 Μένδης, -ήσιος 258, 12
 Μενέσται 409, 24
 μέντοιγε 258, 19
 μέντον 258, 20
 ἐν μέρεσι στρατεία, μάχη 678,
 16
 Μέροψ 164, 22
 Μέσαπος 259, 9
 Μέσον, δικαστήριον 601, 7
 Μεσοήνιοι 200, 8
 † μεταβολή 457, 1
 μεταλλῶν 261, 4
 μέταξα 510, 5
 Μεταπρηγνίνοι 652, 25
 μετελθεῖν 252, 11
 μετίναι 252, 11
 μέτοικος 59, 18. 263, 3. 295,
 13. 437. 488. 461, 22.
 478. 516. 517. 558, 10.
 615, 11
 Μήδεια 61, 7. 221, 6
 Μήδης ἀν' φυλάξει 565, 4
 μήκος, ejus composita 117, 4
 Μηλιακόν πλοῖον 594, 9
 Μήλιος λιμός 212, 17. 224, 8
 Μηλιουργῆς κλίνη 234, 23
 μηλοῦν 139, 7. 256, 14
 μηλωτή 265, 27
 μήνες πῶς Ἀθήνηαι μετροῦνται
 276, 26. 634, 9
 † μήτιος 258, 3 et addenda
 μητραγύστης 183, 2
 Μητροῦν 268, 15
 μηρῆναι 272, 12
 Μίδας 227, 26. 228 bis
 μικρός 527, 11
 Μίλητος 165, 1
 μίλιον 532, 27
 Μιλτιάδης 179, 4
 Μίνως 178, 7. 501, 12
 Μινώταυρος 414; 12. 522, 7
 μισθός 367, 14
 μισθοφόρος, -ρεῖν, 269, 3. 644,
 23
 μίσχος 20, 17
 μνᾶ 814, 9
 Μνασθας 281, 6
 μνάσθαι 273, 3
 μνημεῖον 272, 19
 Μνήσαρχος 51, 11
 μοιμύλλειν 273, 15
 μοῖραι 284, 23
 μοιχείας γραφαί 390, 12. 409,
 8
 Μολιονίδαι 356, 11
 Μολοττοί 84, 1
 μολόχη 244, 4
 μομφή 258, 8
 μονόφθαλμός 26, 6
 μονοφδεῖν 274, 27

- τὰ μόρα 547, 9 μόρα *Λακωνική*
 284, 21. 308, 16
 μορῆαι 508, 18. 509, 1
 μορμόφαβος 276, 18
 Μόρσιμος 502, 22
 μορῦται 284, 15.
 Μόρνος 276, 22. 284, 18
 μόσχα 276, 8
 Μούνυγος 276, 14
 Μουσαῖος 86, 3 et 6
 μουσαῖος 277, 22
 μοχθηρία 277, 24
 μύινδα 279, 3
 Μύλος 580, 1
 Μυνδία 577, 24
 Μνένησος 199, 11
 μύραινα *Ταρτησία* 570, 10
 Μύρμηξ 256, 16
 μυρόλωτος 238, 24
 μύρον 20, 21
 Μύρινα 78, 1
 μῆτρι τοῦ μυρρίνου 657, 7
 μυρτοχέλμη 281, 13
 Μύρων 234, 19
 Μῦς 282, 9
 Μυσῶν 23, 22
 μύσταξ 379, 26
 μυχοῦκος 274, 18
 μυχορήμων 274, 19
 Μῶρνος 284, 10
 μυκᾶσθαι 283, 20
 Μῶρνος. Vide Μόρνος
 μῶσθαι 284, 4

 ναί, ναι μὰ 239, 9. 240, 18
 ναι μὰ τὸν 299, 16
 ναη 363, 17
 Νάξος 287, 1
 ναστοφαγεῖν 287, 8
 ναύκραροι 287, 26
 Ναυκρατῆς 287, 24
 ναυλόμιον 288, 25
 κατὰ ναῦν 139, 18
 Ναυαίνικος 550, 11
 ναύφρακτος 689, 14

 ναυφύλακες 298, 7
 ναυικουόντος 291, 5
 ναυτὸν 290, 20
 Νελλεως 27, 25. 585, 19
 Νεῖλος 298, 8
 νείν 298, 11
 νέμειν προστάτην 460, 24
 Νέμεσις 293, 15 et 17. 482,
 13
 νένηται 36, 14
 Νεοπτόλεμος 569, 8
 νεοῦν, νέωσις 290, 20
 νέυρα πολέμου χρυσός 251, 21
 νεφροὶ πετρόβλητοι 426, 16
 νεωπόρος 418, 11
 νεώς, ejus composita 469, 15
 νεώσοικοι 297, 4
 νή 240, 18
 νηήσας 298, 5
 νηθεῖν, νήμα 180, 1
 νηστία 87, 22
 νήσις 158, 22 νήσιος 258, 3
 et addenda
 νήτη 291, 14
 νήγλαρος 300, 1
 Νίκη 118, 11 *Νίκη Ἀθηνῶν*
 614, 17 *Νίκαι* 568, 2
 Νίνος 500, 13
 νίτρον 227, 23
 νόθοι 188, 7
 νομή 294, 2
 νόμισμα 314, 9
 νόμοι Ἀθηνῆσι 87 saepe
 νομοφύλακες 321, 7
 νοσηλεία, -εύεσθαι 232, 14.
 302, 22
 ἐμὴν κάμνειν νόσον 586, 4
 νουθετησμός 303, 19
 νοῦμος 302, 19
 Νοῦς 159, 9
 νύμφαι 507, 1. *Νύμφαι* 617,
 10

 ξ pro σ αι ξὺν 310, 21
 ξάινειν 223, 2

- Πένταχος** 485, 21
Ξενίας δίκη, γραφή 289, 390, 478, 9
Ξενικόν, τὸ ἐν Κορίνθῳ 441
Ξενοκριτος 93, 20
Ξένος 263, 5, 438, 9
Ξέρξης 203, 10, 489, 18, 565, 4, 587, 11
Ξέστης 466, 21
ξηροτριβεσθαι 309, 7
ξηρίζειν 309, 17
ξυάλη 310, 1
ξυειν 310, 12
ξυλίεσθαι 210, 17
ξύλον πρῶτον 469, 10, **ξύλον σκαμβόν οὐδέποτε ὄρθον** 596, 8
κατὰ ξυφορὰν 140, 4
Ξυνήγορος Τενέδιος 576, 15
Ξυντρία 311, 8
ξυρᾶσθαι 313, 1
ξύσμα 309, 26
ξύστρα 539, 14
ὄβελιαφόροι 313, 21
τοῦ ὄβελου τὸ θερμόν 593, 3
ὄβολος 270, 12, 570, 7, 579, 10, 602, 22
ὄβολοστάται 314, 15
ὄβρικαλα 314, 22
ὄγμος 658, 12
ὄδαξῆσαι 8, 1
† ὄδεύειν 316, 8
ὄδμη 352, 24
ὄδος. ἐν ὄδῳ καθελῶν 63, 8 **σχιστός ὄδος** 562
ὄδους. εἶον ὄδοντας ἀριθμεῖν ἢ δακτύλους 483, 21
Ὀδυσεύς 410, 12
ὀδωδέναι 316, 18
Οἰδίπους 120, 18
Οἴη 317, 8 **Οἴηθεν** 322, 23
-οιην et -οιμη optativi 28, 24
οἰκίαι 6, 5
οἰκίτης 318, 14
οἰκογενής 320, 5
οἶματα 320, 10
οἶμος 398, 20
οἰμῶζειν 524, 16
οἰνόσπονδα 299, 23
οἶον τε 363, 18 **οὐδὲν οἶον** 356, 24
οἶος 322, 19
οἶς 313, 18
οἶσθας 322, 19
ὄκνος 654, 9
πάντα ὀκτῶ 378
ὀλιγομήκης 117, 5
ὀλίγος 328, 9
ὀλολύειν 329, 20
Ὀλύμπια 356, 13, 387, 1
Ὀλυμπίειον 330, 12
Ὀλυμπίων κρατήρ 604, 26 **Ὀλυμπιον (Διός)** 605, 2
Ὀλυμπος 575, 16
Ὀλύθιος 115, 14
ὀμαλός 330, 24
Ὀμηρος 177, 18, 484, 23
ὄμηρος, -εῖν, οὖν, εὖεν 331, 13, 332, 1
ὀμογάλακτες 332, 26, 344, 22
ὀμολος 333, 10
Ὀμόνοια 446, 21
Ὀμπνία, Ὀπνία, Δημήτηρ 335, 6, 342, 14
ὀμφακίεσθαι 511, 8
ὀμφακος ὑγιέστερος 614, 22
ὀμφαλητόμος 241, 9, 335, 12
ὄναρ 149, 26
ὀνάτωρ 336, 6
ὄνειροι τυφλοὶ 611, 17
Ὀνόμαχος 643, 18
ὄνος 279, 22 **ὄνος ἐν μύρῳ** 337, 10 **ὄνου σκιά** 419, 16 **ὄνων οὐ μοι μέλει** 612, 25
ὄξις στομάχου 339, 20
ὄξόβαφον 340, 1
ὄξύς 295, 19, 533, 19 **† ὄ δ' ὄξυ κριθαίς** 358, 7

- ὀπηλίκα 71, 18
 ὀπήτιον 341, 18
 ὀργάζειν 264, 15
 ὀργᾶν 345, 1
 ὀργεῶνες 82, 10. 343, 11
 ὄργια 344, 8
 ὀργιάζειν 343, 20. 344, 12.
 345, 8
 ὀργυιά 349, 3
 ὀρεκτιᾶν 345, 18
 ὀρεσχάς 354, 13
 ὄρευς 345, 22. 347, 8
 ὄρεωκόμος 345, 25
 ὄρθιος νόμος 302, 17
 ὀρθοπύγιον 350, 4
 ὄριῶ 85, 13. 102, 17
 ὀρκιστής 347, 28
 ὄρκοι ταχυβαμονες 572, 8. Ἄ-
 φροδίσιος ὄρκος etc. 572, 11
 ὄρκοῦν 347, 21
 ὄρκωμότης 347, 28
 ὄνκ ἐπὶ τῆς ἀντής ὄρμαϊ 359,
 15
 ὄρμος 348, 13
 ὄρνιθοτροφεῖον 319, 11
 ὄρνιξ 348, 22
 ὄρος 361, 23
 ὄροφή 349, 25
 ὄροφίας 363, 28
 ὄροπύγιον 350, 3
 ὄροφδιά 349, 21
 ὄροτυγόμος 350, 10
 ὄρφανοί 514, 7. 641, 4
 Ὄρφεύς 214, 22. 218. bis
 ὄρφναῖος 150, 6
 ὄρχάς 484, 13
 ὄρχήστρα 339, 26
 ὄρχος 351, 11
 πλείστον ὄσον 433
 Ὄσσα 575, 16
 ὄστεινος, ὄστεον 353, 11, 12
 ὄστρακισμός (vide ἔξοστ.) 156,
 24
 ὄσχος 204, 17
 ὄσχη 354, 12.
- ὄσχος 354, 6
 ὄτλειν 355, 16
 ὀττεύεσθαι 355, 27
 οὐ et ους genitivi (Ναυσικύδους)
 289, 10
 οὐ 317, 5
 οὐάτος 362, 26
 οὐδός 316, 7
 οὐθεις 356, 17
 οὐλή 150, 14. 360, 1
 οὐλος 150, 12
 κατ' οὐραν 150, 17
 Οὐρανός 604 bis. 605, 10
 αὐρειος βίκος 351, 21
 οὐρία 625, 8
 οὐρος, οὐρός 163, 2. 319, 21
 οὐς. ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ὠτα ἔχει
 572, 14
 οὐτός οὐσ εκίμιο 457, 24
 ὄφης οἰκουρός 319, 23
 ὄφλειν 364, 18
 ὄφρῦς ὑποκαθεῖναι, ἀνατείνειν,
 τοξοποιεῖν, συνέλκειν 552, 25.
 595, 3. 628, 4
 ὄχημα 53, 2
 ὄψε 468, 16
 ὄψειν 438, 12
 ὄψιπέδων 404, 7
 ὄψιτερον 366, 24
 ὄψοδόκη 156, 19
- Παγαστικὸς κόλπος 20, 1
 πάγκυφος ἔλαια 193, 20
 πάθος τραγικόν 597, 20
 παίγνιον 369, 8
 πόλεις παίζειν 439
 Παιονίδαί 368, 13
 παῖσαι 531, 14
 παιωνίζειν 370, 20
 παλάθη, -θις 371, 20
 παλατερος, -τατος 371, 6
 παλευτήριαι, -ίδεις 68, 18. 371,
 27. 372, 2 et 3
 παληλία 411, 22

- παλιγκάπηλος 378, 26
 παλιμπρατος 373, 26. 374, 7
 πάλιν in compositione ἐπιτατι-
 κὸν 373, 25
 παλινδης ὄνος 372, 15
 παλινέμπορος 373, 18
 ἐπὶ Παλλάδιω 41, 21
 ἢ ἐπὶ Παλλαιίδι μάχη 592,
 25
 πάλος 115, 1
 Πᾶν 206, 11. 377, 16
 Παναθήναια 104, 1. 129, 19.
 130, 1. 205, 25. 276, 4.
 412, 10. 516, 18
 παναθλίως 376, 28
 Παναίτιος 558, 18
 Πανδίων, Πανδιονίς 376, 23
 πανδοῦριον 427, 26
 Πάνδροσος 436, 21. 465, 5.
 652, 10
 Πανδώρα 397, 9
 Πανοπέυς 639, 5
 πανόπτρια 377, 23
 Πανοψία 471, 17
 Παντακλῆς 276, 14
 * Παντάρης 483, 20
 ὁ πάνυ 596, 20
 πάππας, παππίας 245, 15
 παραβολή 382, 24
 Παράβυστον 601, 6 παράβυστος
 171, 8
 παραγράφασθαι, -σῆ 32, 10.
 519, 16 ἐν βιβλίοις 506, 5
 παράδεισος 161, 23
 παραδοτία 438, 24
 παρακαταβάλλειν 478, 11
 παρακρούσασθαι 386, 1
 Πάραλοι 387, 16
 Πάραλος navia 386, 5 et 23.
 567, 24 Πάραλος viri nomen
 386, 22. 387, 15
 παρανεάτη 291, 14
 παρανίσχειν 460, 5
 παρανόμων γραφαί 87, 8
 παραρρεῖν 615, 20
 παρατίλλεσθαι 391, 20
 παράχορδον 385, 20
 πάρδαλις, παρδαλή 443, 24
 παρδαμάλη 131, 12
 παρείας 364, 1
 πατέργως 396, 7
 παρῆ 57, 5
 παριαμβλίδες 397, 20
 Παρμενίων 300, 13
 Παρνηθία νύμφη 187, 8
 παροιμία 320, 12
 τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν 595, 12
 πάροχος 52, 23
 Παρράσιος 357, 14
 πάρυφες 388, 13. 394, 24
 Πασέας 281, 7
 παταγεῖν 126, 11
 πατάξαι 531, 15
 τίς πατέρ' αἰνήσει etc. 591
 πατραλοίας 149, 9
 πατρικός, πάτριος 400, 22
 Πάτροκλος 569, 7
 παυσικάπη 131, 22
 πάγη 301, 3
 πεδήσαι 22, 14
 * Πεδιακά 403, 18. Vide 26
 Πεδιάσιοι 386, 7
 πέδον 625, 6
 πέδων 404, 7
 πέξα 404, 13
 πεζίτια 565, 18
 Πειθῶ 118, 11. 271, 2
 Πειραιεύς 63, 11. 111. 11 et
 16. 112, 12. 276. 462, 14.
 509. 510 ἐκ Πειραιῶς κάθο-
 δος 552, 14
 Πειρίθους 226, 20. 417
 Πεισίστρατος 110. 234, 8. 472,
 23
 πέλας 407, 20
 Πελασγιάτης 580, 17
 Πελαγοί 407, 11. 431, 10
 πελειᾶς ἡμένη 68, 11
 πέλεκυς Τενέδιος 577, 5
 † πελιά 408, 3

- κελιτνός 408, 4
 Πελλήνη 250, 4
 πέλη 408, 8
 πέλυξ 407, 26
 πεμπάζειν 408, 25
 πέμπειν 443, 1
 πέμπελα 409, 1
 τὸ πέμπτον τοῦ τιμήματος 457, 2
 πεμπώλεχος 409, 1
 Πενέσαι 127, 18. 165, 15. 168, 7 (426, 5)
 Πενθεὺς 577, 8
 πένισσα 410, 3
 πένταθλοι 623, 23
 πεντακοσιομέδιμνοι 52, 8. 110, 5 et 10. 567, 19.
 πέντε πένειν, πέντε καὶ δύο 599, 23 πέντε- in compositis, non πεντα-, τετέκλιος, πεντέμηνος, πεντέγαλος 410, 20. 411, 3
 πεντηκόντορος 411, 8
 πεντηκοστεύεσθαι, -τολόγος 411, 10
 πέπλος 116, 14
 πεπόνθειν 123, 20
 πεπορημένος 507, 25
 πέρα 595, 21
 Περγαία Ἀρτεμῖς 72, 19
 Περιανδρος 194, 13
 περιβαρίδες 425, 25
 περιδαιπνον 359, 11
 περιθέτη κόμη 428, 21
 Περιθεῖσαι 192, 9
 περίκηποι 357, 23
 Περικλῆς 234, 9. 659, 2
 περικωνῆσαι 198, 1
 περίνωσ 469, 16
 περιοδικαὶ νόσοι 135, 1
 ἐκ περιουσίας 392, 23
 περίπολοι 578, 18
 περίστια 422, 23
 περιστάραχος 121, 6 et 12
 περιστοιχοὶ ἑλαίαι 540, 3
 περιτροπή ὑπέρου 623, 5
 περιτρόχαλος κουρά 517, 19
 περιψῆν 425, 10
 Πέρσαι 164, 6. 203. 378. 587, 9
 Περσεφόνη 16, 5. 50, 1. 226, 21
 πεττοῖ 426, 18
 πήγανα 357, 24
 Πηγελόπη 304, 11
 πηγυς 432, 25. 433, 2
 πίδηκας τραγικός 597, 21. 598, 1
 Πιθηκουῦσαι 157, 24
 πίδος 119, 21
 πινάκιον 590, 6
 πιννοφύλαξ 430, 19
 Πισαῖος 222, 12
 Πιστιερα 249, 6
 πισούνη 425, 13
 Πιτανάτης λόχος 431, 5
 πίττα 482, 9
 πλάδος, πλάδωσις 431, 18
 πλάσσειν 432, 8
 πλάτη 432, 10
 πλέθρον 407, 15
 πλευστέον 438, 32
 πλέω 433, 5
 πλήμη 434, 4
 πλημμυλῆς 433, 25
 πλημμυρίς 434, 4
 πληροσέληνον 378, 8
 Πλησιππος 93, 21
 πλινθίον 431, 24
 πλινθον πλύνειν 338, 1 et 11
 πλοῦς 434, 14 πλοῦν ὑποτέμνεσθαι 631, 11
 πλοντίνδην 6, 8
 Πλουτώ 570, 13
 πλύμα 435, 10
 πλυντήρια 60, 15. 127, 24
 πλυντρίδες 231, 12
 πνιγαλίων 72, 16
 πνίξ 258, 22
 Πνύξ 457, 23. 474

- ποδαπός 68, 6
 πόδες ὄρειοι 345, 17
 ποδονιπτήρ 218, 18
 ποῖ 427, 23
 ποία 435, 22
 ποιῆσθαι περί πολλοῦ 420, 22
 στρατόπεδον 542, 18 σπου-
 δῆν 532, 14
 ποιητοὶ παῖδες 355, 4
 Ποικίλη στοά 325, 4. 440, 5
 πολέμαρχος 234, 4 Vide ἄρχον-
 τες
 † πολή 406, 26
 Πολιάς 319, 23 Πολιάδος ἰσ-
 ρεία 24, 17
 πόλις 167, 6
 πολίτης 402, 13 et 14
 Πολυάκης 439, 3
 Πολύγνωτος 80, 16
 Πολυκράτης 378, 19. 473, 1.
 499, 6
 πολυπλοκάτερος Τυφῶνος 612,
 11
 πολυτάλαντος 566, 9
 πολυτελής 574, 24
 Πολυτίων 626, 10
 πολύτριχον 10, 6
 Πολύτροπος 441, 21
 Πολύφη 112, 9
 Πολύφημος 617, 11
 πομπεύειν 442, 13
 πόντος Ῥέας 485, 2
 ποριῶ 85, 13
 πόρνοι 388, 2
 πορνεύειν 478, 24
 Ποσειδῶν 12, 15. 425, 8. 571,
 5. 575, 23. 654, 5
 πόσθιον 445, 5
 Ποτάμιοι 560, 18
 ποταπός 435, 27
 πότης λύχνος 9, 18 et 26
 ποῦ 437, 7
 πούς. κατὰ πόδα 140, 14 παρὰ
 πόδας 388 παρὰ πόδα 420
 πρὸ ποδῶν 457 ἐν ποσὶ 565,
 16
 † πράγματων 446, 14
 ταῦτα πράσων etc. 571, 18
 πράτης 447, 3
 πράξις, πράξις 447, 8
 πρέμνον 447, 12. 470, 20
 πρεσβευτής 447, 16
 πρημάδες 448, 6
 Πρίαμος 448, 9
 Πριαπώδης 346; 3. 375, 14.
 592, 2
 προαμβολαὶ 449, 7
 προανακρούσεις 449, 7
 πρόβατα Πεδιακὰ 403, 18 et 26
 προβολή 87, 8. 449, 22
 πρόβουλοι 552, 8
 προεδρία 455, 19
 προῖξ 513, 23
 προκαλεῖσθαι, πρόκλησις 454,
 10. 460, 26
 Προκλείδης 602, 1
 προκόμιον 428, 23
 Πρόκρις 397, 10. 583, 3
 Προμηθεῖα 205, 25
 Προμηθεὺς 206, 11
 πρόξενος 101, 8
 προσκαλέσασθαι 460, 22
 προσκατάβλημα 454, 16
 Προσκήνιον meretricis cogno-
 men 286, 23
 πρόσκλισις 140, 20
 πρόσταξ, -άδος 462, 6
 προστάτης 295, 13. 478, 9
 προστροπαῖος 371, 16
 προστραπή 463, 5
 πρόστροπος 462, 24
 ὁ προστυγῶν 342, 23
 προτέλεια 574, 26
 προτεραία 464, 11
 προουργατικόν 447, 22
 προφαίνειν 641, 6
 προτανεῖον 93, 3. ἐπὶ Πεντα-
 νείῳ 41, 21. 452, 11

- κρυτάνεις 98, 2. 190, 22. 462,
 1 et 4
 κρυτανική γραφή 487, 8 et 13
 † κρυφῆ 468, 21
 κρωτεῖραι 140, 21
 Κρωτεσίλαος 410, 9
 Κρωτογένεια 397, 9
 Κρωτοκλέης 604, 13
 Κρωτοκρέων 604, 14
 κτερά 346, 20 φόνου κτερόν 653
 κτέρνα 469, 23
 κτέρυγες 88, 7
 κτύον 469, 22
 κτύλοι 470, 27
 κτώσσειν 471, 12
 κτωχίστερος 451, 21
 κύανα 471
 Κυανοψία 471, 12
 Κύδνα 588, 8
 Κυθαγόρας 50, 22 etc. 174, 13
 ὁ Δελφός 564, 22
 Κυθαγόρειοι 117 bis
 Κυθία 473, 20. 564, 21
 Κυθόδωρος 518, 23
 Κυθολής 113, 20
 αὐθις αὐτῶν ὁδός 623, 8
 Κυθῶν 472, 27
 Κύλαι, Κυλαία 86, 14. 103,
 10. 474, 10
 ὁ πρὸς τῇ κυλίδι Ἐρμῆς 462
 κύον 473, 22
 κύρ. κυρὸς κῶγων 478, 3
 κυραμίδες, αἱ ἐν Αἰγύπτῳ 194,
 22. 490, 2
 κυρματοῦς 476, 8
 κυρλεφθοῦς, -ον 475, 13. 476,
 8, 9
 κυροὶ σητάνιοι 508, 4
 Κύρρος 580, 19
 κυρφόρος 358, 2
 κύσμα 475, 7
 κύστις 425, 13
 κῶ 479, 7
 κωληταί, -ήριον 263, 15. 478, 17
 κῶροι 223, 13
 κατὰ δάβδον 141, 12
 φαδινῆ 480, 4
 φαδιουργία 480, 7. 481, 9
 φαδίως 361, 2
 φάκος 482, 4
 φαπτόν ὄμμα 331, 3
 φαστωνεύειν 483, 18
 φαφανίς 483, 19
 φαχία 38, 13. 488, 15
 φαχιστής 484, 4 et 7
 φαφωδεῖν 484, 25
 φεῖν. v. ἐρρῶην
 † φεύειν 493, 9
 Φηγῖνοι 202, 1
 φήξας 483, 6
 φητορικῆ 488, 9
 φητροφύλακες 487, 22
 φιγνοῦσθαι 489, 2
 φῶά 490, 25
 Φῶδος 224, 6
 φουδιάζειν 490, 11 et 20
 ὕς ὑπὸ φῶπαλον 634, 15
 κατὰ φῶν 141, 16
 φουφῖν, φῶφειν 18, 5. 364, 16
 φύεσθαι 493, 8
 φύζειν 481, 13
 φύπαρὰ αὐλή 265, 15
 φύπον 349, 9
 φυσιάζεσθαι 492, 21
 φύτηρ 6, 16
 φῶξ 483, 2
 φωποπώλης 494, 2
 φῶπος 17, 20
 σαβακός 496, 7
 σαβός, σαβάζειν, Σαβάξιος 37,
 5 et 8. 383, 16. 495, 6 et
 11. 616, 19
 σάβυττα 500, 3
 σάθη 495, 16
 σάκτας 500, 3
 σάλα 498, 1
 Σάλαμινία, ναῦς 386, 12 et 24.
 387, 4. 497

- Σαλαμίς** 203, 11. 522, 11 ἢ ἐν
 Κύπρῳ 276, 10
σαλπικτής 208, 3
Σάμεινα 499, 6. *570; 23
σαμβόκη 100, 9 et 12
Σαμβύξ 100, 9
Σάμος, Σάμιοι 74, 8. 236, 23.
 298, 8. 570, 18. † Σαμιηῖ
 570, 23
Λιὸς σάνδαλον 596, 20
 † **σανδανοθήκη** 499, 12
σαρκάζειν 507, 17
σαροῦν 127, 23. 496; 14
Σατυρικά δράματα 357, 19 ὄρ-
 ησις 508. 511. 527
Σατυρος 88, 25. 354, 19
σαυρατήρ 545, 12
Σειληνός 305, 5
σειρά 51, 24
σειρῶν 504, 24
σειριον, Σειρίς, Σειριος 504, 12
σεισοπυλις 163, 21
Σελήνη 361, 6. 376; 22. 503,
 24. **Λεσσαίου** σ. 585, 18
σεληνίς 505, 21
σείλων 500, 3 ἐν **τελνοίς** 357,
 21
Σέλλος 507, 9
Σεμέλη 616, 13
Σεμναὶ θεαί 104, 2
σηκύλη 508, 6
σημαίνεσθαι 509, 21
σητάνιος 587, 4 (508, 4)
σῆτες pro σίτες 503, 16
 † **Σιλαός** 501, 11
σιγρά 351, 21
σιδεῦναι 553, 2
σίκαι 511, 2
Σικαία 73, 18. 366 **Σικελιδταί**
 557, 6
σίληπορθία 511, 25
σινόμωρος 512, 6
Σινώπη 513, 1
σιτηρέσιον, σιτηρόσιον 367, 15
 514, 3
σκάνδαλα 516, 1
σκανδικοπάλης 516, 3
σκαπάνιον 519, 5
σκαρίζειν 20, 25
σκατόν 527, 1
σκαφανεύς 516, 6
σκάφη, σκαφεῖς, σκαφηφόρος
 263, 18. 517, 12. 558, 8.
 615, 11
σκαφιόκουρος 517, 15
σκάφος 516, 23
σκηνή 597, 14. 613, 3 (ἐν ἀγο-
 ρῇ) 519, 3
σκηνογράφος 519, 19
σκήπτωμα ἀποδημεῖν 525, 17
σκιά τας ὄρας ἐσκοποῦντο 539,
 19
σκιάδειον 520, 8
 † **Σκιβωνίδαί** 280; 23
σκίλλα 562, 17
Σκιλλούντιοι 194, 6
σκιμβάζειν 325, 15
σκινδακίσαι 520, 20
σκίρα (σκίρα) 522, 7
Σκίρας, Σκίρα, Σκίροφοριών,
Σκίρον, Σκίρος, Σκίρων 354,
 9 521 saepe 522 saepe 606,
 14
Σκίρατος, σκίρατες 520, 521
σκοπῆν 524, 4
σκοπιᾶν 524, 4
κατὰ σκοπὸν 142, 13 **Πανός**
σκοπὸς 878, 11
σκορπίος 481; 8 ὑπὸ παντὶ λίθῳ
 629 **σκορπίον ὀκτώπουν ἀνε-**
γείρεις 826, 20
σκότιος 630, 11
ὑπὸ σκότῳ γεγωναῖς 630, 11
σκύθαι 553; 1
Σκύθα 594, 8. 595, 4 **Σκυδι-**
κὸν ἔυλον 81, 13 ὄρη 485, 9
Σκύθης 456, 9
σκῦλα 210, 13
σκυλεύματα 525, 12
Σκῦρος 525, 18

- σκυτεὺς 526, 21
 σκωπος 527, 7
 -σμαι, et -μαι, passivi perfecta
 (σέσωσμαι) 507, 22
 σοβεῖν 528, 4
 Σολοικισμὸς 528, 9
 Σόλων 110, 2 et 9. 245, 8.
 410, 18. 505, 5
 σοφίεσθαι 528, 21
 οἱ ἕ σοφοὶ 245, 4
 σπάδων 36, 26
 σπάθη 21 ter.
 σπάλαξ 515, 22. 611, 26
 Σπάρτη 202, 20
 Σπυρτοὶ 652, 15
 σπεύδειν 532, 10
 † Σπεύσιμοι 594, 3
 σπλεκοῦν 527, 15
 σπλήν 531, 13
 σποδεῖν 527, 16
 σποδός 584, 8
 σπουδάειν, σπουδαστής 385, 1.
 530, 20
 σπουδαιολογεῖν 532, 9
 † Σπουσίνοιοι, Σπουσίνοι 594, 5
 στάδιον 407, 16. 433, 2
 σταῖς 535, 2
 σταλαγμοῦ λυπηρότερος 236, 17
 στάλικες 423, 5
 στάς 533, 6
 στατεῦσαι 21, 13
 στατήρ 184, 6. 374, 19
 στερίσκεσθαι 536, 25
 στερονοτυπτόμενος 537, 8
 στέφανος 507, 4
 στέφανος σέλλινος 506, 5
 στήλη 189, 15
 στησαεσθαι 314, 19
 Στησίχορος 378, 24. 599
 στίβη 538, 25
 στίμις 538, 24
 στιππεῖον 545, 11
 στίχος 540, 3
 σπλεγγίς, σπλεγγίεσθαι 313, 8.
 537, 13
 στοὰ ποιικίλη, βασιλῆος 15, 4.
 189, 21
 στοιά 539, 16
 στοίδιον 545, 19
 στοιχάδες 423, 19
 στοίχοι 423, 5 et 11 χοροῦ 604,
 20
 κατὰ στόμα 143, 2
 στομφάσαι 540, 18
 στρατηγικά 89, 23
 στρατηγοὶ 144, 24
 στρατόπεδον 542, 22
 τί * ἔχων στρέψη 587, 23
 στρόβηλος (vel στρόβιλος) 543,
 22
 * Στροφέδες 544, 7
 στροφή 599, 15
 στρυφνός 539, 9
 στρύχνος 609, 3
 στρώται 589, 9
 Σύβαρις, Συβαρίται 93, 19. 117,
 15. 265, 10. 528, 1
 συγγενεῖς 6, 4. 318, 23
 συγγραφεῖς 138, 22
 συγγραφή 289, 20
 συγκλητος ἐκκλησία 191, 11
 σθηεῖν 547, 5
 συλλαμβάνειν 530, 21
 σύμβολον 430, 7. 549, 5
 συμμορία, συμμορεῖται 58, 26.
 238, 6 et 22. 550, 9
 συνήγορος 487, 15
 συντέλεια 556, 11
 σύντεχνος 334, 12
 συντρέφεσθαι 599, 1
 Συράκοσσαι 127. 11. 165, 13
 συρίγκτης 208, 4
 συρμαίξειν 557, 16
 Σύροι 217, 17
 σύρτιος, -ίδος 258, 3
 συρτοὶ χιτῶνες 346, 26
 σφέκελος 559, 18
 Σφενδόνια 397, 15
 σφηκιά 560, 12
 σφήν 22, 16

Σφήττιοι 339, 25
 σφίγεται 252, 3
 Σφίγξ 484, 19
 σφόδρα πάνυ 379, 18
 σφραγιδοφυλάκιον 472, 18
 σφραγίζεσθαι 584, 22
 σκινίζεσθαι 562, 19
 † σχοιζος 117, 7
 σχοίνος 329, 12
 σχολαστερον, -ότερον, -ότης 563,
 1
 κατά σχολήν 143, 8 σ. ἄγειν
 562, 26. 563, 8 σχολῆ 563,
 11
 Σωκράτης 186, 16. 481, 5
 σώος 494, 17. 563, 17
 Σωτήρ 446, 19 σωτήρος Διός
 proculum 16, 1. 604, 25.
 605, 3

τάλαντον 314, 8. 567, 4 Ταν-
 τάλου τάλαντα 570 Ζωπύ-
 ρου 56
 ταξίαρχοι 109, 26
 Τάξος 120, 6
 τάριβος 569, 15
 Ταρσός 500, 15
 ταρτημοριαῖος 570, 8
 Ταυροβόλος 571, 7
 ταῦρος 500, 3 (ἄστρον) 613, 16
 ταυτάζειν 588, 21
 τάφος, ταφή etc. 231 et alibi
 Τελέδαμος 281, 6
 τέλειος 574, 10 Ζεὺς 604, 25.
 605, 3 ἀριθμὸς 605, 4
 Τελεσαρχίδης 15, 17
 τελεωθῆναι 574, 11
 τέλος 464, 8 τέλη Ἀθηναίων
 52, 7. 92. 110. 410
 τευθεία 576, 4
 Τέννης 576 saepe 577, 5
 -τίον et τία Adv. θετικὰ 438,
 21

Τερεντίοι 51, 14

Photius Vol. II.

τέροθρον 578, 13
 Τέρπανδρος 261, 13. 302, 18.
 346, 14
 τεταρτημόριον 602, 23
 τετάχεται 42, 22
 τέτευχα 582, 14.
 οἱ τετρακίσιοι 546, 9 (551, 25
 male vñ pro υἱ)
 τετραγυμον, τετραδάραμον 535,
 17
 Τευθρανία 24, 4
 τήγανον 564, 13
 τηγανόστροφον 227, 6
 Τήλεφος 23, 26. 283, 5
 τήλοσι 585, 10
 τηλύγετος 585, 11
 τηνικαῦτα, τηνικάδε 71, 14
 τιάρα 164, 4
 Τιβαρηνοὶ 587, 19
 Τιγράνης 189, 5
 τιθηνός 588, 20
 τίμησις 243, 1. 462, 20
 Τισανδρος 363, 7
 Τιτακος 591, 18
 Τιτάνες, Τιτάνες βοῶν 591, 24
 τιτίζειν 430, 21
 † Τιτίνιος 591, 21
 τίτυροι 592, 14
 τόκοι 39, 24. 40, 3 φαίθοντα
 τόκον 636, 5
 τοκούμενος 592, 19
 τολύπη 594, 5
 τόνος 631, 17
 οἱ τοξόται 562, 21. *594, 2
 τοπάσαι 151, 21
 Τορώνη 200, 3
 τραγήματα 609, 9
 τραγωδοὶ 256, 12. 275, 10.
 312 τοὺς ἐτέρους τραγωδοὺς
 ἀγωνιεῖται 597, 3. Vide ὑπο-
 κριτής. τραγωδία 274, 28
 τρεῖς κύβοι 77. 602
 τρέφεσθαι 607, 8
 οἱ τριάκοντα 442, 23. 546, 9.
 580, 11

Bbb

τριβάδες 25, 7
 τριμιολία 69, 22
 τριηραρεῖν, τριηραροι 550.
 556, 8. 567. 568

τρικαλαί 371, 3
 τριπτος, ὁ ἐν Δελφοῖς 564, 20
 Θαρηηλοῖς 472, 24 ἀπό τρι-
 ποδος 564, 20

Τριπόλις 488, 12
 τρισνάτον 291, 15
 τριτάλαντος 566, 12
 Τριτογένεια 603, 23
 Τριτοπιτρειῶ 604, 5. 605, 9
 τριτυαρχος 605, 17
 τριτύς 288, 16
 τρίτων 603, 16

Τρίτων ποταμὸς 603 bis
 τριφυλλος 265, 18
 τριώβολον 604, 3
 τρόπις 606, 23
 οὐκ ἀπό τρόπον 356, 20. 358,
 23

τροφήσαι 26, 20
 τρόφι κῦμα 599, 2
 Τροφώνιος 211, 14. 237, 13

τροχάιος 346, 13
 τροχὸς 607, 24
 τρογγή 355, 24
 τρογῶν 608, 13
 τροσίπκιον 112, 16
 τρουάνη 56, 4
 τροῶγη 341, 12

Τρωγλοδύται 626, 13
 τρωκά 609, 10
 * τρωξαλλίδες 279, 19

τύντιλος 610, 14
 τυραννεῖν 611, 3
 τύραννοι 579, 26. † 407, 9. 584,
 17

τύρβη 557, 7
 τυρεῖται 611, 5
 Τυρρηνοὶ 222, 12. * 407, 9
 οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξώφονται 623,
 8

τυροῦσθαι 582, 6
 Τυρῶν, Τυρῶνικὰ πευέματα
 582, 6
 οὐχ ὁ τυχῶν 356, 2

Τάδες 616, 14
 Τάκινθος, Τακινθίδες 597, 14
 Τβλη 298, 2
 -εῖν, -εῖναι, in ὀμνύει etc.
 332, 13

ἕλος, ἕλιμος 614, 2
 ἕηλια 547, 4. 616, 17
 -ῦθι, ὀμνυθι etc. 332, 16

νιόθεσια 617, 3
 εἰωσις 617, 2
 ὑλάξεσθαι 617, 18
 ὑληφόρος 617, 19
 Τηγτός 187
 ὑπαιθρος 619, 23
 ὑπειρέσιον, ὑπερέσιον 445, 22.
 450, 18

ὑπερημερία 622, 13
 ὑπέρινος 108, 7
 ὑπερταλαντῶν 567, 5
 ὑπερέσιον Vide ὑπερ-
 ὑπίσχομαι 460, 6
 κατὰ τοὺς ὑπνοὺς 149, 26
 ὑποδορῆς 281, 12
 ὑποικουρεῖσθαι 320, 1
 ὑπόκοιλος 626, 23
 ὑποκριταὶ 293, 24. 563, 22.
 628, 22 Vide τραγωδοὶ

ὑπόμνησθαι, ὑπόμνησις 384, 21.
 390, 16. 519, 15. 633, 11
 τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις 570

ὑπόπιθος 631, 12
 ὑποτοπεῖν 595, 10
 ὑπόγαλκος 629, 22
 ὑπόπια 186, 6
 Τασάσπης 489, 18
 ὑστάτων χάρις 612, 24
 ὑστέρη, ὑστέρητα 464, 11
 ὑπόλιμα 329, 2
 Τυπύλη 36, 17. 221, 7

φαλόγγιον 637, 15, 19
 φαλλός 105, 9
 φανός 207, 5, 238, 6, 377, 26,
 406, 21
 Φανός 77, 17
 φαρδαιδί 388, 7
 φαρμάκια 640, 14
 φάρμακον τέμνειν 575, 13
 φαρμακῶν 640, 5
 φάρυξ 77, 26
 φάσαι 463, 8
 φάσγανον 463, 9
 φάσκαλος 641, 25
 φατνώματα 128, 15
 Φάυλλος 623, 23
 φαῦλος 650, 19
 Φάων 216, 21
 Φειδίας 482, 17
 φέρειν 269, 3
 φερέσβιος 495, 21
 Φηγεύς 410, 6
 φηλοῦν 645, 25
 πρὸς φθίρα κείρασθαι 463, 13
 Φθειροπούλη meretrix 639, 10
 φθίσις 646, 16
 Φθιωτῆς 580, 16
 φιδάκη 429, 14
 Φιλίεις 192, 8
 Φίλιππος 28, 18, 253, 5, 258,
 15, 354, 18, 404, 11, 588, 3
 φιλιτία 558, 5
 Φιλοκράτης 648, 1
 φίλον 356, 4
 Φιλόστρατος 187, 1
 φιλόφιλος 654, 15
 τᾶλλα φιλώμεθα 565, 23
 φῖν 650, 13
 Φλιάσιον πεδίον 651, 4
 φοβερὸς 429, 18
 Φοίνικες 557, 23
 Φοινίκη 652, 7
 Φοινιξ 652, 4
 φοιτῶν 622, 23
 οἱ ἐπὶ φόνῳ ἀκουσίῳ ἀλόντες
 354, 25

Φόρβας 654, 3
 φορβή 112, 23
 φορβή, φορβῶν 424, 23, 427,
 12
 φόροι 75, 7, 556, 2 τὰ τῶν φό-
 ρων κρείττω 570, 26
 Φρασιθία 218 bis
 φρατρίαί, φρατορες 253, 254,
 321, 22, 605, 20
 ἐν Φρατοῖ, ἐν Φραέτου 23, 1,
 41, 22
 φρυγανίζεσθαι 210, 18
 φρυκτοί 392, 14
 Φρύνχος 215, 24
 φυλι 288 saepe, 605, 17 et 19
 φύλαρχοι 142, 27
 φυλοβασιλεῖς 288, 15
 φύσιγγες 427, 17
 Φωκαῖς 248, 11

Χαβρίας 308, 15
 Χαιρεφῶν 429, 1
 χάλαια 301, 2
 Χαλκίς 577, 20
 χαλκοκράς 294, 23
 χαλκούς 314, 7, 570, 7, 579,
 11, 602, 22, 603, 5 πῖλος
 429, 22
 χαμαιοφής 626, 7
 † χαρὰι 439, 1
 Χαράξας 490, 6
 Χαρίδημος 588, 4
 Χάρμος 110, 14
 Χαροπός 317, 10
 Χάρων 182, 24
 Χείλων 586, 10
 χειμάζειν 656, 18
 χεῖρ. κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ 144,
 17 — 22 χεῖρας παρασεῖν
 389, 20 τὴν χεῖρα προσφέ-
 ροντα etc. 586
 χειροτονία 87, 7
 Χείρων 607, 15
 Χελιδών, πύθου χελιδόνος 473,
 B b b 2

- 13 χειδων μια θαρ ου ποιει 581
 269, 16
 χειλωνης κρια 60, 21
 χημη 176, 7
 χθεις 45, 19
 χθελινος 45, 20
 Χθονια 397, 11
 χιδρα 427, 7
 οι χιλιοι διαποσιοι 549, 19
 Χιοι 331, 13 Χια κεραμια 534,
 18
 χιτων σινδονιτης 512, 19 σχι-
 στος 562 οι δερματινοι 548,
 5
 χιων 301, 2
 χλαϊνα 418, 14 Πιλληνικη 408,
 1
 Χος 269, 21. 482, 8. 565, 12
 χοινηξ 69, 11 et 18
 χορευται γαστριμαργοι 640, 28
 χορηγοι 354, 15
 χοροι τραγικoi 54, 17. 604, 19.
 κωμικοι 54, 18 κνκλιοι 472,
 25 χορος 54, 17. 210, 10.
 274. 275. 351, 16 et 21.
 627, 10. 628, 22. 654, 15
 χθειςους δικη 362, 10
 χρονος 631, 22
 χρουσιδιον 319, 2
 χυτραν πλυνειν, ποικιλλειν 338,
 1 et 11
 οι χωρις οικουντες 597, 6

 τραγωνα ψαλλειν, 608, 6
 Φαμαθη 225, 5
 ψευδεγγραφης γραφη 390, 11
 ψευδοκλητίας γραφη 390, 11
 ψευδος Φοινικικον 652, 14
 ψην 14, 3
 ψηφισματι 450

 φηφος πληρησ, τειρουπημένη 581
 bis. το ε των ψ, 597, 1
 φεθος 656, 13
 φοια 655, 17
 Φυλλοι 656, 5
 φυλλος 656, 6
 Φυρα 656, 10
 τον περι ψυχης τρεχειν 599, 4

 -ō futuri Atticum (θερω, πολω)
 85
 ωα 405, 4
 ωα 295. 296
 Ωγυγης 446, 23. 658, 6. *658;
 10
 ωδων γενη 274, 26. 523
 Ωκεανος 112, 9
 Ωλενιοι 492, 9
 ωμηστις Διονυσος 571, 14
 ων 360, 17
 ωρα, ωρη 39, 7. 90, 17. 328;
 11
 Ωρειθνια 397, 10
 ωρων 49, 1
 ως 358, 13
 ωτος 362, 26 Vide ους
 ωφελον 363, 20
 † ωφιξεν 359, 25

 Augmentum (εωρων) 48, 22
 (ηνειχετο) 71, 12
 Fori partes breviter indicatae
 (τουφον etc.) 589, 8
 Patronymica pro primitivis
 (Ηρακλειδα etc.) 73, 1 et
 23
 Praesens de re praeterita 211,
 17
 Tmesis (περι κάτω τραπήσεται)
 418, 4

INDEX AUCTORUM

IN FRAGMENTUM CANTABRIGIENSE.

- Διογένης*: p. 676, 10 Κατὰ Τι-
 μάρχου 666, 12. 669, 7
Ἀνδρῶτιον Ἀνθίδος α': 671,
 16
Ἀριστοτέλης: 670, 14. 672, 8.
 676, 6 ἐν Ἀθηναίων πολι-
 τεῖα 667, 29. 670, 30. 672,
 20. 674, 7
Ἀριστοφάνης: 669, 26 Ὀρνισιν
 676, 6
 Οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοί: 665,
 30. 672, 17
Ἀττικοί, Ἀθηναῖοι: 663, 16.
 668, 13. 672, 18
Δειναρχος Κατὰ Τιμοκράτους:
 676, 7
Δημήτριος ὁ Φαληρέυς: 667,
 23. 673, 4 Περὶ Ἀθηναίων
 νομοθεσίας β' 672, 3
Δημοσθένης: (p. 1115) 664, 18.
 668, 6 Περὶ στεφάνου 665,
 8 Κατὰ Θεοκρίνου 669, 25
 Κατὰ Μειδίου 670, 10
Δράκων: 665, 19
Εἰρηναῖος ἐν Ἰκοννήματι εἰς
Ἡρόδοτον: 675, 4
Εὐρυπίδης: (Orest. 604. ed.
 Pors. ut vid.) 668, 3 Σκυ-
 ραῖς 674, 26
Εφιάλης: 674, 5
Ἡρόδοτος: (1. 89) 670, 25
 (viii. 85) 674, 21 ἐν β' (6)
 674, 28. Vide *Εἰρηναῖος*
Θεοδέκτης Σωκράτους ἀπολογία:
 671, 4
Θεόπομπος ἐν γ': 675, 2
Θεόφραστος Περὶ νόμων δ': 667,
 13 et 18 ἐ 677, 8
Θουκυδίδης ἐν γ': 676, 5
Ἰσαῖος Τιμεικῶν: 672, 28 Πρὸς
Εὐκλείδην περὶ χωρίου 677,
 14
Ἰωνες: 663, 15
Καικίλιος: 667, 13 et 24. 676,
 23 De illo Valck. Anim.
 Ammon. II, 3
Κλεισθένης: 675, 26
Κρατερός: 665, 19
Λυσίας Κατὰ Ἀρίσταρχου: 665,
 19 Κατὰ Ἀντιγένοῦς ἀμβλώ-
 σεως 669, 20 Κατὰ Νικίδου
 671, 5
Νύμφης ὁ Ἡρακλεώτης Περὶ
Ἡρακλείας β': 674, 22
Ξενοφῶν: 663, 10
Ὀμηρος: 663, 19 quater. 664,
 10)
Πέριαι: 674, 19 etc.
Πλάτων: 664, 1 et 4. 665, 25

Σόλων: 665, 20. 668, 13

Αἱ τῶν σοφιστῶν διατριβαί: 667, 26.

Σοφοκλῆς Ποιήσι: 674, 25
(Soph.) Ἑλένης γάμος: 674,
20 (Soph.) Τρωίλα: 674,
20

Σησίφορος: Vide Φιλόχορος

Ἡ συνήθεια: 673, 20

Αἱ σχολαστικαὶ ἑποθέσεις: 665,
27

Ἐπερίδης: 664, 11. 673, 20
Κατὰ Δωροθέου 671, 9 Κατὰ
Ἀπολλέου προδοσίας: 677,
16

Φιλόχορος: 667, 23. 674, 5 ἐν
τῇ ζ' 673, 26 ἐν τῇ γ'
675, 13 ἐν ε' 676, 7 ubi
male Σησίφορος.

Photii Lexicon. E duobus Apographis edit Godofredus Hermannus. Accedit Jo. Albertii Index, suppletus et auctus. Lipsiae, 1808. pp. 518.

(Edinburgh Review XLII. 1813.)

PHOTIUS, a native of Constantinople, after having successively filled the high offices of master of the horse, captain of the imperial guards, ambassador to Assyria, and first secretary of state, and having thus exhausted the whole range of civil preferment, was, on a sudden, elevated to the Patriarchate of the West; having been consecrated, on six successive days, monk, anagnostes, subdeacon, deacon, Priest, and patriarch. Excommunicated by Pope Nicholas the First, he excommunicated Pope Nicholas in return; and after being several times ejected from his episcopal chair, and as often reseated, he was at last sent prisoner to an Armenian convent, where he died in the year 891. He seems to have been very learned, and very wicked—a great scholar, and a consummate hypocrite—not only neglecting the occasions of doing good which presented themselves, but perverting the finest talents to the worst purposes.

We have remaining of his works, besides some Letters and a collection of Canons, his Bibliotheca, or Myriobiblon, being an account of the books which were read to him during his embassy to Assyria, and his opinion of their respective merits. The ambassador, it would seem, must have had but little to do in his diplomatic capacity, since he assures us, that these books amounted to about three hundred; a number, we conceive, much greater than most of our ambassadors or public functionaries can boast of having read, in the course of much longer negotiations. It is pleasing to observe in what proper and energetic terms the

good and pious Patriarch rails at the disturbers of the Church. The Novatians and Nestorians rarely come off with any gentler appellation than that of 'dog,' or 'impious wretch.' Our younger readers, however, who take the Myriobiblon in hand, are not to suppose that the book, which at present goes under that name, is really the production of Photius; we believe that not more than half of it can safely be attributed to that learned and turbulent bishop; and we think it would not be very difficult to discriminate between the genuine and supposititious parts of that voluminous production. But our present business is with another work of Photius, his celebrated and valuable Lexicon, which, imperfect and mutilated as it is, is more valuable to the critical scholar, than ten Myriobibla.

It is well known to the learned, that the various MSS. of this Lexicon, in different libraries on the Continent, are mere transcripts from each other, and originally from one, venerable for its antiquity, which was formerly in the possession of the celebrated Thomas Gale, and which is now deposited in the library of Trinity College, Cambridge. This manuscript, which is on parchment, bears such evident marks of great antiquity, that it may not unreasonably be supposed to have been a transcript from the author's copy.* It is written in various

* It seems that a copy of this Lexicon, at Florence, was transcribed, about the end of the 16th century, by Richard Thomson, of Oxford, who probably intended to publish it. We find the following passage, in a letter from Joseph Scaliger to Richard Thomson, which we extract, as we believe it is not commonly known, and as every thing which fell from that extraordinary man, even *ἐν παρόδῳ*, deserves to be read. 'Remitto tibi nunc Photium tuum, optimum sane librum, et quem edi e re literaria est; quanquam omnia, quae in illo sunt, hodie in aliis, unde ipse hausit, exstant. Quia tamen laborem legentium levare possit, quod in eo omnia congesta sunt, quae sparsim in aliis relegere labor est, non exiguam a studiosis gratiam iniveris, si tam utilem librum in publicum exire patiaris.' Scaliger Epist. p. 503 See also p. 171.

hands. The compendia, which are used in some parts of it, are extremely difficult to decipher; though, on the whole, they are less so than the contractions which occur in many manuscripts, and particularly those in the library of Saint Germain. The names of authors cited, it is frequently not easy to make out; and the characters of η , κ , β , μ , of $\lambda\lambda$ et μ , of λ et τ , of α , et ϵ , of λ et μ , of ω et ϵ , of λ et μ , of $\lambda\kappa$ et μ , and many others, are so nearly alike, that an ignorant copyist would be sure to blunder. And, accordingly, we find the various transcripts from this ancient MS. are miserably faulty and corrupt. † It was natural, therefore, that those scholars, who wished for the publication of this Lexicon, should be desirous of seeing it printed from the Galeau MS, in preference to any other. 'Non eram nescius,' says Mr Hermann, 'fore, qui neque aliter quam ex ipso Codice Galeano, edi debuisse censerent.' We apprehend that this inuendo is levelled at the late Professor Porson, who, it is well known, had transcribed and corrected this valuable Lexicon for the press; and when, unfortunately, his copy had been consumed by the same destructive element which devoured the Alexandrian library, and Parson Adams's Aeschylus, the Professor, with incredible industry and patience, began the task afresh, and completed another transcript in his own exquisite handwriting.

Mr Porson's copy of the Codex Galeanus is, we are 331 informed, amongst the papers of that incomparable scholar, which are religiously preserved by the learned society of which he was so long a distinguished ornament. Report had assigned the office of publishing it to two gentlemen every way qualified for the task. Long ago, we took an opportunity of stating, in this Journal, the wishes of the

† Alberti, in his notes on Hesychius, cites the Lexicon of Photius repeatedly, but with almost as many inaccuracies as citations. This is partly attributable to his having used a very faulty apograph belonging to J. C. Wolf, and partly to his own negligence.

literary world with respect to it. But while we are anxiously looking for its appearance, lo! Photius is put into our hands, — but not the Photius of our acquaintance, nor the Photius of Richard Porson, but the Photius of Godfrey Hermann; and, had the editor's name not been affixed, we should have been at no loss to determine at whose door it should be laid, since it bears many marks of that precipitancy and want of concoction which so often distinguish the productions of that very learned and able German.

We have here merely the naked text of Photius, extracted sometimes from one MS. copy, and sometimes from another, (both of which are eminently inaccurate) with scarcely a single correction of Mr Hermann's, or any attempt whatsoever towards the restitution of the text. His apology for all this, however, is of the most ingenuous and comprehensive nature. The blunders which he has left in the text were too palpable, it seems, to need any correction! 'Sunt autem plerique errores ex eo genere, ut non possint nisi imperitissimos fallere.' Whether this be really the case, we shall have occasion to examine hereafter. In the mean time, we cannot help observing, that Mr Hermann seems to have been desirous of preoccupying the field into which he understood Mr Porson to have entered; but that, wanting time or something else, to furnish his author with a body of useful notes, or to restore him to his pristine integrity, he was yet resolved to be the first who should publish Photius: And Photius accordingly we have; but alas! how changed from that Photius who returned from Assyria, laden with the spoils of three hundred authors! We have, however, at the end of the volume, a 'Libellus Animadversionum,' by John Frederic Sehlesner, a scholar justly celebrated for his admirable Lexicon of the New Testament; which animadversions were drawn up two years after the Photius was printed, and leave us the less room to regret the want of Mr Hermann's lucubrations. An index of authors cited is given at the end, from

Alberti's *Glossarium Graecum*. We should add, that the Photius forms the third volume of a set, the two first of which contain an ill arranged and ponderous catalogue of words, designated by the name of 'Joannis Zonarae Lexicon.' The Patriarch informs us in his preface, that his Dictionary is destined principally to the explanation of the 332 remarkable words which occur in the Greek orators and historians, but occasionally to illustrate the phraseology of the poets. Several lacunae occur in the MSS., the leaves being torn out from the Galean copy, *ε. ζ.* from *Ἀδιάνητος* to *Ἐπώνυμοι* and from *Φορητῶς* to *Φιλοδέπιδας*.

The great Lexicons of Hesychius and Suidas, as every scholar knows, are compiled, and in many instances with very little judgment, from the works of more ancient grammarians. That of Hesychius, in particular, is to be considered, as a compilation from a vast number of sources, the streams from which, meeting in his capacious reservoir, form a pool of water very turbid and unwholesome, from which he who drinks must drink with caution and reserve. The scholars, who flourished soon after the revival of literature, received with avidity the interpolated edition, published from the only surviving MS. of Hesychius by Marcus Musurus; and, without inquiring into the antiquity, learning, or discernment of Hesychius, they considered him a sufficient authority for the existence of any word, however contrary to the analogy of the Greek language; and imputed the more manifest faults of his Lexicon, not to himself, but to his copyists. The critics, therefore, of the seventeenth century, applied the pruning hook to Hesychius, with a fearful and sparing hand; and even Alberti himself, at a later period, exercised a cautious discretion with respect to the text of his Lexicographer, which is only to be accounted for by the phlegmatic temperament which is so strongly indicated in the excellent portrait of him engraved by Houbraken, and prefixed to his splendid publication. Before him, however, the real merits and nature of this valuable vocabulary had been discussed by the

British Aristarchus, in his celebrated epistle to Dr Mills. That great scholar perceived, that many of the worst faults with which it abounds, are imputable to Hesychius himself; that in compiling his Thesaurus, he made use of incorrect copies of the authors whom he pillaged, or was misled by certain compendia of writing, which he was unable to decipher: in short, that the laborious Hesychius is very little to be depended upon; that it is no easy matter to distinguish what portion of him is really derived from trust-worthy sources; that he manifests in some instances bad faith, and in many great stupidity. All this, says Ruhnken, it was reserved for the 'docta audacia' of Bentley to show. It is, however, to be remarked, that Hesychius is not come down to us in his original form, but mutilated by the hand of an epitomizer.

Photius, who threw together his Lexicon on a much more confined plan, probably brought to his undertaking 885 greater learning and judgment than Hesychius, and seems to have given most of his authorities from his own knowledge of the authors whom he cites. Yet even his work is little more than a compilation, of which many parts are copied verbatim from the Scholia on Plato, the Lexicon of Harpocration, that of Pausanias, and, in all probability, from the *Λεξικά Κωμικά Καὶ Τραγικά* of Theo or Didymus, from which, 'ceu fonte perenni,' later Grammarians derived most of their explanations of the scenic phrases of the Greeks. These Dramatic Lexicons are unfortunately lost; but there is, in the National Library of Paris, a MS. which seems to be an Epitome of one of them, under the title of *Ἄλλος Ἀλφάβητος*. And with a little care and discrimination, a very considerable part of them might be recovered from the pages of the still existing grammarians.

To give one instance, out of many, of the practicability of this; Ruhnken, in his first 'Epistola Critica' p. 104. quotes, from a MS. Etymologicon, the following gloss. *Ἀκαία. ἢ οὐρά. κυρίως δὲ τοῦ λέοντος, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν τρέπων. ἔχει γὰρ ἐπὶ τῇ οὐρᾷ κέντρον, ὅφ' οὐ παρεῖναι καθεύε*

φρον' Ἰερώνυμος καὶ Ἐσαφρόδιτος ἐν Ἐπιγράμει Ἀσπίδος Ἡσιόδου. We have no doubt but that this is a citation from the Comic Lexicon. Schol. Apollon. Rhod. iv. 1614. ἐν δὲ τῷ ΚΩΜΙΚΩΙ ΛΕΞΙΚΩΙ, οὐ μόνον ἢ τοῦ λέοντος οὐρά ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἔππου κ. τ. λ. From this Lexicon Photius has borrowed, thought less largely than Hesychius. For instance, we have in Photius, Ζῆ, ἀντὶ τοῦ ζῆθι. Εὐρπιίδης. In the Epitome above mentioned we find, Ζῆ. ἀντὶ τοῦ ζῆθι. Εὐρπιίδης Ἰφίγειά. Ἄλλ' ἔρπει, καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἴκει πατρός. Σοφοκλῆς Λανάη. Ζῆ, πῖνε, φέθρου. Again, Photius, Αἰτρα, ἦν μὲν καὶ νομίσματα, (read νόμισμά τι) ὡς Δίφιλος· ἐπὶ δὲ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμος καὶ Σώφρων ἐχρήσαντο. Epitome, Αἰτρα. (Αἰτρα.) ἦν μὲν καὶ νόμισμα Σικελικόν. ὅτι (ποτὶ) δὲ καὶ ἐπὶ σταθμοῦ. Ἐπίχαρμος Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ. Photius, Ψυχρὸς ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος. We should probably add, from the same Epitome, the words Κρατίνος Ὁραϊς.

Another source, from which Photius enriched his collection, were the 'Lexica Rhetorica.' For instance, Κύων ἐπὶ φάτην (φάτης) παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλους ἰόντων. *Lex. Rhetor. MS. ap. Ruhenken. Auctar. Emend. Hesych. T. I. p. 1617.* Κύων ἐν φάτην. παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε αὐτῶν χρωμένων, μήτε ἄλλοις ἐπιτροπόντων. The words of Photius, Ζυγὸς, τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους, are taken literally from the Rhetoric Lexicon of Pausanias; as the reader will perceive, upon referring to Eustathius on Homer, *Iliad π. p. 956, 5.* The gloss, Ζυγίωσα, καθέλω, δαμάσω, comes from the same source, as also the explanation of Ἴννος, as appears probable from Eustath. on *Iliad Α. p. 877, 15.*

Photius. Κελέοντες, ἰσόποδες, καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα. Pausanias ap. Eustath. in *Iliad. Α. p. 884, 17.* Κελέοντες οἱ ἰσόποδες.

Photius. Κρουπέξαι. ξύλινα ὑποδήματα. Pausanias ap. Eustath. ad *Iliad. Α. p. 867, 29.* Κρουπέξαι. Βοιώτια ὑποδήματα ξύλινα.

Photius. Πόρηξ. ὁ ἐπιδακτύλιος ἐντὶ ἐπιδορατίδος. *Lex.*

*Rhetor. ap. Eustath. ad Iliad. K. p. 795, 39. Πόρνης. επιδορα-
ζίδος δακτύλιος.*

*Photius. Προτέλεια. ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. Μένανδρος.
Pausanias ap. Eustath. ad Iliad. A. p. 881, 30. Προτέλεια. ἡ
πρὸ τῶν γάμων θία. (θυσία. yet Philemon has θία, p. 95.
ed. Burney.)*

*Photius et Suid. Ὁρθόπληξ ἵππος, (ὁ) ὀρθὸς ἐπαιρόμενος
κ. τ. λ. which words Eustathius on Iliad. E. p. 629, 54. quo-
tes from a Rhetoric Lexicon.*

Another Grammarian, to whom Photius is largely in-
debted, is Timaeus, the greater part of whose Lexicon of
Platonic words he has transfused into his own. His unac-
knowledged obligations, (for these Lexicographers scarcely
ever acknowledge to whom they owe their information),
are pointed out by Ruhnken, who used the faulty copy of
Photius belonging to Alberti. That accomplished scholar,
had he lived longer, would also have drawn up a statement
of debtor and creditor between the Patriarch of Constanti-
nople and the Scholiast on Plato, which would have been
considerably to the disadvantage of the former. For instance,
the glosses on the words *Πελάτης*, *Ἐρήμη δίκη*, *ὄμοῦ*, *Ἐρ-
μαῖον*, *Ἱηνεῖς*, *Κύρβεις*, *Κοινὰ τὰ φίλων*, *Λευκὴ στάθμη*,
amongst others, are copied verbatim, and without acknow-
ledgement, from these Scholia. Nor is he less obliged to
Harpocratio. The real sources of his knowledge he care-
fully conceals; but quotes a long list of authorities from
books, of which he probably knew nothing more than the
passages cited by ancient grammarians, whose works he
used. He has not forgotten to forage in the Lexicon Tech-
nologicum of Philemon, which has been lately 'vindicated
to the light' by the zeal of Dr Burney. See the gloss on
Πωλός. We should add that Photius, when he met with
different accounts of the same word in the different Lexi-
cons which he consulted, set them all down. Of this re-
peated instances occur.

He has no doubt extracted the quintessence of many
other Grammarians, whose works are now lost, or hidden

in the classes of some of the libraries on the Continent. We will specify a few more instances of the readiness with which our Lexicographer arrays himself in borrowed plumes. "Ἄδ-
διξ. μέτρον τετραχοϊνικόν. οὕτως Ἀριστοφάνης. This gloss is
borrowed from some ancient vocabulary, which Eustathius
quotes more at length, *ad Odys. T. p. 1854, 22.* ἦν δὲ καὶ
"Ἄδδιξ μέτρον τετραχοϊνικόν. Ἀριστοφάνης—ἀλφίτων μελάνων
ἄδδιχα. Alberti supposes Photius to have quoted Aristot-
phanes the Grammarian. Ζήτριον, τὸ τῶν δούλων κολαστή-
ριον. Εὐπολις. Photius, Hesychius, and the author of the
Rhetoric Lexicon in the Paris Library, took their glosses
on this word from a common source, the Comic Lexicon, 335
from which a fuller extract is made by the Compiler of the
Etymologicon Magnum, who has preserved the passage of
Eupolis, "Ῥοπερ γὰρ εἰς ζήτριον ἐμπισάν. See also Eusta-
thius in *Iliad. A. p. 837, 44.*

Ἐσέφθην, τὸ ξεβιάσθην. Σοφοκλής. Hesychius adds *Λαι-
θάλω.* That both took their glosses from some older gram-
marian, appears from Aelius Dionysius in *Aldi Cornucopia
sub init. εὐρέθη δὲ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐσέβθην.*

Ἰναῖσθαι, καθαίρεσθαι, ἐκκενοῦσθαι, καὶ ὑπέρινος, ὁ ὑπερ-
κεκαθαρμένος. These words are taken from Aelius Diony-
sius, who is thus quoted by Eustathius in *Iliad. A. p. 877.*
Ἰναῖσθαι, τὸ καθαίρεσθαι καὶ ἐκκενοῦσθαι. καὶ ὑπέρινος, ὁ ὑπερ-
κεκαθαρμένος, διὰ τὸ κατὰ οἶον ἴνας λεπτύνεσθαι.

Ἴουλος. τὸ δασὺ ἐπισεῖον (ἐπισεῖον οἱ ἐπὶ) τῶν γενέων. καὶ
ᾧδῃ εἰς *Δήμητρα.* τοῦς γὰρ ἐκ πολλῶν δραγμάτων δεσμούςς ἰούλους
καλοῦσιν. This seems to be a scrap from Didymus 'with the
brazen entrails,' *Schol. Apollon. Rhod. I. 972.* Ἴουλος—φησὶ
Ἄδδυμος—ὕμνος εἰς Δήμητρα. ἔστι γὰρ οὔλος καὶ ἰούλος ἢ ἐκ τῶν
δραγμάτων συναγομένη δέσμη. We may observe, by the way,
that τὰς—δέσμας should probably be restored to Photius.
δέσμη is a bundle, δεσμός a band. Photius himself, in ano-
ther place, *Κώμυθα, δέσμη χόρτου.* where the patriarch seems,
in the hurry of compilation, to have taken κώμυθα for the
nominative case. *Schol. Theocrit. IV. 18. Κώμυς ἢ δέσμη,
ἦτοι τὸ δισμάτιον. Κρατίνος. Ὁ δὲ μετ' εὐδήμου τρέχων κώμυ-*

θος τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ στεφάνῳ. Toup corrects εὐόδμου for εὐ-
δήμου, and gives up the rest. We read the verses of Cra-
tinus thus. ὁ δὲ μετ' εὐόδμου τρέχων Κωμῦθος, ἐπέχει τὴν ἀλοι-
φὴν τῷ στεφάνῳ.

Πικρονίδες. τὰ πυθμῆνια τῶν λεκανίων. These are the words
of Helius Dionysius, quoted by Eustathius in *Iliad. A. p.*
870, 29.

Τίνθης, ὁ γαστρίμαχος. This is from Timaeus; and Ti-
maeus seems to have had it from some more ancient Gram-
marian. Proclus on Hesiod p. 123. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τίνθην κα-
λοῦσι τὸν γαστρίμαχον.

Φερέοικος. ὁ κοχλιάς. This he has from Dionysius the
Thracian, a Grammarian of great celebrity. Proclus on He-
siod p 129. ὁ μὲν Θράξ Διονύσιος ἔλεγε φερέοικον τὸν κοχλιάν.
Whence also Athenaeus has drawn the same gloss, II
p. 63. B.

These instances, which we have selected, as being less
obvious than the transcripts from Harpocratio, the Scholia
on Plato, etc. may serve to show how little the grammarians
respected each other's property. It is possible that, in com-
piling his *Lexicon*, the honest Patriarch may have done
that, which he is reported to have done when writing his
Myriobiblon. The story goes, that as soon as he had read
an author, and made his extracts from him, he threw the
886 manuscript into the fire, in order to enhance the value of
his own abridgement. The story indeed is sufficiently im-
probable; but it may possibly have originated from some
known propensity of the bishop to literary dishonesty. It is
highly probable that some scoundrel grammarian pursued
this method with regard to Hesychius, whose original *Lexi-
con* he first epitomized, and then destroyed. Trogius Pom-
peius, it is well known, is reported to have undergone a
similar fate.

It will easily be perceived, from what we have advan-
ced in the foregoing observations, that our opinion of the
Lexicon before us is, to a certain degree, qualified. It is
undoubtedly valuable, as it presents to us some peculiarities

of the Greek language, and many fragments of the dramatic writers which are not extant elsewhere; but we certainly do not believe that the examples given by Photius are the fruits of his own acquaintance with the writers whom he cites; and it is sufficiently manifest, that, like Hesychius, he was often misled by incorrect manuscripts; and that many of the blunders of the Lexicon are attributable to the author of it, who seems never to have revised his compilation. To give one instance of this. In p. 368. we have the following glosses at a short distance from each other. *Σαλάρην, Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.* and *Σαλάμβη. ὀπή, καπνοδόχη. οὕτως Σοφοκλῆς.* It is clear that Photius extracted these at different times from different vocabularies, and wrote down the second without remembering that he had already explained the word. Hesychius also has both forms, of which the first is probably the genuine one. Other faults are to be imputed to his copyists; for instance, in p. 210. we have *Ναῤῥᾶς τε Διρκῆς, θευστικῆς. Δισχύλος.* and presently, *Ναῤῥᾶσαι Διρκῆς, θευστικῆς. Δισχύλος.* We have not at present an opportunity of referring to the Codex Galeanus; but unless our memory deceives us, it contains only the first of these glosses; the copy used by Alberti contained only the second. We see then how that from which Mr Hermann prints came to have both of them.

We fear that Photius already occupies a larger space in the pages of this Journal than should be devoted to one of the tribe of grammarians; but we must still detain our readers, while we briefly examine the validity of Mr Hermann's excuse for publishing an uncorrected text, viz. that 'the errors are such as can only mislead the most stupid of mankind.' Of many, indeed, this may truly be said. Nothing, surely, but an undue partiality for his own name, could have induced the learned editor to print *Ἐρμᾶν, ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν, καὶ Ἀνακρίων, καὶ Ἀριστοφάνης.* instead of *Ἐρμᾶ, ἡ ὕφαλος π.* Dr Schleusner's correction of *Ἐρμας* is wrong.

Ἐριμάειν — ἀπὸ τῶν ἰριναίων καὶ ἀγρίων συκῶν — ὥστε μὴ 357 ἀποβῆναι τῶν δένδρων. For *ἰριναίων* should be written *ἰρίων,*

and at the end τοῦ δένδρου. The gloss is taken verbatim from Pausanias, as quoted by Eustathius in *Iliad*. Z. p. 653, 54.

Ἐρμαῖον — ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τεθειμένων ἀπαρχῶν. Read *πιθεμένων*, from the Scholia on Plato p. 12.

Ἐξόριον, εἰς φθοράν. Εὐριπίδης. Perhaps we should read Ἐρρ' αἰθέριον from v. 822. of the *Andromache*.

Ἐτήσιοι, πρόσκαιροι. Ἐτήσιοι γὰρ προσίτα, εἰ πρὸς τὴν τέχνην. Κρατίνος *Δηλιάσιν*. Mr Hermann restores *Δηλιάσιν*. We con-
jecture Ἐτησίους γὰρ προσίτα πρὸς τὴν τέχνην.

Ζώννυται ἢ ζώνη. a mutilated gloss, which is thus to be restored. Ζῶστρα. οἷς ζώννυται ἢ ζώνη.

Θιασωμαιολη, χορῶ μανικῶ. Read Θιάσω μαινόλη. Dr Schlessner conjectures Θειάσσομαι ὄλη, χορῶ μανικῶς!

Καθαίρησθε, οὐ καθελεῖτε. Θουκυδίδης, καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους. Read τῶν Ἀττικῶν οἱ πλείους, οἱ τῶν παλαιῶν.

Κάρντες, καταφερεῖς. This a mere corruption of a gloss which occurs afterwards, Κάταντες, καταφερεῖς. This, with several others of the same sort, must be attributed, as we have observed, either to the negligence of Photius himself, or, as we are rather inclined to think, to some transcriber, who made additions to the original lexicon.

Κυνοκέφαλον. (Κυνοκέφαλλον) ἐν τοῖς δύο ἁλ' λέγουσι. οὐ-
τως Ἀριστοφάνης. The verse to which Photius alludes is v. 416. of the *Knights*, Κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκε-
φαλῶ, which Brunck, with singular felicity, corrects, μάχει σὺ
γε κυνοκεφάλῶ, not perceiving, as he says, how the penul-
tima in *κυνοκεφάλῶ* could possibly be made short. Nor do
we perceive. This fault in the copies of Aristophanes is, it
seems, of very ancient date. Mr George Burges, in the
Appendix to his '*Troades*,' has restored the true reading
κυνοκαρήνω, except that it should be written *κυνοκαράνω*.

Κυντεράτατα — Φειρεκράτης Ἀήροισ. ἔπειτα ἕτερα τούτων ποι-
ούτων πολλά κυντεράτερα. Alberti *ad Hesych.* in v. quotes ποι-
ούντα. Read, ἔπειτα γᾶτερα Ποιούντα τούτων πολλά κυντεράτερα.

Λαγκρῦσθαι, λοιδορεῖσθαι, and afterwards Λακερῦσθαι,
λοιδορεῖσθαι. Is Photius or his copyist to be blamed?

Ἄπτει. κατεσθίει. οὕτως Εὐπολις. Here Photius is certain-

ly in fault. Eupolis, as Alberti perceived, wrote *Λάπτει*. Dr. Schleusner ingeniously asks, 'An legendum *Λάπτει*, id-que pro *Λάπτει*?'

Νεολέαν. τήν νεότητα. We conceive that for *νεόλαια*, at it is commonly represented, should be written *νεόλεια*.

Πενθερά — *Ευριπίδης δὲ γαμβρόν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησὶν· καὶ σὲ ὡ γερειὲ τήν τε παῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίξῃ καὶ πατῆρ, σωτήρ τ' ἐμός.* Tour in *Μηδ.* notes on Suidas, who has copied this gloss, proposes *Σὺ δ', ὡ γεραιὲ, παῖδα τήν σὴν δούς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίξῃ.* Valckenaer. 333 *Καὶ σὺ γε, γεραιὲ, τήνδε παῖδα δούς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίξου* — which conjecture was not hit off in one of his happiest moments. We read *Σὺ δ', ὡ γεραιὲ, τήν τε παῖδα δούς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίξει καὶ πατῆρ, σωτήρ τ' ἐμός.* 'You are both my father-in-law and father, having given me your daughter in marriage and moreover my saviour.'

Λύξ, οὐχὶ λυγμός καλεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Read *Λύξ, οὐχὶ λυγμός.* The word is used by Thucydides II. 49. et Plato Sympos. p. 320. e.

Σείσαι, τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόθρυα σείοντων. Τηλεκλειδῆς Ἀμφικτύοσιν· ἀλλ' ὡς πάντων δὲ τῶν λῶστοις σείσαι καὶ προσκαλέσαντες παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων.

Suidas has *Ἄλλων πάντων δὲ λῶστοι — προσκαλέσαντες.* We conjecture *Ἄλλ' ὡ πάντων οἱ δὴ λῶστοι σείσαι καὶ προσκαλέσασθαι, Παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων.* The forensic term was not *προσκαλέσαι*, but *προσκαλέσασθαι* in the middle voice.

Σκανδαλίθρα καὶ σκάνδαλα. λέγουσι σκανδαλίθρας τὰς ἐπῶν Κρατίνος. The Galean Manuscript exhibits *σκανδαλίθραστὰς ἐπῶν.* The gloss should stand thus, *Σκανδαλίθρα καὶ σκάνδαλα λέγουσιν. σκανδαλίθρ' ἰστὰς ἐπῶν, Κρατίνος.* Aristoph. Acharn. 687. *Κατ' ἀνεκῦσας ἐρωτῶ, σκανδαλίθρ' ἰστὰς ἐπῶν.* which passage, we perceive, is pointed out by Alberti.

Σταθμοῖς, ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας, οἶον τοῖς φιλοῖς.

Σταθμοῦς, Ἀριστοφάνης δράμασιν αὐτοῖς.

Σταθμῶν, τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

As the errors in this Lexicon are such as can deceive

none but the most stupid, we cannot expect to gain any credit with Mr Hermann, if we correct the above glosses in the following manner. Σταθμῶν τῶν παραστάδων τῆς θύρας. Ἀριστοφάνης Δράμασιν, — Ἀντοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας — οἶον ταῖς φάλας. *threshold and all.*

Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις. γελῶντι καὶ χαίροντι καὶ τεθολωμένον. καὶ ἐπὶ λύπης, ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθόλου δ' ἢ καρδία. In the second verse of Pherecrates, the *Etymologicum Magnum* p. 750, 12. has ἀνοίας ἀνεθολουτο δ' ἢ. The true reading ἀνεθολουθ' ἢ καρδία is preserved by Suidas.

Mr Hermann has given the Index of Authors quoted by Photius, which was published by Alberti at the end of his 'Glossarium Graecum;' but corrected and enriched by himself. He has, however, omitted to correct some inaccuracies. In v. Ραδαμάνθυος ὄρκος Cratinus is quoted ἐν Χείρωσι. The Galean MS. (if we remember), together with Athenaeus, Suidas, the Scholiasts on Aristophanes, Lucian and Plato, have Χείρωσι. The Scholiast on Sophocles Oed. Col. 490. has Χείρωνι. See Mr Gaisford in his excellent notes on *Hephaestion*, p. 17.

In v. Κωρναῖος is quoted Διώξιππος Θεσαυρῶ. Athenaeus has Διώξιππος, as it should be written.

339 In p. 198. Eupolis is quoted ἐν Μαρυκῆ and in p. 478. ἐν Μαρείκῃ. Alberti observes 'ut Μαρίκῃ in Apollonii Dyscoli Grammat. iued.' The passage of Apollonius is in p. 428. Reizii *Excerpt.* Eupolis is cited ἐν Μαρίκῃ ap. Athen. xv. p. 690. E. 691. C. *Plutarch*, in *Nicia* p. 960. ed. *HSt.* *Erastian.* v. *Ψάγδα.* *Schol. Aeschyl. Pers.* 65. *Schol. Soph. Oed. Col.* 1600. *Schol. Aristoph. Plut.* 1038. *Schol. Platon.* p. 7. *Hesych.* v. Δούλων. *Suid.* vv. Ἀμφορευφόρους. Μικροῦ τοῦ ὀβλοῦ. Ψᾶζα. (where Μαρυκῆ) *Polluc.* x. 20. But the Grammarians have all mistaken the title of the play. It should be Εὐπολις ἐν Μαρικᾶντι. Aristophanes ap. *Eustath.* in *Iliad.* B. p. 300, 22. Ἄλλ' οὖν ἐγώγε σοι λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν.

In p. 488. The same Comedian is cited in Χρυσογίνει,

which Mr Hermann has not altered into *Χρυσῶ γένει*. In the *Etymologicon Magnum* p. 132. the following verse *Τί γάρ ἔστι' ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' (ταποπάτημ') ἀλώπεκος*, is quoted from *Eupolis Χρυσογενεία*. His *Χρυσούν γένος* is cited by *Hephaestion* xvi. 3. *Priscian* p. 1329. *Schol. Plat.* p. 44. See *Cassaubon* on *Athenaeus* ix. 17. *Hemsterhuis* on *Pollux* ix. 26. z. 63.

The 'Animadversiones' of Dr Schleusner are learned and useful; but they bear stronger marks of diligence than of ingenuity. He does not appear to have devoted so much of his time to metrical studies as the learned editor Mr Hermann. At the word *Παράστασις* Photius quotes *Μένανδρος Μισογύνη*. *Ἐλκει δὲ γραμματίδιον ἐκείσε διδυρον, καὶ παράστασις μία δραχμή*. Dr Schleusner says that these words are 'leviter corrupta;' and accordingly he disposes them in two verses, which, although remarkable for harmony, must, we fear, be classed under the head of *asynartete*. "*Ἐλκει δὲ γράμμα τ' ἴδιον ἐκεῖ σε διδυρον καὶ παράστασις μία*. 'Fefellit te video,' says Bentley to Le Clerc, 'Kusteri Suidas, ubi Tygraphi opinor errore post verbum παράστασις punctum male inseritur. Quo tu infeliciter arrepto, et sententiam curtasti, et perinde senarium concinnasti, ac si in Horatio scriberes *Maecenas regibus edite atavis*.' Emend. in *Menand.* p. 43.

Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιῶ ἀπὸ Μουνυχίας Ἀθηνῶς. Dr S. replaces *Ἀρτέμιδος* for *Ἀθηνῶς*, but forgets to remark that this is an emendation of Ruhnken, *Auctar. emendat. in Hesych.* T. II. p. 24. v. *Ἰερὰ παρθένος*. who quotes also *Πειραιῶς*, and not *Πειραιῶ*.

Dr Schleusner has remarked, that several extracts from Photius are scattered up and down in the notes of Alberti on *Hesychius*, which do not appear in Mr Hermann's edition. The Doctor himself has omitted to notice some various readings from the Oxford transcript, in the extracts given by Le Clerc in his *Index to Menander*.

We now dismiss this valuable *Lexicon* for the present; 340

and earnestly hope that we shall, ere long, be called upon to notice, at greater length, a more correct and useful edition of it, possessing advantages of which the present cannot boast, viz. those of being printed from the Codex Galeanus, of correct typography, of critical annotations, and though last, not least, a reasonable price.

3 2044 038 401 261

~~MAR 8 1971~~

